

ÎNTRU SLAVA SFINTEI ȘI CELEI DE O FIINȚĂ,
DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

MOLITFELNIC

CUPRINZÂND SLUJBE, RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI
SĂVÂRȘITE DE PREOT LA DIFERITE TREBUINȚE
DIN VIAȚA CREȘTINILOR

TIPĂRIT CU APROBAREA SFÂNTULUI SINOD ȘI CU
BINECUVÂNTAREA PREA FERICITULUI PĂRINTE
TEOCTIST
PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE
AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE
BUCUREȘTI - 2002

I.S.B.N. 973-616-000-9

CUVÂNT ÎNAINTE

Potrivit Sfintei Scripturi, scopul vieţuirii noastre creştine este acela de a deveni "părtaşi dumnezeieştii firi" (II Petru 1, 4). La o asemenea stare se poate ajunge însă numai printr-o înaltă trăire duhovnicească, iar aceasta – după cum ne învaţă Nicolae Cabasila – "îşi are izvorul în Sfintele Taine" – Despre viaţa în Hristos, *trad. de Pr. prof. T. Bodogae, Bucureşti, 1997, p. 150. În aceste lucrări sfinte, prin care ni se comunică harul mântuitor, avem posibilitatea de "a fi în Hristos" încă din viaţa aceasta.*

De "libertatea măririi fiilor lui Dumnezeu" *(Rom. 8, 21), este chemată însă să se bucure şi întreaga fire, căzută pradă stricăciunii şi suferinţei, în urma păcatului strămoşesc. În loc de a-şi împlini rostul ei sfânt, de mediu transparent al descoperirii lui Dumnezeu, lumea a devenit, prin deformarea sensurilor ei de către om, domeniul de manifestare a celui rău.*

De aceea, Ortodoxia a înţeles lucrarea izbăvitoare a Logosului întrupat şi ca pe o virtuală readucere a creaţiei sub puterea harului dumnezeiesc, tămăduitor şi sfinţitor. O asemenea interpretare se îngemănează, de bună seamă, cu atitudinea caracteristică Bisericii noastre, de preţuire a lumii, aceasta nefiind niciodată confundată cu o simplă alcătuire trecătoare, întâmplătoare, destinată pieirii sau unei veşnice nedesăvârşiri.

Pentru dreapta credinţă, creaţia a avut dintru început o menire liturgică, împărtăşirea de bunurile ei trebuind să poarte o semnificaţie euharistică. Însemnătatea acordată restabilirii demnităţii iniţiale a firii, când toate erau "bune foarte" *(Facerea 1, 31), decurge şi dintr-o altă viziune specifică Ortodoxiei. Este vorba de participarea întregii creaţii la opera de răscumpărare a omului din*

robia păcatului şi a morţii, săvârşită de Fiul lui Dumnezeu întrupat. Astfel, apa a fost prezentă la Botezul Domnului, lemnul a adus ca ofrandă Sfânta Cruce, mirul a prevestit şi pregătit pentru îngropare Preasfântul Trup al Mântuitorului, pe care apoi pământul l-a adăpostit în sânul său, până la Înviere, iar pâinea şi vinul au transmis neîncetat peste veacuri, prin prefacerea lor de către Duhul Sfânt, Trupul şi Sângele Domnului.

După cum nimic din cele create n-a fost considerat nevrednic să ia parte la taina mântuirii noastre, tot aşa nici unul din elementele de seamă ale lumii văzute nu putea fi omis din rugăciunea Bisericii. Sfinţindu-le, ea le reaşază, de fapt, în relaţia lor firească, originară, nu numai cu Dumnezeu, ci şi cu omul, căruia i se reaminteşte astfel neîncetat porunca de "a stăpâni" *natura, nelăsându-se înrobit de ea.*

Textele liturgice ale Sfintelor Taine şi Ierurgii, prin care Biserica noastră însoţeşte, binecuvântând, marile momente şi trebuinţe din viaţa credincioşilor ei, sunt cuprinse în prezenta carte de cult, fără de care este de neconceput împlinirea lucrării sfinţitoare de către preotul ortodox.

De aceea, publicarea acestei cărţi liturgice constituie, de fiecare dată, un moment însemnat al vieţii noastre bisericeşti. Faţă de ediţiile anterioare, cea de faţă cuprinde – potrivit hotărârii Sfântului Sinod şi în formularea aprobată de acesta – şi textul pomenirii eroilor la Parastas.

Binecuvântând, cu părintească dragoste, apariţia acestei noi ediţii a cărţii de căpătâi a slujirii preoţeşti, o punem la îndemâna clerului nostru dreptmăritor, cu credinţa tare că va mijloci rodirea de mari foloase duhovniceşti în vieţile credincioşilor Bisericii noastre.

† Teoctist

ARHIEPISCOP AL BUCUREŞTILOR,
MITROPOLIT AL MUNTENIEI ŞI DOBROGEI
ŞI
PATRIARH AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

SFINTELE TAINE ŞI IERURGIILE

BOTEZUL

RÂNDUIALA ÎN ZIUA ÎNTÂI LA FEMEIA LĂUZĂ

Sfinţirea apei

După ce femeia naşte pruncul, moaşa aduce la biserică într-un vas apă curată pentru sfinţire, iar preotul o sfinţeşte, începând aşa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le plineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi (de trei ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte (de trei ori). Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în cer, aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

Preotul zice ecfonisul:

Că a ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeţul: Amin. Apoi aceste tropare, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii, robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum, ca un Milostiv, şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri; că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău; toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum...

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine de nevoi, căci tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel cu nume mare, Care faci minuni fără de număr, vino, Stăpâne, la robii Tăi, care se roagă Ţie, şi, prin trimiterea Sfântului Tău Duh, sfinţeşte apa aceasta (de trei ori). Şi fă-o, cu puterea Duhului Sfânt, să fie robilor Tăi, celor ce vor gusta din ea, sau o vor lua, sau se vor stropi, spre alinarea durerilor, spre iertarea păcatelor, spre depărtarea tuturor relelor, spre tărie, vindecare şi sfinţire a caselor. Că s-a binecuvântat şi s-a preaslăvit preacinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciunile la femeia lăuză

În a opta zi, merge preotul la casa unde s-a născut pruncul, aprinde lumânare şi, cădind toată casa, face începutul aşa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi troparul zilei sau al sfântului de rând, ori acest tropar, glasul al 4-lea:

Naşterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii Lumina cunoştinţei; că întru dânsa cei ce slujeau stelelor de

la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus: Doamne, slavă Ție.

Slavă... Și acum... Condac, glasul al 3-lea:

Fecioara astăzi pe Cel mai presus de ființă naște și pământul peștera Celui neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc și magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi S-a născut Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Atotțiitorule, Cel ce vindeci toată boala și toată neputința, Însuți vindecă și pe roaba Ta aceasta (N), care a născut, și o ridică din patul în care stă, pentru că, după cuvântul proorocului David, în fărădelegi ne-am zămislit și întinați suntem toți înaintea Ta. Păzește-o pe ea și pe pruncul pe care l-a născut. Acoper-o pe ea sub acoperământul aripilor Tale, din ziua de azi până la sfârșitul ei, cu rugăciunile Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi; că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai născut din Preacurata Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, și ca un prunc Te-ai arătat, Cel ce în iesle ai fost culcat, Însuți, Doamne, și pe roaba Ta aceasta, care a născut acest prunc, miluiește-o și-i iartă ei păcatele cele de voie și cele fără de voie și o păzește pe ea de toată asuprirea diavolului. Iar pe pruncul care s-a născut dintr-însa ferește-l de toată fermecătura, de toată răutatea, de tot viforul potrivnicului, de duhurile viclene, cele de peste zi și cele de peste noapte. Păzește-o pe ea sub mâna Ta cea puternică și-i dă grabnică ridicare; și de întinăciune o curățește și-i vindecă durerile, dăruindu-i sănătate și putere sufletului și trupului. Ocrotește-o cu îngeri de lumină și strălucitori și o apără de toată năvala duhurilor nevăzute. Așa, Doamne, apăr-o pe ea și pe pruncul acesta, de neputință, de slăbiciune, de râvnire, de zavistie și de deochi, după mare mila Ta. Curățește-o de întinăciunea cea trupească și o scapă de tot felul de dureri ale pântecelui, care vin asupra ei; și o ridică prin grabnica Ta milă, îndreptând smeritul ei trup. Iar pe pruncul care s-a născut dintr-însa învrednicește-l să se închine Bisericii pământești, pe care ai gătit-o ca în ea să fie slăvit numele Tău cel sfânt. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai binevoit a Te pogorî din cer și a Te naște din Sfânta, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria pentru mântuirea noastră a păcătoșilor, Tu, Care știi neputința firii omenești, iartă, după mulțimea îndurărilor Tale, pe roaba Ta aceasta (N), care a născut; căci Tu, Doamne, ai zis: Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul și-l stăpâniți. Pentru

aceasta și noi, robii Tăi, ne rugăm și, îndrăznind pentru iubirea de oameni cea plină de îndurare, cu frică chemăm numele cel sfânt al împărăției Tale. Caută din cer și vezi neputința noastră a osândiților și iartă pe roaba Ta aceasta (N) și toată casa în care s-a născut pruncul acesta. Iartă și pe cei care s-au atins de dânsa și pe toți care se află aici, ca un Dumnezeu bun și de oameni iubitor că Tu singur ai putere a ierta păcatele; cu rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Apoi rugăciunea pentru moașa care ridică pruncul:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Care Te-ai născut din Tatăl, mai înainte de veci fără mamă, și, în zilele cele din urmă, ai fost trimis de la Tatăl și Te-ai născut pe pământ, din Maică nenuntită; Cel ce ai primit daruri de la magi, cântare de slavă de la păstori și cântări de la îngeri, înfășare cu scutece și punere în ieslea vitelor, vino și, cu luminarea Ta, binecuvintează pe roaba Ta aceasta (N), care a ridicat pruncul, și o curățește pe ea, ca să intre cu vrednicie în Biserica Ta. Că Tu ești Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune pentru celelalte femei, care stau în ajutor:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai zis Apostolului Petru, despre vietățile din vasul cel ca o față de masă de pânză: Cele ce Dumnezeu a curățit, tu nu le numi spurcate, și ai poruncit ca cele spurcate și necurate să fie curate, Însuți binecuvintează și sfințește pe acestea care au ajutat la naștere pe roaba Ta (N), și le învrednicește a intra neîntinate în sfântă Biserica Ta și a lua dumnezeieștile și preacuratele și de viață făcătoarele Taine și a avea parte de cereasca Ta împărăție. Ca Ție slavă să înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea preotul face obișnuitul sfârșit, zicând:

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție. Slavă... Și acum... Doamne, miluiește (de trei ori). Apoi sfârșitul:

Cel ce în peșteră S-a născut și în iesle a fost culcat, pentru a noastră mântuire, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Și stropește preotul casa în chipul crucii; apoi însemnează pruncul, binecuvântându-l, la frunte, pentru minte, la gură, pentru cuvânt și suflare, iar la inimă, în care avem noi viețuirea, pentru putere, zicând: Mâinile Domnului te-au făcut și te-au zidit. Aceasta se face ca să fie păzit pruncul până va primi și Sfântul Botez.

Tot a opta zi după naştere se citeşte şi

Rugăciunea la însemnarea pruncului, când i se pune numele

Se cuvine a şti că, în a opta zi după naştere, înainte de botezul pruncului, acesta este adus la biserică, iar preotul, în pronaos, face începutul, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi troparul zilei sau al sfântului al cărui hram îl poartă biserica, după care preotul, însemnând pe prunc la frunte, la gură, la piept şi binecuvântându-l, zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Ţie ne rugăm şi pe Tine Te chemăm, să se însemneze lumina feţei Tale peste robul Tău acesta (aici îi pune numele) şi să se însemneze Crucea Unuia-Născut Fiului Tău în inima şi în cugetul lui, ca să fugă de deşertăciunea lumii şi de toată vicleana uneltire a vrăjmaşului şi să urmeze poruncile Tale. Şi dă, Doamne, ca numele Tău cel sfânt să rămână nelepădat de dânsul, când se va uni, la vremea cuvenită, cu Biserica Ta cea sfântă, desăvârşindu-se prin înfricoşătoarele Taine ale Hristosului Tău; ca, după poruncile Tale vieţuind şi păzind pecetea nestricată, să dobândească fericirea celor aleşi în împărăţia Ta. Cu harul şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care eşti binecuvântat, cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi, luând pruncul în mâini, stă înaintea icoanei Maicii Domnului din pronaos şi face cu el chipul crucii, zicând acest

Tropar, glasul I:

Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, căci din tine a răsărit Soarele dreptăţii, Hristos, Dumnezeul nostru, luminând pe cei dintru întuneric. Veseleşte-te şi tu, bătrânule drepte, cel ce ai primit în braţe pe Mântuitorul sufletelor noastre, Care ne-a dăruit nouă şi învierea.

Merge apoi înaintea icoanei Mântuitorului din pronaos şi, închinându-se, zice:

Condac, glasul I:

Cel ce ai sfinţit pântecele Fecioarei cu naşterea Ta şi ai binecuvântat mâinile lui Simeon, precum se cuvenea, întâmpinându-ne şi acum, mântuieşte-ne pe noi, Hristoase Dumnezeule; împacă lumea în războaie şi întăreşte poporul nostru, pe care l-ai iubit, Unule, Iubitorule de oameni.

Apoi se face ştiutul sfârşit.

Se cuvine a şti că, *dacă pruncul născut este slăbit şi nu suge*, ci trage să moară, nu trebuie să se aştepte, cum rău zic unii, până la a şasea sau a opta zi, spre a-l boteza; ci, *în ceasul în care s-a născut, spălându-l, îndată să-l şi boteze*, spre a nu muri nebotezat. Căci, dacă femeile însărcinate de cinci luni care, din vreo lovitură se întâmplă să lepede pruncul, cad sub osânda de ucidere, după legi şi canoane, cu atât mai vârtos trebuie să păzim pruncii de curând născuţi să nu moară nebotezaţi.

Rugăciune când femeia leapădă pruncul

Preotul face începutul, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

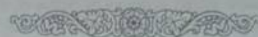
Apoi troparul zilei şi rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care Te-ai născut din Sfânta, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria şi în iesle, ca un prunc, ai fost culcat, Însuţi pe roaba Ta aceasta (N), care astăzi a căzut în păcat de ucidere cu voie sau fără de voie şi a lepădat pe cel zămislit într-însa, miluieşte-o după mare mila Ta şi iartă-i păcatele cele de voie şi cele fără de voie. Fereşte-o de toate uneltirile diavolului şi curăţeşte-i întinăciunea; vindecă-i durerile; sănătate şi putere trupului şi sufletului dăruieşte-i, Iubitorule de oameni, şi, cu înger de lumină, păzeşte-o de toată năvălirea nevăzuţilor demoni. Aşa, Doamne, scap-o de neputinţă şi de slăbiciune şi o curăţeşte de toată întinăciunea cea trupească şi de tot felul de dureri ale pântecelui ce vin asupra ei. Şi, prin mila Ta cea multă, o scoală pe ea, întărindu-i neputinciosul ei trup şi o ridică din patul în care stă. Că în păcate şi în nelegiuiri ne-am născut şi toţi suntem întinaţi înaintea Ta, Doamne, şi cu frică strigăm şi grăim: Caută din cer şi vezi neputinţa noastră, a celor osândiţi. Iartă pe roaba Ta (N), care a căzut în păcat de ucidere cu voie sau fără de voie şi a lepădat

pe cel zămislit într-însa; şi pe toţi, câţi s-au aflat şi s-au atins de dânsa, ca un Dumnezeu bun şi de oameni iubitor, după mare mila Ta, miluieşte-i şi-i iartă, că Tu singur ai putere a ierta păcatele şi fărădelegile, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor. Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună şi Părintelui şi Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi obişnuitul sfârşit.

Canoanele Sfinţilor Apostoli şi ale Sfinţilor Părinţi privitoare la Sfântul Botez

Canonul 47 al Sfinţilor Apostoli:

Dacă episcopul sau preotul ar boteza din nou pe cel ce are botezul adevărat sau dacă nu ar boteza pe cel spurcat de către eretici (cei fără credinţă adevărată) să se caterisească, ca unul care ia în râs crucea şi moartea Domnului şi nu deosebeşte pe preoţii adevăraţi de preoţii mincinoşi.

Canonul 49 al sinodului local de la Cartagina:

... Nu se permite a se face botezări din nou sau hirotoniri din nou...

Canonul 48 al Sfinţilor Apostoli:

Dacă vreun episcop sau preot nu ar boteza după rânduirea Domnului, în Tatăl şi în Fiul şi în Sfântul Duh, ci în trei fără de început, sau în trei fii sau în trei mângâietori să se caterisească.

Canonul 50 al Sfinţilor Apostoli:

Dacă vreun episcop sau preot nu ar săvârşi trei afundări ale unei singure sfinţiri (a botezului), ci numai o afundare, aceea care se dă (se

practică) întru moartea Domnului să se caterisească... Pentru că nu a zis Domnul: întru moartea mea botezaţi, ci, mergând, învăţaţi toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh (Matei 28, 19).

Canonul 7 al sinodului II ecumenic:

Pe aceia dintre eretici care vin la ortodoxie, în partea celor ce se mântuiesc, îi primim după rânduiala mai jos arătată şi după obicei. Pe arieni şi pe macedonieni şi pe sabatieni şi pe novaţieni, cei ce-şi zic lor catari şi stângaci, apoi pe patrusprezeceni (quartodecimani), adică pe mercenari (tetradiţi) şi pe apolinarişti îi primim dacă dau zapis (scrisoare de mărturisire de credinţă) şi dacă dau anatemei toată erezia care nu cugetă (învaţă) cum cugetă (învaţă) sfânta lui Dumnezeu Biserică sobornicească şi apostolească şi îi pecetluim, adică îi ungem mai întâi cu sfântul mir, adică fruntea şi ochii şi nările şi gura şi urechile şi, pecetluindu-i pe ei, zicem: Pecetea darului Duhului Sfânt.

Iar pe eunomieni, pe cei ce se botează cu o singură afundare, şi pe montanişti, adică pe cei care se numesc aici frigieni, şi pe sabelieni, care învaţă că Fiul este tot una cu Tatăl (identitatea Fiului cu Tatăl) şi care fac şi alte oarecare lucruri de neîndurat (urâte), şi pe toate celelalte erezii (căci multe sunt aici mai cu seamă cele care pornesc din Ţara Galatenilor), pe toţi care dintre aceştia doresc să se adaoge (ataşeze) ortodoxiei, îi primim ca pe elini (păgâni): şi (adică) în prima zi îi cercetăm, a doua zi îi catehizăm, iar a treia zi le facem lepădările de Satana (îi exorcizăm), suflăm asupra lor de trei ori în faţă şi în urechi şi astfel îi catehizăm şi facem să petreacă timp îndelungat în biserică şi să asculte Scripturile şi atunci îi botezăm.

Canonul 48 al sinodului local de la Laodiceea:

Se cuvine ca cei ce se luminează, după botez să se ungă cu hrismă cerească şi să fie părtaşi împărăţiei lui Hristos.

Canonul 6 al sinodului local de la Neocezareea:

Femeia gravidă trebuie să se lumineze (boteze), când va vrea; căci ceea ce naşte nu este părtaşă întru aceasta cu cel născut pentru ca să se arate voinţa proprie a fiecăruia la mărturisire.

Canonul 6 al lui Timotei Alexandrinul:

Întrebare: Dacă o femeie catehumenă şi-a dat numele său ca să se lumineze, iar în ziua botezării sale i s-au întâmplat cele după obiceiul femeiesc, se cuvine a se lumina întru acea zi? ori să amâne? şi cât să amâne?

Răspuns: Se cuvine să amâne până ce se va curăţi.

Canonul I al lui Timotei Alexandrinul:

Întrebare: Dacă un copil catehumen ca de şapte ani sau un om matur (catehumen), s-ar întâmpla a fi la vremea când se face aducerea Jertfei şi, neştiind, s-ar împărtăşi, ce trebuie să se facă în privinţa acestuia?

Răspuns: Trebuie a se lumina, căci de Dumnezeu a fost chemat.

Canonul 5 al Sfântului Chiril al Alexandriei:

Iar dacă unii sunt supuşi excluderii, epitimisindu-se pentru greşeli, apoi, fiind catehumeni, ar fi să se sfârşească, să se boteze, şi să nu plece din cele omeneşti neîmpărtăşiţi de har, adică nefiind în comuniune; fiindcă se vede că şi aceştia trebuie să fie după legiuirile bisericeşti.

Canonul 2 al lui Timotei Alexandrinul:

Întrebare: Dacă catehumenul ar fi demonizat şi însuşi el sau rudele lui ar dori ca el să primească Sfântul Botez, dacă trebuie să-l ia sau nu şi mai ales când este spre moarte?

Răspuns: Dacă cel îndrăcit nu se va curăţi de necuratul duh, nu va putea primi Sfântul Botez; dar la sfârşitul vieţii se botează.

Canonul 4 al lui Timotei Alexandrinul:

Întrebare: Dacă vreun catehumen, fiind bolnav îşi iese din minte, şi nu poate însuşi mărturisi credinţa, şi rudele lui se roagă să primească Sfântul Botez, până este viu, se cuvine a i-l da sau nu?

Răspuns: Se cuvine a-l lua, dacă nu se bântuieşte de duh necurat.

Canonul 111 al sinodului local din Cartagina:

Aşijderea s-a hotărât ca, oricine ar zice că harul lui Dumnezeu, prin care cineva se îndreaptă prin Iisus Hristos, Domnul nostru, are putere numai pentru lăsarea păcatelor celor săvârşite deja, şi că nu dă încă ajutor spre a nu mai săvârşi altele, să fie anatema.

RÂNDUIALA DINAINTEA SFÂNTULUI BOTEZ

Rugăciuni la facerea catehumenului sau a celui chemat la botez

Cel care urmează a se face catehumen, dacă va fi bărbat în vârstă, să vină la biserică; iar dacă va fi prunc, să-l aducă cei care vor să-i fie naşi şi să stea cu dânsul înaintea uşilor bisericii; iar preotul, stând în uşa bisericii, cu epitrahilul pe grumaz, să-l descingă de brâu sau de faşă pe cel care vine să se lumineze. Apoi, după ce îl va dezbrăca de haine, să-l întoarcă cu faţa spre răsărit, descins, cu capul descoperit, desculţ, numai în cămaşă, ţinându-şi mâinile în jos, slobode; iar dacă cel care vine să se boteze va fi prunc, să-l ţină naşa sau naşul, care trebuie să fie ortodocşi şi ei înşişi să fie botezaţi. După acestea preotul îndată să sufle de trei ori, în chipul crucii, pe faţa lui, însemnându-l de trei ori la frunte, la gură şi la piept, şi zicând la fiecare închinare: Mâinile Tale m-au făcut şi m-au zidit. Apoi, punând mâna pe capul lui, zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

În numele Tău, Doamne, Dumnezeul adevărului, şi al Unuia-Născut Fiului Tău şi al Duhului Tău celui Sfânt, pun mâna mea peste robul Tău acesta (N), care s-a învrednicit a scăpa către numele Tău cel sfânt şi a se păzi sub acoperământul aripilor Tale. Depărtează de la dânsul înşelăciunea cea veche şi-l umple pe el de credinţa cea întru Tine, de nă-

dejde şi de dragoste, ca să cunoască că Tu eşti Unul Dumnezeu, Dumnezeu adevărat, şi Unul-Născut este Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, şi Duhul Tău cel Sfânt. Dă-i lui să umble în toate poruncile Tale şi cele plăcute Ţie să păzească; că, de va face omul acestea, viu va fi printr-însele. Scrie-l pe dânsul în cartea vieţii Tale şi-l împreună cu turma moştenirii Tale, ca să se preaslăvească de dânsul numele Tău cel sfânt şi al iubitului Tău Fiu, al Domnului nostru Iisus Hristos, şi al Duhului Tău Celui de viaţă făcător. Să fie ochii Tăi căutând totdeauna cu milă spre el şi urechile Tale să asculte glasul rugăciunii lui. Veseleşte-l pe el în lucrul mâinilor lui şi în tot neamul lui, ca să se mărturisească Ţie, închinându-se şi slăvind numele Tău cel mare şi preaînalt; şi să Te laude pururea în toate zilele vieţii sale. Că pe Tine Te laudă toate puterile cereşti şi a Ta este slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, preotul citeşte următoarele patru rugăciuni de exorcizare sau de înlăturare a puterii celui rău, dintre care primele două cu faţa spre apus (adresate diavolului), iar celelalte două, cu faţa spre răsărit (adresate lui Dumnezeu):

Rugăciunea întâi

Domnului să ne rugăm.

Ceartă-te pe tine, diavole, Domnul, Cel ce a venit în lume şi S-a sălăşluit între oameni ca să surpe tirania ta şi pe oameni să-i izbăvească; Cel ce pe lemn puterile cele potrivnice a biruit, soarele întu-

necându-se și pământul clătinându-se, mormintele deschizându-se și trupurile sfinților sculându-se; Care a zdrobit cu moartea pe moarte și a surpat pe cel ce avea stăpânirea morții, adică pe tine, diavole. Juru-te cu numele lui Dumnezeu, Care a arătat pomul vieții și a rânduit heruvimi și sabie de foc ce se întorcea de-l străjuia; cutremură-te și te depărtează. Căci te jur cu numele Aceluia care a umblat ca pe uscat pe valurile mării și a certat viforul vânturilor; a Cărui căutătură seacă adâncurile și groaza Lui topește munții; că Acela și acum îți poruncește prin noi: Teme-te, ieși și te depărtează de la zidirea aceasta și să nu te întorci, nici să te ascunzi în el, nici să-l întâmpini pe el, nici să lucrezi împotriva lui, nici noaptea, nici ziua, nici dimineața, nici la amiază. Ci te du în iadul tău, până în ziua cea mare gătită judecății. Teme-te de Dumnezeu, Cel ce șade pe heruvimi și caută spre adâncuri; de Care se cutremură îngerii, arhanghelii, scaunele, domniile, începătoriile, stăpâniile, puterile, heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi; de Care se cutremură cerul, pământul, marea și toate câte sunt în ea. Ieși și te depărtează de la cel însemnat, noul ales ostaș al lui Hristos, Dumnezeul nostru. Că te jur cu numele Aceluia Care umblă pe aripile vânturilor și face pe îngerii Săi duhuri și pe slugile Sale pară de foc. Ieși și te depărtează de la zidirea aceasta, cu toată puterea ta și cu toți slujitorii tăi. Că s-a preaslăvit

numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeul cel sfânt, Cel înfricoșător și slăvit, Cel ce este în toate lucrurile și în tăria Sa neajuns și nepătruns, Cel ce mai înainte ți-a rânduit ție, diavole, pedeapsa muncii de veci, prin noi, nevrednicii robii Lui, îți poruncește, ție și la toată puterea cea împreună cu tine lucrătoare, să te depărtezi de la noul însemnat cu numele Domnului nostru Iisus Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu. Juru-te dar, întru tot viclene și necurate și spurcate și urâte și duhule străine, cu puterea lui Iisus Hristos, Care are toată puterea în cer și pe pământ, Cel ce a zis duhului celui mut și surd: Ieși din om și de acum să nu mai intri într-însul. Du-te; cunoaște-ți puterea ta cea deșartă, care nici peste porci n-a avut stăpânire; adu-ți aminte de Cel ce ți-a poruncit ție, după cererea ta, să intri în turma lor. Teme-te de Dumnezeu, cu a Cărui poruncă pământul pe ape s-a întărit; de Cel ce a zidit cerul și a pus înălțimilor hotar și văilor măsură; de Cel ce a pus nisipul hotar mării și în apă mare cărare tare; de Cel ce Se atinge de munți și ei fumegă; de Cel ce Se îmbracă cu lumina ca și cu o haină; de Cel ce a întins cerul ca un cort; de Cel ce a acoperit cu ape înălțimile lui; de Cel

ce a aşezat pământul pe temeliile lui şi nu se va clătina în veacul veacului; de Cel ce cheamă apa mării şi o varsă peste faţa întregului pământ. Ieşi şi te depărtează de la cel ce se găteşte către sfânta luminare. Juru-te cu Patima cea mântuitoare a Domnului nostru Iisus Hristos şi cu cinstitul Lui Trup şi Sânge şi cu venirea Lui cea înfricoşătoare, că va veni, şi nu va zăbovi, să judece tot pământul, şi pe tine şi pe toată puterea cea împreună-lucrătoare cu tine să te muncească în gheena focului, dându-te în întunericul cel mai din afară, unde viermele nu doarme şi focul nu se stinge. Că puterea este a lui Hristos, Dumnezeul nostru, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a treia

Domnului să ne rugăm.

Doamne Savaot, Dumnezeul lui Israel, Cel ce tămăduieşti toată boala şi toată neputinţa, caută spre robul Tău acesta (N); cearcă-l, cercetează-l şi depărtează de la dânsul toată lucrarea diavolului. Ceartă duhurile cele necurate şi le depărtează şi curăţeşte lucrul mâinilor Tale. Şi, lucrând, cu grabnica Ta lucrare, zdrobeşte degrab pe satana sub picioarele lui şi-i dă biruinţă asupra lui şi asupra duhurilor lui celor necurate. Ca, dobândind

mila Ta, să se învrednicească de Tainele Tale cele nemuritoare şi cereşti şi Ţie slavă să înalţe, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Cel ce eşti, Cel care ai făcut pe om după chipul şi după asemănarea Ta şi i-ai dat lui putinţa de a dobândi viaţa de veci; după aceea, căzând prin păcat, nu l-ai trecut cu vederea, ci ai rânduit mântuire lumii prin întruparea Hristosului Tău; Însuţi primeşte în împărăţia Ta cea cerească şi făptura aceasta a Ta pe care ai izbăvit-o din robia vrăjmaşului. Deschide-i lui ochii gândului, ca să strălucească în el lumina Evangheliei Tale. Însoţeşte viaţa lui cu înger de lumină, ca să-l izbăvească pe el de toată bântuiala potrivnicului, de întâmpinarea celui viclean, de demonul cel de amiază şi de năluciri rele.

Apoi preotul suflă asupra lui de trei ori, în chipul crucii, şi-l însemnează, binecuvântându-l, iarăşi de trei ori, la frunte, la gură şi la piept, zicând:

Depărtează de la dânsul pe tot vicleanul şi necuratul duh, care se ascunde şi se încuibează în inima lui (şi zice aceasta de trei ori după care continuă rugăciunea astfel): duhul înşelăciunii, duhul vicleşugului, duhul slujirii idoleşti şi a toată lăcomia, duhul minciunii şi a toată necurăţia, care lucrează după învăţătura diavolului. Şi-l fă pe el oaie cuvântătoare turmei

celei sfinte a Hristosului Tău, mădular cinstit al Bisericii Tale, fiu și moștenitor al Împărăției Tale. Ca, după poruncile Tale viețuind și păzind pecetea nestricată și ferind veșmântul neîntinat, să dobândească fericirea sfinților în împărăția Ta. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Urmează lepădările de satana:

Fiind descins și desculț cel care vine să se boteze, preotul îl întoarce cu fața spre apus și, dacă va fi om în vârstă, își ridică mâinile în sus, iar

Preotul întreabă:

Te lepezi de satana? și de toate lucrurile lui? și de toți slujitorii lui? și de toată slujirea lui? și de toată trufia lui?

Și răspunde cel care vine să se boteze, la fiecare întrebare; iar de va fi prunc sau păgân de altă limbă cel care vine să se boteze, atunci răspunde nașul și zice:

Mă lepăd de satana.

Preotul întreabă a doua oară:

Te lepezi de satana? și de toate lucrurile lui? și de toți slujitorii lui? și de toată slujirea lui? și de toată trufia lui?

El sau nașul răspunde:

Mă lepăd de satana.

Preotul întreabă a treia oară:

Te lepezi de satana? și de toate lucrurile lui? și de toți slujitorii lui? și de toată slujirea lui? și de toată trufia lui?

El sau nașul răspunde: Mă lepăd de satana.

Preotul iarăși întreabă pe cel ce se botează: Te-ai lepădat de satana?

El sau nașul răspunde: M-am lepădat de satana.

Preotul îl întreabă a doua oară: Te-ai lepădat de satana?

El sau nașul răspunde: M-am lepădat de satana.

Preotul îl întreabă a treia oară: Te-ai lepădat de satana?

El sau nașul răspunde: M-am lepădat de satana.

După aceea îi zice preotul: Suflă și-l scuipă pe satana.

Iar el sau nașul suflă de trei ori și scuipă de trei ori.

Și făcându-se acestea, urmează unirea cu Hristos. Preotul întoarce cu fața spre răsărit pe cel care se botează, care ține mâinile slobode în jos, și îl întreabă: Te unești cu Hristos?

Și răspunde cel care vine să se boteze sau nașul: Mă unesc cu Hristos.

Preotul îl întreabă a doua oară: Te unești cu Hristos?

El sau nașul răspunde a doua oară: Mă unesc cu Hristos.

Preotul îl întreabă a treia oară: Te unești cu Hristos?

El sau nașul răspunde a treia oară: Mă unesc cu Hristos.

Apoi îl întreabă preotul: Te-ai unit cu Hristos?

El sau nașul răspunde: M-am unit cu Hristos.

Și îl întreabă preotul: Și crezi Lui?

Și el sau nașul răspunde: Cred Lui, ca unui Împărat și Dumnezeu.

Apoi zice însuși cel ce se botează, sau nașul pruncului, sau preotul însuși, iar nu altcineva simbolul credinței:

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor. Și întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut; Care, pentru noi

oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria, și S-a făcut om; și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și S-a îngropat; și a înviat a treia zi, după Scripturi; și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui; și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce, împreună cu Tatăl și cu Fiul, este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci. Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică. Mărturisesc un botez, spre iertarea păcatelor. Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

După rostirea Simbolului credinței, preotul zice iarăși către dânsul:

Te-ai unit cu Hristos?

El sau nașul răspunde: M-am unit cu Hristos.

Și preotul îl întreabă: Și crezi Lui?

Și acela sau nașul răspunde: Cred Lui, ca unui Împărat și Dumnezeu.

Și zice: Cred întru unul Dumnezeu..., tot, până la sfârșit.

Și după ce a rostit a doua oară Simbolul credinței, preotul îl întreabă a treia oară: Te-ai unit cu Hristos?

El sau nașul răspunde: M-am unit cu Hristos.

Și iarăși îl întreabă preotul: Și crezi Lui?

El sau nașul zice: Cred Lui, ca unui Împărat și Dumnezeu.

Și zice: Cred întru unul Dumnezeu..., tot, până la sfârșit.

Și după ce a rostit a treia oară Simbolul credinței, îl întreabă preotul, de trei ori zicând: Te-ai unit cu Hristos?

Și el sau nașul răspunde de trei ori: M-am unit cu Hristos.

Apoi zice preotul: Și te închini Lui?

El sau nașul, închinându-se, zice:

Mă închin Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Treimii Celei de o ființă și nedespărțite.

Apoi zice preotul:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, cheamă pe robul Tău (N) către luminarea Ta cea sfântă și-l învrednicește pe dânsul de acest dar mare al Sfântului Botez. Dezbracă-l pe dânsul de cele vechi și-l înnoiește pentru viața de veci. Și-l umple de puterea Sfântului Duh, spre unirea cu Hristos, ca să nu mai fie el de acum fiu al trupului, ci fiu al împărăției Tale. Cu bunăvrerea și cu harul Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care binecuvântat ești împreună cu Preasfântul și bunul și de-viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Scurtă învăţătură despre Sfântul Botez

După Simeon, arhiepiscopul Tesalonicului

Cap. 61: pentru citirea rugăciunilor

Dator este preotul a citi desluşit sfintele rugăciuni şi a le zice cu socotinţă şi rar, iar dacă nu va fi vreo nevoie, să le citească în auz. Pentru că am auzit de la Părinţi că, cei ce se înfricoşează de multe ori de năluciri, pătimesc aceasta, fiindcă preoţii care i-au botezat pe ei n-au zis rugăciunile de lepădarea diavolului şi celelalte sfinte rugăciuni cu luare-aminte. Deci, de va îngădui vremea, nu numai o dată trebuie zise din început rugăciunile lepădărilor şi celelalte rugăciuni, ci de mai multe ori, fiindcă şi în Molitfelnic, de opt sau de zece ori scrie să le zici; şi era şi un obicei vechi al Bisericii ca în fiecare zi, adică în cele şapte zile ale săptămânii, să se zică acestea, de către preoţii rugători, celor ce se botezau, şi a opta zi iarăşi se citeau de arhiereu sau de preotul care urma să săvârşească botezul; şi într-acest chip se boteza de arhiereu sau de preot. Noi am văzut preoţi cucernici botezând după ce, de trei ori, citeau acestea, fără lipsă.

Cap. 62: Se cuvine ca naşul celui ce se botează să fie ortodox şi să fie cucernic

Trebuie să luăm bine seama a face naşi pe creştinii ortodocşi şi, pe scurt, cunoscători ai credinţei. Căci eu am auzit lucru foarte greu şi fără socotinţă că unii fac naşi ai copiilor lor pe hulitorii, pe vrăjmaşii credinţei, pe cei fără de Dumnezeu şi pe eretici, pentru pricini omeneşti, nădăjduind de la ei ceva din cele omeneşti. Unii ca aceştia şi taina o leapădă şi pe copiii lor nu-i luminează, ci mai vârtos îi întunecă. Iar preotul care slujeşte se face părtaş celor depărtaţi de Dumnezeu. Căci cum ar putea să înveţe dreapta credinţă cel ce huleşte pe Dumnezeu, sau ce împărtăşire are lumina cu întunericul, sau ce parte are credinciosul cu cel necredincios? Precum scrie, cel ce face unele ca acestea osândit este.

SLUJBA SFÂNTULUI BOTEZ

Intrând preotul în biserică, se îmbracă în sfită de culoare albă, punând şi mânecuţele; aprinzând toate lumânările în sfeşnice, ia cădelniţa şi vine la cristelniţă tămâind împrejur; după aceea, dând cădelniţa, se închină.

Apoi diaconul zice: Binecuvintează, părinte; iar preotul, făcând semnul sfintei cruci cu sfânta Evanghelie deasupra cristelniţei, zice cu glas:

Binecuvântată este împărăţia Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluieşte.

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta şi pentru cei ce cu credinţă, cu evlavie şi cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoţime şi întru Hristos diaconime pentru tot clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român, de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru mai marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfinţească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea şi cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se trimită ei harul izbăvirii şi binecuvântarea Iordanului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să vină peste apa aceasta lucrarea cea curăţitoare a Treimii Celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoştinţei şi a dreptei credinţe prin venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate apa aceasta izgonitoare de toată bântuiala vrăjmaşilor celor văzuţi şi a celor nevăzuţi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca vrednic să se facă de împărăţia cea nestricăcioasă acesta* care se botează într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru acesta care vine acum la sfânta luminare şi pentru mântuirea lui, Domnului să ne rugăm.

* Dacă botezul se săvârşeşte pentru o femeie sau o pruncă, se va zice aceasta, făcându-se peste tot adaptarea textului la genul feminin.

Pentru ca să se arate el fiu al luminii şi moştenitor al veşnicelor bunătăţi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă el împreună sădit şi părtaş morţii şi învierii lui Hristos, Dumnezeul nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-şi păzească el haina botezului şi logodirea duhului neîntinată şi fără prihană în ziua cea înfricoşătoare a lui Hristos, Dumnezeul nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă lui apa aceasta baie naşterii de-a doua, spre iertarea păcatelor şi spre îmbrăcăminte de nestricăciune, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă Domnul Dumnezeu glasul rugăciunii noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviţi, el şi noi, de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita, stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii să o pomenim.

Pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Şi în timp ce diaconul zice ectenia, preotul citeşte în taină această

Rugăciune

Îndurate şi Milostive Dumnezeule, Cel ce cercetezi inimile şi rărunchii, iar cele ascunse ale oamenilor numai Tu le ştii, căci nu este lucru ascuns înaintea Ta, ci toate sunt goale şi descoperite

înaintea ochilor Tăi; Care ştii şi cele ce sunt despre mine, să nu Te scârbeşti de mine, nici să-Ţi întorci faţa Ta de la mine, ci treci greşelile mele în ceasul acesta, Cel care treci cu vederea păcatele oamenilor când se pocăiesc. Şi-mi spală necurăţia trupului şi întinăciunea sufletului şi pe mine întreg, cu totul, mă sfinţeşte, cu puterea Ta cea nevăzută şi cu dreapta cea duhovnicească; ca nu cumva, propovăduind eu altora slobozirea şi făgăduind-o cu deplină încredinţare în iubirea Ta de oameni cea negrăită, să nu mă arăt eu însumi netrebnic rob al păcatului; nu, Stăpâne, Cel ce singur eşti bun şi iubitor de oameni, să nu mă întorc umilit şi înfruntat, ci-mi trimite mie putere de sus şi mă întăreşte spre slujba acestei Taine mari şi cereşti. Şi fă să ia chip Hristosul Tău în acesta ce se va naşte din nou prin a mea nevrednicie şi-l zideşte pe dânsul pe temelia Apostolilor şi a proorocilor Tăi; şi să nu-l surpi, ci sădeşte-l pe dânsul sădire a adevărului în sfânta Ta sobornicească şi apostolească Biserică şi să nu-l smulgi, ca, sporind el în dreapta credinţă, să se slăvească şi printr-însul preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Se cuvine a şti că, la sfârşitul acestei rugăciuni, rostite în taină, preotul însuşi zice: Amin.

Apoi citeşte rugăciunea aceasta cu glas mare:

Mare eşti, Doamne, şi minunate sunt lucrurile Tale şi nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale (de trei ori).

Că Tu, de bunăvoie, toate aducându-le dintru neființă întru ființă, cu puterea Ta ții făptura și cu purtarea Ta de grijă chiverniseşti lumea. Tu din patru stihii ai aşezat făptura, cu patru vremi ai încununat curgerea anului. De Tine se cutremură toate puterile îngereşti. Pe Tine Te laudă soarele. Pe Tine Te slăveşte luna. Ţie se pleacă stelele. Pe Tine Te ascultă lumina. De Tine se îngrozesc adâncurile. Ţie slujesc izvoarele. Tu ai întins cerul ca un cort. Tu ai întărit pământul peste ape. Tu ai îngrădit marea cu nisip. Tu spre răsuflare ai revărsat aerul. Puterile îngereşti Ţie slujesc şi cetele arhanghelilor Ţie se închină; heruvimii cei cu ochi mulţi şi serafimii cei cu câte şase aripi, împrejur stând şi zburând, de frica slavei Tale celei necuprinse se acoperă. Că Tu, Dumnezeu fiind, necuprins de gând şi de cuvânt, şi fără de început, ai venit pe pământ, chipul nostru luând, întru asemănare omenească făcându-Te; că n-ai răbdat, Stăpâne, pentru îndurările milei Tale, să vezi neamul omenesc chinuit de diavolul, ci ai venit şi ne-ai mântuit pe noi. Mărturisim harul Tău, vestim mila Ta, nu tăinuim facerea Ta de bine. Toată firea omenească ai izbăvit-o; pântecele Fecioarei l-ai sfinţit cu naşterea Ta. Toată făptura Te laudă pe Tine, Cel ce Te-ai arătat, că Tu, Dumnezeul nostru, pe pământ Te-ai arătat şi cu oamenii ai vieţuit; Tu, trimiţând din cer Duhul Tău cel Sfânt, ai sfinţit curgerile Iordanului şi capetele balaurilor care se încuibaseră acolo le-ai zdrobit.

Aici, afundând preotul mâna în apă, face semnul crucii, de trei ori, zicând de fiecare dată:

Tu însuţi, dar, Iubitorule de oameni, Împărate, vino şi acum, cu pogorârea Sfântului Tău Duh, şi sfinţeşte apa aceasta (de trei ori).

Şi-i dă ei harul izbăvirii, binecuvântarea Iordanului. Fă-o pe ea izvor de nestricăciune, har de sfinţenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diavolilor pieire, de puterile cele potrivnice neatinsă, plină de putere îngerească. Să fugă de la ea pizmaşii zidirii Tale, că am chemat, Doamne, numele Tău cel minunat, slăvit şi înfricoşător pentru cei potrivnici.

Şi suflă asupra apei în chipul crucii, de trei ori, zicând rugăciunea aceasta:

Să se zdrobească sub semnul chipului Crucii Tale toate puterile cele potrivnice (de trei ori).

Să se depărteze de la noi toate nălucirile cele din văzduh şi nearătate şi să nu se ascundă în apa aceasta duhul cel întunecat, rugămu-ne Ţie, Doamne, nici să se pogoare la acesta care se botează duh viclean, care aduce întunecare gândurilor şi tulburare cugetului. Ci Tu, Stăpâne a toate, arată apa aceasta, apă de izbăvire, apă de sfinţire, curăţire trupului şi sufletului, dezlegare legăturilor, iertare păcatelor, luminare sufletului, baie de-a doua naştere, înnoire duhului, har de înfiere, îmbrăcăminte de nestricăciune, izvor de viaţă. Că Tu, Doamne, ai zis: spălaţi-vă şi vă curăţiţi, scoateţi vicleşugurile din sufletele voastre. Tu ne-ai dăruit nouă de sus a doua naştere prin apă şi prin Duh. Arată-Te, Doamne, în apa aceasta şi dă acestuia care se botează să se schimbe prin ea, să lepede pe omul cel vechi, stricat de poftele înşelăciunii, şi să se îmbrace în cel nou, care este înnoit după chipul Ziditorului său, ca, fiind împreună-sădit

cu asemănarea morţii Tale prin Botez, să se facă părtaş învierii Tale şi păzind darul Sfântului Tău Duh şi sporind aşezământul harului, să ia plata chemării celei de sus şi să se numere cu cei întâi-născuţi înscrişi în cer, întru Tine, Dumnezeul şi Domnul nostru, Iisus Hristos. Că Ţie se cuvine slava, puterea, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul şi bunul şi de-viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi.

Şi ţinând diaconul vasul cu untdelemn, suflă preotul peste untdelemn în chipul crucii, binecuvântând de trei ori. Apoi diaconul zice:

Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, Care, celor ce erau cu Noe în corabie, le-ai trimis porumbelul, având în gură ramură de măslin, semnul împăcării şi al mântuirii din potop, şi ai închipuit prin acelea taina harului; şi ai dat rodul măslinului spre plinirea Sfintelor Tale Taine; Care prin el ai umplut de Duh Sfânt pe cei ce erau în Lege, iar pe cei ce sunt în Har îi faci desăvârşiţi, Însuţi binecuvintează şi acest untdelemn cu puterea, cu lucrarea şi cu pogorârea Sfântului Tău Duh, ca să se facă acesta: ungere de nestricăciune, armă dreptăţii, înnoire sufletului şi trupului, izgonire a toată

lucrarea diavolească, spre înlăturarea tuturor răutăților pentru cei care se ung cu credință sau vor și gusta din el, spre slava Ta și a Unuia-Născut Fiului Tău și a Preasfântului și bunului și de-viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi diaconul zice: Să luăm aminte.

Și preotul cântă, împreună cu cei ce se vor afla, Aliluia, făcând o dată cruce, cu miruitorul înmuiat în untdelemn, în mijlocul apei sau turnând din vas.

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Aliluia – și face a doua cruce cu untdelemn în apă.

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Aliluia – și face a treia cruce cu untdelemn.

Apoi preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce luminează și sfințește pe tot omul care vine în lume, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și este adus cel ce vrea să se boteze; iar preotul ia din untdelemnul sfințit cu două degete și-i face chipul crucii pe frunte, zicând:

Se unge robul lui Dumnezeu (N) cu untdelemnul bucuriei, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe piept: Spre tămăduirea sufletului. Pe spate: Și a trupului. La urechi: Spre ascultarea credinței. La mâini: Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit. La picioare: Ca să umble pe căile Tale. Și, după ce-l unge cu untdelemn peste tot trupul, îl ia în mâini și, ținându-l drept și căutând spre răsărit, îl botează, afundându-l de trei ori, zicând la întâia afundare:

Se botează robul lui Dumnezeu (N) în numele Tatălui. Amin. La a doua afundare: **și al Fiului. Amin.** Iar la a treia afundare: **și al Sfântului Duh. Amin; acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.**

Apoi îl așază pe brațele nașului, care ține în mâini o pânză albă. Dacă este adult, îl îmbracă în haină albă, curată, zicând:

Se îmbracă robul lui Dumnezeu (N) în haina dreptății, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Când se botează un adult, se poate folosi un vas mare, cu apă, în care se introduce candidatul, cufundându-i-se capul, de trei ori, cu formula botezului, la momentul respectiv. În lipsă de vas, putem administra botezul adulților prin turnare sau stropire, ca o excepție.

Apoi își spală preotul mâinile, iar cântărețul citește

PSALMUL 31

Fericiți cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleșug. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele când strigam toată ziua. Că ziua și noaptea s-a îngreunat peste mine mâna Ta, și am căzut în suferință când ghimpele Tău mă împungea. Păcatul meu l-am cunoscut și fărădelegea mea n-am ascuns-o, împotriva mea. Zis-am: «Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului»; și Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia. Tu ești scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea; izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat. Înțelepți-te-voi și te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; aținti-voi

spre Tine ochii mei. Nu fi ca un cal și ca un catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală și cu frâu fălcile lor voi strânge, ca să nu se apropie de tine. Multe sunt bătăile păcătosului; iar pe cel ce nădăjduiește în Domnul, mila îl va înconjura. Veseliți-vă în Domnul și vă bucurați, drepților, și vă lăudați toți cei drepți la inimă.

Apoi binecuvântând preotul lumânarea, o dă în mâna nașului, cântând troparul acesta, glasul al 8-lea:

Dă-mi mie haină luminoasă, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, Mult-milostive Hristoase, Dumnezeul nostru.

Apoi preotul se roagă, zicând această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeule, Atottiitorule, Izvorul bunătăților, Soarele dreptății, Care celor ce erau întru întuneric le-ai strălucit lumina mântuirii prin arătarea Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru și ne-ai dăruit nouă, nevrednicilor, fericita curățire prin Sfântul Botez și dumnezeiasca sfințire prin ungerea cea făcătoare de viață; Care și acum ai binevoit a naște din nou pe robul Tău acesta nou luminat, prin apă și prin Duh, și i-ai dăruit lui iertarea păcatelor celor de voie și a celor fără de voie. Însuți Stăpâne, Preaîndurate Împărate al tuturor, dăruiește-i lui și pecetea darului Sfântului și întru tot puternicului și închinatului Tău Duh și cuminecarea cu Sfântul Trup și cu

scumpul Sânge al Hristosului Tău. Păzește-l pe dânsul întru sfințenia Ta. Întărește-l în credința ortodoxă. Izbăvește-l de cel rău și de toate uneltirile lui. Și păzește sufletul lui în frica Ta cea mântuitoare, în curățire și în dreptate, ca, în tot lucrul și cuvântul bineplăcând Ție, să se facă fiu și moștenitor ceeștii Tale împărății. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și, după rugăciune, unge cu luare-aminte pe cel botezat cu Sfântul Mir, făcând chipul crucii: la frunte, la ochi, la nări, la gură, la amândouă urechile, pe piept, pe spate, la mâini și la picioare, zicând:

Pecetea darului Sfântului Duh.

După aceasta preotul, împreună cu nașul și cu pruncul, înconjoară cristelnița și analogul, cădind și cântând de trei ori:

Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat. Aliluia.

Apoi prochimenul, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu; de cine mă voi teme?

Stih:

Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa?

APOSTOLUL

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(VI, 3–11)

Fraților, au nu știți că toți câți în Hristos Iisus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat? Deci ne-am îngropat cu El, în moarte, prin botez, pentru ca, precum Hristos a înviat din morți,

prin slava Tatălui, așa să umblăm și noi întru înnoirea vieții. Căci dacă am fost altoiți pe El prin asemănarea morții Lui, atunci vom fi părtași și învierii Lui. Cunoscând aceasta, că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, ca să se nimicească trupul păcatului, pentru a nu mai fi robi ai păcatului. Căci Cel care a murit a fost curățit de păcat. Iar dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și vieţui împreună cu El, știind că Hristos, înviat din morți, nu mai moare. Moartea nu mai are stăpânire asupra Lui. Căci ce a murit, a murit păcatului o dată pentru totdeauna, iar ce trăiește, trăiește lui Dumnezeu. Așa și voi, socotiți-vă că sunteți morți păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Hristos Iisus, Domnul nostru.

Apoi Aliluia (de 3 ori)

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. Să luăm aminte:

(XXVIII, 16–20)

În vremea aceea, cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus. Și, văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Și, apropiindu-Se, Iisus le-a vorbit lor, zicând: Datu-Mi-sa toată puterea în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-i să păzească toate câte v-am poruncit vouă; și, iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.

Și îndată preotul zice:

Rugăciunile la spălarea pruncului

Domnului să ne rugăm.

Cel ce ai dăruit robului Tău izbăvire de păcate prin Sfântul Botez și i-ai dat lui înnoirea vieții, Însuți, Stăpâne, Doamne, binevoiește să strălucească pururea lumina feței Tale în inima lui; apără pavăza credinței lui nebântuită de vrăjmași; păzește într-însul nespurcată și neîntinată haina nestricăciunii cu care s-a îmbrăcat, păstrând într-însul, cu harul Tău, nestricată pecetea cea duhovnicească; și fii milostiv acestuia și nouă, după mulțimea îndurărilor Tale. Că s-a binecuvântat și s-a preaslăvit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne, Doamne, Dumnezeul nostru, Care prin spălarea botezului dai strălucire cerească celor botezați; Cel ce a doua oară ai născut pe robul Tău acesta nou luminat prin apă și prin Duh și i-ai dăruit lui iertarea păcatelor celor de voie și a celor fără de voie, pune peste dânsul mâna Ta cea puternică și-l păzește pe el cu puterea bunătății Tale. Ferește-i arvuna nefurată și-l învrednicește pe dânsul de viața de veci și de cele bineplăcute Ție. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul citește rugăciunea aceasta în taină:

Cel ce s-a îmbrăcat întru Tine, Hristoase, Dumnezeul nostru, Ție dimpreună cu noi și-a plecat capul său; păzește-l să rămână ostaș nebiruit împotriva celor ce poartă în zadar dușmănie asupra lui și asupra noastră; și, cu cununa Ta cea nepieritoare, arată-ne pe toți biruitori până la sfârșit.

Cu glas:

Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi și Ție slavă înălțăm dimpreună cu Cel fără de început al Tău Părinte, cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, luând preotul fașa pruncului, udă amândouă capetele și stropește fața lui, zicând:

Îndreptatu-te-ai, luminatu-te-ai, sfințitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și, luând un burete nou, udat în apă, șterge pe prunc pe toate părțile pe unde l-a miruit, zicând:

Botezatu-te-ai, luminatu-te-ai, miruitu-te-ai, sfințitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunile la tunderea părului

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne, Doamne, Dumnezeul nostru, Care cu chipul Tău ai cinstit pe om, întocmindu-l din suflet cugetător și din trup bine alcătuit, ca trupul să slujească sufletului și, punând capul peste celelalte mădulare, ai așezat în el mai multe simțiri, care nu se împiedică una pe alta, și ai acoperit capul cu peri, ca să nu se vatăme de schimbările vremii; și toate mădularele lui spre trebuință le-ai sădit, ca pentru toate să-Ți mulțumească Ție, preabunule meșter, Însuți Stăpâne, Cel ce prin vasul Tău cel ales, Apostolul Pavel, ne-ai poruncit nouă ca toate să le facem spre slava Ta, pe robul Tău (N), care începe a-și tunde părul capului său, binecuvintează-l împreună cu nașii lui. Și le dă lor să gândească toate întru legea Ta și să facă cele bineplăcute Ție. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce, prin săvârșirea tainei Sfântului Botez, cu bunătatea Ta, ai sfințit pe cei ce cred în Tine, binecuvintează pe pruncul acesta și să se pogoare peste capul lui bine-

cuvântarea Ta. Şi, precum ai binecuvântat prin proorocul Samuel pe împăratul David, binecuvintează şi capul robului Tău acestuia (N), prin mâna mea, a păcătosului, însoţindu-l pe el cu Duhul Tău cel Sfânt, ca, sporind cu creşterea şi cu cărunteţile bătrâneţilor, să-Ţi înalţe slavă şi să vadă bunătăţile Ierusalimului în toate zilele vieţii sale. Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul îl tunde pe dânsul în chipul crucii, zicând:

Se tunde robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi punând părul în cristelniţă, zice:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Încă ne rugăm pentru acest nou botezat, robul Tău (N), pentru sănătatea şi mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru robii Tăi (aici pomeneşte pe naşi), care au primit pe pruncul acesta, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule..., Slavă... Şi acum..., Doamne, miluieşte (de 3 ori), Părinte, binecuvintează. Şi sfârşitul acesta:

Cel ce, în Iordan de la Ioan, a binevoit a Se boteza pentru a noastră mântuire, Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci, şi pentru rugăciunile tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Şi îndată să-l împărtăşeşti cu Sfintele Taine, căci întâmplându-se a se săvârşi din viaţă neîmpărtăşit, greşeşti de moarte.

RÂNDUIALA SFÂNTULUI BOTEZ PE SCURT

Se cuvine a şti că dacă pruncul va fi atât de slab, încât să fie primejdie şi îndoială că nu va trăi până ce se va plini toată rânduiala Botezului, precum mai sus s-a rânduit, într-o astfel de întâmplare, se aduce apă şi preotul lasă acea lungă rânduială şi săvârşeşte slujba pe scurt, după cum se arată mai jos, începând aşa:

Binecuvântată este împărăţia Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeule, Atotţiitorule, Făcătorule a toată zidirea cea văzută şi cea nevăzută, Cel ce ai făcut cerul şi pământul, marea şi toate cele ce sunt în ele, Cel ce ai adunat apele la un loc, Cel ce ai încuiat adâncul şi l-ai pecetluit pe el cu înfricoşător

şi slăvit numele Tău, Cel ce ai ridicat apele mai presus de cer, Tu ai întemeiat pământul pe ape, Tu ai întărit cu puterea Ta marea, Tu ai zdrobit capetele balaurilor în ape, Tu înfricoşător eşti şi cine Îţi va sta împotrivă? Caută, Doamne, spre zidirea Ta aceasta şi spre apa aceasta, şi-i dă ei har de izbăvire, binecuvântarea Iordanului; fă-o pe ea izvor de nestricăciune, dar de sfinţenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, demonilor pieire, de puterile cele potrivnice neatinsă, plină de putere îngerească, ca să fugă de la ea pizmaşii zidirii Tale, că am chemat Doamne numele Tău, cel minunat, slăvit şi înfricoşător pentru cei potrivnici.

Şi îndată toarnă untdelemn în apă şi apoi îl botează pe prunc, zicând: Se botează robul lui Dumnezeu (N) şi celelalte. Apoi îl unge cu Sfântul Mir, zicând: Pecetea darului Sfântului Duh. Amin. Şi după aceasta, îmbrăcându-l, înconjoară cu el masa şi cristelniţa, după obicei, cântând: Câţi în Hristos v-aţi botezat... Şi făcând sfârşit, îl împărtăşeşte.

Iar după aceasta, întâmplându-se ca să trăiască pruncul, atunci dator este preotul să-i citească toată slujba Botezului, afară de afundare şi ungere.

SE CUVINE A ŞTI, iarăşi că, dacă va fi pruncul slab, precum mai sus s-a zis, şi nu s-ar întâmpla să fie în preajmă preot, atunci, ca să nu moară pruncul nebotezat, orice parte bărbătească, sau nefiind nici un bărbat, orice femeie, luând apă, să-l boteze, zicând: Se botează robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Bărbatul sau femeia care vor face acest botez, trebuie să aibă ei înşişi botezul ortodox. Iar de va trăi pruncul după acest botez, trebuie să fie adus la preot ca să plinească ungerea cu Sfântul Mir şi toată slujba Botezului după cuviinţă.

RUGĂCIUNILE
ce se citesc după patruzeci de zile femeii care a născut

Iar când se împlinesc 40 de zile, se aduce pruncul în biserică, ca să se îmbisericească, adică să facă început intrării în biserică. El este adus de maica sa, fiind curățită, și fiind de față și nașul cel ce l-a botezat.

Iar preotul începe, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Apoi troparul zilei; iar de vei vrea, zi și troparul și condacul, care sunt arătate la pagina 17.

Apoi: Slavă... Și acum...

Doamne, cu rugăciunile tuturor sfinților și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi ca un îndurat.

Și, plecându-și mama capul împreună cu pruncul, face preotul semnul Sfintei Cruci peste ei și, punând epitrahilul pe capul ei, zice această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeule, Atotțiitorule, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care cu cuvântul Tău toată firea cea cuvântătoare și cea necuvântătoare ai zidit și toate din neființă în ființă le-ai adus, Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm, pe roaba Ta aceasta (N), pe care ai mântuit-o cu voia Ta, curățește-o de tot păcatul și de toată întinăciunea, ca, venind în biserica Ta cea sfântă, să se învrednicească fără de osândă a se împărtăși cu Sfintele

Tale Taine. Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Rugăciune pentru mama pruncului

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai venit în lume pentru mântuirea neamului omenesc, vino și la roaba Ta aceasta (N) și o învrednicește pe ea, prin rugăciunile cinstitei preoțimi, să se adăpostească în sfântă sobornicească biserica Ta și să intre în casa slavei Tale. Și o învrednicește să se împărtășească cu cinstitul Trup și scumpul Sânge al Hristosului Tău. Spală-i întinăciunea trupului și necurăția sufletului, la plinirea acestor patruzeci de zile, ca, învrednicindu-se a intra în biserica Ta cea sfântă, să slăvească împreună cu noi preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se cuvine a ști că dacă va fi murit pruncul, aici se face sfârșitul.

Iar de trăiește pruncul, citește și aceste rugăciuni pentru el, punând mâna pe capul lui.

Rugăciune pentru prunc

Și pe acest prunc, născut dintr-însa, binecuvintează-l, crește-l, sfințește-l, înțelepțește-l, fă-l întreg la minte și cu bună pricepere. Că Tu l-ai adus pe acesta și i-ai arătat lui lumina cea simți-

toare, ca să se învrednicească și de lumina cea înțelegătoare în vremea pe care Tu ai hotărât-o. Și să se numere împreună cu turma Ta cea sfântă, prin Unul-Născut Fiul Tău, cu Care binecuvântat ești împreună cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce prunc fiind, la patruzeci de zile, ai fost adus la Templul Legii de Maria, cea neispitită de nuntă și sfântă Maica Ta, și în brațele dreptului Simeon ai fost ținut, Însuți Stăpâne atotputernice, și pe acest prunc, care a fost adus ca să fie înfățișat Ție, Făcătorul tuturor, binecuvintează-l și spre tot lucrul bun și bineplăcut Ție crește-l, depărtând de la dânsul toată puterea potrivnică prin însemnarea chipului Crucii Tale, că Tu ești Cel ce păzești pruncii, Doamne. Ca, învrednicit fiind de Sfântul Botez, să dobândească partea aleșilor împărăției Tale, păzindu-l împreună cu noi, cu harul Sfintei și Celei de o ființă și nedespărțitei Treimi. Că Ție se cuvine toată slava, mulțumirea și închinăciunea, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Dumnezeule, Părinte atoțiitorule, Care, prin Isaia, marele cuvântător între prooroci, mai înainte ai vestit nouă întruparea cea din Fecioară a Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru, Cel ce în zilele cele mai de pe urmă, cu bunăvoirea Ta și prin împreună-lucrarea Sfântului Duh, pentru mântuirea noastră a celor muritori, prin milostivirea cea nemăsurată, a primit a Se face prunc dintr-însa și după obiceiul din Legea Ta cea sfântă, la împlinirea zilelor de curățire, El, Care era adevăratul dătător al Legii, a socotit drept să fie înfățișat preotului și a primit să fie ținut în brațe de dreptul Simeon; închipuirea acestui lucru de taină arătat am cunoscut-o la proorocul mai sus pomenit prin cărbunele din clește, iar urmarea ei o ținem și noi cei credincioși în Legea harului; Însuți și acum, Cel ce păzești pruncii, Doamne, binecuvintează pe pruncul acesta, împreună cu părinții și cu nașii lui, și, învrednicit fiind de nașterea cea din apă și din Duh, numără-l pe el cu turma cea sfântă a oilor Tale celor cuvântătoare care se numesc cu numele Hristosului Tău. Că Tu ești Cel care petreci întru cei de sus și privești spre cei smeriți și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi luând preotul pruncul, face cu dânsul semnul crucii înaintea ușilor bisericii, zicând:

Se îmbisericește robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea îl duce în biserică, zicând:

Intra-voi în casa Ta, închina-mă-voi în biserica Ta cea sfântă.

Și mergând în mijlocul bisericii zice iarăși aceasta:

Se îmbisericește robul lui Dumnezeu...

Apoi zice:

În mijlocul bisericii Te voi lăuda.

De aici îl duce înaintea ușilor altarului, zicând:

Se îmbisericește robul lui Dumnezeu.

Apoi îl închină pe prunc la icoanele împărătești și cele laterale, zicând troparele obișnuite.

Și dacă pruncul va fi parte bărbătească, îl duce pe dânsul în sfântul altar, pe ușa de miazănoapte, și-l închină la cele patru laturi ale Sfintei Mese, iar de va fi parte femeiască o duce până la ușile împărătești, o închină la icoanele catapetesmei și la iconostas. Apoi zice:

Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor și slava poporului Tău, Israel.

Și după acestea, îl pune pe prunc înaintea ușilor altarului; și așa, închinându-se nașul de trei ori, îl ia pe el și iese. Iar nefiind el de față, atunci îl ia mama pruncului, închinându-se de trei ori, și preotul face sfârșitul așa:

Cel ce a binevoit a fi ținut în brațe de dreptul Simeon, pentru a noastră mântuire, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

MĂRTURISIREA
(SPOVEDANIA)

ÎNVĂȚĂTURĂ PENTRU SPOVEDANIE

După Botez, care este începutul mântuirii tuturor credincioșilor, Mărturisirea este a doua curățire și ca al doilea Botez. Drept aceea, se cuvine ca noi toți, mireni și monahi, clerici, preoți și arhierei să ne mărturisim păcatele și nici unul din noi să nu ne depărtăm de la aceasta, pentru că toți am greșit și păcătuim; să nu uităm că Mântuitorul și Judecătorul vine; drept care și apostolul zice: «să lepădăm dar lucrurile întunericului și să ne îmbrăcăm în armele luminii». Și cum că tuturor le este de trebuință mărturisirea sau pocăința, însuși apostolul Iacob întărește zicând: «mărturisiți-vă unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul ca să vă vindecați» (v. 16).

Pocăință arată cineva când în toată vremea se umilește și se socotește pe sine păcătos și cu inimă înfrântă și cu suflet umilit aleargă la mărturisire și căință; căci între oameni nimeni nu este fără de păcat.

Drept aceea, se cuvine vouă, părinților duhovnici, să nu vă leneviți în aceasta, nici să așteptați ca păcătoșii de la sine să se întoarcă la pocăință; ci mai ales voi să umblați, căutând și cercetând pe cel păcătos și în tot chipul să-l atrageți, ca, smulgându-l din năravurile lui cele greșite, să-l aduceți către Dumnezeu.

Mărturisirea nu se cuvine să se facă așa, oricum, la întâmplare, ci precum ne-a arătat Mântuitorul, când a chemat pe Zaheu și pe femeia desfrânată. Căci Zaheu cu umilință și-a spus toate păcatele și a făgăduit să-și îndrepte viața sa și să pună început de fapte bune; iar femeia desfrânată, luând un vas cu mir de mult preț și stând la picioarele Lui, în spate, că în față nu cuteza, cu lacrimi le uda și, cu părul capului său ștergându-le, le ungea cu mir, plângând. Pentru aceea și Hristos i-a zis: «iartă-se ție păcatele tale» (Luca VII, 47); iar lui Zaheu i-a zis: «astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia» (Luca XIX, 92). Vezi dar cum, pentru călduroasa și adevărata lor pocăință, le-a dăruit și iertarea păcatelor și mântuirea. Iar celor ce nu părăsesc calea răutăților le zice: «depărtați-vă de la Mine cei ce lucrați fărădelegea» (Matei VIII, 23). Și celor ce defaimă pe Sfântul Duh, încă le zice: «nicicum nu se va ierta hula lor» (Matei XII, 32). Asemenea și cei ce nu poartă grijă ca, după ce păcătuiesc, să se pocăiască nu vor fi iertați, după cum mărturisește evanghelistul Luca (XIII, 5), zicând: «de nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri»; asemenea și celor ce nu se supun Lui, Domnul zice: «iată se lasă casa voastră pustie» (Matei XXIII, 38).

Pentru aceea se cuvine să ne spovedim cu inimă curată și cu umilință, iar nu cum zic unii (lucru de râs), că mâncând și bând se deschide inima spre mărturisire; și plini fiind de beție se încearcă a face cele ce sunt ale mărturisirii, lucrând împotriva acestei Taine și împotriva Celui ce zice: «luați aminte de voi, ca nu cumva să se îngreuieze inimile voastre cu mâncările și cu bețiile, și fără de veste să vină peste voi pieirea» (Luca XXI, 34). Și cum, oare, va avea adevărată zdrobire de inimă unul ca acesta? Sau cum se va smeri și cu ce luare aminte va face cele ale mărturisirii? Drept aceea, luați aminte ca în nici un chip să nu se facă aceasta, nici să primiți astfel de mărturisire.

Se cuvine ție, o, duhovnice, să faci mărturisirea pentru marea datorie ce ai de a mântui sufletele și a te îngriji de mântuirea multora, iar nu pentru vreun câștig lumesc, care-ți va fi de mare pagubă. Asemenea, afară de canoanele sfinților părinți să nu îngreuiezi, nici să ușurezi pe

cineva, ca să nu te faci pe tine părtaș la păcate străine. Căci Mărturisirea, cum am zis, este una din Tainele cele mai mari ale Bisericii și nimeni nu se poate socoti pe sine mai învățat, nici mai înțelept și nici cu mai multă luare aminte spre aceasta decât sfinții părinți.

Drept aceea, nimeni să nu se înșele pe sine și să creadă că ar putea fi mai iertător decât sfinții părinți, purtându-se ca un om fără grijă și păcătuind dimpreună cu cei ce fără nici o sfială cad în păcate. Și cine ar putea sau ar cuteza a se socoti mai îndurător decât sfinții părinți? Și de unde poate avea această putere? De vreme ce pe aceștia îi defaimă și lucrează afară de canoanele și hotărârile lor, lucrul său nu poate fi de nici un folos și este fără temei, abătut fiind de la pravila sfintelor canoane. Deci toate să le facem după canoane și după hotărârile părinților, dacă voim a moșteni în noi harul lor, și dacă voim ca iertarea păcatelor, pe care o dăm, să fie adevărată și încredințată.

Iar cele ce pot îndemna pe duhovnic a ierta păcatele ori a face unele ușurări peste canoanele sfinților părinți, acestea sunt: când cineva vine către dânsul și se arată cu căință fierbinte și plină de umilință pentru păcatele sale, cu adevărată mărturisire a greșelilor sale, cu adâncă și duioasă frângere a sufletului său, și cu adevărată părăsire a faptelor lui celor rele, cu depărtare de dânsele și cu inimă curată, încă și cu nefățarnică silință către faptele cele bune însoțite de înfrânare și milostenie. Că acestea sunt lucruri bune, le mărturisesc și sfinții părinți. Deci, pe unul ca acesta să-l primești și cu dragoste să-l mângâi, și-i poți face încă și ceva ușurare din canoane spre folosul lui; iar într-alt chip, nu. Să știi încă și aceasta, o, duhovnice, că scopul Bisericii este de a îndemna și a atrage pe toți către Dumnezeu cu dragostea învățăturii celei bune, fără a lăsa pe nimeni întristat. Că Dumnezeu caută căință de la noi toți, ca pe toți să ne mântuiască și nimeni să nu piară.

La Mărturisire să iei seama, duhovnice, ca să judeci păcatul după priceperea și înțelegerea ce are fiecare, iar nu într-alt chip. Că dacă vei lua aminte, vei afla copii de 12 ani, care pot să aibă minte mai multă decât bărbatul de 30 de ani; și iarăși vei afla om de 25 ori 30 de ani, care poate să aibă minte sau pricepere mai puțină decât un copil de 15 ani. Ia seama, dar, că Dumnezeu ne judecă după mintea și priceperea fiecăruia din noi, cum mai sus am zis.

Astfel poruncim vouă, duhovnicilor, deoarece mulți dintre oameni, când se îmbolnăvesc, nu cheamă pe duhovnic, ci numai când sunt

aproape de moarte, încât, aflându-se în cea din urmă slăbiciune, când merge duhovnicul, pe cei mai mulți îi află fără grai și așa rămân nemărturisiți și pier sufletește și trupește; de aceea, căutați a avea grijă de aceasta și, când se îmbolnăvește vreunul din enoriașii voștri, să nu așteptați, nici să-l lăsați până la cea din urmă slăbiciune, când i se va lega limba, ci să vă siliți de cu vreme a-l îndrepta sufletește după învățătura sfintei noastre Biserici, întărindu-l în credință; și aducându-i aminte de nădejdea ce avem, să-l mărturisiți, să-l îndreptați și așa să-l împărtășiți cu Sfintele Taine, învățându-l a avea în mintea sa nădejdea vieții de veci.

De asemenea, la sfintele sărbători, în posturi și mai ales în Postul Mare, după cum este știut, mulți din parohieni nu merg la sfânta biserică, ba unii dintr-înșii petrec tot Postul cel Mare fără nici o grijă de mântuirea sufletului lor și tocmai aproape de Paști, când nu numai că nu pot să se folosească, dar nici să audă măcar bine canonul ce li se dă de duhovnic, atunci vin și, ca niște furi de cele sfinte, se fac a se mărturisi și ei, rătăciții, amăgindu-se cu nădejdi mincinoase; ci, ca și cum ar fi fost curățiți de păcate, cu cutezare obraznică se apropie de cele Sfinte și așa, întinați, se împărtășesc cu preacuratele și Sfintele Taine.

Să învățați, dar, pe unii ca aceștia ca în toate posturile și sărbătorile, și mai ales în Postul cel Mare, în săptămâna cea dintâi și peste tot postul să meargă la biserică, precum se cuvine creștinilor, și să aibă grijă ca toți să-și mărturisească păcatele până la săptămâna din urmă, a Sfintelor Patimi, curățindu-se prin pocăință și pregătindu-se de la mic până la mare ca din vreme să-și împlinească canonul cel dat de părintele lor duhovnicesc; și nimeni să nu rămână nemărturisit până la această săptămână; căci atunci se cuvine ca toți să fie pregătiți și nu tocmai atunci să se facă pregătirea, fiind acest lucru foarte necuviincios și afară de rânduiala sfintei noastre Biserici. Iar oricine nu va asculta, pe acela să-l arătați Bisericii, ori să-l lăsați cu totul neîmpărtășit cu Sfintele Taine, până când se va întoarce și-și va recunoaște păcatul său.

ÎNVAȚĂTURA

către preotul ce urmează să fie făcut duhovnic, cum să învețe fără sfială pe cei ce vin către dânsul

Cel ce va trebui să ia asupră-i sarcina cea grea a duhovniciei, unul ca acela este dator să se facă pildă și chip al faptelor bune: înfrânat, smerit, lucrător de toată fapta bună, în tot ceasul rugându-se către Dumnezeu ca să i se dea lui cuvântul înțelegerii și al cunoștinței, ca să poată îndrepta pe cei păstoriți de dânsul. Și mai înainte de toate, dator este să se îndeletnicească cu citirea dumnezeieștii Scripturi, a Legii Vechi și a celei Noi; să știe pe de rost cele zece porunci și cu de-amănuntul să le păzească; să știe, de asemenea, Tainele și dogmele credinței ortodoxe; să postească întâi el miercurea și vinerea peste tot anul și orânduitele posturi, dar mai ales Postul Mare după apostoleștile și soborniceștile canoane, ca, din bunătățile ce are el, să poată porunci și altora ca să le facă. Căci de va fi el însuși fără învățătură și neînfrânat și iubitor de dezmierdări, cum va putea învăța pe alții fapta cea bună? Sau cine ar fi atât de nepriceput, ca să poată asculta la cele ce zice el, văzându-l pe el că este fără de orânduială și bețiv? Căci zice dumnezeiasca Scriptură: «mai crezută este vederea decât auzul».

Drept aceea ia aminte la tine, o, duhovnice, ca nu pentru nepurtarea ta de grijă să piară vreun suflet, căci din mâna ta se va cere. Căci iarăși zice Scriptura: «blestemat este tot cel ce face lucrul Domnului cu nepurtare de grijă». Să nu te grăbești, ci, pe rând, cum aici s-a însemnat, pe câte unul să întrebi, nemirându-te de mărimea sau mulțimea păcatelor ce ți se vor spune, nici înfricoșându-te, ca nu cumva să tai îndrăzneala celui ce se mărturisește și să ascundă păcatele sale; ci cu fața blândă să-i zici că ori în ce fel de păcat ar fi căzut, mărturisindu-l și părăsindu-l și plinindu-și canonul, Dumnezeu îl iartă. Însă să iei aminte iarăși ca nu cumva prea cu de-amănuntul iscodind întâmplările și lucrurile păcatelor, să le ațâți și în inima ta.

Așijderea și marele Vasile zice: «să nu te temi de om pentru mărirea și căderea lui, ca nu cumva să dai pe Fiul lui Dumnezeu în mâinile celor nevrednici; nici să te rușinezi de vreunul din cei mari ai pământului; ci chiar de ar fi împărat sau domn, nefiind vrednic, să nu cutezi a-l împărtăși cu Sfintele Taine, pentru că dumnezeieștile canoane poruncesc

tuturor celor nevrednici să nu se împărtăşească, căci îndrăznind, în veac se vor osândi; şi de nu se vor întoarce, vai şi lor şi celor ce-i împărtăşesc pe dânşii». Acestea şi altele ca acestea să păzeşti. Şi mai înainte de toate, să păzeşti în întregime toate dumnezeieştile porunci, ca să te poţi mântui pe tine şi pe cei ce te vor asculta pe tine.

Şi niciunul dintre voi, preoţii, fără binecuvântarea arhiereului eparhiot, să nu îndrăznească a fi duhovnic, că unul ca acela cu pravila se va pedepsi ca un călcător al dumnezeieştilor canoane; pentru că nu s-a păgubit numai pe sine, ci şi pe câţi s-au mărturisit la dânsul, căci sunt nemărturisiţi. Şi câte a legat sau a dezlegat n-au nici o putere, după canonul 6 al soborului din Cartagina şi după canonul 43 al aceluiaşi sobor.

SLUJBA MĂRTURISIRII

Duhovnice, venind la tine cei ce vor să se mărturisească, să stai tu îmbrăcat în toate veşmintele preoţeşti înaintea icoanei Stăpânului Hristos şi, chiar dacă ar fi mărturisirea în grabă, fără epitrahil şi felon să nu îndrăzneşti a mărturisi.

Apoi fă început, zicând aşa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Slavă Ţie, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte... (de 12 ori), Slavă... Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... şi Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... (caută-l la pagina 185). Apoi troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi... Slavă..., Doamne, miluieşte-ne pe noi..., Şi acum..., Uşa milostivirii... (Acestea caută-le înapoi la paginile 10–11).

Apoi citeşte aceste

Rugăciuni de iertare

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Care, prin proorocul Tău Natan, ai dăruit lui David, cel ce s-a pocăit, iertare pentru păcatele lui şi ai primit rugăciunea lui Manase pentru pocăinţa lui,

Insuţi şi pe robul Tău acesta (N), care se căieşte de păcatele ce le-a făcut, primeşte-l cu ştiuta Ta iubire de oameni, trecându-i cu vederea toate cele făcute de dânsul, Cel ce ierţi nedreptăţile şi treci peste fărădelegi. Că Tu ai zis, Doamne: cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu; şi, de şaptezeci de ori câte şapte, să iertăm păcatele. Pentru că, după cum slava Ta este neasemănată, aşa şi mila Ta este nemăsurată; că de vei căuta la fărădelegi, cine va putea suferi? Că Tu eşti Dumnezeul celor ce se pocăiesc şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu celui viu, Păstorule şi Mielule, Cel ce ridici păcatele lumii, Care ai iertat datoria celor doi datornici şi păcătoasei i-ai dăruit iertarea păcatelor ei, Însuţi Stăpâne, slăbeşte, lasă, iartă păcatele, fărădelegile, greşelile cele de voie şi cele fără de voie, cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă, cele prin călcare de poruncă şi prin neascultare, care s-au făcut de robul Tău acesta (N). Şi în orice chip, ca un om, purtând trup şi vieţuind în lume, a fost înşelat de diavolul: sau în cuvânt, sau în faptă, sau cu ştiinţă, sau cu neştiinţă; sau cuvântul preotului a călcat, sau sub blestem preoţesc este, sau sub blestemul său a căzut,

sau cu jurământ pe numele lui Dumnezeu s-a jurat şi l-a călcat, Însuţi ca un bun Stăpân, care nu ţii minte răul, binevoieşte să se dezlege robul Tău acesta (N) prin cuvânt, iertându-i lui şi blestemul şi jurământul după mare mila Ta. Aşa, Stăpâne iubitorule de oameni, Doamne, auzi-mă pe mine, slujitorul Tău care mă rog bunătăţii Tale pentru robul Tău acesta (N), şi treci cu vederea ca un milostiv toate păcatele lui. Izbăveşte-l pe el de chinurile cele veşnice. Că Tu ai zis, Stăpâne: oricâte veţi lega pe pământ vor fi legate şi în cer; şi oricâte veţi dezlega pe pământ vor fi dezlegate şi în cer. Că Tu singur eşti fără de păcat şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de-viaţă-făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi duhovnicul cheamă numai câte unul din cei cărora le-a citit molitfele, nu câte doi sau mai mulţi, şi şade pe scaun cu faţa senină, ca şi când ar închipui iubirea de oameni a lui Dumnezeu. Iar cel ce se spovedeşte să stea cu capul descoperit, cu mâinile strânse la piept, plecându-şi capul în jos cu umilinţă şi cu frică de Dumnezeu. Şi duhovnicul zice către cel ce se mărturiseşte acestea:

Iată, fiule, Hristos stă nevăzut, primind mărturisirea ta cea cu umilinţă. Deci nu te ruşina, nici nu te teme ca să ascunzi de mine vreun păcat, ci fără sfială spune toate câte ai făcut, ca să iei iertare de la Domnul nostru Iisus Hristos. Iată, şi sfânta Lui icoană este înaintea noastră. Iar eu sunt numai un martor, ca să mărturisesc înaintea Lui toate câte-mi vei spune mie; iar de vei ascunde de mine ceva, să ştii că toate păcatele îndoite le vei avea; ia seama, dar, de vreme ce ai venit la doctor, să nu te întorci nevindecat.

Şi aşa să-l întrebi pe el cu de-a dinsul pe rând, una câte una; şi să-l aştepţi până când va răspunde la fiecare întrebare. Şi de va şti cele 10 porunci, să le zică; iar de nu va şti, arată-i-le toate pe rând, desluşindu-i fiecare poruncă şi îndemnându-l ca să le înveţe pe dinafară.

Cele zece porunci dumnezeieşti

1. Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, să nu ai alţi dumnezei afară de Mine.

2. Să nu-ţi faci ţie chip cioplit, nici altă asemănare a câte sunt în cer sus, sau pe pământ jos, în apă şi sub pământ; să nu te închini lor, nici să slujeşti lor.

3. Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău în deşert.

4. Adu-ţi aminte de ziua Domnului ca să o sfinţeşti pe ea. În şase zile munceşte şi săvârşeşte toate lucrurile tale, iar în ziua a şaptea te odihneşte, căci este ziua Domnului Dumnezeului tău.

5. Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta, ca să-ţi fie ţie bine şi să trăieşti ani mulţi pe pământ.

6. Să nu ucizi.

7. Să nu fii desfrânat.

8. Să nu furi.

9. Să nu mărturiseşti strâmb împotriva aproapelui tău.

10. Să nu pofteşti femeia aproapelui tău, nici casa lui, nici sluga lui, nici toate câte sunt ale lui.

Şi mai înainte de toate, să-l întrebi despre credinţă, zicându-i:

Mai întâi de toate, spune-mi, fiule, crezi cu adevărat în Sfânta şi de-viaţă-făcătoare Treime?

Iar cel ce se mărturiseşte să răspundă aşa:

Cred întru unul Dumnezeu Tatăl, şi întru unul Fiul lui Dumnezeu, Care din Tatăl S-a născut şi întru unul Duhul

Sfânt, Care de la Tatăl purcede, Treimea cea de o fiinţă şi nedespărţită.

Întrebare: Dar crezi că soborniceasca şi apostoleasca Biserică este sădită şi crescută în Răsărit şi de la Răsărit s-a întins peste toată lumea, şi că de atunci până acum stă neschimbată şi neclintită? Sau te îndoieşti de vreo oarecare poruncă sau învăţătură?

Şi de va crede drept şi fără îndoială şi de va şti carte, să zică Simbolul credinţei până la sfârşit. Adică: Cred întru unul Dumnezeu...

Iar neştiind carte, să-l înveţi să zică acestea:

Cred întru una, sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică a Răsăritului, care stă din început în toate dogmele ei neclintită şi neschimbată.

Întrebare: Crezi că Sfântul Botez, care se face prin harul Sfântului Duh, nu dă numai iertarea păcatului strămoşesc şi a celor făcute de noi, ci dă şi tărie şi putere celui botezat să nu mai păcătuiască după aceea; şi mai ales ai nădejdea vieţii de veci?

Răspuns: Cred şi mărturisesc un Sfânt Botez, care se face prin harul Sfântului şi de-viaţă-făcătorului Duh, spre spălarea păcatului strămoşesc şi a celor în care noi, de bună-voie, prin nepurtarea de grijă, cădem; şi, cu bună nădejde, aşteptăm învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să vie.

Întrebare: Spune-mi, nu cumva eşti eretic sau despărţit de Biserica Răsăritului? Sau te-ai unit cu ereticii, cercetând adunările lor, ascultând învăţătura lor, sau citindu-le cărţile?

N-ai mărturisit strâmb? N-ai călcat vreo făgăduinţă făcută lui Dumnezeu sau Scripturile cele dumnezeieşti le-ai socotit minciuni? Spune-mi, nu ţi-ai stricat fecioria ta, împlinindu-ţi poftele trupeşti? Nu cumva şi acum faci aceasta?

Nu cumva ai păcătuit cu femei? și ce fel a fost, fată bisericească sau mirenească, cu bărbat sau fără bărbat? Sau ai păcătuit cu femeia ta înainte de a o lua?

N-ai păcătuit cu careva din rudenii sau cu cumătra ta?

N-ai făcut sodomie tu cu altul, sau altul cu tine?

N-ai păcătuit cu alte femei sau cu femeia ta peste fire? sau cu vreun fel de dobitoc?

Nu cumva ai ucis pe vreun om cu voie sau fără de voie?

N-ai furat ceva și apoi ai jurat că nu știi, sau altul a furat și tu ai ascuns furtișagul?

Nu te-ai bătut cu cineva? Și cum, cu voia ta sau fără voia ta?

N-ai dat pe cineva în mâinile celor mari, cu vreun fel de pâră dreaptă sau strâmbă, spre vreun folos al tău sau din pizmă?

N-ai asuprit pe cineva, vrând să cumperi moșii, dobitoace sau odoare?

N-ai făcut farmece cuiva? N-ai turnat ceară sau plumb? N-ai adus vrăjitori la casa ta ca să-ți facă vrăji, sau n-ai făcut tu vrăji cuiva?

N-ai făcut sau n-ai umblat cu vrăji ca să strici casa cuiva?

N-ai legat nunta vreunui bărbat sau femeie?

N-ai purtat baieră, ca să nu te cuprindă vreo răutate?

Spune-mi, n-ai batjocorit pe părinții tăi, sau pe preoți, sau pe călugări, sau pe vreun om?

N-ai cu cineva vrajbă? Sau dacă ai, împacă-te cu dânsul, că de vei fi cu cineva învrăjbit sau de-l vei pizmui, prinoasele tale și rugăciunea ta și orice vei face pentru Dumnezeu, neprimite sunt.

Spune-mi, n-ai mâncat mortăciune, sau sugrumat, sau sfâșiat de lup, sau bătut și ucis de păsări, sau nu te-ai spurcat cu altele ca acestea, pe care sfânta pravilă ne oprește a le mânca?

N-ai mâncat miercurea și vinerea carne, ouă sau brânză?

N-ai dat pe vreun om diavolului?

Ai hulit sau ai ocărât Credința sau Legea? Sau ai rostit vreo hulă, sau ai blestemat pe vreun om?

N-ai grăit minciună sau n-ai jurat strâmb?

Nu te-ai mândrit sau trufit cu mărire deșartă; sau ești bețiv, din care pricină îți pierzi trupul și sufletul?

Nu cumva ai știut de vreun fel de pagubiri și furturi și, auzind citindu-se carte de blestem pentru acele pagube, n-ai vrut să le vădești, ci ai tăcut, făcându-te și tu părtaș blestemului?

N-ai botezat sau cununat sau măritat cu gândul ca în urmă să păcătuiești cu vreunele din acele fețe?

N-ai țiitoare, sau, dacă ai lăsat-o, cauți și acum prin scrisoare, sau altfel, a înnoi cu dânsa dragostea?

N-ai făcut strâmbătate vreunei fete fecioare? Sau nu ți-ai lăsat femeia și ai luat alta?

N-ai băut fără sațiu și, îmbătându-te, ai bătut sau ai făcut vărsare de sânge? Sau n-ai vărsat din pricina beției, sau după ce te-ai împărtășit?

N-ai dat sfaturi viclene aproapelui tău să fure, sau să ascundă ce a furat, sau pe hoți să nu-i vădească? Sau n-ai îndemnat să ucidă, să facă desfrânare, sau alte răutăți să facă, spre paguba și ocara aproapelui său?

N-ai îndemnat pe oarecare tineri spre sodomie, sau nu te-ai însoțit la alte răutăți cu dânșii?

N-ai luat bani cu împrumut sau ai făcut datorii și nu le-ai plătit? Sau n-ai luat de la alții dobândă cât nu se cuvenea?

N-ai pârât pe cineva și din pâra ta i s-a întâmplat moarte sau pagubă mai mare decât greșeala lui?

Nu râzi de ologi, de orbi, de ciungi și de tot omul sărac, pe care Hristos îi numește frați?

Îți aduci aminte de părinții tăi ca să-i pomenești la Sfintele Liturghii, lucru care este primit de Dumnezeu?

N-ai hulit preasfânt numele lui Dumnezeu, sau nu te răzvrătești împotriva Lui, la vreun necaz sau nenorocire? Nu cumva crezi în vise și din pricina lor ai părăsit ajutorul lui Dumnezeu și ai alergat la farmece sau la alte lucruri diavolești?

Oare, primești și nu izgonești îndată din inima ta gândurile cele viclene?, căci duh este diavolul, duh este și sufletul omului, și umblă diavolul pururea cercând inimi fără pază. Drept aceea, se cuvine nouă pururea să-l izgonim, stându-i împotrivă cu gândul cel către Dumnezeu.

Te mărturisești de patru, sau de trei ori, sau măcar o dată într-un an?

Ți-ai plinit canonul cel dat de duhovnic? Oare, te mărturisești mereu la același duhovnic? Sau neguțătorești mărturisirea umblând din duhovnic în duhovnic?

Nu cumva ești pizmuitor și neiubitor de oameni, și nu cumva te silești pururea spre paguba și răul lor?

N-ai adus vreodată prinoase la biserică, având pizmă sau vrajbă cu cineva, și n-ai spus preotului pricina ca să te îndreptezi?

N-ai schimbat hotarele vreunei moșii, sau n-ai îndemnat pe altul să le schimbe?

Iar de va fi slujbaș sau om cu dregătorie înaltă, să-l întrebi acestea, zicând către el așa:

Socotește aceasta, fiule iubit al sfintei noastre Biserici de Răsărit, că nouă tuturor, deobște, mari și mici, bogați și săraci, ne este de trebuință pocăința. Și, precum sufletul este mai de preț decât trupul, așa și mântuirea lui este de mai mare folosință și câștig, precum și Domnul Iisus Hristos, Mântuitorul nostru, grăiește, zicând: «ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată și își va pierde sufletul său?». Se bucură, dar, în acest ceas sufletul meu, înțelegând că eu nu grăiesc astăzi către un om simplu, care nu știe Sfintele Scripturi, ci grăiesc către tine, care, din fragedă vârstă, ai crescut în acestea și cu ele te-ai hrănit; din care, și duhovnicește ca dintr-un izvor al vieții adăpându-te, cu daruri de mare cinste te-ai împodobit. Cu această învățătură văzându-te eu îndestulat, nădăjduiesc că, fără sfială, neîmpiedicându-te de nici un fel de pricină, ca și către doctorul tău, în acest ceas curățitor, toate rănile tale pe care, ca un viețuitor în lume, le-ai dobândit din diferite întâmplări, fără fățărnicie le vei arăta ca să iei adevărată tămăduire de la Însuși Domnul nostru Iisus Hristos, Doctorul și Mântuitorul sufletelor și al trupurilor noastre.

Și apoi să-l întrebi de toate pe rând, cum crezi, însă ține seama, duhovnice, de este slujbaș, dregător mare sau mic. Și așa pe rând, după celelalte ce s-au zis, să-l întrebi și acestea:

Spune-mi, judeci drept, fără părtinire; nu cumva iei mită la judecată? Judeci curând sau lași pe cel sărac de pieire din cauza lenevirii și pornirii tale?

N-ai asuprit pe săraci cu vreun fel de năpăstuire și le-ai luat tot ce au avut, casă, grădină, moșie sau alte odoare?

Porți grijă și conduci cu bun cuget slujba sau dregătoria ce ți s-a încredințat, nefăcând necazuri și nedreptăți unora sau altora?

Chivernisești bine, precum place lui Dumnezeu, casa și slujitorii tăi?

Nu ți-ai lăsat sau și acum nu ții la cinstea și dragostea soției tale și te pornești cu poftă spre slujnicele ce ai în casă?

Înveți pe fiii sau pe fiicele tale, precum și pe slugile și slujnicele tale, să urmeze poruncile bisericești? Căci multe din slugi, neînvățând poruncile lui Dumnezeu, pier, și tu ai a da seama.

Nu silești pe cei de sub porunca ta să plătească, sau să lucreze în sărbători, sau să argățească mai mult decât este cu dreptul?

Ai plătit argaților, slugilor și muncitorilor celor cu ziua simbria lor?

N-ai luat ceva cu de-a sila și din lăcomie nu te-ai îndurat să întorci?

Ai știut de vreo nedreptate ce avea să vină asupra oamenilor și nu te-ai silit, cu cuvântul, după putință, a ajuta pe cei primejduiți și a opri nenorocirea?

Miluiești, după puterea ta, pe cei lipsiți?

Mângâi pe cei întristați sau treci cu vederea pe cei mâhniți?

Cercetezi bolnavii și pe cei cu multe necazuri?

Cercetezi temnițele și pe cei ce sunt închiși, și mai ales pe văduvele sărace și neputincioase și pe copiii săraci?

Nu treci cu vederea pe cei ce te roagă spre ajutorul lor?

N-a rămas săracul necăjit și nedreptățit din lenevirea sau din pornirea ta, fiindcă nu te-ai silit să-i faci judecată?

N-ai tulburat bisericile cu vreun fel de asuprire?

N-ai hotărât vreo moșie cu strâmbătate pentru mită sau pentru vreo pizmă?

N-ai uneltit împotriva vreunei rude, sau a altcuiva, ca să-l cobori din cinste și să-l pierzi dinaintea oamenilor?

Nu primești sfaturile ereticilor sau pârile lor împotriva creștinilor ortodocși, și nu le dai lor dreptate în paguba acestora?

N-ai stat împotriva Bisericii? Sau nu cumva n-ai ascultat pe arhiereul tău, întru cele ce te-a învățat spre folos?

Nu te-ai certat cu arhiereul sau cu preotul tău și n-ai luat iertare de la dânșii?

Și mai ales n-ai făcut sau nu faci ceva împotriva Bisericii și a canoanelor sfinților părinți?

Iar dacă este femeie să o întrebi pe rând așa:

Spune-mi, fiică, n-ai luat buruieni sau doctorii ca să nu faci copii? Sau nu ți-ai otrăvit pântecele ca să lepezi copiii, sau, grea fiind, n-ai umblat fără rânduială, ridicând ceva sau alergând peste putință, sau altceva ți s-a întâmplat și ai născut pruncul fără de vreme, mort?

N-ai pus baieră sau cercel la copii sau la dobitoc ca să trăiască? N-ai vrăjit ca să știi cât vei trăi? Sau câți copii vei naște, sau să știi ceva din cele neștiute?

Nu cumva ai păcătuit de fată mare sau când ai fost logodită? Sau să fi făcut păcate cu altă fată sau femeie?

N-ai păcătuit cu altul, având bărbat, și nu l-ai înșelat cu alte feluri de meșteșuguri, cu minciuni sau cu alte viclenii?

N-ai furat ceva de la dânsul, spre paguba lui? N-ai păcătuit cu bărbatul tău împotriva firii?

N-ai îndemnat femeia cuiva spre desfrânare?

N-ai ascultat pe la ferestre?

N-ai purtat minciuni cu care să fi învrăjbit pe vreunii din oameni?

Nu te împodobești sau sulimenești, sau nu te ungi cu alte feluri de mirosuri, punându-ți în gând să amăgești pe tineri spre râvna păcatului?

Nu cumva intri sulimenită în sfânta biserică, tulburând pe creștini, și nu cumva vorbești în biserică, spre paguba ta sufletească și spre ocara ta trupească?

Nu joci și râzi în chip nestăpânit și fără socoteală și nu cumva umbli din casă în casă fără treabă și gura o pornești nestăpânită spre multe feluri de vorbe netrebnice?

Porți cinstea bărbatului tău precum se cuvine, sau îl ocărăști, sau îl nedreptățești, sau, pentru multă mândria ta, îl faci să cheltuiască pe îmbrăcăminte sau pe alte lucruri mai mult decât are el, din care vi se poate trage vouă sărăcie?

Nu cumva îl pornești cu mânie asupra aproapelui?

Nu te juri pe tine sau pe dânsul ca să vă răzbunați asupra cuiva pentru vreo greșeală?

N-a făgăduit bărbatul tău să dea ceva bisericii, sau milostenie la săraci, sau alte fapte bune a vrut să facă și tu l-ai oprit? Sau, din lene, nu porți grijă de casa ta precum trebuie?

Și așa, cu toată socoteala și purtarea de grijă, să iei seama celor ce se mărturisesc la tine, ținând seamă de este slujbaș sau dregător sau om simplu; de este sănătos sau bolnav; cărturar sau necărturar; și învățându-l să-i zici așa:

Iată, de acum, de toate acestea dator ești să te păzești, de vreme ce te-ai botezat cu al doilea botez, după rânduiala Tainelor creștinești. Pune, dar, de acum început bun, nădăjduind spre Dumnezeu, Cel ce poate să-ți ajute; și mai vârtos te păzește ca să nu te mai întorci la greșelile pe care le-ai făcut, ca să nu fii de râs și batjocură diavolilor și lumii. Căci păcatele nici un folos nu aduc creștinilor, ci neputință, boală, sărăcie și multe feluri de necazuri în această lume; iar pentru cealaltă, arvunesc osândă veșnică și chinul iadului. Drept aceea datori suntem toți, mici și mari, săraci și bogați, ca fiecare din noi cu frica lui Dumnezeu și cu cucernicie să viețuim, ca pururea să fim întăriți cu harul lui Dumnezeu.

Acestea toate zicându-le către dânsul și ispitindu-l cu de-amănuntul, și el iarăși cu de-amănuntul pe rând mărturisindu-le și descoperindu-le, să-i zici lui: Pleacă-ți capul. Și, plecându-și el capul și îngenunchind, citește-i această rugăciune:

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeule, Cel ce eşti mântuirea robilor Tăi, Milostive, Îndurate şi Îndelung-răbdătorule, Căruia Îţi pare rău de răutăţile noastre şi nu voieşti moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu, Însuţi şi acum milostiveşte-Te asupra robului Tău (N) şi-i dă lui chip de pocăinţă, iertare păcatelor şi dezlegare, iertându-i lui toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie. Împacă-l şi-l uneşte pe dânsul cu sfânta Ta Biserică în Iisus Hristos, Domnul nostru, cu Care împreună Ţi se cuvine stăpânire şi mare cuviinţă în veci. Amin.

Şi, sfârşind rugăciunea, zi ectenia:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Încă ne rugăm pentru lăsarea şi iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N), şi pentru ca să i se ierte lui toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să-i dăruiască lui iertare păcatelor şi vreme de pocăinţă.

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi fă sfârşitul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ţie. După aceea, punând mâna pe capul lui, zi această

Rugăciune

Domnul şi Dumnezeul nostru Iisus Hristos, cu harul şi cu îndurările iubirii Sale de oameni, să te ierte pe tine fiule (N), şi să-ţi lase ţie toate păcatele. Iar eu, nevrednicul preot şi duhovnic, cu puterea ce-mi este dată, te iert şi te dezleg de toate păcatele tale, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Şi, zicând sfârşitul dezlegării acesteia, fă semnul sfintei cruci cu mâna pe capul celui ce s-a mărturisit. Apoi zi: Cuvine-se cu adevărat să te fericim... Şi aşa, slobozindu-l cu pace, să-i dai canonul după potriva păcatelor lui; şi, dacă va fi făcut păcate mai multe şi mai mari, să-i dai canon mai mare, adică să fie oprit de la Sfânta Împărtăşanie mai mulţi ani; iar cele mai uşoare păcate să i le ierţi lui, pentru canonul cel mai mare ce l-ai dat. Însă, pentru păcatele mari, să zici către dânsul aşa:

Fiule, atâţia ani poruncesc dumnezeieştii părinţi să nu te împărtăşeşti cu Sfintele Taine, ci numai să bei aghiazmă mare. Şi, de vei avea grijă să nu te împărtăşeşti, ţi se vor dezlega păcatele tale; iar de vei îndrăzni, peste porunca sfinţilor părinţi, ca să te împărtăşeşti, atunci te vei socoti al doilea Iuda. Iar dacă vei fi bolnav şi tare slab, temându-te de moarte, atunci să te împărtăşeşti; şi dacă te vei însănătoşi, iarăşi vei rămâne oprit atâţia ani câţi ţi s-au poruncit, până când vei plini canonul. Iar dacă te vei împărtăşi de frica morţii, plinind canonul cel dintâi, ţi se va socoti alt canon pentru împărtăşire şi-l vei plini şi pe acela.

Să socoteşti şi aceasta, duhovnice:

Că, dacă va fi părăsit omul păcatul, din acel moment să-i socoteşti şi canonul. De pildă: un om a făcut păcate de moarte, ucidere sau desfrânare, pentru care zece ani trebuie să se lipsească de Sfânta Împărtăşanie; pe acesta să-l întrebi, şi, dacă va fi părăsit de doi ani acel păcat, să-i dai opt ani, scăzându-i pe cei doi, iar dacă va fi părăsit de cinci ani, tu să-l canoniseşti numai cu cei cinci. Şi pentru altele, aşa să

faci scăderea. Că, după cum grăiește marele Vasile, câtă vreme va face omul păcatul și nu se va împărtăși, cu nimic nu i se scade canonul opririi de la Sfintele Taine dacă nu părăsește păcatul; și dacă se va întâmpla ca iarăși să cadă în păcat, iarăși de la început se cuvine să i se dea canonul. Iar dacă se va întâmpla să cadă într-alt păcat, mai înainte de terminarea canonului ce i s-a dat, se cuvine a socoti anii canonului celui neîmplinit sau ai canonului păcatului celui făcut de curând. Și al cărui păcat va fi canonul mai mare, acela să i-l dai acum pentru amândouă păcatele; și după facerea păcatului celui de pe urmă, dacă se va fi oprit de la sine, sau de la alt duhovnic de la Sfânta Împărtășanie, acei ani și vreme să i se socotească în numărul canonului ce-i vei da.

Socotește și aceasta:

Că, dacă se va afla acel om cu bună cucernicie și va veni să facă în toate zilele metanii după putință, să-i ierți un an din numărul anilor ce l-ai oprit să nu se împărtășească; și de va vrea să facă milostenie după putere, să-i ierți și alt an. Dacă va posti miercurea și vinerea, după porunca Sfinților Apostoli, să-i ierți încă un an. Dacă va vrea să postească și lunea – să nu mănânce carne – să-i mai lași un an. Dacă va fi de vârstă mai jos de 30 de ani, să-i lași încă un an. Dacă va fi mai jos de 20 de ani, să-l canonisești mai puțin.

Iar dacă va vrea să se pocăiască de păcate și va vrea să se facă călugăr, atunci să-i ierți a treia parte din canon. Dacă va vrea să meargă în mănăstire de obște, să-i lași jumătate din canon. Iar dacă va cădea, după ce a luat chipul călugăriei, atunci să le facă toate deplin.

ÎNVĂȚĂTURĂ DESPRE CANOANE

scoasă din Canoanele sfintelor sinoade și ale sfinților părinți, și cum trebuie date pentru fiecare păcat

Pentru preacurvie, 15 ani să nu se împărtășească, după canonul 58 al marelui Vasile.

Iar canonul 20 de la Ancira, pe preacurvari ca și pe curvari îi canonisește, însă numai pe cei ce se făgăduiesc că vor face milostenie și alte fapte bune.

Sodomia, 15 ani: canoanele 7, 62 și 63 ale marelui Vasile; 59 al Sf. Ioan Postitorul.

Curvia cu dobitoc, 15 ani: canonul 63 al marelui Vasile.

Pentru curvie, 7 ani: canonul 59 al marelui Vasile.

Cel ce va curvi cu nora, cu soacra, sau cu mama soacrei, ori cu dobitoace sau cu păsări păcătuind, sau cu femeia lui peste fire curvind, sau cu vrăji umblând, să nu mai fie preot: canonul 81 al marelui Vasile; 26 și 65 ale Sf. Ioan Postitorul.

Cel ce va curvi cu sora lui cea de un tată și de o maică, 20 de ani să nu se împărtășească: canonul 67 al marelui Vasile. Iar Ioan Postitorul zice, 15 ani: canonul 24.

Cel ce va curvi cu nora, cu soacra, sau cu mama soacrei, ori cu cumătra, 11 ani, după canoanele 79, 67, 75 ale marelui Vasile; 26 al Sf. Ioan Postitorul.

Cu vară primară, 10 ani; cu a doua vară, 9 ani; cu mama nașei sale, 11 ani; iar cu nașa, 20 ani; cu cumnata, 11 ani. Femeia ce va curvi cu doi frați, 11 ani: canoanele 60, 63 și 58 ale Sf. Ioan Postitorul.

Cu mama vitregă, 20 de ani, după canonul 79 al marelui Vasile. Pentru fecioară mai mică de 12 ani, cine o va strica, 12 ani, după Ioan Postnicul: canonul 25.

Așijderea femeile care n-au bărbați, cu canonul curviei să se canonisească, adică 7 ani.

Iar cele cu bărbați, cu canonul preacurviei să se canonisească, adică cu ani mai mulți, și anume 15 ani.

Cel ce va umbla cu femeia sa peste fire, 5 ani și preot să nu se facă. Așa să canonisești și pe femeie, de va fi fost cu voia ei, iar de va fi fost cu sila, mai ușor s-o canonisești, însă precum vei pricepe tu sila ei: canonul 65 al Sf. Ioan Postitorul.

Cel ce va umbla cu femeie străină, peste fire, 15 ani.

Cel ce jură strâmb, 10 ani, iar de a făcut aceasta de nevoie, 6 ani: canoanele 64 și 82 ale marelui Vasile.

Martorul mincinos, 6 ani.

Cel ce face malahie, post de 40 de zile, și metanii 100 pe zi; iar de nu va posti, un an să nu se împărtășească, și câte 50 metanii pe zi: canonul 20 al Sf. Ioan Postitorul.

Iar de a făcut unul cu altul malahie, peste 80 de zile, sau 2 ani să nu se împărtăşească şi câte 50 metanii pe zi: canonul 11 al Sf. Ioan Postitorul.

De va muri copilul nebotezat din nepurtarea de grijă a părinţilor lui, 3 ani să nu se împărtăşească, mâncând lunea, miercurea şi vinerea, o dată, şi metanii 200 pe zi.

Iar de va fi din lenea preotului, atunci al lui este păcatul.

Cel ce va avea vrajbă cu careva să nu intre în biserică până nu se va împăca, că rugăciunea lui spre blestem şi spre păcate se socoteşte, şi să facă pe toată ziua câte 50 de metanii.

Femeia care-şi va omorî pruncul de ţâţă, 7 ani să nu se împărtăşească: canonul 2 al Sfântului Vasile cel Mare.

NUNTA

SLUJBA CE SE FACE LA LOGODNĂ

După dumnezeiasca Liturghie, preotul, aşezând o masă în mijlocul bisericii, pune Sfânta Cruce şi Sfânta Evanghelie pe masă, aprinzând şi făcliile în sfeşnice. Şi, venind cei care vor să se logodească, cu naşii lor, stau în mijlocul bisericii, înaintea mesei: mirii în mijloc (bărbatul în dreapta, adică spre sud, mireasa în stânga, adică spre nord, naşul în dreapta bărbatului, naşa în stânga miresii. Preotul, luându-le inelele, le pune pe Sfânta Evanghelie, al bărbatului de-a dreapta, iar al femeii de-a stânga, dând naşilor făclii aprinse să le ţină în mâna dreaptă; şi, binecuvântând de trei ori capetele celor ce se logodesc, cădeşte după obicei, iar dacă este diacon, acesta zice:

Binecuvintează părinte.

Iar preotul zice cu glas:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin

Diaconul:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se logodesc unul cu altul, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dea lor fii spre moștenirea neamului, și toate cererile cele către mântuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se trimită lor dragoste desăvârșită, pașnică și ajutor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie binecuvântați ei în deplină înțelegere și în credință tare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie păziți ei în viață și petrecere fără prihană, Domnului să ne rugăm.

Ca Domnul Dumnezeul nostru să le dăruiască lor nuntă cinstită și viață neîntinată, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviți ei și noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita, stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceea preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule cel veșnic, Care pe cele despărțite le aduni întru unire și ai pus dragostea legătură neîntreruptă; Cel ce ai binecuvântat pe Isaac și pe Rebeca și i-ai arătat pe ei moștenitori făgăduinței Tale; Însuți binecuvintează și pe robii Tăi aceștia

(preotul face semnul binecuvântării asupra mirilor), povăţuindu-i pe dânşii spre tot lucrul bun. Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Şi preotul citeşte în taină rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce dintre neamuri mai înainte Ţi-ai logodit Biserica, fecioară curată, binecuvintează logodna aceasta; uneşte şi păzeşte pe robii Tăi aceştia în pace şi într-un gând.

Ecfonisul:

Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul, luând întâi inelul cel din dreapta, face cu el chipul crucii peste Sfânta Evanghelie, apoi pe faţa bărbatului, atingând fruntea mirelui şi a miresei, zicând de trei ori:

Se logodeşte robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Amin.

Şi-l pune preotul, împreună cu nunul, în degetul inelar al mâinii drepte a mirelui. Aşijderea şi cu inelul miresei, făcând chipul crucii peste Sfânta Evanghelie şi apoi pe faţa miresei, atingând şi fruntea mirelui, zice de trei ori:

Se logodeşte roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Amin.

Apoi preotul pune inelul, împreună cu nuna, în degetul inelar al mâinii drepte a miresei. După aceasta, nunii schimbă inelele în degetul inelar al mâinii stângi a mirilor.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care împreună cu sluga patriarhului Avraam, ai călătorit în Mesopotamia, trimiţându-l să logodească femeia stăpânului său Isaac şi, prin mijlocirea scoaterii de apă, i-ai descoperit să logodească pe Rebeca; Însuţi binecuvintează logodna robilor Tăi acestora (N) (preotul face semnul binecuvântării asupra mirilor) şi întăreşte cuvântul ce şi-au dat. Uneşte-i pe ei cu sfânta unire cea de la Tine. Că Tu din început ai zidit parte bărbătească şi femeiască şi de la Tine se însoţeşte bărbatului femeie spre ajutor şi spre dăinuirea neamului omenesc. Însuţi dar, Stăpâne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai trimis adevărul peste moştenirea Ta şi făgăduinţa Ta peste robii Tăi, părinţii noştri, cei aleşi ai Tăi din neam în neam, caută spre robul Tău (N) şi spre roaba Ta (N) şi întăreşte logodna lor în credinţă, în înţelegere, în adevăr şi în dragoste. Că Tu, Doamne, ai arătat să se dea logodire şi să se întărească toate. Prin inel s-a dat lui Iosif stăpânirea în Egipt; prin inel s-a preamărit Daniel în ţara Babilonului; prin inel s-a arătat adevărul Tamarei; prin inel Părintele nostru cel ceresc S-a îndurat spre

fiul cel risipitor, când a zis: daţi inel în dreapta lui şi, junghiind viţelul cel gras, mâncând, să ne veselim. Această dreaptă a Ta, Doamne, a întrarmat pe Moise în Marea Roşie, căci prin cuvântul Tău cel adevărat cerurile s-au întărit şi pământul s-a întemeiat. Şi dreapta robilor Tăi să se binecuvinteze cu cuvântul Tău cel puternic şi cu braţul Tău cel înalt. Însuţi dar şi acum, Stăpâne, binecuvintează această punere a inelelor cu binecuvântarea cerească (se face semnul binecuvântării asupra mirilor) şi îngerul Domnului să meargă înaintea lor în toate zilele vieţii lor. Că Tu eşti Cel ce binecuvintezi şi sfinţeşti toate câte sunt şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi ectenia aceasta:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfinţitul (Arhi-) Episcopul şi Mitropolitul nostru (N)], şi pentru toţi fraţii noştri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru mai marii oraşelor şi a satelor şi pentru iubitoarea de Hristos oaste, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru robii lui Dumnezeu (N), care s-au logodit unul cu altul, pentru sănătatea şi pentru mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toţi dreptmăritorii creştini, care sunt de faţă la săvârşirea acestei sfinte slujbe, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Ecfonisul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi otpustul zilei.

Scurtă învăţătură despre nuntă, după Simeon, Arhiepiscopul Tesalonicului

Cap. 280: pentru nuni

Se cuvine a şti că nunii cei primitori ai curăţiei şi ai unirii, fiind părinţi şi învăţători ai unirii într-un gând şi ai însoţirii, trebuie să fie ortodocşi şi iubitori de Dumnezeu.

*

Se cuvine a şti şi aceasta, că de vor vrea să se cunune cei logodiţi îndată după logodnă, aşa precum sunt strânşi în biserică, numaidecât începe preotul Psalmul "Fericiţi toţi..." şi corul credincioşilor sau cântăreţii cântă: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie, după cum s-a arătat la începutul cununiei.

*

Iar de va fi trecut câtăva vreme după logodna lor, atunci preotul având ştire, iarăşi pregăteşte masa în mijlocul bisericii, după cum s-a arătat la începutul logodnei, punând peste Sfânta Evanghelie, în locul inelelor, cununiile: a bărbatului de-a dreapta şi a femeii de-a stânga. Şi venind cei ce vor să se cunune, având lumânări aprinse, îi cădeşte preotul, citind Psalmul 127, iar credincioşii sau cântăreţii, la fiecare stih, cântă: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

SLUJBA CUNUNIEI

După ce vin cei logodiţi, cu naşii lor, în biserică, stau înaintea mesei, pe care se află Sfânta Evanghelie, Sfânta cruce, cununiile (a bărbatului în dreapta şi a miresei la stânga), paharul cu vin şi pâine şi sfeşnice cu lumini. Naşii ţin lumânările aprinse, preotul îi cădeşte, citind Psalmul 127, iar credincioşii sau cântăreţii cântă la fiecare stih: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Fericiţi toţi cei ce se tem de Domnul.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Care umblă în căile Lui.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Rodul muncii mâinilor tale vei mânca.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Fericit eşti; bine-ţi va fi!

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Femeia ta ca o vie roditoare, în laturile casei tale.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Fiii tăi ca nişte vlăstare tinere de măslin, împrejurul mesei tale.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Iată, aşa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Te va binecuvânta Domnul din Sion şi vei vedea bunătăţile Ierusalimului în toate zilele vieţii tale.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Şi vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel!

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Apoi, închinându-se, preotul sărută Sfânta Cruce şi Sfânta Evanghelie, făcând binecuvântarea deasupra cununiilor cu Evanghelia.

Dacă este diacon, acesta zice:

Binecuvintează, părinte.

Iar preotul, cu glas mare:

Binecuvântată este împărăţia Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul:

Cu pace, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluieşte.

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta şi pentru cei ce cu credinţă, cu evlavie şi cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul și Mitropolitul nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se însoțesc unul cu altul, prin taina nunții, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie binecuvântată nunta aceasta, ca și aceea din Cana Galileii, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dea lor viață cumpătată și naștere de prunci buni spre folos, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se veselească ei la vederea fiilor și a fiicelor lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dăruiască lor bucuria nașterii de prunci buni și purtare fără de prihană în viață, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dăruiască lor și nouă toate cererile cele către mântuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviți ei și noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule cel preacurat și Ziditorule a toată făptura, Care, din iubirea Ta de oameni, ai prefăcut coasta strămoșului Adam în femeie și i-ai binecuvântat pe dânșii și ai zis: creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul; și pe amândoi i-ai arătat un trup prin însoțire; căci pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup, și pe care Dumnezeu i-a unit omul să nu-i despartă.

Cel ce ai binecuvântat pe robul Tău Avraam și ai deschis pântecele Sarrei, și l-ai făcut tată a multe neamuri; Cel ce ai dăruit pe Isaac Rebecăi și ai binecuvântat nașterea ei; Care ai însoțit pe Iacov cu Rahela și dintr-însul ai arătat doisprezece patriarhi;

Cel ce ai însoțit pe Iosif cu Asineta și le-ai dăruit lor prunci pe Efrem și pe Manase; Care ai primit pe Zaharia și pe Elisabeta și le-ai dat lor prunc pe Înaintemergătorul; Cel ce, din rădăcina lui Iesei după trup, ai crescut pe pururea Fecioara și dintr-însa Te-ai întrupat și Te-ai născut spre mântuirea neamului omenesc; Care, pentru negrăitul Tău dar și multa bunătate, ai venit în Cana Galileii și nunta care era acolo ai binecuvântat-o, ca să arăți că din voia Ta se face însoțirea cea după Lege și nașterea de prunci dintr-însa.

Însuți, Stăpâne Preasfinte, primește rugăciunea noastră a robilor Tăi și, precum acolo, și aici, fiind de față cu ajutorul Tău cel nevăzut, binecuvintează nunta aceasta (se face semnul binecuvântării asupra mirilor). Și dă robilor Tăi acestora (N) viață pașnică, lungime de zile, înțelepciune, dragoste unuia către altul întru legătura păcii, dar de prunci, seminție cu viață îndelungată, cununa cea neveștejită a măririi. Învrednicește-i pe dânșii a-și vedea pe fiii fiilor lor. Păzește viața lor fără bântuială. Și le dă lor din roua cerului de sus și din belșugul pământului. Umple casele lor de grâu, de vin, de untdelemn și de toată bunătatea, ca să dea și celor lipsiți; și dăruiește și celor ce sunt dimpreună cu dânșii toate cererile cele pentru mântuire.

Că Dumnezeu milostiv și îndurat și de oameni iubitor ești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui

fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește cu glas mare această

Rugăciune

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul nostru, sfințitorul nunții celei tainice și preacurate și legiuitorul nunții celei trupești, păzitorul nestricăciunii și chivernisitorul cel bun al celor de trebuință vieții. Însuți Stăpâne, Cel ce din început ai zidit pe om și l-ai pus pe dânsul ca pe un stăpân al făpturii și ai zis: nu este bine să fie omul singur pe pământ; să-i facem lui ajutor dintr-însul; și, luând una din coastele lui, i-ai zidit femeie, pe care văzând-o Adam a zis: «iată acum os din oasele mele și trup din trupul meu; aceasta se va numi femeie, căci din bărbatul său s-a luat ea; pentru aceasta, va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup; și pe care Dumnezeu i-a unit omul să nu-i despartă». Și acum, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, trimite harul Tău cel ceresc peste robii Tăi aceștia (N). Și dă roabei Tale acesteia să se plece în toate bărbatului său, și robului Tău acestuia să fie cap femeii, ca să viețuiască după voia Ta.

Binecuvintează-i pe dânşii, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Avraam şi pe Sarra. Binecuvintează-i pe dânşii, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Isaac şi pe Rebeca. Binecuvintează-i pe dânşii, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Iacov şi pe toţi patriarhii. Binecuvintează-i pe dânşii, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Iosif şi pe Asineta. Binecuvintează-i pe dânşii, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Moise şi pe Semfora. Binecuvintează-i pe dânşii, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Ioachim şi pe Ana. Binecuvintează-i pe dânşii, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Zaharia şi pe Elisabeta (Preotul însoţeşte fiecare din aceste rostiri de semnul binecuvântării asupra mirilor).

Păzeşte-i pe dânşii, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai păzit pe Noe în corabie. Păzeşte-i pe dânşii, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai păzit pe Iona în pântecele chitului. Păzeşte-i pe dânşii, Doamne, Dumnezeul nostru, precum ai păzit de foc pe sfinţii trei tineri, trimiţându-le lor rouă din cer. Şi să vină peste dânşii bucuria aceea pe care a avut-o fericita Elena, când a aflat cinstita Cruce.

Adu-Ţi aminte de dânşii, Doamne, Dumnezeul nostru, precum Ţi-ai adus aminte de Enoh, de Sem şi de Ilie. Adu-Ţi aminte de dânşii, Doamne, Dumnezeul nostru, precum Ţi-ai adus aminte de sfinţii Tăi patruzeci de mucenici, trimiţându-le lor cununi din cer. Adu-Ţi aminte, Doamne, Dumnezeul nostru, şi de părinţii lor, care i-au născut şi i-au crescut, pentru că rugăciunile părinţilor întăresc temeliile caselor copiilor. Adu-Ţi aminte, Doamne, Dumnezeul nostru, şi de robii Tăi (N), naşii lor, şi de nuntaşii care s-au adunat la săvârşirea acestei Sfinte Taine. Adu-Ţi aminte, Doamne, Dumnezeul nostru, de robul Tău (N) şi de roaba Ta (N), şi-i binecuvintează pe dânşii (preotul face semnul binecuvântării asupra mirilor).

Dă-le lor roadă pântecelui, prunci buni şi bună înţelegere sufletească şi trupească. Înalţă-i pe dânşii ca cedrii Libanului, ca o vie odrăslită. Dă-le lor roadele pământului, ca, toată îndestularea având, să sporească spre tot lucrul bun şi bineplăcut Ţie şi să vadă pe fiii fiilor lor, ca nişte mlădiţe tinere de măslin împrejurul mesei lor, şi, bineplăcând înaintea Ta, să strălucească ca luminătorii pe cer, în Tine Domnul nostru, Căruia se cuvine slava, puterea, cinstea şi închinăciunea, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Duhului Tău celui de viaţă Făcător, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule cel sfânt, Care din țărână ai făcut pe om și din coasta lui ai făcut femeie și ai însoțit-o lui spre ajutor, pentru că așa a plăcut slavei Tale, să nu fie omul singur pe pământ, Însuți și acum, Stăpâne, întinde mâna Ta din sfântul Tău locaș și unește pe robul Tău (N), cu roaba Ta (N), pentru că de către Tine se însoțește bărbatul cu femeia. Unește-i pe dânșii într-un gând; încununează-i într-un trup; dăruiește-le lor roadă pântecelui, dobândire de prunci buni. Că a Ta este stăpânirea și a Ta împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Când preotul zice: «unește pe robul Tău (N) cu roaba Ta (N)», ia dreapta mirelui și o unește cu dreapta miresei.

După terminarea rugăciunii, preotul ia cununia mirelui și face cu ea chipul crucii peste Sfânta Evanghelie și pe fața lui, atingând fruntea mirelui și a miresei, zicând de trei ori:

Se cunună robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Și sărutând mirele cununia, o pune preotul împreună cu nașul pe capul mirelui. Asemenea se face și la mireasă, punând preotul cununia împreună cu nașa, după ce a zis iarăși de trei ori, atingând fruntea miresei și a mirelui:

Se cunună roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Și îi binecuvintează preotul de trei ori, cântând:

Doamne, Dumnezeul nostru, cu mărire și cu cinste încununează-i pe dânșii.

Apoi prochimenul, glasul al 8-lea:

Pus-ai pe capetele lor cununi de pietre scumpe.

Stih: Viață au cerut de la Tine și le-ai dat lor.

APOSTOLUL

Din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(V, 20–33)

Fraților, mulțumiți totdeauna pentru toate, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Tatăl. Supuneți-vă unul altuia, întru frica lui Hristos. Femeile să se supună bărbaților lor ca Domnului, pentru că bărbatul este cap femeii, precum și Hristos este cap Bisericii, trupul Său, al cărui mântuitor și este. Căci, precum Biserica se supune lui Hristos, așa și femeile bărbaților lor, întru totul.

Bărbaților, iubiți pe femeile voastre, după cum și Hristos a iubit Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, curățind-o cu baia apei prin cuvânt. Și ca s-o înfățișeze Sieși, Biserică slăvită, ne-

având pată sau zbârcitură, ori altceva de acest fel, ci ca să fie sfântă şi fără de prihană.

Aşadar, bărbaţii sunt datori să-şi iubească femeile, ca pe înseşi trupurile lor. Cel ce-şi iubeşte femeia, pe sine se iubeşte. Căci nimeni vreodată nu şi-a urât trupul său, ci fiecare îl hrăneşte şi îl încălzeşte, precum şi Hristos Biserica.

Pentru că suntem mădulare ale trupului Lui, din carnea Lui şi din oasele Lui. De aceea, va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa şi se va lipi de femeia sa şi vor fi amândoi un trup. Taina aceasta mare este; iar eu zic în Hristos şi în Biserică. Astfel şi voi, fiecare aşa să-şi iubească femeia ca pe sine însuşi; iar femeia să se teamă de bărbat.

Preotul: Pace ţie. Citeţul: Aliluia, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi şi ne vei apăra de neamul acesta în veac.

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. Să luăm aminte:

(II, 1–11)

În vremea aceea s-a făcut nuntă în Cana Galileii şi era şi mama lui Iisus acolo. Şi a fost chemat şi Iisus şi ucenicii Săi la nuntă. Şi, sfârşindu-se vinul, a zis mama lui Iisus către El: Nu mai au vin. A zis ei Iisus: Ce ne priveşte pe Mine şi pe tine, femeie? Încă n-a venit ceasul Meu. Mama Lui a zis celor ce slujeau: Faceţi orice vă va spune. Şi erau

acolo şase vase de piatră, puse pentru curăţirea iudeilor, care luau câte două sau trei vedre. Zis-a lor Iisus: Umpleţi vasele cu apă. Şi le-au umplut până sus. Şi le-a zis: Scoateţi acum şi aduceţi nunului. Iar ei i-au dus. Şi, când nunul a gustat apa care se făcuse vin şi nu ştia de unde este, ci numai slujitorii care scoseseră apa ştiau, a chemat nunul pe mire şi i-a zis: Orice om pune întâi vinul cel bun şi, când se ameţesc, pune pe cel mai slab. Dar tu ai ţinut vinul cel bun până acum. Acest început al minunilor l-a făcut Iisus în Cana Galileii şi Şi-a arătat slava Sa; şi ucenicii Săi au crezut în El.

Diaconul:

Să zicem toţi din tot sufletul şi din tot cugetul nostru, să zicem.

Doamne atotstăpânitorule, Dumnezeul părinţilor noştri, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Strana: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea şi paza robilor Tăi (N), care se însoţesc unul cu altul, prin taina nunţii, şi pentru ca să li se ierte lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie.

Încă ne rugăm pentru robii tăi (N), naşii lor, şi pentru poporul care stă înainte, în sfântă biserica aceasta, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toţi fraţii noştri şi pentru toţi dreptmăritorii creştini, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Preotul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care, în purtarea Ta de grijă cea de mântuire, ai binevoit în Cana Galileii a arăta nunta cinstită, prin venirea Ta, Însuți și acum pe robii Tăi aceștia (N), pe care ai binevoit a-i însoți unul cu altul, păzește-i în pace și bună-înțelegere. Arată nunta lor cinstită, ferește patul lor neîntinat. Binevoiește să-și petreacă viața lor fără prihană. Și-i învrednicește pe dânșii să ajungă bătrâneți fericite, cu inimă curată împlinind poruncile Tale. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul:

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Ziua toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat, la Domnul să cerem.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, la Domnul să cerem.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și în pocăință a o săvârși, la Domnul să cerem.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, la Domnul să cerem.

Unirea credinței și împărtășirea Sfântului Duh cerând, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul:

Și ne învrednicește pe noi, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeul cel ceresc, Tată, și a zice:

Strana: Tatăl nostru...

Preotul:

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Apoi se aduce paharul cu vin și pâine și le binecuvintează preotul.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut cu puterea Ta și ai zidit lumea și ai înfrumusețat cununa tuturor celor făcute de Tine, și acest pahar de obște, pe care l-ai dat celor care se însoțesc prin unirea nunții, binecuvintează-l cu binecuvântarea duhovnicească (se face semnul binecuvântării asupra paharului). Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi cântăreții cântă: Paharul mântuirii...; iar preotul, luând pâinea și paharul cu vin, dă mirelui de gustă din ele de trei ori; asijderea și miresei. Și îndată, luând cădelnița, începe a cădi împrejurul mesei făcând ocolire cu cei cununați și cu nunii, de trei ori, și cântând troparele acestea:

Glasul al 5-lea:

Isaie, dănțuiește; Fecioara a avut în pântece și a născut Fiu pe Emmanuel, pe Dumnezeu și Omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim.

Alte tropare, glasul al 7-lea:

Sfinților mucenici, care bine v-ați nevoit și v-ați încununat, rugați-vă Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule; lauda apostolilor și bucuria mucenicilor, a căror propovăduire este Treimea cea de o ființă.

După ocolire, mirele face trei închinăciuni și, plecându-și capul, pune mâinile pe Sfânta Evanghelie și pe Sfânta Cruce, stând cu toată evlavia; iar preotul, apucând cununia de o parte și nunul de alta, zice:

Mărit să fii mire ca Avraam, binecuvântat să fii ca Isaac, să te înmulțești ca Iacov, umblând în pace și lucrând în dreptate poruncile lui Dumnezeu.

Preotul, împreună cu nunul, ia cununia, o dă mirelui de o sărută, și o așază pe Sfânta Evanghelie. Apoi îndată vine mireasa și, făcând la fel, preotul zice:

Și tu, mireasă, mărită să fii ca Sarra, să te veselești ca Rebeca, să te înmulțești ca Rahela, veselindu-te cu bărbatul tău și păzind rânduielile Legii, că așa a binevoit Dumnezeu.

Apoi preotul, dacă nu ține cuvântare, zice către miri:

Iată, fiilor duhovnicești, prin punerea mâinilor pe Sfânta Evanghelie și pe Sfânta Cruce, ați săvârșit jurământ înaintea sfântului altar că veți păzi legătura dragostei și a unirii între voi până la mormânt, curată, neîntreruptă, dreaptă și cinstită, și că nu vă veți abate de la datoriile voastre nici unul, nici altul, urmând ce este plăcut lui Dumnezeu și oamenilor.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai venit în Cana Galileii și nunta de acolo ai binecuvântat-o, binecuvintează și pe robii Tăi aceștia (se face semnul binecuvântării asupra mirilor), care, cu purtarea Ta de

grijă, s-au însoțit prin unirea nunții. Binecuvintează intrările și ieșirile lor. Înmulțește cu bunătăți viața lor. Primește cununile lor în împărăția Ta, păzindu-i curați, fără prihană și neasupriți în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul zice această

Rugăciune

Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Treimea cea întru tot sfântă și de o ființă și începătoare de viață, o Dumnezeire și o împărăție, să vă binecuvinteze pe voi (se face semnul binecuvântării). Să vă dea vouă viață îndelungată, naștere de prunci buni, spor în viață și în credință. Să vă umple pe voi de toate bunătățile cele pământești și să vă învrednicească și de desfătarea bunătăților celor făgăduite; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

Strana: Slavă... Și acum...

Preotul, otpustul:

Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileii a arătat nunta cinstită, Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților

apostoli, ale sfinților de Dumnezeu încununați și întocmai cu apostolii, împărații Constantin și Elena, ale Sfântului marelui Mucenic Procopie și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni.

După aceasta, cântăreții cântă: Cuvine-se cu adevărat...; iar mirii, nunul și nuna, mergând după preot, sărută icoana Mântuitorului și a Maicii Domnului de lângă ușile împărătești venind înapoi la locul lor, unde părinții mirilor și toate neamurile, câte se vor afla aici, fac trei închinăciuni și sărută Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce, cununiile și mâna preotului. Acesta felicită pe miri și pe nuni, apoi, binecuvântându-i, zice: Pentru rugăciunile... și celelalte.

Se cuvine a ști că această rânduială, adică a primei nunți, se face și atunci când unul dintre soți (indiferent care) a mai fost căsătorit (cununat).

RUGĂCIUNE ÎN A OPTA ZI DUPĂ CUNUNIE

Venind tinerii cu nașii la biserică, preotul ia epitrahilul și iese în tinda bisericii, unde așteaptă aceștia – având aprinse lumânările de la nuntă – și face început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., și troparul Sfinților mucenici.

Apoi, îngenunchind tinerii, preotul zice:

Domnului să ne rugăm

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai binecuvântat cununa anului și ai înmulțit făpturile Tale, binecuvintează și pe robii Tăi aceștia (N), pe care, cu alegerea Ta, ai binevoit a-i însoți unul cu

altul. Trimite-le lor pe îngerul Tău cel păzitor, ca să-i păzească de orice rătăcire până la sfârşit. Învredniceşte-i a intra în sfântă biserica Ta şi a se împărtăşi cu Sfintele Tale Taine, ca totdeauna să slăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi.

Într-o unire au ajuns robii Tăi, prin binecuvântarea Ta, Doamne, învrednicindu-se a primi Sfânta Taină a Cununiei prin rugăciunile preoţilor Tăi. Dă, Doamne, ca robul Tău (N), să fie cap soţiei sale, precum şi roaba Ta (N), să fie plecată bărbatului său, ca prin aceasta să rămână nezdruncinată unirea lor până la sfârşit, şi Ţie slavă să înalţe, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi face sfârşit:

Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ţie.

Slavă... Şi acum...

Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileii a arătat nunta cinstită... şi celelalte.

Apoi, binecuvântându-i, preotul intră cu ei în biserică, zicând mirele:

Intra-vom în casa Ta, Doamne, ne vom închina în sfântă biserica Ta.

Mai adaugă şi alte rugăciuni ce va şti, sărutând sfintele icoane; apoi, dând cântăreţilor lumânările pentru a fi folosite în biserică, plecându-se spre strane, se duce fiecare la locul său, ascultând sfânta slujbă cu luare-aminte.

SLUJBA LA A DOUA NUNTĂ

Această slujbă se săvârşeşte când amândoi mirii au mai fost căsătoriţi o dată.

Preotule, urmează învăţăturii de la pagina 85; apoi fă începutul aşa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., apoi troparul zilei.

Ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta şi pentru cei ce cu credinţă, cu evlavie şi cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), pentru ocrotirea cea de la Dumnezeu şi pentru bună-vieţuirea lor împreună, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să vieţuiască ei în bună-înţelegere, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii să o pomenim.

Pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Preotul:

Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule cel veşnic, Care pe cele despărţite le aduni întru unire şi ai pus dragostea legătură neîntreruptă; Cel ce ai binecuvântat pe Isaac şi pe Rebeca şi i-ai arătat pe ei moştenitori făgăduinţei Tale; Însuţi binecuvintează şi pe robii Tăi aceştia (N), povăţuindu-i pe dânşii spre tot lucrul bun. Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi.

Preotul zice această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce dintre neamuri mai înainte Ţi-ai logodit Biserica, fecioară curată, binecuvintează logodna aceasta; uneşte şi păzeşte pe robii Tăi aceştia (N), în pace şi într-un gând.

Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi luând preotul mai întâi inelul cel din dreapta, face cu el chipul crucii pe faţa mirelui atingând fruntea lui şi a miresei şi zicând de trei ori:

Se logodeşte robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Amin.

Şi îl pune, împreună cu nunul, în degetul mâinii drepte a mirelui. Asemenea şi miresei, făcând chipul crucii şi atingând cu inelul fruntea ei şi a mirelui, zice de trei ori:

Se logodeşte roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Amin.

Iar pe acesta îl pune, împreună cu nuna, în degetul mâinii drepte a miresei.

Apoi nașii le schimbă în degetul inelar al mâinii stângi a mirilor.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care pe toți îi miluiești și de toate porți grijă, Cel ce știi cele ascunse ale oamenilor și ai cunoștință de toate, curățește păcatele noastre și iartă fărădelegile robilor Tăi, chemându-i pe dânșii la pocăință, și dându-le lor iertare de greșeli, curățire de păcate, dezlegare fărădelegilor celor de voie și celor fără de voie. Cel ce știi neputința firii omenești, Ziditorule și Făcătorule, Care ai iertat pe Rahav cea desfrânată și ai primit pocăința vameșului, nu pomeni păcatele tinereții cele făcute de noi din neștiință. Căci de vei căuta spre fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Sau cine se va îndreptăți înaintea Ta? Că numai Tu singur ești drept, fără de păcat, sfânt, mult-milostiv, mult-îndurat, și-Ți pare rău de răutățile oamenilor. Tu, Stăpâne, Cel ce ai însoțit pe robii Tăi aceștia (N), unește-i unul cu altul în dragoste, dăruiește-le lor întoarcerea vameșului, lacrimile desfrânatei, mărturisirea tâlharului; ca, prin pocăință din toată inima lor, într-un gând și în pace făcând poruncile Tale, să se învrednicească și de împărăția Ta cea cerească. Pentru că Tu ești chivernisitorul tuturor și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele vostre Domnului să le plecați.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce Te-ai înălțat pe cinstita și de viață făcătoare Cruce și ai rupt zapisul care era asupra noastră, și ne-ai izbăvit pe noi din stăpânirea diavolului, curățește fărădelegile robilor Tăi, pentru că, neputând purta zăduful și greutatea zilei și aprinderea trupească, vin împreună la primirea nunții a doua, precum ai pus lege prin Pavel apostolul, vasul Tău cel ales, care a zis pentru noi smeriții că mai bine este a se căsători în Domnul decât a arde. Însuți, ca un bun și iubitor de oameni, miluiește și iartă, curățește, slăbește și lasă greșelile noastre, că Tu ești Cel ce ai ridicat pe umeri neputințele noastre, că nimeni nu este fără de păcat sau fără de întinare, chiar dacă viața lui este de o singură zi; numai Tu singur ai purtat trup fără a săvârși păcat și ne-ai dăruit și nouă nepătimire în viața cea de veci.

Că Tu ești Dumnezeul nostru, Dumnezeul celor ce se pocăiesc, și Ție slavă înălțăm împreună și Părin-

telui Tău celui fără de început și Preasfântului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule cel sfânt, Care din țărână ai făcut pe om și din coasta lui ai făcut femeie și ai însoțit-o lui spre ajutor, pentru că așa a plăcut slavei Tale să nu fie omul singur pe pământ, Însuți și acum, Stăpâne, întinde mâna Ta din sfântul Tău locaș și unește pe robul Tău (N), cu roaba Ta (N), pentru că de către Tine se însoțește bărbatul cu femeia. Unește-i pe dânșii într-un gând; încununează-i într-un trup; dăruiește-le lor roadă pântecelui, dobândire de prunci buni. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, luând preotul cununia și făcând cu dânsa chipul crucii pe fața mirelui, atingând fruntea lui și a miresei, zice de trei ori:

Se cunună robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Și după ce sărută mirele cununia, preotul, împreună cu nunul, i-o pune pe cap. Asemenea face și la mireasă, atingând fruntea ei și a mirelui și zicând de trei ori:

Se cunună roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Și pune, împreună cu nuna, cununia pe capul miresei. Apoi îi binecuvintează pe ei de trei ori, zicând:

Doamne, Dumnezeul nostru, cu mărire și cu cinste încununează-i pe dânșii.

După aceasta citește Apostolul și Evanghelia, pe care caută-le înapoi la cununia întâi, paginile 95–96.

Apoi diaconul zice:

Să zicem toți din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Doamne atotstăpânitorule, Dumnezeul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea și paza robilor Tăi (N), care se însoțesc unul cu altul, prin taina nunții, și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Încă ne rugăm pentru robii Tăi (N), nașii lor și pentru poporul ce stă înainte în sfântă biserica aceasta, pentru sănătatea și pentru mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptmăritorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Preotul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care, în purtarea Ta de grijă cea de mântuire, ai binevoit în Cana Galileii a arăta nunta cinstită, prin venirea Ta, Însuți și acum pe robii Tăi aceștia (N), pe care ai binevoit a-i însoți unul cu altul, păzește-i în pace și în bună-înțelegere. Arată nunta lor cinstită, ferește patul lor neîntinat. Binevoiește să-și petreacă viața lor fără prihană. Și-i învrednicește pe dânșii să ajungă bătrâneți fericite, cu inimă curată împlinind poruncile Tale. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Iar diaconul zice ectenia: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi... (Caută la pagina 98–99).

Iar preotul zice:

Și ne învrednicește pe noi, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeul cel ceresc, Tată, și a zice:

Strana: Tatăl nostru...

Apoi preotul:

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. După aceea se aduc paharul cu vin și pâine și le binecuvintează preotul. Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut cu puterea Ta și ai întărit pământul și ai înfrumusețat cununa tuturor celor făcute de Tine, și acest pahar de obște, pe care l-ai dat celor ce se însoțesc prin unirea nunții, binecuvintează-l cu binecuvântare duhovnicească. Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi cântăreții cântă: Paharul mântuirii..., iar preotul, luând pâinea și paharul cu vin, dă mirelui de gustă de câte trei ori; asemenea și miresei. Și îndată, luând cădelnița, începe a cădi împrejurul mesei, făcând ocolire cu cei cununați și cu nunii, de trei ori, cântând troparul acesta, glasul al 5-lea:

Isaie, dănțuiește; Fecioara a avut în pântece și a născut Fiu pe Emmanuel, pe Dumnezeu și Omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-l, pe Fecioara o fericim.

Alte tropare, glasul al 7-lea:

Sfinților mucenici, care bine v-ați nevoit și v-ați încununat, rugați-vă Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule; lauda apostolilor și bucuria mucenicilor, a căror propovăduire este Treimea cea de o ființă.

Cei cununați pleacă fruntea spre Sfânta Evanghelie. După aceea preotul ia, împreună cu nunul, cununia de la mire, după ce a zis:

Mărit să fii mire ca Avraam, binecuvântat să fii ca Isaac, să te înmulțești ca Iacov, umblând în pace și lucrând în dreptate poruncile lui Dumnezeu.

Preotul ia, împreună cu nuna, cununia de la mireasă, după ce a zis:

Și tu mireasă, mărită să fii ca Sarra, să te veselești ca Rebeca, să te înmulțești ca Rahela, veselindu-te cu bărbatul tău și păzind rânduielile Legii, că așa a binevoit Dumnezeu.

Apoi diaconul: Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai venit în Cana Galileii și nunta de acolo ai binecuvântat-o, binecuvintează și pe robii Tăi aceștia (N), care cu purtarea Ta de grijă s-au însoțit prin unirea nunții. Binecuvintează intrările și ieșirile lor. Înmulțește cu bunătăți viața lor. Primește cununile lor în împărăția Ta, păzindu-i curați, fără prihană și neasupriți în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele vostre Domnului să le plecați.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Treimea cea întru tot sfântă și de o ființă și începătoare de viață, o Dumnezeire și o împărăție, să vă binecuvinteze pe voi. Să vă dea vouă viață îndelungată, naștere de

prunci buni, spor în viață și în credință. Să vă umple pe voi de toate bunătățile cele pământești și să vă învrednicească și de desfătarea bunătăților celor făgăduite; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților.

Și sfârșitul acesta: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

Strana: Slavă... Și acum...

Preotul:

Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileii a arătat nunta cinstită, Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli, ale sfinților de Dumnezeu încununați și întocmai cu apostolii, împărații Constantin și Elena, ale Sfântului marelui Mucenic Procopie, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni.

Apoi cei cununați urmează pe preot la icoana Mântuitorului și la icoana Maicii Domnului unde se închină și le sărută. Vin la masă unde primesc felicitările.

Această slujbă se face neschimbată și la a treia nuntă.

Iar a patra nuntă, nimeni să nu îndrăznească să o săvârșească, pentru că este o fărădelege; și cine va îndrăzni a cununa să știe bine că va cădea în osânda canonisirii și va fi pedepsit greu, lipsindu-se de harul preoției.

Spre știință

S-a luat obiceiul ca, după 25 de ani de conviețuire, soții care au primit Sfânta Taină a Cununiei să ceară preoților să le facă așa-numita «cununie de argint», iar după 50 de ani «cununia de aur», sau după 75 de ani – ceea ce este o situație cu totul rară – «cununia de diamant sau platină».

Pentru îndrumarea preoților, arătăm că la astfel de ocazii se va săvârși Rânduiala Slujbei de mulțumire pentru toată facerea de bine primită de la Dumnezeu, adăugându-se la ectenii, când se rostesc mulțumirile: **Pentru binefacerile ce au fost asupra robilor lui Dumnezeu (N), în timpul celor 25 (respectiv 50 sau 75) de ani de împreună-viețuire.** Același adaos se va pune și la Rugăciunea de mulțumire de la sfârșitul slujbei.

Întrucât unii credincioși schimbă din nou, cu acest prilej, inele (de argint, aur etc.), aceste inele, după ce se face cu ele semnul Sfintei Cruci pe Sfânta Evanghelie, vor fi puse în degetele inelare ale celor pentru care se face Slujba de mulțumire, cu formula: **Se binecuvintează robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin** (de 3 ori).

Punerea inelelor se obișnuiește a se face înainte de rostirea Rugăciunii de mulțumire de la sfârșitul Slujbei de mulțumire, nașii schimbându-le ca și la logodnă. Nu se folosesc cununiile, paharul cu vin și pâinea și nici nu se înconjoară masa cu cântarea troparelor respective.

Slujba se încheie cu apolisul de la rânduiala Cununiei.

Această slujbă nu face parte din Sfintele Taine. Am considerat totuși că e bine să o așezăm aici, în dorința de a veni în ajutorul preoților care o vor folosi astfel cu mai multă ușurință.

RÂNDUIALA SLUJBEI DE MULȚUMIRE

pentru toată facerea de bine primită de la Dumnezeu

Dacă cineva dorește a mulțumi lui Dumnezeu pentru vreo binefacere dobândită de la Dânsul, mulțumirea se face în felul următor:

Dacă mulțumirea se face împreună cu Dumnezeiasca Liturghie, după **Binecuvântată este împărăția...**, la ectenia obișnuită se adaugă cererile de mulțumire. După vohod, troparele zilei și ale mulțumirii. După Apostolul și Evanghelia zilei se pun și ale mulțumirii. Chinonicul zilei și acesta, al mulțumirii:

Cânta-voi Domnului, binefăcătorului meu, și voi cânta numele Domnului, Celui Preaînalt. Aliluia.

După Rugăciunea amvonului se citește rugăciunea mulțumirii și se cântă doxologia mare: **Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu...**, ca și la Utrenie.

Iar dacă mulțumirea nu se face la Liturghie, ci după Utrenie sau după Vecernie, se urmează astfel: preotul, îmbrăcat în epitrahil și felon, stând înaintea Sfintei mese și tămâind cruciș, începe rugăciunea de mulțumire, zicând:

Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de-viață-făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Și se cântă, pe glasul al șaselea, în timp ce preotul cădește: Împărate ceresc... Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Veniți să ne închinăm... și

PSALMUL 117

Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui. Să zică, dar, casa lui Israel, că este bun, că în veac este mila Lui. Să zică, dar, casa lui Aaron că este bun, că în veac este mila Lui. Să zică, dar, toți cei ce se tem de Domnul că este bun, că în veac este mila Lui. În necaz am chemat pe Domnul și m-a auzit și m-a scos întru desfătare. Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul. Domnul este ajutorul meu și eu voi privi cu bucurie pe vrăjmașii mei. Mai bine este a te încrede în Domnul, decât a te încrede în om. Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în căpetenii. Toate neamurile m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei. Înconjurând m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei. Înconjuratu-m-au ca albinele fagurele, dar s-au stins ca focul de spini și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei. Împingându-mă m-au împins să cad și Domnul m-a sprijinit. Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre mântuire. Glas de bucurie și de mântuire în corturile drepților: «Dreapta Domnului a făcut putere, dreapta Domnului m-a înălțat, dreapta Domnului a făcut putere». Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului. Certând m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat. Deschideți-mi mie porțile dreptății și intrând în ele voi lăuda pe Domnul. Aceasta este poarta Domnului; drepții vor intra prin ea. Te voi lăuda, că m-ai auzit și ai fost mie spre izbăvire. Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în

capul unghiului. De la Domnul s-a făcut aceasta și minunată este întru ochii noștri. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea. O, Doamne, mântuiește! O, Doamne, sporește! Binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului; binecuvântatu-v-am pe voi, din casa Domnului. Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă. Tocmiți sărbătoare cu ramuri umbroase, până la coarnele altarului. Dumnezeul meu ești Tu și Te voi lăuda; Dumnezeul meu ești Tu și Te voi înălța. Te voi lăuda că m-ai auzit și ai fost mie spre mântuire. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

Slavă... Și acum..., Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de 3 ori).

Iar diaconul zice ectenia mare: Cu pace, Domnului să ne rugăm...

Strana: Doamne, miluiește și celelalte până la: Pentru cei ce călătoresc..., și îndată adaugă această ectenie de mulțumire:

Pentru ca să primească cu milostivire, întru jertfelnicul Său cel mai presus de ceruri, mulțumirea și rugăciunea noastră de acum, a nevrednicilor robilor Săi, și cu îndurare să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu se întoarcă de la mulțumirea noastră, a nevrednicilor robilor Săi, pe care o aducem cu inimă smerită, pentru facerile de bine ce le-am primit de la Dânsul, ci ca o tămâie cu bun miros și ca o ardere de tot grasă, bineprimită să-i fie Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă și acum glasul rugăciunii noastre, a nevrednicilor robilor Săi, și buna cerere și dorire a credincioșilor Săi, totdeauna spre bine să o plinească ca un milostiv, totdeauna să ne dea faceri de bine, nouă și sfintei Sale Biserici și la tot credinciosul Său popor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să izbăvească sfânta Sa Biserică, pe robii Săi (N) și pe noi, de tot necazul, nevoia, mânia și de toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți, și, cu sănătate întru lungime de zile, în pace și cu ocrotirea îngerilor Săi, totdeauna să-i înconjoare pe credincioșii Săi robi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește... și celelalte. Ecfonisul: Că Ție se cuvine toată slava... Apoi: Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori) și

TROPARUL,

glasul al 4-lea:

Mulțumitori fiind noi, nevrednicii robii Tăi, Doamne, pentru binefacerile Tale cele mari, ce le-ai făcut asupra noastră, lăudând, Te binecuvântăm, mulțumim, cântăm și slăvim marea Ta milostivire și, cu dragoste, ca niște robi, strigăm Ție: Făcătorule de bine, Mântuitorul nostru, slavă Ție.

Slavă..., glasul al 3-lea:

De binefacerile și darurile Tale, ca niște robi nevrednici, învrednicindu-ne în dar, Stăpâne, cu osârdie alergăm către Tine; mulțumire Îți aducem Ție după putere, și slăvindu-Te ca pe un Dătător de bine și Făcător a toate, strigăm: slavă Ție, Dumnezeule, întru tot milostive.

Și acum..., același glas:

Născătoare de Dumnezeu, ajutătoarea creștinilor, noi robii tăi, agonisind mijlocirea ta, cu mulțumire strigăm ție: Bucură-te, Preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară; și ne rugăm totdeauna să ne izbăvești de toate nevoile, cu rugăciunile tale, grabnică-ajutătoare.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cânta-voi Domnului, binefăcătorului meu, și voi cânta numele Domnului, Celui Preaînalt.

Stih: Bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta.

Diaconul: Înțelepciune.

APOSTOLUL

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XIII, 1–7)

Fraților, tot sufletul să se supună înaltelor stăpâniri, căci nu este stăpânire decât de la Dumnezeu; iar cele ce sunt, de Dumnezeu sunt rânduite. Pentru aceea, cel ce se împotrivește stăpânirii se împotrivește rânduielii lui Dumnezeu. Iar cei ce se împotrivesc își vor lua osânda. Căci dregătorii nu sunt frică pentru fapta bună, ci pentru cea rea. Voiești, deci, să nu-ți fie frică de stăpânire? Fă binele și vei avea laudă de la ea. Căci ea este slujitoare a lui Dumnezeu spre binele tău. Iar dacă faci rău, teme-te; căci nu în zadar poartă sabia; pentru că ea este slujitoare a lui Dumnezeu și răzbunătoare a mâniei Lui, asupra celui ce săvârșește răul. De aceea, este nevoie să vă supuneți, nu numai pentru mânie, ci și pentru conștiință. Că pentru aceasta plătiți și dări. Căci (dregătorii) sunt slujitorii lui Dumnezeu, stăruind în această slujire neîncetat. Dați deci tuturor

cele ce sunteți datori: celui cu darea, dare; celui cu vama, vamă; celui cu teama, teamă; celui cu cinstea, cinste.

Preotul: Pace ție... Cântărețul: Și duhului tău. Aliluia.

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepți...

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire:

(XI, 22–26)

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Aveți credință în Dumnezeu. Adevărat zic vouă că oricine va zice acestui munte: Ridică-te și te aruncă în mare, și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ceea ce spune se va face, fi-va lui orice va zice. De aceea vă zic vouă: Toate câte cereți, rugându-vă, să credeți că le-ați primit și le veți avea. Iar când stați de vă rugați, iertați orice aveți împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru Cel din ceruri să vă ierte vouă greșelile voastre. Că de nu iertați voi, nici Tatăl vostru Cel din ceruri nu vă va ierta vouă greșelile voastre.

Îndată după Evanghelie, diaconul zice ectenia aceasta:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Corul: Doamne, miluiește (de 3 ori, după fiecare ectenie).

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-)Episcopul și Mitropolitul nostru (N)] și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Ca niște robi nevrednici, cu frică și cu cutremur mulțumind milostivirii Tale, Mântuitorule și Stăpânule al nostru, Doamne, pentru binefacerile Tale, pe care cu îmbelșugare le-ai vărsat asupra robilor Tăi, cădem înaintea Ta, și, ca unui Dumnezeu, Îți aducem doxologie și cu umilință strigăm: izbăvește din toate nevoile pe robii Tăi și ca un milostiv plinește totdeauna dorințele noastre, ale tuturor. Cu deadinsul ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Precum ai ascultat cu milostivire rugăciunile robilor Tăi, Doamne, și le-ai arătat lor marea Ta iubire de oameni, așa și de acum înainte, netrecându-i cu vederea, împlinește, spre slava Ta, toate bunele dorințe ale credincioșilor robilor Tăi, și arată spre noi, spre toți, mila Ta cea bogată, trecând cu vederea greșelile noastre. Rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Ca niște tămâie cu bun miros și ca o ardere de tot grasă, bineprimită să fie, întru tot Bunule Stăpâne, această mulțumire a noastră înaintea slavei Tale, și trimite totdeauna, ca un îndurat, robilor Tăi, mila Ta cea bogată și îndurările Tale și izbăvește pe robii Tăi de toate meșteșugirile văzuților și

nevăzuților vrăjmași, pe ei, Biserica Ta cea sfântă, orașul (ori satul) acesta și pe tot poporul Tău, și dăruiește tuturor sănătate, lungime de zile și sporire întru toate faptele cele bune. Rugămu-ne Ție, auzi-ne și degrab ne miluiește.

Iar preotul zice: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru... Strana: Amin. Și, închinându-se de trei ori înaintea Sfintei mese, iar diaconul zicând: Domnului să ne rugăm..., preotul, cu toată umilința, citește această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Dumnezeul îndurărilor și a toată milostivirea, a Cărui milă este nemăsurată și iubire de oameni adânc neajunsă, la a Ta slavă căzând, cu frică și cu cutremur, ca niște robi nevrednici, cu umilință aducem acum mulțumire bunătății Tale, pentru binefacerile ce au fost asupra robilor Tăi (sau) robului (N); și ca pe Domnul, Stăpânul și Binefăcătorul, Te slăvim, Îți cântăm și Te lăudăm. Și iarăși, căzând înaintea Ta, mulțumim, rugând cu umilință nemăsurata și nespusa Ta milostivire ca, precum ai binevoit a primi acum rugăciunile robilor Tăi și cu milostivire i-ai învrednicit a li se împlini cererile, așa și de acum înainte învrednicește-i a spori întru dreapta credință, în dragostea cea către Tine și cea către aproapele și întru toate faptele cele bune și a dobândi ale Tale binefaceri, împreună cu toți cre-

dincioșii Tăi. Mântuiește-i de toată reaua întâmplare, dăruindu-le pace și liniște. Și ne învrednicește pe toți, totdeauna a grăi și a cânta Ție și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, Dumnezeului celui slăvit întru o ființă. (Și îndată cu glas mai înalt:)

Slavă Ție, Dumnezeului nostru, Dătătorului nostru de bine, în vecii vecilor. Amin.

Apoi se cântă Doxologia mare: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... sau Imnul Sfântului Niceta de Remesiana: Pe Tine, Dumnezeule, Te lăudăm... Diaconul: Înțelepciune. Strana: Binecuvintează.

Preotul face otpustul zilei și apoi, binecuvântând poporul, zice:

Binecuvântarea Domnului peste voi toți, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

MASLUL

SLUJBA SFÂNTULUI MASLU

Această Sfântă Taină este folositoare tuturor creștinilor bolnavi de boală trupească sau sufletească, căci le dă tămăduire trupului și iertare sufletului. Pentru aceasta, se cuvine preoților să sfătuiască pe toți creștinii, care vor cere a li se săvârși această Taină, ca mai întâi să-și cerceteze cugetul și să se mărturisească la duhovnic. Apoi, adunându-se șapte preoți sau trei numai, în biserică sau în casă, se îmbracă cu epitrahile și feloane; se așază o masă, pe care se pune un vas cu făină de grâu și în mijlocul lui o candelă cu untdelemn curat; în făină se înfig șapte bețișoare înfășurate cu vată pentru ungere. Lângă vas se așază lumânări, Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce. Și stând preoții în jurul mesei, preotul-protos cădește masa și toată biserica sau casa și pe cei de față, apoi, stând în fața mesei și căutând spre răsărit, face începutul așa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., iar strana: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție; Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne, miluiește (de 12 ori)

Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută-l la Aghiasma mică, pagina 184). Apoi ectenia mică: Iară și iară... și vosglas: Că Ție se cuvine toată slava... Apoi cântăm: Aliluia, glasul al 6-lea. Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți... Stih: Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt... Și troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi... Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi... Și acum..., Ușa milostivirii... (acestea caută-le la paginile 10–11). Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută-l la Aghiasma mică, pagina 185). Apoi:

CANONUL

Facere a lui Arsenie

Cântarea I, glasul al 4-lea:

Irmos: Adâncul Mării Roșii, cu urme neudate, trecând Israel...

Stih: Stăpâne, Hristoase milostive, miluiește și tămăduiește pe robul Tău (Acest stih se zice la toate troparele).

Cu untdelemnul îndurării Tale, Stăpâne, mângâind pururea sufletele și trupurile oamenilor și păzind prin untdelemn pe credincioși, Însuți și acum, prin untdelemn, miluiește pe cei ce caută scăpare la Tine.

De mila Ta, Stăpâne, este plin tot pământul; pentru aceasta, cu untdelemnul Tău cel dumnezeiesc fiind unși astăzi, cerem cu credință să ni se dea nouă mila Ta cea mai presus de minte.

Slavă...

Iubitorule de oameni, Care ai poruncit, cu milostivire apostolilor Tăi, să plinească ungerea Ta cea sfântă peste robii Tăi cei neputincioși, pentru rugăciunile lor, miluiește-ne pe toți cu ungerea Ta.

Și acum..., a Născătoarei:

Una curată, ceea ce ai îmbogățit adâncul păcii cu rugăciunile tale cele de-a pururea către Dumnezeu, izbăvește pe robul tău de toate neputințele și necazurile, ca neîncetat să te mărească pe tine.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Se veselește de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând...

Tu însuți, Cel ce ești minunat și milostiv pentru oamenii cei credincioși, dă, Hristoase, acestuia, ce bolește cumplit, harul Tău de sus.

Stâlparea cea de măslin ai arătat-o odinioară spre încetarea potopului, prin milostivirea Ta cea dumnezeiască; mântuiește, Doamne, prin untdelemnul Tău cel sfânt, și pe acesta ce pătimește.

Slavă...

Cu luminarea luminii celei dumnezeiești, luminează cu mila Ta, Hristoase, pe acesta ce prin ungere vine acum, cu credință, spre mila Ta.

Și acum..., a Născătoarei:

Caută de sus cu bunăvoință, Maica Făcătorului a toate, și, cu rugăciunile tale, dezleagă suferința cea amară a acestuia ce bolește.

Apoi Sedealna aceasta, glasul al 8-lea:

Podobie: Fluierele păstorești...

Cel ce ești izvor dumnezeiesc al milei și adânc al marii milostiviri, Îndurate, arată râurile milei Tale celei dumnezeiești și tămăduiește pe toți; revarsă izvoarele cele bogate ale minunilor și spală pe toți; că, la Tine pururea alergând, cu căldură cerem har.

Alta, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie...

Doctorul și ajutătorul celor ce sunt în dureri, Izbăvitorul și Mântuitorul celor neputincioși, Însuți, Stăpâne al tuturor și Doamne, dăruiește tămăduire neputinciosului robului Tău; îndură-Te și miluiește pe acesta care mult a greșit și-l izbăvește de păcate, Hristoase, ca să slăvească puterea Ta cea dumnezeiască.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te, Biserica...

Mântuitorule, Cel ce ești mirul cel nestricăcios și vărsat prin har, care curățește lumea, îndură-Te și miluiește pe acesta ce-și unge, cu credință în Dumnezeirea Ta, rănile cele trupești.

Însemnând acum pe robii Tăi, cu bucuria peceții Tale, fă, Stăpâne, simțurile lor intrare de netrecut și de necuprins pentru toate puterile cele potrivnice.

Slavă...

Cel ce ai poruncit ca bolnavii să cheme pe sfinții Tăi slujitori și să se tămăduiască prin rugăciunile lor și prin ungerea cu untdelemnul Tău, Iubitorule de oameni, mântuiește cu mila Ta pe acesta ce pătimește.

Și acum..., a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară preasfântă, ceea ce ești acoperământ tare și păzitoare, liman și zid, scară și turn, miluiește și tămăduiește pe acest bolnav, că la tine a alergat.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Tu, Doamne, lumina mea, în lume ai venit...

Cel ce ești adâncul milei, Bunule, miluiește, Milostive, cu mila Ta cea dumnezeiască, ca un îndurat, pe acesta ce pătimește.

Cel ce sfințește de sus în chip tainic sufletele și trupurile noastre, prin semnul dumnezeiesc al peceții Tale, Hristoase, cu mila Ta tămăduiește pe toți.

Slavă...

Preabunule Doamne, Cel ce, cu dragostea Ta cea negrăită, ai primit ungere cu mir de la desfrânata, îndură-Te de robul Tău.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ești întru totul lăudată, curată, preabună stăpână, îndură-te de cel ce se unge cu untdelemnul cel dumnezeiesc și miluiește pe robul tău.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne...

Iubitorule de oameni, Cel ce ai arătat prin cuvintele Tale ungerea împăraților prin untdelemn și ai desăvârșit aceasta și prin semnul peceții Tale pentru arhierei, mântuiește, ca un îndurat, și pe acesta care pătimește.

Demonii cei cumpliți să nu se atingă de acesta ce-și însemnează simțurile cu ungere dumnezeiască, Mântuitorule, ci îl apără pe dânsul cu acoperământul slavei Tale.

Slavă...

Tinde mâna Ta din înălțime, Iubitorule de oameni, și, sfințind untdelemnul Tău acesta, Mântuitorule, dă-l robului Tău spre sănătate și izbăvire de toate bolile.

Și acum..., a Născătoarei:

Maica Făcătorului, te-ai arătat în casa Dumnezeului tău măslin roditor, prin care lumea s-a umplut de milă. Pentru aceasta mântuiește cu mângâierea rugăciunilor tale pe acesta ce pătimește.

CONDAC, glasul al 2-lea

Podobie: Căutând cele de sus...

Cel ce ești izvorul milei, Preabunule, izbăvește de toată suferința pe aceștia ce cad cu credință fierbinte la mila Ta cea negrăită, Îndurate, și, ușurându-le neputințele, dă-le dumnezeiescul har de sus.

Cântarea a 7-a:

Irmos: În cuptorul persan pruncii lui Avraam...

Tu, Mântuitorule, Cel ce ești singurul Dumnezeu, Care, cu mila și cu îndurările Tale, tămăduiești tuturor patimile sufletelor și zdrobirile trupurilor, Însuți vindecă și pe acesta ce pătimește în neputințe, tămăduindu-l.

Când se vor mirui capetele tuturor cu ungerea untdelemnului, Hristoase Doamne, acestuia care cere milă de la Tine dăruiește-i, cu mila Ta cea bogată, roada bucuriei și a izbăvirii.

Slavă...

Sabie împotriva diavolilor este pecetea Ta, Mântuitorule; iar prin rugăciunile preoților, foc care mistuiește patimile sufletești; pentru aceasta, cu credință, Te lăudăm pe Tine noi cei ce am primit vindecare.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine, cea care ai purtat în pântece pe Cel ce ține toate în palmă și L-ai întrupat în chip minunat, după cum a bine-

plăcut lui Dumnezeu, te rugăm, Maica lui Dumnezeu, fă-L milostiv pe Acela spre acesta care pătimeşte.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Mâinile tinzându-şi Daniel...

Miluieşte-ne pe toţi, Mântuitorule, după mare şi dumnezeiască mila Ta, că pentru aceasta ne-am adunat noi toţi, ca închipuind cu taină coborârea îndurărilor Tale, să aducem, cu credinţă, ungere cu untdelemn robului Tău, pe care tămăduieşte-l cu puterea Ta.

Cu curgerile milei Tale, Hristoase, şi cu ungerile preoţilor Tăi, spală, Doamne, ca un îndurat, durerile şi rănile şi apăsările chinurilor acestuia ce este chinuit de suferinţele patimilor, ca, fiind mântuit, să Te slăvească pe Tine cu mulţumire.

Slavă...

Să nu îndepărtezi, Stăpâne, mila Ta de la noi, cei ce însemnăm chipul plecăciunii celei de sus şi al bucuriei, şi să nu treci cu vederea pe cel ce cu credinţă strigă pururea: binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum..., a Născătoarei:

Preacurată, firea a primit, ca o preamărită cunună, naşterea ta cea dumnezeiască, care opreşte şi biruieşte, cu puterea ei, taberele vrăjmaşilor. Pentru aceasta, fiind încununaţi cu podoabele cele luminoase ale darurilor tale, pe tine te lăudăm întru tot cântată, stăpână.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Piatra cea netăiată de mână...

Caută din cer, Îndurate, şi arată mila Ta tuturor; trimite acum, prin ungerea cea dumnezeiască a preoţilor, ajutorul Tău şi tăria Ta celui ce aleargă la Tine, Iubitorule de oameni.

Am văzut cu bucurie, Mântuitorule, preabunule, untdelemnul cel sfânt, pe care l-ai primit, prin dumnezeiasca Ta pogorâre mai mult decât cei ce se împărtăşesc de el şi îl dai în chip văzut celor ce se împărtăşesc de baia cea dumnezeiască.

Slavă...

Mântuitorule, îndură-Te, miluieşte, izbăveşte de chinuri şi de dureri, şi apără de săgeţile celui viclean pe robii Tăi, tămăduindu-le, ca un stăpân milostiv, sufletele şi trupurile cu harul cel dumnezeiesc.

Şi acum..., a Născătoarei:

Fecioară, primind cântări şi rugăciuni de la robii tăi, izbăveşte, Preacurată, de patimi cumplite şi de dureri, cu rugăciunile tale, pe cel ce prin noi aleargă la acoperământul tău cel dumnezeiesc.

Şi îndată se zice:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi preanevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii; care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

LUMINANDA

Podobie: Cercetatu-ne-a de sus...

Cu milă caută, cu ochiul Tău, Bunule, spre rugăciunea noastră, a celor ce ne-am adunat astăzi în biserica Ta cea sfântă, ca să ungem cu untdelemnul cel dumnezeiesc pe neputincioșii robii Tăi.

La LAUDE

Se pun stihirile pe glasul al 4-lea, după podobia: Dat-ai semn...

Ai dat harul Tău, prin apostolii Tăi, lesne Iertătorule și Iubitorule de oameni, ca să tămăduiască, cu untdelemnul Tău cel sfânt, rănile și bolile tuturor. Pentru aceasta și acum, ca un îndurat, pe cel ce vine cu credință sfințește-l, miluiește-l, tămăduiește-l prin untdelemnul Tău, de toată neputința, și-l învrednicește, Doamne, de desfătarea Ta cea nestricăcioasă.

Cel ce, ca un îndurat, însemnezi, cu mâna Ta cea nevăzută, simțurile noastre prin untdelemnul Tău cel dumnezeiesc, caută din cer, Cel ce ești necuprins cu mintea, spre cel ce aleargă la Tine cu credință și cere iertare greșelilor, și dăruiește-i tămăduire sufletului și trupului, ca să te preaslăvească pe Tine cu dragoste, slăvind puterea Ta.

Prin ungerea untdelemnului Tău și prin atingerea preoților, Iubitorule de oameni, sfințește de sus pe robii Tăi; izbăvește-i de boli și de întinăciunea sufletului; curățește-i, spală-i, Mântuitorule, și ferește-i de tot felul de sminteli; ușurează-le durerile, izgonește-le nevoile și le risipește necazurile, ca un milostiv și îndurat.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine te rog, preacurat palat al Împăratului ceresc, ceea ce ești mult-lăudată, curățește mintea mea cea întinată cu tot felul de păcate și o fă locaș înfrumusețat Treimii celei dumnezeiești, ca, mântuit fiind eu, netrebnicul robul tău, să slăvesc puterea și mila ta cea nemăsurată.

După aceea: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi troparul acesta, glasul al 4-lea:

Unule, Cel ce ești grabnic spre ajutor, Hristoase, arată de sus grabnică cercetare robilor Tăi, celor ce pătimesc; izbăvește-i de boli și de durerile cele amare; ridică-i ca să Te laude și să Te slăvească neîncetat, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Acum, având untdelemn curat, pus în vas, se aprind și lumânările și diaconul zice: Binecuvintează, părinte. Iar preotul-protos, luând Sfânta Evanghelie, însemnează chipul Sfintei Cruci peste untdelemn zicând:

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Diaconul zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Cântărețul: Doamne, miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta şi pentru cei ce cu credinţă, cu evlavie şi cu frică de Dumnezeu intră întru-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se binecuvinteze untdelemnul acesta (aici binecuvintează toţi preoţii untdelemnul), cu puterea, cu lucrarea şi cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru robul lui Dumnezeu (N), şi pentru cercetarea lui cea întru Dumnezeu şi pentru ca să vină peste dânsul harul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviţi, el şi noi, de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita, stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii să o pomenim.

Pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Preotul: Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea...

După aceasta, zice preotul cel dintâi

Rugăciunea sfinţirii untdelemnului

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Doamne, Care, cu mila şi cu îndurările Tale, tămăduieşti zdrobirile sufletelor şi ale trupurilor noastre, Însuţi, Stăpâne, sfinţeşte untdelemnul acesta (în acest moment al citirii rugăciunii acesteia, toţi preoţii binecuvintează untdelemnul), ca să fie, celor ce se vor unge din el, spre tămăduire şi spre izbăvirea de toată patima şi întinăciunea trupului şi a sufletului şi de toată răutatea. Ca şi întru aceasta să se preaslăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi zic şi ceilalţi preoţi această rugăciune, până se plineşte de şapte ori. Iar după rugăciune, se cântă aceste tropare, glasul al 4-lea:

Unule, Cel ce eşti grabnic spre ajutor, Hristoase, arată de sus grabnică cercetare robilor Tăi celor ce pătimesc; izbăveşte-i de boli şi de durerile cele amare; ridică-i ca să Te laude şi să Te slăvească neîncetat, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

Fiind orbit la ochii sufletului, vin la Tine, Hristoase, ca şi orbul cel din naştere, strigând către Tine cu pocăinţă: Tu eşti lumina cea strălucitoare a celor dintru întuneric.

Glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Doamne, sufletul meu cel slăbit cu multe feluri de păcate şi cu fapte netrebnice, ridică-l cu cercetarea Ta cea dumnezeiască, precum ai ridicat de demult pe slăbănogul; ca, fiind mântuit, să strig Ţie: îndură-Te, Hristoase, şi dă-mi tămăduire.

Glasul al 4-lea:

Cel ce ca ucenic al Domnului ai primit, o, drepte, Evanghelia, cel ce, ca mucenic, ai cununa cea veşnică şi, ca rudă

a Domnului, ai îndrăznirea, iar, ca ierarh, ai mijlocirea, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Dumnezeu, Cuvântul cel Unul-Născut al Tatălui, Care a venit la noi în zilele mai de pe urmă, te-a arătat pe tine, minunate Iacov, întâi păstor și dascăl al Ierusalimului și iconom credincios al tainelor celor duhovnicești. Pentru aceasta toți te cinstim, apostole.

Glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

În Mira, sfinte, sfințitor te-ai arătat; că Evanghelia lui Hristos plinind-o, cuvioase, ți-ai pus sufletul pentru poporul tău; mântuit-ai pe cei nevinovați din moarte. Pentru aceasta te-ai sfințit, ca un mare tăinuitor al harului lui Dumnezeu.

Același glas:

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine, cel ce ai biruit pe păgâni. Deci, precum mândria lui Lie ai surpat și la luptă îndrăzneț ai făcut pe Nestor, așa, Sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Același glas:

Purtătorule de chinuri, Sfinte și tămăduitorule Pantelimon, roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Glasul al 8-lea:

Sfinților cei fără de arginți și făcătorilor de minuni, cercetați neputințele noastre; în dar ați luat, în dar dați-ne nouă.

Glasul al 2-lea:

Măririle tale, iubitorule de feciorie, cine le va spune? Că izvorăști minuni și verși tămăduiri și te rogi pentru sufletele noastre, ca un cuvântător de Dumnezeu și de Hristos preaiubit.

Al Născătoarei, asemenea:

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nesurpat, izvor de milă și lumii scăpare, cu osârdie strigăm către tine: Născătoare de Dumnezeu stăpână, vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce singură ești grabnic ajutătoare.

De va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul I:

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Stih: Bucurați-vă drepților întru Domnul.

(I) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola sobornicească a Sfântului Apostol Iacov, citire:

(V, 10–16)

Fraților, luați ca pildă de suferință și de îndelungă-răbdare, pe proorocii care au grăit în numele Domnului. Iată, noi fericim pe cei ce au răbdare: ați auzit de răbdarea lui Iov și ați văzut sfârșitul hărăzit lui de Domnul; că Mult-milostiv este Domnul și îndurător. Iar înainte de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu orice alt jurământ, ci să vă fie vouă ce este da, da,

și ce este nu, nu, ca să nu cădeți în judecată. Este vreunul dintre voi în suferință? Să se roage. Este cineva cu inimă bună? Să cânte psalmi. Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn, întru numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica și, de va fi făcut păcate, se vor ierta lui. Mărturisiți-vă, deci, unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul, ca să vă vindecați, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului.

Preotul: Pace ție... Cântărețul: Aliluia, glasul al 8-lea.

Stih: Milă și judecată voi cânta Ție, Doamne.

(1) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepți...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(X, 25-37)

În vremea aceea, a venit la Iisus un învățător de Lege, ispitindu-L și zicând: Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața cea veșnică? Iar Iisus a zis către el: Ce este scris în Lege? Cum citești? Iar el, răspunzând, a zis: Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău; iar pe aproapele tău, ca pe tine însuți. Iar El i-a zis: Drept ai răspuns; fă aceasta și vei fi viu. Dar el, vrând să se îndrepteze pe sine, a zis către Iisus: Și cine este

aproapele meu? Iar Iisus, răspunzând, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, au plecat, lăsându-l aproape mort. Din întâmplare un preot se cobora pe calea aceea și, văzându-l, a trecut pe alături. De asemenea și un levit, ajungând în acel loc și văzând, a trecut pe alături. Iar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut milă și, apropiindu-se, i-a legat rănile, turnând pe ele untdelemn și vin și, punându-l pe dobitocul său, l-a adus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el. Iar a doua zi, scoțând doi dinari, i-a dat gazdei și i-a zis: Ai grijă de el și, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îți voi da. Care dintre acești trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari? Iar el a zis: Cel care a făcut milă cu el. Și Iisus i-a zis: Mergi și fă și tu asemenea.

Apoi diaconul zice:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să i se ierte lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Preotul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul citește această

(1) Rugăciune

Cel ce ești fără de început și fără de sfârșit, Sfinte al sfinților, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău să tămăduiască toată boala și neputința sufletelor și trupurilor noastre, trimite Duhul Tău cel Sfânt și sfințește untdelemnul acesta și-l fă robului Tău acesta (N), care se va unge, spre izbăvire desăvârșită de păcatele lui și spre moștenirea împărăției cerurilor. Că Tu ești Dumnezeu mare și minunat, Care păzești legământul Tău și dai mila Ta celor ce Te iubesc pe Tine; Cel ce dai izbăvire de păcate prin Sfânt Pruncul Tău, Iisus Hristos; Care ne-ai renăscut pe noi din păcat; Cel ce luminezi orbii și ridici pe cei căzuți; Care iubești pe cei drepți și pe cei păcătoși miluiești; Cel ce ne-ai scos din întuneric și din umbra morții, zicând celor din legăturile iadului: ieșiți, și celor din întuneric: descoperiți-vă. Că a strălucit în inimile noastre lumina cunoștinței Unuia-Născut Fiului Tău, de când S-a arătat pentru noi pe pământ și cu oamenii împreună a viețuit. Și celor ce L-au primit, le-ai dat putere să se facă fiii lui Dumnezeu prin baia nașterii din nou, dăruindu-ne înfierea și făcându-ne părtași biruinței asupra diavolului. Pentru că n-ai binevoit a ne curăți prin sânge, ci ai dat și în untdelemnul sfințit chipul Crucii, ca să ne facem noi turmă lui Hristos, preoție împărătească, neam sfânt, curățindu-ne cu apă și sfințindu-ne cu Duhul cel Sfânt. Însuți, Stăpâne

Doamne, dă-ne har spre slujba Ta aceasta, precum ai dat lui Moise slugii Tale și lui Samuel iubitului Tău și lui Ioan alesului Tău și tuturor celor ce au bineplăcut Ție în fiecare neam și neam. Așa fă-ne și pe noi să fim slujitori ai legii Tale celei noi a Fiului Tău, prin untdelemnul acesta, pe care sfințește-l cu scump Sângele Său, ca, dezbrăcându-ne de poftele cele lumești, să murim păcatului și să viem dreptății, îmbrăcându-ne în Domnul nostru Iisus Hristos, prin ungerea cu sfințenia ce va fi adusă untdelemnului acesta. Facă-se, Doamne, untdelemnul acesta, untdelemn de bucurie, untdelemn de sfințenie, îmbrăcăminte împărătească, pavăză puternică izbăvitoare de toată lucrarea diavolească, pecete nestricată, bucurie a inimii, veselie veșnică. Ca și cei care se vor unge cu untdelemnul acesta al înnoirii, să fie de temut pentru cei potrivnici și să strălucească în strălucirile sfinților Tăi, neavând întinăciune ori prihană; să fie primiți în odihna Ta cea veșnică și să ia plata chemării celei de sus. Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești, Dumnezeule, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

După această rugăciune, până ce unge preotul pe cel căruia i se face maslul, se cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Doamne, armă asupra diavolului, Crucea Ta o ai dat nouă; că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a căuta spre puterea ei; că morții i-ai sculat și moartea o ai surpat, pentru aceasta ne închinăm îngropării Tale și învierii.

Şi, luând preotul un beţişor din cele şapte, îl înmoaie în untdelemnul ce s-a sfinţit şi unge pe cel bolnav în chipul crucii la frunte, la gură, la nări, la urechi, pe piept, pe mâini şi pe tălpi, zicând această

Rugăciune

Părinte Sfinte, doctorul sufletelor şi al trupurilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindece toată boala şi să răscumpere din moarte, tămăduieşte pe robul Tău acesta (N) de neputinţa trupească şi sufletească ce l-a cuprins şi-l fă să vieze prin harul Hristosului Tău; pentru rugăciunile Preacuratei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu folosirile cinstitelor, cereştilor celor fără de trup puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; ale sfinţilor, măriţilor şi bunilor biruitori mucenici; ale sfinţilor şi de Dumnezeu purtătorilor noştri părinţi; ale sfinţilor şi tămăduitorilor fără de arginţi Cosma şi Damian, Chir şi Ioan, Pantelimon şi Ermolae, Samson şi Diomid, Mochie şi Anichit, Talaleu şi Trifon; ale sfinţilor, drepţilor şi dumnezeieştilor părinţi Ioachim şi Ana şi cu ale tuturor sfinţilor. Că Tu eşti izvorul tămăduirilor, Dumnezeule, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Această rugăciune se zice de către fiecare preot, după ce se citesc Evanghelia şi rugăciunea (1), ungând cu untdelemn pe cel căruia i se face maslul.

Şi, dacă va fi diacon, zice: **Să luăm aminte.** Preotul: **Pace tuturor.** Cântăreţul: **Şi duhului tău.**

Prochimen, glasul al 2-lea:

Tăria mea şi scăparea mea este Domnul şi s-a făcut mie spre mântuire.

Stih: **Certându-mă m-a certat Domnul, dar morţii nu m-a dat.**

(2) APOSTOLUL

Diaconul: **Înţelepciune.**

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XV, 1–7)

Fraţilor, datori suntem noi, cei tari, să purtăm slăbiciunile celor neputincioşi şi să nu căutăm plăcerea noastră; ci fiecare dintre noi să caute să placă aproapelui său, la ce este bine, spre zidire. Că şi Hristos n-a căutat a Sa plăcere, ci, precum este scris: «Ocările celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea». Căci toate câte s-au scris mai înainte, s-au scris spre învăţătura noastră, ca, prin răbdarea şi mângâierea care vin din Scripturi, să avem nădejde. Iar Dumnezeul răbdării şi al mângâierii să vă dea vouă a gândi la fel unii pentru alţii, după Iisus Hristos, pentru ca toţi laolaltă şi cu o singură gură să slăviţi pe Dumnezeu şi Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos. De aceea, primiţi-vă sufleteşte unii pe alţii, precum şi Hristos v-a primit pe voi, spre slava lui Dumnezeu.

Preotul: Pace ție... Cântărețul: Aliluia, glasul al 5-lea.
Stih: Milele Tale, Doamne, în veac voi cânta.

(2) EVANGHELIA
Diaconul: Înțelepciune, drepți...
Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:
(XIX, 1-10)

În vremea aceea, trecea Iisus prin Ierihon și iată un bărbat, cu numele Zaheu, și acesta era mai-marele vameșilor și era bogat. Și căuta să vadă cine este Iisus, dar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură. Și, alergând el înainte, s-a suit într-un dud, ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și când a sosit la locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el: Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta. Și a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se. Și văzând, toți murmurau, zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zaheu, stând, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Și a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, căci și acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul citește această

(2) Rugăciune

Dumnezeule cel Mare și Preaînalt, Care ești închinat de toată făptura, izvorul înțelepciunii și adâncul cel necuprins al bunătății celei adevărate și noianul cel nemărginit al milostivirii, Însuți, Iubitorule de oameni, Stăpâne, Dumnezeul celor veșnice și al celor minunate, pe Care nimeni dintre oameni nu poate să Te cuprindă cu gândul, caută și ne auzi pe noi, nevrednicii robii Tăi; și aici, unde aducem acest untdelemn în numele Tău cel mare, trimite darul Tău cel tămăduitor și iertarea păcatelor, și tămăduiește pe robul Tău cu mulțimea milei Tale. Așa, Doamne, Cel ce ești lesne iertător, Unule, Milostive și Iubitorule de oameni, Căruia Îți pare rău de răutățile noastre; Cel ce știi că gândul omului este plecat spre cele rele din tinerețile lui; Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; Cel ce, pentru mântuirea păcătoșilor, Te-ai întrupat, Dumnezeu fiind, și Te-ai făcut om pentru zidirea Ta; Tu ești Cel ce ai zis: n-am venit să chem pe cei drepți, ci pe cei păcătoși, la pocăință; Tu ești Cel ce ai căutat oaia cea rătăcită; Tu ești Cel ce cu osârdie ai căutat drahma cea pierdută și ai aflat-o; Tu ești Cel ce ai zis: pe cel care vine la Mine nu-l voi scoate afară; Tu ești Cel ce nu Te-ai scârbit de păcătoasa care a spălat cu lacrimi cinstitele Tale picioare; Tu ești Cel ce ai zis: de câte ori vei cădea, scoală-te

și te vei mântui; Tu ești Cel ce ai zis: bucurie se face în cer pentru un păcătos care se pocăiește; Însuți, îndurate Stăpâne, caută din înălțimea Ta cea sfântă, umbrindu-ne pe noi păcătoșii și nevrednicii robii Tăi cu harul Sfântului Tău Duh în ceasul acesta și trimite-l peste robul Tău acesta (N), care și-a cunoscut păcatele sale și a venit la Tine cu credință. Primindu-l cu iubirea Ta de oameni și iertându-i orice a greșit cu cuvântul, cu lucrul, sau cu gândul, spală-l și-l curățește pe el de tot păcatul. Și, viețuind pururea împreună cu dânsul, păzește-l în ceilalți ani ai vieții lui, ca, umblând întru poruncile Tale, să nu mai fie el batjocură diavolului, ca și într-însul să se slăvească preasfânt numele Tău. Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi face preotul ungerea împreună cu rugăciunea: Părinte Sfinte... precum s-a arătat înapoi la pagina 144. Și aceasta se va face după fiecare rugăciune, care urmează după Evanghelii.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

(3) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XII, 27–31; XIII, 1–8)

Fraților, voi sunteți trupul lui Hristos și mădulare (fiecare) în parte. Și pe unii i-a pus Dumnezeu, în Biserică: întâi apostoli, al doilea prooroci, al treilea învățători; apoi pe cei ce au darul de a face minuni; apoi darurile vindecărilor, ajutorările, cârmuirile, felurile limbilor. Oare toți sunt apostoli? Oare toți sunt prooroci? Oare toți învățători? Oare toți au putere să săvârșească minuni? Oare toți au darurile vindecărilor? Oare toți vorbesc în limbi? Oare toți pot să tălmăcească? Râvniți însă la darurile cele mai bune. Și vă arăt încă o cale care le întrece pe toate: De aș grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător. Și de aș avea darul proorociei și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de aș avea atâta credință încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. Și de aș împărți toată avuția mea și de aș da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește. Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește

răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată.

Preotul: Pace ție... Cântărețul: Aliluia, glasul al 2-lea.

Stih: Întru Tine, Doamne, am nădăjduit,
să nu fiu rușinat în veac.

(3) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepți...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(X, 1, 5–8)

În vremea aceea, chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, Iisus le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată și să tămăduiască orice boală și orice neputință. Pe acești doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le lor și zicând: În calea păgânilor să nu mergeți și în vreo cetate de samarineni să nu intrați; ci mai degrabă mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Și, mergând, propovăduiți, zicând: S-a apropiat împărăția cerurilor. Tămăduiți pe cei neputincioși, înviați pe cei morți, curățiți pe cei leproși, scoateți afară pe demoni; în dar ați luat, în dar să dați.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

(3) Rugăciune

Stăpâne atotțiitorule, Împărate Sfinte, Cel ce pedepsești și nu omori, Care întărești pe cei neputincioși și ridici pe cei căzuți; Cel ce îndreptezi chinurile cele trupești ale oamenilor, rugămu-ne Ție, Dumnezeul nostru, ca să aduci mila Ta peste untdelemnul acesta și peste cei care se ung din el în numele Tău, ca să le fie lor spre tămăduirea sufletului și a trupului și spre curăție și înlăturare a toată patima și a toată neputința și boala și a toată întinăciunea trupească și sufletească. Așa, Doamne, trimite din cer puterea Ta cea tămăduitoare; atinge-Te de trup, potolește-i fierbințeala, ușurează-i suferințele și-i izgonește toată boala cea ascunsă. Fii tămăduitorul robului Tău acesta (N); ridică-l pe dânsul din patul durerii și din așternutul chinuirii. Dăruiește-l pe dânsul sănătos și întreg Bisericii Tale, ca să fie bineplăcut Ție și să facă voia Ta.

Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se face ungerea, cum se arată la pagina 144.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea: În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi.

Stih: Doamne, auzi rugăciunea mea.

(4) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(VI, 16–18; VII, 1)

Fraților, noi suntem templu al Dumnezeului celui viu, precum Dumnezeu a zis că: Voi locui în ei și voi umbla și voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu. De aceea: Ieșiți din mijlocul lor și vă osebiți, zice Domnul, și de ce este necurat să nu vă atingeți și Eu vă voi primi pe voi. Și voi fi vouă tată, și veți fi Mie fii și fiice, zice Domnul, Atotțiitorul. Având, deci, aceste făgăduințe, iubiților, să ne curățim pe noi de toată întinarea trupului și a duhului, desăvârșind sfințenia în frica lui Dumnezeu.

Preotul: Pace ție... **Cântărețul:** Aliluia, glasul al 2-lea.

Stih: Așteptând am așteptat pe Domnul...

(4) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepți...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(VIII, 14–23)

În vremea aceea, venind Iisus în casa lui Petru, a văzut pe soacra acestuia zăcând și aprinsă de friguri. Și S-a atins de mâna ei și au lăsat-o frigurile și s-a sculat și Îi slujea Lui. Și, făcându-se seară, au adus la El mulți demonizați și a scos duhurile numai cu cuvântul și pe toți cei bolnavi i-a vindecat, ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin Isaia

proorocul, care zice: Acesta neputințele noastre a luat și bolile noastre le-a purtat. Și văzând Iisus mulțime împrejurul Lui, a poruncit ucenicilor să treacă de cealaltă parte a mării. Și apropiindu-se un cărturar, i-a zis: Învățătorule, Te voi urma oriunde vei merge. Dar Iisus i-a răspuns: Vulpile au vizuini și păsările cerului cuiburi; Fiul Omului însă nu are unde să-Și plece capul. Un altul dintre ucenici I-a zis: Doamne, dă-mi voie întâi să mă duc și să îngrop pe tatăl meu. Iar Iisus i-a zis: Vino după Mine și lasă morții să-și îngroape morții lor. Intrând El în corabie, ucenicii Lui I-au urmat.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... **Preotul:** Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar Preotul citește această

(4) Rugăciune

Bunule și Iubitorule de oameni, Îndurate și Mult-milostive Doamne, Cel plin de milă și bogat în bunătate, Părinte al îndurărilor și Dumnezeule a toată mângâierea, Cel ce, prin Sfinții Tăi Apostoli, ne-ai dat nouă puterea să tămăduim, cu untdelemn însoțit cu rugăciunea, neputințele poporului, Însuți și untdelemnul acesta întocmește-l spre tămăduirea celor care se ung din el, spre depărtarea a toată neputința și a toată boala, spre izbă-

virea de rele a celor ce aşteaptă de la Tine mântuire. Aşa, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, rugămu-ne, Atotputernice, să ne mântuieşti pe noi, pe toţi. Unule, Cel ce eşti doctorul sufletelor şi al trupurilor, sfinţeşte-ne pe noi, pe toţi. Cel ce tămăduieşti toată neputinţa, tămăduieşte şi pe robul Tău acesta (N); ridică-l pe dânsul din patul durerii pentru mila bunătăţii Tale; cercetează-l pe dânsul cu mila şi cu îndurările Tale; depărtează de la dânsul toată boala şi neputinţa. Ca, ridicându-l cu mâna Ta cea tare, să slujească Ţie cu toată mulţumirea. Ca, şi acum, făcându-ne părtaşi iubirii Tale de oameni celei negrăite, să Te lăudăm şi să Te slăvim pe Tine, Cel ce faci lucruri mari şi minunate, slăvite şi preaînalte.

Că Ţie se cuvine să ne miluieşti şi să ne mântuieşti pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Se face ungerea, cum se arată la pagina 144.

Şi de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi şi ne vei apăra de neamul acesta în veac.

Stih: Mântuieşte-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

(5) APOSTOLUL

Diaconul: Înţelepciune.

Din Epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(I, 8–11)

Fraţilor, nu voim ca voi să nu ştiţi de necazul nostru, care ni s-a făcut în Asia, că, peste măsură, peste puteri, am fost îngreuiaţi, încât nu mai nădăjduiam să mai scăpăm cu viaţă. Ci noi, în noi înşine, ne-am socotit ca osândiţi la moarte, ca să nu ne punem încrederea în noi, ci în Dumnezeu, Cel ce înviază pe cei morţi, Care ne-a izbăvit pe noi dintr-o moarte ca aceasta şi ne izbăveşte, şi în Care nădăjduim că încă ne va mai izbăvi, ajutându-ne şi voi cu rugăciunea pentru noi, aşa încât darul acesta făcut nouă, prin rugăciunea multora, să ne fie prilej de mulţumire adusă de către mulţi, pentru noi.

Preotul: Pace ţie... Citeţul: Aliluia, glasul al 5-lea.

Stih: Milele Tale, Doamne, în veci le voi cânta.

(5) EVANGHELIA

Diaconul: Înţelepciune, drepţi...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(XXV, 1–13)

Zis-a Domnul pilda aceasta: Împărăţia cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care, luând candelele lor, au ieşit în întâmpinarea mirelui. Cinci însă dintre ele erau fără minte, iar cinci înţelepte. Căci cele fără minte, luând candelele, n-au

luat cu sine untdelemn. Iar cele înțelepte au luat untdelemn în vase, o dată cu candelele lor. Dar mirele întârziind, au ațipit toate și au adormit. Iar la miezul nopții s-a făcut strigare: Iată, mirele vine! Ieșiți întru întâmpinarea lui! Atunci s-au deșteptat toate acele fecioare și au împodobit candelele lor. Și cele fără minte au zis către cele înțelepte: Dați-ne din untdelemnul vostru, că se sting candelele noastre. Dar cele înțelepte le-au răspuns, zicând: Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă și nici vouă. Mai bine mergeți la cei ce vând și cumpărați pentru voi. Deci, plecând ele ca să cumpere, a venit mirele și cele ce erau gata au intrat cu el la nuntă și ușa s-a închis. Iar mai pe urmă, au sosit și celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide-ne nouă. Iar el, răspunzând, a zis: Adevărat zic vouă: Nu vă cunosc pe voi. Drept aceea, privegheați, că nu știți ziua, nici ceasul când vine Fiul Omului.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

(5) Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce pedepsești și iarăși tămăduiești, Care ridici de la pământ pe cel sărac și din gunoi înalți pe cel lipsit, Tatăl orfanilor, limanul celor înviforați și doctorul celor

bolnavi; Cel ce porți fără mâhnire slăbiciunile noastre și iei asupră-Ți suferințele noastre; Care miluiești cu liniștirea; Cel ce treci peste fărădelegi și ierți nedreptățile; Cel grabnic spre ajutor și zăbavnic la mânie; Care ai suflat peste ucenicii Tăi și ai zis: Luați Duh Sfânt, cărora veți ierta păcatele, se vor ierta lor; Cel ce primești pocăința păcătoșilor și ai putere a ierta păcatele cele multe și grele și dai tămăduire tuturor celor ce petrec întru neputință și în boală îndelungată; Care, și pe mine, smeritul și păcătosul și nevrednicul robul Tău, cel încurcat în multe păcate și cufundat în patimile dezmierdărilor, m-ai chemat la sfânta și preaînalta treaptă a preoției, ca să intru în ceea ce este dincolo de catapeteasmă, în Sfânta Sfintelor, unde sfinții îngeri doresc să privească și să audă glasul Evangheliei Domnului Dumnezeu și să vadă cu ochii lor chipul Sfintei Jertfe și să se îndulcească de dumnezeiasca și Sfânta Liturghie; Cel ce m-ai învrednicit a săvârși cereștile Tale Taine și a-Ți aduce daruri și jertfe pentru păcatele noastre și pentru greșelile cele din neștiință ale poporului și a fi mijlocitor pentru oile Tale cele cuvântătoare, ca, prin multa și negrăita Ta iubire de oameni, să curățești păcatele lor; Însuți, Preabunule Împărate, ascultă rugăciunea mea în ceasul acesta și în această sfântă zi și în toată vremea și locul, și ia aminte la glasul rugăciunii mele și dăruiește tămăduire robului Tău (N), care este în neputința sufle-

tului și a trupului, dându-i lui slobozire de păcate și iertare greșelilor celor de voie și celor fără de voie, tămăduindu-i lui rănile cele netămăduite și toată boala și toată neputința. Dăruiește-i lui tămăduire sufletească, Cel ce Te-ai atins de soacra lui Petru și au lăsat-o pe dânsa frigurile și s-a sculat și a slujit Ție. Însuți, Stăpâne, și robului Tău acesta (N), dă-i tămăduire și izbăvire de toată boala cea vătămătoare. Adu-Ți aminte de îndurările Tale cele bogate și de mila Ta. Adu-Ți aminte că gândul omului cu osârdie este plecat spre cele rele, din tinerețile lui, și că nimeni nu este fără de păcat pe pământ. Că Tu singur ești fără de păcat, Cel ce ai venit și ai mântuit neamul omenesc și ne-ai izbăvit pe noi din robia vrăjmașului. Că de vei intra în judecată cu robii Tăi, nimeni nu va fi aflat curat de întinăciune, ci va amuți toată gura, neavând ce răspunde, pentru că toată dreptatea noastră este înaintea Ta ca o cârpă lepădată. Pentru aceasta păcatele tinereților noastre nu le pomeni, Doamne. Că Tu ești nădejdea celor fără de nădejde și odihna celor istoviți și împovărați cu fărădelegi, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se face ungerea, cum se arată la pagina 144.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta...

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule...

(6) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(V, 22–26; VI, 1–2)

Fraților, roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul, împreună cu patimile și cu poftele. Dacă trăim în Duhul, în Duhul să și umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deșartă, supărându-ne unii pe alții și pizmuindu-ne unii pe alții. Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșeală, voi, cei duhovnicești, îndreptați-l pe unul ca acesta cu duhul blândeții, luând seama la tine însuți, ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă sarcinile unii altora și așa veți împlini legea lui Hristos.

Preotul: Pace ție... Cântărețul: Aliluia, glasul al 6-lea.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

(6) EVANGHELIA

Diaconul: Înţelepciune, drepţi...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:
(XV, 21–28)

În vremea aceea, S-a dus Iisus prin părţile Tirului şi ale Sidonului şi iată o femeie cananeiancă, din acele ţinuturi, ieşind striga, zicând: Miluieşte-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de demon. El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt; şi apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Slobozeşte-o, că strigă în urma noastră. Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă. El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor şi s-o arunci câinilor. Dar ea a zis: Da, Doamne, dar şi câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor. Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credinţa ta; fie ţie după cum voieşti. Şi s-a tămăduit fiica ei din ceasul acela.

Apoi diaconul zice: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... Preotul: Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul zice această

(6) Rugăciune

Mulţumim Ţie, Doamne, Dumnezeul nostru, Bunule şi Iubitorule de oameni, doctorul sufletelor şi al trupurilor noastre, Cel ce porţi fără durere neputinţele noastre, cu a Cărui rană toţi ne-am vindecat; Păstorule cel bun, Care ai venit spre căutarea oii celei pierdute; Cel ce dai mângâiere celor slabi la suflet şi viaţă celor zdrobiţi; Care ai tămăduit izvorul celei ce era în curgerea sângelui de doisprezece ani; Cel ce pe fiica cananeiencei ai izbăvit-o de demonul cel cumplit; Care ai iertat datoria celor doi datornici şi ai dăruit iertare femeii celei păcătoase; Cel ce ai dăruit vindecare slăbănogului împreună cu iertarea păcatelor lui; Care, cu cuvântul, ai îndreptat pe vameşul şi ai primit pe tâlharul, prin mărturisirea lui cea mai de pe urmă; Cel ce ai ridicat păcatele lumii şi pe Cruce le-ai pironit; Ţie ne rugăm şi cu umilinţă la Tine cădem: în bunătatea Ta, Însuţi slăbeşte, lasă, iartă, Dumnezeule, fărădelegile şi păcatele robului Tău (N) şi greşelile lui cele de voie şi cele fără de voie, cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă, cele prin călcarea de poruncă şi prin neascultare, cele din timpul nopţii şi cele din timpul zilei; şi de este sub blestem preoţesc, sau al tatălui său, sau al mamei sale; sau cu ochii a poftit, sau cu mirosul s-a desfrânat, ori cu pipăitul s-a pornit spre desfrâ-

nare, sau cu gustul s-a dezmierdat, sau cu vreo aprindere oarecare trupească sau sufletească s-a despărțit de a Ta voie și sfințire, orice a greșit și el și noi, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, Care nu ții minte răul, iartă. Și nu lăsa pe acesta și pe noi să cădem în viața cea întinată, nici pe căile pierzării să alergăm. Așa, Stăpâne Doamne, ascultă-mă pe mine păcătosul în ceasul acesta, pentru robul Tău (N). Treci cu vederea, ca un Dumnezeu, Care nu ții minte răul, toate păcatele lui. Izbăvește-l pe el de chinul cel de veci. Gura lui o umple de lauda Ta. Buzele lui le deschide spre slăvirea numelui Tău. Mâinile lui le întinde spre lucrarea poruncilor Tale. Picioarele lui îndreptează-le spre vestirea Evangheliei Tale. Toate mădularele și gândirea lui, întărește-le cu harul Tău. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Care, prin Sfinții Tăi Apostoli, ne-ai poruncit nouă, zicând: oricâte veți lega pe pământ vor fi legate și în ceruri și oricâte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în ceruri. Și iarăși: cărora veți ierta păcatele, se vor ierta lor și cărora le veți ține, ținute vor fi. Și, precum ai ascultat pe Iezechia în întristarea sufletului său la ceasul morții și nu i-ai trecut rugăciunea lui, așa auzi-mă în ceasul acesta și pe mine, smeritul și păcătosul și nevrednicul robul Tău, care mă rog Ție; căci Tu ești, Doamne, Iisuse Hristoase, Cel care ai poruncit să iertăm de șaptezeci de ori câte șapte celor ce cad în păcate, și, în bunătatea Ta și în iubirea Ta de

oameni, Îți pare rău de faptele noastre cele rele și Te bucuri de întoarcerea celor rătăciți. Că, precum este slava Ta, așa este și mila Ta, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se face ungerea, cum se arată la pagina 144.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 7-lea:
Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri,
nici cu iuțimea Ta să mă cerți.

Stih: Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt.

(7) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.
Din Epistola întâi către Tesaloniceni
a Sfântului Apostol Pavel, citire:
(V. 14–23)

Fraților, vă rugăm: dojeniți pe cei fără de rânduială, îmbărbătați pe cei slabi la suflet, sprijiniți pe cei neputincioși, fiți îndelung-răbdători față de toți. Luați seama să nu răsplătească cineva cuiva răul cu rău, ci totdeauna să urmați cele bune unul față de altul și față de toți. Bucurați-vă pururea. Rugați-vă neîncetat. Dați mulțumire pentru toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, întru Hristos Iisus, pentru voi. Duhul să nu-l stingeți. Proorociile să nu le disprețuiți. Toate să le încercați;

ţineţi ce este bine; feriţi-vă de orice înfăţişare a răului. Însuşi Dumnezeul păcii să vă sfinţească pe voi desăvârşit, şi întreg duhul vostru şi sufletul, şi trupul să se păzească fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos.

Preotul: Pace ţie... Cântăreţul: Aliluia, glasul al 2-lea.

Stih: Auză-te Domnul în ziua necazului.

(7) EVANGHELIA

Diaconul: Înţelepciune, drepţi...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(IX, 9-13)

În vremea aceea, trecând, Iisus a văzut un om care şedea la vamă, cu numele Matei, şi i-a zis acestuia: Vino după Mine. Şi, sculându-se, a mers după El. Şi, pe când şedea El la masă, în casă, iată, mulţi vameşi şi păcătoşi au venit şi au şezut la masă împreună cu Iisus şi cu ucenicii Lui. Şi văzând fariseii, au zis ucenicilor: Pentru ce mănâncă Învăţătorul vostru cu vameşii şi cu păcătoşii? Şi, auzind, El a zis: Nu cei sănătoşi au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. Dar, mergând, învăţaţi ce înseamnă: Milă voiesc, iar nu jertfă; că n-am venit să chem pe drepţi, ci pe păcătoşi la pocăinţă.

Apoi diaconul zice: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... Preotul: Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti...

Se face ungerea, cum s-a arătat la pagina 144.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul zice această

(7) Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, doctorul sufletelor şi al trupurilor, Cel ce vindeci suferinţele cele îndelungate, Care tămăduieşti toată boala şi toată neputinţa în popor; Cel ce voieşti ca toţi oamenii să se mântuiască şi să vină la cunoştinţa adevărului; Care nu voieşti moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu, căci Tu, Doamne, în Legea cea veche, ai rânduit păcătoşilor pocăinţă, precum lui David şi ninivitenilor, şi celor ce au fost mai înainte şi celor după aceştia; încă şi în timpul venirii Tale în trup n-ai chemat pe cei drepţi, ci pe cei păcătoşi, la pocăinţă, precum pe vameşul, pe desfrânata, pe tâlharul, şi pe hulitorul şi prigonitorul Tău, marele Pavel, prin pocăinţă l-ai primit; iar pe Petru, verhovnicul şi apostolul Tău, care s-a lepădat de Tine de trei ori, prin pocăinţă l-ai iertat şi l-ai primit şi i-ai făgăduit lui zicând: tu eşti Petru şi pe această piatră voi zidi Biserica Mea şi porţile iadului nu o vor birui pe dânsa; şi îţi voi da ţie cheile împărăţiei cerurilor. Pentru aceasta, şi noi, Bunule şi Iubitorule de oameni, după nemincinoasele Tale făgăduinţe, îndrăznind, ne rugăm Ţie şi cerem în ceasul acesta: ascultă rugăciunea noastră şi o primeşte pe ea, ca pe tămâia ce se aduce Ţie, şi cercetează pe robul Tău (N). Şi orice a greşit cu cuvântul, cu fapta, sau cu gândul, în timpul nopţii, sau în tim-

pul zilei; şi, de a căzut sub blestem preoţesc, sau sub blestemul său, sau cu jurământ a amărât pe cineva şi l-a făcut de a jurat, pe Tine Te chemăm şi Ţie ne rugăm: slăbeşte, lasă, iartă-i lui, Dumnezeule, trecându-i cu vederea fărădelegile şi păcatele făcute de dânsul cu ştiinţă şi cu neştiinţă. Şi, de a călcat ceva din poruncile Tale sau a greşit, ca un purtător de trup şi vieţuitor în lume, din îndemnul diavolului, Însuţi, ca un Dumnezeu bun şi iubitor de oameni, iartă-l. Că nu este om care să vieţuiască şi să nu greşească; numai Tu singur eşti fără de păcat; dreptatea Ta este dreptate în veac şi cuvântul Tău, adevărul. Că n-ai zidit pe om spre pieire, ci spre paza poruncilor Tale şi spre moştenirea vieţii celei nestricăcioase. Şi Ţie slavă înălţăm împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului şi bunului şi de-viaţă-făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceasta preotul cel dintâi, luând Sfânta Evanghelie, o dă bolnavului să o sărute şi să o deschidă; astfel deschisă, preoţii slujitori o ţin deasupra capului celui bolnav, cu faţa în jos, iar preotul cel dintâi zice rugăciunea aceasta cu glas mare, iar ceilalţi cântă lin: Doamne, miluieşte.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Împărate Sfinte, îndurate, şi Mult-milostive Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu celui viu, Care nu voieşti moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu, nu pun

mâna mea cea păcătoasă peste capul celui ce a venit la Tine cu pocăinţă şi cere de la Tine prin noi iertare păcatelor, ci pun mâna Ta cea puternică şi tare, ce se află în această sfântă Evanghelie, pe care slujitorii cei împreună cu mine o ţin deschisă pe capul robului Tău (N), şi mă rog împreună cu dânşii şi cer iubirea Ta de oameni cea milostivă şi care nu ţine minte răul. Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Cel ce, prin proorocul Tău Natan, ai dăruit iertare lui David, care s-a pocăit de păcatele sale, şi ai primit rugăciunea cea de pocăinţă a lui Manase, Însuţi şi pe robul Tău acesta (N), care se pocăieşte de greşelile sale, primeşte-l cu ştiuta Ta iubire de oameni, trecându-i cu vederea toate greşelile lui. Că Tu eşti Dumnezeul nostru, Care ai poruncit să iertăm de şaptezeci de ori câte şapte celor ce cad în păcate, pentru că precum este slava Ta, aşa este şi mila Ta, şi Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, luând Sfânta Evanghelie de deasupra capului celui căruia se face maslul, i-o dă să o sărute; sărută şi Sfânta Cruce şi apoi se miruiesc preoţii, toţi cei de faţă şi bolnavul, în timp ce se cântă, pe glasul al 4-lea: Slavă... Izvorul tămăduirilor având, sfinţilor cei fără de arginţi... Şi acum... Caută spre rugăciunile robilor tăi...(caută-le la paginile 199-200).

Apoi diaconul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule... şi celelalte; iar preotul: Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti...

După aceasta preotul face apolisul:

Hristos, adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile Sfântului, măritului şi întru tot lăudatului Apostol Iacov, ruda Domnului, şi ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Şi făcând trei metanii, acela căruia i s-a făcut maslul, precum şi toţi cei de faţă, zic de trei ori:

Binecuvântaţi, părinţi sfinţiţi, şi mă iertaţi pe mine păcătosul.

Şi preoţii, la fiecare zicere, răspund:

Dumnezeu să te ierte şi să te binecuvinteze, şi sănătate sufletească şi trupească să-ţi dăruiască.

Şi aşa, luând binecuvântare şi iertare de la dânşii, dă mulţumire lui Dumnezeu.

ÎMPĂRTĂŞIREA

RÂNDUIALA
împărtăşirii grabnice a celui bolnav

Preotul, ajungând la bolnav şi punându-şi epitrahilul şi felonul, zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne, miluieşte (de 12 ori). Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori). Şi Simbolul credinţei: Cred întru unul Dumnezeu... (p. 29). Apoi aceste tropare:

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaş mă primeşte, că nu voi spune vrăjmaşilor Tăi taina Ta, nici sărutare Îţi voi da ca Iuda; ci, ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ţie: pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Doamne, miluiește (de 40 de ori).

Apoi citește rugăciunile acestea:

Rugăciunea întâi

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Mântuitorul nostru, singurul Care ai puterea a ierta păcatele oamenilor, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, treci cu vederea toate greșelile robului Tău (N), cele cu știință și cu neștiință; și fără osândă învrednicește-l să ia preacuratele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curățirea sufletului și a trupului și spre arvunirea împărăției Tale. Căci Tu ești ajutor și zid tare și apărare împotriva potrivnicului, și tu dai iertare și curățire greșelilor lui. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua

Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este pustie și toată surpată, și nu afli în mine loc vrednic ca să-Ți pleci capul; ci, fiindcă voiești a fi cuprins de noi și a petrece cu noi, ca un iubitor de

oameni, curățește pe robul Tău (N), de întinăciunea trupească și sufletească și învrednicește-l pe dânsul să se împărtășească cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor lui și spre curățirea sufletului și a trupului; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. Că Ție se cuvine slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Tatălui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a treia

Domnul Dumnezeu, preamilostivul, să te miluiască. Domnul Iisus Hristos să-ți împlinească toate cererile cele bune. Domnul, Cel în toate puternic, să te izbăvească de tot necazul și de toată boala. Domnul să te învețe pe tine. Domnul să te înțelepțească. Domnul să-ți ajute. Domnul să te mântuiască. Domnul să te apere. Domnul să te păzească. Domnul să te curețe. Domnul să te umple de bucurie duhovnicească. Domnul să-ți fie sprijinitor sufletului și trupului tău. Domnul, ca un bun, milostiv și iubitor de oameni, să-ți dea iertare de păcate. Domnul Dumnezeu, Iisus Hristos, la ziua judecății să te miluiască și să te binecuvinteze în toate zilele vieții tale. Că Aceluia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui

Celui fără de început și Preasfântului, bunului și de-viață-făcătorului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și dacă va fi fost mărturisit bolnavul mai înainte, îndată să fie împărtășit cu Sfintele Taine; iar dacă nu, să se mărturisească. După mărturisire, preotul citește

Rugăciunea

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai iertat păcatele lui Petru și ale desfrânatei, prin lacrimi, și ai îndreptat pe vameșul, care și-a cunoscut greșelile sale, primește mărturisirea robului Tău (N), și cele ce a greșit de voie și fără de voie, cu cuvântul, cu fapta, sau cu gândul, ca un bun, iartă-i-le; pentru că Tu singur ai putere a ierta păcatele. Că Tu ești Dumnezeul milelor și al îndurărilor și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Să zici și aceasta rar, ca să o poată zice și bolnavul după tine, sau măcar să o înțeleagă:

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu Cel viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Încă cred că acesta este însuși preacurat Trupul Tău și acesta este însuși scump Sângele Tău. Deci, mă rog Ție, miluiește-mă și-mi iartă greșelile mele cele de voie și cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu lucrul, cele cu știință și

cu neștiință; și mă învrednicește fără de osândă să mă împărtășesc cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină... (caută înapoi la pagina 169).

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie împărtășirea cu preacuratele Tale Taine, Doamne, ci spre tămăduirea sufletului și a trupului.

După aceea ia o părticică din Sfintele Taine și o pune în linguriță, în care toarnă puțin vin, cât îi este cu putință celui bolnav să ia mai lesne.

Și așa îl împărtășește cu Sfintele Taine. Iar după aceea, să zici aceasta: **Slavă Ție, Dumnezeule...** (de 3 ori). Și, dacă este vreme, să citești rugăciunile de mulțumire, iar dacă nu, măcar aceasta:

Trupul Tău cel sfânt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, să-mi fie spre viața de veci, și Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Și să-mi fie mie împărtășirea aceasta spre bucurie, spre sănătate și spre veselie. Și la înfricoșătoarea și a doua venire a Ta, învrednicește-mă pe mine păcătosul să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Apoi: **Acum liberează pe robul Tău..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...** Și troparul zilei. **Slavă..., Și acum...**, al Născătoarei:

Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi, ca un îndurat.

Doamne, miluiește (de 3 ori) și otpustul zilei.

SLUJBA LA IEŞIREA CU GREU A SUFLETULUI

Trebuie să ştie preotul că mare datorie are să se îngrijească de bolnavi; pentru aceea, îndată ce va auzi că cineva dintre credincioşii încredinţaţi lui este bolnav, să nu aştepte a fi chemat, ci singur, nechemat, să se ducă, chiar de mai multe ori de va fi trebuinţă. Să spună încă şi credincioşilor săi, ca să-i dea de ştire când ar fi cineva bolnav, şi mai ales de boală grea.

Preotul, binecuvântând, face început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori). Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi urmează

PSALMUL 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuţi mie, grăbeşte-Te! Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie: «bine, bine». Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dum-

nezeule, şi să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul!». Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu şi Izbăvitorul meu eşti Tu; Doamne, nu zăbovi!

Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... şi Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... (p.184–185). Apoi

CANONUL

Alcătuire a lui Andrei al Cretei, Ierusalimiteanul

Cântarea I, glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel...

Veniţi să vă adunaţi toţi, care, cu dreaptă credinţă, în viaţă aţi trăit, şi plângeţi sufletul care s-a înstrăinat de la slava lui Dumnezeu şi, cu toată stăruinţa, a slujit demonilor celor răi.

Acum, toată vremea vieţii mele ca fumul a trecut şi, iată, stau înainte-mi îngeri trimişi de la Dumnezeu, cerând fără milă ticălosul meu suflet.

Slavă...

Iată s-au înfăţişat mulţime de duhuri viclene, ţinând zapisul păcatelor mele, şi strigă foarte, cerând fără ruşine umilitul meu suflet.

Şi acum..., a Născătoarei:

De acum către cine voi striga? Cine-mi va primi plângerea cea cu durere şi suspinarea inimii, dacă nu tu, Preacurată Fecioară, nădejdea credincioşilor şi a tuturor păcătoşilor?

Cântarea a 3-a:

Irmos: Nu este Sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu...

Bunii mei prieteni și cunoscuților, pentru ce nu plângeți pe prietenul și fratele cel oarecând iubit, iar acum înstrăinat de Dumnezeu și de voi toți?

Iubiții mei frați, văzând păcatele mele, vădite prin cumpăna cea dreaptă, rugați pe Hristos, Dumnezeul tuturor, să fie mie îndurător.

Slavă...

Aducându-vă aminte, iubiților, de prietenia mea către voi, rugați pe Hristos să caute spre mine, cel ce sunt lipsit în chip rușinos de viață și sunt chinuit.

Și acum..., a Născătoarei:

Pleacă urechea ta spre mine, Maica Dumnezeului meu, din înălțimea slavei tale celei mari, ceea ce ești bună, și ascultă-mi suspinele cele din urmă și-mi întinde mâna.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Hristos este puterea mea...

Vai mie, desfrânatul! Amar mie, ticălosul! Căci mâinile-mi tind către prietenii mei și lacrimi vărs din ochi, dar nu este nimeni să mă miluiască.

Lupta cea cu totul pierzătoare de suflet mi-a sosit și, ridicând ochii către îngerii lui Dumnezeu cei luminați, strig: lăsați-mă puțin să viețuiesc; dar nimeni nu mă aude.

Slavă...

Plângeți-mă pe mine, tânguiți-mă, cete îngerești și voi, toți iubitorii de Hristos pământeni, că, fără îndurare, sufletul meu este despărțit de trup.

Și acum..., a Născătoarei:

Stăpână, Stăpână, miluiește acum sufletul meu cel strâmtorat, care caută numai către acoperământul tău, și nu mă lăsa, ceea ce ești bună, să fiu dat demonilor.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta...

Fă să lumineze peste mine lumina cea duhovnicească, pentru ca să Te văd măcar cât de puțin, Hristoase; căci de acum nu Te voi mai vedea, că ceată mare de diavoli, fără de veste, a venit asupra mea, și mulțimea faptelor mele cele rușinoase mă acoperă.

Izbăviți-mă voi toți, iubiților, care neîndurați vă arătați spre mine, cel ticălos și cu totul nenorocit. Că, dacă toți ați fi grăit măcar un cuvânt către Stăpânul meu, m-ați fi izbăvit de întuneric.

Slavă...

Mântuiește-mă, mare Arhanghele al lui Dumnezeu, Mihaile, căpetenia îngerilor, că de acum nu voi mai chema în ajutor numele tău cel sfânt, că buzele mi-au tăcut și limba mi s-a legat.

Și acum..., a Născătoarei:

Mântuiește-mă și tu, Stăpână preacurată, Maica Hristosului și Dumnezeului meu, că, de acum, eu, ticălosul, nu voi mai vedea chipul tău, din pricina greșelilor mele; căci s-a stins lumina mea și noaptea mă acoperă.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Marea vieții văzând-o înălțându-se...

Plecați urechea voastră către mine, fraților, și cu luare-aminte ascultați sunetul slab al graiurilor mele celor umilite și nu cumva să nu le dați ascultare, căci toți veți lua plată de la Domnul.

Iată, acum se desparte cu durere sufletul de ticălosul meu trup. Deci, să nu-l îngropați în pământ, căci nu este vrednic de aceasta; ci, târându-l afară, să-l aruncați la câini.

Slavă...

Căci ce folos am eu, dacă sufletul meu este tras la înfricoșătoarele chinuri, iar trupul este cântat de voi! Lăsați-l neîngropat, ca să mănânce câinii inima mea.

Și acum..., a Născătoarei:

Trecând, poate, cei străini și văzându-mi oasele târâte de câini, milostivindu-se, vor striga din suflet: ajută, Stăpână, sufletului acestui trup nenorocit.

Cântarea a 7-a:

Irmos: Dătător de rouă cuptorul...

Iată, trăgând, au smuls cu durere din trup, fără de veste, ticălosul meu suflet și-l duc la Judecătorul, de Care trebuie să te temi și să te înfricoșezi. Deci, aducându-vă aminte, iubiților, de petrecerea mea împreună cu voi, faceți pomenire pentru mine.

Miluiți-mă pe mine, îngeri preasfinți ai lui Dumnezeu atotțiitorul, și mă izbăviți din toate vămile celor vicleni, căci n-am fapte bune să îndreptez cumpăna faptelor celor rele.

Slavă...

Când vă veți sui, sfinții mei îngeri, să stați înaintea scaunului lui Hristos, plecând genunchii, cu plângere să strigați Lui: miluiește, Făcătorule al tuturor, făptura mâinilor Tale, Bunule, și nu o lepăda de la Tine.

Și acum..., a Născătoarei:

Închinându-vă Stăpânei și preacuratei Maicii Dumnezeului nostru, rugați-o să plece genunchii împreună cu voi, și-L va întoarce spre milă; căci, fiind Maică și hrănitoare, va fi ascultată.

Cântarea a 8-a:

Irmos: În văpaie, cuvioșilor rouă ai izvorât...

Acum suspinați, pentru mine ticălosul, toate marginile pământului și împreună lăcrimați, căci a venit de sus hotărâre cumplită: să mi se lege mâinile și picioarele și să fiu lepădat afară.

Rătăcind în toate, suspinând strig cu amar către tine, păzitorul ticăloasei mele vieți: vezi răutatea veșnicelor mele legături și nu înceta a te ruga pentru mine.

Slavă...

Pentru că am fost dat demonilor și sunt coborât cu sila în adâncul iadului, știu că acum toți mă vor uita; tu însă, îngerul Domnului, pomenește-mă.

Și acum..., a Născătoarei:

Maica Hristosului meu, cum m-ai uitat? Cum n-ai plecat spre îndurare pe Cel ce a izvorât sânge din coastă, ca să mântuiască pe cei pe care i-a zidit? O, amar mie! Cum s-a încuiat milostivirea Hristosului meu!

Cântarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor...

De acum nu-mi voi mai aduce aminte de Dumnezeu, pentru că în iad nu este nici o aducere-aminte de Domnul; ci voi zăcea acoperit în chip cumplit de întuneric, aşteptând învierea, când voi fi aruncat în foc de Judecătorul tuturor pământenilor.

Dumnezeu de acum nu-Şi va mai aduce aminte de mine, nici mulţimea îngerilor, nici adunarea arhanghelilor, nici cetele proorocilor şi ale apostolilor, nici mulţimile mucenicilor şi ale tuturor drepţilor, ci singur voi suferi relele pe care le-am adunat.

Slavă...

Plângeţi-mă de acum şi mă tânguiţi: adâncul iadului şi amar, viermele şi tartarul şi toate chinurile; suspinaţi pentru mine, pentru că numai eu singur am fost adus şi am fost dat vouă, ca să fiu chinuit amarnic.

Şi acum..., a Născătoarei:

Maică a lui Dumnezeu, caută întru adânc şi vezi un suflet dat chinurilor spre pedeapsă; şi, plecându-ţi genunchii, lăcrimează, ca să Se plece la rugăciunile tale şi să mă cheme pe mine, Cel ce Şi-a dat sângele pentru mine.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat...

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi preanevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii; care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

RUGACIUNE

pentru sufletul cel osândit

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Atotţiitorule, Cel ce voieşti ca toţi oamenii să se mântuiască şi să vină la cunoştinţa adevărului; Care nu voieşti moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu, ne rugăm şi cu umilinţă cerem Ţie: sufletul robului Tău (N), dezleagă-l de toată legătura şi-l slobozeşte de tot blestemul, căci Tu eşti Cel ce dezlegi pe cei legaţi şi ridici pe cei căzuţi, nădejdea celor deznădăjduiţi. Porunceşte, dar, Stăpâne, să se dezlege în pace sufletul robului Tău şi să se odihnească în locaşurile cele veşnice cu toţi sfinţii Tăi, prin Unul-Născut Fiul Tău cu Care împreună bine eşti cuvântat, cu Preasfântul şi bunul şi de-viaţă-făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi vecii vecilor. Amin.

ALTĂ RUGĂCIUNE

pentru cel ce se luptă greu cu moartea

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce cu înţelepciunea Ta cea de negrăit ai zidit pe om din ţărână şi, întocmindu-l după chipul şi după asemănarea Ta, l-ai împodobit cu înfăţişare şi frumuseţe, ca

pe o cinstită făptură cerească, spre măreţia şi strălucirea slavei şi a împărăţiei Tale; dar el călcând cuvântul poruncii Tale şi nepăzind chipul Tău, de care era împărtăşit – pentru ca răutatea să nu fie fără de moarte – din iubire de oameni, ca un Dumnezeu al părinţilor noştri, ai poruncit amestecului şi împreunării acesteia şi acestei negrăite legături a Ta – prin vrerea Ta cea dumnezeiască – să se desfacă şi să se risipească, pentru ca sufletul să meargă acolo de unde şi-a luat fiinţă, până la obşteasca înviere, iar trupul să se desfacă în cele dintru care a fost alcătuit. Pentru aceasta ne rugăm Ţie, Părintelui fără de început şi fără de moarte şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului Tău Duh, ca să faci fără durere dezlegarea din trup a sufletului robului Tău (N). Şi orice a greşit bunătăţii Tale, cu ştiinţă sau cu neştiinţă, sau sub blestem preoţesc a fost, sau pe părinţii săi i-a amărât, sau vreun jurământ a călcat, sau a căzut în năluciri diavoleşti şi în farmece de ruşine prin pizma vicleanului diavol, iartă-i, îmblânzit fiind de bunătatea Ta cea negrăită. Aşa, Stăpâne Doamne, Dumnezeule, auzi-mă pe mine păcătosul şi nevrednicul slujitorul Tău în acest ceas, şi dezleagă pe robul Tău (N), de această durere de nesuferit şi de această neputinţă amară ce-l ţine, şi-l odihneşte pe dânsul, unde sunt sufletele drepţilor. Că Tu eşti odihna sufletelor şi a trupurilor noastre şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

SFEŞTANIA

sau slujba Aghiasmei mici, adică Sfinţirea cea mică a apei

care se face spre toată trebuinţa,
la întâia zi a fiecărei luni sau când va voi cel mare,
ori când va cere credinciosul.

Ştiut să fie că prea bun şi folositor de suflet obicei este să se facă în biserici, în mănăstiri şi în case, sfinţirea apei la toate zilele dintâi ale lunii şi a stropi pe oameni în mănăstiri şi în chilii, asemenea şi casele mirenilor şi toate ale lor. Această apă sfinţită, pe care Duhul Sfânt, prin rugăciunile preoţilor, o sfinţeşte, are multe feluri de lucrări, precum însăşi ectenia sfinţirii şi rugăciunea mărturisesc: prin stropirea ei, duhurile cele viclene din tot locul se gonesc; se iartă şi păcatele cele mici de peste toate zilele, adică nălucirile diavoleşti şi gândurile cele rele; mintea se curăţeşte de lucrurile cele spurcate şi se îndreptează spre rugăciune; bolile le goneşte şi dă sănătate sufletească şi trupească. Şi,

mai pe scurt: toți cei ce o primesc cu credință iau sfințenie și binecuvântare. Pentru aceasta, dar, datori sunteți voi, preoților, să vă învățați enoriașii ca să o primească pe ea cu credință spre marele folos al lor.

Preotul, cu epitrahilul și felonul, binecuvântând, face început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Slavă Ție, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

PSALMUL 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul meu în mine și inima încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), apoi Dumnezeu este Domnul..., glasul al 4-lea și troparele acestea:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; grăbește că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine, singură nădejde te-am câștigat.

Slavă..., același. Și acum..., a Născătoarei:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte, rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

PSALMUL 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu este înaintea mea pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale

înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat. Arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Apoi se cântă troparele acestea, glasul al 6-lea:

Irmosul:

Ceea ce ai primit bucurie prin înger şi ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, miluieşte pe cei ce te măresc pe tine (de două ori).

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Lăudăm pe Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu, şi strigăm, preacurată stăpână: de toată nevoia izbăveşte pe cei ce se roagă ţie.

Tu, cea fără de prihană, eşti lauda împăraţilor, proorocilor, apostolilor şi mucenicilor şi apărătoarea lumii.

Toată limba drept-credincioşilor laudă, fericeşte şi slăveşte preacurată naşterea ta, Marie, dumnezeiască mireasă.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Dă-mi, Hristoase al meu, ca un îndurat, şi mie nevrednicului, iertarea datoriilor, rogu-mă, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Întru tine mi-am pus nădejdile mele, Născătoare de Dumnezeu; miluieşte-mă cu rugăciunile tale şi-mi dăruieşte mie iertare greşelilor.

Viază-mă, ceea ce ai născut pe Dătătorul de viaţă şi Mântuitorul, şi mă miluieşte cu rugăciunile tale, cea binecuvântată, nădejdea sufletelor noastre.

Ceea ce ai zămislit în pântecele tău pe Ziditorul tuturor, Fecioară cu totul fără prihană, cu rugăciunile tale, miluieşte sufletele noastre.

Născătoare de Dumnezeu, cu totul lăudată, ceea ce prin cuvânt ai născut, mai presus de cuvânt, pe Cuvântul, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Cu rugăciunile tale, stăpână, milostiv fă pe Judecătorul şi Fiul tău mie celui ce am greşit mai mult decât orice om.

Noi, cei ce ne rugăm să fim mântuiţi cu rugăciunile tale, după datorie strigăm ţie: bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Izbăveşte-mă de focul cel veşnic şi de chinurile ce-mi sunt puse înainte, Născătoare de Dumnezeu, ca să te fericesc pe tine.

Nu trece cu vederea rugăciunile robilor tăi, rugămu-ne, întru tot lăudată stăpână, ca să ne izbăvim de toată nevoia.

Slobozeşte-ne de boli, de toate durerile şi de primejdii pe noi, care scăpăm la acoperământul tău cel sfinţit.

Minune străină s-a săvârşit întru tine, Născătoare de Dumnezeu; că pentru noi, precum suntem noi, S-a născut din tine Ziditorul tuturor şi Dumnezeul nostru.

Biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, s-a arătat locaş de tămăduire fără plată a bolilor şi mângâiere sufletelor celor întristate.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai născut pe Mântuitorul, izbăveşte de primejdii şi de toată nevoia pe robii tăi.

Preacurată stăpână, scoate pe robii tăi din toată mânia cea viitoare şi din toată vătămarea sufletească şi trupească.

Miluieşte cu rugăciunile tale, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, pe toţi care aleargă la tine, şi-i scoate din toată nevoia şi necazul.

Cine vine la Biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, şi nu ia degrab tămăduire sufletului, împreună şi trupului, Preacurată?

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Fiind rugat de toţi sfinţii, Îndurate, şi de cetele cele de sus, curăţeşte-mă pe mine, pentru ceea ce Te-a născut.

Doamne, odihneşte cu drepţii pe adormiţii robii Tăi.

Iartă, Mântuitorule, sufletele fraţilor noştri celor adormiţi întru nădejdea vieţii, slăbeşte şi le lasă greşelile.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Bucură-te, curăţirea lumii, Fecioară; bucură-te năstrapa şi candela cea cu totul de aur a manei celei dumnezeieşti şi a luminii, mireasă dumnezeiască.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Cântăm Ţie, Dumnezeului celui în Treime, strigând cântarea cea întreit sfântă şi rugându-ne ca să luăm mântuire.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

O, Fecioară, ceea ce ai născut pe Mântuitorul şi Stăpânul lumii şi Domnul, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Bucură-te, munte, bucură-te, rug, bucură-te, uşă, bucură-te, scară, bucură-te, masă dumnezeiască, bucură-te, ajutătoarea tuturor, stăpână.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Milostive, pentru rugăciunile Maicii Tale celei preacurate şi ale tuturor sfinţilor Tăi, dăruieşte milele Tale poporului Tău.

Sfinţilor arhangheli şi îngeri, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Cu rugăciunile măriţilor Tăi arhangheli şi îngeri şi ale cetelor celor de sus, bine-păzeşte pe robii Tăi, Mântuitorule.

Sfinte Ioane, Proorocule şi Înaintemergătorule, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile cinstitului şi măritului Proorocului, Înaintemergătorului şi Botezătorului Tău, Hristoase, Mântuitorul meu, păzeşte pe robii Tăi.

Sfinţilor măriţilor apostoli, mucenicilor şi toţi sfinţii, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile măriţilor apostoli, ale mucenicilor şi ale tuturor sfinţilor Tăi, dăruieşte milele Tale poporului Tău.

Sfinţilor celor fără de arginţi, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile sfinţilor celor fără de arginţi, Născătoare de Dumnezeu, păzeşte pe robii tăi ca o apărătoare şi sprijinitoare a lumii.

Slavă...

Slăvim pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, zicând: Treime Sfântă, mântuieşte sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei:

Ceea ce, în vremile mai de pe urmă, în chip minunat, ai zămislit şi ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, mântuieşte pe cei ce te măresc pe tine.

Apoi:

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul zice:

Că sfânt eşti Dumnezeul nostru şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi troparele acestea, glasul al 6-lea:

Acum a sosit vremea, care sfinţeşte pe toţi, şi ne aşteaptă Dreptul Judecător; ci te întoarce, suflete, către pocăinţă, ca desfrânata care cu lacrimi striga: Doamne, miluieşte-mă.

Hristoase, Cel ce ai revărsat, cu curgeri mari, izvorul tămăduirilor în Biserica cea preacurată a Fecioarei, Doctorul sufletelor şi al trupurilor noastre, îndepărtează astăzi, prin stropirea binecuvântării Tale, toate bolile celor neputincioşi.

Fecioară, ai născut neispitită de nuntă şi fecioară ai rămas; Maică nenuntită, Născătoare de Dumnezeu, Marie, roagă pe Hristos, Dumnezeul nostru, să ne mântuiască pe noi.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, îndreptează lucrurile mâinilor noastre şi cere iertare păcatelor noastre, când cântăm noi cântarea cea îngerească:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi (de trei ori).

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea şi Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este păzitorul vieţii mele, de cine mă voi înfricoşa?

APOSTOLUL

Diaconul: Înţelepciune.

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(II, 11–18)

Fraţilor, cel ce sfinţeşte şi cei ce se sfinţesc, dintr-Unul sunt toţi; de aceea nu se ruşinează să-i numească pe ei fraţi, zicând: Spune-voi fraţilor mei numele Tău. În mijlocul bisericii Te voi lăuda. Şi iarăşi: Eu voi fi încrezător în El; şi iarăşi: Iată eu şi pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut părtaşi sângelui şi trupului, în acelaşi fel şi El S-a împărtăşit de acestea, ca să surpe prin moartea Sa pe cel ce are stăpânirea morţii, adică pe diavolul, şi să izbăvească pe acei pe care frica morţii îi ţinea în robie toată viaţa. Căci, într-adevăr, nu a luat firea îngerilor, ci sămânţa lui Avraam a luat. Pentru aceea, dator era întru toate să Se asemene fraţilor, ca să fie milostiv şi credincios arhiereu în cele către Dumnezeu, pentru curăţirea păcatelor poporului. Căci prin ceea ce a pătimit, fiind el însuşi ispitit, poate şi celor ce se ispitesc să le ajute.

Preotul: Pace ţie... **Citeţul:** Aliluia, glasul I.

Stih: Răspuns-a inima mea cuvânt bun.

EVANGHELIA

Diaconul: Înţelepciune, drepţi...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(V, 1–4)

În vremea aceea S-a suit Iisus la Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta oilor, era o scăldătoare, care se numea pe evreieşte Vitezda, având cinci pridvoare. În acestea zăcea mulţime multă de bolnavi: orbi, şchiopi, uscaţi, aşteptând mişcarea apei, căci un înger al Domnului se cobora la vreme în scăldătoare şi tulbura apa; şi cine intra întâi, după tulburarea apei, se făcea sănătos, ori de ce boală era ţinut.

Apoi diaconul zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea şi pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta şi pentru cei ce cu credinţă, cu evlavie şi cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoţime şi întru Hristos diaconime şi pentru tot clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru orașul acesta și țara aceasta, pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce pătimesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta, cu puterea, cu lucrarea și cu pogorârea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se pogoare peste apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta tămăduitoare sufletelor și trupurilor și izgonitoare a toată puterea cea potrivnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se trimită ei harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului, Domnului să ne rugăm.

Pentru toți care au trebuință de ajutor și folosință de la Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoștinței, prin Treimea cea de o ființă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeul nostru să ne arate pe noi fii și moștenitori ai împărăției Sale, prin gustarea și stropirea cu apa aceasta, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu darul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul zice această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, cel mare întru sfat și minunat în lucruri, Făcătorule a toată făptura cea văzută și cea nevăzută; Cel ce păzești așezământul Tău și dai mila Ta celor ce Te iubesc pe Tine și păzesc poruncile Tale; Cel ce primești lacrimile cele de umilință ale tuturor celor din nevoi, că pentru aceasta ai venit în chip de rob, nu cu năluciri înfricoșându-ne pe noi, ci dând adevărată tămăduire trupului și zicând: iată te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești. Încă și din tină

ai făcut ochi sănătoși și poruncind să se spele, prin cuvânt ai făcut să se sălășluiască lumina; Cel ce oprești valurile patimilor celor potrivnice și potolești marea cea sărată a acestei vieți și îmblânzești pornirile cele greu de purtat ale plăcerilor; Însuți, Iubitorule de oameni Împărate, Cel ce ne-ai dat nouă să purtăm veșmânt luminat ca zăpada din apă și din Duh (*aici preotul, afundând de trei ori mâna dreaptă în apă, face semnul crucii, zicând de fiecare dată*):

Și acum trimite harul Preasfântului și de-viață-făcătorului Tău Duh, care sfințește toate, și sfințește apa aceasta.

Și, prin gustarea și stropirea cu apa aceasta, trimite nouă binecuvântarea Ta, care spală întinăciunea patimilor. Așa ne rugăm, cercetează neputința noastră, Bunule, și tămăduiește cu mila Ta bolile noastre cele sufletești și trupești. Pentru rugăciunile preacuratei, preabinecuvântatei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereștilor și netrupești Puteri; pentru rugăciunile cinstitului și măritului Proorocului, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli; ale celor între sfinți părinților noștri, mari dascăli și ierarhi ai lumii: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; cu ale sfinților: Atanasie, Chiril și

Ioan cel Milostiv, patriarhii Alexandriei, și ale Sfântului Nifon, patriarhul Constantinopolului; cu ale celor între sfinți părinților noștri: Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, Spiridon al Trimitundei, făcătorii de minuni, Calinic Cernicanul, Iosif cel Nou, Iorest și Sava, Antim Ivireanul, Iosif Mărturisitorul, Ghelasie și Leontie; ale sfinților, măriților și marilor mucenici: Gheorghe, purtătorul de biruință, Dimitrie, izvorâtorul de mir, Teodor Tiron, Teodor Stratilat, Ioan cel Nou, Serghie și Vah, Ioan Valahul și Nicolae; cu ale sfinților preoți mărturisitori Ioan și Moise, cu ale binecredinciosului voievod Ștefan cel Mare și Sfânt, cu ale sfinților martiri, Constantin Vodă Brâncoveanu cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ștefan, Radu, Matei și Ianache Sfetnicul; ale sfintelor mucenițe: Filofteea și Tatiana și ale tuturor sfinților, bunilor biruitorilor mucenici și mucenițe; ale sfinților, măriților și făcătorilor de minuni doctori fără de arginți: Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon; ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri: Grigorie Decapolitul, Nicodim de la Tismana, Dimitrie cel Nou, Visarion și Sofronie, Ioan de la Prislop, Antonie de la Iezerul, Daniil Sihastru, Gherman, Ioan Hozevitul și Teodora de la Sihla; ale preacuvioasei maicii noastre Parascheva; ale sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim; ale sfinților și drepților și dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana și ale tuturor

sfinţilor Tăi. Şi păzeşte, Doamne, pe dreptcredincioşii robii Tăi, dându-le lor sănătate sufletului şi trupului, şi împlineşte toate cele de trebuinţă obştii acesteia creştine, care slujeşte Ţie, şi-i fii ei întru toate milostiv. Adu-Ţi aminte, Doamne, de toată episcopia dreptcredincioşilor, care drept învaţă cuvântul adevărului Tău, şi de tot cinul preoţesc şi călugăresc şi de mântuirea lor. Adu-Ţi aminte, Doamne, de cei ce ne urăsc şi de cei ce ne iubesc pe noi; de fraţii noştri care slujesc şi stau de faţă; de cei ce, pentru binecuvântate pricini, nu s-au întâmplat aici şi de cei ce ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânşii. Adu-Ţi aminte, Doamne, şi de părinţii şi fraţii noştri care sunt în robie şi în supărări, şi-i miluieşte pe dânşii după mare mila Ta, izbăvindu-i de toată nevoia.

Că Tu eşti izvorul tămăduirilor, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de-viaţă-făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre, Domnului să le plecaţi.

Iar preotul citeşte în taină aceasta

Rugăciune

Pleacă, Doamne, urechea Ta şi ne auzi pe noi, Tu, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan şi ai sfinţit apele; şi ne binecuvintează pe noi pe toţi, care, prin plecarea capului nostru, arătăm semnul supunerii. Şi ne învredniceşte a ne umple de sfinţenia Ta, prin gustarea şi stropirea cu apa aceasta. Şi să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului şi a trupului.

Cu glas:

Că Tu eşti sfinţirea sufletelor şi a trupurilor noastre, şi Ţie slavă şi mulţumire şi închinăciune înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi Bunului şi de-viaţă-făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceea, luând preotul Sfânta Cruce, o afundă în apă cruciş, de trei ori, în timp ce se cântă (de trei ori) troparul acesta, glasul 1:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte, şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău (se cântă o dată de preot şi de două ori de cântăreţ).

Apoi preotul, stropind cu apa cea sfinţită, în chipul crucii, altarul şi biserica (sau casa), cântă troparul acesta, glasul al 2-lea:

Darurilor tale, fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, trecând păcatele noastre şi dând tămăduire celor ce cu credinţă primesc binecuvântarea ta, preacurată.

Apoi preotul şi tot poporul sărută Sfânta Cruce; după aceea preotul stropeşte pe toţi cu apa cea sfinţită, în care timp se cântă stihirile acestea, glasul al 4-lea:

Izvorul tămăduirilor având, sfinţilor cei fără de arginţi, daţi tămăduiri tuturor celor ce au trebuinţă, ca unii care v-aţi învrednicit de mari daruri de la izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului nostru. Căci a zis Domnul către voi, ca unii care sunteţi de aceeaşi râvnă cu apostolii: Iată, v-am dat vouă putere asupra duhurilor celor necurate ca să le scoateţi

și să tămăduiți toată boala și toată neputința. Pentru aceasta, după poruncile Lui, bine-viețuind, în dar ați luat, în dar dați, tămăduind patimile sufletelor și ale trupurilor noastre.

Slavă...

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce ești cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră și izbăvindu-ne pe noi de tot necazul. Că pe tine singură te avem nădejde tare și neclintită și apărarea ta am dobândit. Să nu fim rușinați, stăpână, noi cei ce te chemăm pe tine. Grăbește spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credință: bucură-te, stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

Și acum..., a Născătoarei, glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunea robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Și, după sfârșitul stropirii, diaconul zice ectenia aceasta:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor Tăi (N), și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Încă ne rugăm ca să se păzească sfânt locașul acesta (sau casa aceasta) și toate orașele și satele de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri și de războiul cel dintre noi, și pentru ca milostiv, blând și lesne iertător să fie nouă bunul și iubitorul de oameni,

Dumnezeul nostru, și să îndepărteze și să împrăștie toată mânia, care se pornește asupra noastră, și să ne izbăvească pe noi de mustrarea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, și să ne miluiască pe noi.

Strana: Doamne, miluiește (de 40 de ori).

Preotul zice:

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe, și milostiv fii nouă, Stăpâne, pentru păcatele noastre și ne miluiește pe noi. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Înțelepciune. Strana: Binecuvintează. Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule... Și sfârșitul acesta:

Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile sfinților și întru tot lăudaților apostoli, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

RÂNDUIALA PENTRU AGHIASMA MICĂ

aşa cum se face după Paşti, în toată Săptămâna Luminată, până la duminica Tomii

După ce preotul binecuvintează, cântă el însuşi: **Hristos a înviat...** (se cântă o dată de preot şi de două ori de cântăreţi). Apoi stih: **Înviază Dumnezeu, risipindu-se vrăjmaşii Lui...**, toate pe rând. Şi iarăşi preotul: **Hristos a înviat...** Cântăreţii: **Şi celor din morminte viaţă dăruindu-le** (de trei ori). Apoi zice diaconul sau preotul cel mai mare ectenia mare şi ecfonisul. După aceea canonul Paştilor pe 8 sau, în caz de grabă, pe 6. La Cântarea a 3-a, ectenia mică şi ipacoi: **Venit-au mai înainte de dimineaţă cele ce au fost cu Maria...**

La Cântarea a 6-a, ectenia mică, condacul Paştilor şi icosul. Apoi prochimenul, Apstolul şi Evanghelia. **Învierea lui Hristos văzând...** (de 3 ori) şi **Înviind Iisus din mormânt...** (de 3 ori). Apoi urmează Cântarea a 7-a, până la sfârşit. Şi, după toate cântările, se zice: **Hristos a înviat...** (de 3 ori). Asemenea şi după Cântarea a 9-a, apoi ectenia şi luminânda (de trei ori). Apoi rugăciunile Aghiasmei şi după rugăciuni, în loc de: **Mântuieşte, Doamne poporul Tău...**, când afundă preotul Sfânta Cruce în apă, cântă: **Hristos a înviat...** (o dată preotul şi de două ori cântăreţii). După aceea, stihirile Paştilor cu stihurile lor şi după sfârşitul stihirei, **Slavă...**, tot: **Hristos a înviat...**, până se botează tot poporul. Iar dacă este Litie, afară din mănăstire, la întoarcere, se cântă canonul Paştilor sau numai irmoasele, cum va vrea cel mai mare.

SLUJBA ÎNMORMÂNTĂRII

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII MIRENILOR

Adormind vreunul dintre creştini, îndată rudeniile să cheme pe preot; acesta venind la casa unde este trupul celui răposat, îşi pune epitrahilul, pune tămâie în cădelniţă şi, cădind trupul celui adormit şi pe cei de faţă, începe:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi troparele acestea, glasul al 4-lea:

Cu duhurile drepţilor, celor ce s-au săvârşit, odihneşte Mântuitorule, sufletul adormitului robului Tău, păzindu-l pe dânsul întru viaţa cea fericită, care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toți sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletul adormitului robului Tău, că Tu singur ești fără de moarte.

Slavă...

Tu ești Dumnezeu, Care Te-ai pogorât în iad și ai dezlegat durerile celor ferecați; Însuți și sufletul adormitului robului Tău, odihnește-l.

Și acum..., a Născătoarei:

Una curată și preanevinovată Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, roagă-L să mântuiască și sufletul adormitului robului tău.

Apoi ectenia:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru odihna sufletului adormitului robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să se ierte lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletul lui unde drepții se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lui, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeul nostru, să cerem.

Apoi rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm...

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavol l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale, Însuți, Doamne, odihnește sufletul adormitului robului Tău (N), în loc luminat, în loc de verdeață, în loc de odihnă, de unde

a fugit toată durerea, întristarea și suspinul. Și orice greșeală ce a săvârșit el cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-i. Că nu este om care să fie viu și să nu greșească; numai Tu singur ești fără de păcat, dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău este adevărul.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Ecfonisul:

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormitului robului Tău (N), Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dacă este obiceiul, se citesc stâlpii, adică Evangheliile Învierii și celelalte (caută-le la p. 313-337).

Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori), Părinte, binecuvintează.

Și preotul face otpustul așa:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinților măriților și întru tot lăudaților apostoli, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri, ale sfântului și dreptului Lazăr cel înviat a patra zi din morți și ale tuturor sfinților, sufletul robului Său (N), cel mutat de la noi, în corturile drepților să-l așeze, în sânurile lui Avraam să-l odihnească, cu drepții să-l numere, iar pe noi să ne miluiască și să ne mântuiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Şi, când sunt gata toate ale înmormântării, preotul iarăşi face început:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin. Apoi cântă lin şi duios: Sfinte Dumnezeule... Şi, ridicând trupul celui răposat, îl duc la biserică, mergând înainte preoţii cu făclii, iar diaconul cu făclie şi cădelniţă; şi, venind la biserică, pun sicriul cu trupul în pridvor şi se citeşte

PSALMUL 90

Cel ce locuieşte în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăşlui. Va zice Domnului: «Sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul». Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine şi sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie şi zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ţie. Nu vor veni către tine rele şi bătaie nu se va apropia de locaşul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălţa ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă şi vasilisc vei păşi şi vei călca peste leu şi peste balaur. «Că spre Mine a nădăjduit şi-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine şi-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz şi-l voi scoate pe el şi-l voi mări. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, şi-i voi arăta lui mântuirea Mea».

Apoi preotul şi cântăreţii cântă: Aliluia (de 3 ori), glasul al 8-lea; a doua oară cu stihurile:

1. Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit, Doamne.
2. Sufletul lui întru bunătăţi se va sălăşlui şi seminţia lui va moşteni pământul.
3. Şi pomenirea lui în neam şi în neam.

Apoi se cântă

TROPARUL, glasul al 8-lea:

Cela ce, prin adâncul înţelepciunii, cu iubirea de oameni, toate le chiverniseşti şi ceea ce este de folos tuturor le dăruieşti; Unule, Ziditorule, odihneşte, Doamne, sufletul adormitului robului Tău, că spre Tine nădejdea şi-a pus, spre Făcătorul şi Ziditorul şi Dumnezeul nostru.

Slavă... Şi acum..., al Născătoarei:

Pe tine zid şi liman te avem şi rugătoare bine primită către Dumnezeu; pe Carele L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu, nenuntită, a credincioşilor mântuire.

Urmează apoi starea întâi din Psalmul 118, glasul al 6-lea, zicând după fiecare stih:

† Fericiţi cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.

Aliluia.

Fericiţi cei ce păzesc poruncile Lui şi-L caută cu toată inima lor.

Că n-au umblat în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea.

Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte.

O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale!

Atunci nu mă voi rușina când voi căuta spre toate poruncile Tale.

Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăț judecățile dreptății Tale.

Îndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi până în sfârșit.

Prin ce își va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor Tale.

Cu toată inima Te-am căutat pe Tine; să nu mă lepezi de la poruncile Tale.

În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greșesc Ție.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Cu buzele am rostit toate judecățile gurii Tale.

În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca de toată bogăția.

La poruncile Tale voi cugeta și voi cunoaște căile Tale.

La îndreptările Tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele Tale.

Răsplătește robului Tău! Voi trăi și voi păzi poruncile Tale.

Descoperă ochii mei și voi cunoaște minunile din legea Ta.

Străin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale.

† Aprins e sufletul meu de dorirea judecăților Tale, în toată vremea.

Certat-ai pe cei mândri; blestemați sunt cei ce se abat de la poruncile Tale.

Ia de la mine ocara și defăimarea, că mărturiile Tale am păzit.

Pentru că au șezut căpeteniile și pe mine mă cleveteau, iar robul Tău cugeta la îndreptările Tale.

Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, iar îndreptările Tale, sfatul meu.

Lipitu-s-a de pământ sufletul meu; viază-mă, după cuvântul Tău.

Vestit-am căile mele și m-ai auzit; învață-mă îndreptările Tale.

Fă să înțeleg calea îndreptărilor Tale și voi cugeta la minunile Tale.

† Istovitu-s-a sufletul meu de supărare; întărește-mă întru cuvintele Tale.

Depărtează de la mine calea nedreptății și cu legea Ta mă miluiește.

Calea adevărului am ales și judecățile Tale nu le-am uitat.

Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă rușinezi.

Pe calea poruncilor Tale am alergat, când ai lărgit inima mea.

Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale și o voi păzi pururea.

Înțelepțește-mă și voi căuta legea Ta și o voi păzi cu toată inima mea.

Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit.

† Pleacă inima mea la mărturiile Tale și nu la lăcomie.

Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea; în calea Ta viază-mă.

Împlinește robului Tău cuvântul Tău, care este pentru cei ce se tem de Tine.

Îndepărtează ocara, de care mă tem, căci judecățile Tale sunt bune.

Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă.

Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău.

Și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale.

Să nu îndepărtezi din gura mea cuvântul adevărului, până în sfârșit, că întru judecățile Tale am nădăjduit.

Și voi păzi legea Ta pururea, în veac și în veacul veacului.

Am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat.

Am vorbit întru mărturiile Tale, înaintea împăraților, și nu m-am rușinat.

Am cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte.

Am ridicat mâinile mele la poruncile Tale pe care le-am iubit și am cugetat la îndreptările Tale.

Adu-Ți aminte de cuvântul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde.

Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, căci cuvântul Tău m-a viat.

Cei mândri m-au batjocorit peste măsură, dar de la legea Ta nu m-am abătut.

Adusu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din veac, Doamne, și m-am mângâiat.

† Mâhnire m-a cuprins din pricina păcătoșilor, care părăsesc legea Ta.

Cântate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele.

Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne, și am păzit legea Ta.

Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat.

Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta.

Rugatu-m-am feței Tale, din toată inima mea, miluiește-mă după cuvântul Tău.

Cugetat-am la căile Tale și am întors picioarele mele la mărturiile Tale.

Gata am fost și nu m-am tulburat să păzesc poruncile Tale.

Funiile păcătoșilor s-au înfășurat împrejurul meu, dar legea Ta n-am uitat.

La miezul nopții m-am sculat ca să Te laud pe Tine, pentru judecățile dreptății Tale.

† Părtaș sunt cu toți cei ce se tem de Tine și păzesc poruncile Tale.

De mila Ta, Doamne, este plin pământul; îndreptările Tale mă învață.

Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.

Învață-mă bunătatea, învățătura și cunoștința, că în poruncile Tale am crezut.

Mai înainte de a fi umilit, am greșit; pentru aceasta cuvântul Tău am păzit.

Bun ești Tu, Doamne, și întru bunătatea Ta, învață-mă îndreptările Tale.

Înmulțitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri, iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale.

Închegatu-s-a ca grăsimea inima lor, iar eu cu legea Ta m-am desfătat.

Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăț îndreptările Tale.

Bună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur și argint.

Slavă... Și acum... După aceea ectenia: Iară și iară, cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... și celelalte. Apoi rugăciunea și ecfonisul cum s-a scris la începutul înmormântării (caută la pag. 204-205).

În continuare, se începe a doua stare, glasul al 5-lea, și, după fiecare stih, se zice: Miluiește pe robul Tău.

† Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit, înțelepțește-mă și mă voi învăța poruncile Tale.

Miluiește pe robul Tău.

Cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăjduit.

Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecățile Tale și întru adevăr m-ai smerit.

Facă-se, dar, mila Ta, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău, către robul Tău.

Să vină peste mine îndurările Tale și voi trăi, că legea Ta cugetarea mea este.

Să se rușineze cei mândri, că pe nedrept m-au nedreptățit; iar eu voi cugeta la poruncile Tale.

Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale.

Să fie inima mea fără prihană, întru îndreptările Tale, ca să nu mă rușinez.

Se topește sufletul meu după mântuirea Ta; în cuvântul Tău am nădăjduit.

Sfârșitu-s-au ochii mei după cuvântul Tău, zicând: "Când mă vei mângâia?".

† Că m-am făcut ca un foale la fum, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

Câte sunt zilele robului Tău? Când vei judeca pe cei ce mă prigonesc?

Spusu-mi-au călcătorii de lege deșertăciuni, dar nu sunt ca legea Ta, Doamne.

Toate poruncile Tale sunt adevăr; pe nedrept m-au prigonit. Ajută-mă!

Puțin a fost de nu m-am sfârșit pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile Tale.

După mila Ta, viază-mă și voi păzi mărturiile gurii mele.

În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer;

În neam și în neam adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul și rămâne.

După rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare Ție.

De n-ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci aș fi pierit întru necazul meu.

În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-ai viat, Doamne.

† Al Tău sunt eu, mântuiește-mă, că îndreptările Tale am căutat.

Pe mine m-au așteptat păcătoșii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am priceput.

La tot lucrul desăvârșit am văzut sfârșit, dar porunca Ta este fără de sfârșit.

Că am iubit legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este.

Mai mult decât pe vrăjmașii mei m-ai înțelepțit, cu porunca Ta, că în veac a mea este.

Mai mult decât învățătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale gândirea mea este.

Mai mult decât bătrânii am înțeles, că poruncile Tale am căutat.

De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale.

† De la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie lege.

Cât sunt de dulci limbii mele cuvintele Tale, mai mult decât mierea, în gura mea!

Din poruncile Tale m-am făcut priceput; pentru aceasta am urât toată calea nedreptății.

Făclie picioarelor mele este legea Ta și lumină cărărilor mele.

Juratu-m-am și m-am hotărât să păzesc judecățile dreptății Tale.

Umilit am fost până în sfârșit: Doamne, viază-mă, după cuvântul Tău.

Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoiește-le, Doamne, și judecățile Tale mă învață.

Sufletul meu în mâinile Tale este pururea și legea Ta n-am uitat.

Pusu-mi-au păcătoșii cursă mie, dar de la poruncile Tale n-am rătăcit.

Moștenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt ele.

† Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac, spre răsplătire.

Pe călcătorii de lege am urât și legea Ta am iubit.

Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești Tu, în cuvântul Tău am nădăjduit.

Depărtați-vă de la mine cei ce vicleniți și voi cerceta poruncile Dumnezeului meu.

Apără-mă, după cuvântul Tău, și mă viază și să nu-mi dai de rușine așteptarea mea.

Ajută-mă și mă voi mântui și voi cugeta la îndreptările Tale, pururea.

Defăimat-ai pe toți cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, pentru că nedrept este gândul lor.

Socotit-am călcători de lege pe toți păcătoșii pământului; pentru aceasta am iubit mărturiile Tale, pururea.

Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecățile Tale m-am temut.

Făcut-am judecată și dreptate; nu mă da pe mâna celor ce-mi fac strâmbătate.

Primește pe robul Tău în bunătate, ca să nu mă clevetească cei mândri.

Sfârșitu-s-au ochii mei după mântuirea Ta și după cuvântul dreptății Tale.

Fă cu robul Tău, după mila Ta, și îndreptările Tale mă învață.

Robul Tău sunt eu; înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile Tale.

† Vremea este să lucreze Domnul, că oamenii au stricat legea Ta.

Pentru aceasta am iubit poruncile Tale, mai mult decât aurul și topazul.

Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.

Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu.

Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pe prunci.

Gura mea am deschis și am aflat, că de poruncile Tale am dorit.

Slavă... Și acum... Apoi ectenia: Iară și iară, cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... și apoi rugăciunea și ecfonisul, cum s-a scris la începutul înmormântării (caută la paginile 204-205).

Apoi se începe a treia stare, glasul al 3-lea, și după fiecare stih se zice: Aliluia.

† Caută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta, față de cei ce iubesc numele Tău.

Pașii mei îndreptează-i după cuvântul Tău și să nu mă stăpânească nici o fărădelege.

Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale.

Fața Ta arat-o robului Tău și mă învață poruncile Tale.

Izvoare de apă au curs din ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta.

Drept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile Tale.

Poruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale și cu tot adevărul.

Topitu-m-a râvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei.

Lămurit cu foc este cuvântul Tău foarte și robul Tău l-a iubit pe el.

† Tânăr sunt eu și defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

Dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău adevărul.

Necazuri și nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sunt gândirea mea.

Drepte sunt mărturiile Tale, în veac; înțelepțește-mă și voi fi viu.

Strigat-am cu toată inima mea; Auzi-mă, Doamne! Îndreptările Tale voi căuta.

Strigat-am către Tine: Mântuiește-mă, și voi păzi mărturiile Tale.

Din zori m-am sculat și am strigat: Întru cuvintele Tale am nădăjduit.

Deschis-am ochii mei dis-de-dimineață, ca să cuget la cuvintele Tale.

† Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta; după judecata Ta mă viază.

Apropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărădelege, dar de la legea Ta s-au îndepărtat.

Aproape ești, Tu, Doamne, și toate poruncile Tale sunt adevărul.

Din început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele.

Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea Ta n-am uitat.

Judecă pricina mea și mă izbăvește; după cuvântul Tău, fă-mă viu.

Departe de păcătoși este mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat.

Îndurările Tale multe sunt, Doamne; după judecata Ta mă viază.

Mulți sunt cei ce mă prigonesc și mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut.

Văzut-am pe cei nepricepuți și mă sfârșeam, că n-au păzit cuvintele Tale.

Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne; întru mila Ta mă viază.

Începutul cuvintelor Tale este adevărul şi veşnice toate judecăţile dreptăţii Tale.

† Căpeteniile m-au prigonit în zadar; iar de cuvintele Tale s-a înfricoşat inima mea.

Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoară mare.

Nedreptatea am urât şi am dispreţuit, iar legea Ta am iubit.

De şapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecăţile dreptăţii Tale.

Pace multă au cei ce iubesc legea Ta şi nu se smintesc.

Aşteptat-am mântuirea Ta, Doamne, şi poruncile Tale am iubit.

Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale şi le-a iubit foarte.

Păzit-am poruncile Tale şi mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne.

Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă înţelepţeşte.

Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă izbăveşte.

Să răspândească buzele mele laudă, că m-ai învăţat îndreptările Tale.

Rosti-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt drepte.

Mâna Ta să mă izbăvească, că poruncile Tale am ales.

Dorit-am mântuirea Ta, Doamne, şi legea Ta cugetarea mea este.

† Viu va fi sufletul meu şi Te va lăuda şi judecăţile Tale îmi vor ajuta mie.

Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Şi îndată se cântă Binecuvântările înmormântării, glasul al 5-lea:

Binecuvântat eşti, Doamne, învaţă-mă îndreptările Tale.

Ceata sfinţilor a aflat izvorul vieţii şi uşa raiului; să aflu şi eu calea prin pocăinţă; eu sunt oaia cea pierdută; cheamă-mă, Mântuitorule, şi mă mântuieşte.

Binecuvântat eşti, Doamne...

Cei ce pe Mielul lui Dumnezeu aţi mărturisit şi aţi fost junghiaţi ca nişte miei, fiind mutaţi la viaţa cea neîmbătrânitoare şi pururea veşnică, sfinţilor; Aceluia cu dinadinsul, mucenicilor, vă rugaţi, să ne dăruiască nouă dezlegare datoriilor.

Binecuvântat eşti, Doamne...

Cei ce aţi umblat pe calea cea strâmtă şi cu chinuri; toţi care, în viaţă, crucea ca jugul aţi luat şi Mie aţi urmat cu credinţă; veniţi de luaţi darurile, care am gătit vouă, şi cununile cereşti.

Binecuvântat eşti, Doamne...

Chipul slavei Tale celei negrăite sunt, deşi port rănile păcatelor; miluieşte zidirea Ta, Stăpâne, şi o curăţeşte cu îndurarea Ta; şi moştenirea cea dorită dăruieşte-mi, făcându-mă pe mine iarăşi cetăţean raiului.

Binecuvântat eşti, Doamne...

Cel ce cu mâna dintru nefiinţă m-ai zidit şi cu chipul Tău cel dumnezeiesc m-ai cinstit, iar pentru călcarea poruncii

iarăși m-ai întors în pământ, din care am fost luat, la cel după asemănare mă ridică, cu frumusețea cea dintâi iarăși împodobindu-mă.

Binecuvântat ești, Doamne...

Odihnește, Dumnezeule, pe robul Tău și-l așază în rai, unde cetele sfinților, Doamne, și drepții ca luminătorii strălucesc; pe adormitul robul Tău odihnește-l, trecându-i lui toate greșelile.

Slavă...

Pe o Dumnezeire în trei străluciri cu dreaptă credință să o lăudăm, strigând: Sfânt ești Părinte fără de început, Fiule cel împreună fără de început și Duhule cel dumnezeiesc; luminează-ne pe noi, care, cu credință, slujim Ție, și ne scoate din focul cel de veci.

Și acum..., a Născătoarei:

Bucură-te, curată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup spre mântuirea tuturor; că neamul omenesc a aflat mântuire prin tine, iar noi să aflăm raiul, Născătoare de Dumnezeu, curată și binecuvântată.

Aliluia, Aliluia, Aliluia; slavă Ție, Dumnezeule (de 3 ori). Apoi diaconul: Iară și iară, cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... și celelalte, cum s-a scris la început. După ecfonis, se cântă acest tropar, glasul al 5-lea:

Odihnește, Mântuitorul nostru, cu drepții pe robul Tău și-l sălășluiește pe dânsul în curțile Tale, precum este scris, trecând ca un bun greșelile lui cele de voie și cele fără de voie și toate cele cu știință și cu neștiință, Iubitorule de oameni.

Slavă... Și acum..., al Născătoarei:

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară, Hristoase Dumnezeule, și printr-însa fiii luminii ne-ai arătat, miluiește-ne pe noi.

Apoi Psalmul 50 (caută-l la pagina 185) și

CANONUL

Alcătuire a lui Teofan.

Cântarea I, glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel...

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel.

În cămările cerești, biruitorii mucenici pururea Te roagă pe Tine, Hristoase; pe acest credincios, pe care l-ai mutat de pe pământ, învrednicește-l să dobândească bunătățile cele veșnice.

Stih: Doamne, odihnește cu drepții pe adormitul robul Tău.

Cel ce ai înfrumusețat toate, m-ai zidit pe mine omul, făptură amestecată din smerenie și din mărire; pentru aceasta, Mântuitorule, sufletul robului Tău odihnește-l.

Slavă...

Locuitor și lucrător al raiului m-ai rânduit din început, dar, călcând porunca Ta, m-ai izgonit. Pentru aceasta, Mântuitorule, sufletul robului Tău odihnește-l.

Și acum..., a Născătoarei:

Cela ce din coastă a zidit la început pe Eva, strămoașa noastră, din preacuratul tău pântece S-a îmbrăcat cu trup, prin care tăria morții, Preacurată, a stricat.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Nu este Sfânt...

După lege s-au nevoit mucenicii Tăi, Dătătorule de viață, și, cu cunună de biruință fiind împodobiți de către Tine, mijlocesc mântuire veșnică celui ce în credință s-a săvârșit.

Mai întâi m-ai învățat prin multe minuni și semne pe mine rătăcitul; iar mai pe urmă Însuți, umilindu-Te ca un îndurat și căutându-mă, m-ai aflat și m-ai mântuit.

Slavă...

Pe cel ce a trecut la Tine din stricăciunea aceasta nestatornică învrednicește-l, Bunule, să locuiască cu bucurie în corturile cele veșnice, socotindu-l drept prin credință și prin har.

Și acum..., a Născătoarei:

Nimeni nu este fără prihană, ca tine, Preacurată Maica lui Dumnezeu; căci tu singură din veac ai zămislit în pântece pe adevăratul Dumnezeu, Care a stricat puterea morții.

Irmosul:

Nu este Sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule; și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Iar diaconul zice ectenia: Iară și iară, cu pace Domnului să ne rugăm... și celelalte. Și după ecfonis, sedealna, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sunt toate și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne sălășluim, unde împreună sunt împărații și săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pe robul Tău acesta, mutat de la noi, odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele nu mă lăsa pe mine, ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă apără și mă miluiește.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul...

Făcând dovada înțelepciunii celei înalte și a bunătății celei bogate prin daruri, Stăpâne, cetele mucenicilor le-ai numărat împreună cu îngerii.

Pe acesta ce s-a mutat la Tine, acolo unde este locașul celor ce se veselesc și glasul curatei bucurii, învrednicește-l, Hristoase, să dobândească mărirea Ta cea de negrăit.

Slavă...

Pe cel ce l-ai mutat de pe pământ, care laudă puterea Ta cea dumnezeiască, primește-l, făcându-l fiu al luminii și curățindu-l de ceața păcatului, Mult-îndurate.

Și acum..., a Născătoarei:

Locaș preacurat, biserică cu totul fără prihană, chivot preasfânt, loc feciorese de sfințenie, pe tine, frumusețea lui Iacob, te-a ales Stăpânul.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta...

Mucenicii, care s-au adus ca o jertfă sfințită și ca o pârgă a firii omenești lui Dumnezeu cel preaslăvit, mijlocesc pururea mântuire pentru noi.

Învrednicește, Doamne, de viața cea cerească și de împărăția darurilor pe credinciosul robul Tău cel adormit, dându-i dezlegare de păcate.

Slavă...

Cela ce prin fire numai Tu ești făcător de viață, Cela ce ești adâncul cu adevărat de nepătruns al bunătății, pe acesta ce s-a săvârșit fă-l vrednic, Îndurate, de împărăția Ta, Cela ce ești singur fără de moarte.

Şi acum..., a Născătoarei:

Tărie şi cântare şi mântuire s-a făcut celor pierduţi Cel ce S-a născut din tine, stăpâna lumii, Care a slobozit din porţile iadului pe cei ce cu credinţă te fericesc pe tine.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Marea vieţii văzând-o...

Pe cruce fiind răstignit, ai adunat la Tine cetele mucenicilor, care au urmat patimii Tale, Bunule. Pentru aceasta ne rugăm Ţie: pe acesta ce s-a mutat acum la Tine, odihneşte-l.

Când vei veni întru slava Ta cea de negrăit în chip înfricoşător să judeci toată lumea, binevoieşte, Izbăvitorule, să Te întâmpine cu bucurie pe nori credinciosul robul Tău, pe care l-ai luat de pe pământ.

Slavă...

Izvor de viaţă eşti, Stăpâne, Care, cu bărbăţie dumnezeiască, dezlegi pe cei ferecaţi; pe robul Tău acesta, care cu credinţă a venit la tine, aşază-l în desfătarea raiului.

Şi acum..., a Născătoarei:

În pământ ne-am întors, călcând porunca cea sfântă a lui Dumnezeu; iar prin tine, Fecioară, la cer de pe pământ ne-am înălţat, scuturând stricăciunea morţii.

Irmosul:

Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, Mult-milostive.

Apoi ectenia: Iară şi iară, cu pace Domnului să ne rugăm... şi rugăciunea: Dumnezeul duhurilor..., iar după ecfonis

CONDACUL, glasul al 8-lea:

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

ICOS

Tu singur eşti fără de moarte, Cel ce ai făcut şi ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiţi şi în acelaşi pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit şi mi-ai zis: pământ eşti şi în pământ vei merge, unde toţi pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia.

Şi iarăşi se cântă: Cu sfinţii odihneşte, Hristoase...

Cântarea a 7-a:

Irmos: Dătător de rouă cuptorul...

Fiind răscumpăraţi prin sângele Tău de greşeala cea dintâi şi fiind curăţiţi prin sângele lor, mucenicii au închipuit lămurit junghierea Ta; binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cuvântule, Izvorâtorule al vieţii, Cel ce ai omorât moartea cea semeaţă, primeşte acum şi pe acesta ce în credinţă a adormit, care cântă şi zice Ţie, Hristoase: binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Cel ce m-ai însufleţit pe mine, omul, cu suflarea cea dumnezeiască, Dumnezeule cel fără de început, pe cel mutat fă-l vrednic, Stăpâne, de împărăţia Ta, ca să-Ţi cânte Ţie, Mântuitorule: binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Și acum..., a Născătoarei:

Mai presus de toată făptura te-ai făcut, preanevinovată, zămislind pe Dumnezeu, Care a sfărâmat porțile morții și a frânt încuietorile. Pentru aceasta, curată, pe tine cu cântări te mărim credincioșii, ca pe Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Din văpaie, rouă ai izvorât cuvioșilor...

Purtând luptele cu tărie, biruitorilor mucenici ai lui Hristos, v-ați împodobit cu cunună de biruință, strigând: pe Tine Te preaînălțăm, Hristoase, în veci.

Pe credincioșii care au părăsit viața în sfințenie și s-au mutat la tine, Stăpâne, primește-i cu blândețe, odihnind, ca un îndurat, pe cei care te preaînalță pe tine, Hristoase în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Binevoiește acum, Mântuitorule, ca toți cei mai înainte adormiți să se sălășluiască în pământul celor blânzi, socotind drepți, prin credința către Tine și prin har, pe cei care Te preaînalță întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei:

Fericimu-te toți, preafericită, pe tine, care ai născut pe Cuvântul cel cu adevărat fericit, Cel ce pentru noi S-a întrupat, și pentru aceasta Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea...

Nădejdea a întărit cetele mucenicilor și spre dragostea Ta i-a întraripat, arătând mai dinainte odihna cea cu adevărat netulburată a celor viitoare; de care învrednicește, Bunule, să aibă parte și credinciosul ce s-a mutat de aici.

Binevoiește, Hristoase, ca cel mutat în credință să se facă părtaș al strălucirii Tale celei luminoase și dumnezeiești, dăruindu-i, ca un singur Mult-milostiv, odihnă în sânurile lui Avraam și făcându-l vrednic de fericirea cea veșnică.

Slavă...

Cel ce ești din fire bun și milostiv, voitor de milă și adâncul îndurării, pe cel ce l-ai mutat din locul acesta al răutății și din umbra morții, Mântuitorule, așază-l unde strălucește lumina Ta.

Și acum..., a Născătoarei:

Cort sfânt te cunoaștem pe tine, curată, și chivot și tabla legii harului; căci prin tine s-a dăruit iertare celor ce au fost găsiți drepți prin sângele Celui ce S-a întrupat din pântecele tău, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Irmosul:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta oștile îngerești; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Care slăvindu-L, cu oștile cerești, pe tine te fericim.

Apoi ectenia: Iară și iară, cu pace Domnului să ne rugăm: și celelalte; iar după ecfonis, se cântă stihirile Sfântului Ioan Damaschin, monahul:

Glasul I:

Care desfătare lumească este lipsită de întristare? Care mărire stă pe pământ neschimbată? Toate sunt mai neputincioase decât umbra, toate mai înșelătoare decât visurile; o clipă numai și pe toate acestea moartea le primește. Ci întru lumina feței Tale, Hristoase, și întru îndulcirea frumuseții Tale, pe cel pe care l-ai ales odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Glasul al 2-lea:

Vai, câtă luptă are sufletul când se desparte de trup! Vai, cât lăcrimează atunci şi nu este cine să-l miluiască pe dânsul! Către îngeri ridicându-şi ochii, în zadar se roagă; către oameni mâinile tinzându-şi, nu are cine să-i ajute. Pentru aceasta, iubiţii mei fraţi, cunoscând scurtimea vieţii noastre, adormitului să-i cerem odihnă de la Hristos şi sufletelor noastre mare milă.

Glasul al 3-lea:

Deşertăciuni sunt toate cele omeneşti. Câte nu rămân după moarte! Nu merge cu noi bogăţia, nu ne însoţeşte mărirea, căci, venind moartea, toate acestea pier. Pentru aceasta, lui Hristos celui fără de moarte să-I strigăm: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihneşte-l unde este locaşul tuturor celor ce se veselesc.

Glasul al 4-lea:

Unde este dezmierdarea cea lumească? Unde este nălucirea celor trecătoare? Unde este aurul şi argintul? Unde este mulţimea slugilor şi strigarea? Toate sunt ţărână, toate cenuşă, toate umbră. Ci veniţi să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, veşnicelor Tale bunătăţi învredniceşte pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnindu-l întru fericirea cea neîmbătrânitoare.

Glasul al 5-lea:

Adusu-mi-am aminte de proorocul ce strigă: eu sunt pământ şi ţărână; şi iarăşi m-am uitat în morminte şi am văzut oase goale şi am zis: oare, cine este împăratul sau ostaşul, bogatul sau săracul, dreptul sau păcătosul? Ci, odihneşte, Doamne, cu drepţii pe robul Tău.

Glasul al 6-lea:

Început şi temei mi-a fost mie hotărârea Ta de a mă zidi; căci, voind să mă faci fiinţă vie din firea cea nevăzută şi din cea văzută, ai plăsmuit trupul meu din pământ şi mi-ai dat suflet prin insuflarea Ta cea dumnezeiască şi făcătoare de viaţă. Pentru aceasta, Hristoase, odihneşte pe robul Tău în latura celor vii şi în locaşurile drepţilor.

Glasul al 7-lea:

După chipul şi după asemănarea Ta ai plăsmuit din început pe om şi l-ai pus în rai să stăpânească peste făpturile Tale; dar, din pizma diavolului, fiind amăgit, s-a făcut părtaş mâncării, călcător poruncilor Tale făcându-se. Pentru aceasta, l-ai osândit să se întoarcă iarăşi în pământul din care a fost luat, Doamne, şi să-şi ceară odihnă.

Glasul al 8-lea:

Plâng şi mă tânguiesc când gândesc la moarte şi văd în morminte frumuseţea noastră, cea zidită după chipul lui Dumnezeu, zăcând: grozavă, fără mărire şi fără chip. O, minune! Ce taină este aceasta, ce s-a făcut cu noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat, precum este scris după porunca lui Dumnezeu, Care dă adormitului odihnă.

Apoi Fericirile, glasul al 6-lea:

Pomeneşte-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Fericiţi cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăţia cerurilor.

Fericiţi cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiţi cei blânzi, că aceia vor moşteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Pe tâlharul, care a strigat Ție pe cruce: pomenește-mă, l-ai făcut, Hristoase, mai înainte cetățean al raiului. De pocăința aceluia învrednicește-mă și pe mine, nevrednicul.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Cel ce ești Stăpânul vieții și al morții, odihnește în locașurile sfinților pe acesta pe care l-ai mutat din cele trecătoare, care strigă: pomenește-mă când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Cel ce ești Stăpânul sufletelor și al trupurilor, în a Cărui mână este suflarea noastră, mângâierea celor întristați, odihnește în latura drepților pe acesta pe care l-ai mutat.

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Hristos să te odihnească în latura celor vii, și ușile raiului să-ți deschidă și moștenitor împărăției Sale să te arate, și iertare să-ți dăruiască de cele ce ai greșit în viață, Iubitorule de oameni.

Fericiți veți fi, când, din pricina Mea, vă vor ocărî și vă vor prigoni pe voi și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Să mergem și să vedem în morminte că oase goale este omul, mâncare viermilor și putreziciune și să cunoaștem ce este bogăția, frumusețea, tăria și podoaba.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Să auzim ce strigă Atotțiitorul: vai de cei ce caută să vadă ziua cea înfricoșătoare a Domnului! Căci aceea este întuneric, pentru că va lămuri toate prin foc.

Slavă...

Mă închin Tatălui, Cel ce a născut și purces, prin naștere și purcedere fără început; slăvesc pe Fiul, Cel ce S-a născut; și laud pe Duhul Sfânt, Cel ce strălucește, împreună cu Tatăl și cu Fiul.

Și acum..., a Născătoarei:

Cum izvorăști lapte din pieptul tău, Fecioară? Cum hrănești pe Hrănitorul făpturii? Precum știe Cel ce a izvorât apă din piatră, pâraie de ape poporului celui însetat, precum este scris.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, că s-a gătit ție loc de odihnă.

Stih: Către tine, Doamne, voi striga.

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâi către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(IV, 13–17)

raților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca și ceilalți care nu au nădejde. Pentru că, de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dum-

nezeu, pe cei adormiți întru Iisus, îi va aduce împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvântul Domnului, că noi, cei vii, care vom fi rămas până la venirea Domnului, nu vom lua înainte celor adormiți, pentru că Însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întâi. După aceea, noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul, în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Preotul: Pace ție... Cântărețul: Aliluia, glasul a 6-lea:

Stih: Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepți...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(V, 24–30)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel care M-a trimis pe Mine are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață. Adevărat, adevărat zic vouă, că vine ceasul, și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și care vor auzi vor învia. Căci, precum Tatăl are viață în Sine, așa I-a dat și Fiului să aibă viață în Sine; și I-a

dat Lui putere să facă judecată, pentru că este Fiul Omului. Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui; și vor ieși cei care au făcut cele bune, spre învierea vieții, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea osândirii. Eu nu pot să fac de la Mine nimic; precum aud, judec; dar judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci voia Tatălui Meu, Care M-a trimis.

Apoi diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta... Încă ne rugăm pentru odihna sufletului robului lui Dumnezeu... și celelalte, iar arhiereul sau protosul zice rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... cu glas mare, venind aproape de cel adormit, și împreună cu dânsul și ceilalți preoți.

SE CUVINE A ȘTI că, până când diaconul zice ecteniile, fiecare din preoți citește la rândul său în taină rugăciunea de mai sus, aproape de cel adormit și zice ecfonisul: Că Tu ești învierea și viața și odihna...

Apoi arhiereul sau preotul citește

RUGĂCIUNILE DE IERTARE

1

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce, cu înțelepciunea Ta cea de negrăit, ai zidit pe om din țărână și, întocmindu-l după chipul și asemănarea Ta, l-ai împodobit cu înfățișare și frumusețe, ca pe o cinstită făptură cerească, spre mărirea și strălucirea slavei și a împărăției Tale; dar el călcând cu-

vântul poruncii Tale și nepăzind chipul Tău, de care era învrednicit – pentru ca răutatea să nu fie fără de moarte – din iubire de oameni, ca un Dumnezeu al părinților noștri, ai poruncit amestecului și împreunării acesteia și acestei negrăite legături a Ta – prin vrerea Ta cea dumnezeiască – să se desfacă și să se risipească, pentru ca sufletul să meargă acolo de unde ființă și-a luat, până la obșteasca înviere, iar trupul să se desfacă în cele dintru care a fost alcătuit.

Pentru aceasta Ție ne rugăm, Părintelui celui fără de început și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și celui de o ființă și de-viață-făcătorului Tău Duh, să nu îngădui ca făptura Ta să fie înghițită de pieire; ci trupul să se desfacă în cele dintru care a fost alcătuit, iar sufletul să se așeze în ceata drepților.

Așa, Doamne, Dumnezeul nostru, să biruiască mila Ta cea nemăsurată și iubirea de oameni cea neasemănată. Și, de a căzut robul Tău acesta sub blestemul tatălui său, sau al maicii sale, sau sub blestemul său; de a amărât pe vreun preot și a luat de la el legătură nedezlegată; de a căzut în grea afurisenie de la arhiereu și din nepăsare sau din lenevie n-a dobândit iertare; iartă-l pe acesta prin mine păcătosul și nevrednicul slujitorul Tău. Și trupul lui îl dezleagă în cele din care a fost alcătuit, iar sufletul lui îl rânduiește în corturile sfinților. Așa Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai dat sfinților Tăi ucenici

și apostoli această putere ca să dea iertare de păcate, zicând: oricâte veți lega și veți dezlega, să fie legate și dezlegate, și printr-înșii și nouă, deși suntem nevrednici, din iubire de oameni, ne-ai dăruit această putere, dezleagă pe adormitul robul Tău (N), de păcatul sufletesc și trupesc, și să fie iertat și în veacul de acum și în cel ce va să fie, pentru rugăciunile Preacuratei și pururea Fecioarei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

2

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Mult-îndurate, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai dat sfinților Tăi ucenici și apostoli cheile împărăției cerurilor, iar după sfântă învierea Ta, cea de a treia zi, cu harul Tău le-ai dăruit puterea de a lega și dezlega păcatele oamenilor, ca să fie legate și în cer câte de dânșii pe pământ s-au legat, și tot așa să fie dezlegate și în cer câte de dânșii pe pământ s-au dezlegat; Cel ce, prin nespusa Ta iubire de oameni ne-ai învrednicit și pe noi, smeriții și nevrednicii robii Tăi, să fim moștenitori ai aceluiași preasfânt dar și har, ca și noi de asemenea să legăm și să dezlegăm cele ce se întâmplă în poporul Tău; Însuți, Preabunule Împărate, prin mine, smeritul și nevrednicul slujitorul Tău, iartă adormitului robului Tău (N), orice a greșit ca un om în această viață; și-i iartă lui toate câte a păcătuit cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu

gândul, dezlegându-l și de legătura pusă în orice chip asupra lui, cu care el însuși din mânie sau din altă pricină s-a legat pe sine, sau de la arhiereu, sau de la altcineva a suferit o alunecare ca aceasta, prin pizma și prin lucrarea diavolului. Binevoiește, Prea-bunule și mult-Îndurate, ca sufletul lui să se așeze cu sfinții, care din veac au bineplăcut Ție, iar trupul să se dea firii celei zidite de Tine. Că binecuvântat și preaslăvit ești în veci. Amin.

3

Domnului să ne rugăm.

Domnul Iisus Hristos, Dumnezeul nostru, Care a dat sfinților Săi ucenici și apostoli dumnezeieștile porunci, ca să lege și să dezlege păcatele celor căzuți, și de la dânșii asemenea și noi am primit putere să facem aceasta, să te ierte pe tine, fiule duhovnicesc, de tot ce ai greșit în viață ca om, cu voie sau fără voie; acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Arhiereul sau primul preot zice ecfonisul: Că Tu ești învierea și viața..., apoi se face sărutarea icoanei sau a Sfintei Cruci aflate pe pieptul mortului, în care timp preoții și strana cântă stihirile:

Glasul al 2-lea: Când de pe lemn...

Veniți, fraților, să dăm mortului sărutarea cea mai de pe urmă, mulțumind lui Dumnezeu; căci acesta a ieșit din rudenia sa și de groapă se apropie, nemaiîngrijindu-se de cele deșarte și de trupul cel mult-pătimitor. Unde sunt acum rudele și prietenii, căci, iată, ne despărțim? Să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Ce despărțire este, o, fraților! Ce tânguire, ce plângere în ceasul de acum! Deci, veniți să sărutăm pe cel ce puțin mai înainte a fost cu noi. Că se dă gropii, cu pământ se acoperă, în întuneric se sălășluiește, cu morții se îngroapă. Toate rudele și prietenii, acum când ne despărțim, să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Acum toată mărirea cea înșelătoare a deșertăciunii vieții se desface; pentru că sufletul a părăsit locașul său, vasul s-a spart; lutul s-a făcut negru, fără glas, fără simțire, mort, nemișcat; pentru care, petrecându-l la groapă, să ne rugăm Domnului să-i dea odihnă în veci.

Ce este viața noastră? Cu adevărat floare și abur și rouă de dimineață. Veniți să vedem lămurit în morminte: unde este frumusețea trupului, unde sunt tinerețile? Unde sunt ochii și chipul trupului? Toate s-au veștejit ca iarba, toate au pierit. Veniți, deci, să cădem la Hristos cu lacrimi.

Mare plâns și tânguire, mare suspin și nevoie este despărțirea sufletului. Atunci apare iadul și pierzarea pentru viața cea trecătoare, care este umbră fără ființă, vis de înșelăciune care se arată ca o nălucă, chin al vieții pe pământ. Să fugim departe de tot păcatul lumesc, ca să moștenim cele cerești.

Văzând pe mort zăcând, toți să ne gândim la ceasul din urmă, căci omul trece ca fumul pe pământ, ca floarea a înflorit, ca iarba s-a tăiat, cu pânză se înfășoară, cu pământ se acoperă. Pe acesta lăsându-l acoperit, lui Hristos să ne rugăm, ca să-i dea odihnă în veci.

Veniți, urmașii lui Adam, să vedem pus în pământ pe cel după chipul nostru, dezbrăcat de toată frumusețea, topit în mormânt, putrejune viermilor, de întuneric stricat, de pă-

mânt învelit; pe acesta lăsându-l acoperit, lui Hristos să ne rugăm ca să-i dea odihnă în veci.

Când sufletul este răpit cu putere din trup, de îngeri înfricoşători, el uită de toate rudele şi cunoscuţii şi poartă grijă de cele viitoare, de judecăţile ce vor fi asupra deşertăciunii şi trupului mult chinuit. Veniţi să rugăm pe Judecătorul şi toţi să cerem ca Domnul să-i ierte cele ce a greşit.

Veniţi, fraţilor, la groapă să vedem ţărâna şi praful, din care am fost zidiţi. Unde mergem acum? Şi ce ne-am făcut? Cine este săracul sau bogatul? Cine este stăpânul? Cine este slobodul? Au nu sunt toţi ţărână? Frumuseţea chipului a putrezit şi toată floarea tinereţilor a veştejit-o moartea.

Cu adevărat, toate dulceţile şi măririle vieţii sunt deşertăciune şi stricăciune, pentru că toţi vom pieri, toţi vom muri; împăraţii şi stăpânii, judecătorii şi căpeteniile, bogaţii şi săracii şi toată firea omenească; căci cei ce oarecând erau în viaţă acum sunt aşezaţi în morminte; pentru care să ne rugăm Domnului să le dea odihnă.

Toate mădularele trupului se arată acum netrebnice; cele ce, puţin mai înainte, erau mişcătoare, toate sunt nelucrătoare, moarte, nesimţitoare; căci ochii au apus, picioarele s-au legat, mâinile şi auzul au încetat, limba cu tăcere s-a îngrădit şi gropii se dă. Cu adevărat deşertăciune sunt toate cele omeneşti.

Mântuieşte pe cei ce nădăjduiesc întru tine, Maica Soarelui celui neapus, Născătoare de Dumnezeu, şi fă milostiv pe Preabunul Dumnezeu cu rugăciunile tale, rugămu-ne, ca să dea odihnă celui ce a răposat acum, unde sufletele drepţilor se odihnesc; arată-l moştenitor bunătăţilor celor dum-

nezeieşti în locaşurile drepţilor, întru pomenire veşnică, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Văzându-mă zăcând fără glas şi fără suflare, plângeţi toţi pentru mine, fraţilor şi prietenilor, rudelor şi cunoscuţilor, căci ieri vorbeam cu voi şi fără de veste mi-a venit înfricoşătorul ceas al morţii. Ci veniţi toţi care mă iubiţi şi mă sărutaţi cu sărutarea cea mai de pe urmă, că de acum nu voi mai umbla, nici nu voi mai vorbi cu voi. Pentru că mă duc la Judecătorul, unde nu este părtinire; căci sluga şi stăpânul împreună vor sta; împăratul şi ostaşul, bogatul şi săracul în aceeaşi cinste vor fi; şi fiecare, după faptele sale, sau se va preamări sau se va ruşina. Ci vă rog pe toţi şi mă cucernicesc vouă, să vă rugaţi neîncetat lui Hristos-Dumnezeu pentru mine, ca să nu fiu rânduit, după păcatele mele, la locul de pedeapsă, ci să mă aşeze unde este lumina vieţii.

Şi acum..., a Născătoarei:

Hristoase, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, ale Înaintemergătorului Tău, ale apostolilor, proorocilor, arhiereilor, cuvioşilor şi drepţilor, şi ale tuturor sfinţilor, odihneşte pe robul Tău cel adormit.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., troparele: Cu duhurile drepţilor... şi celelalte. Diaconul zice ectenia pentru morţi şi preotul rugăciunea: Dumnezeul duhurilor..., iar după ecfonis: Slavă... Şi acum... şi apolisul acesta:

Cel ce a înviat din morţi, Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli, ale preacuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri, ale

sfântului și dreptului Lazăr cel înviat a patra zi din morți și ale tuturor sfinților, sufletul adormitului robului Său (N), cel mutat de la noi, în corturile drepților să-l așeze, în sânurile lui Avraam să-l odihnească și cu drepții să-l numere, iar pe noi să ne miluiască și să ne mântuiască ca un bun și de oameni iubitor.

Apoi preotul (diaconul) zice:

Întru fericită adormire, veșnică odihnă dă, Doamne, sufletului adormitului robului Tău (N), și-i fă lui veșnică pomenire.

Preotul sau soborul cântă o dată, iar cântăreții cântă de două ori: Veșnică pomenire... Apoi, ridicând trupul, îl duce, cântând: Sfinte Dumnezeule... și celelalte, la groapă, unde preotul toarnă peste trupul celui răposat, în chipul Sfintei Cruci, vin amestecat cu untdelemn, zicând: Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Iar după ce este coborât coșciugul în groapă, preotul, luând pământ cu lopata, aruncă crucis deasupra, zicând: Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce locuiesc într-însa, apoi varsă în groapă cenușa din cădelniță și se astupă groapa cu pământ, după datină, în care timp se cântă troparele: Cu duhurile drepților... și celelalte, cu otpustul: Slavă lui Dumnezeu, Care așa a binevoit.

SE CADE A ȘTI CĂ: această slujbă, precum s-a arătat mai sus, se cântă și la femei și la copiii răposați la vârste mai mari de șapte ani.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII PRUNCILOR

Făcând preotul obișnuitul început, se citește Psalmul 90: Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt... (caută-l înapoi la pag. 206).

Apoi: Aliluia, glasul al 8-lea, cu stihurile respective.

După aceea troparele: Cela ce prin adâncul înțelepciunii... Slavă... Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu: Pe tine zid și liman te avem... (caută-le la pag. 207). Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută-l la pag. 185) și

CANONUL

Cântarea I, glasul al 8-lea:

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Stih: Doamne, odihnește pe pruncul acesta.

Cuvântule al lui Dumnezeu, Care ai sărăcit luând trup și ai binevoit a Te face prunc fără schimbare, rugămu-Te, așază în sânurile lui Avraam pe pruncul pe care l-ai luat.

Prunc Te-ai arătat, Cel ce ești mai înainte de toți vecii, și pruncilor, ca un Bun, le-ai făgăduit împărăția cerurilor, cu care numără și pe pruncul acesta.

Slavă...

Pe nevinovatul prunc, pe care l-ai luat, Hristoase Mântuitorule, mai înainte de a ajunge la cunoașterea plăcerilor

celor de pe pământ, învredniceşte-l de veşnicele bunătăţi, ca un Iubitor de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei:

Ceea ce în chip de negrăit ai născut Înţelepciunea şi Cuvântul Tatălui, tămăduieşte cumplita rană a sufletului nostru şi durerea inimii potoleşte.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Doamne, Care ai făcut...

Cuvântule, Cel ce eşti preadesăvârşit, arătându-Te prunc desăvârşit, pe acest prunc nedesăvârşit cu vârsta l-ai mutat la Tine; pe care odihneşte-l cu drepţii, care au bineplăcut Ţie, Unule, Iubitorule de oameni.

Pe pruncul acesta nestricat, pe care l-ai mutat, cu dumnezeiasca Ta poruncă şi care a fost răpit, fără să guste din dulceţile lumeşti, Te rugăm, Îndurate, arată-l părtaş de dulceţile cele mai presus de lume.

Slavă...

Cămărilor cereşti şi odihnei celei luminate şi cetei celei preasfinţite a sfinţilor, Doamne, părtaş fă pe acest prunc curat, pe care ai binevoit, Mântuitorule, a-l muta de aici.

Şi acum..., a Născătoarei:

Lipsiţi de toate alergăm numai sub acoperământul tău, Preacurată stăpână; ajută-ne, că multă bogăţie de păcate am strâns şi suntem cu totul plini de sărăcia bunătăţilor.

Irmosul:

Doamne, Care ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu

eşti plinirea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

După aceasta preotul rosteşte ectenia:

Iară şi iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Cântăreţul: Doamne, miluieşte.

Încă ne rugăm pentru odihna nevinovatului prunc (N) şi pentru ca Domnul, după a Sa făgăduinţă, să-l învrednicească de cereasca Sa împărăţie.

Cântăreţul: Doamne, miluieşte (de 3 ori).

Ca Domnul Dumnezeu să aşeze sufletul lui unde toţi drepţii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăţia cerurilor şi odihna cu sfinţii a sufletului său, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte şi Dumnezeul nostru, să cerem.

Cântăreţul: Dă, Doamne.

Apoi preotul citeşte această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Tu ai făgăduit să dai împărăţia cerurilor celor născuţi din apă şi din Duh şi în neprihănire mutaţi la Tine. Tu ai zis: lăsaţi pruncii să vină la Mine, că a unora ca aceştia este împărăţia cerurilor. Cu smerenie ne rugăm, fă părtaş împărăţiei Tale, după cum ai făgăduit, pe robul Tău, nevinovatul prunc (N), mutat acum de la noi.

Iar pe noi ne învrednicește să viețuim și să sfârșim neprihănită viața creștinească și să ne sălășluim cu toți sfinții Tăi în cămările cerești.

Că Tu ești învierea și viața și odihna tuturor robilor Tăi, precum și a robului Tău acum răposat, pruncul (N), Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi SEDEALNA, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sunt toate și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne sălășluim, unde împreună sunt împărații și săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pe robul Tău acesta, mutat de la noi, odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale...

Să nu plângem pe prunci, ci mai vârtos pe noi înșine, care greșim totdeauna, să ne tânguim ca să ne izbăvim de gheena.

Lipsit-ai, Stăpâne, pe pruncul acesta de desfătările pământești, dar ca un Judecător drept, învrednicește-l pe dânsul de bunătățile cele cerești.

Slavă...

Cetățean raiului te-a arătat pe tine, cu adevărat, fericite pruncule, Cel ce te-a luat de pe pământ și cu cetele sfinților te va așeza împreună.

Și acum..., a Născătoarei:

Cu totul curată te cunoaștem pe tine, Născătoare de Dumnezeu, noi, toți cei luminați prin botez, că ai născut pe Soarele dreptății, pururea Fecioară.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta...

Cu judecata Ta cea dreaptă, mai înainte de a crește el deplin, ai secerat ca pe o iarbă verde pe pruncul acesta pe care l-ai mutat, Doamne; ci, luându-l pe el, Cuvinte, răsădește-l în muntele cel dumnezeiesc al veșnicelor bunătăți.

Ca pe o stâlpare tânără, sabia morții venind te-a tăiat pe tine, cel ce n-ai ajuns la cunoașterea dulceților lumești, o, fericite! Ci, iată, Hristos îți deschide ție porțile cerești, numărându-te cu aleșii Săi, ca un îndurat.

Slavă...

Nu mă plângeți pe mine, că n-am făcut nimic vrednic de plâns, strigă pruncul cel mort; ci mai degrabă plângeți-vă pe voi toți, rudelor și prietenilor, cei ce păcătuiți, ca să nu aveți parte de osândă la chinuri.

Și acum..., a Născătoarei:

Noi înșine deznădăjduim, când privim la mulțimea faptelor noastre; dar, când ne vii în minte tu, Maica lui

Dumnezeu, ceea ce mai presus de minte ai născut pe Domnul, ne răcorim cu nădejdea că pe tine singură folositoare te-am câștigat.

Cântarea a 6-a:

Irmos: **Rugăciunea mea voi vărsa...**

Ca un prunc în iesle ai fost culcat și ai fost dat în brațele bătrânului, Cel ce plăsmuiești pe prunci în pântece și muți la viață pe acesta, mai înainte de a ajunge la creșterea desăvârșită; pentru aceasta, cu bună mulțumire Te slăvim pe Tine.

Zis-ai apostolilor, Cuvântule: lăsați pruncii să vină la Mine, că împărăția Mea este hărăzită pentru cei nevinovați ca dânșii. Deci pe pruncul acesta, mutat la Tine, învrednicește-l de lumina Ta.

Slavă...

Lipsit-ai pe pruncul Tău acesta de bunătățile cele pământești, ca să-l arăți pe dânsul părtaș bunătăților Tale celor cerești, căci încă n-a călcat porunca Ta cea dumnezeiască; slăvim adâncul cel nemăsurat al judecăților Tale, Bunule.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine te avem zid de scăpare și mântuire desăvârșită a sufletelor și ușurare în necazuri, Fecioară, și de lumina ta pururea ne bucurăm; pentru care, stăpână, și acum de chinuri și de nevoi ne izbăvește.

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune întristările mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea s-a apropiat de iad; și ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

După aceasta preotul rostește ectenia: **Iară și iară, cu pace Domnului să ne rugăm...** și celelalte, iar după ecfonis

CONDACUL, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

ICOS

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia.

Apoi și aceste icoase:

Nimic nu este mai jalnic pentru o maică, nimic mai întristător pentru un tată, decât când își petrec pruncii de aici la groapă; căci înlăuntrul lor se tulbură și mare jale au inimile lor pentru prunci, mai ales dacă au ajuns să vorbească bine, căci își aduc aminte de cuvintele lor, cu cântarea: Aliluia.

De multe ori, înaintea mormântului, maicile își bat pieptul și zic: o, fiul meu și copilul meu, cel preadulce, nu auzi ce-ți spune maica ta? Iată și pântecele care te-a purtat; pentru ce nu vorbești cum ne vorbeai, ci taci așa, fără să vorbești cu noi? Aliluia.

Dumnezeule, Dumnezeule, Care m-ai chemat, fii acum mângâiere casei mele, căci plângere mare s-a întâmplat lor, pentru că toți la mine căutau, fiind iubitul lor copil. Ci

Însuți, Cel ce Te-ai născut din pântecele Fecioarei, mângâie cele din lăuntrul maicii mele și răcorește inima tatălui meu, de la care auzi: Aliluia.

Cântarea a 7-a:

Irmos: Tinerii evrei în cuptor...

Scrie în cartea celor mântuiți, ca un Iubitor de oameni, Îndurate, pe pruncul Tău, ca, bucurându-se, să strige puterii slavei Tale: binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeule, în veci.

Cu lumina feței Tale, Cuvântule, luminează pe pruncul Tău acesta, care în credință s-a mutat acum la Tine, în vârstă nedesăvârșită, și-Ți cântă Ție: Doamne Dumnezeule, binecuvântat ești.

Slavă...

Pricină de întristări s-a arătat acum despărțirea ta pentru cei ce te iubesc; dar ție adevărată pricină de bucurie și de veselie, că moștenești, pruncule, viața de veci.

a Născătoarei:

Vezi întristarea noastră, Fecioară, pe care ne-a adus-o mulțimea răutăților noastre, și, mai înainte de plecarea de aici, dă-ne ușurare cu rugăciunile tale cele de Maică, ca Dumnezeu să ne fie milostiv.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Cuptorul haldeilor...

În sânurile lui Avraam, în loc de odihnă, unde este bucuria celor ce pururea prăznuiesc, în locașurile de liniște, unde este apa cea vie, Hristos, Cel ce S-a făcut prunc pentru noi, să te așeze pe tine care strigi Lui fără încetare: preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Pricină de întristare și de lacrimi s-a făcut nouă despărțirea ta, cea cu adevărat de neuitat, că, mai înainte de gustarea desfătărilor din viața aceasta, ai lăsat pământul și sânurile părinților; dar te-a primit pe tine sânul lui Avraam, ca pe un prunc neîmpărtășit de nici o întinăciune.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Ce mă plângeți pe mine, strigă tainic pruncul cel adormit, căci nu sunt de plâns; pentru că bucuria tuturor drepților s-a rânduit pruncilor, care n-au făcut lucruri vrednice de lacrimi și care cântă lui Hristos: preoți, lăudați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei:

Scoală-te în ajutorul nostru, Născătoare de Dumnezeu; ia aminte la rugăciunile noastre și ne izbăvește de osânda cea cumplită, de întrebarea cea grea, de întuneric și de foc, de scrâșnirea dinților, de supărările diavolilor și de toată nevoia, nădejdea celor fără de nădejde și viața celor deznădăjduiți.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Hristoase, Cel ce Te-ai făcut prunc fără schimbare și crucea ai primit de voie și ai căutat la durerea de Maică a celei ce Te-a născut, ușurează întristarea și durerea cumplită a credincioșilor părinți ai acestui prunc adormit, ca să slăvim puterea Ta.

Trimis-ai dintru înălțime, Împărate al tuturor, și, luând pe fericit pruncul acesta, Stăpâne, ca pe o pasăre curată în cuiburile cerești, mântuit-ai duhul lui de lațurile cele felurite și l-ai împreunat cu duhurile drepților, spre a se desfăta în împărăția Ta.

Slavă...

Pruncilor, care nimic n-au făcut, Cuvântule al lui Dumnezeu, le-ai dat a locui în ceruri, că așa ai binevoit, Bunule; între aceia numără și făptura Ta, pe pruncul ce acum a venit la Tine, Însuți ușurând durerea părinților, ca un atotîndurat și de oameni iubitor.

Și acum..., a Născătoarei:

Cu ochiul inimii noastre pururea căutând la tine, prea-nevinovată, care ai rugăciune de mamă către Cel ce S-a născut din tine, te rugăm, Preacurată, adoarme patimile sufletelor noastre, spre dimineața pocăinței ne deșteaptă, Fecioară, și cu lumina ta ne luminează.

Irmosul:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul și marginile pământului s-au minunat, pentru că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup și pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, mai-marii cetelor îngerești și omenești pe tine te măresc.

Apoi LUMINÂNDA

Acum m-am odihnit și am aflat ușurare multă, că m-am mutat din stricăciune și m-am dus la viață; Doamne, slavă Ție.

Apoi stihurile acestea:

Stih 1: Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului, așa va înflori.

Stih 2: Că duh a trecut printr-însul și nu va fi și nici nu-și va mai cunoaște încă locul său.

Stih 3: Și adevărul Domnului rămâne în veac.

Și după fiecare stih, se cântă luminânda:

Apoi: Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Acum am ales pe Fecioara, Maica lui Dumnezeu, că dintr-însa S-a născut Hristos, Izbăvitorul tuturor; Doamne, slavă Ție.

Și îndată zice preotul cu glas mare:

Că sfânt ești Dumnezeul nostru și întru sfinți Te odihnești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântărețul: Amin. Sfinte Dumnezeule... Și de va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea întru care mergi astăzi, suflete, că s-a gătit ție loc de odihnă.

Stih: Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul bine a făcut ție.

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XV, 39–45)

rați lor, nu toate trupurile sunt același trup, ci unul este trupul oamenilor și altul este trupul dobitoacelor și altul este trupul păsărilor și altul este trupul peștilor. Sunt și trupuri cerești și trupuri pământești; dar alta este mărirea celor cerești și alta a celor pământești. Alta este strălucirea

soarelui și alta strălucirea lunii și alta strălucirea stelelor. Căci stea de stea se deosebește în strălucire. Așa este și învierea morților: Se seamănă trupul întru stricăciune, înviază întru nestricăciune; se seamănă întru necinste, înviază întru mărire; se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere; se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc. Dacă este trup firesc, este și trup duhovnicesc. Precum și este scris: Făcutu-s-a omul cel dintâi Adam, cu suflet viu; iar Adam cel de pe urmă, cu duh dătător de viață.

Preotul: Pace ție... Citețul: Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui.

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepți....

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(VI, 35-39)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieții; cel ce vine la Mine nu va flămânzi și cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată. Dar am spus vouă că M-ați și văzut și nu credeți. Tot ce-Mi dă Mie Tatăl, va veni la Mine; și, pe cel care vine la Mine, nu-l voi da afară; pentru că M-am pogorât din cer, nu ca să fac voia mea, ci voia Celui ce M-a trimis pe Mine. Și aceasta este

voia Celui care M-a trimis, ca, din toți pe care Mi i-a dat Mie, să nu pierd pe nici unul, ci să-i înviez pe ei în ziua de apoi.

Apoi această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Cel ce păzești pruncii în viața de acum, iar în cea viitoare, pentru nerăutatea și nevinovăția minții lor, umpli cu ei sânurile lui Avraam și-i sălășluiești în locuri luminoase, unde petrec sufletele drepților, primește în pace și sufletul robului Tău (N); căci Tu ai zis: a unora ca acestora este împărăția cerurilor. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea se face sărutarea icoanei sau a Sfintei Cruci, aflată pe pieptul pruncului adormit, în timp ce cântăreții cântă aceste stihiri, glasul al 8-lea:

Podobie: O, preaslăvită minune..

O, cine nu va plânge, fiul meu, mutarea ta cea jalnică din viața aceasta? Căci, ca un prunc fără de vârstă, ai zburat acum grabnic din brațele maicii, ca o pasăre, și la Ziditorul tuturor ai alergat. O, fiule, cine nu va plânge, văzând veștejită fața ta cea veselă, care mai înainte era ca un trandafir frumos?

O, cine nu va suspina, fiul meu, și nu va striga cu plângere pentru podoaba și frumusețea cea multă a vieții tale celei

curate? Căci, precum corabia, ce n-are urmă, așa de grabnic ai apus de la ochii mei. Veniți, prietenii mei, rudele și vecinii împreună cu mine, să sărutăm pe acesta, petrecându-l la groapă.

Moartea este ușurare pentru prunci, pentru că s-au arătat neîntinați de relele lumești și la odihnă și bucurie cerească au ajuns; în sânurile lui Avraam se bucură și cu cetele cele dumnezeiești ale sfinților prunci acum se veselesc și cu credință dănțuiesc, căci s-au mutat curați de stricăciunea cea iubitoare de păcat.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Durere a fost pentru Adam gustarea din pomul de demult în Eden, când și-a vărsat șarpele veninul, căci prin aceasta a intrat moartea, care mănâncă tot neamul omenesc; ci, venind Stăpânul, a surpat șarpele și nouă odihnă ne-a dăruit. Deci, către Dânsul să strigăm: iartă-ne, Mântuitorule, și pe cel pe care l-ai luat cu sfinții odihnește-l, ca un Iubitor de oameni.

Și acum..., a Născătoarei:

Schimbarea celor întristați, izbăvirea celor neputincioși fiind, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, miluiește cetatea și poporul, tu, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a credincioșilor.

Ajungând la mormânt, se zice: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., troparele: Cu duhurile drepților... și celelalte; rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... și cele știute ale înmormântării; apoi otpustul.

SE CADE A ȘTI că, deși nu se află scris până la ce vârstă să se săvârșească această slujbă a înmormântării pruncilor, noi credem că se cuvine să se săvârșească până la vârsta de șapte ani a pruncului.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII PREOȚILOR ȘI A DIACONILOR DE MIR

Dacă se va muta către Domnul vreunul din preoții sau diaconii de mir, merg trei preoți și, luându-l de pe pat, îl pun jos, pe o rogojină sau pe un așternut. Și, deoarece nu se cuvine a-l scălda și nici trupul să i se vadă gol, îl dezbracă și-l șterg cu un burete muiat în untdelemn curat, iar unde nu vor avea untdelemn și burete, să ude o pânză în apă curată și să-l șteargă. După aceea să-l îmbrace mai întâi în hainele ce a purtat și apoi în toate veșmintele preoțești; să-i acopere fața cu un procoveț și să se pună pe pieptul lui Sfânta Evanghelie. Apoi preoții se îmbracă cu epitrahilul și felonul, iar protosul face început:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Apoi troparele: Cu duhurile drepților... și celelalte, după care diaconul rostește ectenia pentru morți, și preotul zice rugăciunea: Dumnezeul duhurilor..., iar după ecfonis face sfârșit. La rostirea ecteniilor și a rugăciunilor din cuprinsul rânduielii înmormântării preoților și diaconilor, numele celor răposați este însoțit de formula "fratele nostru": (N) preotul sau diaconul, fratele nostru.

Și îndată, ridicând trupul, îl așază în sicriu, apoi îl duc în mijlocul bisericii și pun împrejurul lui patru sfeșnice, cruciș, cu făclii aprinse. Trupul decedatului rămâne în biserică până în ziua înmormântării. În tot acest timp preoții, vecinii și credincioșii din parohie fac rugăciuni

pentru cel răposat și privegheri de noapte. În ziua înmormântării, un sobor de preoți, după săvârșirea Sfintei Liturghii, face slujba înmormântării rânduită pentru preoții și diaconii de mir.

După ce protosul zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., urmează aceeași slujbă, ca și la mireni, până după terminarea binecuvântărilor (vezi paginile 203–220).

Apoi diaconul zice ectenia pentru morți, iar preotul rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... și după ecfonis, troparul: Odihnește, Mântuitorul nostru... Slavă... Și acum... Cel ce din Fecioară ai răsărit... (caută-le tot la înmormântarea mirenilor, pag. 220).

Apoi îndată se cântă ANTIFOANELE

Antifonul întâi, glasul al 6-lea:

Spre cer ridic ochii mei, către Tine, Cuvântule, miluiește-mă ca să viez Ție.

Miluiește-ne pe noi, urgisiții, făcându-ne vase de bună trebuință, Ție, Cuvântule.

Slavă... Și acum...

În Sfântul Duh este pricina a toată mântuirea; de suflă Acesta spre cineva după vrednicie, curând îl ridică din cele de pe pământ, îl întraripează, îl crește și sus îl așază.

Antifonul al doilea:

De nu era Domnul cu noi, nimeni dintre noi nu s-ar fi putut împotrivi luptei vrăjmașului; căci cei ce biruiesc prin aceasta se înalță.

În dinții lor să nu se prindă sufletul meu ca o pasăre, Cuvântule; vai mie, cum voi scăpa de vrăjmași, fiind iubitor de păcate.

Slavă... Și acum...

Prin Sfântul Duh este îndumnezeirea tuturor, bunăvoirea, înțelegerea, pacea și binecuvântarea, pentru că este lucrător deopotrivă cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul al treilea

Cei ce se încred în Domnul înfricoșează pe vrăjmași și tuturor sunt minunați, pentru că sus privesc.

Mântuitorule, ceata drepților, având-o pe Tine într-ajutor, nu întinde mâinile la nelegiuiri.

Slavă... Și acum...

Sfântului Duh se cuvine stăpânirea peste toate, Căruia se închină oștile cele de sus, împreună cu toată suflarea celor de jos.

După aceea, de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, căci s-a gătit ție loc de odihnă.

Stih: Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, căci Domnul bine a făcut ție.

(1) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâi către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(IV, 13-17).

Fraților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca și ceilalți care nu au nădejde. Pentru că, de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, îi va aduce împre-

ună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvântul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas până la venirea Domnului, nu vom lua înainte celor adormiţi, pentru că Însuşi Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului şi întru trâmbiţa lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, şi cei morţi întru Hristos vor învia întâi. După aceea, noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiţi, împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh, şi aşa pururea cu Domnul vom fi.

Preotul: Pace ţie. Cântăreţul: Şi duhului tău. Aliluia, glasul al 8-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit, Doamne.

(I) EVANGHELIA

Diaconul: Înţelepciune, drepţi...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(V, 24-30)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: Adevărat, adevărat, zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu şi crede în Cel care M-a trimis are viaţă veşnică şi la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viaţă. Adevărat, adevărat zic vouă, că vine ceasul, şi acum este, când morţii vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu şi cei care vor auzi vor învia. Căci, precum Tatăl are viaţă în Sine, aşa I-a dat şi Fiului să aibă viaţă în Sine; şi I-a dat putere să facă judecată, pentru că este Fiul Omului. Nu vă miraţi de aceasta, că vine ceasul în care toţi

cei din morminte vor auzi glasul Lui; şi vor ieşi cei care au făcut cele bune, spre învierea vieţii, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea osândirii. Eu nu pot să fac de la Mine nimic; precum aud, judec; dar judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci voia Tatălui Meu, Care M-a trimis.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul citeşte această

(1) Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai nemurire, Care locuieşti în lumina cea neapropiată; Cel ce omori şi iarăşi faci viu; Care duci în iad şi scoţi; Cel ce cu înţelepciune ai făcut pe om din pământ şi ai legiuit să se întoarcă iarăşi în pământ, pentru greşeala lui, primeşte sufletul robului Tău şi-l odihneşte pe dânsul în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac şi ale lui Iacov. Şi-i dă lui cununa dreptăţii Tale, parte cu cei mântuiţi, în mărirea aleşilor Tăi, ca să ia multă plată în locaşurile sfinţilor Tăi pentru cele ce s-a ostenit în lumea aceasta, pentru numele Tău.

Cu harul şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu care binecuvântat eşti, împreună cu Preasfântul şi bunul şi de-viaţă-făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceasta S E D E A L N A, glasul al 2-lea:

Astăzi mă despart de neamul meu și alerg la Tine, Cel ce singur ești fără de păcat; în corturile drepților, cu aleșii Tăi mă odihnește.

Apoi se zice Antifonul întâi, Psalmul 22:

Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi.

Aliluia (de 3 ori).

La loc de pășune, acolo m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit; sufletul meu l-a întors.

Aliluia (de 3 ori).

Povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui.

Aliluia (de 3 ori).

Că de voi și umbla în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat.

Aliluia (de 3 ori).

Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic.

Aliluia (de 3 ori).

Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Aliluia (de 3 ori).

Slavă... Aliluia (de 3 ori) Și acum... Aliluia (de 3 ori).

Apoi T R O P A R U L acesta, glasul al 2-lea:

De vreme ce toți mergem la același locaș și sub aceeași piatră vom intra și peste puțin vom fi pulbere, celui adormit

să-i cerem de la Hristos odihnă; căci viața noastră, fraților, este pe pământ ca o jucărie: ceea ce n-am fost ne facem și din ceea ce suntem ne stricăm; vis nestătător suntem, suflare, care nu are putere, zbor de pasăre călătoare, corabie pe mare, care nu lasă urmă. Pentru aceasta să strigăm către Împăratul cel fără de moarte: Doamne, învrednicește de fericirea Ta cea fără de sfârșit pe acesta.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 5-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Ție se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion.

(2) A P O S T O L U L

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(V, 12-21)

Fraților, precum printr-un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, așa moartea a trecut la toți oamenii, pentru că toți au păcătuit în el. Căci, până la Lege, păcatul era în lume, dar păcatul nu se socotește când nu este lege. Ci moartea a împărățit de la Adam până la Moise și peste cei ce nu păcătuiseră, după asemănarea greșelii lui Adam, care este chip al Celui ce avea să vină. Însă, nu e cu greșeala cum e cu harul, căci, dacă prin greșeala unuia, cei mulți au murit, cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul Lui au prisosit asupra celor mulți, prin harul unui singur om, Iisus Hristos. Și ce aduce darul nu seamănă cu ce a adus acel unul, care

a păcătuit; căci judecata dintr-unul duce la osândire, iar harul din multe greșeli duce la îndreptare. Căci, dacă prin greșeala unuia moartea a împărățit prin unul singur, cu mult mai mult cei ce primesc prisosința harului și a darului dreptății vor împărăți în viață, prin Unul Iisus Hristos. Așadar, după cum prin greșeala unuia a venit osânda pentru toți oamenii, așa și prin îndreptarea adusă de Unul a venit, pentru toți oamenii, îndreptarea care dă viață; căci, precum prin neascultarea unui om s-au făcut păcătoși cei mulți, tot așa prin ascultarea Unuia se vor face drepți cei mulți. Iar Legea a intrat și ea ca să se înmulțească greșeala; iar unde s-a înmulțit păcatul a prisosit harul; pentru că, precum a împărățit păcatul prin moarte, așa și harul să împărățească prin dreptate, spre viața veșnică, prin Iisus Hristos, Domnul nostru.

Preotul: Pace ție. Cântărețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Și pomenirea lui în neam și în neam.

(2) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepți...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(V, 17–24)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: Tatăl Meu până acum lucrează, și Eu lucrez. Deci, pentru aceasta, căutau și mai mult iudeii să-L omoare, nu numai pentru că dezlega

sâmbăta, ci și pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său, făcându-Se pe Sine deopotrivă cu Dumnezeu. A răspuns Iisus și le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, dacă nu va vedea pe Tatăl făcând; căci cele ce face Acela, acestea le face și Fiul întocmai. Că Tatăl iubește pe Fiul și-I arată toate câte face; și lucruri mai mari decât acestea va arăta Lui, ca voi să vă mirați. Căci, după cum Tatăl scoală morții și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață celor ce voiește. Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului, pentru ca toți să cinstească pe Fiul, precum cinstesc pe Tatăl. Cel ce nu cinstește pe Fiul nu cinstește nici pe Tatăl, Care L-a trimis. Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel care M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

(2) Rugăciune

ulțumim Ție, Doamne, Dumnezeul nostru, că numai Tu ai viață fără de moarte, și slava Ta este neajunsă și mila Ta nemăsurată și iubirea Ta de oameni mai presus de cuvânt, și împărăția Ta nesfârșită, și părtinire nu este la Tine, iar pentru toți oamenii ai pus sfârșit obștesc: când se împlinește

firul vieţii. Pentru aceasta, Te rugăm, Doamne, Dumnezeul nostru, robului Tău (N), care a fost împreună-slujitor cu noi şi a adormit în nădejdea învierii vieţii celei veşnice, fă-i odihnă în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac şi ale lui Iacob. Şi, precum l-ai pus pe dânsul pe pământ slujitor în Biserică, aşa îl arată şi în altarul Tău cel ceresc, Doamne. De vreme ce l-ai împodobit pe acesta între oameni cu vrednicie duhovnicească, primeşte-l neosândit şi în mărirea Ta cea hărăzită îngerilor; Tu ai preamărit viaţa lui pe pământ, şi ieşirea vieţii lui fă-o ca o intrare între drepţii Tăi cei sfinţi şi numără sufletul lui cu toţi care din veac au bineplăcut Ţie.

Că Tu eşti învierea şi viaţa şi odihna adormitului robului Tău (N), Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului şi Bunului şi de-viaţă-făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţul: Amin.

Antifonul al doilea. Psalmul 23:

Al Domnului este pământul şi plinirea lui, lumea şi toţi cei ce locuiesc în ea.

Aliluia (de 3 ori).

Acesta pe mări l-a întemeiat pe el şi pe râuri l-a aşezat pe el.

Aliluia (de 3 ori).

Cine se va sui în muntele Domnului şi cine va sta în locul cel sfânt al Lui?

Aliluia (de 3 ori).

Cel nevinovat cu mâinile şi curat cu inima, care n-a luat în deşert sufletul său şi nu s-a jurat cu vicleşug aproapelui său.

Aliluia (de 3 ori).

Acesta va lua binecuvântare de la Domnul şi milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său.

Aliluia (de 3 ori).

Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută faţa Dumnezeului lui Iacob.

Aliluia (de 3 ori).

Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra Împăratul slavei.

Aliluia (de 3 ori).

Cine este Acesta, Împăratul slavei? Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel tare în război.

Aliluia (de 3 ori).

Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra Împăratul slavei.

Aliluia (de 3 ori).

Cine este Acesta, Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Aliluia (de 3 ori).

Slavă... Aliluia (de 3 ori) Şi acum... Aliluia (de 3 ori).

Apoi TROPARUL acesta, glasul al 2-lea:

În credință și dragoste, în nădejde și în blândețe, în curățenie și în vrednicia preoțească, cu bună cinste te-ai înfrumusețat, pururea pomenite. Pentru aceasta, prea-veșnicul Dumnezeu, Căruia ai și slujit, va așeza sufletul tău în loc luminos și vesel, unde drepții se odihnesc; și vei dobândi de la Hristos, la judecată, iertare și mare milă.

Apoi SEDEALNA, glasul al 5-lea:

Știi, Dumnezeul nostru, că în păcate ne-am născut. Pentru aceasta Te rugăm, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni, pe acesta, ce s-a mutat de la noi, odihnește-l, trecându-i ca un Bun păcatele, pe care, ca un om muritor, le-a făcut în viață.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Și pomenirea lui în neam și în neam.

(3) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XV, 1-11)

Fraților, vă aduc aminte Evanghelia pe care v-am binevestit-o, pe care ați și primit-o, întru care și stați, prin care și sunteți mântuiți; cu ce cuvânt v-am binevestit-o – dacă o țineți cu tărie, afară numai dacă n-ați crezut în zadar – căci v-am dat, întâi de toate, ceea ce și eu am primit, că Hristos a murit

pentru păcatele noastre, după Scripturi; și că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, după Scripturi; și că S-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece; în urmă S-a arătat deodată la peste cinci sute de frați, dintre care cei mai mulți trăiesc până astăzi, iar unii au și adormit; după aceea S-a arătat lui Iacob, apoi tuturor Apostolilor; iar la urma tuturor, ca unui născut înainte de vreme, mi S-a arătat și mie. Căci eu sunt cel mai mic dintre Apostoli, care nu sunt vrednic să mă numesc apostol, pentru că am prigonit Biserica lui Dumnezeu. Dar, prin harul lui Dumnezeu, sunt ceea ce sunt; și harul Lui care este în mine n-a fost zadarnic; ci m-am ostenit mai mult decât ei toți. Dar nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este cu mine. Deci, ori eu, ori aceia, așa propovăduim și voi așa ați crezut.

Preotul: Pace ție. Cițețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Și pomenirea lui în neam și în neam.

(3) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepți...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(VI, 35-39)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieții; cel ce vine la Mine nu va flămânzi și cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată. Dar am spus vouă că M-ați și văzut și nu credeți. Tot ce-Mi dă Tatăl va veni la Mine; și pe cel

care vine la Mine nu-l voi da afară, pentru că M-am pogorât din cer, nu ca să fac voia Mea, ci voia Celui care M-a trimis pe Mine. Și aceasta este voia Celui care M-a trimis ca, din toți pe care mi i-a dat Mie, să nu pierd pe nici unul, ci să-i înviez pe ei în ziua cea de apoi.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul citește această

(3) Rugăciune

Doamne al puterilor, Cel ce ești bucuria celor întristați și mângâierea celor ce plâng și sprijinitor al tuturor celor slabi de inimă, mângâie cu milostivirea Ta pe cei cuprinși de plângere pentru fratele nostru, preotul (N) cel adormit; vindecă toată durerea care este pusă acum în inima lor; și fă odihnă în sânurile lui Avraam robului Tău, preotul (N) întru nădejdea învierii vieții celei veșnice.

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormitului robului Tău (N), Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Antifonul 3, Psalmul 83:

Cât de iubite sunt locașurile Tale, Doamne al puterilor! Dorește și se sfârșește sufletul meu după curțile Domnului.

Aliluia (de 3 ori).

Inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeul cel viu.

Aliluia (de 3 ori).

Că pasărea și-a aflat casă și turtureaua cuib, unde-și va pune puii săi: altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu.

Aliluia (de 3 ori).

Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda.

Aliluia (de 3 ori).

Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne; suișuri în inima sa a pus.

Aliluia (de 3 ori).

În valea plângerii, în locul care i-a fost pus; că binecuvântare va da Cel ce pune lege.

Aliluia (de 3 ori).

Merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeul dumnezeilor în Sion.

Aliluia (de 3 ori).

Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea! Ascultă, Dumnezeul lui Iacob!

Aliluia (de 3 ori).

Apărătorul nostru, vezi, Dumnezeule, și caută spre fața unsului Tău!

Aliluia (de 3 ori).

Că mai bună este o zi în curțile Tale, decât mii.

Aliluia (de 3 ori).

Ales-am a fi lepădat în Casa lui Dumnezeu, mai vârtos decât a locui în locașurile păcătoșilor.

Aliluia (de 3 ori).

Că mila și adevărul iubește Domnul; Dumnezeu har și mărire va da.

Aliluia (de 3 ori).

Dumnezeu nu va lipsi de bunătăți pe cei ce umblă întru nerăutate.

Aliluia (de 3 ori).

Doamne al puterilor, fericit este omul care nădăjduiește în Tine.

(de 3 ori).

Slavă... Aliluia (de 3 ori) Și acum... Aliluia (de 3 ori).

Apoi TROPARELE acestea, glasul al 2-lea:

Frații mei cei iubiți, nu mă uitați pe mine când lăudați pe Domnul, ci vă aduceți aminte de dorul și de dragostea mea. Aduceți-vă aminte și de frăție, și rugați pe Dumnezeu să mă odihnească pe mine cu drepții.

Fără de veste a venit asupra mea moartea și m-a despărțit astăzi de ai mei; ci, Hristoase, Cel ce m-ai mutat, în locuri răcoroase odihnește-mă.

Apoi: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne..., Slavă..., Doamne miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii... (caută la pag. 10–11).

Și dacă va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui și seminția lui va moșteni pământul.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat.

(4) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XV, 20–28)

Fraților, Hristos a înviat din morți, fiind începătură a învierii celor adormiți. Că, de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om și învierea morților. Și, precum întru Adam toți mor, așa și întru Hristos, toți vor învia. Ci fiecare în rândul cetei sale; început este Hristos; apoi cei ai lui Hristos, la venirea Lui. După aceea, fi-va sfârșitul, când Domnul va da împărăția lui Dumnezeu Tatăl, când va nimici orice domnie și orice stăpânire și orice putere. Căci El se cuvine să împărățească până ce va pune pe toți vrăjmașii Săi sub picioarele Sale. Vrăjmașul cel din urmă, care va fi nimicit, este moartea. Căci toate le-a supus sub picioarele Lui. Dar, când zice Scriptura că toate I-au fost supuse Lui, învederat este că afară de Cel care I-a supus Lui toate. Iar când toate se vor supune Lui, atunci și Fiul însuși Se va supune Celui ce I-a supus Lui toate, ca Dumnezeu să fie totul întru toate.

Preotul: Pace ție. Cântărețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit bărbatul, care se teme de Domnul.

Stih: Puternică va fi pe pământ seminția lui.

(4) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepți...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(VI, 40-44)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul și crede în El să aibă viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi. Deci iudeii murmurau împotriva Lui, fiindcă zisese: Eu sunt pâinea care s-a pogorât din cer. Și ziceau: Au nu este Acesta Iisus, Fiul lui Iosif, și nu știm noi pe tatăl Său și pe mama Sa? Cum spune El acum: M-am pogorât din cer? Iisus a răspuns și le-a zis: Nu murmurați între voi. Nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu-l va trage Tatăl, Care M-a trimis; iar Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

După aceea Fericirile, glasul al 2-lea:

Pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

De demult, Adam, gustând din rodul pomului, din rai a fost izgonit; iar tâlharul, fiind spânzurat pe cruce și mărturisindu-Te pe Tine Dumnezeule, în rai a fost așezat. Și noi, care am fost mântuiți prin patima Ta, Stăpâne, urmând tâlharului, cu credință strigăm: pomenește-ne și pe noi, când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Luând țărână din pământ Tu, Cel ce m-ai zidit, ai plăsmuit trupul meu după sfatul cel dumnezeiesc, și, suflând cu suflarea Ta cea purtătoare de viață, prin poruncă sfântă, ai pus în mine sufletul; dar, supunându-mă stricăciunii păcatului, m-ai chemat iarăși la Tine, Iubitorule de oameni, prin milostivirea Ta cea mare. Ci odihnește, Dumnezeule, cu sfinții Tăi, pe cel pe care l-ai luat.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Despărțirea sufletului de trup este taină înfricoșătoare și înspăimântătoare pentru toți; căci sufletul se duce tânguindu-se, iar trupul se acoperă, fiind dat pământului. Pentru aceasta, și noi, cunoscând moartea trupului, să alergăm cu lacrimi la Mântuitorul, strigând: pomenește-ne și pe noi, când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Pentru ce mă tânguiți cu jale, oamenilor, pentru ce vă tulburați în deșert, grăiește cel adormit către toți. Moartea este odihnă pentru toți, precum am auzit glasul lui Iov, care zice:

moartea este odihna omului. Ci odihnește, Dumnezeule, cu sfinții Tăi, pe acesta pe care l-ai luat.

Fericiți veți fi, când, din pricina Mea, vă vor ocărî pe voi și vă vor prigoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Preaînțeleptul Pavel a vestit lămurit mai dinainte mutarea, învățând pe toți că morții se vor scula nestricați și noi ne vom schimba, la porunca lui Dumnezeu. Pentru aceasta, trâmbița va răsuna înfricoșător și pe cei adormiți din veac îi va scula din somn. Ci odihnește, Dumnezeule, cu sfinții Tăi, pe acesta pe care l-ai luat.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Adormitul care zace în groapă, cu bună cucernicie strigă tuturor: veniți la mine pământenilor și vedeți frumusețea trupului înnegrită toată. Din aceasta, fraților, cunoscând sfârșitul, să alergăm la Mântuitorul, cu lacrimi strigând: odihnește, Dumnezeule, cu sfinții Tăi, pe acesta pe care l-ai luat.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Mai presus de fire în pântecele tău, stăpână, fără sământă ai zămislit pe Dumnezeu cel preaveșnic și cu trup L-ai născut, Dumnezeu și om, fără schimbare și fără amestecare. Pentru aceasta și noi, pururea cunoscându-te pe tine, Născătoare de Dumnezeu, lui Dumnezeu celui născut din tine, cu credință strigăm: pomenește-ne și pe noi, Hristoase, întru împărăția Ta.

Și dacă va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui.

(5) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XIV, 6-9)

Fraților, cel ce ține ziua, o ține pentru Domnul; și cel ce nu ține ziua, nu o ține pentru Domnul. Și cel ce mănâncă, pentru Domnul mănâncă, căci mulțumește lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă, și mulțumește lui Dumnezeu. Căci nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine. Că, dacă trăim, pentru Domnul trăim și, dacă murim, pentru Domnul murim. Deci și dacă trăim, și dacă murim, suntem ai Domnului. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Hristos, ca să stăpânească și peste morți și peste vii.

Preotul: Pace ție. Cântărețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

(5) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepți...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(VI, 48-54)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit. Pâinea care se coboară din cer este aceea din care, dacă mănâncă cineva, nu mai moare. Eu sunt pâinea cea vie, care s-a

pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu. Deci iudeii se certau între ei, zicând: Cum poate Acesta să ne dea trupul Său ca să-l mâncăm? Și le-a zis Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă, dacă nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi. Cel care mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

După aceea Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule...

(caută-l la pag. 185).

Și îndată, CANONUL.

Cântarea I, glasul al 6-lea:

Irmos: Pe Cel ce cu valul mării a acoperit de demult pe Faraon...

Stih: Odihnește, Doamne, sufletul adormitului robului Tău.

La Tine, Făcătorul de bine și Stăpânul tuturor, Hristoase, cădem cu lacrimi fierbinți, strigând cu plângere această cântare de îngropare: pe credinciosul robul Tău odihnește-l ca un milostiv.

Învrednicește-l, Cuvinte sfinte, să stea de-a dreapta Ta împreună cu aleșii Tăi, pe acesta ce a murit întru nădejdea învierii, Iubitorule de oameni, cu osârdie ne rugăm cu glas de laudă.

În cinstita împărăție cerească pe alesul robul Tău cel mutat de pe pământ, învrednicește-l, Iubitorule de oameni, luminat să se bucure, trecându-i lui greșelile sufletești, ca un îndurat.

Slavă...

Vai mie! Ca iarba este mărirea lumească: când a înflorit, îndată s-a uscat. Unde este în groapă vrednicia? Unde este acolo chipul sau frumusețea? Pentru aceasta iartă, Doamne, pe robul Tău, ca un îndurat.

a Născătoarei:

După datorie toți cu dragoste te lăudăm, pe tine, Fecioară preacurată, Marie, Maica lui Dumnezeu, căci ai pururea neadormit ochiul rugăciunii tale; izbăvește-ne pe noi acum de păcate și din judecata morții.

Cântarea a 3-a:

Irmos:

Nu este sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu...

Nu este om pe pământ care n-a greșit, Cuvântule. Pentru aceasta primește, prin noi smeriții, rugăciunea și lasă, iartă, Mântuitorule, robului Tău toate greșelile.

Cine este iubitor de oameni ca Tine, Doamne milostive, Care, cu puterea Ta cea mare, ierți păcatele și ale celor vii și ale celor morți? Pentru aceasta mântuiește și pe robul Tău.

Slavă...

Chemării celei de sus, Mântuitorule, arată-l moștenitor pe acesta ce cu credință s-a mutat, primind rugăciunea cea din urmă a lacrimilor lui, Cel ce singur ești fără de păcat.

a Născătoarei:

Ceea ce ești cu adevărat stăpâna noastră, Preasfântă Fecioară, nu înceta rugând pe Dumnezeu, pe Care L-ai

născut, să învrednicească de împărăţia Sa pe acesta ce s-a mutat în credinţă.

Irmosul:

Nu este sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu, Care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule, şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Ectenia mică, SEDEALNA,

glasul al 6-lea:

Cu adevărat deşertăciune sunt toate şi viaţa aceasta este umbră şi vis; că în deşert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne sălăşluim, unde împreună sunt împăraţii şi săracii. Pentru aceasta, Hristoase, Dumnezeule, pe robul Tău acesta, mutat de la noi, odihneşte-l, ca un Iubitor de oameni.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieţii mele nu mă părăsi; pe mine ajutorului omenesc nu mă încredinţa, ci singură mă apără şi mă miluieşte.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Pogorârea Ta cea dumnezeiască de pe cruce...

Pe cei ce s-au mutat îi aşteaptă judecata cea nemitarnică a zilei aceleia de înfricoşătoare ameninţare; de aceea cu stăruinţă să cerem, prin credinţă, de la Hristos, învierea.

Ca pe cel care, prin pocăinţă, Ţi-a aprins Ţie făclie luminoasă, Hristoase, înainte de moarte, pe robul Tău, Stăpâne, îndurate Mântuitorule, de cămara Ta cea luminată învredniceşte-l.

Slavă...

Când vei descoperi toate cele ascunse şi vei vădi, Hristoase, păcatele noastre, miluieşte-l pe acesta pe care l-ai luat, Doamne, aducându-Ţi aminte de mărturisirea lui, Bunule.

Şi acum..., a Născătoarei:

Nu uita pe cei ce strigă cu osârdie către tine plângând, Sfântă Născătoare de Dumnezeu; ceea ce eşti bună, roagă-te să afle odihnă pentru toate credinciosul robul tău acesta care s-a mutat.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Dumnezeieştii arătării Tale, Hristoase...

În ceata aleşilor şi în desfătarea raiului, Îndurate, sălăşluieşte pe acesta pe care în credinţă l-ai mutat dintre noi; că Tu, Mântuitorul nostru, ai pus dumnezeiască pocăinţă tuturor oamenilor celor ce greşesc, ca un Stăpân, şi pe acesta învredniceşte-l de împărăţia Ta.

Cu putere, ca un Dumnezeu, miluieşte ca un Stăpân făptura Ta, la a cărei lege omenească Te-ai supus, Doamne, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta uşurează, iartă, Mântuitorule, păcatele acestuia care în credinţă s-a mutat, şi-l învredniceşte pe dânsul de împărăţia Ta.

Slavă...

Nimeni nu va scăpa acolo de înfricoşătorul scaun al judecăţii Tale: toţi împăraţii şi puternicii, împreună cu robii

vor sta înainte, şi glasul cel înfricoşător al Judecătorului va chema popoarele cele păcătoase la judecata osândei; din care, Hristoase, izbăveşte pe robul Tău.

Şi acum..., a Născătoarei:

Din tine S-a născut mai presus de fire Izbăvitorul firii omeneşti, pe Care, Fecioară nenuntită, cu osârdie roagă-L să scoată pe toţi din chinuri şi din nevoi şi din chinurile cele înfricoşătoare ale iadului; şi mântuieşte pe acesta care acum în credinţă s-a mutat.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Marea vieţii văzând-o înălţându-se...

Moartea şi groapa şi judecata care vădeşte toate faptele ne aşteaptă pe noi; din aceasta mântuieşte, Iubitorule de oameni, pe robul Tău, pe care acum l-ai mutat.

Deschide, Mântuitorul meu, acestuia ce s-a mutat, uşa milei Tale, rugămu-ne Ţie, Hristoase, ca, făcându-l părtaş la veselia stăpânirii Tale, să se bucure întru mărire.

Slavă...

Izbăveşte de greşeli cu mila Ta, Mântuitorule, pe robul Tău, pe care acum în credinţă l-ai mutat; căci nu se îndreptează nimeni numai din faptele omeneşti, Iubitorule de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei:

Omorârea morţii şi pierderea blestemului fiind Ziditorul, Care cu trup S-a născut din tine, Născătoare de Dumnezeu, pe toţi cei morţi îi mântuieşte ca un bun şi de oameni iubitor.

Irmosul:

Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, Mult-milostive.

Diaconul rosteşte ectenia: Iară şi iară, cu pace Domnului să ne rugăm... şi celelalte, iar preotul rugăciunea: Dumnezeul duhurilor...

După aceea CONDACUL, glasul al 8-lea:

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

Şi TROPARELE acestea:

Tu singur eşti fără de moarte, Cel ce ai făcut şi ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiţi şi în acelaşi pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit şi mi-ai zis: pământ eşti şi în pământ vei merge, unde toţi pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare, cântând: Aliluia.

Cu osârdie mă rog să ascultaţi ceea ce cu durere spun către voi, căci am făcut plângerea aceasta, că doar aş afla pe cineva spre folos; dar când veţi rosti acestea, aduceţi-vă aminte de mine, cel ce eram cândva cunoscut de voi; că de multe ori am intrat împreună în casa lui Dumnezeu şi împreună am cântat: Aliluia.

Veniţi toţi, adunaţi-vă şi, şezând, ascultaţi cuvânt: fraţilor, înfricoşătoare este judecata înaintea căreia toţi vom sta; nu este acolo nici rob, nici slobod; nu este acolo nici mare, nici mic, ci toţi ne vom înfăţişa goi. Pentru aceasta, bine este să cântăm neîncetat cântarea: Aliluia.

Să plângem toţi cu lacrimi când vedem trupul zăcând, şi, apropiindu-ne, toţi să-l sărutăm şi să zicem unele ca acestea

către dânsul: iată, ai lăsat pe cei ce te iubesc și mai mult nu vei mai grăi cu noi, o, prietene! Pentru ce nu grăiești, precum grăiai, cu noi? Ci taci, așa, fără să cânți cu noi: Aliluia.

Ce amare sunt cuvintele celor ce mor, pe care le zic când se duc de aici: fraților, de frați mă despart, pe toți prietenii îi las și mă duc; dar încotro mă duc nu știu, sau cum va fi acolo, nu cunosc; numai Dumnezeu, Cel ce m-a chemat, știe. Ci voi faceți-mi pomenire cu cântarea: Aliluia.

Oare, unde se duc acum sufletele? Oare, cum petrec acum acolo? Aș dori să știu taina, dar nu este nimeni în stare să mi-o spună. Oare, și ei își aduc aminte de ai lor, precum noi de dânșii? Sau poate că ei au uitat pe cei ce-i tânguiesc pe dânșii și fac cântarea: Aliluia.

Petreceți, prietenilor, pe cei morți și degrab duceți-vă la mormânt și acolo cu osârdie priviți și fiți gata, pentru că tinerețea piere acolo și orice vârstă se veștejește acolo; acolo este țărână și pulbere și viermi; acolo este numai tăcere și nu este nici unul să grăiască: Aliluia.

Iată, acum mă vedeți zăcând și mult nu voi mai sta înaintea voastră; iată limba a amuțit, iată buzele stau nemișcate. Rămâneți sănătoși, prietenilor și fiilor; mântuiți-vă, fraților; mântuiți-vă, cunoscuților, căci eu în calea mea merg. Ci faceți pomenire de mine cu cântarea: Aliluia.

Nici unul din cei de acolo n-a înviat ca să spună nouă cum petrec frații de altădată sau nepoții cei duși mai înainte la Domnul. Pentru aceasta, adesea zicem între noi: oare, putem să ne vedem acolo unul cu altul? Oare, putem să zicem acolo cântarea: Aliluia?

Ne ducem pe calea cea veșnică, stând ca niște vinovați înaintea lui Dumnezeu celui veșnic, toți privind cu fețele în

jos. Unde va fi atunci frumusețea? Unde va fi avuția? Unde va fi atunci mărirea vieții acesteia? Nici una dintr-acestea nu ne va ajuta nouă acolo, fără numai zicând neîncetat cântarea: Aliluia.

De ce te tulburi în deșert, omule? Încă un ceas și toate trec. În iad nu este pocăință, nu este acolo nici un fel de odihnă: acolo-i viermele cel neadormit; acolo totul este întuneric și beznă; acolo am să fiu eu osândit, căci nu m-am nevoit nicidecum ca să zic adesea cântarea: Aliluia.

Nimic nu se uită așa de lesne ca omul când se desparte de om; căci, deși ne aducem aminte de el câtăva vreme, repede uităm de moartea lui, ca și cum n-ar fi fost; chiar și părinții uită cu totul pe fiii lor, pe care i-au născut și i-au crescut și în lacrimi i-au petrecut cu cântarea: Aliluia.

Vă aduc aminte vouă, fraților, fiilor și prietenilor, să nu mă uitați când vă rugați către Domnul; vă rog și iar vă rog și vă poftesc: țineți minte acestea și tânguiți-mă ziua și noaptea. Ca Iov către prietenii lui, zic și eu către voi: ședeți iarăși să zicem: Aliluia.

Părăsind toate, ne ducem și ne vom înfățișa goi și amărâți, că frumusețea ca iarba se veștejește; dar noi ne înșelăm, oamenilor; gol te-ai născut, o, ticălosule, și cu totul gol vei sta acolo de față; să nu te amăgești cu mintea, muritorule, a trăi în desfătare în viață, ci numai suspină pururea cu plângere: Aliluia.

Dacă ai miluit, omule, pe vreun om, și tu acolo vei fi miluit; dacă te-ai îndurat de vreun orfan, și tu acolo vei afla îndurare; dacă ai scăpat pe cineva din nevoie, și tu vei fi mântuit acolo din nevoie; dacă ai adăpostit pe vreun gol în viață, și pe tine te va adăposti acolo cântarea: Aliluia.

Cumplită este calea pe care mă duc și pe care niciodată n-am mai umblat; și locul acela îmi este necunoscut, unde nimeni nicidecum nu mă cunoaște: înfricoșător lucru este să vezi pe cei ce ne conduc, dar și mai înfricoșător este să vezi pe Cel ce m-a chemat, Stăpânul vieții și al morții, Care ne cheamă pe noi acolo, când voiește: Aliluia.

Noi, dacă mergem dintr-o țară într-altă țară, avem nevoie de călăuzire. Ce să facem când ne vom duce în țara pe care nicidecum n-o cunoaștem? Multe călăuze îți trebuie ție, atunci, multe rugăciuni trebuie să meargă împreună cu tine, ca să se păzească ticălosul suflet, până să ajungă la Hristos și să zică către Dânsul: Aliluia.

Cei ce se supun patimilor trupești, aceia nu vor avea acolo nicidecum iertare, căci acolo vor fi învinuitori înfricoșători; acolo și cărțile se vor deschide. Încotro vei privi atunci, omule, sau cine-ți va ajuta ție acolo, atunci? Fără numai dacă ai făcut vreun bine, când ai fost viu, și dacă ai făcut bine săracilor, cântând: Aliluia.

Tinerețile și frumusețea trupului, în vremea morții, se veștejesc; limba atunci arde cumplit și gâtlejul uscat se aprinde; atunci frumusețea ochilor se stinge și toată podoaba obrazului se schimbă, iar frumusețea glasului se destramă și de acum încetează a mai zice adesea: Aliluia.

Liniștiți-vă acum, liniștiți-vă, pentru cel mort; liniștiți-vă, încetând tânguirea; priviți taina cea mare, căci ceasul este înfricoșător; tăceți, ca să plece cu pace sufletul, că în mare nevoie se află, și cu multă frică se roagă lui Dumnezeu: Aliluia.

Eu am văzut prunc murind și mi-am tânguit viața, pentru că se tulbura cu totul și tremura; iar când i-a venit ceasul striga: tată, ajută-mi! maică, scapă-mă! Și nu era nimeni în

stare să-l ajute, ci, numai văzându-l, se mâhneau și-l plângeau la groapă, cu cântarea: Aliluia.

Câți n-au fost răpiți fără de veste din cămările lor de nuntă, în mormânt, căci s-au însoțit cu însoțire veșnică și au pricinuit tânguire nesfârșită și nu s-au mai sculat din cămara lor de nuntă! În timpul în care a fost nunta, în același timp a fost și groapa; în timpul în care a fost însoțirea, în același timp și despărțirea; în același loc râsul, în același loc și plânsul, împreună și cântarea: Aliluia.

Ne bucurăm, chiar numai auzind, că acolo este veșnică lumină, că acolo este izvorul vieții noastre și că acolo este desfătarea cea veșnică; acolo este raiul, unde toate sufletele drepților se bucură. Să ne adunăm și noi toți în Hristos, ca să strigăm așa lui Dumnezeu: Aliluia.

Preasfântă Fecioară nenuntită, care ai născut Lumina cea neapropiată, te rog și cu smerenie cad înaintea ta și cer ție: nu înceta a ruga pe Domnul pentru adormitul robul tău, Preacurată, ca să afle acolo iertare greșelilor, în ziua judecății, Preasfântă, că îndrăznire ai pururea să te rogi Fiului tău: Aliluia.

Apoi iarăși CONDACUL

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Cântarea a 7-a:

Irmos: Minune de negrăit...

De focul gheenei și de hotărârea cea înfricoșătoare, ca un îndurat, Hristoase, izbăvește pe robul Tău, pe care în credință l-ai luat din acestea de acum, și-i dă lui să-Ți cânte Ție: Izbăvitorule, Dumnezeule, binecuvântat ești.

În pământul celor blânzi și în desfătarea raiului, pe robul Tău cel adormit întru credință, învrednicindu-l de locașul măririi celei minunate, Dumnezeule, dă-i să-Ți cânte Ție: Izbăvitorule, Dumnezeule, binecuvântat ești.

Slavă...

Mare este judecata, dar urgia gheenei este de negrăit, fraților, căci acolo sufletele ard dimpreună cu trupurile și cu durerea lăcrimează, strigând: Izbăvitorule, Dumnezeule, binecuvântat ești.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe cei ce neîncetat te laudă pe tine, Maica lui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, fără prihană, curată, pe cei vii pururea păzește-i cu rugăciunile tale, pe cei mutați scoate-i din foc, ca să strige: Izbăvitorule, Dumnezeule, binecuvântat ești.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Înfricoșează-te, teme-te, cerule...

O, ce ceas înfricoșător așteaptă pe păcătoși, fraților! O, ce frică îi va cuprinde, atunci când focul gheenei îi va mistui și șarpele cel târâtor îi va înghiți! Pentru aceasta, Hristoase îndurate, izbăvește-ne de ziua cea înfricoșătoare a gheenei.

O, de ce bucurie vor avea parte drepții, când va veni Judecătorul, căci acolo s-au gătit cămara și raiul și toată împărăția lui Hristos; întru acestea fă, Hristoase, ca robii Tăi să se veselească împreună cu sfinții Tăi, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cine va putea îndura, Hristoase, amenințarea venirii Tale celei înfricoșătoare? Atunci cerul se va zbate ca o hârtie bătută de vânt și vor cădea stelele; toată făptura se va clătina

de frică și lumina se va schimba. Atunci iartă, Cuvântule, pe acesta ce s-a mutat de aici.

Și acum..., a Născătoarei:

Fiul, pe Care L-ai întrupat mai presus de fire, curată, este Judecătorul celor vii și al celor morți; El judecă tot pământul și mântuiește din chinuri pe care voiește și mai vârtos pe cei ce cu dragoste se închină Lui și pe tine te laudă întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea...

Nu vă tânguiți toți cei ce ați murit în credință, căci Hristos pentru noi a răbdat cu trupul și crucea și îngroparea, și a făcut fii ai nemuririi pe toți care strigă către Dânsul: să nu intri la judecată cu robii Tăi.

Ca unii care am adormit în nădejdea dumnezeieștii învieri, noi, credincioșii, am aflat viața cea în Hristos a tuturor. Dar acolo, fraților, ne așteaptă judecată multă și nimeni nu se mântuiește în iad. Dar voi, rugați-vă lui Hristos pentru toți.

Slavă...

În neîmbătrânitoare mărirea Ta și în desfătarea raiului, așază-l, Bunule, pe acesta ce s-a mutat acum de la noi, căci în dreaptă credință și în pocăință a alergat la Tine cu credință; fă-l pe dânsul părtaș ales al împărăției Tale.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine, ca pe Maica vieții, ceea ce ești mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, cu dreaptă credință te lău-

dăm credincioșii, că noi cei ce eram morți mai înainte, prin tine făcându-ne fără moarte, am aflat viață, și, iată, cântare aducem ție.

Irmosul:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta oștile îngerești; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Care slăvindu-L cu oștile îngerești, pe tine te fericim.

Apoi diaconul rostește ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... și preotul rugăciunea: Dumnezeul duhurilor...

Apoi LUMINÂNDA

Acum m-am odihnit și am aflat ușurare multă, căci m-am mutat din stricăciune și m-am dus la viață; Doamne, slavă Ție.

Și stihurile acestea:

Stih 1: Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului, așa va înflori.

Stih 2: Că duh a trecut printr-însul și nu va fi.

Stih 3: Și adevărul Domnului rămâne în veac.

Și, după fiecare stih, se zice luminânda, apoi: Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Acum am ales pe Fecioara, Maica lui Dumnezeu, că dintr-însa S-a născut Hristos, izbăvitorul tuturor; Doamne, slavă Ție.

Și îndată laudele; apoi stihirile următoare, glasul al 6-lea:

Podobie: Cea deznădăjduită pentru viață...

La Tine s-a mutat sfințitul Tău slujitor, îndumnezeindu-se acum, prin taina cea făcătoare de viață, Hristoase. Primește sufletul lui ca pe o pasăre în mâinile Tale, Mântuitorule; așază-l pe el în curțile Tale cu cetele îngerilor și odihnește pe

acesta pe care l-ai luat cu porunca Ta, Doamne, pentru mare mila Ta (de două ori).

Străină este taina morții, pentru că vine asupra tuturor fără de veste; firea se strică; moartea ia cu sila pe bătrâni, pe dregători, pe cărturari, pe dascăli și pe cei care cugetă cele deșarte; surpă pe episcopi, pe păstori și pe tot omul muritor. Ci să strigăm cu lacrimi: pe acesta, pe care l-ai luat cu porunca Ta, Doamne, odihnește-l pentru mare mila Ta.

Viețuind întru dreapta credință și înfrumusețat fiind preotul Tău, Hristoase, jertfitorul și slujitorul dumnezeieștilor Taine, cu dumnezeiasca Ta poruncă, s-a mutat din tulburările cele lumești. Pe acesta, ca pe un preot al Tău, Mântuitorule, primindu-l, mântuiește-l; și pe acesta, pe care l-ai luat cu porunca Ta, odihnește-l cu drepții pentru mare mila Ta.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Apoi diaconul rostește: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina. Iar cântăreții citesc: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu..., Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă..., Învrednicește-ne, Doamne.

Diaconul rostește ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta..., Încă ne rugăm pentru odihna sufletului..., Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor...

Iar preoții toți zic în taină rugăciunea: Dumnezeul duhurilor..., ecfonis: Că Tu ești învierea...

Apoi stihirile acestea ale lui Ioan Damaschin, glasul I:

Care desfătare lumească este lipsită de întristare? Care mărire stă pe pământ neschimbată? Toate sunt mai neputincioase decât umbra, toate mai înșelătoare decât visurile; o

clipă numai, și pe toate acestea moartea le primește. Ci, în lumina feței Tale, Hristoase, și în îndulcirea frumuseții Tale, pe cel pe care l-ai ales odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Stih: Domnul mă va paște și nimic nu-mi va lipsi.

Mântuitorul meu, cu fapta arăți că Tu ești învierea tuturor; cu cuvântul, Cuvântule, pe Lazăr l-ai înviat din morți; atunci încuietorile s-au sfărâmat și porțile iadului s-au cutremurat; atunci moartea oamenilor s-a arătat ca un somn. Ci Tu, Care ai venit să mântuiești zidirea Ta, nu să o osândești, pe acesta, pe care l-ai ales, odihnește-l ca un iubitor de oameni.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Ocrotitoare caldă te-ai arătat tuturor, Născătoare de Dumnezeu; acoperământ și tărie de la Dumnezeu tuturor celor ce aleargă la tine, celor din nevoi ajutătoare, celor robiți, grabnică izbăvire, căci pe tine te-a pus Hristos sprijin și scut și zid nestricat împotriva vrăjmașilor, iar pentru neputincioși tărie nebiruită, și dătătoare de pace sufletelor noastre.

Stihirile, glasul al 2-lea:

Vai, câtă luptă are sufletul când se desparte de trup! Vai, cât lăcrimează atunci, și nu este cine să-l miluiască pe dânsul; către îngeri ridicându-și ochii, în zadar se roagă; către oameni mâinile tinzându-și, nu are cine să-i ajute. Pentru aceasta, iubiții mei frați, cunoscând scurtimea vieții noastre, adormitului să-i cerem odihnă de la Hristos, și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Către Domnul când m-am necăjit, am strigat și m-a auzit.

Veniți cu toții să vedem minune mai presus de minte, că cel ce ieri cânta cu noi, acum zace mort. Veniți să cunoaștem cum, peste puțin, și noi, cei tulburați, ne vom sfârși; cum cei ce se ungeau cu miruri zac greu mirosind; cum cei ce se împodobeau cu aur zac fără podoabă și fără chip? Pentru aceasta, iubiții mei frați, cunoscând scurtimea vieții noastre, celui mutat să-i cerem de la Hristos odihnă, și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Doamne, izbăvește sufletul meu de buze viclene.

Mântuiește-te, viață deșartă, mântuiți-vă toți, prieteni, rude și fii; iată, eu merg acum pe o cale, unde n-am călătorit niciodată; ci, aducându-vă aminte de dragostea mea cea către voi, veniți, întovărășiți-mă și dați gropii acest lut al meu, iar pe Hristos, Care va judeca smeritul meu suflet, cu lacrimi rugați-L să mă izbăvească de focul cel nestins.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Ușă neumblată, tainic pecetluită, binecuvântată, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, primește rugăciunile noastre și le du Fiului tău și Dumnezeu, ca să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 3-lea:

Deșertăciuni sunt toate cele omenești. Câte nu rămân după moarte! Nu merge cu noi bogăția, nu ne însoțește mărirea, căci, venind moartea, toate acestea pier. Pentru aceasta, lui Hristos celui fără de moarte să-L strigăm: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihnește-l, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Stih: Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu.

Iată, zac, iubiții mei frați, în mijlocul tuturor, amuțit și fără glas; gura a tăcut, limba a încetat și buzele s-au lipit; mâinile și picioarele s-au legat, chipul s-a schimbat, ochii s-au stins și nu văd pe cei ce plâng; auzul nu primește strigarea celor ce se tânguiesc, nările nu simt mireasma tămâiei; dar dragostea cea adevărată niciodată nu moare; pentru aceasta, rog pe toți cunoscuții și prietenii mei, să faceți pomenire pentru mine, ca, în ziua judecății, să aflu milă la judecata cea înfricoșătoare.

Stih: Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta de acum și până în veac.

O, oamenilor, pentru ce ne tulburăm zadarnic? Calea pe care alergăm este repede și scurtă; fum este viața; abur, cenușă și țărână ne facem peste puțin și ca floarea ne veștejim. Pentru aceasta să strigăm lui Hristos, Împăratului celui nemuritor: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihnește-l, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Liman de mântuire te avem, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, noi, cei învăluiți în marea vieții. Pentru aceasta, roagă-te lui Dumnezeu, Care S-a întrupat din tine mai presus de fire și în chip de negrăit S-a făcut om, ca să mântuiască sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 4-lea:

Unde este dezmierdarea cea lumească? Unde este nălucirea celor trecătoare? Unde este aurul și argintul? Unde este mulțimea slugilor și strigarea? Toate sunt țărână, toate cenușă, toate umbră. Ci veniți să strigăm Împăratului celui

fără de moarte: Doamne, de veșnicele Tale bunătăți învrednicește pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnindu-l pe dânsul întru fericirea cea neîmbătrânitoare.

Stih: Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: în casa Domnului vom merge.

A venit asupră-mi moartea ca un fur; a venit stricătorul și m-a surpat; a venit și, ca și cum n-aș fi fost, m-a arătat; a venit și, pământ fiind eu, ca și cum n-aș fi fost, zac; cu adevărat vis, cu adevărat nălucire suntem noi muritorii. Ci veniți să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, pe acesta ce s-a mutat de la noi, învrednicește-l de veșnicele Tale bunătăți, odihnindu-l pe dânsul în viața cea neîmbătrânitoare.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Una curată și preacinstită Fecioară, ceea ce pe Dumnezeu mai presus de fire L-ai născut, roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 5-lea:

Adusu-mi-am aminte de proorocul ce strigă: eu sunt pământ și țărână; și iarăși m-am uitat în mormânt și am văzut oase goale și am zis: Oare, cine este împăratul sau ostașul, bogatul sau săracul, dreptul sau păcătosul? Ci odihnește, Doamne, cu drepții pe robul Tău.

Stih: Au stat picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime.

Tu ai zis, Hristoase: cel ce crede în Mine nu va vedea moarte, ci, precum Eu sunt Lumină din Lumină, așa vor lumina cu Mine cei ce Mă caută; iar cei ce sunt împreună cu

Mine se vor bucura de mărirea cea dumnezeiască, de care învredniceşte, Preabunule, pe robul Tău, cel plecat la Tine, Iubitorule de oameni, dând iertare greşelilor lui.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Ţie ne rugăm, ca Maicii lui Dumnezeu; binecuvântată, roagă-te să ne mântuim noi.

Stihirile, glasul al 6-lea:

Început şi temei mi-a fost mie hotărârea Ta de a mă zidi; căci, voind să mă faci fiinţă vie din firea cea nevăzută şi din cea văzută, ai plăsmuit trupul meu din pământ şi mi-ai dat suflet, prin insuflarea Ta cea dumnezeiască şi făcătoare de viaţă. Pentru aceasta, Hristoase, odihneşte pe robul Tău, în latura celor vii şi în locaşurile drepţilor.

Stih: Către Tine, Cel ce locuieşti în cer, am ridicat ochii mei.

Cinstit-ai cu chipul Tău zidirea mâinilor Tale, Mântuitorule, că ai zugrăvit în chip trupesc asemănarea fiinţei Tale celei înţelegătoare, căreia şi părtaş pe mine m-ai făcut, punându-mă să stăpânesc pe pământ făpturile după libera mea voie. Pentru aceasta, Mântuitorule, odihneşte pe robul Tău, în latura celor vii şi în locaşurile drepţilor.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, singură curată şi binecuvântată; pentru aceasta, neîncetat lăudându-te, te mărim.

Stihirile, glasul al 7-lea:

După chipul şi după asemănarea Ta ai plăsmuit din început pe om şi l-ai pus în rai să stăpânească făpturile Tale; dar, din pizma diavolului, fiind amăgit, s-a făcut părtaş mâncării, călcător poruncilor Tale făcându-se. Pentru aceasta, l-ai osândit să se întoarcă iarăşi în pământul din care a fost luat, Doamne, şi să-şi ceară odihnă.

Stih: Cât sunt de iubite locaşurile Tale, Doamne.

Moartea, cea dată firii noastre celei din Adam, dezleagă toată întristarea; căci ne-am făcut stricăcioşi, făcându-ne părtaşi mâncării; să cunoaştem dar că, fiind zidiţi din pământ, vom deveni iarăşi pulbere, ţărână precum eram mai înainte. Pentru aceasta, cu glas de plângere pe Făcătorul să-L rugăm, ca să dăruiască adormitului iertare şi mare milă.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, zid nesurpat şi nădejde te-au agonisit credincioşii. Pentru că ştii că firea noastră este amestecată cu toate păcatele, nu înceta, stăpână, a te ruga pentru robii tăi, care au adormit în credinţă, ca Fiul tău şi Dumnezeu să dea lor iertare, când va şedea la judecată, ca toţi să te fericim.

Stihirile, glasul al 8-lea:

Plâng şi mă tânguiesc când gândesc la moarte şi văd în morminte frumuseţea noastră, cea zidită după chipul lui Dumnezeu zăcând: grozavă, fără mărire şi fără chip. O, minune! Ce taină este aceasta, ce s-a făcut cu noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu ade-

vărat, precum este scris, după porunca lui Dumnezeu, Care dă adormitului odihnă.

Stih: Doamne al puterilor, dorește și se sfârșește de dor sufletul meu.

Cum ne-am dat stricăciunii noi, cei care, precum s-a scris, purtam chip nestricăcios și, primind prin suflare dumnezeiască suflet nemuritor, am devenit fire amestecată? Și cum am călcat poruncile lui Dumnezeu? O, minune! Cum, lăsând hrana vieții, am mâncat mâncare amară și aducătoare de moarte? Cum ne-am înșelat, lipsindu-ne de viața cea dumnezeiască? Pentru aceasta să strigăm: pe cel ce s-a mutat, în curțile Tale, odihnește-l.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Acoperământul tău, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, este doctorie sufletească, că, sub acela scăpând, ne izbăvim de bolile sufletești.

Alte stihiri idiomele, glasul al 8-lea:

Nemăsurat este chinul pentru cei ce viețuiesc în desfrânări: scrâșnire dinților și plângere nemângâiată, negură neluminată și întunericul cel mai din afară, vierme neadormit, lacrimi fără trecere și judecată fără milă. Pentru aceasta, mai înainte de sfârșit, să strigăm, grăind: Stăpâne Hristoase, pe cel pe care l-ai chemat, odihnește-l cu aleșii Tăi.

Va răsuna trâmbița și morții ca dintr-un somn se vor scula, dorind să ia viață cerească; să nu osândești pe robii Tăi, care au nădăjduit în Tine, Făcătorul și Domnul, că muritor pentru noi Te-ai arătat, Cel ce ești nemuritor. Pentru aceasta, îndrăznind, cădem la Tine și grăim: Stăpâne Hristoase, privește cu milă pe cel pe care l-ai chemat și odihnește-l cu aleșii Tăi.

Iată, și stihiile, cerul și pământul, se vor schimba și toată făptura în nestricăciune se va îmbrăca. Pieri-va stricăciunea și se va risipi întunericul, la venirea Ta; căci iarăși ai să vii cu slavă, precum s-a scris, ca să răsplătești fiecăruia după faptele lui. Pentru aceasta, Hristoase, pe cel pe care l-ai chemat odihnește-l cu aleșii Tăi.

A Născătoarei:

Cel ce Te-ai arătat din Fecioară, Mântuitorul meu, ai slăvit fecioria; de aceea, cetele fecioarelor, aprinzându-și candelele, cântă Ție, dorind slava Ta. Deci, precum pe acelea, așa și pe robul Tău învrednicește-l să intre în cămara Ta cea dumnezeiască, cu rugăciunile curatei Fecioare, binecuvântata Maica Ta, care Te-a născut fără prihană, și cu ale tuturor sfinților Tăi, Iubitorule de oameni.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Veniți și priviți toți străina și înfricoșătoarea vedere, cunoscută tuturor, chipul care acum se arată, și să nu mai gândiți la cele trecătoare, căci astăzi sufletul se desparte de trup, mutându-se la lumea cea veșnică, mergând pe o cale în care niciodată n-a umblat, și la Judecătorul cel nefățarnic, unde stau înainte cetele îngerești; și înfricoșătoare este, frații mei, judecata aceea, unde toți vom sta goi: unii rușinați, iar alții încununați. Pentru aceasta, să strigăm către Împăratul cel nemuritor: când vei cerceta cele ascunse ale oamenilor, iartă pe robul Tău, pe care l-ai luat, Doamne, Iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoarei:

Hristoase, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, ale Înaintemergătorului Tău, ale apostolilor, proorocilor, ale

arhiereilor, ale preacuvioșilor și drepților și ale tuturor sfinților, odihnește pe robul Tău cel ce a adormit.

După aceea: Bine este a ne mărturisi Domnului..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., troparele: Cu duhurile drepților... și celelalte. Apoi ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta... și celelalte. Și după rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... se face sărutare, așa cum s-a arătat la Înmormântarea mirenilor, în care timp se cântă stihirile, glasul al 2-lea: Veniți, fraților, să dăm mortului sărutarea... Apoi. Slavă..., glasul al 6-lea: Văzându-mă zăcând fără glas... Și acum..., a Născătoarei (caută-le la Înmormântarea mirenilor, pag. 236–239).

După aceasta, ridicând coșciugul, ocolesc mai întâi biserica și fac trei opriri, unde se rostește ectenia pentru morți, apoi este dus la mormânt; iar preoții, mergând înainte, cântă irmoasele Canonului Mare, glasul al 6-lea:

Irmosul Cântării I:

Ajutor și apărător s-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu și-L voi preaslăvi; Dumnezeul părinților noștri și-L voi înălța pe Dânsul, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Irmosul Cântării a 2-a:

Ia aminte, cerule, și voi grăi și voi lăuda pe Hristos, Care din Fecioară S-a arătat lumii cu trup.

Vedeți, vedeți că Eu sunt Dumnezeu, Care am plouat mană și apă din piatră am izvorât de demult, în pustiu, poporului Meu, numai cu dreapta și cu puterea Mea.

Irmosul Cântării a 3-a:

Pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, Hristoase, întărește Biserica Ta.

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea care se clatină, că Tu ești singur sfânt și Domn.

Irmosul Cântării a 4-a:

A auzit proorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a cutremurat că vrei să Te naști din Fecioară și să Te arăți oamenilor, și a zis: am auzit glasul Tău și m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne.

Irmosul Cântării a 5-a:

Pe mine, cel ce mă rog dis-de-dimineață, Iubitorule de oameni, Te rog luminează-mă și mă îndreptează întru poruncile Tale și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Irmosul Cântării a 6-a:

Din iadul cel mai de dedesubt, am strigat din toată inima către înduratul Dumnezeu și m-a auzit și a scos din stricăciune viața mea.

Irmosul Cântării a 7-a:

Am greșit, am făcut fărădelege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nu am păzit și nici n-am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Dar nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeul părinților.

Irmosul Cântării a 8-a:

Pe Cel pe Care oștile cerești Îl slăvesc și de Care se cutremură heruvimii și serafimii, pe Acela toată suflarea și făptura lăudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Irmosul Cântării a 9-a:

Neînțeles lucru este rodul zămislirii mai presus de fire și fără stricăciune nașterea Maicii celei fără de bărbat; căci nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta, toate neamurile pe tine, ca pe o maică, mireasă dumnezeiască, cu dreaptă credință te mărim.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., troparele: Cu duhurile drepților... și celelalte. După aceea, diaconul rostește ectenia pentru morți și preotul citește rugăciunea: Dumnezeul duhurilor...

Și făcând apolisul, așază trupul celui adormit în mormânt, așa cum s-a arătat la Înmormântarea mirenilor.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII

cum se face la Sfintele Paști și peste toată Săptămâna Luminată

Știut să fie că, dacă va răposa vreunul dintre creștini de Sfintele Paști sau în orice zi din Săptămâna Luminată, până la Duminica Tomii, nu se cântă slujba obișnuită a înmormântării, pentru mărirea și cinstea sărbătorii Învierii și pentru că acestea sunt zile de bucurie și de veselie, iar nu de jale și de plângere, căci toți câți murim în nădejdea învierii și a vieții celei veșnice, în Hristos înviem. Biserica așa învață și așa ne poruncește să ținem.

Deci venind preotul cu cântăreții în casa în care zace trupul celui adormit, își pune epitrahilul și felonul și, cădind ca de obicei, începe:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., apoi preotul cântă troparul, glasul al 5-lea:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le (de trei ori).

Apoi zice stihurile acestea:

Stih 1: Să învieze Dumnezeu, și să se risipească vrăjmașii Lui, și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe El.

Iar cântăreții cântă după fiecare stih: Hristos a înviat din morți...

Stih 2: Precum se împrăștie fumul și nu mai este; precum se topește ceara de la fața focului.

Stih 3: Așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar drepții să se veselească.

Stih 4: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Slavă..., Hristos a înviat..., Și acum..., Hristos a înviat...

După cântarea acestora, pun trupul mortului în sicriu. Și diaconul zice ectenia pentru morți, iar preotul rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... (caută-le la pag. 204). Și, după ecfonis, se citește Învierea lui Hristos văzând... Iar când sunt gata cele ale înmormântării, ridicând sicriul, pornesc spre biserică, mergând înainte preoții cu diaconii, după dânșii cântăreții și tot poporul, cântând Canonul Paștilor: Ziua învierii, să ne luminăm, popoare..., cât se va putea, până ajung la biserică. Iar după ce intră în biserică, pun sicriul pe masă și preotul cădește după obicei, începând Canonul de la început, pe 8.

Cântarea I, glasul I:

Irmosul:

Ziua învierii, să ne luminăm, popoare! Paștile Domnului, Paștile! Că, din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruință.

Să ne curățim simțirile și să vedem pe Hristos strălucind cu neapropiata lumină a Învierii. Și, cântându-I cântare de biruință, luminat să-L auzim zicând: bucurați-vă!

Cerurile, după cuviință, să se veselească și pământul să se bucure. Și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută, că a înviat Hristos, Bucuria cea veșnică.

Apoi ectenia mică și ecfonisul:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Veniți să bem băutură nouă, nu din piatră stearpă făcută cu minune, ci din izvorul nestricăciunii, cel izvorât din mormântul lui Hristos, întru care ne întărim.

Acum toate s-au umplut de lumină: și cerul și pământul și cele de dedesubt. Deci, să prăznuiască toată făptura Învierea lui Hristos, întru Care s-a întărit.

Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase; astăzi mă scol împreună cu Tine, înviind Tu; răstignitu-m-am ieri împreună cu Tine, Însuți împreună mă preamărește, Mântuitorule, întru împărăția Ta.

Diaconul rostește ectenia pentru morți, iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... și ecfonisul: Că Tu ești învierea și viața...

Apoi IPACOI, glasul al 4-lea:

Venind, mai înainte de dimineață, cele ce au fost cu Maria și, aflând piatra răsturnată de pe mormânt, au auzit de la înger: Pentru ce căutați, printre morți, ca pe un om, pe Cel ce este Lumina cea pururea fiitoare? Vedeți giulgiurile cele de îngropare. Alergați și propovăduiți lumii că S-a sculat Domnul, omorând moartea, pentru că este Fiul lui Dumnezeu, Care mântuiește neamul omenesc.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu-grăitorul Avacum să stea împreună cu noi şi să arate pe îngerul cel purtător de lumină, care a grăit cu mare glas: Astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos, ca un atotputernic.

Parte bărbătească, ca Cel ce a deschis pântecele fecioresc, fost-a Hristos; iar ca om, Mieluşel S-a chemat. Şi fără prihană a fost Paştile noastre, ca Cel ce n-a gustat întinăciune; şi, ca un Dumnezeu adevărat, desăvârşit S-a numit.

Ca un mieluşel de un an, Cununa cea binecuvântată de noi, Hristos, de voie pentru toţi S-a jertfit, Paştile cele curăţitoare; şi iarăşi, din mormânt, frumos a strălucit nouă Soarele dreptăţii.

Dumnezeiescul părinte David înaintea chivotului umbrei a săltat jucând; iar noi, poporul cel sfânt al lui Dumnezeu, văzând plinirea celor închipuite, să ne veselim dumnezeieşte, că a înviat Hristos, ca un atotputernic.

Ecfonis: Că bun şi iubitor de oameni...

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Să mânecăm cu mânecare adâncă şi, în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului; şi să vedem pe Hristos, Soarele dreptăţii, tuturor viaţă răsărind.

Milostivirea Ta cea nemăsurată văzând-o cei ţinuţi în legăturile iadului, la lumină au mers, Hristoase, cu picioare sprintene, lăudând Paştile cele veşnice.

Să ne apropiem, purtătorilor de lumină, de Hristos, Care a ieşit din mormânt ca un mire; şi să prăznuim, împreună cu cetele cele iubitoare de praznice, Paştile lui Dumnezeu cele mântuitoare.

Apoi ecfonis: Că s-a sfinţit şi s-a preaslăvit...

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Pogorâtu-Te-ai în cele mai de jos ale pământului şi ai sfărâmat încuietorile cele veşnice, care ţineau pe cei legaţi, Hristoase; iar a treia zi, precum Iona din chit, ai înviat din mormânt.

Păzind peceţile întregi, Hristoase, ai înviat din mormânt, Cel ce n-ai stricat cheile Fecioarei cu naşterea Ta, şi ne-ai deschis nouă uşile raiului.

Mântuitorul meu, ca un Dumnezeu, pe Tine însuţi de voie aducându-Te Tatălui, jertfă vie şi nejertfită, ai sculat pe Adam, împreună cu tot neamul, înviind din mormânt.

Diaconul rosteşte ectenia pentru morţi, iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... şi ecfonisul: Că Tu eşti învierea şi viaţa...

Apoi CONDACUL

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

Tu singur eşti fără de moarte, Cel ce ai făcut şi ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiţi şi în acelaşi pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit şi mi-ai zis: pământ eşti şi în pământ vei merge, unde toţi

pământenii vom merge, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia.

Și iarăși: Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău... Iar în loc de Sfinte Dumnezeule... se cântă: Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat.

După aceea Apostolul din Faptele Apostolilor, al zilei în care se face înmormântarea, iar dacă nu se va afla Apostolul, se citește cel de la înmormântarea cea de obște. Apoi se cântă: Aliluia, glasul al 8-lea, și se citește Evanghelia întâi a învierii:

Diaconul: Înțelepciune, drepți...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(XXVIII, 16-20)

În vremea aceea, cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus. Și, văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Și, apropiindu-Se Iisus, le-a vorbit lor zicând: Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă; și, iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.

După aceea se cântă:

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea Ta o lăudăm și o slăvim, că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm; numele Tău numim. Veniți, toți credincioșii, să ne

închinăm sfintei învierii lui Hristos, că, iată, a venit prin Cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna, binecuvântând pe Domnul, lăudăm învierea Lui, că, răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat (de trei ori).

Și stihira, glasul al 6-lea:

Înviind Iisus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă (de trei ori).

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Cel ce a izbăvit pe tineri din cuptor, făcându-Se om, pătimește ca un muritor; și, prin patimă, pe cel muritor îl îmbracă în podoaba nestricăciunii, Cel unul binecuvântat, Dumnezeul părinților și preaslăvit.

Femeile, cele de Dumnezeu înțelepțite, cu miruri către Tine au alergat; și bucurându-se, s-au închinat Ție, Dumnezeului celui viu, pe Care, ca pe un mort, cu lacrimi Te căutau; și Paștile cele de taină, ucenicilor Tăi, Hristoase, le-au binevestit.

Prăznuim omorârea morții, sfărâmarea iadului și începutul altei vieți veșnice; și, săltând, lăudând pe Pricinuitorul, Cel unul binecuvântat, Dumnezeul părinților și preaslăvit.

Cât este de sfântă, cu adevărat, și mult prăznuită această noapte de mântuire și strălucită, mai înainte vestitoare fiind a zilei celei purtătoare de lumină, a Învierii, întru care Lumina cea fără de ani din mormânt cu trupul tuturor a strălucit.

Ectenia mică şi ecfonisul: Fie stăpânirea Împărăţiei...

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Această vestită şi sfântă zi, cea dintâi a săptămânii, împărătească şi doamnă, al praznicelor praznic şi sărbătoare a sărbătorilor este, în care binecuvântăm pe Hristos în veci.

Veniţi, în ziua cea vestită a Învierii, să ne împărtăşim din rodul cel nou al viţei, din veselia cea dumnezeiască şi din împărăţia lui Hristos, lăudându-L pe Dânsul ca pe un Dumnezeu în veci.

Ridică împrejur ochii tăi, Sioane, şi vezi, că, iată, au venit la tine fiii tăi, ca nişte făclii de Dumnezeu luminate, de la apus şi de la miazănoapte, şi de la miazăzi şi de la răsărit, întru tine binecuvântând pe Hristos în veci.

Părinte atotţiitorule şi Cuvântule şi Duhule, fiinţă ce eşti una în trei Ipostasuri, fire mai presus de fire şi dumnezeiască, întru Tine ne-am botezat şi pe Tine bine Te cuvântăm întru toţi vecii.

Ectenia şi ecfonisul: Că s-a binecuvântat...

Cântarea a 9-a:

Stih: Îngerul a strigat celei pline de har: curată Fecioară, bucură-te şi iarăşi zic, bucură-te, că Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt.

Irmosul:

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit; saltă acum şi te bucură, Sioane, iar tu curată, Născătoare de Dumnezeu, veseleşte-te întru învierea Celui născut al tău.

Stih: Măreşte, sufletul meu, pe Cel ce a pătimit de bunăvoie şi a fost îngropat şi a înviat a treia zi din mormânt.

O, dumnezeiescul, o, iubitul, o, preadulcele Tău glas! Căci cu noi ai făgăduit să fii, cu adevărat, până la sfârşitul veacului, Hristoase; pe Care întărire de nădejde avându-Te, credincioşii să ne bucurăm.

Stih: Hristos, Paştile cele noi, Jertfa cea vie jertfită, Mieluşelul lui Dumnezeu, Care ridică păcatul lumii.

O, Paştile cele mari şi preasfinţite, Hristoase! O, Înţelepciunea şi Cuvântul şi Puterea lui Dumnezeu! Dă-ne nouă să ne împărtăşim cu Tine, mai adevărat, în ziua cea neînserată a împărăţiei Tale.

Ectenia mică şi ecfonisul:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cereşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin.

LUMINÂNDA

Cu trupul adormind, ca un muritor, Împărate şi Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicând şi moartea pierzând-o; Paştile nestricăciunii, lumii de mântuire (de trei ori).

Apoi Binecuvântările Învierii, glasul al 5-lea:

Binecuvântat eşti, Doamne, învaţă-ne pe noi îndreptările Tale.

Soborul îngeresc s-a mirat văzându-Te pe Tine, între cei morţi socotit fiind, şi puterea morţii, Mântuitorule, stricând şi împreună cu Tine pe Adam ridicând, şi din iad pe toţi slobozindu-i.

Binecuvântat ești, Doamne...

Pentru ce miruri, din milostivire, cu lacrimi amestecați, o ucenițelor? Îngerul, cel ce a strălucit la mormânt, a zis mironosițelor: vedeți voi groapa și înțelegeți că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Binecuvântat ești, Doamne...

Foarte de dimineață, mironosițele au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se, dar înaintea lor a stat îngerul și a zis: Vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeți, ci Apstolilor spuneți învierea.

Binecuvântat ești, Doamne...

Mironosițele femei, cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule, au plâns; dar îngerul către dânsele a grăit, zicând: pentru ce socotiți pe Cel viu cu cei morți? Căci, ca un Dumnezeu, a înviat din mormânt.

Slavă..., a Treimii:

Închinămu-ne Tatălui și Fiului Acestuia și Duhului celui Sfânt, Sfintei Treimi întru o ființă, cu serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe Dătătorul de viață născându-L, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai izbăvit; și bucurie Evei în locul întristării i-ai dăruit și pe cei căzuți din viață i-a îndreptat la aceeași, Cel ce S-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule.

Și, după Binecuvântările Învierii, îndată se cântă stihirile Paștilor, același glas:

Stih: Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe El.

Paștile cele sfințite astăzi nouă s-au arătat, Paștile cele noi și sfinte, Paștile cele de taină, Paștile cele preacinstite, Paștile Hristos-Izbăvitorul; Paștile cele fără prihană, Paștile cele mari, Paștile credincioșilor, Paștile care au deschis nouă ușile raiului, Paștile cele ce sfințesc pe toți credincioșii.

Stih: Precum se împrăștie fumul și nu mai este; precum se topește ceara de fața focului.

Veniți de la mormânt, femei binevestitoare, și ziceți Sionului: Primește de la noi bunele vestiri de bucurie ale învierii lui Hristos; veselește-te, saltă și te bucură, Ierusalime, pe Împăratul-Hristos văzându-L ca pe un mire ieșind din mormânt.

Stih: Așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar drepții să se veselească.

Mironosițele femei, foarte de dimineață, stând înaintea mormântului Dătătorului de viață, aflat-au înger pe piatră șezând, și acela, grăind către dânsele, așa a zis: Ce căutați pe Cel viu cu cei morți? Ce plângeți pe Cel nestricăcios ca și cum ar fi întru stricăciune? Mergând, propovăduiți ucenicilor Lui.

Stih: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Paștile cele frumoase, Paștile Domnului, Paștile! Paștile cele preacinstite nouă ne-au răsărit! Paștile, cu bucurie unul cu altul să ne îmbrățișăm. O, Paștile, izbăvire de întristare! Că astăzi, din momânt, ca dintr-o cămară strălucind Hristos, pe femei de bucurie le-a umplut, zicând: vestiți Apostolilor.

Slavă... Și acum..., glasul al 5-lea:

Ziua Învierii! Și să ne luminăm cu prăznuirea și unul pe altul să ne îmbrățișăm. Să zicem: fraților, și celor ce ne urăsc pe noi. Să iertăm toate pentru înviere și așa să strigăm: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Hristos a înviat... (de 3 ori). Apoi diaconul rostește ectenia pentru morți, iar arhiereul sau preotul citește cu glas mare, aproape de cel adormit, rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... și rugăciunea de iertare cu celelalte cântări și rânduieli (caută-le la pag. 233–234). După aceea se face otpustul: Hristos, Cel ce a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le, Adevăratul Dumnezeul nostru... Veșnica pomenire...

Și apoi ieșind, este dus cel adormit la groapă, cântându-se: Hristos a înviat... Și este înmormântat cu mulțumire și cu bucurie, zicând cele scrise la Rânduiala înmormântării mirenilor (caută la pag. 239). Se cântă și troparul:

Pământule, deschide-te și primește pe cel zidit din tine mai înainte cu mâna lui Dumnezeu, care acum iarăși se întoarce la tine, cel ce l-ai născut. Căci Ziditorul a luat ceea ce a fost după chipul Său, iar tu primește trupul lui, drept ceea ce este al tău.

EVANGHELII CE SE CITESC LA STÂLPI

EVANGHELIILE ÎNVIERII

(1)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(XXVIII, 16-20)

În vremea aceea, cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus. Și, văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Și, apropiindu-Se, Iisus le-a vorbit lor, zicând: Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă, și, iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin!

(2)

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu

(XVI, 1-8)

În vremea aceea, după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov și Salomeea au cumpărat miresme, ca să vină să-L ungă. Și dis-de-dimineață, în prima zi a săptămânii, pe când răsărea soarele, au venit la mormânt. Și ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului? Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Și, intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus. Dar mergeți și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că merge în Galileea, mai înainte de voi; acolo Îl veți vedea, după cum v-a spus. Și ieșind, au fugit de la mormânt, că erau cuprinse de frică și de uimire, și nimănui nimic n-au spus, căci se temeau.

(3)

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu

(XVI, 9-20)

În vremea aceea, după ce a înviat dimineața, în ziua cea dintâi a săptămânii, El S-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte demoni. Aceea, mergând, a vestit pe cei ce fuseseră

cu El și care se tânguiau și plângeau. Și ei, auzind că este viu și că a fost văzut de ea, n-au crezut. După aceea, S-a arătat în alt chip, la doi dintre ei, care mergeau la o țarină. Și aceia, mergând, au vestit celorlalți, dar nici pe ei nu i-au crezut. La urmă, pe când cei unsprezece ședeau la masă, li S-a arătat și i-a mustrat pentru necredința și împietrirea inimii lor, căci n-au crezut pe cei ce-L văzuseră înviat. Și le-a zis: Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura. Cel ce va crede și se va boteza se va mântui; iar cel ce nu va crede se va osândi. Iar celor ce vor crede, le vor urma aceste semne: în numele Meu, demoni vor izgoni, în limbi vor grăi, șerpi vor lua în mână și chiar ceva dătător de moarte de vor bea nu-i va vătăma, peste cei bolnavi își vor pune mâinile și se vor face sănătoși. Deci, Domnul Iisus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu. Iar ei, plecând, au propovăduit pretutindeni și Domnul lucra cu ei și întărea cuvântul, prin semnele care urmau. Amin.

(4)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(XXIV, 1-12)

În ziua cea dintâi a săptămânii, foarte de dimineață, au venit femeile la mormânt, aducând miresmele pe care le pregătiseră. Și au găsit piatra răsturnată de pe mormânt. Și, intrând,

nu au găsit trupul Domnului Iisus. Și, fiind ele încă nedumerite de aceasta, iată doi bărbați au stat înaintea lor, în veșminte strălucitoare. Și, înfricoșându-se ele și plecându-și fețele la pământ, au zis aceia către ele: De ce căutați pe Cel viu între cei morți? Nu este aici, ci S-a sculat. Aduceți-vă aminte cum v-a vorbit, fiind încă în Galileea, zicând că Fiul Omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor păcătoși și să fie răstignit, iar a treia zi să învieze. Și ele și-au adus aminte de cuvintele Lui. Și întorcându-se de la mormânt, au vestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți. Iar ele erau: Maria Magdalena și Ioana și Maria lui Iacov și celelalte împreună cu ele, care ziceau către Apostoli acestea. Și cuvintele acestea au părut înaintea lor ca o aiurare și nu le-au crezut. Și Petru, sculându-se, a alergat la mormânt și, plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Și a plecat, mirându-se în sine de ceea ce se întâmplase.

(5)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(XXIV, 12-35)

În vremea aceea, sculându-se Petru, a alergat la mormânt și, plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Și a plecat, mirându-se în sine de ceea ce se întâmplase. Și, iată, doi dintre ei mergeau în aceeași zi la un sat, care era departe de

Ierusalim, ca la șaizeci de stadii, al cărui nume era Emaus. Și aceia vorbeau între ei despre toate întâmplările acestea. Și, pe când vorbeau și se întrebau între ei, Iisus însuși, apropiindu-Se, mergea împreună cu ei. Dar ochii lor erau ținuți ca să nu-L cunoască. Și El a zis către ei: Ce sunt cuvintele acestea pe care le schimbați unul cu altul în drumul vostru? Iar ei s-au oprit, cuprinși de întristare. Răspunzând, unul cu numele Cleopa a zis către El: Tu singur ești străin în Ierusalim și nu știi cele ce s-au întâmplat în el zilele acestea? El le-a zis: Care? Iar ei I-au răspuns: Cele despre Iisus Nazarineanul, Care era prooroc puternic în faptă și în cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor. Cum L-au osândit la moarte și L-au răstignit arhiereii și mai-marii noștri; iar noi nădăjduiam că El este Cel ce avea să izbăvească pe Israel; și, cu toate acestea, astăzi este a treia zi de când s-au petrecut acestea. Dar și niște femei de ale noastre ne-au spăimântat, ducându-se dis-de-dimineață la mormânt, și, negăsind trupul Lui, au venit zicând că au văzut arătare de îngeri, care le-au spus că El este viu. Iar unii dintre noi s-au dus la mormânt și au găsit așa precum spuseseră femeile, dar pe El nu L-au văzut. Și El a zis către ei: O, nepricepuților și zăbavnici cu inima ca să credeți toate câte au spus proorocii! Nu trebuia, oare, ca Hristos să pătimească acestea și să intre în slava Sa? Și, începând de la Moise și de la toți proorocii, le-a tâlcuit lor, din toate Scripturile

cele despre El. Și s-au apropiat de satul unde se duceau, iar El se făcea că merge mai departe. Dar ei Îl rugau stăruitor, zicând: Rămâi cu noi că este spre seară și s-a plecat ziua. Și a intrat să rămână cu ei. Și, când a stat împreună cu ei la masă, luând El pâinea, a binecuvântat și, frângând, le-a dat lor. Și s-au deschis ochii lor și L-au cunoscut; și El S-a făcut nevăzut de ei. Și au zis unul către altul: Oare nu ardea în noi inima noastră, când ne vorbea pe cale și când ne tâlcuia Scripturile? Și, în ceasul acela, sculându-se, s-au întors la Ierusalim și au găsit adunați pe cei unsprezece și pe cei ce erau împreună cu ei, care ziceau că a înviat cu adevărat Domnul și S-a arătat lui Simon. Și ei au istorisit cele petrecute pe cale și cum a fost cunoscut de ei la frângerea pâinii.

(6)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(XXIV, 36-53)

În vremea aceea, sculându-Se din morți, Iisus a stat în mijlocul ucenicilor Săi și le-a zis: Pace vouă! Iar ei, înspăimântându-se și înfricoșându-se, credeau că văd duh. Și Iisus le-a zis: De ce sunteți tulburați și pentru ce se ridică astfel de gânduri în inima voastră? Vedeți mâinile Mele și picioarele Mele, că Eu Însumi sunt; pipăiți-Mă și vedeți, că duhul nu are carne și oase, precum Mă vedeți pe Mine că am. Și, zicând acestea, le-a arătat mâinile

și picioarele Sale. Iar ei, încă necrezând de bucurie și minunându-se, El le-a zis: Aveți aici ceva de mâncare? Iar ei I-au dat o bucată de pește fript și dintr-un fagure de miere. Și, luând, a mâncat înaintea lor. Și le-a zis: Acestea sunt cuvintele pe care le-am grăit către voi, fiind încă împreună cu voi, că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre Mine în Legea lui Moise, în prooroci și în psalmi. Atunci le-a deschis mintea ca să priceapă Scripturile. Și le-a spus că așa este scris și așa trebuia să pătimească Hristos și să învieze din morți a treia zi și să se propovăduiască în numele Său pocăința spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim. Voi sunteți martorii acestora. Și, iată, Eu trimit peste voi făgăduința Tatălui Meu; voi însă ședeți în cetate, până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus. Și i-a dus afară până spre Betania și, ridicându-Și mâinile, i-a binecuvântat. Și, pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și S-a înălțat la cer. Iar ei, închinându-se Lui, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare. Și erau în toată vremea în templu, lăudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

(7)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(XX, 1-10)

Iar în ziua întâi a săptămânii, Maria Magdalena a venit la mormânt dis-de-dimineață, fiind încă întuneric, și a văzut piatra ridicată de pe mormânt. Deci a alergat și a venit la Simon-Petru și

la celălalt ucenic, pe care-l iubea Iisus, și le-a zis: Au luat pe Domnul din mormânt și noi nu știm unde L-au pus. Deci, au ieșit Petru și celălalt ucenic și veneau la mormânt. Și cei doi alergau împreună, dar celălalt ucenic, alergând înainte, mai repede decât Petru, a sosit cel dintâi la mormânt. Și, aplecându-se, a văzut giulgiurile puse jos, dar n-a intrat. A sosit și Simon-Petru, urmând după el, și a intrat în mormânt și a văzut giulgiurile puse jos, iar mahrama, care fusese pe capul Lui, nu era pusă împreună cu giulgiurile, ci înfășurată, la o parte, într-un loc. Atunci a intrat și celălalt ucenic care sosise întâi la mormânt, și a văzut și a crezut. Căci încă nu știau Scriptura, că Iisus trebuia să învieze din morți. Și s-au dus ucenicii iarăși la ai lor.

(8)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(XX, 11-18)

În vremea aceea, Maria stătea afară lângă mormânt plângând. Și, pe când plângea, s-a aplecat spre mormânt. Și a văzut doi îngeri în veșminte albe șezând, unul către cap și altul către picioare, unde zăcuse trupul lui Iisus. Și aceia i-au zis: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea le-a zis: Că au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus. Zicând acestea, ea s-a întors cu fața și a văzut pe Iisus stând, dar nu știa că este Iisus. Zis-a ei Iisus: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea, crezând că

este grădinarul, I-a zis: Doamne, dacă Tu L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus și eu Îl voi ridica. Iisus i-a zis: Maria! Întorcându-se, aceea I-a zis evreiește: Rabuni! (adică, Învățătorule). Iisus i-a zis: Nu te atinge de Mine, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Mergi la frații Mei și le spune: Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru și la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru. Și a venit Maria Magdalena, vestind ucenicilor că a văzut pe Domnul și acestea i-a spus ei.

(9)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(XX, 19-31)

Și, fiind seară, în ziua aceea, întâi a săptămânii, și ușile fiind încuiate, unde erau adunați ucenicii de frica iudeilor, a venit Iisus și a stat în mijloc și le-a zis: Pace vouă! Și, zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii, văzând pe Domnul. Și Iisus le-a zis iarăși: Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi. Și, zicând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: Luați Duh Sfânt; cărora veți ierta păcatele, le vor fi iertate și cărora le veți ține vor fi ținute. Iar Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Iisus. Deci, au zis lui ceilalți ucenici: Am văzut pe Domnul! Dar el le-a zis: Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnele cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și

dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede. Și, după opt zile, ucenicii Lui erau iarăși înăuntru, și Toma, împreună cu ei. Și a venit Iisus, ușile fiind încuiate, și a stat în mijloc și a zis: Pace vouă! Apoi a zis lui Toma: Adu degetul tău încoace și vezi mâinile Mele și adu mâna ta și o pune în coasta Mea și nu fi necredincios, ci credincios. A răspuns Toma și I-a zis: Domnul meu și Dumnezeul meu! Iisus i-a zis: Pentru că M-ai văzut, ai crezut. Fericiți cei ce n-au văzut și au crezut! Și încă multe alte minuni a făcut Iisus înaintea ucenicilor Săi, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Iar acestea s-au scris, ca să credeți că Iisus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, să aveți viață în numele Lui.

(10)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(XXI, 1–14)

În vremea aceea, sculându-Se din morți, Iisus S-a arătat iarăși ucenicilor la Marea Tiberiadei și S-a arătat așa: Erau împreună Simon-Petru și Toma, cel numit Geamănul, și Natanael, cel din Cana Galileii, și fiii lui Zevedeu și alți doi din ucenicii Lui. Simon-Petru le-a zis: Mă duc să pescuiesc. Și i-au zis ei: Mergem și noi cu tine. Și au ieșit și s-au suit în corabie, și în noaptea aceea n-au prins nimic. Iar, făcându-se dimineață, Iisus a stat la țărm; dar ucenicii n-au știut că este Iisus. Deci le-a zis Iisus:

Fiilor, nu cumva aveți ceva de mâncare? Ei I-au răspuns: Nu. Iar El le-a zis: Aruncați mreaja în partea dreaptă a corăbiei și veți afla. Deci au aruncat-o și nu mai puteau s-o tragă de mulțimea peștilor. Și a zis lui Petru ucenicul acela pe care-l iubea Iisus: Domnul este! Deci Simon-Petru, auzind că este Domnul, și-a încins haina, căci era dezbrăcat, și s-a aruncat în apă. Și ceilalți ucenici au venit cu corabia, căci nu erau departe de țărm, ci la două sute de coți, trăgând mreaja cu pești. Deci, când au ieșit la țărm au văzut jar pus jos și pește pus deasupra, și pâine. Iisus le-a zis: Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum. Simon-Petru s-a suit în corabie și a tras mreaja la țărm, plină de pești mari: o sută cincizeci și trei și, deși erau atâția, nu s-a rupt mreaja. Iisus le-a zis: Veniți de prânziți. Și nici unul din ucenici nu îndrăznea să-L întrebe: Cine ești Tu?, știind că este Domnul. Deci a venit Iisus și a luat pâinea și le-a dat lor, și de asemenea și peștele. Aceasta este, acum, a treia oară când Iisus S-a arătat ucenicilor, după ce S-a sculat din morți.

(11)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(XXI, 14–25)

În vremea aceea, S-a arătat Iisus ucenicilor Săi, după ce S-a sculat din morți, și a zis lui Simon-Petru: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia? El I-a zis: Da, Doamne, Tu știi că

Te iubesc. Zis-a lui: Paşte mieluşeii Mei. Iisus i-a zis iarăşi, a doua oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubeşti? El I-a zis: Da, Doamne, Tu ştii că Te iubesc. Zis-a Iisus lui: Păstoreşte oile Mele. Iisus i-a zis a treia oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubeşti? Petru s-a întristat, că i-a zis a treia oară: Mă iubeşti? Şi I-a zis: Doamne, Tu ştii toate. Tu ştii că Te iubesc. Iisus i-a zis: Paşte oile Mele. Adevărat, adevărat zic ţie: Când erai mai tânăr te încingeai singur şi umblai unde voiai; dar când vei îmbătrâni, vei întinde mâinile tale şi altul te va încinge şi te va duce unde nu voieşti. Iar aceasta a zis-o, însemnând cu ce fel de moarte va preaslăvi pe Dumnezeu. Şi, zicând aceasta, i-a zis: Urmează Mie. Dar, întorcându-se, Petru a văzut venind după el pe ucenicul pe care-l iubea Iisus, acela care la Cină s-a rezemat de pieptul Lui şi I-a zis: Doamne, cine este cel ce Te va vinde? Pe acesta, deci, văzându-l, Petru a zis lui Iisus: Doamne, dar cu acesta ce se va întâmpla? Zis-a lui Iisus: Dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Tu urmează Mie. De aceea a ieşit cuvântul acesta între fraţi că ucenicul acela nu va muri; dar Iisus nu i-a spus că nu va muri, ci: dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Acesta este ucenicul care mărturiseşte despre aceasta şi care a scris acestea, şi ştim că mărturia lui e adevărată. Dar sunt şi alte multe lucruri pe care le-a făcut Iisus şi care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, cred că lumea aceasta n-ar cuprinde cărţile ce s-ar fi scris. Amin.

ALTE EVANGHELII

care pot fi citite ca adaos la stâlpi, precum şi în drum spre locul de înmormântare

(1)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(V, 17-24)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: Tatăl Meu până acum lucrează; şi Eu lucrez. Deci, pentru aceasta căutau şi mai mult iudeii să-L omoare, nu numai pentru că dezlega sâmbăta, ci şi pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său, făcându-Se pe Sine deopotrivă cu Dumnezeu. A răspuns deci Iisus şi le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, dacă nu va vedea pe Tatăl făcând; căci, cele ce face Acela, acestea le face şi Fiul întocmai. Că Tatăl iubeşte pe Fiul şi-I arată toate câte face El şi lucruri mai mari decât acestea va arăta Lui, ca voi să vă miraţi. Căci, după cum Tatăl scoală pe cei morţi şi le dă viaţă, tot aşa şi Fiul dă viaţă celor ce voieşte. Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului, ca toţi să cinstească pe Fiul, precum cinstesc pe Tatăl. Cel ce nu cinsteşte pe Fiul nu cinsteşte pe Tatăl, Care L-a trimis. Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu şi crede în Cel ce M-a trimis are viaţă veşnică şi la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viaţă.

(2)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(VI, 40-44)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră într-Însul: Aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul și crede în El să aibă viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi. Deci, iudeii murmurau împotriva Lui, fiindcă zisese: Eu sunt pâinea ce s-a coborât din cer. Și ziceau: Au nu este Acesta Iisus, fiul lui Iosif, și nu știm noi pe tatăl Său și pe mama Sa? Cum spune El acum: M-am coborât din cer? Iisus a răspuns și le-a zis: Nu murmurați între voi. Nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu-l va trage Tatăl, Care M-a trimis, și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

(3)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(XII, 16-21)

Zis-a Domnul pilda aceasta: Unui om bogat i-a rodit din belșug țarina. Și el cugeta în sine, zicând: Ce voi face, că n-am unde să adun roadele mele? Și a zis: Aceasta voi face: Voi strica jitnițele mele și mai mari le voi zidi și voi strânge acolo tot grâul și bunătățile mele; și voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te.

Iar Dumnezeu i-a zis: Nebune! În această noapte vor cere de la tine sufletul tău. Și cele ce ai pregătit ale cui vor fi? Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comori sieși și nu se îmbogățește în Dumnezeu.

(4)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(XXII, 23-33)

În vremea aceea, s-au apropiat de Iisus saducheii, cei ce zic că nu este înviere, și L-au întrebat, zicând: Învățătorule, Moise a zis: Dacă cineva moare neavând copii, fratele lui să ia de soție pe cea văduvă și să ridice urmași fratelui său. Deci erau, la noi, șapte frați; și cel dintâi s-a însurat și a murit și, neavând urmaș, a lăsat pe femeia sa fratelui său. Asemenea și al doilea și al treilea, până la al șaptelea. În urma tuturor a murit și femeia. La înviere, deci, a cărui dintre cei șapte va fi femeia? Căci toți au avut-o de soție. Răspunzând, Iisus le-a zis: Vă rătăciți, neștiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. Căci la înviere nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în cer. Iar despre învierea morților, au n-ați citit ce vi s-a spus vouă de Dumnezeu, zicând: Eu sunt Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov? Nu este Dumnezeul morților, ci al viilor. Iar mulțimile, ascultându-L, erau uimite de învățătura Lui.

(5)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(XXIV, 27–33; 42–51)

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Precum fulgerul iese de la răsărit și se arată până la apus, așa va fi și venirea Fiului Omului. Că unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii. Iar, îndată după strâmtorarea acelor zile, soarele se va întuneca și luna nu va mai da lumina ei, iar stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se vor zgudui. Atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului și vor plânge toate neamurile pământului și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă. Și va trimite pe îngerii Săi, cu sunet mare de trâmbiță și vor aduna pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la celelalte margini. Învățați de la smochin pilda: Când mlădița lui se face fragedă și odrăslește frunze, cunoașteți că vara este aproape. Asemenea și voi, când veți vedea toate acestea, să știți că este aproape, la uși. Privegheați deci, că nu știți în care zi vine Domnul vostru. Aceea cunoașteți, că de-ar ști stăpânul casei la ce strajă din noapte vine furul, ar priveghea și n-ar lăsa să i se spargă casa. De aceea, și voi fiți gata, că, în ceasul în care nu gândiți, Fiul Omului va veni. Cine, oare, este sluga credincioasă și înțeleaptă pe care a pus-o stăpânul peste slugile sale, ca să le dea hrană la timp? Fericită este sluga

aceea pe care, venind stăpânul său, o va afla făcând așa. Adevărat zic vouă că peste toate avuțiile sale o va pune. Iar dacă acea slugă, rea fiind, va zice în inima sa: Stăpânul meu întârzie, și va începe să bată pe cei ce slujesc împreună cu el, să mănânce și să bea cu bețivii, veni-va stăpânul slugii aceleia în ziua când nu se așteaptă și în ceasul pe care nu-l cunoaște, și o va tăia din dregătorie și partea ei o va pune cu fățarnicii. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

(6)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(VI, 22–33)

Zis-a Domnul către dânșii: Luminătorul trupului este ochiul; dacă va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat. Iar dacă va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care e în tine este întuneric, dar întunericul cu cât mai mult! Nimeni nu poate să slujească la doi domni, căci sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lipi și pe celălalt îl va disprețui; nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui mamona. De aceea zic vouă: Nu vă îngrijiți pentru sufletul vostru ce veți mânca, nici pentru trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca; au nu este sufletul mai mult decât hrana și trupul decât îmbrăcămintea? Priviți la păsările cerului că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în jitnițe, și Tatăl vostru Cel

ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai presus decât ele? Și cine dintre voi, îngrijindu-se, poate să adauge staturii sale un cot? Iar de îmbrăcăminte de ce vă îngrijiți? Luați seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc. Și vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceștia. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu astfel o îmbracă, oare nu cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor? Deci, nu duceți grijă, spunând: Ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca? Că după toate acestea se străduiesc păgânii; știe doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de ele. Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă.

(7)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(VI, 48–54)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit. Pâinea care se coboară din cer este aceea din care, dacă mănâncă cineva, nu moare. Eu sunt pâinea cea vie, care s-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu. Deci, iudeii se certau între ei, zicând: Cum poate Acesta să ne dea trupul Lui să-l mâncăm? Și le-a zis Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă, dacă nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi. Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

(8)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(XIV, 1, 12–15)

În vremea aceea a intrat Iisus, într-o sâmbătă, în casa uneia dintre căpeteniile fariseilor, ca să mănânce pâine; și a zis celui ce-L chemase: când faci prânz sau cină, nu chema pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici pe rudele tale, nici vecinii bogați, ca nu cumva să te cheme și ei, la rândul lor, pe tine și să-ți fie ca răsplată. Ci, când faci un ospăț, cheamă pe săraci, pe neputincioși, pe șchiopi, pe orbi, și fericit vei fi că nu pot să-ți răsplătească. Căci ți se va răsplăti la învierea drepților. Și, auzind acestea, unul dintre cei ce ședeau cu El la masă I-a zis: Fericit este cel ce va prânzi în împărăția lui Dumnezeu!

(9)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(XXV, 31–46)

Zis-a Domnul: Când va veni Fiul Omului întru slava Sa, și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale. Și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii

de alţii, precum desparte păstorul oile de capre. Şi va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniţi, binecuvântaţii Tatălui Meu, moşteniţi împărăţia cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci, flămând am fost şi Mi-aţi dat să mănânc; însetat am fost şi Mi-aţi dat să beau; străin am fost şi M-aţi primit; gol am fost şi M-aţi îmbrăcat; bolnav am fost şi M-aţi cercetat; în temniţă am fost şi aţi venit la Mine. Atunci drepţii Îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând şi Te-am hrănit? Sau însetat şi Ţi-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin şi Te-am primit, sau gol şi Te-am îmbrăcat? Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniţă şi am venit la Tine? Iar Împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă: Întrucât aţi făcut unuia dintre aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut. Atunci va zice şi celor de-a stânga: Duceţi-vă de la Mine, blestemaţilor, în focul cel veşnic, care este gătit diavolului şi îngerilor lui. Căci flămând am fost şi nu Mi-aţi dat să mănânc; însetat am fost şi nu Mi-aţi dat să beau; străin am fost şi nu M-aţi primit; gol, şi nu M-aţi îmbrăcat; bolnav şi în temniţă, şi nu M-aţi cercetat. Atunci vor răspunde şi ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniţă şi nu Ţi-am slujit? El însă le va răspunde, zicând: Adevărat zic vouă: Întrucât nu aţi făcut unuia din aceştia prea mici, nici Mie nu Mi-aţi făcut. Şi vor merge aceştia la osândă veşnică, iar drepţii la viaţă veşnică.

(10)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(V, 42–48)

Zis-a Domnul: Celui care cere de la tine, dă-i; şi de la cel ce voieşte să se împrumute de la tine, nu întoarce faţa ta. Aţi auzit că s-a zis: Să iubeşti pe aproapele tău şi să urăşti pe vrăjmaşul tău. Iar Eu vă zic vouă: Iubiţi pe vrăjmaşii voştri, binecuvântaţi pe cel ce vă blestemă, faceţi bine celor ce vă urăsc şi rugaţi-vă pentru cei ce vă vatămă şi vă prigonesc, ca să fiţi fiii Tatălui vostru Celui din ceruri, că El face să răsară soarele peste cei răi şi peste cei buni şi trimite ploaie peste cei drepţi şi peste cei nedrepţi. Căci, dacă iubiţi pe cei ce vă iubesc, ce răsplată veţi avea? Au nu fac şi vameşii acelaşi lucru? Şi, dacă îmbrăţişaţi numai pe fraţii voştri, ce faceţi mai mult? Au nu fac şi păgânii acelaşi lucru? Fiţi, dar, voi desăvârşiţi, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârşit este.

(11)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(XIII, 44–54)

Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemenea este împărăţia cerurilor cu o comoară ascunsă în ţarină, pe care, găsind-o un om, a ascuns-o, şi, de bucuria ei, se duce şi vinde tot ce are şi cumpără ţarina aceea. Iarăşi este asemenea împărăţia ceru-

rilor cu un neguțător care caută mărgăritare bune. Și, aflând un mărgăritar de mult preț, s-a dus, a vândut toate câte avea și l-a cumpărat. Asemenea este iarăși împărăția cerurilor cu un năvod aruncat în mare și care adună tot felul de pești. Iar când s-a umplut, l-au tras pescarii la mal și, șezând, au ales în vase pe cei buni, iar pe cei răi i-au aruncat afară. Așa va fi la sfârșitul veacului: vor ieși îngerii și vor despărți pe cei răi din mijlocul celor drepți. Și îi vor arunca în cuptorul cel de foc; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Înțeles-ați toate acestea? Zis-au Lui: Da, Doamne. Iar El le-a zis: De aceea, orice cărturar cu învățătură despre împărăția cerurilor este asemenea unui om gospodar, care scoate din vistieria sa noi și vechi. Iar, după ce Iisus a sfârșit aceste pilde, a trecut de acolo. Și, venind în patria Sa, îi învăța pe ei în sinagoga lor.

(12)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(VIII, 51–59)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră atunci la Dânsul: Adevărat, adevărat zic vouă: Dacă cineva va păzi cuvântul Meu, nu va vedea moartea în veac. Iudeii I-au zis: Acum am cunoscut că ai demon. Avraam a murit, de asemenea și proorocii; și Tu zici: Dacă cineva va păzi cuvântul Meu, nu va gusta moartea în veac. Nu cumva ești Tu

mai mare decât Tatăl nostru Avraam, care a murit? Și au murit și proorocii. Cine Te faci Tu a fi? Iisus a răspuns: Dacă Mă slăvesc Eu pe Mine Însumi, slava Mea nimic nu este. Tatăl Meu este Cel care Mă slăvește, despre Care ziceți voi că este Dumnezeul vostru. Și nu L-ați cunoscut, dar Eu Îl știu; și, dacă aș zice că nu-L știu, aș fi mincinos, asemenea vouă. Ci Îl știu și păzesc cuvântul Lui. Avraam, părintele vostru, a fost bucuros să vadă ziua Mea și a văzut-o și s-a bucurat. Deci au zis iudeii către El: Încă nu ai cincizeci de ani și l-ai văzut pe Avraam? Iisus le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Eu sunt mai înainte de a fi fost Avraam. Deci, au luat pietre ca să arunce asupra Lui. Dar, Iisus S-a ferit și a ieșit din templu și, trecând prin mijlocul lor, S-a dus.

(13)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(XII, 30–37)

Zis-a Domnul: Cine nu este cu Mine este împotriva Mea, și cine nu adună cu Mine, risipește. De aceea vă zic: Orice păcat și orice hulă se va ierta oamenilor, dar hula împotriva Duhului nu se va ierta. Celui care va zice cuvânt împotriva Fiului Omului, se va ierta lui; dar celui care va zice împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta lui, nici în veacul acesta, nici în cel ce va să fie. Ori spuneți că pomul este bun și rodul lui e bun, ori spuneți că

pomul este rău și rodul lui e rău, căci după roadă se cunoaște pomul. Pui de vipere, cum puteți să grăiți cele bune, odată ce sunteți răi? Căci din prisosul inimii grăiește gura. Omul cel bun din comoara lui cea bună scoate afară cele bune, pe când omul cel rău din comoara lui cea rea scoate afară cele rele. Vă spun că pentru orice cuvânt deșert, pe care-l vor rosti, oamenii vor da socoteală în ziua judecății. Căci din cuvintele tale vei fi găsit drept, și din cuvintele tale vei fi osândit.

(14)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(XII, 24-26; 35-36)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Adevărat, adevărat zic vouă că dacă grăuntele de grâu, când cade în pământ, nu va muri, rămâne singur; iar dacă va muri, aduce multă roadă. Cel ce își iubește sufletul îl va pierde; iar cel ce își urăște sufletul în lumea aceasta îl va păstra pentru viața veșnică. Dacă-Mi slujește cineva, să-Mi urmeze, și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă-Mi slujește cineva, Tatăl Meu îl va cinsti. Deci le-a zis Iisus: Încă puțină vreme Lumina este cu voi. Umblați cât aveți Lumină, ca să nu vă prindă întunericul. Căci cel ce umblă în întuneric nu știe unde merge. Cât aveți Lumina, credeți în Lumină, ca să fiți fii ai Luminii.

(15)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(XII, 32-40)

Zis-a Domnul: Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru a binevoit să vă dea vouă împărăția. Vindeți averile voastre și dați milostenie; faceți-vă pungi care nu se învechesc, comoară neîmpuținată în ceruri, unde fur nu se apropie, nici molie nu o strică. Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră. Să fie mijloacele voastre încinse și făcliile voastre aprinse. Și voi fiți asemenea oamenilor care așteaptă pe stăpânul lor când se va întoarce de la nuntă, ca, venind și bătând, îndată să-I deschidă. Fericite sunt slugile acelea pe care, venind, stăpânul le va afla veghind. Adevărat zic vouă că se va încinge și le va pune la masă și, apropiindu-se le va sluji. Fie că va veni la straja a doua, fie că va veni la straja a treia, și le va găsi așa, fericite sunt acelea. Iar, aceasta să știți, că, de ar ști stăpânul casei în care ceas vine furul, ar veghea și n-ar lăsa să i se spargă casa. Deci și voi fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți Fiul Omului va veni.

RÂNDUIALA PARASTASULUI

Mergând preotul unde este pregătită coliva și cădindu-o cruciș, zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește... (de 12 ori), Psalmul 90: Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt... și sfârșitul lui: Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Și îndată ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus...

Pentru lăsarea și iertarea greșelilor celor ce întru fericită adormire s-au mutat, Domnului să ne rugăm.

Pentru pururea pomeniții robii lui Dumnezeu (N) cei din veac adormiți în dreapta credință: a strămoșilor, a moșilor, a părinților, a fraților, a ctitorilor acestui sfânt locaș și a tuturor ortodocșilor creștini, celor ce se odihnesc aici și pretutindenea; pentru odihna, liniștea și fericirea lor, Domnului să ne rugăm.

La pomenirea Eroilor, se va rosti, în locul ecteniei de mai sus, aceasta:

Pentru fericiții întru adormire eroii, ostașii și luptătorii români, din toate timpurile și din toate locurile, căzuți pe

câmpurile de luptă, în lagăre și în închisori pentru apărarea patriei și a credinței strămoșești, pentru întregirea neamului, pentru libertatea și demnitatea noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca neosândiți să stea la înfricoșătorul scaun al slavei Domnului, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce plâng și se chinuiesc, așteptând mângâierea lui Hristos, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se îndepărteze de la ei toată durerea, întristarea și suspinul și să-i sălășluiască pe ei unde strălucește lumina feței lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeul nostru să așeze sufletele lor în loc luminat, în loc de verdeață, în loc de odihnă, unde toți drepții sălășluiesc, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul...

Apără, mântuiește, miluiește...

Pe Preasfânta, curata...

Pe noi înșine și unii pe alții...

Și, după ecfonisul: Că Tu ești învierea și viața..., se cântă Aliluia (de 3 ori) pe glasul al 8-lea, zicând aceste stihuri:

Stih 1: Fericiți pe care i-ai ales și i-ai primit Doamne.

Stih 2: Și pomenirea lor din neam în neam.

Stih 3: Sufletele lor întru bunătăți se vor sălășlui și seminția lor va moșteni pământul.

Apoi aceste tropare, glasul al 8-lea:

Cel ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni toate le chivernisești și ceea ce este de folos tuturor le dăru-

iești, Unule Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletele adormiților robilor Tăi, că spre Tine nădejdea și-au pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeul nostru (de două ori).

Slavă... Și acum..., al Născătoarei:

Pe tine zid și liman te avem și rugătoare bine primită către Dumnezeu, pe Carele L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu nenuntită, a credincioșilor mântuire.

Apoi diaconul rostește ectenia:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru odihna sufletelor adormiților robilor lui Dumnezeu (N). Pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

La pomenirea Eroilor, se va rosti, în locul cererii de mai sus, aceasta:

Încă ne rugăm pentru fericiții întru adormire eroii, ostașii și luptătorii români, din toate timpurile și din toate locurile, căzuți pe câmpurile de luptă, în lagăre și în închisori pentru apărarea patriei și a credinței strămoșești, pentru întregirea neamului, pentru libertatea și demnitatea noastră, Pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeul nostru să așeze sufletele lor unde drepții se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lor, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeul nostru, să cerem.

Diaconul: Domnului să ne rugăm, iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... Cântăreții: Doamne, miluiește, ecfonis: Că Tu ești învierea, viața și odihna... și celelalte până la sfârșit.

Urmează Binecuvântările Învierii, pentru cei răposați, glasul al 5-lea cu stihul: Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale; Ceata sfinților a aflat izvorul vieții..., toate pe rând, până la sfârșit (caută-le la Înmormântarea mirenilor, pag. 219–220). Aliluia (de 3 ori).

După aceea, ectenia pentru morți și ecfonisul. Apoi troparul, glasul al 5-lea: Odihnește, Mântuitorul nostru, cu drepții pe robii Tăi...

Urmează: Nu este sfânt... Marea vieții... ecfonisul: Că sfânt ești Dumnezeul nostru... Condacul, glasul al 8-lea: Cu sfinții odihnește, Hristoase... Icosul: Tu singur ești fără de moarte... Aliluia (de 3 ori).

Apoi preotul zice, tămâind: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii, întru cântări cinstind-o, să o mărim. Cântăreții, în loc de stih, zic: Duhurile drepților Te vor lăuda pe Tine, Doamne.

Urmează Irmosul Cântării a 9-a: Pe Dumnezeu a-L vedea... și în continuare: Sfinte Dumnezeule..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., troparele: Cu duhurile drepților..., Întru odihna Ta, Doamne..., Slavă... Tu ești Dumnezeu, Care Te-ai pogorât la iad..., Și acum..., Una curată și preanevinovată, Fecioară... (caută-le la pag. 343).

Diaconul rostește ectenia pentru morți, iar preotul rugăciunea: Dumnezeul duhurilor și ecfonisul: Că Tu ești învierea, viața...

Diaconul rostește: Domnului să ne rugăm, iar preotul citește rugăciunile de iertare (caută la pag. 233-236). După aceea preotul: Înțelepciune. Cântăreții: Ceea ce ești mai cinstită... Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție. Cântăreții: Slavă... Și acum..., Doamne miluiește (de 3 ori). Părinte binecuvintează... Și otpustul: Cel ce a înviat din morți... Și, după otpust, preotul zice: Întru fericită adormire, veșnică odihnă... Și se cântă: Veșnică pomenire (de 3 ori), făcând sfârșitul: Pentru rugăciunile...

LITIA MICĂ PENTRU MORȚI

Se face în toate zilele peste an, seara, după sfârșitul Vecerniei, și dimineața, după sfârșitul Utreniei, în zilele obișnuite; iar în zilele de sărbătoare, precum în duminicile când se cântă polieleu și doxologie, la sărbătorile cele mari, la înainte-prăznuire și după-prăznuire, Litia aceasta pentru morți nu se face.

Rânduiala ei este următoarea:

Seara, după sfârșitul Vecerniei, și dimineața, după sfârșitul Utreniei, preotul ia cădelnița cu tămâie și eclesiarhul ia sfeșnicul cu lumânarea aprinsă, mergând înaintea preotului ce-și are pus pe sine epitrahilul; iar cântăreții urmând, cântă o stihiră din cele de la Litia bisericii, preschimbându-le, o dată una, altă dată alta, de câte ori se face Litia; și, când ajung în tinda bisericii, preotul stă în mijloc și, după terminarea stihirii, zice:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Și îndată: Sfinte Dumnezeule... (pe glasul stihirii, însă repede în amândouă stranele). Slavă... Și acum..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Și îndată se cântă troparele acestea ale morților, iar preotul cădește icoanele din tindă și poporul.

Troparul, glasul al 4-lea:

Cu duhurile drepților celor ce s-au săvârșit, odihnește, Mântuitorule, sufletele adormiților robilor Tăi, păzindu-le

pe dânsele întru viața cea fericită care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toți sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletele adormiților robilor Tăi, că Însuți ești iubitor de oameni.

Slavă...

Tu ești Dumnezeu, Care Te-ai pogorât la iad și ai dezlegat durerile celor ferecați, Însuți, și sufletele adormiților robilor Tăi, le odihnește.

Și acum..., al Născătoarei:

Una curată și preanevinovată, Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, pe Acesta roagă-L să mântuiască sufletele adormiților robilor Săi.

Și îndată diaconul sau preotul zice această ectenie:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru odihna și iertarea sufletelor celor din veac adormiți în dreapta credință: a strămoșilor, a moșilor, a părinților, a maicilor, a fraților, a surorilor, a fiilor și a tuturor sufletelor celor dintr-o rudenie și seminție cu noi, care mai înainte au adormit în nădejdea învierii și a vieții veșnice; a ctitorilor sfântului locașului acestuia, a miluitorilor și binefăcătorilor și a tuturor celor ce s-au ostenit și au slujit în sfânt locașul acesta: arhierei, ieromonahi, preoți, ierodiaconi, diaconi, monahi și slujitori ortodocși creștini, care odihnesc aici și pretutindeni, și a robilor lui Dumnezeu care acum se pomenesc (N); și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletele și numele lor în cartea vieții, în sânurile lui Avraam, în latura celor vii, în

împărăţia cerurilor şi în raiul desfătării, unde toţi drepţii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăţia cerurilor şi iertarea păcatelor lor, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte şi Dumnezeul nostru, să cerem.

Strana: Dă, Doamne

Diaconul sau preotul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte. Apoi preotul citeşte această

Rugăciune

Dumnezeul duhurilor şi a tot trupul, Care ai călcat moartea şi pe diavolul l-ai surpat şi ai dăruit viaţă lumii Tale; Însuţi, Doamne, odihneşte şi sufletele adormiţilor robilor Tăi (N), în loc luminat, în loc cu verdeaţă, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea şi suspinarea. Şi orice greşeală au săvârşit ei, cu cuvântul, cu fapta sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun şi iubitor de oameni, iartă-i. Că nu este om care să vieţuiască şi să nu greşească; numai Tu eşti fără de păcat, dreptatea Ta este în veac şi cuvântul Tău este adevărul.

Ecfonis:

Că Tu eşti învierea şi viaţa şi odihna adormiţilor robilor Tăi (N), Hristoase Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început, şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ţie.

Strana: Slavă... Şi acum..., Doamne, miluieşte..., Părinte, binecuvintează.

Preotul:

Cel ce a înviat din morţi, Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli, ale preacuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri şi ale tuturor sfinţilor, sufletele adormiţilor robilor Săi, cei mutaţi de la noi, în corturile drepţilor să le aşeze, în sânul lui Avraam să le odihnească şi cu drepţii să le numere; iar pe noi să ne miluiască, ca un bun şi de oameni iubitor.

Preotul:

Veşnică pomenire, vrednicilor de fericire şi pururea pomeniţilor, părinţilor şi fraţilor noştri (de trei ori).

Dumnezeu să-i fericească şi să-i odihnească pe dânşii, iar pe noi să ne miluiască, ca un bun şi de oameni iubitor.

Preotul:

Întru fericită adormire, veşnică odihnă dă, Doamne, sufletelor adormiţilor şi pururea pomeniţilor ctitorilor sfântului locaşului acestuia, părinţilor şi fraţilor noştri ortodocşi creştini, care odihnesc aici şi pretutindeni şi le fă lor veşnică pomenire.

Strana cântă: Veşnica pomenire..., pe glasul al 3-lea (de 3 ori).

Eclesiarhul, luând sfeşnicul, cădelniţa şi epitrahilul de la preot, le aduce la locul lor, iar preotul, stând înaintea uşilor, zice:

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi.

Strana: Amin.

RUGĂCIUNEA

care se citeşte de către preot
la împărţirea hainelor şi a altor lucruri
pentru cei adormiţi în Domnul

Domnului să ne rugăm...

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce stăpâneşti peste cei morţi şi peste cei vii, Care dai hrană celor flămânzi şi îmbrăcăminte celor goi, binecuvintează hainele acestea ca să le poarte cei ce le vor îmbrăca, iar pe adormitul robul Tău (N), îmbracă-l în veşmântul nestricăciunii şi în haină înfrumuseţată cu lumină şi-l aşază în locaşul Tău, ca să se bucure în veci întru desfătarea bunătăţilor Tale şi întru odihnă. Binecuvintează, Doamne, şi celelalte lucruri câte se vor mai împărţi pentru adormitul robul Tău (N), ca să-i fie lui de pomenire şi spre iertarea păcatelor. Dăruieşte, Doamne, sănătate şi celor ce vor purta aceste daruri

de haine, spre pomenirea numelui adormitului. Dăruieşte şi adormitului răspuns bun la înfricoşătoare judecata Ta; uşurează-l, Doamne, de păcatele ce a făcut cu fapta, cu cuvântul sau cu gândul. Că numai Tu singur eşti fără de păcat, Hristoase Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării și sfințirii crucii ce se așază la mormânt

Preotul, îmbrăcat în epitrahil și felon, stând cu fața spre răsărit și cădind crucea cea nouă, face obișnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi se cântă troparul crucii, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește. Și cu Crucea Ta, păzește pe poporul Tău.

Slavă... Și acum...

Condacul crucii, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește, Hristoase, Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra potrivnicului, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Diaconul rostește ectenia pentru morți, iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... Și ecfonisul: Că Tu ești învierea, viața și odihna...

Apoi preotul citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul slavei, Părinte atotțiitorule, Dumnezeule Savaot, Cel ce ai preînchipuit, prin pomul vieții cel din mijlocul raiului, de viață făcătoarea Cruce, pe care preaiubitul Tău Fiu, fiind răstignit, a murit, și cu moartea pe moarte a omorât; Cel ce ai dăruit Bisericii Tale Crucea armă nebiruită, întărire în credință, nădejde tare de mântuire și dătătoare de viață; pentru aceea și noi slujitorii Tăi, care fără vrednicie ne-am împărtășit de harul Tău cel atât de mare, aducând cinstire și mulțumire slavei Tale, cu smerită închinare Te rugăm: trimite harul Preasfântului Tău Duh, și, căutând cu milostivire la crucea aceasta, care va însemna mormântul adormitului robului Tău (N), care se odihnește aici (sau: adormitei roabei Tale (N), care odihnește aici), binecuvintează-o și o sfințește pe ea ca să fie: semn puternic și înfricoșător împotriva tuturor dușmanilor celor văzuți și a celor nevăzuți, alungare și îndepărtare a tuturor uneltirilor și ispitelor diavolești; iar pentru dreptcredincioșii Tăi să fie ajutor, întărire în credință, sprijinire în nădejde, biruință în ispite și sporire în toate virtuțile; iar pentru toți cei ce se vor închina și vor aduce rugăciuni

înaintea crucii acesteia, fii ascultător, plin de milostivire și bogat dăruitor al tuturor celor cerute spre mântuire. Și, după cum prin Cruce ai izbăvit lumea de osânda păcatului, așa și pe robii Tăi, care au făcut cu credință crucea aceasta și au ridicat-o aici din dragoste pentru adormiții robii Tăi, care odihnesc aici, arată-i, cu puterea Crucii preaiubitului Tău Fiu, totdeauna biruitori împotriva păcatului, și le dăruiește toate darurile Tale cele pământești și cerești, învățând totdeauna la bine pe toți cei binecredincioși și îndrumându-i la dobândirea cununilor cerești. Că Tu ești izvorul sfințeniei și dătătorul bogat al darurilor și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul, stropind cu apă sfințită crucea, zice de trei ori:

Se sfințește crucea aceasta cu harul Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

După aceea se face otpustul: Cel ce, pentru mântuirea noastră, de bunăvoie S-a răstignit pe lemnul Crucii și morții S-a dat și a înviat a treia zi din morți, Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru... *Și după otpust, preotul zice:* Întru fericită adormire veșnică odihnă... *și se cântă:* Veșnica pomenire *(de 3 ori), apoi se face sfârșitul:* Pentru rugăciunile...

DEZLEGĂRI
ȘI
MOLITFE

DEZLEGĂRI

RUGĂCIUNEA

pe care o citește arhiereul sau preotul, pentru iertarea tuturor păcatelor celor de voie și a celor fără de voie și pentru tot jurământul și blestemul

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Păstorule și Mielule, Care ai ridicat păcatul lumii și ai iertat datoria celor doi datornici și femeii celei păcătoase i-ai dăruit iertare păcatelor ei, Cel ce ai dăruit vindecare slăbănogului împreună cu iertarea păcatelor lui, Însuți, Stăpâne, ușurează, lasă, iartă păcatele, nele-

giuirile, greșelile cele de voie și cele fără de voie, cele cu știință și cu neștiință, cele cu călcare de poruncă și cu neascultare, ce s-au făcut de robii Tăi aceștia (N). Și câte, ca niște oameni purtători de trup și viețuitori în lume, au alunecat și au greșit, cu fapta, cu cuvântul, cu gândul, cu știință sau cu neștiință, în timpul nopții și în timpul zilei; sau sub blestem și afurisenie de la arhiereu ori de la preot au căzut, sau pe sine s-au blestemat, sau cu jurământ pe numele lui Dumnezeu s-au jurat și l-au călcat; sau din mânia cea fără socoteală pe vreunul din creștini au afurisit sau au blestemat; sau nebunește au vorbit, sau au osândit, sau au clevetit, sau vorbe spurcate au vorbit, sau au pizmuit, sau au mințit, sau au ținut minte răul; ori cu mânie s-au pornit, ori s-au mândrit, ori au viclenit sau camătă au luat, ori s-au trândăvit, ori în deșert s-au mărit, ori în iubire de argint au căzut, ori s-au îmbătat și au vărsat; sau la fermecătoare și vrăjitoare și la descântătoare și la alții asemenea acestora au alergat; sau peste măsură au mâncat, sau cu nesaț au fost și a doua oară au mâncat; sau desfrânare, sau preadesfrânare, sau sodomie, sau în alt chip oarecare au făcut păcatul desfrânării; ori au bătut, ori au vătămat, ori au lovit, ori pe cineva au scuipat, ori au răpit sau au furat, sau fără milă și cu scumpete au îngreuiat pe cineva, sau pe săraci n-au miluit și nu le-au făcut bine după pu-

terea lor; sau în gând au hulit, sau de lucruri necuviincioase și-au adus aminte, sau au pârât, sau strâmbătate au făcut, sau pe fratele lor l-au scârbit, sau l-au urât, sau l-au amărât; ori la rugăciune și la cântare stând, mintea lor s-a abătut la alte viclenii și deșertăciuni lumești; ori ca niște robi pântecelui s-au făcut, sau ce nu se cade au vorbit, ori pe ascuns au mâncat, sau ceva necurat au mâncat; ori cu semeție au grăit, sau nebunește au râs, sau frumusețe străină au văzut și cu dânsa și-au rănit inima; ori vorbe deșarte și netrebnice au grăit, ori de păcatele fraților lor au râs și i-au osândit, iar ale lor păcate și nelegiuiri nu le-au socotit; sau de rugăciune nu s-au îngrijit; sau poruncile duhovnicilor lor n-au păzit; ori s-au lenevit, ori nebăgători de seamă au fost la cele ce aveau de făcut, ori răbdare n-au avut; sau cu îndrăznire, socotindu-se a fi înțelepți, deșertăciuni au grăit, sau au clevetit, sau altceva rău au făcut.

Pentru toate acestea și altele asemenea acestora, știute și neștiute, câte, ca niște oameni, au greșit robii Tăi aceștia, frații noștri, Iubitorule de oameni Doamne, miluiește-i și le iartă lor toate. Așa, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, ascultă-ne pe noi care ne rugăm bunătății Tale pentru robii Tăi aceștia, frații noștri, și iartă, ca unul Care nu ții minte răul, toate greșelile și fărădelegile pe care, ca niște oameni, le-au făcut sau le-au gândit. Că ei singuri, nevrednicii și păcătoșii, mărturisesc înaintea

împărăției Tale, că acestea și mai mari decât acestea au făcut. Ci, pentru mila Ta, ascultă-mă pe mine slujitorul Tău, și-i izbăvește pe dânșii de chinul cel veșnic; fă-i moștenitori veșnicelor Tale bunătăți, împreună cu toți care din veac au bineplăcut Ție, și-i învrednicește pe dânșii fără osândă a se împărtăși cu înfricoșătoarele și nemuritoarele Tale Taine, pentru că Tu ai zis, Stăpâne: oricâte veți lega pe pământ vor fi legate și în ceruri, și oricâte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în ceruri.

Că Tu singur ești fără de păcat și ai putere a ierta păcatele și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

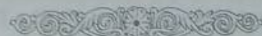
RUGĂCIUNE

pentru cei ce sunt în blestem și pe sineși cu jurământ s-au legat

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Unule-Născut, Fiule și Cuvântul Tatălui, Care ai rupt toată legătura păcatelor noastre prin patima Ta și ai suflat în fețele Apostolilor Tăi și ai zis: Luați Duh Sfânt, cărora veți ierta păcatele, se vor ierta lor,

și cărora le veți ține, ținute vor fi, Tu, Stăpâne, prin Sfinții Tăi Apostoli ai dăruit și preoților, care slujesc cele sfinte în sfântă Biserica Ta, să ierte păcatele pe pământ și să lege și să dezlege toată legătura nedreptății; deci, și acum Te rugăm pentru fratele nostru (N), care stă înaintea Ta: dă-i lui mila Ta, rupe legătura jurământului și a blestemului cu care s-a legat, și orice a vorbit din neștiință sau din nebăgare de seamă, sau din slăbiciune sufletească a lucrat, Cel ce știi neputința omenească, ca un iubitor de oameni și bun Stăpân, toate păcatele cele de voie și cele fără de voie, iartă-le, Tu, Cel ce dezlegi pe cei legați, Cel ce ridici pe cei căzuți, nădejdea celor deznădăjduiți, odihna celor osteniți; slobozește și pe robul Tău (N) din legătura păcatelor lui.

Că s-a preaslăvit preasfânt numele Tău, împreună cu al Părintelui Tău cel fără de început și cu al Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

de dezlegare la blestem

Îndurate Doamne, Bunule și Iubitorule de oameni, Care, pentru îndurările Tale, ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău în lume, ca să rupă zapisul greșelilor cel asupra noastră și să dezlege

legăturile celor legaţi de păcate şi să propovăduiască celor robiţi iertare, Tu, Stăpâne, şi pe robul Tău (N) liberează-l, cu bunătatea Ta, de legătura ce este pusă asupra lui, şi-i dăruieşte lui să se apropie fără de păcat, în toată vremea şi în tot locul, cu îndrăznire către slava Ta, şi cu cuget curat să ceară de la Tine mila cea bogată. Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la împăcarea celor învrăjbiţi

Mulţumim Ţie, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Împăratul veacurilor şi Dătătorul bunătăţilor, Care ai stricat peretele cel din mijloc al vrajbei şi ai dat pace neamului omenesc; Cel ce şi acum ai dăruit pace robilor Tăi (N), înrădăcinează într-înşii frica Ta şi dragostea unuia spre altul o întăreşte; stinge toată vrajba; îndepărtează dintre dânşii toate îndemnurile spre dezbinare. Că Tu eşti pacea noastră şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

MOLITFE

MOLITFELE SFÂNTULUI VASILE CEL MARE

pentru cei care pătimesc de la diavol şi pentru toată neputinţa, care se citesc şi în ziua Sfântului Vasile cel Mare

(1)

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeul dumnezeilor şi Domnul domnilor, făcătorul cetelor celor de foc şi lucrătorul puterilor celor fără de trup, meşterul celor cereşti şi al celor pământeşti, pe Care nimeni dintre oameni nu L-a văzut, nici poate să-L vadă; de Care se teme şi se

cutremură toată făptura; Cel ce a aruncat din cer pe căpetenia îngerilor, care din trufie și-a încordat grumazul oarecând și s-a lepădat de slujba sa prin neascultare, și pe îngerii cei împreună cu dânsul potrivnici, care s-au făcut diavoli, i-a aruncat în întunericul cel adânc al iadului, fă ca blestemul acesta, ce se face în numele Tău cel înfricoșător, să fie spre îngrozirea acestui povățuitor al vicleniei și a tuturor taberelor lui, care au căzut împreună cu el din lumina cea de sus, și pune-l pe fugă; și-i poruncește lui și diavolilor lui să se depărteze cu totul, ca să nu facă nici o vătămare acestui suflet pecetluit; ci acești pecetluiți să ia tăria puterii ca să calce peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului. Că se laudă și se cinstește și de toată suflarea cu frică se slăvește preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2)

Domnului să ne rugăm.

Te blestem pe tine, începătorul răutăților și al hulei, căpetenia împotrivirii și urzitorul vicleniei. Te blestem pe tine, cel aruncat din lumina cea de sus și surpat pentru mândrie în întunericul adâncului. Te blestem pe tine și pe toată puterea cea căzută ce a urmat voința ta. Te blestem pe tine, duh necurat, cu Dumnezeu Savaot și cu toată oastea

îngerilor lui Dumnezeu, Adonai, Eloi, Dumnezeul cel atotputernic; ieși și te depărtează de la robul lui Dumnezeu (N). Te blestem pe tine cu Dumnezeu, Care prin cuvânt toate le-a zidit și cu Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul Lui cel Unul-Născut, Care, mai înainte de veci, în chip de negrăit și fără patimă, S-a născut dintr-Însul; cu Cel ce a făcut făptura văzută și nevăzută și a zidit pe om după chipul Său și, mai înainte, prin legea firii l-a învățat acestea și cu priveghere îngerească l-a păzit; cu Cel ce a înecat păcatul cu apă de sus și a desfăcut adâncurile de sub cer și a pierdut pe uriașii cei necucernici și turnul fărădelegilor l-a sfărâmat și pământul Sodomei și al Gomorei cu foc și cu pucioasă l-a ars și spre mărturie fumegă fum nestins; cu Cel ce marea cu toiagul a despărțit și pe popor l-a trecut cu picioarele neudate, iar pe tiranul faraon și oastea cea împotrivitoare lui Dumnezeu, tabăra păgânătății, sub valuri de veci a înecat-o. Te blestem cu Cel care, la plinirea vremii, din Fecioară în chip de negrăit S-a întrupat și pecețile curăției întregi le-a păzit; Care a binevoit să spele prin botez întinăciunea noastră cea veche, cu care noi prin neascultare ne spurcasem. Te blestem pe tine cu Cel ce S-a botezat în Iordan și ne-a dat nouă în apă, prin har, chipul nestricăciunii; de Care îngerii și toate puterile cerești s-au mirat, văzând pe Dumnezeu cel întrupat smerindu-Se, când Tatăl cel fără de început a descoperit nașterea cea fără de început a Fiului și când pogorârea Sfântului Duh a mărturisit unimea Treimii. Te blestem

pe tine cu Cel ce a certat vântul și a liniștit viforul mării; Care a izgonit cetele diavolilor; Cel ce prin tină a dat vedere ochilor lipsiți de lumină ai celui orb din naștere și a înnoit zidirea cea veche a neamului nostru și celor muți le-a dat grai; Cel ce a curățit rănile leproșilor și pe morți din groapă i-a înviat; Cel ce până la îngropare cu oamenii a vorbit și iadul prin înviere l-a prădat și toată omenirea a întocmit-o să nu mai fie cucerită de moarte. Te blestem pe tine cu Dumnezeu atotțiitorul, Care a însuflețit pe oameni și cu grai de Dumnezeu însuflat dimpreună cu Apostolii a lucrat și toată lumea a umplut-o de dreapta credință. Teme-te, fugi, pleacă, depărtează-te, diavole necurate și spurcate, cel de sub pământ, din adânc, înșelătorule, cel fără de chip, cel văzut pentru nerușinare, nevăzut pentru fățărie, oriunde ești sau unde mergi, de ești însuși Beelzebul, sau de te arăți ca cel ce scutură, ca șarpele, sau ca fiara, sau ca aburul, sau ca fumul, ori ca bărbat, ori ca femeie, ori ca jiganie, ori ca pasăre, sau vorbitor noaptea, sau surd, sau mut, sau care înfricoșezi cu năvălirea, sau sfâșii, sau uneltești rele, în somn greu, sau în boală, sau în neputință, sau pornești spre râs, sau aduci lacrimi de dezmierdări; ori ești desfrânat, ori rău mirositor, ori poftitor, ori făcător de desfătare, ori fermecător, ori îndemnător spre dragoste necurată, ori ghicitor în stele, ori șezi în casă, ori ești fără de rușine, ori iubitor de vrajbă, ori fără astâmpăr; sau te schimbi cu luna, sau te întorci după un oarecare timp, sau vii dimineața, sau la amiază, sau la

miezul nopții, sau în orice vreme, sau la revărsatul zorilor, sau din întâmplare te-ai întâlnit, sau de cineva ești trimis, sau ai năvălit fără de veste; sau ești din mare, sau din râu, sau din pământ, sau din fântână, sau din dărâmături, sau din groapă; sau din baltă, sau din trestie, sau din noroaie, sau de pe uscat, sau din necurăție; sau din luncă, sau din pădure, sau din copaci, sau din pasăre, sau din tunet, sau din acoperământul băii, sau din scăldătoare de ape, sau din mormânt idolesc; sau de unde știm, sau de unde nu știm, cunoscut ori necunoscut, sau din vreun loc nebănuit, pieri și te depărtează, rușinează-te de chipul cel zidit și înfrumusețat de mâna lui Dumnezeu. Teme-te de asemănarea lui Dumnezeu celui întrupat și să nu te ascunzi în robul lui Dumnezeu (N), că toiag de fier și cuptor de foc și iadul și scrâșnirea dinților te așteaptă, ca răsplătire pentru neascultare. Teme-te, taci, fugi, să nu te întorci, nici să te ascunzi cu vreo altă viclenie de duhuri necurate, ci du-te în pământ fără de apă, pustiu, nelucrat, unde om nu locuiește, ci este cercetat numai de Dumnezeu, Cel ce leagă pe toți care vatămă și uneltesc aupra chipului Său; Cel ce în lanțuri te-a aruncat în întunericul iadului, pentru noaptea și ziua cea lungă, pe tine diavole, ispititorul și aflătorul tuturor răutăților. Că mare este frica de Dumnezeu și mare este slava Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(3)

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeul cerurilor, Dumnezeul luminilor, Dumnezeul îngerilor celor de sub tăria Ta, Dumnezeul arhanghelilor celor de sub stăpânirea Ta, Dumnezeul măritelor domnii, Dumnezeul sfinților, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos; Cel ce ai dezlegat sufletele cele legate cu moartea și, prin Unul-Născut Fiul Tău, ai luminat pe omul cel pătruns de întuneric; Cel ce ai slăbit durerile noastre și toată greutatea ai ușurat-o și toată nălucirea vrăjmașului de la noi ai depărtat-o; și Tu, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Care, cu moartea Ta, ne-ai făcut pe noi nemuritori și ne-ai mărit cu slava Ta; Cel ce, cu învierea Ta, ne-ai dăruit nouă să ne ridicăm de la oameni la Dumnezeu, și ai purtat pe crucea Ta toată sarcina păcatelor noastre; Cel ce ai luat asupră-Ți sfărâmarea noastră și ai tămăduit-o, Doamne; Care ne-ai făcut nouă cale la ceruri și stricăciunea în nestricăciune ai prefăcut-o, auzi-mă pe mine, care cu dragoste și cu frică strig către Tine, Cel de a Cărui frică se topesc munții împreună cu tăria de sub cer; de a Cărui putere duhurile necuvântătoare ale stihiilor se cutremură, păzind hotarele lor; de a Cărui poruncă focul răsplătirii nu va trece hotarele ce i s-au pus, ci, suspinând, așteaptă porunca Ta; de a Cărui frică toată făptura se chinuiește oftând cu suspinuri negrăite și având poruncă să aștepte vre-

mea sa; de Care toată firea cea potrivnică a fugit și oastea vrăjmașului s-a domolit, diavolul a căzut, șarpele s-a călcat și balaurul s-a strivit; prin Care neamurile ce Te-au mărturisit s-au luminat și s-au întărit în Tine, Doamne; prin Care viața s-a arătat, nădejdea s-a întemeiat, credința s-a întărit, Evanghelia s-a propovăduit; prin Care omul cel pământesc s-a înnoit crezând în Tine, că cine este ca Tine Dumnezeu atotputernic? Pentru aceasta, Te rugăm pe Tine, Dumnezeule al părinților și Doamne al milei, Cel ce ești mai înainte de veci și mai presus de fire, primește pe acesta care a venit la Tine pentru numele Tău cel sfânt și al iubitului Tău Fiu, Iisus Hristos, și al Sfântului și preaputernicului și de viață făcătorului Tău Duh; izgonește din sufletul lui toată neputința, toată necredința, tot duhul necurat, scuturător, de sub pământ, din foc, nesuferit, poftitor, iubitor de aur, iubitor de argint, turbat, desfrânat, tot diavolul necurat, întunecat, fără chip și fără rușine. Așa, Dumnezeule, depărtează de la robul Tău (N) toată lucrarea diavolului, toată vraja, toată fermecătura, slujirea idolească, căutarea în stele, vraja cu mort, vraja cu pasăre, patima desfătării, iubirea trupească, iubirea de argint, bețía, desfrânarea, nerușinarea, mânia, iubirea de ceartă, neastâmpărarea și tot cugetul viclean. Așa, Doamne, Dumnezeul nostru, insuflă într-însul Duhul Tău cel pașnic, ca, fiind păzit de El, să facă roade de credință, de fapte bune, de înțelepciune, de curăție,

de înfrânare, de dragoste, de bunătate, de nădejde, de blândeţe, de îndelungă-răbdare, de îngăduinţă, de smerenie, de pricepere, căci este rob al Tău, în numele lui Iisus Hristos, crezând în Treimea cea de o fiinţă şi mărturisind-O împreună cu îngerii, arhanghelii, domniile cele mărite şi cu toată oastea cerească. Păzeşte împreună cu dânsul şi inima noastră, că puternic eşti, Doamne, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

MOLITFELE
SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

care, de obicei, se citesc în continuarea Molitfelor Sfântului Vasile cel Mare

(4)

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel veşnic, Care ai izbăvit neamul omenesc din robia diavolului, izbăveşte şi pe robul Tău (N) de toată lucrarea duhurilor necurate; porunceşte necuratelor duhuri şi viclenilor diavoli să se depărteze de la sufletul şi de la trupul robului Tău (N) şi să nu rămână, nici să se ascundă într-însul; să fugă, pentru numele Tău cel sfânt şi al Unuia-Născut Fiului Tău şi al făcătorului de viaţă

Duhului Tău, de la zidirea mâinilor Tale ca, fiind curăţit de toată ispitirea diavolului, să vieţuiască cuvios, drept şi cucernic, învrednicindu-se de curatele Taine ale Unuia-Născut Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, cu Care împreună eşti binecuvântat şi preaslăvit, cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

(5)

Domnului să ne rugăm.

Cel ce ai certat toate duhurile cele necurate şi cu puterea cuvântului ai alungat legheonul, arată-Te şi acum, prin Unul-Născut Fiul Tău, la făptura pe care ai zidit-o după chipul Tău, şi o scoate pe dânsa, pentru că este asuprită de cel potrivnic; ca, fiind miluită şi curăţită, să se numere în turma Ta cea sfântă şi să fie păzită ca o casă însufleţită a Sfântului Duh şi a dumnezeieştilor şi preacuratelor sfinţenii. Cu harul şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună eşti binecuvântat şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

(6)

Domnului să ne rugăm.

Te chemăm pe Tine, Stăpâne, Dumnezeule atotţiitorule, preaînalte, neispitite, Împărate al păcii; Te chemăm pe Tine, Care ai făcut cerul şi pământul, căci de la Tine au ieşit alfa şi omega,

începutul şi sfârşitul. Cel ce ai dat şi ai supus oamenilor spre ascultare dobitoacele cele necuvântătoare, tinde, Doamne, mâna Ta cea tare şi braţul Tău cel preaînalt şi sfânt, şi cu cercetare cercetează făptura Ta aceasta şi-i trimite înger de pace, înger tare, păzitor sufletului şi trupului care să certe şi să izgonească de la ea pe tot vicleanul şi necuratul diavol. Pentru că Tu singur, Doamne, eşti preaînalt, atotţiitor şi binecuvântat în vecii vecilor. Amin.

(7)

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeiasca şi sfânta, marea şi înfricoşătoarea şi neîndurata numire şi chemare facem spre izgonirea ta, potrivnice; aşijderea şi certare facem spre pierderea ta, diavole. Dumnezeul cel sfânt, Cel fără de început, Cel înfricoşător, Cel nevăzut în fiinţă, Cel neasemănat în putere şi necuprins ca Dumnezeire, Împăratul slavei şi Stăpânul atotţiitorul, Care cu cuvântul bine a întocmit toate din nefiinţă în fiinţă şi Care umblă pe aripile vânturilor, Acela te ceartă pe tine, diavole. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care cheamă apa mării şi o varsă peste faţa întregului pământ; Domnul Puterilor este numele Lui. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul cel cu frică slujit şi lăudat de nenumăratele cete cereşti de foc, şi cu cutremur închinat şi slăvit de mulţimea cetelor de îngeri şi de arhangheli. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, cel cinstit de puterile ce-i stau

împrejur, de preaînfricoșații heruvimi cei cu ochi mulți și de serafimii cei cu câte șase aripi, care cu două aripi își acopăr fețele lor, din pricina Dumnezeirii Lui celei nevăzute și nepătrunse de minte, și cu două aripi își acopăr picioarele lor, ca să nu se ardă de slava cea negrăită și de măreția Lui cea necuprinsă cu mintea, și cu două aripi zboară și umplu cerul de strigarea lor: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de slava Lui.

Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Dumnezeu Cuvântul, Care S-a pogorât din cer, din sânul Tatălui și prin întruparea cea mai presus de fire și curată din Sfânta Fecioară, în chip de negrăit S-a arătat în lume ca să o mântuiască și, cu puterea Sa cea singură stăpânitoare, te-a aruncat din cer și cu totul lepădat te-a arătat. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a zis mării: taci, liniștește-te; și prin poruncă îndată s-a liniștit. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a făcut tină și lumină a dăruit orbului. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care pe fiica mai-marelui sinagogii cu cuvântul a înviat-o și pe fiul văduvei din gura morții l-a răpit și mamei lui întreg și sănătos l-a dăruit. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Cel ce pe Lazăr din morți a patra zi, neputred, ca și cum n-ar fi fost mort și nestricat, l-a înviat, spre mirarea multora. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Cel ce, lovit fiind cu palma, a stricat blestemul, și prin împungerea preacuratei Sale coaste a depărtat sabia cea de foc care păzea raiul. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul,

Care, prin scuiparea preacuratului Său obraz, a șters toată lacrima de la toată fața. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a înfipt crucea spre întărirea și mântuirea lumii și spre căderea ta și a tuturor îngerilor de sub stăpânirea ta. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul la al Cărui glas pe Cruce, catapeteasma Bisericii s-a rupt, pietrele s-au despicat, mormintele s-au deschis și morții cei din veac s-au sculat. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care, cu moartea pe moarte, a omorât și cu învierea Sa a dăruit viață oamenilor.

Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care S-a pogorât în iad și mormintele le-a scuturat și pe toți cei legați, care erau ținuți într-însul, i-a slobozit și la Sine i-a chemat; pe Care portarii văzându-L s-au spăimântat și cu oastea iadului ascunzându-se au pierit. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care a înviat din morți, Hristos, Dumnezeul nostru, și tuturor a dăruit învierea Sa. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care cu slavă S-a înălțat la ceruri, la Părintele Său, și a șezut de-a dreapta pe scaunul slavei. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, care iarăși va să vină cu slavă pe norii cerului, cu sfinții Săi îngeri, ca să judece viii și morții. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care ți-a gătit ție spre chinul veșnic focul cel nestins și viermele cel neadormit și întunericul cel mai adânc. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, de Care toate se tem și se cutremură de fața puterii Lui, că de neîndurat și grozavă este mânia Lui asupra ta. Să te certe pe tine, diavole, Însuși Domnul cu numele Său cel înfricoșător.

Înfricoşează-te, cutremură-te, teme-te, depărtează-te, pieri, fugi, tu care ai căzut din cer şi împreună cu tine toate duhurile cele viclene: duhul necurăţiei, duhul vicleşugului, duhul cel de noapte, cel de zi, cel de la amiaza zilei şi cel de seară; duhul cel de la miezul nopţii, duhul nălucirii, duhul cel ce iese în întâmpinare sau de pe uscat, sau din apă, sau din păduri, sau din trestie, sau din prăpastie, sau din răspântii, sau din trei căi, din bălţi şi din râuri; care cutreieri prin case, prin curţi şi prin băi, şi vatămi şi schimbi mintea omenească; degrab plecaţi de la făptura Ziditorului Hristos, Dumnezeul nostru, şi vă depărtaţi de la robul lui Dumnezeu (N), din minte, din suflet, din inimă, din rărunchi, din simţiri şi din toate mădularele lui, ca să fie el sănătos şi cu totul întreg şi slobod, cunoscând pe Stăpânul său şi Ziditorul tuturor, Dumnezeu, Care adună pe cei rătăciţi şi le dă lor pecetea mântuirii prin naşterea şi înnoirea dumnezeiescului Botez. Ca acesta să se învrednicească de preacuratele, cereştile şi înfricoşătoarele Lui Taine, şi să se unească cu turma Lui cea adevărată, sălăşluindu-se în loc cu verdeaţă şi hrănindu-se la apa odihnei, şi fiind păstorit neîncetat cu toiagul crucii spre iertarea păcatelor şi viaţa de veci. Că Aceluia se cuvine toată slava, cinstea, închinăciunea şi marea cuviinţă, împreună cu Cel fără de început al Său Părinte, şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Său Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIELI ŞI RUGĂCIUNI
LA
FELURITE TREBUINŢE

RUGĂCIUNI LA FELURITE NEPUTINȚE ȘI BOLI

RUGĂCIUNE
la toată neputința

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne atotțiitorule, doctorul sufletelor și al trupurilor, Care smerești și înalți, Care pedepsești și iarăși tămăduiești, cercetează cu mila Ta pe fratele nostru (N), care este neputincios. Tinde brațul Tău cel plin de tămăduire și de doctorie și-l tămăduiește pe acesta, ridicându-l din pat și din boală; ceartă duhul neputinței; depărtează de la el toată rana, toată durerea, toată bătaia, toată fierbin-

țeala sau frigurile; și, de sunt într-însul păcate sau fărădelegi, ușurează, lasă, iartă pentru iubirea Ta de oameni.

Așa, Doamne, fii milostiv spre zidirea Ta, în Hristos Iisus, Domnul nostru, cu Care bine ești cuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru chemarea milei lui Dumnezeu la toată litia și neputința

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Cel singur bogat în milă, Care, din îndurările bunătății Tale, Te pleci spre rugăciunile noastre, ale păcătoșilor și ale nevrednicilor Tăi robi; Cel care întocmești și chivernisești toate spre folosul nostru; Care, cu purtarea Ta de grijă cea înțeleaptă, ocârmuiești viața noastră și, în tot chipul, dorești mântuirea noastră; Cel care din fire ești Îndelung-răbdător și Mult-milostiv; Care pedepsești și iarăși tămăduiești și dai pedeapsa cu bunătate și cu iubire de oameni, nu ca să pierzi zidirea mâinilor Tale, ci, mai vârtos, ca să o aduci la frumusețea cea dintâi și la starea aleasă cea de la început, pe care am pierdut-o, prin slăbiciunea minții și prin sfatul vrăjmașului, vrând iarăși a ne

ridica și în tot chipul, purtând grijă, să scapi ce a mai rămas din căderea aceea. Însuți, Stăpâne atotțiitorule, caută spre noi și ia aminte spre rugăciunile noastre ale celor păcătoși, pentru că mulțimea fărădelegilor noastre ne-a făcut necutezători și nu mai îndrăznim să cerem iertare de greșelile noastre; dar, știind iubirea Ta de oameni, îndurarea, mila cea multă, îndelunga-răbdare, nerăutatea și prea-multa Ta bunătate, și îndrăznind spre adâncul acestora și spre noianul bunătății Tale, ridicăm mâinile și cu stăruință strigăm către Tine: am greșit, am făcut nelegiuiri, am călcat credința pentru că am uitat poruncile Tale și am umblat după cugetul nostru cel viclean. Căci am viețuit ca niște nevrednici de chemarea și de Evanghelia Hristosului Tău, de sfintele Lui patimi și de micșorarea Lui cea pentru noi, și ne-am făcut batjocură pentru iubitul Tău Fiu: și preoții și poporul Tău ne-am depărtat, toți ne-am abătut, împreună netrebnici ne-am făcut; nu mai este cine să facă judecată și dreptate, nu este nici unul. Am închis îndurările Tale și iubirea Ta de oameni și îndurările milei Dumnezeului nostru, din cauza răutății noastre și a vicleșugului în care am viețuit.

Tu ești bun, dar noi am făcut fărădelege. Tu ești Îndelung-răbdător, iar noi vrednici de pedeapsă. Știm bunătatea Ta, deși suntem neînțelegători; puțin am fost pedepsiți pentru cele ce am greșit. Înfricoșător ești Tu, și cine Îți va sta Ție împotrivă? Cutremur de la Tine de va cuprinde munții, cine va

sta împotriva brațului Tău? De vei închide cerul, cine îl va deschide? De vei încuia izvoarele Tale, cine va putea suferi? Ușor este înaintea ochilor Tăi a face săraci și a îmbogăți, a învia și a omorî, a răni și a tămădui; și orice vei vrea Tu este lucru desăvârșit. Tu Te-ai mâniat, iar noi am greșit, zicea unul din cei de demult, căutând îndreptățire; iar nouă, dimpotrivă, ne este vremea să zicem: noi am greșit, iar Tu Te-ai mâniat. Pentru aceasta ne-am făcut ocară vecinilor noștri; ai întors fața Ta și de necinste ne-am umplut.

Ci, încetează, Doamne; iartă, Doamne; milostivește-Te, Doamne, și nu ne da pe noi morții pentru fărădelegile noastre, căci noi suntem poporul Tău și toiagul moștenirii Tale. Ceartă-ne pe noi, însă cu bunătate, iar nu cu mânia Ta, ca să nu ne împuținezi pe noi și să fim mai urgisiți decât toți câți locuiesc pe pământ, pentru că mila Ta este mai presus de cuvânt, și iubirea Ta de oameni neajunsă, și bogăția bunătății Tale neîntrecută. Pentru aceasta, îndrăznim, cu stăruință ne rugăm și cu umilință cerem, plecând genunchii inimilor noastre; încetează bătaia mâniei Tale, așa precum demult, în zilele lui David, ai încetat bătaia față de poporul Tău, cu toate că noi nu arătăm asemenea pocăință. Dar Tu, ca un preabun, oprește mânia Ta, îmblânzește iuțimea Ta cea dreaptă și dă sănătate celor ce pătimesc, bolnavilor tărie, iar pe cei sănătoși îi ocrotește. Toată boala și toată neputința depărteaz-o de la poporul Tău; pe toți îi ferește de această primejdie cumplită, păzin-

du-i nebântuiți de orice boală vătămătoare și păstrându-i, cu mâna Ta cea atotputernică, nesupărați de orice chinuire cumplită și tulburare pierzătoare, căci în adevăr iuțimea mâniei Tale a cuprins pe toți și i-a tulburat. Și, chiar de nu ne-am întoarce cu totul de la vicleșugurile noastre, izbăvește-ne pe noi pe toți de sfatul rău și ne dă să-Ți mulțumim pentru toată facerea de bine. Pentru rugăciunile celei ce fără prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, cu folosințele sfinților și dumnezeieștilor îngeri și ale tuturor sfinților.

Că Tu ești izvorul milei și adâncul de nepătruns al milostivirii și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte, și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru dureri de cap (deochi)

Domnului să ne rugăm

Stăpâne, Dumnezeul nostru, Împăratul veacurilor, Cel atotputernic și atottiitor, Care faci toate și Însuți le schimbi cu voia Ta; Cel ce cuptorul cel de șapte ori încins și văpaia cea din Babilon

le-ai prefăcut în rouă și pe sfinții trei tineri neatinși i-ai păzit; Doctorul și tămăduitorul sufletelor noastre, mântuirea celor ce nădăjduiesc în Tine, Ție ne rugăm și cu umilință cerem: depărtează, înlătură, izgonește toată lucrarea diavolească, toată calea și toată vrăjmășia satanei, privirea cea rea, nesățioasă și pizmașă a ochilor celor făcători de rele a oamenilor pizmași, de la robul Tău (N). Și fie că, din frumusețe sau pentru putere, ori din întâmplare sau din pizmă și răutate, i-a venit lui această neputință, Însuți, Iubitorule de oameni Stăpâne, tinde mâna Ta cea tare și brațul Tău cel atotputernic și înalt și cercetează această zidire a Ta și-i trimite înger de pace, stăpânitor și păzitor sufletului și trupului, care să gonească și să stârpească de la ea tot sfatul rău, toată pizma și deochiul făcător de stricăciune al oamenilor răi, ca, izbăvită fiind cu puterea Ta, să-Ți cânte Ție cu mulțumire: Domnul este ajutorul meu, și nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul; și iarăși: nu-mi va fi frică de rele, pentru că Tu cu mine ești; că Tu ești Domnul puterii mele, Cel tare și stăpânitor, Domnul păcii, Părintele veacului ce va să fie. Așa, Doamne Dumnezeul nostru, milostivește-Te spre robul Tău și izbăvește-l de toată stricăciunea și supărarea ce i s-a făcut din pizmă. Pentru rugăciunile preabinecuvântatei stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu rugăciunile arhanghelilor celor cu chip de lumină; ale cinstitului,

măritului proorocului, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale sfintei și marii mucenițe Marina; ale sfântului Stelian; ale preacuvioasei maicii noastre Parascheva cea nouă; ale sfântului sfințitului mucenic Elefterie și ale sfântului (N), a cărui pomenire săvârșim, și ale tuturor sfinților Tăi.

Că Tu ești doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și stropește pe bolnav cu apă sfințită, dacă a făcut mai întâi sfeștania, sau cu aghiazmă de la Bobotează. Apoi preotul pune mâna pe capul celui bolnav, zicând această

Rugăciune

Harul Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cel dat Sfinților Săi Ucenici și Apostoli, zicând: pe bolnavi mâinile veți pune și bine le va fi, și printr-înșii este dat și nouă nevrednicilor slujitorilor Săi, acest har, prin mine smeritul și nevrednicul preot, să te tămăduiască pe tine, fiule și fratele nostru cel duhovnicesc de toată boala și neputința sufletească și trupească ce te-a cuprins, și să te dăruiască Bisericii Sale întreg, cinstit, sănătos, îndelungat în zile, bine umblând și făcând poruncile lui Dumnezeu, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGACIUNE

pentru cei ce sunt bolnavi de năjit*

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne atotțiitorule, doctorul sufletelor și al trupurilor, Cel ce smerești și înalți, Care pedepsești și iarăși tămăduiești, cercetează cu mila Ta pe robul Tău (N). Tinde brațul Tău cel plin de tămăduire și de doctorie și-l tămăduiește pe acesta. Ridică-l din pat și din boală și ceartă duhul neputinței. Depărtează de la el toată durerea și boala năjitului; poruncește-i să se ducă și să se depărteze de la robul Tău (N). Așa, Doamne Sfinte, Atotputernice, Dumnezeul părinților noștri, Care ai făcut cerul și pământul cu toată podoaba lor, depărtează această durere a năjitului de la robul Tău (N), din cap, din creieri, din ochi, din buze, din dinți, din măsele, din nări, din urechi, din grumaji și din toate mădularele lui, și-l fă grabnic sănătos. Iar eu, smeritul preot mă rog marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Preacuratei Maicii Sale și tuturor puterilor cerești să facă deplin sănătos pe robul lui Dumnezeu (N), care este pecetluit și botezat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

---

* Nume generic dat în popor nevralgiilor, durerilor de dinți, inflamațiilor urechii ș.a., de la bulgărescul nézit.

RUGACIUNE

pentru bolnavul care nu poate dormi

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel mare și lăudat, necuprins de gând și de cuvânt, Care ai zidit pe om cu mâna Ta, țărână luând din pământ, și cu chipul Tău l-ai cinstit pe el; Iisuse Hristoase, numele cel preadorit, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, arată-Te la robul Tău (N) și-l cercetează, în suflet și în trup, fiind rugat de preamărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria; de sfintele puteri cerești fără de trup; de cinstitul, măritul, proorocul, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; de sfinții, măriții și întru tot lăudații Apostoli; de cei între sfinți părinții noștri și dascăli ai lumii: Vasile cel Mare, Grigore de Dumnezeu cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; de Atanasie, de Chiril, de Nicolae cel din Mira, de Spiridon, făcătorul de minuni, și de toți sfinții ierarhi; de sfântul apostol întâiul mucenic și arhidiacon Ștefan; de sfinții, măriții și marii mucenici Gheorghe, purtătorul de biruință, Dimitrie, izvorâtorul de mir, Teodor Tiron și Teodor Stratilat și de toți sfinții mucenici; de preacuvioșii și de Dumnezeu purtătorii părinții noștri Antonie, Eftimie, Sava cel sfințit, Teodosie începătorul vieții de obște, Onufrie,

Arsenie, Atanasie cel din Aton, și de toți preacuvioșii părinți; de sfinții și tămăduitorii fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon și de Sfântul (N), a cărui pomenire săvârșim și de toți sfinții Tăi. Și dă robului Tău (N) somn de odihnă, somn trupesc, de sănătate, de mântuire și de viață, tărie sufletului și trupului. Și precum oarecând ai cercetat pe Abimeleh, robul Tău, la via Agripei, și i-ai dat lui somn mângâietor, ca să nu vadă căderea Ierusalimului, și l-ai adormit pe el cu somn întăritor și iarăși l-ai sculat într-o clipă devreme spre slava bunătății Tale; încă și pe sfinții Tăi, măriții șapte tineri, i-ai arătat vestitori mărturiei arătării Tale în zilele lui Deciu împăratul și prigonitorul, pe care i-ai adormit în peșteră trei sute șaptezeci și doi de ani și ca niște prunci ce se încălzesc la sânul maicii lor n-au suferit nici o stricăciune, spre lauda și slava iubirii Tale de oameni și spre arătarea și adeverirea nașterii noastre celei de a doua și a învierii tuturor; Însuți dar, Iubitorule de oameni Împărate, vino și acum, cu pogorârea Sfântului Tău Duh, și cercetează pe robul Tău (N), și-i dăruiește sănătate, tărie și bună vârtute prin bunătatea Ta, pentru că de la Tine este toată darea cea bună și tot darul cel desăvârșit.

Că Tu ești doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm,

împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE
care se citește bolnavului cu sfânta copie

Preotul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

PSALMUL 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Să se întoarcă îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine!». Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea, cei ce iubesc mântuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul!». Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu Tu ești, Doamne, nu zăbovi.

Și aceste tropare:

Răstignit fiind Tu, Hristoase, a pierit tirania și s-a călcat puterea vrăjmașului, căci nici înger, nici om, ci Tu însuți, Doamne, ne-ai mântuit pe noi, slavă Ție.

Slavă...

Ne-ai răscumpărat pe noi din blestemul Legii cu scump sângele Tău; pe cruce fiind răstignit și cu sulița împuns, nemurire a izvorât oamenilor, Mântuitorul nostru, slavă Ție.

Și acum..., al Născătoarei:

Cu sulița în coasta Ta împungându-Te, o, Hristoase al meu, din blestem ai izbăvit pe cea care a fost zidită din coasta omenească, care a fost pricină pierzării tuturor oamenilor.

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA FELURITE TREBUINȚE

RUGĂCIUNE

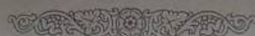
la începerea temeliei casei

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule atotțiitorule, Care ai făcut cerul cu înțelepciune și ai întemeiat pământul pe tăria lui, Ziditorule și Făcătorule a toate, caută spre robul Tău (N), care, cu puterea tăriei Tale, voiește să ridice casă pentru locuit și prin zidire să o înalțe; întărește-o pe ea pe piatra cea tare, ca, după glasul cel dumnezeiesc al Evangheliei Tale, nici vântul, nici apa, nici altceva să nu o poată strica. Ajută-i să o

înalțe până la capăt și pe cei care vor să locuiască în ea îi păzește de toată bântuiala celui potrivnic. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării casei noi, în care urmează a locui cineva pentru întâia oară

Preotul, venind în casa ce are a o binecuvânta, săvârșește sfințirea cea mică a apei. Poate avea cu sine și apă sfințită într-un vas (dacă pentru o pricină oarecare nu s-ar face sfințirea apei în casă) și untdelemn în alt vas. Apoi începe, după obicei: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc... (se cântă în sobor pe glasul al 6-lea), Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

PSALMUL 90

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui. Va zice Domnului: «Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul». Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zeci de mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor

apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine, ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă și vasilisc vei păși și vei călca peste leu și peste balaur. «Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu el sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi mări. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea Mea».

Apoi se cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Precum casei lui Zaheu s-a făcut mântuire, Hristoase, cu intrarea Ta, așa și acum, cu intrarea sfinților Tăi slujitori și, cu aceștia, a sfinților Tăi îngeri, dă pacea Ta casei acesteia și cu milostivire o binecuvintează, mântuind și luminând pe toți cei ce vor locui în ea.

Stând cu fața spre răsărit, în fața unei mese acoperite, pe care se află așezate: Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce, apa sfințită, untdelemn și lumânări aprinse, preotul zice: Domnului să ne rugăm și citește în auzul tuturor această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai binevoit a intra sub acoperământul vameșului Zaheu și Te-ai făcut mântuire lui și la toată casa lui, Însuți și acum păzește nevătămați de toată răutatea pe cei ce voiesc a locui aici și aduc

Ție rugăciuni prin noi nevrednicii, binecuvântându-i pe dânșii și casa aceasta, și păstrând totdeauna viața lor nebântuită și dăruindu-le cu îndestulare toate bunătățile Tale spre folos prin binecuvântarea Ta; că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Preotul: Pace tuturor. Cântăreții: Și duhului tău.

Preotul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Cântăreții: Ție Doamne.

Preotul citește în taină această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care întru cele înalte locuiești și spre cele smerite privești, Cel ce ai binecuvântat casa lui Laban, cu intrarea lui Iacob, și casa lui Putifar, cu venirea lui Iosif, Cel ce ai binecuvântat casa lui Abiadar, prin aducerea în ea a chivotului Legii, și, în zilele venirii Tale în trup, Hristoase Dumnezeul nostru, ai dăruit mântuire casei lui Zaheu, Însuți binecuvintează și casa aceasta și cu frica Ta întărește pe cei ce vor locui în ea și îi păzește nevătămați de cei potrivnici, și le trimite binecuvântarea Ta din înălțimea locașului Tău, și binecuvintează și înmulțește toate bunătățile în casa aceasta. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui,

Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar preotul face semnul Sfintei Cruci, de trei ori, deasupra untdelemnului, zicând de fiecare dată:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi citește asupra untdelemnului această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, caută acum cu milostivire spre rugăciunea mea, a smeritului și nevrednicului slujitorului Tău, și trimite harul Preasfântului Tău Duh peste untdelemnul acesta și îl sfințește ca să fie spre sfințirea locului acesta și a casei ce s-a zidit pe el și spre alungarea tuturor puterilor celor potrivnice și a bântuielilor diavolești. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar preotul, luând apa sfințită, stropește toți pereții casei de jur împrejur și toate camerele, zicând:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, să se depărteze toată lucrarea diavolească cea vicleană. Amin.

Și, după ce a stropit peste tot, ia un bețișor la capătul căruia a înfășurat vată (sau bumbac), îl înmoaie în untdelemnul sfințit și face cu el semnul Sfintei Cruci pe pereții camerelor, zicând:

Se binecuvintează casa aceasta, cu ungerea cu acest untdelemn sfințit, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

După ce preotul a făcut semnul Sfintei Cruci cu untdelemnul sfințit pe pereții tuturor camerelor, cântăreții cântă stihira aceasta, glasul al 5-lea:

Binecuvintează, Doamne, casa aceasta și o umple de bunătățile Tale cele pământești, și, pe cei ce voiesc cu evlavie să locuiască în ea, păzește-i nevătămați de toată întâmplarea cea rea și le dăruiește toată îndestularea binecuvântării Tale celei cerești și pământești, și ca un îndurat miluiește-i după mare mila Ta.

După săvârșirea ungerii, dacă voiește, preotul citește Evanghelia, stând cu fața spre răsărit și zicând:

Înțelepciune, drepți...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(XIX, 1-10)

În vremea aceea trecea Iisus prin Ierihon, și iată un bărbat, cu numele Zaheu, și acesta era mai-marele vameșilor și era bogat. Și căuta să vadă cine este Iisus; dar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură. Și, alergând el înainte, s-a suit într-un dud ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și, când a sosit în locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el: Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta. Și a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se. Și, văzând, toți murmurau zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zaheu, stând, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Și a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, pentru că și acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.

Cântăreții: Slavă Ție, Doamne... Și îndată citesc

PSALMUL 100

Mila și judecata Ta voi cânta Ție, Doamne. Cânta-voi și voi merge, cu pricepere, în cale fără prihană. Când vei veni la mine? Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în casa mea. N-am pus înaintea ochilor mei lucru nelegiuit; pe călcătorii de lege i-am urât. Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel rău, care se depărta de mine, nu l-am cunoscut. Pe cel ce clevetea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit. Cu cel mândru cu ochiul și nesățios cu inima, cu acela n-am mâncat. Ochii mei sunt peste credincioșii pământului, ca să șadă ei împreună cu mine. Cel ce umbla pe cale fără prihană, acela îmi slujea. Nu va locui în casa mea cel mândru; cel ce grăiește nedreptăți nu va sta înaintea ochilor mei. În dimineți voi judeca pe toți păcătoșii pământului, ca să nimicesc din cetatea Domnului pe toți cei ce lucrează fărădelegea.

În vremea citirii psalmului, dacă voiește, preotul tămâiază toată casa, și apoi zice ectenia aceasta:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm ca să trimită binecuvântarea Sa asupra casei acesteia și asupra robului Său (N) și asupra tuturor celor ce voiesc a locui cu evlavie în ea; să le trimită pe îngerul Său cel milostiv, ca să-i păzească și să-i ferească de toată răutatea și să-i povățuiască spre lucrarea tuturor faptelor celor bune și spre împlinirea sfintelor porunci ale lui Hristos; să-i păzească de foamete, de molimă, de cutremur, de potop, de foc, de sabie și de venirea celor de alt neam

asupră-le; și să le dăruiască sănătate și să-i întărească cu zile îndelungate și întru toate să-i îndestuleze, să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru toți frații și pentru toți dreptmăritorii creștini, auzi-ne, Doamne, și ne miluiește.

Și după ecfonisul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru..., preotul face obișnuitul otpust al zilei.

RUGĂCIUNE

pentru casa ce este supărată de duhuri rele

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul mântuirii noastre, Fiul Dumnezeului celui viu, Care Te porți pe heruvimi; Cel ce ești mai presus decât toată începătoria și stăpânia și puterea și domnia; Tu, cel mare și înfricoșător peste toți care sunt împrejurul Tău; Cel ce ai așezat cerul deasupra noastră și ai făcut pământul cu tăria Ta și ai îndreptat lumea cu înțelepciunea Ta; Care cutremuri din temelie cele de sub cer, încât și stâlpii lor se clatină; Cel ce zici soarelui și nu răsare, ascunzându-se după stele; Care ameninți marea și o usuci pe ea; a Cărui mânie topește stăpâniile și puterile, și din pricina Căruia pietrele s-au sfărâmat; Care ai zdrobit porțile cele de aramă și

zăvoarele cele de fier le-ai rupt, pe cel tare l-ai legat și pe slujitorii lui i-ai risipit; pe tiran cu crucea Ta l-ai doborât și pe balaur cu undița întrupării Tale l-ai prins și cu lanțuri l-ai legat în întunericul iadului. Tu, Doamne, întărirea celor ce-și pun nădejdea în Tine, zidul cel tare al celor ce și-au pus încrederea în Tine, depărtează, izgonește și împrăștie toată lucrarea diavolească, toată năvălirea satanei, toată bântuiala puterii celei potrivnice de la casa aceasta și de la cei ce locuiesc în ea, care poartă semnul crucii Tale celei biruitoare și înfricoșătoare împotriva demonilor, și care cheamă numele Tău cel sfânt.

Așa, Doamne, Care ai izgonit legiunea de demoni și ai poruncit duhului celui surd și mut și necurat să iasă din omul cel cuprins de el și să nu se mai întoarcă; Cel ce ai nimicit toată tabăra vrăjmașilor noștri cei nevăzuți, iar credincioșilor ce Te cunosc pe Tine le-ai zis: iată, vă dau vouă putere să călcați peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului, Însuți, Stăpâne, păzește pe toți care sunt în casa aceasta de toată vătămarea și ispita, izbăvindu-i de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de întâlnirea cu demonul de amiază, pentru ca robii Tăi și roabele Tale și pruncii, îndulcindu-se de ajutorul Tău și cu tabără îngerească fiind păziți, toți ca unul, într-un gând, cu credință să cânte: Domnul este ajutorul meu și nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul. Și iarăși: nu mă voi teme de rău, pentru că Tu cu mine

ești. Căci Tu ești, Dumnezeule, întărirea mea, Stăpânitor tare, Domn al păcii, Tată al veacului ce va să fie, și împărăția Ta este împărăția veșnică. Că a Ta, a Unuia, este împărăția și puterea și slava, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

ce se face pentru cei ce sunt tulburați și supărați de duhuri necurate

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), după care se citesc psalmii:

Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... Psalmul 22: Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi... Psalmul 26: Domnul este luminarea mea... Psalmul 67: Să se scoale Dumnezeu... Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule...

Apoi:

Întru tot sfântă de Dumnezeu Născătoare, în vremea vieții mele nu mă părăsi, ajutorului omenesc nu mă încredința, ci primește rugăciunea mea.

După aceea preotul zice:

Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiul Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CANONUL

de rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos, către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, către Puterile cele fără de trup, către Sfinții Apostoli și către toți sfinții.

Cântarea I, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Veniți, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărțit marea și a trecut poporul pe care l-a scos din robia egiptenilor, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Făcătorul și Izbăvitorul meu și Domnul, ajutorul credincioșilor, grăbește de mă izbăvește de această nevoie, strigă Ție robul Tău, Unule, Iubitorule de oameni.

Cel ce Însuți știi neputința noastră, de acest necaz de acum și de pieirea ce l-a cuprins, scapă cât mai curând și mântuiește, Mântuitorule, pe robul Tău.

Slavă...

Cetele îngerești ale puterilor celor fără de trup, cu Apostolii și cu mucenicii, rugați pe Stăpânul tuturor să izbăvească de această nevoie prea grea, pe robul Său.

Și acum..., a Născătoarei

Pururea Fecioară, ceea ce ești scăparea credincioșilor și ajutătoare tare a noastră, a robilor tăi, de această nevoie de acum, izbăvește pe robul tău cu rugăciunile tale, stăpână.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Întărește-ne pe noi...

Precum de demult pe robul Tău Iacob l-ai izbăvit de pizmuirea lui Esau, așa izbăvește și pe robul Tău de această nevoie de acum, ca un iubitor de oameni.

Iubitorule de oameni, Mântuitorule, Te chem pe Tine, fiind în necaz și întristare: nu mă trece cu vederea pe mine, robul Tău, ci grăbește de mă mântuiește, ca un îndurat.

Slavă...

Tu, Cel ce singur ești bun și milostiv, singur îndurat și miluitor, îndurător făcându-Te prin rugăciunile sfinților Tăi, slobozește pe robul Tău.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut, roagă-L, curată, cu toți îngerii și Apostolii, cu proorocii și cu mucenicii, să izbăvească din nevoi pe robul tău.

Irmosul:

Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Care, prin lemnul crucii, ai omorât moartea, și sădește frica Ta în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Apoi pomenește pe cel bolnav, zicând ectenia:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm Domnului Dumnezeului nostru ca să audă glasul rugăciunii noastre și să ușureze, să miluiască pe robul Său și să arate peste dânsul mila Sa cea mare; să întoarcă toată mânia ce este pornită cu dreptate asupra lui și să-i ierte mulțimea greșelilor; să-l izbăvească pe dânsul de toată bântuiala și pedeapsa, silnicia și chinuirea vicleanului diavol; să depărteze de la dânsul toată nălucirea satanei cea cu totul vicleană, spăimântarea, îngrozirea și toată puterea lui cea chinuitoare, și degrab să-i dea sănătate sufletească și trupească cu bunătatea Sa și să-l miluiască pe el și pe noi; să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe, și milostiv fii nouă, Stăpâne, pentru păcatele noastre și ne miluiește pe noi.

Ecfonis:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

SEDEALNA, glasul al 2-lea:

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu osârdie strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, stăpână, vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce singură ești grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Ai venit din Fecioară nu sol, nici înger, ci Tu însuți, Domnul, Te-ai întrupat și m-ai mântuit pe mine, «omul; pentru aceasta strig Ție: Slavă puterii Tale, «Doamne».

Pe robul Tău, care cumplit este învăluit de furtuna nevoilor, Stăpâne, şi de marea necazurilor acum este învifo-rat, la limanul cel prea lin, îndreptează-l.

Cei ce necăjesc pe robul Tău, Hristoase, s-au înmulţit şi limba şi-au ascuţit ca o sabie cu două tăişuri. Deci vezi-l, Iubitorule de oameni, şi din nedreaptă moarte izbăveşte pe robul Tău.

Slavă...

Arhanghelilor, stăpâniilor, puterilor şi îngerilor, Apos-tolilor, mucenicilor, cuvioşilor, proorocilor şi drepţilor, rugaţi-vă toţi pentru acesta ce se chinuieşte acum în prea mare necaz.

Şi acum..., a Născătoarei:

Ceea ce eşti prealăudată, oamenilor gata ajutătoare, potoleşte valurile cele furioase ale ispitelor şi pe robul tău, ce aleargă sub acoperământul tău, vindecă-l, stăpână.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Făcătorule de lumină şi Făcătorule al veacurilor Doamne, spre lumina poruncilor Tale îndreptează-ne «pe noi, căci afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim».

Cel ce ai plinit oarecând rugăciunile lui Iezechia, Doamne, plineşte degrab şi rugăciunea mea, Cel ce eşti sin-gur bun, şi mântuieşte pe robul Tău de toată nevoia.

Cel ce pe ucenicul Tău Petru l-ai scos oarecând din temniţă, cu putere dumnezeiască, prin mâna îngerului, izbăveşte, Doamne, pe robul Tău care cumplit se chinuieşte.

Slavă...

Oştile îngereşti şi soborul Apostolilor şi al proorocilor, al preamăriţilor mucenici şi al cuvioşilor, împreună faceţi rugăciune pentru cel ce este în nevoi cumplite.

Şi acum..., a Născătoarei:

Maica lui Hristos-Dumnezeu, grăbeşte de izbăveşte pe credinciosul robul tău de această cumplită şi rea nevoie ce a venit acum asupră-i, ca să te mărească cu inima şi cu gura.

Cântarea a 6-a:

Irmos: De adâncul greşelilor...

Cel ce de demult ai izbăvit din pântecele chitului pe proorocul Tău, Stăpâne, Doamne, izbăveşte şi pe robul Tău, ca, în credinţă şi cu dragoste, să Te slăvească pe Tine.

Precum ai izbăvit pe Daniel de lei, Hristoase, izbăveşte-mă acum şi pe mine robul Tău, Stăpâne, de demonii cei cumpliţi şi din stricăciune şi din moarte mă scoate.

Slavă...

Mântuieşte pe robul Tău, care este în primejdie, Mântuito-rule, pentru rugăciunile sfinţilor îngeri, ale proorocilor şi ale mucenicilor, şi pentru cererile preaînţelepţilor Tăi ucenici.

Şi acum..., a Născătoarei:

Nu trece cu vederea, Fecioară, pe robul tău cel greu tul-burat şi de nepricepere cuprins, ci, ca totdeauna, izbăveşte pe cel ce aleargă sub acoperământul tău, Preacurată.

Irmosul:

De adâncul greșelilor fiind înconjurat, chem adâncul cel de nepătruns al milostivirii Tale: Dumnezeul meu, din stricăciune scoate-mă.

Apoi pomenește pe cel bolnav, zicând ectenia:

Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru izbăvirea și slobozirea robului lui Dumnezeu (N), de silnicia și bântuiala diavolului și de toate uneltirile lui, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și păzește pe robul Tău și pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata...,

Că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CONDACUL, glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguiește că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine singură nădejde te-am câștigat.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Porunca tiranului nebăgând-o în seamă, preaînțelepții tineri n-au slujit chipului celui de aur din câmpul Deira și, aruncați fiind în văpaia focului, răcorindu-i pe dânșii

îngerul, au cântat, zicând: binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Precum de demult pe cei trei tineri din cuptorul cel cu foc i-ai izbăvit, Te rugăm, Îndurate, izbăvește ca un bun și pe robul Tău, Stăpâne, de nevoia ce a venit asupră-i și de aprinderea ispitirilor celor greu de purtat, ca să Te slăvesc pe Tine.

Cel ce Însuți știi neputința omenească, Hristoase, Care ai arătat în necazuri mângâiere, Iubitorule de oameni, izbăvește de această nevoie de acum și pe robul Tău care cântă: binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Mulțimea îngerilor, a Apostolilor, a proorocilor, a dumnezeieștilor mucenici, împreună cu adunarea cea dumnezeiască a strămoșilor, rugați pe Cel preabun ca să întoarcă acum în bucurie plângerea celui ce strigă: binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ești singura nădejde și ajutorul celor credincioși, Născătoare de Dumnezeu, grăbește de ajută robului tău celui tulburat de necazuri din toate părțile, cuprins de nepricepere și în nevoie aflându-se, care aleargă către tine în nădejdea sufletului.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu, Care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii cei de demult și văpaia în răcoare o a prefăcut, ca pe Domnul lăudați-L toate făpturile și-L preaînălțați întru toți vecii.

Precum ai primit rugăciunile lui Pavel și ale lui Sila și din legături pe dânșii i-ai izbăvit, și glasurile noastre, ale nevrednicilor, celor ce strigăm, auzi-le acum, Milostive, și izbăvește pe robul Tău de stricăciune și de moarte.

Nu întoarce fața Ta de la mine, robul Tău, Hristoase, că sunt în necaz; degrab mă auzi, Mântuitorule, și mă izbăvește de această tulburare de acum; prin noi strigă către Tine robul Tău, Îndurate.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Dumnezeule, pentru rugăciunile slujitorilor celor fără de trup, ale Apostolilor, ale cetelor mucenicilor și ale sfinților prooroci, ale preacuvioșilor și ale tuturor drepților, izbăvește pe robul Tău de această nevoie cumplită.

Și acum..., a Născătoarei:

Scăparea creștinilor, ajutătoarea celor înviforați în cele cumplite, Preasfântă Fecioară, nu trece cu vederea pe robul tău ce se afundă în primejdii și aleargă acum la acoperământul tău cel puternic.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu Cuvântul, Care, cu înțelepciune mai presus de cuvânt, de la Dumnezeu a venit ca să înnoiască pe Adam, cel căzut cumplit în stricăciune, din pricina mâncării, și din Sfânta Fecioară, în chip de negrăit, S-a întrupat pentru noi, «credincioșii, cu un gând în cântări să-L slăvim».

Întristarea robului Tău, din pricina primejdiei de acum, și furtuna cea mare și cumplită, schimbă-le, Stăpâne, și

întoarce plângerea acestuia în bucurie de-a pururea, ca, în credință și cu dragoste neîncetată, să Te slăvească pe Tine.

Mulțimea cea nemăsurată a răutăților mele să nu biruiască milostivirea Ta cea multă, Îndurate, strigă prin noi către Tine robul Tău; cu mila Ta cea obișnuită mântuiește-mă și mă izbăvește, Hristoase, de toată vătămarea, Cel ce singur ești mult-Milostiv.

Slavă...

Iartă-mă pe mine, Doamne, iartă-mă când mă vei judeca pentru ca să mă osândești la foc; nici cu mânia Ta să mă mustri pe mine, Te roagă pe Tine, Hristoase, Fecioara care Te-a născut, mulțimea îngerilor și adunarea mucenicilor.

Și acum..., a Născătoarei:

Preasfântă Fecioară, cu slujitorii cei fără de trup și cu sfinții îngeri, cu Apostolii, cu proorocii, cu mucenicii și cu toți sfinții, roagă pe Preabunul Dumnezeu, să izbăvească de această chinuire pe robul tău.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat să te fericim..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... și troparele:

Toate oștile îngerești, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim noi.

Stăpână și Maica Izbăvitorului, primește rugăciunea nevrednicilor tăi robi; mijlocește către Cel ce S-a născut din tine, o, stăpâna lumii, și fii nouă mijlocitoare.

Preotul pomenește la ectenie pe cel bolnav, precum s-a arătat după Cântarea a 3-a, zicând ectenia: **Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule...** Apoi ia untdelemn din candelă și unge pe cel bolnav, zicând această

Rugăciune

Părinte Sfinte, doctorul sufletelor și al trupurilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindece toată boala și din moarte să izbăvească, tămăduiește și pe robul Tău acesta (N) de neputința trupească și sufletească ce l-a cuprins, și-l fă să vieze cu harul Hristosului Tău. Pentru rugăciunile preacuratei stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu folosirile cinstitelor, cereștilor celor fără de trup puteri; ale cinstitului și măritului prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan, ale sfinților măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale sfinților, măriților și bunilor biruitori mucenici, ale sfinților și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri; ale sfinților și tămăduitorilor fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon; ale sfinților și drepților dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana și ale tuturor sfinților. Că Tu ești izvorul tămăduirilor, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi adaugă și Molitfele Marelui Vasile (caută-le la pag. 359-366).

RÂNDUIALA

care se face la casa sau la locul ce sunt supărate de farmece sau de descântece

Cine va voi să i se citească în casă aceste rugăciuni, trebuie să postească în ziua aceea și să facă milostenie după cum îi va fi puterea, și cu râvnă să se roage lui Dumnezeu, dar mai întâi să se mărturisească. Deci preotul, în ziua în care urmează să săvârșească această rânduială, mai întâi să săvârșească Sfânta Liturghie. După aceea, binecuvântând după obicei, zice: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție, Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...** Și troparele: **Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii...,** în care timp preotul tămâiază casa. Apoi: **Doamne, miluiește** (de 12 ori). **Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm...** Și Psalmul 69: **Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte...** (caută-l la pag. 174).

După aceea, preotul citește aceste

Rugăciuni

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel mai înainte de veci, fără de început și de o ființă cu Tatăl cel fără de început, Dumnezeul cel viu, și cu Duhul Lui cel fără de început și nedespărțit; Care Te-ai pogorât din cer și, neschimbat, Te-ai făcut om, ca pe om de înșelăciunea diavolului și de chinuirea lui să-l liberezi și să strici toate facerile lui de rău cele diavolești; iar sfinților Tăi ucenici și Apostoli le-ai dat putere a călca peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăj-

mașului, Ție acum noi, nevrednicii slujitorii Tăi, cu umilință ne rugăm: caută cu milostivire spre casa aceasta și spre robii Tăi (N), și de supărările cele rele ale oamenilor celor vicleni, ale otrăvitorilor și descântătorilor, ale fermecătorilor sau fermecătoarelor și ale diavolilor celor vicleni, izbăvește pe acești bântuiți și înviforați, pentru că Ție toate Îți sunt cu putință: a le risipi, cu iubirea de oameni, și în nimic a le face și a le întoarce; pentru ca fără ispite să petreacă credincioșii robii Tăi (N), și de acele supărări să petreacă în pace și viețuitoarele și toate cele din cuprinsul casei lor. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Care ne miluiești și ne mântuiești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Vă blestem pe voi, atotviclenilor, începătorii răutăților, blestemaților și urâților diavoli, de oriunde sunteți și oricâți sunteți, pe voi care otrăviți și fermecați locurile și casele oamenilor, ale robilor lui Dumnezeu (N), pe voi, lucrătorii răutăților, împreună cu cel ce s-a dat pe sine vouă, vicleanul om, ca să fiți aduși casei acesteia să o supărați și cu rele năluciri și cu bântuielile voastre să supărați și să necăjiți pe cei care locuiesc în ea și împrejurul ei. Ci cu toată puterea numelui, a unuia

Atotțiitorului Dumnezeu, în Sfânta Treime slăvit, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și a mântuitoarelor Lui patimi, a morții celei de viață făcătoare a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu a Cărui putere toate cele întunecate ale voastre, și stăpâniile și chipurile cele împotriva a toată zidirea lui Dumnezeu, și chinuirea și stricăciunea voastră, ca pe o nimica le-a stins; cu tărie poruncesc vouă, viclenelor duhuri, degrab să fugiți de la casa aceasta și de la cei ce locuiesc în ea și împrejurul ei, cu toate descântecele și otrăvurile și farmecele voastre; iar de acum niciodată să nu vă mai întoarceți la ea ca să o supărați și nicidecum să nu mai zăboviți, o, blestemaților și lepădaților, ci să vă depărtați de aici cu toate facerile voastre de rău și să dați loc puterii lui Dumnezeu și nemăsuratei Lui milostiviri și harului Lui care zdrobește toate facerile voastre de rău.

Să vă certe pe voi puterea lui Dumnezeu, Care a certat pe vrăjitorii lui Faraon, și nălucirile farmecelor lor le-a făcut fără putere. Să vă certe Acela cu puterea Căruia poruncind marele Pavel apostolul a făcut neputincioasă puterea vicleșugului vostru și a orbit pe Elima vrăjitorul cel plin de toată înșelăciunea și răutatea, vrăjmașul a toată dreptatea și diavolul, cu care voi mult stricați și căile Domnului le răzvrătiți. Să vă certe pe voi Acela cu al Cărui nume a poruncit marele Pavel, apostolul, duhului

pitonicesc și l-a izgonit din fiica aceea care, cu descântecele ei, câștig mare da domnilor săi. Și precum Iustina, cu semnul crucii lui Hristos, Dumnezeul nostru, cu puterea Lui fiind îmbrăcată, pe oamenii vrăjitori și pe voi diavolii v-a biruit, nimica voi sporind; încă și pe vrăjitorul și slujitorul vostru Ciprian la slujirea Adevăratului Dumnezeu l-a adus și voi, de frică și de cutremur fiind cuprinși, ați fugit, așa și acum să cadă peste voi și să vă apuce spaimă, cutremur și frică de la Dumnezeu atotțiitorul, Tatăl și Fiul și Sfântul Duh, Cel ce vă va doborî pe voi în focul cel nestins și veșnic și fără de sfârșit, și în el să vă chinuiți în veci. Amin.

Apoi luând preotul apă sfințită de la Botezul Domnului (iar, dacă nu are, să facă sfințirea cea mică a apei), stropește casa și locul casei pe din afară, cântând troparul de mai jos pe glasul al 5-lea, ținând crucea în mână și botezând pe cei din casă:

Să învie Dumnezeu, risipindu-se vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Precum se împrăștie fumul și nu mai este; precum se topește ceara de fața focului, așa să piară diavolii cei fermecători și descântători de la fața lui Dumnezeu; iar robii lui Dumnezeu, (N), să se bucure de Domnul și să se veselească.

Zice și aceasta:

Să fugă și să se depărteze de la casa aceasta tot vicleanul diavol și otrăvirea și farmecele și descântecele, prin stropirea cu această apă sfințită și niciodată să nu se mai întoarcă, ci să se stingă; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

RUGĂCIUNI PENTRU SFINȚIREA FÂNTÂNII

(1)

Rugăciune la începutul săpatului fântânii

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Atotțiitorule și Atotputernice, Care toate le faci și le prefaci numai cu voința Ta; Care, prin locuri neumblate, afli trecere cu înțelepciunea Ta cea negrăită și necuprinsă; Cel ce din piatră seacă ai făcut să curgă izvoare de ape și ai adăpat pe poporul Tău cel însetat, Însuți și acum, Stăpâne a toate, ascultă rugăciunea noastră, a păcătoșilor și nevrednicilor robilor Tăi, și ne dăruiește nouă în acest loc apă limpede, bună, îmbelșugată pentru trebuințe și nevătămătoare la băut, pentru ca și întru aceasta să slăvim preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2)

Rugăciune după terminarea fântânii

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel mare și minunat, Care, cu bunătatea Ta cea nespusă și cu purtarea Ta de grijă cea bogată, chivernisești viața omenească; Care ne-ai dăruit nouă bunătățile cele pământești,

și apa cea amară din vremea lui Moise ai prefăcut-o în dulceață pentru popor, și apele cele vătămătoare din vremea lui Elisei cu sare le-ai dres; iar apostolului Tău Petru, prin vedenie, i-ai dat poruncă să nu socotească nimic spurcat sau necurat, Însuți Stăpâne, Iubitorule de oameni, prin însemnarea chipului Crucii Tale, curățește apa aceasta de toată necurăția și sfințește-o cu Duhul Tău cel Sfânt, spre a fi curată celor ce vor bea din ea. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Care binecuvintezi și sfințești toate și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(3)
RÂNDUIALA
ce se face când a căzut ceva spurcat în fântâna cu apă

Se cuvine mai întâi să se scoată din fântână toată apa, dimpreună cu tot mâlul și necurățiile; apoi preotul, aprinzând lumânări și luând cădelnița, cădește fântâna împrejur; după aceea toarnă în chipul crucii, de trei ori, apă sfințită de la Botezul Domnului. Și, stând cu fața către răsărit, se roagă zicând:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul Puterilor, Care toate le-ai făcut foarte bune; Care cu numele Tău curățești toată spurcăciunea și necurăția și prefaci și sfințești toate, Însuți și acum, Stăpâne, vino în acest ceas prin chipul Crucii Tale și curățește

fântâna aceasta de necurăția ce s-a aflat în ea și, venind în ajutorul nedesăvârșitei noastre minți și neputinței gândurilor, să nu ne osândești pe noi, care nu putem înțelege cele foarte bune, ci ne curățește și pe noi de toată întinăciunea trupului și a sufletului, și sfințește apa aceasta cu Duhul Tău cel Sfânt. Că Tu ești sfințirea noastră, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se citește apoi rugăciunea de la terminarea fântânii (caut-o la pag. 411).

RÂNDUIALA
care se face când se îmbolnăvesc orice fel de animale

Mergând preotul la locul unde se află animalele bolnave, face, după obicei, întâi sfințirea cea mică a apei, apoi îndată zice

PSALMUL 8

Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul! Că s-a înălțat slava Ta mai presus de ceruri. Din gura pruncilor și a celor ce sug ai săvârșit laudă, pentru vrăjmașii Tăi, ca să amuțești pe vrăjmaș și pe răzbunător. Când privesc cerurile, lucrul mâinilor Tale, luna și stelele pe care Tu le-ai întemeiat, îmi zic: Ce este omul că-Ți amintești de el? Sau fiul omului, ca să-l cercetezi pe el? L-ai micșorat pe dânsul cu puțin față de îngeri, cu mărire și cu cinste l-ai încununat pe el. L-ai pus pe dânsul peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai supus sub picioarele lui: oile și boii, toate; încă și dobitoacele câmpului; păsările cerului și peștii mării, cele ce străbat cărările

mărilor. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul!

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai putere peste toată făptura, Ție ne rugăm și cu umilință cerem: precum ai binecuântat și ai înmulțit turmele patriarhului Iacob, asemenea binecuvintează și animalele robului Tău acestuia (N), înmulțește-le, întărește-le și le fă pe ele întru mii; izbăvește-le de toată asuprirea diavolului, de prădători, de toată bântuiala vrăjmașului, de văzduhul cel neprielnic și de toată boala molipsitoare. Apără-le cu sfinții Tăi îngeri, și depărtează de la ele toată boala și toată pizma și ispita farmecelor și a vrăjitoriei, care vin din lucrarea diavolească. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată stropește animalele bolnave cu apa cea sfințită, zicând această

Rugăciune

Binecuvintează, Doamne, turma aceasta și o izbăvește pe dânsa de toată răutatea, de răpirea vrăjmașilor celor văzuți și a celor nevăzuți, de cumplita moarte, de toată boala și neputința și de toată lucrarea diavolească; înmulțește-o în numele Tău cel sfânt, și, prin stropirea cu această apă sfințită, dăruiește-i sănătate. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

RUGACIUNE

pentru grâul sau făina ce se va spurca, sau pentru altceva de acest fel

Domnului să ne rugăm.

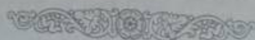
Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce întru rânduiala Ta cea după trup, ai învățat că nu spurcă pe om cele ce intră în gură, ci toate sunt curate celor curați; Care, prin vasul Tău cel ales, marele Pavel, apostolul, ne-ai învățat pe noi să credem că sunt bune toate cele zidite de Tine, care se sfințesc prin cuvânt dumnezeiesc și prin rugăciunea cea către Tine, Însuți și acum, Stăpâne, milostivește-Te spre neputința noastră; binecuvintează grâul acesta cu darul Tău și cu iubirea de oameni, prin binecuvântarea și prin stropirea acestei ape sfințite întru numele Tău. Și toată șovăirea pentru spurcăciunea sau pentru necurăția ce a căzut în el, după meșteșugirea diavolului, depărteaz-o din gândul robilor Tăi. Și, prin nădejdea cea întru Tine și prin adeverirea îndurărilor Tale, dă-le lor să se împărtășească din merindele acestea și, mulțumind sfântului Tău nume, să se păzească neosândiți. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGACIUNE

la gustarea strugurilor, în ziua de 6 august

Domnului să ne rugăm.

Binecuvintează, Doamne, această roadă nouă a viței, care, prin buna întocmire a văzduhului, prin picăturile de ploaie și prin liniștea vremii, ai binevoit a o aduce la acest ceas al coacerii; și, celor ce vom gusta dintr-însa, să ne fie spre veselie, iar celor ce au adus-o Ție, ca dar, spre curățirea păcatelor, prin dumnezeiescul și sfântul Trup și Sânge al Hristosului Tău cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării colivei

Adică a grâului fiert, amestecat cu miere și alte feluri de poame dulci, ce se aduce în biserică întru cinstirea și pomenirea Praznicelor împărătești sau ale sfinților. Deci, fiind adusă coliva în biserică, de este seara, la Vecernie, după: Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., troparul sfântului. Slavă..., condacul. Și acum... Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi, ca un îndurat, glasul 1. Iar de este la Liturghie, după Rugăciunea amvonului, îndată se cântă troparul și condacul praznicului sau al sfântului. Apoi diaconul, tămâind, zice:

Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește. Preotul, stând lângă colivă, zice cu glas această

Rugăciune

Doamne, Cel ce toate le-ai plinit cu cuvântul Tău și ai poruncit pământului să scoată multe feluri de roade spre desfătarea și hrana noastră; Care pe cei trei tineri și pe Daniil, care erau în Babilon, fiind hrăniți cu semințe, i-ai arătat mai frumoși decât pe cei hrăniți cu multe desfătări; Însuți, întru tot bunule Împărate, și aceste semințe cu multe feluri de roade le binecuvintează (acum le binecuvintează cu mâna dreaptă) și sfințește pe cei ce vor gusta dintr-însele, căci acestea spre slava Ta și spre cinstirea sfântului (N) s-au pus înaintea Ta de robii Tăi, încă și spre pomenirea celor ce s-au săvârșit întru dreapta credință. Și dăruiește, Bunule, celor ce au înfrumusețat acestea și celor ce săvârșesc pomenirea, toate cererile cele către mântuire și desfătarea bunătăților Tale cele veșnice. Pentru rugăciunile Preacuratei stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria, și cu ale sfântului (N), a cărui pomenire săvârșim, și cu ale tuturor sfinților Tăi. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea brânzei și a ouălor, în Sfânta și Marea Duminică a Paștilor

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Preotul zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Hristos a înviat (de 3 ori).

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Ziditorule și Făcătorule a toate, binecuvintează (acum le binecuvintează cu mâna dreaptă) brânza și ouăle acestea, și pe noi ne păzește întru bunătatea Ta, ca, gustând dintr-însele, să ne umplem de harurile Tale cele date nouă cu prisosință și de bunătatea Ta cea negrăită. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea cărnurilor

Să știe preotul că această rugăciune se citește în casele credincioșilor sau la ușa cea din afară a bisericii, unde și cărnurile stau, iar nu înăuntru.

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... și troparul zilei.

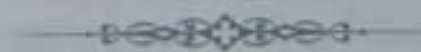
Apoi citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Caută, Doamne, Iisuse Hristoase, spre mâncărurile acestea de carne și le sfințește precum ai sfințit berbecul pe care Ți l-a adus credinciosul Avraam, mielul pe care Ți l-a adus jertfă Abel și vițelul cel gras care ai poruncit să fie junghiat pentru fiul cel rătăcit și apoi întors către Tine. Și, precum acela s-a învrednicit a se îndulci de harul Tău, așa și pe noi ne învrednicește să luăm cele sfințite și binecuvântate de Tine, spre hrana noastră a tuturor. Că Tu ești hrana cea adevărată și dătătorul bunătăților și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării la începutul semănatului

Preotul, luând apă sfințită și grâu binecuvântat de la litie, merge la ogoarele unde are să se semene; își pune epitrahilul și, stând cu fața spre răsărit și spre semințele ce au să se semene, începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și îndată:

PSALMUL 64

Ție Ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion, și Ție Ți se va împlini făgăduința în Ierusalim. Auzi rugăciunea mea; către Tine tot trupul va veni. Cuvintele celor fără de lege ne-au biruit pe noi și nelegiuirile noastre Tu le vei curăți. Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit; locui-va în curțile Tale. Umplea-ne-vom de bunătățile casei Tale; sfânt este Locașul Tău, minunat întru dreptate. Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare departe. Cel ce gătești munții cu tăria Ta, încins fiind cu putere; Cel ce tulburi adâncul mării și vuietul valurilor ei. Tulbura-se-vor neamurile și se vor spăimânta cei ce locuiesc marginile, de semnele Lui; ieșirile dimineții și ale serii le vei veseli. Cercetat-ai pământul și l-ai adăpat pe el, bogățiile lui le-ai înmulțit; râul lui Dumnezeu s-a umplut de apă; gătit-ai hrana lor, că așa este gătirea Ta. Adapă brazdele lui, înmulțește roadele lui și se vor bucura de picături de ploaie, răsărind. Vei binecuvânta cununa anului bunătății Tale și câmpiile Tale se vor umple de roade bogate. Îngrășa-se-vor pășunile pustiului și cu bucurie dealurile se vor încinge. Îmbrăcatu-s-au pășunile cu oi și văile vor înmulți grâul; vor striga și vor cânta.

Apoi preotul citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, am adus înaintea ochilor Tăi semințe din cele dăruite de curatele și preabogatele Tale palme, Stăpâne, și ne rugăm să le ai în grijă, că n-am cutezat să le închidem

în sânurile cele neînsuflețite ale pământului, fără să căutăm spre porunca slavei Tale, care poruncește pământului să răsară și să crească și să dea sămânță semănătorului și pâine spre mâncare. Și acum ne rugăm Ție, Dumnezeul nostru, auzi-ne pe noi cei ce ne închinăm Ție și deschide-ne vistieria Ta cea mare și bună și cerească și revarsă binecuvântarea Ta, până ce ne vom îndestula, după nemincinoasele Tale făgăduințe. Depărtează de la noi tot ce nimicește rodul pământului și toată cercetarea cea cu dreptate pornită asupra noastră, pentru păcatele noastre, și trimite îndurările Tale cele multe peste poporul Tău. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și preotul, luând grâul cel binecuvântat, îl amestecă cu semințele, zicând:

Binecuvintează, Doamne, cununa anului cu bunătatea Ta; câmpiile Tale să se sature de belșug și văile să înmulțească grâul.

După aceea, luând aghiasmă, stropește cu ea semințele, zicând:

Binecuvântarea Domnului să se pogoare asupra acestor semințe și să le facă să crească și roadă multă să aducă; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îndată stropește și arătura pe care se va semăna, zicând:

Cercetează, Doamne, pământul acesta, adapă-l și-l îmbogățește; brazdele lui umezește-le, rodul înmulțește-l, că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea preotul ia în mână semințe și aruncă în chipul crucii de trei ori pe arătură, zicând:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și așa încep toți a semăna, în numele Domnului, iar preotul, făcând sfârșitul slujbei zilei, se duce la treburile sale.

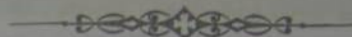
RUGĂCIUNE
la arie

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Izvorul bunătăților, Care, prin îndurarea și bunătatea Ta, ai poruncit pământului să facă rod, binecuvintează și înmulțește aria aceasta și roadele robilor Tăi. Umple cămările lor de tot rodul bun, de grâu, de vin și de untdelemn. Păzește-i pe dânșii, împreună cu toate ale lor, de orice ispită. Luminează-i pe ei, ca să Te cunoască pe Tine și, bineplăcuți făcându-se Ție, să se învrednicească de bunătățile Tale cele veșnice. Că s-a

binecuvântat și s-a preaslăvit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

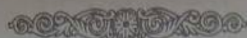
RUGĂCIUNE
la sădirea viei

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Tu ești Vița cea adevărată și Tatăl Tău este lucrătorul. Tu și pe Apostolii Tăi mlădițe i-ai numit. Tu și pe Israel ca pe o viță, scoțându-l din Egipt, l-ai răsădit în pământul Tău, izgonind neamurile. Așa și acum, Stăpâne, vino spre vița aceasta, sădește-o, înrădăcineaz-o și pune mila Ta în ea. Dă-i păzitor ajutorul Tău; îngrădește intrările și ieșirile viei cu purtarea Ta de grijă. Ferește-o pe ea și tot cuprinsul ei: de grindină, de ger, de polei năpraznic, de îngheț, de vânturi arzătoare, de furtună și de toată năpădirea vrăjmașilor văzuți și nevăzuți. Caută și cercetează via aceasta, pe care a sădit-o dreapta Ta, ca să-și dea la vreme roadele ei, și să ne învrednicim și noi să o culegem și să-Ți aducem rod din ea spre prefacere în Sângele Hristosului Tău. Că Ție se cuvine toată slava, cin-

stea și închinăciunea, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

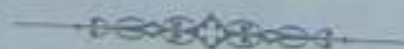

RUGĂCIUNE
la culesul viei

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Cel ce ai binevoit ca Fiul Tău cel Unul-Născut, Domnul nostru Iisus Hristos, să se numească Viță; și rodul ei, prin harul Duhului Tău, l-ai arătat pricinuitor de nemurire, Însuți și acum, Stăpâne, binecuvintează și acest rod al viței. Dă tuturor, celor ce vor gusta din el, sfințenie și sporire sufletească. Iar pe cei ce ne-au adunat pe noi aici fă-i părtași Viței celei adevărate și păzește viața lor nevătămată, împodobindu-i cu harurile Tale cele veșnice și netrecătoare. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat împreună cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE
la binecuvântarea vinului nou

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ești bun și iubitor de oameni, caută spre vinul acesta și spre cei care vor gusta din el și-l binecuvintează precum ai binecuvântat puțul lui Iacov și scăldătoarea Siloamului și paharul Sfinților Tăi Apostoli. Cel ce ai venit în Cana Galileii și ai binecuvântat cele șase vase și ai prefăcut apa în vin și slava Ta ai arătat-o sfinților Tăi ucenici și Apostoli, Însuți și acum, Doamne, trimite Sfântul Tău Duh peste vinul acesta și-l binecuvintează pe el în numele Tău cel sfânt. Că Tu ești cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Tatălui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

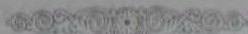

RUGĂCIUNE
la aducerea darurilor de pârgă

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai poruncit fiecăruia dintre noi să-Ți aducem Ție, după putință, ale Tale dintru ale Tale; Care dăruiești, ca răsplătire pentru aceasta, bunătățile Tale cele veșnice; Cel ce cu bună plăcere ai primit darul

cel după putere al văduvei, primește și cele aduse acum de robul Tău (N) și-l învrednicește ca acestea să fie socotite în vistieriile Tale cele veșnice, iar lui dăruindu-i îmbelșugată desfătare a bunătăților Tale celor din această lume, împreună cu toate cele ce-i sunt de folos. Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE
la sfințirea vasului cel spurcat

Se cuvine ca vasul să fie spălat, și preotul, după ce toarnă în el aghiasmă mare în chipul crucii, se roagă așa:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ești unul sfânt, sfințește vasul acesta cu venirea Ta cea sfințitoare și-l curățește ca să fie nespurcat spre trebuința robilor Tăi; și ne dă nouă pururea în sfințenie să ne rugăm în sfintele Tale biserici, ca, prin Tine fiind toți păziți, slavă și închinăciune să-Ți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE
ce se face când s-a întâmplat să cadă de curând ceva spurcat sau necurat în vasul cu vin, cu untdelemn, cu miere, sau cu altceva

Se cuvine ca necurăția căzută să fie scoasă îndată și să fie aruncată afară și să se toarne într-alt vas vinul sau untdelemnul; iar vasul cel golit să fie spălat pe dinăuntru și pe dinafară. Iar preotul, luând cădelnița, cădește pe dinăuntru și pe dinafară vasul cel spălat și toarnă în el apă sfințită de la Botezul Domnului, făcând chipul crucii de trei ori. Apoi toarnă în el vinul sau untdelemnul și, cădind, se roagă așa:

Domnului să ne rugăm.

Sfinte Doamne, Dumnezeul nostru, Care, prin venirea Ta cea plină de îndurare pe pământ, ai stricat toată necurăția vrăjmașului; Cel ce ai învățat că nu spurcă pe om cele ce intră în gură, ci că toate sunt curate pentru cei curați; Cel ce prin vasul cel ales, Apostolul Tău Pavel, ne-ai învățat pe noi să credem că toate cele zidite de Tine sunt bune, și să nu socotim nimic de lepădat din cele ce se sfințesc prin cuvânt dumnezeiesc și prin rugăciunea cea către Tine, Însuți binecuvintează vinul acesta (sau orice ar fi, să se numească aici) cu harul Tău, prin turnarea acestei ape sfințite. Și toată șovăirea pentru spurcăciunea sau jigania ce a căzut în el, după meșteșugirea vicleanului, depărteaz-o din gândul robilor Tăi, ca să fie tuturor celor ce vor bea din acesta sau vor mânca din acesta spre veselie; și dă tuturor, celor ce vor gusta din el, în sfințenie și în cuget curat, să se apropie de preacuratele Tale Taine. Că Tu ești Cel ce

binecuvintezi și sfințești toate și Ție slavă înălțăm împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi gustă mai întâi preotul din el și dă și celor din casă. Iar de se va întâmpla ca jivina căzută să fi putrezit din pricina șederii timp îndelungat în vas, trebuie să se verse cele din vas și să nu mai guste nimeni din ele.

RÂNDUIALA

ce se face la țarini (holde), la vii și la grădini, când se întâmplă să fie stricate de sălbăticiuni sau de alte vietăți ca: lăcuste, gândaci și altele

Se cuvine să se facă Sfânta Liturghie și să se aprindă candela la Sfântul Trifon, sau la Sfântul Eustație, sau la Sfântul Iulian din Libia, sau la icoana hramului ce va fi. Și, după Sfânta Liturghie, preotul, luând untdelemn din candele și aghiasmă de la Botezul Domnului, stropește în chipul crucii țarina, sau via, sau grădina, și zice această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce la început ai făcut cerul și pământul, și cerul l-ai împodobit cu mari luminători, ca să lumineze pe pământ și ca prin ele să fii slăvit, Tu, singurul făcător și stăpân

al făpturii; iar pământul l-ai înfrumusețat cu verdeață, cu iarbă și cu multe feluri de semințe ce rodesc după felul lor și cu toate florile l-ai împodobit spre frumusețe și l-ai binecuvântat, Însuți, și acum, Stăpâne, caută din sfântul Tău locaș spre agonisita aceasta și o binecuvintează; ferește-o pe ea de toată fermecătura, vraja și de toată răutatea; de ispita vicleană și de uneltirea oamenilor răi. Și-i dă ei să aducă roade la vreme, pline de binecuvântarea Ta; și depărtează de la ea toată fiara și sălbăticiunea și viermele, musca, rugina, arșița și vânturile, care aduc stricăciune. Că s-a sfințit și s-a preaslăvit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul citește

Rugăciunea Sfântului Mucenic Trifon

Să știe însă preotul că nu se cuvine să citească toate jivinele aici pomenite, ci numai pe acelea care atunci fac stricăciuni în grădini, vii și holde.

Domnului să ne rugăm.

Vă blestem pe voi, fiarele cele de multe feluri, viermii, omizile, gândacii, lăcustele, șoarecii, cârtițele și puricii și tot felul de muște, molii și furnici, viespi și urechelnițe și tot felul de jigănii ce se târăsc pe pământ și păsări ce zboară, care aduc

stricăciuni și pagubă holdelor, viilor, pomilor și grădinilor; vă blestem cu Dumnezeu Tatăl, Cel fără de început, și cu Fiul Lui, Cel împreună fără de început și de o ființă, și cu Duhul Lui, Cel Preasfânt, Care este de o ființă cu Tatăl și cu Fiul și de viață făcător; vă blestem pe voi cu întruparea Unuia-Născut Fiul lui Dumnezeu, a Domnului nostru Iisus Hristos, cu viața Lui de pe pământ, cea dimpreună cu oamenii, și cu patima Lui cea mântuitoare și cu moartea Lui cea făcătoare de viață și cu învierea Lui cea de a treia zi și cu înălțarea Lui la ceruri, și cu toată purtarea de grijă cea dumnezeiască și mântuitoare; vă blestem pe voi cu sfinții heruvimi cei cu ochi mulți și cu serafimii cei cu câte șase aripi, care zboară împrejurul scaunului dumnezeiesc și strigă: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot; vă blestem pe voi cu sfinții îngeri și cu toată puterea, cu miile de mii și cu milioanele de milioane, care cu multă frică stau înaintea slavei Domnului, ca să nu stricați via, nici holda, nici grădina, nici pomii și nici legumele robului lui Dumnezeu (N); ci duceți-vă în munții cei pustii, în copacii cei neroditori în care v-a dăruit vouă Dumnezeu hrana cea de toate zilele; vă blestem pe voi cu scumpul Trup și Sânge al lui Hristos, Adevăratul Dumnezeu și Mântuitorul nostru, prin Care s-a dat nouă mântuire și răscumpărare.

Să nu stricați nici holda, nici via, nici grădina, nici orice pom roditor și neroditor; nici frunza legumelor să nu stricați din cuprinsul și locul robului lui Dumnezeu (N). Iar de nu mă veți asculta pe mine și veți călca blestemul cu care v-am blestemat, nu vă voi pedepsi eu smeritul și nevrednicul Trifon, ci Dumnezeul lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacov, Care va veni să judece viii și morții. Pentru aceasta, precum mai înainte v-am zis vouă: duceți-vă în munții cei pustii, în copacii cei neroditori; și, de nu mă veți asculta pe mine, voi ruga pe Iubitorul de oameni Dumnezeu, ca să trimită pe îngerul Său, care este peste fiare, și cu fier și cu plumb vă va lega și vă va omorî, de vreme ce n-ați luat în seamă blestemul și rugăciunea mea, a smeritului Trifon; încă și păsări, fiind trimise prin rugăciunea mea, vă vor mânca pe voi. Încă vă blestem pe voi și cu numele cel mare scris pe piatra care nu l-a putut răbda, ci s-a topit ca ceara de fața focului. Ieșiți din locurile acestea și vă duceți în locuri neumblate și fără apă și neroditoare, cum mai înainte am zis vouă. Ieșiți din locul și cuprinsul robilor lui Dumnezeu, care pe mine mă cheamă în ajutorul, folosirea și mântuirea lor. Ca și întru acestea să se slăvească preasfântul nume al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și să se plinească rugăciunile și cererile smeritului Trifon. Că lui Dumnezeu se cuvine slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor! Capetele noastre Domnului să le plecăm!

Se citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care, prin iconomia întrupării Tale, ai binecuvântat Vitleemul și Ghetsimani și oarecând casa lui Iacov, care, după binecuvântare, s-a numit Israel; Cel ce și casa lui David ai binecuvântat-o, Însuți binecuvintează și agonisita aceasta și prin binecuvântare fă-o pe ea să aducă roadă, pentru rugăciunile Preacuratei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ajutorul cinstitului, măritului prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; al sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli; al sfinților și bunilor biruitori mucenici; ale sfinților mari mucenici: Trifon, Eustație și Iulian, al sfântului (N) a cărui pomenire săvârșim astăzi, și al tuturor sfinților Tăi. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA
slujbei ce se face la vreme de secetă sau neplouare

După ce s-a săvârșit Sfânta Liturghie, cu ecteniile și rugăciunile din *Liturghier* pentru neplouare, preotul face început: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește** (de 12 ori). **Veniți să ne închinăm...** (de 3 ori). Psalmul 64: **Ție Ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion...** (caută-l la pagina 420). **Slavă..., Și acum..., Aliluia**(de 3 ori). **Slavă Ție, Dumnezeule...**

Iar diaconul zice ectenia mare: **Cu pace Domnului să ne rugăm,** până la: **Pentru cei ce călătoresc...,** apoi se adaugă acestea:

Pentru ca să nu pomenească fărădelegile și nedreptățile poporului, ci să-Și întoarcă de la noi toată mânia, care este cu dreptate pornită asupra noastră, și să nu ne omoare pe noi cu foamea și cu setea, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea văzduhului și pentru ca ploi de bună trebuință, spre rodire, cu milostivire să trimită pământului și poporului Său, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca întru mânia Sa să nu piardă pe poporul Său și dobitoacele, ci să poruncească norilor să plouă ca să rodească pământul, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să poruncească pământului să răsară roade spre veselia și hrana poporului Său, verdeață spre folosul oamenilor și iarbă dobitoacelor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să caute cu milostivire spre strigarea, plângerea, suspinarea și rugăciunile cele de umilință ale bătrânilor, ale tinerilor, ale pruncilor și ale întregului popor, și să nu ne piardă cu foamete, pentru păcatele noastre, ci să cruțe de moarte sufletele noastre și să ne hrănească pe noi în vreme de foamete, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca rugăciunile noastre să fie bine primite, și precum pe Ilie, oarecând, așa să ne audă și pe noi și să ne miluiască, cu ploaie și cu bună întocmire a văzduhului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă cu milostivire glasul rugăciunii noastre și să ne izbăvească pe noi de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de foc, de grindină, de sabie, de venirea asupra noastră a altor neamuri, de războiul cel dintre noi, de toată rana cea aducătoare de moarte, Domnului să ne rugăm.

Și continuă ectenia obișnuită: Pentru ca să fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata..., Ecfonis: Că Ție se cuvine slava..., Strana: Amin. Și îndată se cântă: Dumnezeu este Domnul..., glasul al 2-lea, și troparele acestea:

Cel ce faci, cu porunca Ta, bună întocmire văzduhului, Doamne, dăruiește pământului ploaie de voie, ca să aducă poporului Tău roade din destul și să sature toată vietatea, cu bunăvoirea Ta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi.

Slavă...,

Făcător și ziditor a toate și dătător de bunătăți știindu-Te pe Tine, Doamne, către Tine cădem și cu dinadinsul Te rugăm: îndură-Te, Milostive, și iartă, ca un Bun, fărădelegile noastre, și de mânia, care cu dreptate este pornită asupra noastră, izbăvește pe robii Tăi, dând, ca un Bun și Mult-milostiv, pământului celui însetat ploi cu bune roade.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ești păzitoare nebiruită a creștinilor, și rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor; ci sârguiește ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: grăbește spre

rugăciune și te nevoiește spre îmblânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută-l la pag. 185).

Canonul de rugăciune
către Domnul Iisus Hristos, la vreme de secetă

Cântarea I, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Veniți, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărțit marea și a trecut poporul «pe care l-a liberat din robia egiptenilor, căci cu slavă S-a «preaslăvit».

Stih: Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi, păcătoșii, rugându-ne Ție.

Primește, Mântuitorule, rugăciunile din gurile noastre cele nevrednice și trimite din cer pământului ploaie aducătoare de roade, ca un Iubitor de oameni și Mult-milostiv.

Treci acum cu vederea, Doamne, păcatele noastre și întoarce mânia Ta, pe care cu dreptate ai adus-o peste noi, Mântuitorule, și trimite din cer ploaie pământului, ca un Iubitor de oameni și Mult-milostiv.

Slavă...,

Veniți, popoare, să plângem toți înaintea Dumnezeului tuturor, cu umilință strigând: treci, Iubitorule de oameni, greșelile noastre, și trimite din cer apă pământului celui însetat, ca un Mult-milostiv.

Și acum..., a Născătoarei:

Prin tine, Născătoare de Dumnezeu, am cunoscut Lumina; pentru aceea te rugăm și cerem: roagă-te neîncetat Făcătorului și Fiului tău să trimită pământului ploaie.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Care prin lemnul crucii ai omorât moartea, și frica Ta o sădește în «inimile noastre, ale celor care Te lăudăm pe Tine».

Doamne, Care ții toată făptura în palmă, ascultă ca un îndurat rugăciunile robilor Tăi și trimite apă peste tot pământul.

Fiind bun și iertător, ca Unul care ai adânc de îndurare, Doamne, nu trece rugăciunile noastre, ci trimite ploaie pașnică peste tot pământul.

Slavă...

Bogăția, care ne-ai dat-o nouă, am risipit-o în desfrânări; dar, Doamne, ca Unul care ai multă milă, Părinte bun fiind, îndură-Te și dă ploaie binefăcătoare pe fața pământului.

Și acum..., a Născătoarei:

Preacurată, tu, care ai îndrăznire bineprimită către Fiul tău cel iubitor de oameni, roagă-L să dea ploaie aducătoare de roade pământului, cu mijlocirea ta.

Catavasie:

Mântuiește din nevoi pe robii Tăi, Milostive, că noi cu «umilință către Tine, Stăpânul și Domnul Iisus Hristos, «alergăm, ca la Mântuitorul și Izbăvitorul tuturor».

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Pe Tine Te cânt, Doamne, căci glasul Tău am auzit și m-am spăimântat; venit-ai până la mine căutându-mă pe «mine cel rătăcit. Pentru aceea preaslăvesc marea Ta po- «gorâre către mine, Mult-milostive».

Caută din înălțime, Bunule, spre noi, care am păcătuit, și dăruiește, Doamne, mila Ta peste tot pământul și trimite, rugămu-ne Ție, bogatele Tale mile, Iubitorule de oameni.

A venit peste noi, păcătoșii, urgia Ta, care a încuiat cerurile ca să nu dea ploi pământului Tău; pentru aceea noi robii Tăi ne rugăm Ție: să nu ne cerți pe noi, Cuvinte, cu mânia Ta, Iubitorule de oameni.

Slavă...,

Doamne, Care prefaci văzduhul cu porunca Ta, dăruiește-ne nouă ploaie prielnică, trimițând roade cu îndestulare, ca toată vietatea să se sature prin bunătatea Ta, Iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoarei:

Tu, Născătoare de Dumnezeu, Maică te-ai făcut Dumnezeului nostru; pentru aceea, cu credință te rugăm pe tine, ca una care ai îndrăznire: roagă-L pentru noi toți să trimită apă peste tot pământul.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Dătătorule de lumină și Făcătorule al veacurilor, Doamne, spre lumina poruncilor Tale îndreptează-ne «pe noi, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu știm».

Cu rugăciunile celor fără de trup, Mântuitorule, îmblânzit fiind, auzi-ne pe noi toți, care Te rugăm neîncetat, și dă ploaie pământului Tău celui însetat, ca un iubitor de oameni.

Fii nouă, Doamne, blând în vremea ispitelor și ne ferește pe noi de amenințarea ce stă asupra noastră și trimite pământului Tău ploaie prielnică, ca un iubitor de oameni.

Slavă...,

Sfinților doisprezece Apostoli și purtătorilor de biruință mucenici, faceți rugăciune către Dumnezeu pentru noi, ca să fim izbăviți de toată nevoia, mânia și întristarea.

Și acum..., a Născătoarei:

Tot neamul pământesc te avem acum cu adevărat mijlocitoare către Dumnezeu, Fecioară; pentru aceea te rugăm, cu acoperământul tău mântuiește cetatea ta din toată nevoia.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

De adâncul păcatelor fiind cuprins, chem adâncul cel de nepătruns al milostivirii Tale, Dumnezeul meu, din «stricăciune scoate-mă».

Mulțimea mucenicilor, ca unii care aveți îndrăznire multă către Domnul, rugați-vă să dăruiască acum ploaie și roade de îndestulare peste tot pământul, ca un milostiv.

Ne rugăm, Doamne, cu mijlocirile ucenicilor Tăi, ușurează, lasă greșelile noastre, întoarce de la noi mânia, și dă pământului ploaie, ca un milostiv.

Slavă...,

Cu dragoste sufletească Te rugăm pe Tine, Stăpâne Doamne, păzește-ne, ca un Bun și iubitor de oameni, și dăruiește

pământului celui însetat ploaie aducătoare de roade, ca un milostiv.

Și acum..., a Născătoarei:

Te rugăm, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, nu înceta a ruga pe Fiul tău, pentru noi, robii tăi, să se îndure de noi și să ne izbăvească de toată urgia, și pământului celui însetat să-i dea ploaie binefăcătoare.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Porunca tiranului nebăgând-o în seamă, preaînțelepții tineri n-au slujit chipului celui de aur din câmpul «Deira, și, aruncați fiind în văpaia focului, răcorindu-i pe «dânșii îngerul, au cântat, zicând: Binecuvântat ești, Dum«nezeul părinților «noștri».

Stăpânitorul tuturor sufletelor pe Tine știindu-Te, Bunule, Te rugăm, păzește-ne, iartă-ne ca un bun și iubitor de oameni, și ne izbăvește de dreapta mânie de acum, și dă ca un bun ploaie pământului celui însetat.

Precum oarecând pe Manase, care s-a căit, l-ai scos, Mântuitorule, din robia Babilonului și l-ai izbăvit din nevoia cea aducătoare de moarte, Milostive, îndură-Te și ne dă nouă milele Tale și ne păzește de foamete și de cutremur și de toate relele, dăruind ploaie pământului celui însetat.

Slavă...,

Milostivește-Te acum spre noi, ca un bun și milostiv, că am greșit și fărădelege am făcut și nici unul nu ne-am îndreptat; pentru aceea cu frică Te rugăm pe Tine, Iubitorule

de oameni: să nu pedepsești cu urgia ta clerul și poporul, ci trimite apă pământului celui însetat.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine toți muritorii te știm scăpare, întărire și armă nebiruită, Născătoare de Dumnezeu, și te rugăm noi, robii tăi: izbăvește poporul și cetatea ta de venirea altor neamuri, de foamete, de boli, de cutremur și de toată nevoia și trimite cu rugăciunile tale rouă pământului celui însetat.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu, Care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc, la tinerii cei de demult și văpaia în rouă o a prefăcut, «ca pe Domnul lăudați-L, toate lucrurile, și-L preaînălțați «întru toți vecii».

Ilie prin cuvânt a oprit ploaia pe pământ și din nou prin cuvânt a pogorât-o din cer. Pentru aceea Te rugăm: pentru rugăciunile aceluia, Milostive, trimite din cer ploaie pământului.

Cu cetele îngerilor și cu proorocii și cu mucenicii, cu soboarele arhiereilor și cu mulțimea preacuvioșilor, ca pe Făcătorul tuturor și Domnul, Te rugăm să mântuiești pe cei ce Te laudă pe Tine, și să trimiți din cer ploaie pământului.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Precum ai izbăvit, ca un Dumnezeu, pe Iona din chit și din mare și pe Daniel din groapa cu lei, așa și acum, Bunule, auzi-ne pe noi, robii Tăi, și scapă de toată nevoia pe poporul Tău.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine, ceea ce ai născut pe Iisus, te chemăm, Născătoare de Dumnezeu, să te rogi acum ca să Se îndure și Să mântuiască pe poporul cel ce a păcătuit și care din nou aleargă cu dragoste la tine și te preaînalță întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu Cuvântul, Care, cu înțelepciune mai presus de cuvânt, de la Dumnezeu a venit, ca să înnoiască «pe Adam cel căzut cumplit în stricăciune, din pricina «mâncării, și din Sfânta Fecioară în chip de negrăit S-a în«trupat pentru noi, credincioșii, cu un gând, în cântări să-L «slăvim».

Îndurate, când noi cerem iubirea Ta de oameni, Bunule, pentru pământul cel însetat, arată-Te blând, Stăpâne, ca un Dumnezeu atotputernic, și dăruiește-ne, ca un bun, ploaie aducătoare de roadă și mântuiește sufletele noastre.

Miluiește, Milostive, lucrul mâinilor Tale, iartă-ne pe noi ca un bun și să nu cerți poporul cu mânia Ta, ci pleacă acum urechea Ta și ia aminte la rugăciunea noastră și dăruiește pământului Tău pâraie de apă, Doamne.

Slavă...,

Izbăvește de neamuri străine și de toți vrăjmașii cetatea Ta și pe tot poporul și ploi roditoare dăruiește, Îndurate, spre îndestulare de toate roadele, și trimite tuturor mântuire, Iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoarei:

Văzându-ne neputincioși la suflet și la trup și loviți de nenorociri cumplite, Stăpână, care vindeci cu îndurarea ta, slobozește-ne din întristările care ne apasă acum, ca toți cu cântări neîncetat să te mărim.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... și troparele, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne... (caută-le la paginile 10–11), după care preotul zice ecfonisul:

Că Sfânt ești, Dumnezeul nostru, și întru sfinți Te odihnești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin și cântă: Sfinte Dumnezeule..., iar diaconul zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea

Brazdele pământului adapă-le și înmulțește roadele lui.

Stih: Întru picăturile Tale veseli-se-va, răsărind.

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola Sfântului Apostol Iacov, citire:

(V, 7–9, 17–18)

Fraților, fiți îndelung-răbdători, până la venirea Domnului. Iată, plugarul așteaptă roada cea scumpă a pământului, îndelung-răbdând, până ce primește ploaia timpurie și târzie. Fiți, dar, și voi îndelung-răbdători; întăriți inimile voastre, căci venirea Domnului s-a apropiat. Nu vă plângeți, fraților, unul împotriva celuilalt, ca să nu fiți judecați; iată Judecătorul stă înaintea ușilor. Ilie era om, asemenea cu noi în slăbiciuni, dar cu rugăciune s-a rugat ca să nu plouă, și nu a plouat trei ani și șase luni. Și iarăși s-a rugat, și cerul a dat ploaie, și pământul a odrăslit roada sa.

Preotul: Pace ție. Cântărețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 4-lea:

Stih 1: Vei binecuvânta cununa anului bunătății Tale și câmpiile Tale se vor sătura.

Stih 2: Se vor îngrășa cele frumoase ale pustiului și cu bucurie dealurile se vor încinge.

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepți...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(Matei XVI, 1–3; Luca IV, 24–26; Ioan VI, 30–33)

În vremea aceea,s-au apropiat de Iisus fariseii și saducheii și, ispitindu-L, I-au cerut să le arate semn din cer. Iar El, răspunzând, le-a zis: Când se face seară, ziceți: Mâine va fi timp frumos, pentru că cerul este roșu; iar dimineața ziceți: Astăzi va fi furtună, pentru că cerul este roșu posomorât. Fățarnicilor, fața cerului știți s-o judecați, dar semnele vremilor nu le puteți! Adevărat zic vouă că nici un prooroc nu este bineprimit în patria sa. Și adevăr vă spun că multe văduve erau în zilele lui Ilie, în Israel, când s-a încuiat cerul trei ani și șase luni, încât a fost foamete mare peste tot pământul. Și la nici una dintre ele n-a fost trimis Ilie, decât la o femeie văduvă, din Sarepta Sidonului. Și iarăși au zis către Dânsul iudeii: Dar ce minuni faci Tu, ca să vedem și să credem în Tine? Ce lucrezi? Părinții noștri au mâncat

mană în pustiu, precum este scris: pâine din cer le-a dat lor ca să mănânce. Dar Iisus le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Nu Moise v-a dat pâinea cea din cer, ci Tatăl Meu vă dă din cer pâinea cea adevărată. Pentru că pâinea lui Dumnezeu este aceea care se coboară din cer și care dă viață lumii.

Și îndată diaconul zice cu toată umilința, în auzul tuturor, ectenia întreită: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta..., până la: Încă ne rugăm pentru fericiții..., apoi adaugă acestea:

Cel ce nu voiești moartea păcătosului, ci aștepți întoarcerea și pocăința lui, auzi-ne pe noi, care ne rugăm Ție, și, cu milostivire iertând păcatele noastre, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce ridici norii de la marginile pământului și fulgerele spre ploaie le-ai făcut, poruncește acelora să sloboadă ploi liniștite și rouă aducătoare de roadă pe pământ, cu lacrimi ne rugăm Ție ca unui bun: auzi-ne degrabă și cu milostivire ne miluiește.

Cel ce chemi apa mării și o verși peste fața întregului pământ, trimite binecuvântarea Ta peste noi, care ne rugăm Ție, și ne miluiește.

Precum sunt ochii slujnicei către mâinile stăpânei sale, așa sunt ochii noștri către Tine, Dumnezeule; cu ochi milostivi caută spre noi, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Ploaie prielnică, îndestulată și pașnică, și bună rodire dă pământului celui însetat și mântuiește toate făpturile și pe noi, care ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce îmbraci cerul cu nori și gătești ploaie, roureazā pământul cu îndestularea binecuvântării Tale, Bunule. Îndură-Te și trimite nouă milele Tale cele bogate, rugămu-ne Ție, Iubitorule de oameni, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre folosul oamenilor, adapă brazdele pământului și înmulțește roadele și izbăvește oamenii și animalele, rugămu-ne Ție, întru tot puternice Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Trimite ploile Tale, Iubitorule de oameni, peste locurile cele lipsite și cărora le trebuie, și pe noi, care ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce răsari soarele Tău peste cei buni și peste cei răi și dai ploaie peste cei drepți și peste cei păcătoși, caută spre noi cu milostivire și, cu bunătatea Ta, înmulțește semințele și roadele pământului, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Îndură-Te și Te milostivește, miluiește și trimite peste noi îndurările Tale, Iubitorule de oameni, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, Care întru cele de sus locuiești și spre cele smerite privești, Dumnezeule, caută cu milostivire spre poporul Tău, cel ce Te-a mâhnit și a întărâtat iubirea Ta de oameni, și, ca un Milostiv și lesne iertător, îndură-Te și miluiește moștenirea Ta și oile pășunii Tale și, cu milă și cu îndurări cercetează via pe care a sădit-o dreapta Ta: întru zdrobirea inimii, cu smerenie ne rugăm Ție, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Cel ce locuiești întru cele înalte și cauți spre cele smerite, caută cu bună îndurare spre poporul Tău care Te-a mâniat pe Tine, Iubitorule de oameni; cu umilință ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Să nu pomenești fărădelegile noastre, Stăpâne, că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Ne rugăm Ție, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Auzi-ne pe noi, Doamne, că Blând și Milostiv ești, și trimite pământului Tău binecuvântarea Ta din cer; ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, că bună este mila Ta, și ne miluiește pe noi cu bună îndurarea Ta și udă pământul cu ploaia binecuvântării Tale; ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Degrabă să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte; ajută-ne nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, și caută spre pământ cu ploaie aducătoare de roade; ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm Ție, Doamne Dumnezeule, Mântuitorul nostru, să fie izbăvite (de ești în mânăstire, zi: sfânt locașul acesta; de ești în oraș, zi: orașul acesta; iar de ești în sat, zi: satul acesta) orașele, satele și toate țările și cei ce cu credință locuiesc în ele: de foamete, de potop, de cutremur, de boală, de grindină, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri, de războiul cel dintre noi și de toate rănile cele aducătoare de moarte; și Milostiv, Blând și lesne iertător să fie Bunul și Iubitorul de oameni, Dumnezeul nostru, pentru păcatele noastre. Să întoarcă și să împrăștie toată urgia cea pornită asupra noastră și să ne izbăvească pe noi de dreapta Sa mânie. Să ne trimită nouă ploaie pașnică și să verse pe pământ râuri de bunătate și de roade aducătoare și să ne miluiască pe noi. Întru pocăință, cu umilință ne rugăm Ție și zicem toți: Iubitorule de oameni, degrabă auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Preotul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule... Apoi arhiereul sau preotul zice: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul:

Cu umilință și întru pocăință, toți plecând genunchii sufletelor și ai trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm.

Tot poporul pleacă genunchii și capetele și însuși arhiereul sau preotul, plecându-și genunchii, cu pătrundere și inimă umilită, citește rugăciunile acestea făcute de Calist, patriarhul Constantinopolului:

Rugăciunea întâi

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai ascultat pe Ilie Tesviteanul, pentru dragostea cea către Tine, și ai poruncit să se oprească ploaia ce se trimitea pământului la vreme; apoi iarăși, prin rugăciunea lui, ai dăruit ploaie aducătoare de roadă; Însuți Stăpâne a toate, fiind îmblânzit de singură îndurarea Ta, dăruiește moștenirii Tale ploaie liniștită. Și, trecând cu vederea greșelile noastre, trimite ploile Tale peste locurile cele lipsite și care au trebuință. Veselește fața pământului pentru săracii poporului Tău, pentru prunci, pentru animale și pentru toate celelalte, căci de la Tine așteaptă să le dai lor hrană la vreme potrivită. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeule atotțiitorule, Care ridici norii de la marginea pământului, Cel ce ai făcut fulgerele spre ploaie, Care scoți vânturile din vistieriile Tale, Cel ce chemi apa mării și o verși peste fața a tot pământul, Ție ne rugăm și cu umilință cădem înaintea Ta, mărturisind păcatele noas-

tre și cerând de la Tine mila cea bogată: deschide stăvilarele cerului; poruncește norilor să dea ploaie; îndură-Te de toate cele de pe pământul Tău; îndură-Te de bătrâni, de tineri, de pruncii de la sân, de robii și roabele Tale, de fii și de fiice și de toate animalele pământului, și fă să crească pâine de mâncare pentru noi și iarbă pentru animale. Primește rugăciunile poporului Tău și să nu lepezi suspinurile săracilor; să nu ne mustri pe noi cu mânia Ta; să nu ne cerți cu iuțimea Ta; să nu pierzi pe poporul Tău cu foamea și cu setea, căci ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc, ca să ia de la Tine hrană la vreme potrivită; în Tine nădăjduim și afară de Tine pe altul nu știm; de la Tine așteptăm milă bogată. Că Bun și Iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a treia

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, știm că nevrednici suntem de îndurările Tale și că nu suntem vrednici să ridicăm ochii noștri și să căutăm la cer, să stăm înaintea Ta și să-Ți spunem cererile noastre, căci ce bine am făcut ca să dobândim cererile? Prin bunătatea Ta cea nemăsurată ne-ai adus din neființă în ființă, cu chipul Tău ne-ai cinstit și toată făptura ai supus-o nouă; dar noi, cu atâtea faceri de bine fiind dăruiți, ca niște vrăjmași ne-am arătat, și po-

runcile Tale, ale Făcătorului de bine, le-am călcat și viață prihănită și gând spurcat și necurat ne-am agonisit. Și nu numai dragostea Ta am lepădat, ci ca fiarele ne purtăm și unul pe altul ne mâncăm, prin uneltiri lacome și prin nedreapta noastră voință. Deci, cum să fim vrednici și să ne bucurăm de binefacerile Tale? Tu ești drept, noi nedrepți; Tu iubești, noi dușmănim; Tu ești îndurător, noi neîndurători; Tu făcător de bine, noi răpitori. Ce legătură avem cu Tine, ca să ne împărtășim de bunătățile Tale? Mărturisim dreptatea Ta, cunoaștem osânda noastră, vestim binefacerile Tale, înmiit suntem vinovați de moarte. Iată, ne aflăm sub mâna Ta cea preaputernică și care ține toate. Lesne este mâinii Tale celei atotputernice ca, într-o clipă, să ne piardă pe noi; iar cât privește gândul și purtarea noastră, drept este să fim dați pierzării, preadrepte Judecătorule. Dar acest lucru nu este cu totul vrednic de îndrumarea Ta cea nebiruită și de bunătatea Ta cea de negrăit, preaiubitorule de oameni Stăpâne.

Pentru aceasta, îndrăznind spre milostivirea Ta cea nepătrunsă și spre îndurarea Ta, ce nu ține minte răul, ne apropiem către Tine, Făcătorule de bine, noi nevrednicii și nemulțumitorii. Nu ne da pe noi, pentru păcatele noastre, în mâinile secetei, nici pentru fărădelegile noastre să ne strivești pe noi în cătușele foametei; ci, pentru bunătatea Ta, dă pământului ploaia pe care de bunăvoia Ta ai hotărât-o moștenirii Tale și umple de apele Tale cele roditoare

de viață sânurile pământului, căci, iată, acesta stă înainte ca o maică cu sânul secat; și, precum sânul aceleia, lipsit de lapte, aduce moarte pruncului, așa și pământul, stând cu brazdele sale neîmpărtășite de umezeală, își veștejește verdeața și aduce stricăciune roadelor lui, și pe noi ne amenință foametea și moartea. Căci arșița din vremea secetei, ca o flacără pârjolitoare veștejind semănăturile, prevestește pierzare roadelor lui; dar Tu, cu mila Ta, cercetează-l pe el și văzduhul cu nori de ploaie bine-l tocmește și, cu ploaia Ta cea bogată, satură pământul și înviază roadele lui și, cu suflări de vânturi mai bune, fă-le întregi și pline și, cu bună îndurarea Ta, înmulțește roadele prin care ai hotărât să se țină viața cea trupească; pentru că, de nu vei da Tu cu bunăvoirea Ta ploile Tale cele îndestulătoare, pământul nostru nu-și va da roada sa; ci, pentru mulțimea îndurărilor Tale, ascultă rugăciunea noastră, a nevrednicilor robilor Tăi. Că Tu ești, Doamne, izvorul milei și Dătătorul bunătăților, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Doamne, Care prin proorocul Tău Ilie ai dezlegat seceta și cu cădere de ploi ai plouat pe fața pământului, și cu prisosința roadelor ai săturat poporul Tău din belșug, Însuți și acum, fiind

îmblânzit de firească Ta bunătate, dăruiește pământului ploi liniștite, spre rodirea roadelor de peste an. Căci Tu ești Cel care ai așezat apele la locurile lor și ai făcut văzut pământul ce era acoperit de ele; Tu ești Cel care i-ai poruncit lui să odrăslească toate felurile de roade spre îndulcirea noastră; Tu ești Cel care, pe vremea lui Noe, pentru păcatele oamenilor, ai desfăcut izvoarele adâncului și ai deschis stăvilarele cerului și fața pământului ai făcut-o ca o mare spre pierderea a tot trupul; Tu ești Cel care acoperi cu ape înălțimile lui; Tu ești Cel care ridici norii și le poruncești să slobozească picături de ploaie; Tu ești Cel care ridici apa mării și o verși peste fața pământului; Tu ești Cel care ai pus hotar ploii și ai rânduit ploi îndestulătoare și râurile le umpli de ape și adăpi pământul și saturi de apă brazdele lui spre înmulțirea frumoaselor lui roade; Tu ești Cel care ai despărțit marea și râul umblat l-ai făcut și apă din piatră ai izvorât și amărăciunea apelor în dulceață o ai prefăcut. Firea apelor știe pe Făcătorul ei, cunoaște pe Stăpânul său, nu uită datoria slujbei ei. De Te vede pe Tine, Stăpânul, mâniat asupra noastră, atunci ea, ori, pornindu-se nemăsurat, aduce pieire, ori, încetând, se oprește și locul ei îl ia seceta și văzduhul ca văpaia se face și roadele pământului se veștejesc iar noi în mâinile primejdiei cădem. Și iarăși, de Te vede pe Tine, Dumnezeul cel iubitor de oameni, blând și lesne iertător, ploi gătește și ploi pe pământ se coboară, iar văzduhul cu bună răsuflare se face și pământul, plecân-

du-se poruncii Tale, roduri de prisosit răsare din adâncurile lui.

Deci, pe Tine, făcătorul și ţiitorul tuturor, Te rugăm, zicând: miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi. Adu-Ţi aminte că suntem lucrul mâinilor Tale; ia aminte la neputinţa firii noastre, că Tu ne-ai făcut pe noi. Vezi neliniștea păsărilor, mugetul animalelor, plângerea pruncilor, strigarea tinerilor, chinuirea bătrânilor, lipsa orfanilor, părăsirea văduvelor, strâmtorarea săracilor și glasul cel rugător al întregului Tău popor și cercetează pământul și-l adapă cu ploi bogate, pentru că, lipsit de umezeală, ameninţă roadele sale cu veștejire, iar pe oameni și animale, cu pierzare. De demult, când ai trimis pierzare oamenilor prin apă, Ţi-ai adus aminte de Noe, care era purtat în corabie de acele ape nemăsurate, și Ţi-ai adus aminte și de păsări și de animale și de fiare și de târâtoare; și ai adus vânt pe pământ și s-a domolit apa, iar pe Noe și vietăţile care erau cu dânsul, ca pe o sămânţă le-ai păstrat, spre a doua facere a lumii. Și acum, când prin uscăciunea care a cuprins văzduhul, ne ameninţi cu foamete și cu moarte, adu-Ţi aminte de poporul care nădăjduiește spre Tine, adu-Ţi aminte de păsări, adu-Ţi aminte și de animale și dă vânt cu rouă, ca să înceteze seceta, și fă să crească seminţele pământului, spre hrana oamenilor și a animalelor, și iarăși le învrednicește pe toate de purtarea ta de grijă.

Că Tu ești Cel care răsari iarbă animalelor și verdeaţă spre folosul oamenilor; și Tu ești Cel care scoţi pâine din pământ și dai vin și cu untdelemn veselești feţele oamenilor, ca, hrănindu-ne cu îndestulare din bunătăţile Tale, în veselia inimii să preaslăvim bunătatea Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care, cu cuvântul Tău, toate din nefiinţă le-ai adus; Cel care ai luat ţărână din pământ și ai zidit pe om și cu suflet cuvântător și cu chipul Tău l-ai cinstit pe dânsul și ai zis: creșteţi și vă înmulţiţi și umpleţi pământul; Cel care dai hrană animalelor și puilor de corbi; Care, prin marea și mântuitoarea Ta venire în trup, ai săturat multe mii, o dată cu șapte, iar altă dată cu cinci pâini, Însuţi, întru tot Bunule Stăpâne, și pe poporul acesta, care cheamă preasfânt numele Tău, cu prisosinţă hrănește-l prin dreapta Ta cea atotfăcătoare și de mari daruri împărţitoare. Caută, Doamne, spre săracii poporului Tău, Tu Care deschizi mâna Ta și umpli de bunătate toată făptura; miluiește-ne pe noi pe toţi cu milostivire, căci Tu, Stăpâne, Iubitorule de oameni, singur ești Tatăl nostru al tuturor și la Tine unul ridicăm ochii, ca și cel înţărcat spre maica sa. Preabunule Stăpâne, al Tău este cuvântul: cereţi și se va da vouă,

căutați și veți afla. Dă, Stăpâne, celor care cer acum, împreună cu hrana cea duhovnicească, și pe cea trebuitoare trupului și hrănește pe poporul Tău cel flămând. Dăruiește pământului ploi la vreme, bună întocmire a văzduhurilor și îndestulare de tot felul de roade; pe cei ce se chinuiesc în neputință și în rea pătimire, în friguri și în multe feluri de boli, cercetează-i. Izbăvește, Doamne, cetatea aceasta numită cu numele Tău, și toate cetățile și țările: de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de foc, de sabie și de omor, dăruindu-ne nouă milele Tale.

Cu harul Părintelui Tău celui fără de început și de o ființă și al Preasfântului și întocmai cinstit Duhului Tău; cu rugăciunile și mijlocirile preabinecuvântatei Născătoarei de Dumnezeu, ale de Dumnezeu grăitorilor Tăi Apostoli, și ale tuturor Sfinților Tăi. Amin.

Rugăciunea a șasea

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care, pentru mântuirea noastră, ai binevoit a purta trup, pentru ca, în chip minunat, să preaslăvești firea cea cuvântătoare, cu bunătatea și cu îndurarea Ta cea negrăită, și ai făgăduit a ierta pe cei care cu adevărată pocăință se întorc din adâncul păcatului, încât, atunci când vor căuta la Tine în chip cu adevărat smerit, prin împlinirea poruncilor Tale cele dumnezeiești, să poată cu îndrăznire a Te avea

pe Tine Dumnezeu milostiv și blând, lasă acum toate fărădelegile noastre și pleacă urechea Ta către noi și ne auzi pe noi, smeriții și păcătoșii, precum ai auzit odinioară pe Ilie Tesviteanul, încât numai cu cuvântul el a legat cerul spre înțelepțirea acelui popor neascultător; după aceea, iarăși printr-însul, lucrând cu știuta Ta iubire de oameni, poruncind norilor, ai adăpat tot pământul cu apă bună; și, precum odinioară, pentru rugăciunile robului Tău Ilie, așa și acum, pentru aceste fierbinți rugăciuni ale noastre, treci fărădelegile și păcatele noastre și primește rugăciunile noastre și ne auzi pe noi, care în ceasul acesta ne rugăm Ție cu căldură, și dezleagă uscăciunea aceasta a pământului, pentru mărturisirea și strigarea poporului Tău. Trimite peste noi ploi bune, ca să ne săturăm de apă și pământul nostru să-și dea roadele la vreme cuvenită, spre hrana noastră și a animalelor celor necuvântătoare.

Așa, Doamne, Dumnezeul nostru, auzi-ne pe noi, păcătoșii și nevrednicii robii Tăi, și nu trece cu vederea rugăciunile noastre, nici să biruiască fărădelegea noastră mila Ta; ci pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi. Vezi umilința noastră și Te milostivește. Privește din sfânt locașul Tău; vezi suspinurile săracilor; vezi vârsta cea fragedă a copiilor ofilindu-se de prea mare sete; vezi suferința pruncilor celor fără răutate; vezi pântecele maicilor și sânurile uscate care aduc moarte pruncilor; vezi pe bătrâni și pe tineri, ca pe niște încătușați dați în

mâinile celor fără de lege, și treci greșelile noastre, cele cu știință și cu neștiință, cele din minte și cele din cuget, și nu ne lepăda pe noi până în sfârșit. Pentru că nu numai de setea apei ne topim, ci și de alte mii de rele,pentru păcatele noastre, și la Tine căutăm, ca să se verse peste noi cât mai grabnic ploaie îndestulătoare și ca să oprești mânia Ta cea dreaptă și să înlături această cumplită nenorocire. Amândouă le cerem și ne rugăm Ție, Iubitorule de oameni, ca să umpli de apă fântânile și țarinile noastre și cu sațiu să adăpi și să umpli de bunătatea Ta holdele noastre cele sufletești, adică inimile noastre să le umpli de veselie, de bucurie negrăită și de desfătare și să oprești pornirea cea nesuferită, care a venit asupra noastră. Că Tu ești Izbăvitorul sufletelor și al trupurilor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru neplouare și pentru schimbarea vânturilor

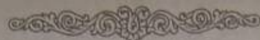
Făcută de Calist, patriarhul Constantinopolului.

Domnului să ne rugăm.

Bunule și Iubitorule de oameni, Doamne, Care numai cu cuvântul ai zidit făptura și din ea ai plăsmuit pe om; iar mai pe urmă, prin iubirea de oameni cea negrăită, fiind acesta căzut și făcut

rob păcatului, l-ai ridicat și l-ai sfințit, ca să nu piară cu totul lucrul mânilor Tale, și i-ai dat lui și poruncile Tale, spre aducere aminte de venirea Ta și de învățăturile Tale despre dumnezeiasca Ta întrupare, căci pentru aceasta Te-ai ostenit și Te-ai nevoit și ai flămânzit și ai însetat, plinind toate cele omenești pentru noi, precum se cuvenea, și ai intrat în corabie și ai umblat pe mare, și valurile cele sălbatice și iuțimea vânturilor ai înfrânat, și ai suferit a pătimi toate până și cruce și moarte, ca, prin ceea ce ai pătimit și Te-ai ispitit, să ne ajuți nouă celor neputincioși, Însuți și acum, Împărate Sfinte, Care ai luat neputința noastră cu iubirea Ta de oameni, milostivește-Te spre noi, cei înviforați atât de mult și împresurați de lipsa celor trebuitoare. Dă-ne nouă bunătatea Ta; adapă pământul nostru cu apă curată, spre aducere de roadă; văzduhuri folositoare ne dăruiește. Și precum oarecând pe ucenicii Tăi cei învăluiți de valuri i-ai scăpat din mare și din furia vânturilor, așa și acum ne scapă și pe noi de primejdia ce ne-a cuprins. Oprește și acum valurile cele sălbatice ale mării, liniștește vânturile cele potrivnice cu porunca Ta cea dumnezeiască; dă-ne pace și odihnă în locul tulburării. Așa, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, vezi și caută din sfânt locașul Tău spre via aceasta pe care a sădit-o dreapta Ta și o desăvârșește pe ea și trimite Duh drept

spre scăpare din primejdiile care vin asupra noastră, pentru rugăciunile Maicii care Te-a născut și ale tuturor sfinților.

RÂNDUIALA

slujbei ce se face la vreme de necontenire a ploilor

După ce s-a săvârșit Sfânta Liturghie, cu ecteniile și rugăciunile din *Liturghier*, pentru multă plouare, preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori); Veniți să ne închinăm... (de 3 ori); Psalmul 68: Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu...

Slavă..., Și acum..., Aliluia(de 3 ori), Slavă Ție, Dumnezeule...

Iar diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm, și celelalte, până la: Pentru cei ce călătoresc..., apoi adaugă acestea:

Pentru ca, întru mânia îngrozirii Sale, să nu ne împuținezе pe noi, pentru păcatele și fărădelegile noastre, ci să-Și aducă aminte de mila și de îndurările Sale cele din veac și să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-Și aducă aminte de legământul Său cel făcut cu Noe și să nu strice, cu mulțimea ploii celei fără de măsură, cu întunecata și nelămurita vreme a văzduhului și cu întunecoasa ceață, pământul și pe nevrednicul Său popor, ci cu milostivire să cruțe moștenirea Sa și să poruncească a străluci pe pământ soarele, cu raze aducătoare de roade și cu căldură la vreme, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să poruncească norilor să înceteze ploaia cea peste măsură și negura să se risipească și lumina soarelui să strălucească, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să cruțe poporul și animalele și tot pământul acesta și să nu-l strice cu vărsarea ploilor celor peste măsură, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea moștenirii Sale senin cu bună prefacere și să se înmulțească roadele pământului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu ne răsplătească nouă și să nu ne pedepsească pe noi,după păcatele noastre, ci după mare mila Sa și după mulțimea îndurărilor Sale să-Și arate spre noi grabnica Sa iubire de oameni și bunătatea Sa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu strice roadele și semințele pământului pentru păcatele noastre, cu vărsarea ploilor celor peste măsură, ci cu arătarea seninului să le cruțe și să le crească pentru nevrednicul Său popor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie bineprimită rugăciunea noastră și să ne izbăvească pe noi de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de grindină, de foc, de sabie, de venirea asupra noastră a altor neamuri, de războiul cel dintre noi, și de toată rana cea aducătoare de moarte, Domnului să ne rugăm.

Și continuă ectenia obișnuită: Pentru ca să fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește, miluiește..., Pe Preasfânta, Curata, Preabinecuvântata... Ecfonis: Că Ție se cuvine slava..., Strana: Amin. Și îndată cântă: Dumnezeu este Domnul..., glasul al 2-lea, și troparele acestea:

Caută cu milostivire, Dumnezeule, la poporul ce a greșit, și nu trece cu vederea pe cei ce cad către Tine întru pocăință, ci, ca un Bun, miluiește și degrab ne izbăvește de îngrozirea Ta cea dreaptă, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni (de două ori).

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, grabnic ajutătoare a lumii, cerem a ta grabnică folosință și sprijinire tare; milos-

tivește-te spre poporul cel îngrijorat și roagă pe milostivul tău Fiu și Dumnezeu să ne izbăvească pe noi de nevoia ce ne-a cuprins și de dreapta Sa amenințare, ceea ce ești singură binecuvântată între femei.

Apoi Psalmul 50; Miluiește-mă, Dumnezeule... Și îndată:

CANONUL

Cântarea 1, glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel...

Stih: Miluiește-ne, Doamne, pe noi, poporul cel care am greșit.

Veniți, credincioșilor, cântare nouă să cântăm lui Dumnezeu, grăind: milostivește-Te, Îndurate, și miluiește-ne, Stăpâne, pe noi, care de nenumărate ori am greșit (de două ori).

Slavă...,

Primește rugăciunile și lacrimile robilor Tăi, care Te rugăm acum pe Tine, Hristoase Dumnezeule, și ne dăruiește vreme înseninată pentru aducerea de roade pământului.

Și acum..., a Născătoarei:

Grăbește, Stăpână Marie, a ridica preacinstitele mâini către înduratul tău Fiu și Dumnezeu, ca să dea senin și hrană credincioșilor robilor Săi.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Nu este sfânt precum Tu, Doamne...

Nu cu iuțimea Ta să ne cerți pe noi, precum strigă proorocul, nici cu mânia Ta să ne osândești pe noi, ci, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, varsă cu îndestulare peste noi milele Tale.

Slavă...,

Noi, neamurile cele de curând chemate, cu lacrimi strigăm Ție: Stăpâne, milostivește-Te ca un îndurat și ne dăruiește nouă cer senin și bună schimbare a văzduhului, îndestulare și mare milă.

Și acum..., a Născătoarei:

Nu trece lacrimile noastre, Născătoare de Dumnezeu, stăpână, și să nu fie ție urâtă suspinarea noastră; ci neîncetat roagă pe Fiul tău să dăruiască poporului tău senin pe pământ și mare milă.

Catavasie:

Izbăvește din nevoi pe robii Tăi, Îndurate, căci noi cu «osârdie alergăm către Tine, către milostivul și izbăvitorul «tuturor, Stăpânul, Iisus Domnul».

Diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... și adaugă:

Cele vrednice de pedeapsă am făcut și dreapta Ta judecată ne-a ajuns pe noi, Doamne, dar Te milostivește; milostivește-Te spre poporul ce a greșit și-Ți întoarce mânia Ta, cea cu dreptate pornită asupra noastră. Întru pocăință cădem către Tine și cu smerenie Te rugăm: auzi-ne și ne miluiește.

Ca să nu ne înece pe noi, Doamne, mulțimea apelor și să nu strice pământul și cu foamete să ne omoare pe noi, poporul Tău, ca un bun, încetează vărsarea apelor și ca un atotputernic, poruncește să lucească pe pământ lumina soarelui și să coboare căldura, cu dinadinsul Te rugăm, Împărate preasfinte, auzi-ne și ne miluiește.

Pentru poporul Tău și pentru animale, poruncește văzduhului celui întunecat și negurii celei pline de păclă să se

ridice și razele soarelui să strălucească, întru tot milostive Doamne, ca să nu ne sfârșim înainte de vreme, rugămu-ne Ție, degrab auzi-ne și ne miluiește.

Mântuiește-ne pe noi, Doamne, de tină, de revărsarea și de înecarea apelor, ca să nu se stingă în deșert zilele noastre și anii noștri întru suspinuri, ci adu-Ți aminte de legământul făcut cu Noe și fă cu noi după mila Ta, cu inimă înfrântă Te rugăm, auzi-ne și ne miluiește.

Întru nevoi și necaz fiind noi și întru tânguire înspăimântați, către Tine, Doamne, Dumnezeul nostru, cu umilință strigăm: să se înalțe către Tine rugăciunea noastră și să iasă din stricăciune viața noastră, ca să nu ne stingem înainte de vreme, ci, cu milostivire, auzi glasul nevrednicului Tău popor și, cu iubirea Ta de oameni, miluiește-ne pe noi.

Nu spre curcubeu, care este semnul legăturii ce l-ai pus prin nori, Doamne, ci spre îndurările Tale privim și mila Ta căutăm să o dobândim. Către Tine, Cel bogat întru milă și fără de măsură întru îndurări, cu inimă înfrântă ne rugăm: dă-ne senin la vreme și aducător de roadă, împreună cu prefacerea văzduhului, și degrab, ca un milostiv, auzi-ne și ne miluiește pe noi.

Preotul zice ecfonisul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru...

SEDEALNA, glasul al 5-lea:

Către Tine, Mântuitorul nostru, Dumnezeule preaveșnic, alergăm noi, păcătoșii robii Tăi, și, cu lacrimi de pocăință căzând, strigăm Ție: iartă, iartă, Îndurate, pe poporul cel fără de răspuns și să nu ne pierzi pe noi cu vărsare de ploi nemăsurate și cu reaua schimbare a văzduhurilor; ci fă senin și înmulțește rodurile pământului, ca un iubitor de oameni.

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei:

Ceea ce ești mai sfântă decât heruvimii și mai înaltă decât cerul, Prealăudată Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat te mărturisim, că pe tine te-am aflat noi, păcătoșii, folositoare în vremea necazului. Pentru aceea, nu înceta să te rogi pentru noi, sprijinul și scăparea sufletelor noastre.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Hristos este puterea mea...

În mâinile Tale, Stăpâne Hristoase, ții cele de deasupra cerului și cele de sub cer și apa și căldura soarelui; pen«tru aceea, Te rugăm pe Tine dăruiește-le pe amândouă, «după cumpăna trebuinței, spre folosul robilor Tăi».

Slavă...,

Celor ce mărturisim puterea Ta, Făcătorule a toată făptura, Hristoase, Care ai stăpânirea cerului și ocârmuiești toată zidirea, dă bună prefacere văzduhului și îndestulare pământului, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ai îndrăznire multă, ca nimeni altul către Cel născut din tine, Stăpână, roagă-te pentru robii tăi să ne izbăvim de foamete și de năvălirea celor de alt neam.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Cu dumnezeiască lumina Ta...

Hristoase, limanul celor înviforați și nădejdea celor deznădăjduiți, întărire și grabnic ajutător tuturor «creștinilor în nevoi, auzi-ne și pe noi acum și dă senin pă«mântului spre aducerea de roade».

Slavă...

Doctorul bolnavilor, Mângâietorul celor necăjiți, Împărate ceresc, Hristoase, caută din sfânt locașul Tău și auzi

suspinurile și plângerea robilor Tăi și nu pomeni răutățile noastre cele fără de număr, ci, ca un îndurat, dă senin pământului spre înmulțirea roadelor.

Și acum..., a Născătoarei:

Primește degrab, împărăteasă, rugăciunile robilor tăi și nu pomeni răutățile noastre cele fără de număr, ci cere pentru noi, Fecioară, senin prielnic la creșterea roadelor pământului.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Marea vieții văzând-o înălțându-se...

Prin rugăciunea prorocului Tău, Doamne, ai închis cerul trei ani și șase luni, spre cunoștința și pocăința «celor neascultători; cu aceștia, împreună, acum să nu ne «certi pe noi, ci, prin mila Ta, milostivește-Te spre noi».

Slavă...

Hristoase, Care ai primit pocăința tâlharului și l-ai mântuit în ceasul când a strigat: pomenește-mă, Mântuitorule, întru împărăția Ta, îndură-Te și de noi, care cădem acum cu pocăință, și ne miluiește.

Și acum..., a Născătoarei:

Roagă-te pentru noi, Stăpână, către Fiul tău și Dumnezeu, ca să nu ne piardă pe noi pentru păcatele noastre, prin ieșirea apelor ca în vremea lui Noe, ci, ca pe niniviteniii ce s-au pocăit, să ne miluiască.

Catavasie:

Izbăvește din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu «Fecioară, că noi toți, după Dumnezeu, către tine alergăm, «ca spre o folositoare și spre un zid nesurpat».

Apoi ectenia mică și ecfonis: Că Tu ești Împăratul păcii...

După aceea, Condacul, glasul al 2-lea:

Nu lepăda până în sfârșit pe poporul Tău, Stăpâne, și nu îndepărta mila Ta și îndurările Tale de la noi; ci, ca Unul care ești adâncul îndurărilor și noianul milei, primește rugăciunile noastre și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și nenorocirea ce au venit asupra noastră, ca un bun și lesne iertător.

Antifonul 1 al glasului al 6-lea:

Spre cer ridic ochii inimii mele, către Tine, Cuvântule, miluiește-mă ca să viez Ție.

Miluiește-ne pe noi, urgisiții, făcându-ne vase de cinste Ție, Cuvântule.

Slavă..., Și acum...

Sfântul Duh este pricina a toată mântuirea; de suflă El spre cineva, după vrednicie, degrab îl ridică din cele de pe pământ, îl întraripează, îl crește și sus îl așază.

Apoi Prochimen, glasul al 4-lea:

Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

Stih: **M-am scufundat în adâncul noroiului și nu am stare.**

APOSTOLUL

Diaconul: **Înțelepciune.**

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(VIII, 22-27)

Fraților, știm că toată făptura împreună suspină și împreună are dureri până acum. Și nu numai atât, ci și noi, care avem pârga Duhului, și noi înșine suspinăm în noi, așteptând înfierea, răscumpărarea trupului nostru. Căci prin nădejde ne-am

mântuit; dar nădejdea care se vede nu mai e nădejde. Cum ar nădăjdui cineva ceea ce vede? Iar dacă nădăjduim ceea ce nu vedem, aşteptăm prin răbdare. De asemenea, şi Duhul vine în ajutorul slăbiciunii noastre, căci noi nu ştim să ne rugăm cum trebuie, ci Însuşi Duhul se roagă pentru noi cu suspine negrăite. Iar Cel ce cercetează inimile ştie care este dorinţa Duhului, căci după Dumnezeu El se roagă pentru sfinţi.

Preotul: Pace ţie. Cântăreţul: Şi duhului tău. Aliluia, glasul al 4-lea:

EVANGHELIA

Diaconul: Înţelepciune, drepţi...

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire:

(XI, 22–26)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Aveţi credinţă în Dumnezeu. Adevărat zic vouă că oricine va zice acestui munte: Ridică-te şi te aruncă în mare, şi nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ceea ce spune se va face, fi-va lui orice va zice. De aceea vă zic vouă: Toate câte cereţi, când vă rugaţi, să credeţi că le veţi lua, şi le veţi avea. Iar când staţi de vă rugaţi, iertaţi orice aveţi împotriva cuiva, ca şi Tatăl vostru cel din ceruri să vă ierte vouă greşelile voastre. Căci, dacă voi nu veţi ierta, nici Tatăl vostru cel din ceruri nu vă va ierta vouă greşelile voastre.

După aceea: Slavă... Părinte, Cuvântule şi Duhule..., Şi acum..., Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu... Apoi: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule... şi stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Înfricoşător eşti, Doamne, şi cine va suferi dreapta Ta mânie? Sau cine Te va ruga pentru poporul cel greşit şi deznădăjduit? Numai cereştii îngeri, începătoriile şi puterile, scaunele şi domniile, heruvimii şi serafimii, care neîncetat strigă Ţie: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne. Pentru aceşti sfinţi, Stăpâne, nu trece cu vederea lucrul mâinilor Tale, ci, pentru milostivirea milei Tale, mântuieşte poporul Tău şi cetatea care piere.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei:

Nimeni din cei care aleargă la tine nu iese ruşinat, Preacurată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ci, dar cerând, primeşte cele spre folosul lor.

Diaconul: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta... Şi ecfonis: Cu mila şi cu îndurările...

Cântarea a 7-a:

Irmos: Dătător de rouă cuptorul...

Nicicum să nu Te desparţi de noi, Îndurate Mântuitorule, ca păstorul de oile sale, ci, nedepărtat petrecând «pururea cu noi, slobozeşte-ne din toate nevoile pe noi, care, «cu credinţă, din inimă, strigăm către Tine: binecuvântat «eşti, Dumnezeule, şi preaslăvit».

Slavă...,

Tu, Dumnezeule atotputernice şi Împărate preasfinte, Care ai întins cerul ca un cort şi marea cu nisip ai îngrădit-o,

trimite nouă căldura soarelui și bună prefacerea văzduhului, ca să strigăm Ție cu credință: binecuvântat ești, Dumnezeule, și preaslăvit.

Și acum..., a Născătoarei:

Stăpână, nădejdea tuturor marginilor pământului, învață limba mea să grăiască cele de folos și roagă pe Fiul tău și Dumnezeu să dea senin pe pământ și să miluiască pe cei ce strigă lui Hristos: binecuvântat ești, Dumnezeule, și preaslăvit.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Din văpaie cuvioșilor...

Ai cui robi și zidire suntem? Oare, nu ai Tăi, Dumnezeule preaveșnic? Auzi, dar, slabele noastre rugă-«ciuni și trimite senin pe pământ și rouă folositoare, ca pe «Tine să Te înălțăm întru toți vecii».

Slavă...

Ai zis, Milostive Stăpâne, îndemnându-ne pe noi către pocăință: căutați și veți afla, bateți și se va deschide vouă, cereți și vi se va da. Pentru aceea către Tine cădem și neîncetat ne rugăm: Milostive, apără-ne pe noi, care Te preaînălțăm întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei:

Curată Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, izbăvește cu rugăciunile tale pe poporul tău din necazuri și de toate nevoile, dăruindu-ne cu îndestulare milă și roadă, spre hrana celor ce te cinstesc pe tine, și te preaînalță întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință...

Pavel prigonitorul, pocăindu-se, s-a făcut vas ales Ție, Stăpâne și Dumnezeule al tuturor; și noi, păcătoșii, «nădăjduindu-ne spre mila Ta, cu pocăință strigăm către «Tine: iartă toate greșelile noastre și trimite senin pe pământ «și rouă bună folositoare, pentru rugăciunile Preacuratei «Maicii Tale».

Slavă...,

Petru, apostolul și ucenicul Tău, de trei ori s-a lepădat de Tine, dar, întorcându-se și plângând cu amar, a luat de la Tine, Hristoase, iertare; și noi, râvnind la pocăința aceluia, în umilință cu lacrimi strigăm: am greșit, iartă, Milostive, și ne izbăvește de tot răul, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum..., a Născătoarei:

Izbăvește-ne pe noi, Preacurată, din relele ce ne împresoară și de vărsarea cea multă a apelor care a venit acum peste noi și cere din înălțime la Fiul tău și Dumnezeul nostru să dea vreme bună cu senin robilor Săi și îndestulare roadelor pământului spre hrana poporului, ca pe tine neîncetat să te mărim.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Troparele: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă... (caută-le la pag. 10-11).

Și îndată diaconul zice cu toată umilința, în auzul tuturor, ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule..., până la: Încă ne rugăm pentru fericiții..., apoi adaugă acestea:

Încă ne rugăm pentru ca Domnul Dumnezeu să-Și întoarcă dinspre noi toată mânia, care cu dreptate este pornită

asupra noastră, și să ne ierte toată greșeala cea de voie și cea fără de voie și să ne miluiască pe noi, nevrednicii robii Săi, care suntem cu inima înfrântă. Să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm ca să audă Domnul Dumnezeul nostru glasul rugăciunii noastre și să ne miluiască pe noi și să trimită pământului timp senin cu vreme bună și să ne mângâie pe noi, robii Săi cei întristați. Să zicem toți cu lacrimi: auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce aduni apele în nori de la marginile pământului, cu porunca Ta oprește-le și trimite timp senin pe pământ, cu umilință ne rugăm Ție, întru tot milostive Stăpâne, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Cel ce chemi apa mării și iarăși, cu porunca Ta cea atotputernică, poți să o oprești și să luminezi cele de sub cer, întru pocăință ne rugăm Ție, întru tot milostive Doamne, auzi-ne și cu iubirea Ta de oameni ne miluiește.

Trimite, Doamne, timp senin de ajuns pe pământ și din stricăciune degrab ne izbăvește; întru durerea inimii ne rugăm Ție, auzi-ne și cu îndurare ne miluiește.

Cel ce cercetezi pământul și înmulțești roadele lui, Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre folosul oamenilor, miluiește oamenii și dobitoacele și contenește revărsarea ploilor celor fără de măsură, ca soarele și vremea bună să strălucească pe pământ, și poruncește să se înmulțească roadele lui. Rugămu-ne Ție, Îndurate Doamne, auzi-ne și, ca un Bun, ne miluiește.

Precum sunt ochii slugilor spre mâinile stăpânilor lor, așa ochii noștri caută cu credință la Tine, Dumnezeul nostru,

până când Te vei milostivi spre noi. Pentru aceasta, nu ne pierde pe noi cu ploaia cea peste măsură, ci, cu milostivire, caută spre noi, dându-ne vreme senină și cu milostivire ne miluiește.

Cel ce strălucești soarele peste cei răi și peste cei buni și dai senin și rouă bineroditoare și bună prefacere văzduhului, spre folosul zidirii Tale, nu ne certa cu urgia Ta, ci, cu milostivire, înmulțește sămânța pământului și roadele lui. Cu pocăință ne rugăm Ție, Iubitorule de oameni Doamne, auzi-ne și, ca un îndurat, ne miluiește.

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, strălucește lumina soarelui pe pământ și usucă umezeala lui cea peste măsură, spre îndestularea și rodirea lui, rugămu-ne Ție, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Nu pomeni fărădelegile noastre, Stăpâne, că,de vei căuta la fărădelegi, nimeni nu va putea să stea în fața Ta, ci degrab să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte, ca să nu ne strice nouă neîncetarea ploii și să ne piardă de tot. Rugămu-ne Ție, degrab auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Nădejdea și mântuirea celor ce drept cred întru Tine, Doamne, izbăvește (de ești în mânăstire, zi: locașul acesta; de ești în oraș, zi: cetatea aceasta și toate orașele și țările; de ești în sat, zi: satul acesta) de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea asupra noastră a altor neamuri, de războiul cel dintre noi și de toată rana aducătoare de moarte, și milostiv, blând și lesne iertător fii, Iubitorule de oameni, pentru păcatele noastre, și ne miluiește pe noi. Întoarce toată mânia Ta, care pe dreptate se pornește asupra

noastră, și ne izbăvește pe noi de îngrozirea, ce cu dreptate ne-a cuprins, și luminează cu harul Tău toate cele de sub cer, spre rodirea pământului și hrana vieții noastre. Să zicem toți cu lacrimi: Doamne sfinte, degrab ne auzi și cu milostivire ne miluiește.

Preotul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule... *Apoi arhiereul sau preotul:* Că milostiv... *Diaconul zice:* Cu umilință toți plecând genunchii sufletelor și ai trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm.

Tot poporul pleacă capetele și genunchii, iar arhiereul sau preotul, plecându-și genunchii, cu pătrundere și inimă umilită, citește cu glas mare aceasta:

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care odinioară ai ascultat rugăciunea râvnitorului Ilie, proorocul Tău, și ai oprit ploaia pentru o vreme, și acum, Iubitorule de oameni, făcătorule și milostive Doamne, caută spre noi, nevrednicii și smeriții robii Tăi, și spre smeritele noastre rugăciuni și, ca un îndurat, treci greșelile noastre, îmblânzit fiind de singură iubirea Ta de oameni. Dă cer senin moștenirii Tale și luminează soarele spre trebuința celor care cer de la Tine milă. Veselește fața pământului, pentru săracii poporului Tău, pentru prunci și animale și pentru toate celelalte viețăți, care se îndestulează prin bunăvoirea Ta; și le dă tuturor hrană la vreme. Așa, Doamne, Dumnezeul nostru, să nu se întoarcă în deșert rugăciunea noastră, nici să ne rușinezi pe noi de la așteptarea noastră, ci ne apără după mare mila Ta și ne cercetează cu îndurările Tale; că se sting în deșertăciuni zilele noastre și se împuținează de dureri viața noastră. Să nu ne pierzi

pe noi pentru fărădelegile noastre, pentru că din nebăgare de seamă am adus peste noi mânia Ta, ci fă cu noi după blândețile Tale și după mulțimea milei Tale, că, iată, cu suflete smerite și cu duh umilit, cădem înaintea Ta și, ca niște robi nevrednici și vrednici de mai multă pedeapsă, pocăiți și umiliți, strigăm Ție: Am greșit, nelegiuiri am săvârșit și am păcătuit în toate, călcând poruncile Tale. Pentru aceea, câte ai adus asupra noastră, pe dreptate și cu judecată le-ai adus; dar nu ne da cu totul stricăciunii, foametei și pagubei, nici să ne înece pe noi noianul apelor, ci, în mânia Ta, adu-Ți aminte de milă și, pentru îndurările Tale, în dar Te milostivește spre noi, zidirea Ta și lucrul mâinilor Tale, și, ca un Bun, scapă-ne degrab de toate răutățile. Că Ție se cuvine să ne miluiești pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Înțelepciune. *Iar preotul face apolisul zilei sau al sărbătorii.*

RUGĂCIUNE

la îngrozirea de tunete și de fulgere

De obicei se adaugă la cea de mai înainte.

Domnului să ne rugăm.

Iarăși ne aducem aminte de pedeapsa Ta, Doamne, Iubitorule de oameni, Stăpâne; iarăși primește rugăciuni de iertare de la noi, robii Tăi cei nevrednici, care știm că, cu cât prisosește mul-

țimea păcatelor, cu atât mai mult le covârșești pe acestea cu milostivirea Ta, care nu ține minte răul. Pentru aceea ne rugăm Ție: întoarce mânia Ta de la noi, ca nu în veac să Te mânii pe noi, ci, cu mila Ta, să ne înviezi pe noi cu îndurările Tale. Doamne, Dumnezeul nostru, Care întărești tunetul și slobozești fulgerele și toate le faci spre mântuirea lucrurilor mâinilor Tale, caută cu iubirea de oameni și ne izbăvește pe noi de tot necazul, mânia și nevoia și de îngrozirea cea de acum; că ai tunat din cer, Doamne, și fulgerele ai înmulțit și ne-ai tulburat pe noi; îndură-Te spre noi, Milostive; la Tine scăpăm și milele Tale cele bogate trimite peste noi și miluiește pe robii Tăi, ca un bun și iubitor de oameni, ca să nu ne ardă pe noi focul mâniei Tale, nici să ne topească pe noi iuțimea fulgerelor și a tunetelor Tale; ci, după știută milostivirea Ta, potolește-Ți mânia și schimbă văzduhul în bună liniște și, cu razele soarelui, risipește întunecimea care este asupra noastră și împrăștie norii cei întunecați. Că Tu ești Dumnezeul milelor, al îndurărilor și al iubirii de oameni, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGACIUNE
la izbăvirea de cutremur

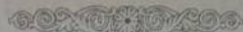
Se citește după ce a fost săvârșită Sfânta Liturghie.

Domnului să ne rugăm.

Împărate Sfinte, Iubitorule de oameni, Stăpâne, Îndelung-răbdătorule, Doamne, Făcătorule a toată făptura cea văzută și cea nevăzută, Care toate le chiverniseşti cu cuvântul negrăitei Tale puteri și singur ai stăpânire asupra vieții și a morții; Cel ce pedepsești cu dreptate și, cu iubire de oameni, iarăși vindeci; Care vremelnica noastră viață o cârmuiești cu preaînțeleapta Ta purtare de grijă și în tot chipul mântuirea noastră bine o întocmești. Știm că păcatele noastre cele multe au cutremurat pământul și l-au tulburat și, din pricina lor, frică și cutremur au venit asupra noastră de la fața mâniei Tale, Îndelung-răbdătorule; inima noastră s-a tulburat, clătinându-se pământul, și frica morții a căzut asupra noastră, ca nu cumva ca un leu să răpească sufletele noastre, nefiind cine să le izbăvească; ca nu cumva să ne înghită și să ne acopere stricăciunea, nefiind Cel ce izbăvește, nici Cel ce mântuiește. Pentru aceasta, la Tine cu umilință cerem și Te rugăm pe Tine, singurul Stăpân, Care nu ții minte răul, să nu pomenești fărădelegile noastre cele de demult și cele de acum, nici să cumpănești greutatea păcatelor noastre cu răsplătirea cea cuve-

nită; că, de vei intra în judecată cu neamul nostru acesta, nimeni nu se va îndrepta înaintea Ta, ci va pieri cu totul de pe pământ pomenirea noastră a tuturor.

Adu-Ți aminte, Îndelung-răbdătorule, de îndurările Tale cele din veac și de milele Tale și de legământul Tău cel adevărat către părinții noștri și să nu ne înghită pe noi adâncul pământului, nici să ne mănânce gura lui, ci milostivește-Te spre noi, cei umiliți, și ne miluiește pe noi, cei smeriți, și ne cercetează pe noi, cei ce ne tulburăm de înfricoșătoarea îngrozire a cutremurului și suntem cuprinși de temerea și frica cea multă. Și, de sunt undeva între noi unii care se tem de numele Tău și păzesc poruncile Tale, o parte mică oarecare, aleasă, sămânță binecuvântată, vistierie ascunsă, pe care Tu unul o știi și o păzești, ascultă, ca un Bun, pe aceștia care cheamă facerea Ta de bine și mila Ta asupra noastră și primește rugăciunile lor ce se aduc Ție, pentru poporul cel ce a greșit, Stăpâne, Iubitorule de oameni, precum ai ascultat pe Avraam pentru cei din Sodoma, pe Daniel și pe Ieremia, dumnezeieștii Tăi prooroci, care au îmblânzit bunătatea Ta asupra robiei lui Israel. Ca, din neam în neam, să se slăvească adâncul cel de nepătruns al iubirii Tale de oameni și al îndelungrăbdării Tale, și ca noi să-Ți aducem Ție dar de mulțumire întoarcerea și pocăința noastră, fiind întăriți cu puternică mâna Ta, pentru rugăciunile și cererile întru tot preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării corabiei celei noi și a luntrei

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Preotul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește... (de 12 ori). Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 106

Lăudați pe Domnul că este Bun, că în veac este mila Lui. Să spună cei izbăviți de Domnul, pe care i-a izbăvit din mâna vrăjmașului. Din țări i-a adunat pe ei, de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la miazăzi. Rătăcit-au în pustiu, în pământ fără de apă, și cale spre cetatea de locuit n-au găsit. Erau flămânzi și însetați; sufletul lor într-înșii se sfârșea. Dar au strigat către Domnul, în necazurile lor, și din nevoile lor i-a izbăvit pe ei, și i-a povățuit pe cale dreaptă, ca să meargă spre cetatea de locuit. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor. Că a săturat suflet însetat și suflet flămând a umplut de bunătăți. Ședeau în întuneric și în umbra morții; erau ferecați cu sărăcie și cu fier, pentru că au amărât cuvintele Domnului și sfatul Celui Preaînalt au întărâtat. El a

umilit întru osteneli inima lor; slăbit-au și nu era cine să le ajute; dar au strigat către Domnul în necazurile lor și din nevoile lor i-a mântuit pe ei. Și i-a scos pe ei din întuneric și din umbra morții și legăturile lor le-a rupt. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor! Că a sfărâmat porți de aramă și zăvoare de fier a frânt și i-a ajutat să iasă din calea fărădelegii lor, căci pentru fărădelegile lor au fost umiliți. Urât-a sufletul lor orice mâncare și s-au apropiat de porțile morții. Dar au strigat către Domnul în necazurile lor și din nevoile lor i-a mântuit. Trimis-a cuvântul Său și i-a vindecat pe ei și i-a izbăvit pe ei din stricăciunile lor. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor! Și să-I jertfească Lui jertfă de laudă și să vestească lucrurile Lui, întru bucurie. Cei ce se pogoară la mare în corăbii, cei ce-și fac lucrarea lor în ape multe, aceia au văzut lucrurile Domnului și minunile Lui întru adânc. El a zis și s-a pornit vânt furtunos și s-au înălțat valurile mării. Se urcau până la ceruri și se coborau până în adâncuri, iar sufletul lor întru primejdii încremenea. Se tulburau și se clătinau ca un om beat și toată priceperea lor a pierit. Dar au strigat către Domnul, în necazurile lor, și din nevoile lor i-a izbăvit și i-a poruncit furtunii și s-a liniștit și au tăcut valurile mării. Și s-au veselit ei, că s-au liniștit valurile și Domnul i-a povățuit pe ei la limanul dorit de ei. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor! Înălțați-L pe El în adunarea poporului și în scaunul bătrânilor lăudați-L pe El. Prefăcut-a râurile în pământ pustiu, izvoarele de apă în pământ însetat. Și pământul cel roditor în pământ sărat, din pricina celor ce locuiesc pe el. Prefăcut-a pustiul în iezer de ape, iar pământul cel fără de apă în izvoare de ape; și a așezat acolo

pe cei flămânzi și au zidit cetate de locuit. Și au semănat țarine și au sădit vii și au strâns belșug de roade. Și i-a binecuvântat pe ei și s-au înmulțit foarte și vitele lor nu le-a împuținat. Și iarăși au fost împuținați și chinuiți de apăsarea necazurilor și a durerii. Aruncat-a dispreț asupra căpeteniilor lor și i-a rătăcit pe ei în loc neumblat și fără de cale. Dar pe sărac l-a izbăvit de sărăcie și i-a pus pe ei ca pe niște oi de moștenire. Vedea-vor drepții și se vor veseli și toată fărădelegea își va astupa gura ei. Cine este înțelept va păzi acestea și va pricepe milele Domnului.

După aceea, preotul citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul părinților noștri, Care ai poruncit robului Tău Noe să facă corabia spre mântuirea lumii și ai binevoit ca din lemne multe să fie alcătuită ca un singur lemn, Însuți, Stăpâne al tuturor, Care ai binevoit a cârmui lemnele cele neînsuflețite și cu dreapta Ta cea tare a mântui neamul omenesc, păzește și acum corabia aceasta și dă ei înger bun și pașnic. Păzește pe cei care vor călători cu ea; dă-le lor să ajungă sănătoși acasă. Cu rugăciunile Preacuratei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ajutorul cinstitelor, cereștilor, înțelegătoarelor puteri, cele fără de trup; al sfântului, măritului prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan;

al sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli; al sfinților, măriților, bunilor biruitori mucenici, al cuvioșilor și purtătorilor de Dumnezeu părinților noștri; al sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim, și al tuturor sfinților Tăi. Că Tu ești Cel ce ocârmuiești și sfințești toate, Dumnezeul nostru, și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și,luând preotul apă sfințită, stropește cu ea corabia sau luntrea, zicând:

Se binecuvintează corabia (sau luntrea) cu mrejele acestea, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îndată stihira, glasul al 4-lea: **Caută spre rugăciunile robilor Tăi...** Iar preotul face obișnuitul apolis al zilei sau al sărbătorii.

RUGĂCIUNE
la binecuvântarea mrejelor pescarilor

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel care,cu cinci pâini și cu doi pești, ai săturat cinci mii de bărbați și ai făcut să se strângă mulțime de fărâmituri, Însuți Stăpâne atotputernice, și mrejele acestea binecuvintează-le, pentru rugăciunile preabinecuvântatei măritei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria și ale Sfântului măritului și întru tot lăudatului Apostol Pavel. Și pe cei ce se hrănesc cu pește din ele, păzește-i în pace și în sănătate sufletească și trupească. Că Tu ești dătătorul tuturor bunătăților și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte, și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

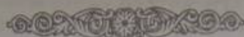

RUGĂCIUNE
pentru cei ce călătoresc

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care ești calea cea adevărată; Cel care ai călătorit împreună cu robul Tău Iosif, călătorește, Stăpâne, și cu robul Tău (N). Izbăvește-l pe dânsul de tâlhari și de toată bântuiala vrăjmașului ucigaș de oameni; păzește-i viața nevătămată și ferește sufletul lui curat de toată întinăciunea; fă cu spor călătoria lui și căile lui le îndreptează și arată-l sănătos și vesel în cele ce dorește. Așa ne rugăm Ție, Împărate atotputernice, Care nu ții minte răul, auzi-mă pe mine smeritul pentru bunătatea Ta și treci cu vederea toate greșelile robului Tău (N); cu harul Tău îmbogățește-l și-l arată pe dânsul plin de bunătățile

Tale cele cerești și pământești. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA
slujbei care se face în vreme de boli molipsitoare și molime (ciumă, holeră și altele) către Preasfânta și de viață făcătoarea Treime și către toți sfinții

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 87: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat... Apoi diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm și celelalte până la: Pentru cei ce călătoresc...,apoi adaugă acestea:

Pentru ca să nu-Și aducă aminte de fărădelegile și de greșelile noastre, ale păcătoșilor și nevrednicilor robilor Săi, ci cu milostivire să ne curățească păcatele noastre și să-Și întoarcă mânia care cu dreptate este pornită asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca nu cu urgia Sa să ne mustre pe noi, nici cu mânia Sa să ne pedepsească pe noi, ci să-Și aducă aminte că trup suntem, duh ce iese și nu se mai întoarce, și cu milostivire să ferească de moarte sufletele noastre și întru mânie să-Și aducă aminte de milă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu intre la judecată cu robii Săi, ci să caute spre fărădelegile noastre și să le șteargă și să fie milostiv și

să ocrotească pe oamenii cei fără de nădejde, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-Și aducă aminte de îndurările și de milele Sale cele din veac, și păcatele tinereții și ale neștiinței și ale bătrâneții și ale ticăloșiei noastre să nu le pomenească, ci să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă din locașul Său cel sfânt glasul nostru și să tămăduiască durerile morții, care ne-au cuprins, și păraiele fărădelegii, ce ne tulbură, să le sece, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca degrab să ne scoată pe noi din lanțurile morții, care ne-au prins, și din durerile iadului, care ne-au cuprins, să ne izbăvească pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea, cu milostivire, robilor Săi vreme de pocăință și să nu ne taie înainte de vreme, ca pe un smochin neroditor, ci cu milostivire să sape împrejur și să pună în loc de îngrășământ mila Sa, așteptând cu iubire de oameni roada pocăinței și a întoarcerii noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne ridice din porțile morții până nu pierim și cu milostivire să întoarcă de la noi sabia cea scoasă și arcul cel întins, care cu dreptate sunt îndreptate împotriva noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă rugăciunea noastră și cererea noastră să o ia în seamă și lacrimile noastre să nu le treacă cu vederea, ci să ne ușureze spre a ne odihni mai înainte până nu pierim; că după aceea nu vom mai fi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește, miluiește..., Pe Preasfânta, Curata, Preabinecuvântata..., iar preotul zice ecfonisul: Că Ție se cuvine toată slava...

Apoi: Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă... și troparul acesta, glasul al 2-lea:

Întru mânia Ta, Dumnezeule, adu-Ți aminte de îndurările Tale, că praf și țărână suntem, duh ce iese și nu se mai întoarce; și să nu ne pedepsești cu urgia Ta, ca să nu pierim de tot, ci ferește sufletele noastre, ca un iubitor de oameni (de două ori).

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea: Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit... (caută-l la pagina 399). Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută-l la pagina 185).

CANONUL

Cântarea I, glasul al 8-lea:

Irmos: Pe Faraon, care era purtat în car...

Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți.

Slava cea atotlucrătoare și de o ființă și împreună pe scaun șezătoare și într-o putere și în trei străluciri, Părinte necuprins și Fiule și Duhule Sfinte, de cumplita boală izbăvește pe robii Tăi, ca să Te slăvim cu bună mulțumire.

Viforul păcatelor m-a împins în adâncul neputinței și desele dureri ca furtuna mă învăluiesc pe mine ticălosul. Stăpânire într-o putere, Treime Sfântă, milostivește-Te și mă mântuiește pe mine, care pier cumplit.

Slavă...,

De păcatul care ne ține, Treime nedespărțită, izbăvește-ne pe noi,robii Tăi, cu roua milei Tale rourând văpaia cumplitelor dureri, și dă-ne sănătate, ca să Te lăudăm pe Tine cu dreaptă credință.

Și acum..., a Născătoarei:

Preacurată, care ai purtat în pântece pe Răscumpărătorul și Făcătorul a toate și Domnul, Cel ce a purtat neputințele noastre, pe Acela roagă-L să izbăvească de cumplita boală pe robii tăi, tu, singura ajutătoare a oamenilor.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Făcătorul crugurilor cerești...

Mințile cerești, cetele îngerești, scaunele și începătoriile, puterile și domniile Te roagă pe Tine cel Bun și «Mântuitorul, slobozește pe robii Tăi de boala cea pierzătoare».

Ca să arăți adâncul cel mare al iubirii Tale de oameni, Stăpâne atotputernice, slobozește de boala cea aducătoare de moarte și de cumplitele dureri pe robii Tăi, Unule, Îndelungrăbdătorule.

Slavă...,

Îngeri și arhangheli, ca duhuri slujitoare care stați în fața lui Dumnezeu, pe Acela rugați-L să înceteze boala, să risipească molima și de soarta cea aducătoare de moarte să ne izbăvească.

Și acum..., a Născătoarei:

Izvor de vindecări bune te-a arătat pe tine Hristos Domnul, adâncul cel născut din tine, Fecioară cu totul fără prihană; pentru aceea izbăvește pe robii tăi, cei ce se îneacă în viforul bolii.

Catavasie:

Izbăvește din nevoi pe robii Tăi, Milostive, că noi cu «osârdie către Tine alergăm, către milostivul și izbăvitorul și «Stăpânul tuturor, Dumnezeule cel slăvit în Treime».

După Catavasie, îndată diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta... și celelalte, adăugând acestea:

Am greșit și fărădelege am făcut și pentru aceasta mânia Ta cea dreaptă ne-a ajuns pe noi, Doamne, Dumnezeul nostru, și umbra morții ne-a împresurat pe noi și de porțile iadului ne-am apropiat. Deci, către Tine, Dumnezeul nostru, în durerea noastră cu umilință strigăm: fie-Ți milă de poporul Tău și nu-l pierde tot. Cu umilință ne rugăm Ție: auzi-ne și ne miluiește.

Doamne, Cel ce stăpânești moartea și viața, nu da morții sufletele robilor Tăi, ci oprește de la noi mânia și urgia Ta pentru că pier ca fumul zilele noastre. Răniți suntem; ca iarba s-a uscat tăria noastră și pierim de tot pentru păcatele noastre. Fie-Ți milă de robii Tăi. Întru pocăință, cu lacrimi ne rugăm Ție: auzi-ne și ne miluiește.

Adu-Ți aminte, Doamne, că trup suntem, duh ce iese și nu se mai întoarce, și cu milostivire oprește mânia Ta, care cu dreptate este pornită asupra noastră, cu care, ca și cu o sabie înainte de vreme, ne tai pe noi. Slăbește boala și încetează rana care degrab ne pierde; că nu morții Te vor lăuda pe Tine, nici toți cei ce se coboară în iad, ci noi, cei vii, Te lăudăm și cu durerea inimii, suspinând, ne rugăm Ție: auzi-ne și ne miluiește.

Mai mult decât toți Ți-am greșit și fărădelege am făcut, Stăpâne, și deși n-am agonisit încă pocăință, primește gândul nostru în locul ei; și, înduplecându-Te spre milă, ca

un preaputernic, slobozește pe robii Tăi de boala cea de moarte și de cumplitele dureri. Cu lacrimi, suspinând, ne rugăm Ție: degrab auzi-ne și ne miluiește.

Să nu-Ți aduci aminte de fărădelegile și de nedreptățile poporului Tău și să nu intri la judecată cu robii Tăi, nici să Te întorci de la ei cu mânie; că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, cine va putea sta în fața Ta? Că praf și țărână suntem și starea noastră aici, ca o nimica înaintea Ta; ci,ca un îndurat și de oameni iubitor, milostivește-Te și nu ne pierde pe noi întru mânia Ta, pentru fărădelegile noastre. Rugămu-ne Ție, preabunule Dumnezeule, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce nu voiești moartea păcătoșilor, ci să se întoarcă și să fie vii, ca un izvor al vieții, fă-ne vii pe noi, cei vrednici de moarte, după judecata Ta cea dreaptă, că Tu ești Dumnezeu, Cel care stăpânești viii și morții, și nu ne pierde cu mânia îngrozirii Tale. Cu strigare tare, întru amărăciunea inimii, și cu lacrimi ne rugăm Ție: auzi-ne și ne miluiește.

Cu milostivire caută, Doamne, spre pătimirea poporului Tău și Te milostivește și poruncește îngerului celui ce și-a întins mâna sa ca să ne piardă pe noi pe toți, precum ai poruncit odinioară, în zilele lui David, să înceteze și să-și oprească și acum mânia sa, ca să nu ne piardă de tot; că și noi, mărturisindu-ne întru pocăință ca David, strigăm Ție: am greșit, fărădelege am făcut și nu suntem vrednici nici de milostivirea Ta. Dar Tu, ca un îndurat, fiind îmblânzit de însăși milostivirea Ta, arată milele Tale cele de demult și ferește poporul Tău și oile turmei Tale. Rugămu-ne Ție: degrab auzi-ne și ne miluiește.

Preotul zice ecfonisul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru...

SEDEALNA, glasul al 6-lea:

Necazuri ne-au înconjurat pe noi, Doamne, și chinurile iadului au dat peste noi, Mântuitorule, și ne-a acoperit pe noi umbra morții pentru păcatele noastre, Iubitorule de oameni, și înainte de vreme ne lipsim de viață, și ce să facem nu pricepem. Numai către Tine, doctorul sufletelor și al trupurilor și adâncul milostivirii, din inimă, cu durere și cu umilință, căzând, strigăm: Izvorule al vieții, iartă și miluiește pe poporul cel deznădăjduit, pentru Născătoarea de Dumnezeu, Unule, Mult-milostive.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Tu ești tăria mea, Doamne...

Cu adevărat acum umbra morții ne-a împresurat pe noi și de porțile iadului ne-am apropiat; dar Tu, Mân«tuitorule, ca un puternic, ridicându-ne pe noi, minunate fă «milele Tale, Cel ce mântuiești pe cei ce cu credință dreaptă «strigă: slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni».

Apostoli slujitori și propovăduitori și de Hristos văzători, care ați luat dar de vindecări și sunteți doctori sufletești, scoateți-ne din nevoi și din neputința ce ne ține, rugând pe Stăpânul Iisus, Izbăvitorul și Domnul.

Slavă...,

Viforul păcatelor acum ne-a cuprins, valurile neputinței ne tulbură, suferințele dese ne îneacă, întristările și durerile ne-au aflat pe noi,păcătoșii; apostoli ai Domnului, cu rugăciunile voastre, dați-ne mână de ajutor.

Și acum..., a Născătoarei:

Cu dureri cumplite din toate părțile fiind loviți, Fecioară, toți cădem înaintea ta, la acoperământul tău cel puternic, curată, miluiește-ne pe noi pe toți; îndură-te, a lui Dumnezeu mireasă, și izbăvește de moarte și de cumplita neputință și vindecă, Stăpână, durerile.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

Sfinților prooroci, care ați umplut mările cele înșelătoare cu rugăciunile voastre cele izvorâtoare de miere, «prefaceți acum întreaga amărăciune a acestei boli molipsi«toare în dulceața cea dumnezeiască a sănătății».

Pătrunși suntem de săgețile bolii, prin porunca Ta, Doamne, și apasă greu peste noi mâna Ta, Atotputernice; ci, ca un Dumnezeu îndurat, milostivește-Te spre toți cu milostivirea Ta, pentru rugăciunile sfinților Tăi mucenici.

Slavă...

Precum odinioară pe fiul văduvei l-ai înviat cu porunca Ta, Cuvinte, Cel ce ești singur bun și milostiv, izbăvind pe robii Tăi de cumplita boală, fă-i să vieze, Unule, Iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoarei:

În noaptea vieții ne-a ajuns viforul tuturor necazurilor și ne-a acoperit întunericul neputinței; ci strălucește-ne rază de nădejde, Fecioară, și la lumina sănătății îndreptează-ne.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

De marea nemărginită a neputințelor suntem înconjurați și valurile nenorocirii molipsitoare ne tulbură; «Ocârmuitorule Doamne, tinde acum mână de ajutor și «scapă-ne de primejdii».

Precum de demult pe cel slăbănog cu dumnezeiasca Ta voie l-ai ridicat din neputința bolii și din patul suferinței, izbăvește-ne de boala cea grea și dă-ne sănătate, Mult-milostive.

Slavă...

Ceata proorocilor, soborul apostolilor și tabăra mucenicilor acum Te roagă pe Tine, Unule, Mult-milostive, pentru poporul Tău: Bunule, îndură-Te de el.

Și acum..., a Născătoarei:

Marie, vistieria cea curată a fecioriei, curățește-ne pe noi de boli și de necazuri, și de neputința ce ne ține acum miluiește-ne, ca să te mărim pe tine cu credință.

Izbăvește din nevoi pe robii tăi, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că noi cu osârdie către tine alergăm, ca spre un zid nesurpat și nouă folositoare.

După aceea, diaconul zice ectenia mică. Preotul zice ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii...

CONDAC, glasul al 6-lea:

Durerile iadului ne-au înconjurat pe noi și umbra morții ne-a acoperit și, ca și ceara de foc se topesc zilele noastre de fața mâniei Tale, Doamne; ci, ca un îndurat, adu-Ți

aminte de milă și cruță pe poporul Tău, ca, fiind vii, cu pocăință să Te lăudăm pe Tine, Iubitorule de oameni.

Apoi antifonul întâi, al glasului al 6-lea:

Spre cer ridic ochii inimii mele, către Tine, Cuvântule, miluiește-mă ca să viez Ție.

Miluiește-ne pe noi, urgisiții, făcându-ne vase de cinste Ție, Cuvântule.

Slavă... Și acum...

Sfântul Duh este pricina a toată mântuirea; de suflă Acesta spre cineva după vrednicie, degrab îl ridică din cele de pe pământ, îl întraripează, îl crește și sus îl așază.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Doamne, nu cu mânia Ta să ne cerți pe noi, nici cu iuțimea Ta să ne pedepsești.

Stih: Nu este vindecare trupului meu în fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele, din pricina păcatelor mele.

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XII, 1-10)

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să lepădăm orice povară și păcatul ce grabnic ne împresoară și să alergăm cu stăruință în lupta care ne stă înainte, cu ochii ațintiți asupra lui Iisus, începătorul și plinitorul credinței, Care, pentru bucuria pusă înainte-I, a suferit Crucea, n-a ținut seama de ocara ei și a șezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu. Luați bine aminte,

dar, la Cel ce a răbdat de la păcătoși, asupra Sa, o atât de mare împotrivire, ca să nu vă lăsați osteniți, slăbind în sufletele voastre. În lupta voastră cu păcatul, nu v-ați împotrivit încă până la sânge. Și ați uitat îndemnul care vă grăiește ca unor fii: «Fiul meu, nu disprețui certarea Domnului, nici nu te descuraja când ești mustrat de El. Căci pe cine îl iubește Domnul îl ceartă, și biciuiește pe tot fiul pe care îl primește». Răbdați spre înțelepțire. Dumnezeu se poartă cu voi ca față de fii. Căci care este fiul pe care tatăl său nu-l pedepsește? Iar dacă sunteți fără de certare, de care toți au parte, atunci sunteți fii nelegitimi, și nu fii adevărați. Apoi, dacă am avut pe părinții noștri după trup, care să ne certe, și ne sfiam de ei, oare, nu ne vom supune cu atât mai vârtos Tatălui duhurilor, ca să avem viață? Pentru că ei, precum găseau cu cale, ne pedepseau pentru puține zile, iar Acesta, spre folosul nostru, ca să ne împărtășim de sfințenia Lui.

Preotul: Pace ție. Cântărețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 4-lea:

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepți...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(IV, 38–44)

În vremea aceea, a venit Iisus în casa lui Simon, iar soacra lui Simon era prinsă de friguri rele și L-au rugat pentru ea. Și El, plecându-Se asupra ei, a certat frigurile, și frigurile au lăsat-o; iar ea,

îndată sculându-se, le slujea; dar, apunând soarele, toți câți aveau bolnavi, de felurite boli, îi aduceau la El; iar El, punându-Și mâinile pe fiecare dintre ei, îi făcea sănătoși. Din mulți ieșeau și diavoli care strigau și ziceau: Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Dar El, certându-i, nu-i lăsa să vorbească acestea, că știau că El este Hristosul. Iar, făcându-se ziuă, a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu; dar mulțimile Îl căutau și au venit până la El și-L țineau, ca să nu plece de la ei. Iar Iisus a zis către ei: Trebuie să binevestesc împărăția lui Dumnezeu și altor cetăți, fiindcă pentru aceasta sunt trimis. Și propovăduia în sinagogile Galileii.

Apoi Slavă..., glasul al 2-lea:

Părinte și Cuvinte și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Și stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Înfricoșător ești, Doamne, și cine va suferi mânia Ta cea dreaptă? Sau cine Te va ruga pe Tine pentru poporul cel greșit și deznădăjduit? Dar, pentru îndurările Tale cele fără de număr și pentru iubirea Ta de oameni și pentru rugăciunile Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților, care se roagă către Tine pentru noi, Te pleacă spre milostivire, pentru că noi toți suntem fără răspuns, căci robi

greșiți suntem; de aceea, degrab Te milostivește și miluiește zidirea Ta, Stăpâne, ca în reaua certare în care suntem, să nu pierim noi, robii Tăi, Milostive.

După aceea,diaconul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... Iar preotul zice ecfonisul: Cu mila și cu îndurările...

Cântarea a 7-a:

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu, focul s-a rușinat...

Mă arde cuptorul durerilor fără de număr și neîncetat mă aprinde văpaia cea necruțătoare a focului bolii; «ci, cu roua milei Tale, Mântuitorule, răcorește pe cel ce «cântă: binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri».

Prooroci, apostoli, soborul mucenicilor, dumnezeiești învățători, cu rugăciunile voastre alinați durerile celor bolnavi și dăruiți sănătate celor ce cântă: binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Cu cuvântul pe Lazăr l-ai înviat; acum, ridicându-ne pe noi din groapa bolii celei cumplite, viază-ne, Doamne, ca să cântăm cântare de mulțumire: binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei:

Milostivă fiind și Maică Celui cu totul milostiv, îndură-te și izbăvește pe poporul care cheamă mila ta, Fecioară, și cântă: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Cântarea a 8-a:

Irmos: De șapte ori cuptorul...

Cu durere gemem în patul suferinței noastre și din boala pierzătoare strigăm către Tine, Iubitorule de oameni, «și, înălțând acum ochii inimii, cerem sănătate. Cercetează-ne

«pe noi, Mântuitorule, și ne ridică să cântăm: popoare, prea-«înălțați-L întru toți vecii».

Cel ce din milostivire Te-ai îmbrăcat în a noastră neputință și ai voit a Te asemăna oamenilor, pentru rugăciunile preacuvioșilor Tăi, mântuiește-ne pe noi, cei fără nădejde, și ne ridică din groapa deznădăjduirii, ca să cântăm: tineri binecuvântați-L, preoți, lăudați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii.

Slavă...,

Făcătorule al firii, dătătorule de vindecări, ca unul care ai inimă îndurată și noian de milostivire, Îndelung-răbdătorule, cu luare aminte cercetează pe poporul Tău de boala cea molipsitoare și viază-l ca să cânte: preoți, binecuvântați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei:

Ajutătoarea cea tare și apărătoarea cea adevărată, nădejdea deznădăjduiților, cercetează, preanevinovată, pe robii tăi, care pătimesc cumplit; ușurează greutatea bolii celei amare; depărtează neputința și boala cea molipsitoare și mântuiește pe robii tăi, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Spăimântatu-s-a cerul de aceasta...

Minuni fără de număr ai făcut, Cel ce ești fără de moarte; arată mila Ta spre robii Tăi, Dumnezeule, «ca un milostiv, și de boala ce ne-a cuprins pe noi acum, «liberează-ne pentru rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine «și ale cetei purtătorilor Tăi de biruință».

Pentru rugăciunile îngerilor, arhanghelilor, proorocilor, apostolilor, mucenicilor, preacuvioșilor, ierarhilor și ale tuturor sfinților Tăi, plângerea cea grozavă a robilor Tăi

schimb-o, Atotputernice, în bucurie, vindecă durerea, ușurează boala și sănătate ne dăruiește.

Slavă...,

Doctorul sufletelor și al trupurilor, Doamne, Cel bogat în milă, pe Tine Te rog, vindecă multele mele patimi și mă izbăvește de dureri și de necazuri, ca un singur bun și binefăcător; și mântuiește pe cei ce cu dreaptă credință Te slăvesc.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pe Înduratul și Milostivul, pe Făcătorul și Domnul, stăpână, arată acum spre mine obișnuitele tale îndurări și mă izbăvește din cumplita boală ce topește sufletul meu, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, și-mi dăruiește sănătate, ca neîncetat să te măresc pe tine.

După aceea: Cuvine-se cu adevărat să te fericim..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Și troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă... (caută-le la pag. 9–10).

După aceea,preotul citește rugăciunile acestea, la năpraznica moarte de boli molipsitoare (preotul, dacă voiește, le citește pe amândouă, sau numai una din ele).

RUGĂCIUNI
la năprasnica moarte de boli molipsitoare

Făcute de sfințitul patriarh Filotei.

Diaconul zice: Cu lacrimi de umilință și cu inimă înfrântă, plecând genunchii sufletelor și ai trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm.

Atunci zic toți: Doamne, miluiește (de 3 ori), și-și pleacă genunchii, iar preotul însuși, plecându-și genunchii, cu lacrimi și cu toată umilința, citește aceste

Rugăciuni

(1)

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, izvorul cel nesecat al îndurărilor, noianul cel nepătruns al iubirii de oameni, adâncul cel nemăsurat al îndelungatei răbdări și al bunătății, Care aduci multe feluri de bătăi și de răni asupra neamului omenesc spre folosul lui, prin marea Ta iubire de oameni, pentru ca neînfrânarea și pornirea noastră spre păcat, fiind stăpânită ca de un frâu de frica Ta cea dumnezeiască, să nu se pornească împotriva chipului cel dumnezeiesc, nici să batjocorească firea cea aleasă a sufletului nostru, oprește, Te rugăm, această armă ascuțită și neașteptată a morții, adusă asupra firii noastre, ca să nu ne împuținezi mai mult decât pe toate neamurile, nici să ne dai spre batjocură vrăjmașilor celor care lucrează cu mintea și celor care lucrează cu simțurile. S-au pustiit cetățile, s-au stricat târgurile; praznicele cele sfințite și slujbele și frumusețea cântărilor dumnezeiești, în bună parte, au tăcut; case frumoase și mari, după cum zice Scriptura, au pierit și nu este cine să locuiască în ele. Frică și cutremur a venit peste noi și negura întunecată a acestei morți înfricoșătoare ne-a acoperit

pe toți. Nu apucăm, Stăpâne, noi, rudele, să jelim pe cei răposați, precum este obiceiul, că a și venit sfârșitul nostru și căutăm pe alții care să ne jelească și suntem dați aceleiași gropi de obște. Noi, cei vii și văzuți, nu mai socotim că suntem vii, de frica acestei bătăi înfricoșătoare; nu ne mai încredem nici în noi înșine, bănuind fiecare din noi că are în sine semnul și rana morții și, înainte de moarte, cumplit de frica morții murim.

Aceasta este plata răutății noastre; acesta este sfârșitul cel cuvenit faptelor noastre viclene și necurate; acestea sunt isprăvile cele rele ale desfrânării, ale nedreptății și ale călcării noastre de jurământ; acest șarpe cu trei capete, înfigând în noi dinții săi cei veninoși, ne-a adus această stricăciune și această moarte, după cum zice Scriptura: pentru aceasta vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultători. Pentru care nu putem nici ochii minții să-i ridicăm, nici să ne rugăm curat ca să dobândim mila Ta, fiecare din noi fiind apăsat de greutatea cugetului ca de niște obezi de fier. Dar nu ne părăsi pe noi cu totul și, pentru numele Tău cel sfânt, nu strica așezământul Tău, ca să nu fim lipsiți de vremea pocăinței și a întoarcerii, noi, ticăloșii. Știm că și această bătaie de moarte cu iubire de oameni ai adus-o pentru că, de multe ori făgăduind pocăință și de multe ori mințind, ne-am osândit spre tăiere ca și smochinul cel neroditor. Dar mai ai încă răbdare, ca un lucrător iubitor de oameni, Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; Cel care ai poruncit ca de șaptezeci de ori câte șapte să iertăm păcatele fraților; Care poți din pietre tari și neroditoare să ridici fii lui Avraam, pentru că numai Ție sunt cu putință toate cele ce sunt la oameni cu neputință, Stăpâne, Iubitorule de oameni. Ca, și prin noi, în neam și în neam, să se slăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2)

Domnului să ne rugăm.

Am greșit, fărădelege am făcut, n-am făcut dreptate înaintea Ta, Preabunule Stăpâne. Am călcat poruncile Tale cele mântuitoare și făgăduințele noastre cele sfințite, pe care le-am făcut la Sfântul Botez înaintea marelui Tău jertfelnic și înaintea îngerilor și a oamenilor; ne-am lepădat de înfricoșătorul sânge al legii prin care ne-am sfințit, socotindu-l lucru de nimic și înjosind harul Duhului și nebăgând în seamă înfierea cea înfricoșătoare și mai presus de fire. Toată Scriptura și legea cea dumnezeiască și învățătura cea însuflată de Dumnezeu au fost socotite de noi ca sunet deșert și vorbe lipsite de fapte; noi, ticăloșii, purtăm numai cu numele și în vorbe cinstita Evanghelie și adevăratul creștinism.

Mâinile noastre s-au nevoit spre toată răpirea și lăcomia; picioarele au fost grabnice și îndrăznețe spre toată nedreptatea și răutatea, gata a merge și a călca partea fraților și a mânca pe săraci. Am făcut gura, organul sfintelor rugăciuni și al cuvintelor, organ de toată rușinea și vorba nebunească, de călcare de jurământ și de clevetire. Ochii noștri și toate simțirile noastre peste măsură le-am umplut de desfrânare și de toată necurăția. Mintea, care împărățește în noi, adică sămânța cea dumnezeiască, am înjosit-o, și mădularele Tale, Hristoase, le-am făcut mădulare ale desfrânării, și, în loc de biserici ale lui Dumnezeu, ne-am făcut locașuri de stricăciune și de necurăție.

Pentru aceasta, Preabunule Stăpâne, noi, ticăloșii, spre mânie am întors marea Ta iubire de oameni. Mulțimea facerilor Tale de bine, nebunește am înlocuit-o cu pedeapsă; căci, de vreme ce nici prin cele bune ale noastre și nici prin bolile celor de aproape nu ne-am făcut mai buni, cu dreptate am pornit singuri asupra noastră această certare dreaptă și bătaie; dar nu cu iuțimea Ta să ne mustri pe noi, nici cu mânia Ta să ne pedepsești pe noi, Doamne. Ție unuia am greșit, dar Ție unuia ne și închinăm și cu inimă umilită aducem Ție mărturisire ca o jertfă curată. Lasă, iartă, Iubitorule de oameni Stăpâne;

oprește bătaia cea cu dreptate adusă asupra noastră; să biruiască adâncul îndurărilor Tale mulțimea cea vicleană a păcatelor noastre. Noianul bunătății Tale celei nemărginite să acopere marea cea amară a răutății noastre. Avem pilde mari ale iubirii Tale de oameni: pe tâlhari, pe desfrânate, pe vameși și pe fiul cel desfrânat, care ne-au întrecut pe noi, ticăloșii, și în împărăția cerurilor înainte au ajuns. Cu aceia primește-ne și pe noi, care ne mărturisim și cădem înaintea Ta, Stăpâne, deși suntem departe de întoarcerea și de curata pocăință a acelora; dar bunătatea Ta cea nemăsurată să împlinească lipsa și mai bine să facă chiar totul, de vreme ce de toate suntem lipsiți cu totul. Îndurare și milostivire, care Te îmblânzește pe Tine, ai Crucea și moartea cea de bunăvoie, pe care ai răbdat-o pentru noi, nemulțumitorii; luptele apostolilor, sudorile cuvioșilor, sângele mucenicilor și, mai înainte de toate, ai nădejdea și mântuirea cea de obște a tuturor, pe Născătoarea de Dumnezeu, care mai presus de fire Te-a născut; ale căror rugăciuni cu iubire de oameni primindu-le, din nevoia aceasta de acum și de chinul cel veșnic ce va să fie, ne izbăvește pe noi. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Celui fără de început al Tău Părinte, cu Care împreună ești binecuvântat, și ale Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

slujbei preotului ce se ispitește în vis

Dacă preotul s-a ispitit în vis, îndată se scoală și, făcând începutul, zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), și citește Pavecernița de rând, până după: Cred întru unul Dumnezeu...

Apoi zice:

Slăbește, lasă, iartă, Dumnezeule, greșelile noastre, cele de voie și cele fără de voie, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu știință și cele cu neștiință, cele din timpul nopții și cele din timpul zilei, cele cu mintea și cu gândul; toate ni le iartă nouă, ca un Bun și Iubitor de oameni.

Troparul și condacul zilei. Apoi troparele acestea:

Am greșit Ție, Mântuitorule, ca fiul cel desfrânat; primește-mă, Părinte, pe mine, care mă pocăiesc, și mă miluiește, Dumnezeule.

Strig către Tine, Hristoase Mântuitorule, cu glasul vameșului: curățește-mă ca și pe acela și mă miluiește, Dumnezeule.

Al Născătoarei, glasul al 5-lea:

Acoperământul tău cel grabnic, ajutorul și mila ta arată-le spre robul tău; și alină-mi, curată, valurile gândurilor celor deșarte, și sufletul meu cel căzut ridică-l, Născătoare de Dumnezeu; că știu, Fecioară, că poți toate câte le voiești.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi aceste stihiri, glasul al 7-lea:

Ca unul care a căzut între tâlhari și a fost rănit, așa și eu am căzut pentru păcatele mele și rănit este sufletul meu. La cine voi scăpa eu, vinovatul, decât numai la Tine, doctorul cel îndurat al sufletelor? Varsă peste mine, Dumnezeule, mare mila Ta.

Ca fiul cel desfrânat am venit și eu, Îndurate; primește-mă pe mine cel căzut, ca pe unul din năimiții Tăi, Dumnezeule, și mă miluiește.

Alte stihiri, glasul al 8-lea:

Eu, nenorocitul cel căzut între tâlharii gândurilor mele, am fost furat de minte și, cumplit fiind rănit, tot sufletul meu s-a vătămat și de aceea zac gol de fapte bune în calea vieții. Iar un preot, văzându-mă pe mine îndurerat de rană netămăduită, trecându-mă cu vederea, nu s-a uitat la mine. Și un levit, iarăși, nesuferind durerea cea stricătoare de suflet, și el, văzându-mă, a trecut pe lângă mine. Iar Tu, Care ai binevoit a Te întrupa nu din Samaria, ci din Maria, Hristoase Dumnezeule, prin iubirea Ta de oameni dă-mi mie tămăduire, vărsând peste mine mare mila Ta.

Gândesc la ziua cea înfricoșătoare și plâng faptele mele cele rele. Cum voi răspunde Împăratului celui fără de moarte? Și cu ce îndrăzneală voi căuta la Judecătorul, eu desfrânatul? Îndurate Părinte, Fiule Unule-Născut și Duhule Sfinte, miluiește-mă.

Când vei ședea în valea plângerii, în locul pe care l-ai rânduit, ca să faci judecată dreaptă, să nu vădești, Milostive, cele ascunse ale mele, nici să mă rușinezi înaintea îngerilor, ci să-Ți fie milă de mine, Dumnezeule, și mă miluiește.

Slavă...,

Eu sunt pomul cel neroditor, Doamne, care nu aduc nicidecum roade de umilință, și mă tem de tăiere și de focul cel nestins mă înfricoșez. Pentru aceasta pe Tine Te rog, mai înainte de acea nevoie, întoarce-mă și mă mântuiește.

Și acum..., a Născătoarei:

Nădejdea cea bună a lumii, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, numai ajutorul tău cel puternic îl cer; îndură-te spre mine păcătosul și roagă pe Milostivul Dumnezeu să fie izbăvit sufletul meu de toată îngrozirea, ceea ce ești una binecuvântată.

Doamne, miluiește (de 40 de ori).

Și aceasta

Rugăciune
a lui Marcu monahul

Preacurate, neîntinate, Mult-milostive Doamne, Cel care ai izbăvit firea noastră din stricăciune, prin luarea omenității Tale, și prin unirea cu cea dumnezeiască ai sfințit întreaga fire omenească; Care dai cu prisosință harul Tău celor ce cred în Tine, Unul și Adevăratul Dumnezeu, și Care ai rușinat prin neputința trupului pe cel tare la cerbice și pe vechiul potrivnic, Însuți, Făcătorule de bine, Doamne, și pe mine pătimașul și iubitorul de păcat, care m-am spurcat cu nălucirea din vis, curățește-mă de toată întinăciunea trupului și a sufletului; și nu-mi

socoti mie aceasta ca păcat, sau de m-am spurcat în vis din pizma urâtorului de bine și a diavolului celui fără chip, sau din nebăgare de seamă și din neînfrânarea de la cele vătămătoare, sau din obiceiul cel rău, sau prin tirania nesațiului. Și mă întărește de acum asupra nerușinării și tulburării lui, cu harul Tău cel atotputernic, și mai presus de feluritele lui uneltiri mă ferește, păzindu-mi sfeșnicul întregii mele înțelepciuni nestins până în sfârșit. Ca, adică, de toată întinata dulce patimă a gâdilărilor și de toată ceața cea groaznică a nălucirilor de noapte, prin ajutorul Tău, slobod fiind spre privirea cea luminoasă a judecăților Tale celor dorite și mai dulci decât mierea și fagurele, ziua și noaptea cugetând, întru curată știință să mă învrednicesc a mă împărtăși cu Tainele Tale cele de viață făcătoare și fără de moarte. Pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut fără stricăciune pe Tine, ale Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria, și ale tuturor sfinților. Amin.

Altă rugăciune
a Sfântului Vasile cel Mare

Domnului să ne rugăm.

Mult-milostive, neîntinate, preacurate, Doamne, singurul fără de păcat, curățește-mă pe mine netrebnicul robul Tău de toată întinăciunea trupului și a sufletului și de această necurăție de

acum, care mi s-a întâmplat mie din lene și din trândăvia mea, împreună cu toate alte fărădelegi ale mele, și mă arată neîntinat prin harul Hristosului Tău și mă sfințește cu venirea Sfântului Tău Duh. Ca, deșteptându-mă din ceața necurățiilor mele și din nălucirile diavolului, încă și din toată întinăciunea diavolească, să mă învrednicesc întru curată știință a deschide întinata și necurata mea gură, ca să laud preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și așa, să mă împărtășesc nevinovat și fără de osândă cu preacuratele, nemuritoarele, preasfintele și de viață făcătoarele Taine ale Unuia-Născut Fiului Tău, ale Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune a aceluiași

(Alții zic că ar fi a preacuviosului părintelui nostru Martinian)

Domnului să ne rugăm.

Iarăși m-am împiedicat cu mintea eu, ticălosul, slujind răului obicei al păcatului; iarăși domnul întunericului și pricinuitorul dulceților pătimașe m-a luat rob și, ca pe un rob umilit, voii sale mă silește să slujesc poftelor celor trupești. Și ce voi face, Doamne, Doamne, izbăvitorule și apărătorule

al celor ce nădăjduiesc spre Tine? Către Tine iarăși mă voi întoarce și voi suspina și voi cere iertare de cele făcute de mine. Dar mă tem și mă cutremur, ca nu cumva, în toate zilele mărturisindu-mă și făgăduind părăsirea răutăților, și în tot ceasul greșind și neîndeplinind rugăciunile mele către Tine, Dumnezeul meu, să pornesc îndelunga Ta răbdare spre întărâtare. Și cine va suferi, Doamne, mânia Ta? Însă, știind mulțimea îndurărilor Tale și adâncul iubirii Tale de oameni, iarăși mă arunc spre milele Tale și strig către Tine: am greșit, Dumnezeule, miluiește-mă pe mine cel căzut; dă-mi mână de ajutor mie celui cufundat în prăpastia dezmierdărilor și nu mă lăsa, Doamne, pe mine, zidirea Ta, să mă stric cu fărădelegile și cu păcatele mele; ci, de bunătatea Ta cea obișnuită ținându-Te, izbăvește-mă de necurăția și de întinăciunea trupului meu și de gândurile mele cele pătimașe, care în toate zilele întinează ticălosul meu suflet. Că iată, Doamne, Dumnezeul meu, nu este într-însul loc curat, ci cu totul s-a stricat, având rană peste tot trupul. Tu, dar, Însuți ca un doctor al sufletelor și izvor al milei, curățește-l pe dânsul prin spălarea lacrimilor mele, pe care le vărs întru mine cu prisos; și varsă iubirea Ta de oameni și tămăduiește zdrobirile lui și-mi dă mie tămăduire și curățire și nu întoarce fața Ta de la mine, că mă mistuie focul deznădăjduirii. Ci, precum ai zis, Dumnezeule cel fără de minciună, că mare bucurie este în cer pentru un păcătos care se pocăiește, așa să se

facă și pentru mine păcătosul; nu-Ți închide urechile milostivirii Tale, ci le deschide la rugăciunea pocăinței mele, și se va îndrepta ca tămâia înaintea Ta. Pentru că știi neputința firii, Ziditorule, și alunecarea tinereților, treci cu vederea păcatele și primește și pocăința celor ce în adevăr se mărturisesc Ție, că Tu singur ești fără de păcat, Cel ce ridici păcatul lumii, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi face 50 de metanii, dator fiind a zice la fiecare metanie: Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul și mă miluiește, pentru numele Tău cel sfânt. Sau zice: Greșit-am Ție, Doamne, iartă-mă pe mine,desfrânatul... Apoi: Cel ce în toată vremea și în tot ceasul..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii... Și îndată: Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte!

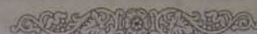
Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotputernice, Doamne, Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o putere, miluiește-mă pe mine păcătosul și cu judecățile, pe care le știi, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul Tău rob, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii...

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, mireasă, pururea Fecioară.

Și face sfârșitul.

Dacă este nălucirea din ispita diavolului, preotul face această rânduială, slujește Sfânta Liturghie și se împărtășește. Dar,dacă va fi pricinuită din multă beție, să se oprească de la orice lucrare sfințită, după canonul 4 al lui Dionisie, după Atanasie cel Mare în *Epistola către Ammun* și după Vasile cel Mare, în scrierile ascetice.

RÂNDUIALA
slujbei la începerea anului școlar

Preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru...Soborul cântă, pe glasul al 6-lea: Împărate ceresc... Apoi preotul cădește, iar strana rostește: Sfinte Dumnezeule...., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

PSALMUL 33

Binecuvânta-voi pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. În Domnul se va lăuda sufletul meu; să audă cei blânzi și să se veselească. Slăviți pe Domnul împreună cu mine și să înălțăm numele Lui împreună. Căutat-am pe Domnul și m-a auzit și din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiați-vă de El și vă luminați; și fețele voastre să nu se rușineze. Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit pe el și din toate necazurile lui l-a izbăvit. Străjui-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El și-i va izbăvi pe ei. Gustați și vedeți că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiește în El. Temeți-vă de Domnul, toți sfinții Lui, că n-au lipsă cei ce se tem de El. Bogații

au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce-L caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele. Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi; cine este omul cel ce voiește viața, care iubește să vadă zile bune? Oprește-ți limba de la rău și buzele tale să nu grăiască vicleșug. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pe ea. Ochii Domnului spre cei drepți și urechile Lui spre rugăciunea lor. Iar fața Domnului spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au drepții și Domnul i-a auzit și din toate necazurile lor i-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă, și pe cei smeriți cu duhul îi va mântui. Multe sunt necazurile drepților, și din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul. Domnul păzește toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi. Moartea păcătoșilor este cumplită, și cei ce urăsc pe cel drept vor greși. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc în El.

Slavă... Și acum.... Aliluia (de 3 ori).

Ectenia: Cu pace Domnului să ne rugăm... până la: Pentru cei ce călătoresc pe ape..., apoi adaugă acestea:

Pentru ca să trimită asupra școlarilor acestora duhul înțelepciunii și al înțelegerii și să le deschidă mintea și cugetul și să le lumineze inima lor spre primirea învățăturilor celor bune, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sădească în inima lor începutul înțelepciunii, frica Sa cea dumnezeiască și prin ea să izgonească din inimile lor ușurătățile tinereții și să lumineze mintea lor ca să se abată de la rău și să facă binele, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să deschidă mintea lor spre a pricepe și a ține minte toate învățăturile cele bune și folositoare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să le dea lor înțelepciunea care șade la tronul Lui, și să o sădească în inimile lor ca să-i învețe ce este bineplăcut înaintea Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sporească ei cu înțelepciunea și cu vârsta spre slava lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca, prin înțelepciune, viață bună și dreaptă credință, să fie ei bucurie și mângâiere părinților lor și întărire Bisericii noastre Ortodoxe, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviți ei și noi de tot necazul... și celelalte. Iar preotul zice ecfonisul: Că Ție se cuvine toată slava...

Apoi: Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori) și troparele acestea, glasul al 6-lea:

Precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino și la noi și ne mântuiește.

Duhul Tău cel Sfânt, Hristoase Dumnezeule, pe ucenicii cei necărturari i-a arătat învățători și, prin unirea limbilor celor cu multe graiuri, a surpat înșelăciunea,ca un atotputernic.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Binecuvântat ești, Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce preaînțelepți pe pescari i-ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt; și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție.

Și acum..., a Născătoarei:

Solitoarea creștinilor neînfruntată, mijlocitoare neschimbată către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de

rugăciune ale păcătoșilor, ci sârguiește ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm ție: grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre îmblânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cum își va îndrepta tânărul calea sa, când va păzi cuvintele Tale?

Stih: Mai învățat decât toți cei ce mă învață am ajuns, pentru că învățăturile Tale cugetarea mea sunt.

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(V, 22–26; VI, 1–2)

Fraților, roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftele. Dacă trăim în Duhul, în Duhul să și umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deșartă, supărându-ne unii pe alții și pizmuindu-ne unii pe alții. Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșeală, voi cei duhovnicești îndreptați-l pe unul ca acesta cu duhul blândeții, luând seama la tine însuți, ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă sarcinile unii altora și așa veți împlini legea lui Hristos.

Preotul: Pace ție. Cițețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea:

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepți...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(XIII, 3–9)

Zis-a Domnul pilda aceasta: A ieșit semănătorul să semene. Și,pe când semăna, unele semințe au căzut lângă drum și au venit păsările și le-au mâncat. Altele au căzut pe loc pietros, unde n-aveau pământ mult și îndată au răsărit, că n-aveau pământ adânc; iar când s-a ivit soarele, s-au pălit de arșiță și, neavând rădăcină, s-au uscat. Altele au căzut între spini, dar spinii au crescut și le-au înăbușit. Altele au căzut pe pământ bun și au dat rod: una o sută, alta șaizeci, alta treizeci. Cine are urechi de auzit, să audă.

Diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule..., până după pomenirea arhiereului locului și a cârmuirii de Stat, apoi adaugă acestea:

Încă ne rugăm Domnului Dumnezeului nostru, ca să caute cu milostivire asupra școlarilor acestora și să le trimită în inimi, în minte și în grai, duhul înțelepciunii, al științei, al evlaviei și al fricii Sale; să-i lumineze cu lumina cunoștinței Sale, și să le dea putere și tărie pentru înțelegerea legii Lui celei dumnezeiești și a toată învățătura cea bună și folositoare; Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm ca Domnul Dumnezeu să insufle acestor școlari duhul cel bun, care povățuiește pe calea cea dreaptă și aduce spor de înțelepciune, de știință și de toate faptele cele bune, spre slava preasfântului Său nume; să le dăru-

iască sănătate și zile îndelungate spre întărirea Bisericii Sale și a țării lor. Să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Apoi continuă: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru... După ecfonis, diaconul zice: Plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm. Toată lumea îngenunchează; iar preotul, în genunchi și cu capul descoperit, cu toată luarea-aminte și cu umilință, citește cu glas mare aceasta

RUGĂCIUNE

care în Molitfelnicele vechi se numește:

Rugăciunea când merge copilul să învețe carte

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care cu chipul Tău ne-ai cinstit pe noi oamenii și ne-ai îmbrăcat cu voie de sine stăpânitoare; Cel care ai intrat în Biserică la înjumătățirea Praznicului și ai învățat pe oameni, încât se mirau popoarele și ziceau: De unde știe Acesta Scriptura, nefiind învățat? Și David grăiește: Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine și vă voi învăța pe voi frica Domnului. Cel ce ai învățat pe Solomon înțelepciunea, Dumnezeule al tuturor, Cuvântule, Împărate al tuturor, deschide sufletul și inima, gura și mintea robilor Tăi (N), ca să priceapă și să învețe și să facă voia Ta; și-i ferește pe dânșii de toată ispita diavolească, păzindu-i în toate zilele vieții lor și făcându-i să sporească totdeauna în toate poruncile Tale, cu rugăciunile preacuratei Maicii

Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Că Tu ești cercetătorul sufletelor și al trupurilor noastre, Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Tatălui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și se face apolisul zilei, după care diaconul zice polihroniul:

Prea Fericitului Părintelui nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [(Înalt) Prea Sfințitului (Arhi-) Episcopului (și Mitropolitului) nostru (N)] dă-i, Doamne, zile îndelungate și bună-sporire în dreapta propovăduire a cuvântului adevărului Tău și în povățuirea turmei celei cuvântătoare pe calea mântuirii și-l păzește întru mulți ani.

Se cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori).

Binecredinciosului popor român de pretutindeni, cârmuitorilor țării noastre, mai marilor orașelor și satelor și iubitoarei de Hristos oaste dă-le, Doamne, zile bune și îndelungate, viață pașnică, sănătate, mântuire și întru toate bună-sporire; iar asupra vrăjmașilor, biruință, și îi păzește pe dânșii întru mulți ani.

Se cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori).

Membrilor corpului didactic și elevilor școlii acesteia (sau: studenților facultății acesteia) dă-le, Doamne, zile îndelungate, pace, sănătate și propășire în răspândirea luminii științelor și a virtuților creștinești și-i păzește întru mulți ani.

Se cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori) și preotul face sfârșitul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri...

RUGĂCIUNI
pentru copiii ce nu pot lesne învăța

Preotul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi se cântă aceste tropare, glasul al 6-lea:

Precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino și la noi și ne mântuiește.

Slavă...,

Duhul Tău cel Sfânt, Hristoase Dumnezeule, pe ucenicii cei necărturari i-a arătat învățători și, prin unirea limbilor cele cu multe graiuri, a surpat înșelăciunea, ca un atotputernic.

Și acum..., a Născătoarei:

Cu graiuri străine ai înnoit, Hristoase, pe ucenicii Tăi, ca prin ele să Te propovăduiască pe Tine, Cuvântul cel fără de moarte și Dumnezeu, Care dai sufletelor noastre mare milă.

Precum și: Împărate ceresc, Mângâietorule..., Ușa milostivirii...

Apoi preotul citește deasupra capului copiilor aceste

Rugăciuni

(1)

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai sălășluit în inimile cele curate ale celor doisprezece Apostoli, prin harul Preasfântului Duh, Care S-a pogorât în chipul limbilor de foc și a deschis gurile lor de au început a grăi în alte limbi, Însuți, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, trimite același Duh Sfânt al Tău peste acest copil

(N), și sădește în urechile inimii lui Sfânta Scriptură, cea însuflată de Tine prin puterea Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2)

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai sălășluit și ai luminat inimile celor douăzeci și patru de bătrâni, ale sfinților Tăi ucenici și apostoli, ale sfinților apostoli și evangheliști: Matei, Marcu, Luca și Ioan; Cel ce ai învățat și ai luminat pe Sfântul Ștefan, întâiul mucenic, Însuți și acum, Doamne, luminează inima robului Tău (N). Pentru rugăciunile preabinecuvântatei stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei cruci; ale cinstitului și măritului prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli; ale Sfântului Apostol Matia; ale sfinților mucenici: Agapie, Procopie și Filip și ale tuturor sfinților. Că Tu ești luminarea sufletelor și a trupurilor noastre și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea, ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... Apoi apolisul.

RÂNDUIALA
binecuvântării ostașilor și a armelor la vreme de apărare a Patriei

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Apoi arhiereul îmbrăcat cu epitrahilul, omoforul mic și cu camilafca, sau preotul cu epitrahilul și cu sfita, tămâind, face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne, miluiește... (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

PSALMUL 34

Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strâmbătate; luptă împotriva celor ce se luptă cu mine. Apucă arma și pavăza și scoală-Te întru ajutorul meu. Scoate sabia și închide calea celor ce mă prigonesc; spune sufletului meu: Mântuirea ta sunt eu. Să fie rușinați și înfruntați cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce gândesc rău de mine. Să fie calea lor întuneric și alunecare, și îngerul Domnului să-i prigonească. Că în zadar au ascuns de mine groapa lațului lor, în deșert au ocărât sufletul meu. Să vină asupra lor lațul pe care nu-l cunosc, și cursa pe care au ascuns-o să-i prindă pe ei; și chiar în lațul lor să cadă. Iar sufletul meu să se bucure de Domnul, să se veselească de mântuirea Lui. Toate oasele mele vor zice: Doamne, cine este asemenea Ție? Cel ce izbăvește pe cel slab din mâna celor mai tari decât el, și pe sărac și pe sărman de cei ce-l jefuiesc pe el. S-au sculat martori nedrepți și de cele ce nu știam m-au

întrebat. Răsplătit-au mie rele pentru bune, și au vlăguit sufletul meu. Iar eu, când mă supărau ei, m-am îmbrăcat cu sac și am smerit cu post sufletul meu și rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce. Ca și cu un vecin, ca și cu un frate al nostru, așa de bine m-am purtat; ca și cum aș fi jelit și m-aș fi întristat, așa m-am smerit. Dar împotriva mea s-au veselit și s-au adunat; adunatu-s-au împotriva mea cu bătăi și n-am știut; risipiți au fost și nu s-au căit. M-au ispitit, cu batjocură m-au batjocorit, au scrâșnit împotriva mea cu dinții lor. Doamne, când vei vedea? Întoarce sufletul meu de la fapta lor cea rea; de la lei, viața mea. Lăuda-Te-voi, Doamne, în adunare mare, întru popor numeros Te voi lăuda. Să nu se bucure de mine cei ce mă dușmănesc pe nedrept, cei ce mă urăsc în zadar și fac semn cu ochii. Că mie de pace îmi grăiau, și asupra mea vicleșuguri gândeau. Lărgitu-și-au împotriva mea gura lor; zis-au: bine, bine, văzut-au ochii noștri. Văzut-ai, Doamne, să nu taci; Doamne, nu Te depărta de la mine. Scoală-Te, Doamne, și ia aminte spre judecata mea, Dumnezeul meu și Domnul meu, spre pricina mea. Judecă-mă după dreptatea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, și să nu se bucure de mine. Să nu zică întru inimile lor: Bine, bine, sufletului nostru; nici să zică: L-am înghițit pe el. Să fie rușinați și înfruntați deodată cei ce se bucură de necazurile mele; să se îmbrace cu rușine și ocară cei ce se laudă împotriva mea. Să se bucure și să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea și să spună pururea: Slăvit să fie Domnul, Cel ce voiește pacea robului Său. Și limba mea va grăi dreptatea Ta, în toată ziua, lauda Ta.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Arhiereul sau preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Dumnezeul oștirilor, Cel puternic și tare în războaie, Care de mult ai dăruit putere preaminunată robului Tău David, spre biruirea potrivnicului hulitor Goliat, Tu și acum cu milostivire primește rugăciunile noastre cele umilite și trimite binecuvântarea Ta asupra ostașilor și armelor acestora; și dă putere și tărie robilor Tăi acestora, care doresc a le purta spre întărirea și apărarea țării și a Bisericii Tale celei sfinte, a orfanilor și a văduvelor; și fă-i cu ele înspăimântători și înfricoșători la toată întrarmarea vrăjmașilor, și totdeauna îi arată purtători de biruință spre slava Ta. Că Tu ești tăria și întărirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA

pentru autoritatea de stat și pentru oastea Țării în timp de războaie și de neliniște

Făcută de Calist, patriarhul Constantinopolului

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care întru înțelepciune ai făcut toate numai cu cuvântul și le-ai adus din neființă în ființă și într-un tot le-ai adunat și le-ai unit cu puterea și cu lucrarea Ta cea

negrăită, Ție toate-Ți sunt cu putință și nimic cu neputință; pentru aceea, întocmind și unind vremurile și anii și anotimpurile cu porunca Ta, ai împodobit ceea ce ce se arată și se vede; Care ai întins cerul și l-ai împodobit, ca și pe cortul cel făcut de Moise, și mulțimea cea nenumărată a neamului evreilor ai așezat-o în rânduială și înțelegere și cu dreapta Ta și brațul Tău cel tare ai rânduit pe Moise cârmuitor poporului, pe care, dându-i o singură stăpânire, l-ai păzit nevătămat sub acoperământul și sub mâna Ta cea tare; Cel ce ai așezat soarele spre a lumina în timpul zilei și luna spre a îndruma în timpul nopții; Cel ce, prin rânduiala Ta cea de nepătruns, ai așezat mulțimea stelelor celor dese pe cer și le-ai pus în mișcare neîntreruptă și cu porunca Ta le-ai orânduit să păstreze calea hotărâtă lor, ca să nu ne vatăme pe noi și întreaga fire, ci să se miște cu alergare repede și cu mișcare fără încetinire, după planul Tău; Cel ce pământul, care la început nu se vedea și era ascuns, l-ai făcut să fie, după aceea l-ai adus la lumină și l-ai prefăcut în podoabă pentru neamul omenesc; Care odinioară cu puterea Ta cea dumnezeiască ai venit în ajutor lui Avraam și ai supus lui pe dușmanii lui; Care ai făcut puternic pe Ghedeon și ai frânt și nimicit cu totul pe potrivnicii lui; Cel ce ai dat putere împăratului și proorocului David împotriva uriașului Goliat și cu totul l-ai strivit pe acesta; Cel ce, prin robul Tău Moise, ai slobozit neamul evreiesc

din robia cea amară și, cu puterea Ta cea nebiruită și cu mâna Ta cea tare, ai afundat pe faraon cu toată oastea lui și l-ai aruncat în adâncul mării; apoi ai arătat stâlp de foc călăuzitor evreilor, ca să nu se împiedice pașii lor. Însuți și acum, Sfinte Împărate al slavei, trimite, din locașul Tău cel sfânt și de la tronul slavei împărăției Tale, stâlp luminos și strălucitor, spre călăuzire împotriva vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, și biruință asupra vrăjmașilor dăruiește poporului nostru. Întărește-l pe dânsul și pe toți ostașii cu mâna Ta cea dreaptă. Dă-i lui viață pașnică, netulburată și ferită de orice răzvrătire și război lăuntric. Așa, Doamne, Dumnezeule al milei, auzi-mă pe mine, umilitul și nevrednicul robul Tău, în ceasul acesta, și întărește-l pe dânsul cu puterea Ta cea nebiruită și neînfrântă. Iar pe ostașii noștri fă-i puternici pretutindeni și împrăștie dușmanii și răzvrătirile ce se ridică asupra lor. Unește tot poporul într-un gând și în dreaptă ascultare față de conducătorii lui. Dăruiește poporului nostru pace adâncă și netulburată pe pământ, pe mare și în aer și-i înlesnește toate cele de folos. Ca, înfrângând întâmplătoarele războaie și tulburări, cu o gură și cu o inimă să Te slăvim pe Tine, Dumnezeul minunilor, că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea, luând apă sfințită, preotul stropește armele, zicând:

Binecuvântarea lui Dumnezeu, Celui slăvit în Sfânta Treime, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, să se pogoare și să fie asupra armelor acestora și asupra celor care le vor purta, spre păzirea și apărarea adevărului lui Hristos. Amin.

Și, stropind și pe ostași, zice:

Îmbărbătați-vă și să se întărească inimile voastre, ca să biruiți pe vrăjmașii voștri, având nădejde în Domnul, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și, dându-le să sărute cinstita cruce, face obișnuitul sfârșit al zilei.

RÂNDUIALA
sfințirii steagului ostășesc

Aflându-se steagul întins pe o masă în mijlocul bisericii, preotul, din sfântul altar, îmbrăcat cu epitrahilul și cu felonul face început așa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule (de 3 ori), Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm..., apoi:

PSALMUL 143

Binecuvântat este Domnul Dumnezeul meu, Cel ce învață mâinile mele la luptă și degetele mele la război. Mila mea și scăparea mea, Sprijinitorul meu și Izbăvitorul meu, Apărătorul meu, și în El am nădăjduit, Cel ce supune

pe poporul meu sub mine. Doamne, ce este omul, că Te-ai făcut cunoscut lui, sau fiul omului, că-l socotești pe el? Omul cu deșertăciunea se aseamănă; zilele lui ca umbra trec. Doamne, pleacă cerurile și Te pogoară, atinge-Te de munți și fă-i să fumege. Cu fulger fulgeră-i și-i risipește! Trimite săgețile Tale și tulbură-i! Trimite mâna Ta dintru înălțime; scoate-mă și mă izbăvește de ape multe, din mâna străinilor, a căror gură a grăit deșertăciune și dreapta lor e dreapta nedreptății. Dumnezeule, cântare nouă Îți voi cânta Ție; în psaltire cu zece strune Îți voi cânta Ție, Celui ce dai mântuire împăraților, Celui ce izbăvești pe David, robul Tău, din robia cea cumplită. Izbăvește-mă și mă scoate din mâna străinilor, a căror gură a grăit deșertăciune și dreapta lor e dreapta nedreptății. Ai căror fii sunt ca niște odrasle tinere, crescute în tinerețile lor; fiicele lor înfrumusețate și împodobite ca chipurile templului. Cămările lor pline, vărsându-se din una în alta. Oile lor cu mulți miei, umplând drumurile când ies. Boii lor sunt grași. Nu este gard căzut, nici spărtură, nici strigare în ulițele lor. Au fericit pe poporul care are aceste bunătăți. Dar fericit este poporul acela care are pe Domnul ca Dumnezeu al său.

După aceea cântă:

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu.

PSALMUL 17

Iubi-Te-voi, Doamne, vârtutea mea. Domnul este întărirea mea și scăparea mea și Izbăvitorul meu. Dumnezeul meu, ajutorul meu și voi nădăjdui spre Dânsul.

Apărătorul meu și puterea mântuirii mele și sprijinitorul meu. Lăudând voi chema pe Domnul și de vrăjmașii mei mă voi izbăvi. Cuprinsu-m-au durerile morții și râurile fărădelegii m-au tulburat. Durerile iadului m-au înconjurat; întâmpinatu-m-au lațurile morții. Și când mă necăjeau am chemat pe Domnul și către Dumnezeul meu am strigat. Auzit-a din locașul Lui cel sfânt glasul meu și strigarea mea, înaintea Lui, va intra în urechile Lui. Și s-a clătinat și s-a cutremurat pământul și temeliile munților s-au tulburat și s-au clătinat că S-a mâniat pe ele Domnul. Întru mânia Lui fum s-a ridicat și pară de foc de la fața Lui, cărbuni aprinși de la El. Și a plecat cerurile și S-a coborât și negură era sub picioarele Lui. Și S-a suit pe heruvimi și a zburat; zburat-a pe aripile vântului. Și Și-a pus întunericul acoperământ, împrejurul Lui cortul Lui, apă întunecoasă în norii văzduhului. De strălucirea feței Lui norii au fugit, glasul Lui prin grindină și cărbuni de foc. Și a tunat din cer Domnul și Cel Preaînalt a dat glasul Său. Trimis-a săgeți și i-a risipit pe ei, și fulgere a înmulțit și i-a tulburat pe ei. Și s-au arătat izvoarele apelor și s-au descoperit temeliile lumii, de certarea Ta, Doamne, de suflarea Duhului mâniei Tale. Trimis-a din înălțime și m-a luat, ridicatu-m-a din ape multe. Izbăvește-mă de vrăjmașii mei cei tari și de cei ce mă urăsc pe mine, că s-au întărit mai mult decât mine. Întâmpinatu-m-au ei în ziua necazului meu, dar Domnul a fost întărirea mea. Și m-a scos la loc larg, m-a izbăvit, că m-a voit. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, și după curăția mâinilor mele îmi va răsplăti mie. Că am păzit căile Domnului și n-am fost necredincios Dumnezeului meu. Că toate judecățile Lui sunt înaintea mea, și îndreptările Lui nu s-au depărtat de la mine. Și voi fi fără prihană cu Dânsul, și mă voi păzi de fărădelegea mea. Și îmi va răsplăti mie Domnul

după dreptatea mea, și după curăția mâinilor mele înaintea ochilor Lui. Cu cel cuvios, cuvios vei fi; și cu omul nevinovat, nevinovat vei fi. Și cu cel ales, ales vei fi; și cu cel îndărătnic Te vei îndărătnici. Că Tu pe poporul cel smerit îl vei mântui, și ochii mândrilor îi vei smeri. Că Tu vei aprinde făclia mea, Doamne; Dumnezeul meu, vei lumina întunericul meu. Căci cu Tine mă voi izbăvi de ispită și cu Dumnezeul meu voi trece zidul. Dumnezeul meu, fără prihană este calea Lui, cuvintele Domnului în foc lămurite; scut este tuturor celor ce nădăjduiesc în El. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Și cine este Dumnezeu afară de Dumnezeul nostru? Dumnezeu, Cel ce mă încinge cu putere și a pus fără prihană calea mea. Cel ce face picioarele mele ca ale cerbului și peste cele înalte mă pune. Cel ce întărești mâinile mele în vreme de război și ai pus arc de aramă în brațele mele. Și mi-ai dat mie scutul mântuirii mele și dreapta Ta m-a sprijinit. Și certarea Ta m-a îndreptat până la sfârșit și certarea Ta însăși mă va învăța. Lărgit-ai pașii mei sub mine și n-au slăbit picioarele mele. Urmări-voi pe vrăjmașii mei și-i voi prinde pe dânșii și nu mă voi întoarce până ce se vor sfârși. Îi voi zdrobi pe ei și nu vor putea să stea, cădea-vor sub picioarele mele. Și m-ai încins cu putere spre război și ai împiedicat pe toți cei ce se sculau împotriva mea. Și pe vrăjmașii mei i-ai făcut să fugă, iar pe cei ce mă urăsc pe mine i-ai nimicit. Strigat-au către Domnul și nu era cel ce mântuiește; și nu i-a auzit pe ei. Și-i voi sfărâma pe ei ca praful în fața vântului, ca tina ulițelor îi voi zdrobi pe ei. Izbăvește-mă de răzvrătirile poporului; pusu-m-ai căpetenie neamurilor. Poporul pe care nu l-am cunoscut mi-a slujit mie. Cu auzul urechii m-a auzit. Fiii străini m-au mințit pe mine. Fiii străini au îmbătrânit și au șchiopătat din cărările lor. Viu este Domnul, binecuvântat este Dumnezeul meu și

să Se înalțe Dumnezeul mântuirii mele. Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat izbânda și mi-ai supus popoarele; Izbăvitorul meu de vrăjmașii cei furioși, de la cei ce se ridică împotriva mea, înalță-mă, de omul nedrept izbăvește-mă. Pentru aceasta Te voi lăuda între neamuri, Doamne, și numele Tău îl voi cânta. Cel ce mărești mântuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău, lui David și seminției lui până în veac.

PSALMUL 44, 4–7

Încinge-te cu sabia ta peste coapsa ta, puternice, cu frumusețea ta și cu strălucirea ta. Încordează-ți arcul, propășește și împărățește, pentru adevăr, blândețe și dreptate, și te va povățui minunat dreapta ta. Săgețile tale ascuțite sunt puternice în inima dușmanilor împăratului; popoarele sub tine vor cădea.

PSALMUL 17, 53–54

Pentru aceasta Te voi lăuda între neamuri, Doamne, și numele Tău îl voi cânta. Cel ce mărești mântuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău, lui David și seminției lui până în veac.

PSALMUL 27, 9–12

Domnul este ajutorul și apărătorul meu, în El a nădăjduit inima mea și mi-a ajutat. Și a înflorit trupul meu și de bunăvoia mea Îl voi lăuda pe El. Domnul este întărirea poporului Său și apărător mântuirii unsului Său. Mântuiește poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta, paște-i pe ei și-i ridică până-n veac.

Slavă..., Și acum..., Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați..., Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ție Dumnezeule... (de 3 ori).

Apoi diaconul zice ectenia mare. Dacă nu este diacon, o zice preotul:

Cu pace, Domnului să ne rugăm...

Strana: Doamne, miluiește și celelalte până la: Pentru cei ce călătoresc... și îndată adaugă această ectenie:

Pentru ca să nu pomenească păcatele și fărădelegile noastre, ci îndurat și milostiv să fie nouă, nevrednicilor robilor Săi, ce suntem în primejdii, și să ne izbăvească de vrăjmașii noștri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze acest steag ostășesc, cu binecuvântarea Sa cea cerească, și să-l facă înfricoșat tuturor vrăjmașilor noștri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca oastei Sale celei credincioase, ce va purta semnul acesta și va privi la el, să-i dea cu milostivire îndrăzneală, putere și tărie spre sfărâmarea și călcarea tăriei celor ce năvălesc asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca îndrăzneala tuturor vrăjmașilor noștri, ce vor privi la acest steag, să o schimbe întru frică, puterea lor întru slăbiciune, și bărbăția lor întru frică și întru fugă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea putere iubitoarei de Hristos oaste, să o arate totdeauna îmbărbătată și vitează împotriva a tot vrăjmașul și pizmașul, și să dăruiască robilor Săi pace și întărire, și grabnică slobozire de toate primejdiile și nevoile și de cursele vrăjmașilor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sălășluiască pacea și mărirea în pământul nostru, să ne izbăvească de toate cursele vrăjmașilor și de primejdioasele năvăliri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu ne dea întru călcare și pierzanie vrăjmașilor și pizmașilor noștri; ci să prefacă îndrăzneala lor în fugă, să zdrobească brațul lor și să-i supună sub picioarele credincioșilor Săi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să umple de rușine și de necinste fața potrivnicilor, iar inima lor de frică și de groază, și îngerul Domnului să-i alunge și să-i lovească, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea putere brațelor credincioșilor Săi și să întărească dreapta lor în biruința și călcarea vrăjmașilor și pizmașilor ce se ridică asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să schimbe întristarea și suspinarea noastră în bucurie și veselie, și ticăloșia în pace tare, și totdeauna să ne facă nebiruiți de toate cursele vrăjmașilor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sfărâme scutul, arma și lupta tuturor celor care se luptă cu noi și să-i supună sub picioarele iubitoarei de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea oastei noastre celei creștinești putere, tărie necovârșită și biruitoare, și bărbăție cu vitejie, spre risipirea vrăjmașilor noștri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să izbăvească pe credincioșii, robii Săi, de venirea asupra lor a celor de alt neam, de toți aceia care voiesc războiul și de năvălirile vrăjmașilor și să păzească în pace Biserica și pe poporul Său, dăruindu-le lor biruință asupra vrăjmașilor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul..., Apără, mântuiește, miluiește..., Pe Preasfânta, curata..., Pe noi înșine și unii pe alții...

Strana: Ție, Doamne.

Preotul zice ecfonisul:

Că Tu ești nădejdea și întărirea poporului Tău și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Și se cântă pe glasul 1: Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă...

Apoi, troparele acestea:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Slavă...

Cel ce Te-ai înălțat pe cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe dreptcredinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruință asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Și acum...

Folositoare, neînfricată și neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce ești bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu. Întărește viața cea de obște a dreptmăritorilor creștini. Mântuiește pe cei ce i-ai rânduit să conducă și le dă lor biruință din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce ești una binecuvântată.

Apoi preotul, ieșind din altar și stând lângă steag, dinaintea mesei, cu fața spre răsărit, citește cu glas această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Atotputernice și preaveșnice Dumnezeul nostru, Părintele Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Însuți fiind Făcătorul a toată lumea și binecuvântarea a toată făptura, caută cu ochiul Tău cel îndurat asupra noastră, a smeriților și nevrednicilor robilor Tăi și asupra rugăciunii

noastre. Și acest steag, pe care l-am pregătit pentru apărarea țării, cercetează-l cu binecuvântarea Ta cea cerească. Binecuvintează-l și sfințește-l ca să fie credincioasei Tale oaste biruință asupra vrăjmașilor și, fiind întărit cu paza Ta, să întoarcă în fugă cetele dușmanilor noștri și totdeauna să se arate înfricoșător potrivnicilor neamului creștinesc. Iară credincioșilor Tăi, care nădăjduiesc spre Tine, să le fie nădejde de biruință, îndrăzneală și tărie. Și, fiind înconjurat cu rugăciunile sfinților Tăi și cu întrarmarea îngerilor, să se arate robilor Tăi semn de veselie și de tărie, semn de biruință, de întărirea inimii și de bărbăție asupra pizmașilor. Că Tu ești Împăratul păcii și Dumnezeul care sfărâmi războaiele și dai tărie celor ce nădăjduiesc întru Tine, și Ție slavă înălțăm, împreună cu Unul Născut Fiul Tău și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și, întorcându-se către ostașii cei de față, îi binecuvintează, zicând:

Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul citește cu glas, privind spre apus, această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai ascultat pe Moise, care a întins către Tine mâinile sale și ai întărit pe poporul lui Israel asupra lui Amalec; și lui Isus Navi, celui ce se oștea, i-ai îngăduit starea

soarelui întru închipuirea biruinței; Tu și acum auzi-ne pe noi care ne rugăm Ție pentru ostașii aceștia ce s-au adunat. Binecuvintează-i și întărește-i, dă-le inimă îndrăzneață asupra potrivnicilor și trimite lor înger luminat; iar vrăjmașilor, înger înfricoșător și îngrozitor, care să-i oprească, să-i alunge și să le slăbească inima lor, și îndrăzneala să o întoarcă în fugă. Și depărtează de la robii Tăi, care ies acum la luptă, și de la noi, de la toți, toată foametea și molima; și ne izbăvește de foc, de sabie, de năvălirea vrăjmașilor și de toată asuprirea potrivnicilor. Fii împreună călător cu ei și dă-le lor toate cererile cele spre mântuire. Învață-i și înțelepțește-i, mântuiește-i, apără-i, păzește-i, curățește-i și îi umple de toată bucuria cea duhovnicească. Fii ocrotitor și izbăvitor sufletelor și trupurilor lor și, ca un bun, îndurat și iubitor de oameni, dă-le iertare păcatelor în ziua judecății. Miluiește-i pe dânșii și pe noi și ne binecuvintează în toate zilele vieții noastre; ca, dobândind de la Tine ajutor, ocrotire și izbăvire, totdeauna să-Ți înălțăm slavă și mulțumire. Că Tu ești puterea și întărirea poporului Tău, și Ție slavă înălțăm, cu Unul Născut Fiul Tău și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea, preotul stropește cu apă sfințită steagul, zicând:

Se binecuvintează și se sfințește acest steag ostășesc,întru putere și întărire oastei celei creștinești și întru biruință asupra tuturor vrăjmașilor, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi preotul ia steagul și îl dă unui ostaș în mână, fiind acesta îngenuncheat, zicându-i:

Primește steagul acesta, ce este sfințit cu cerească binecuvântare; și să fie el înfricoșător și înspăimântător vrăjmașului neamului creștinesc. Și să-ți dea Domnul har și cu bărbăție să treci cu el nevătămat prin oastea vrăjmașilor, spre slava preasfântului Său nume, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și binecuvintează, zicând: Pace ție. Iar ostașul, luând steagul, sărută dreapta preotului, care binecuvintează și pe ostașii de față, zicând:

Binecuvântarea Domnului să fie asupra voastră a tuturor. Să vă îmbărbătați și să se întărească inima voastră și să nădăjduiți spre Domnul, că Acesta va birui pe vrăjmașii noștri. Amin.

Și îi stropește pe toți cu apă sfințită, însemnându-i cu crucea, în timp ce strana cântă stihira aceasta, glasul al IV-lea:

Doamne, Cel ce ai ajutat blândului David a birui pe cel de alt neam, ajută preaînălțatului și de Hristos iubitorului nostru popor și cu arma crucii răpune pe vrăjmașii noștri. Arată asupra noastră îndurarea milelor Tale, ca să cunoaștem cu adevărat că Tu ești Dumnezeu și că, nădăjduind către Tine, biruim, având rugătoare pururea pe Preacurata Maica Ta, și ne dăruiește mare milă.

După aceea, preotul face apolisul acesta:

Hristos, adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață

făcătoarei cruci, cu apărarea sfinților, marilor arhangheli Mihail și Gavriil și a tuturor netrupeștilor puteri cerești, a sfinților marilor mucenici: Gheorghe, Dimitrie, Procopie, Teodor Stratilat și Teodor Tiron și a tuturor sfinților Săi, să ne miluiască și să ne întărească în ziua războiului și să ne mântuiască ca un bun și de oameni iubitor.

Iar strana cântă:

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce ești cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră și de tot necazul izbăvindu-ne pe noi. Că pe tine singură te avem nădejde tare și neclintită și apărarea ta am dobândit. Să nu fim rușinați, Stăpână, noi, cei ce te chemăm pe tine. Grăbește spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credință: bucură-te, Stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul și miluirea sufletelor noastre.

RÂNDUIALA
sfințirii, la cerere, a steagului unei grupări de meseriași

După apolisul Sfintei Liturghii, se așază o masă în mijlocul bisericii, pe care se pun Sfânta Cruce și Sfânta Evanghelie; iar pe altă masă, așezată alăturea, se pune steagul adus spre sfințire sau acesta este ținut ridicat de un purtător.

Preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (În această vreme, preotul cădește Sfânta Cruce, Sfânta Evanghelie și steagul adus spre sfințire), Că a Ta este împărăția... și se citește

PSALMUL 127

Fericiți toți cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile Lui. Rodul muncii mâinilor tale vei mânca. Fericit ești și bine-ți va fi. Femeia ta ca o vie roditoare în laturile casei tale; fiii tăi ca niște vlăstare tinere de măslin, împrejurul mesei tale. Iată, așa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul. Te va binecuvânta Domnul din Sion și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale. Și vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel.

Apoi: Dumnezeu este Domnul..., la care se cântă, de două ori, troparul sfântului, patronul grupării de meseriași, ce este zugrăvit pe steag, și al Născătoarei de Dumnezeu.

Diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm, până la: Pentru orașul acesta..., după care adaugă:

Pentru ca să primească cu milostivire această rugăciune a noastră la altarul Său cel mai presus de ceruri și cu îndurare să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze steagul acesta al grupării meseriașilor din (numele orașului sau al satului) și să le fie lor semn aducător aminte de sfințenia muncii și pururea îndemnător spre tot lucrul bun, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ferească această grupare de duhul uitării de datorie, de duhul vrajbei și al dezbinării, care aduce neliniște și pagubă între oameni, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să rodească în sufletele membrilor acestei grupări duhul credinței, al nădejdii și al dragostei, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sporească și să se desăvârșească ei în meșteșugurile ce au îmbrățișat, spre cinstea și buna lor stare și spre lauda țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Apoi: Apără, mântuiește..., Pe Preasfânta, curata... și ecfonisul:

Că Tu ești Cel ce ajuți și sprijini toate îndeletnicirile care sunt după voia Ta, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola a doua către Tesaloniceni
a Sfântului Apostol Pavel, citire:
(III, 6–18)

Fraților, vă poruncim în numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriți de orice frate care umblă fără de rânduială și nu după predania pe care ați primit-o de la noi. Căci voi înșivă știți cum trebuie să vă asemănați nouă, că noi n-am umblat fără rânduială între voi, nici n-am mâncat de la cineva pâine în dar, ci cu muncă și cu trudă am lucrat noaptea și ziua, ca să nu împovărăm pe nimeni dintre voi. Nu doar că n-avem putere, ci ca să ne dăm pe noi înșine pildă vouă, spre a ne urma. Căci și când ne aflam la voi, v-am dat porunca aceasta: dacă cineva nu vrea să lucreze, acela nici să nu mănânce. Pentru că auzim că unii de la voi umblă fără rânduială, nelucrând nimic, ci iscodind. Dar unora

ca aceștia le poruncim și-i rugăm, în Domnul Iisus Hristos, ca să muncească în liniște și să-și mănânce pâinea lor. Iar voi, fraților, nu pregetați să faceți ce e bine. Și dacă vreunul nu ascultă de cuvântul nostru prin epistolă, pe acela să-l însemnați și să nu mai aveți cu el nici un amestec, ca să-i fie rușine. Dar să nu-l socotiți ca pe un vrăjmaș, ci povățuiți-l ca pe un frate. Și Însuși Domnul păcii să vă dăruiască vouă pace totdeauna și în tot chipul! Domnul fie cu voi toți! Salutarea cu mâna mea – a lui Pavel; acesta este semnul meu în orice scrisoare. Așa scriu. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți. Amin.

Preotul: Pace ție... Cântărețul: Și duhului tău. Aliluia (de trei ori).

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepți...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:
(XXV, 14–30)

Zis-a Domnul pilda aceasta: un om oarecare, plecând departe, și-a chemat slugile și le-a dat pe mână avuția sa. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, altuia unul, fiecăruia după puterea lui, și a plecat. Îndată, mergând, cel ce luase cinci talanți a lucrat cu ei și a câștigat alți cinci talanți. De asemenea, și cel cu doi a câștigat alți doi. Iar cel ce luase un talant s-a dus, a săpat o groapă în pământ și a ascuns argintul stăpânului său. După multă vreme, a venit și stăpânul acelor slugi și a făcut socoteala

cu ele. Și, apropiindu-se cel care luase cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicând: Doamne, cinci talanți mi-ai dat, iată alți cinci talanți am câștigat cu ei. Zis-a lui stăpânul: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se și cel cu doi talanți, a zis: Doamne, doi talanți mi-ai dat, iată alți doi talanți am câștigat cu ei. Zis-a lui stăpânul: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se apoi și cel care primise un talant a zis: Doamne, te-am știut că ești om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat. Și, temându-mă, m-am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată, ai ce este al tău. Și, răspunzând, stăpânul său i-a zis: Slugă vicleană și leneșă, știai că secer unde n-am semănat și adun de unde n-am împrăștiat? Se cuvenea, deci, ca tu să pui banii mei la zarafi, și eu, venind, aș fi luat ce este al meu cu dobândă. Luați, deci, de la el talantul și dați-l celui ce are zece talanți. Căci tot celui ce are i se va da și-i va prisosi, iar de la cel ce n-are și ce are i se va lua. Iar pe sluga netrebnică aruncați-o întru întunericul cel mai din afară. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

Diaconul sau preotul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta..., la care adaugă:

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea și sporul membrilor grupării meseriașilor din (numele orașului sau al satului) și a

tuturor celor care s-au adunat la această sfântă slujbă, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Ecfonis: Că milostiv și iubitor de oameni... Strana: Amin.

Preotul citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai adus pe om din neființă în ființă și, punându-l să stăpânească peste făpturile mâinilor Tale, l-ai așezat în grădina raiului pământesc și i-ai poruncit ca s-o lucreze; apoi, când cel zidit după chipul și asemănarea Ta s-a abătut de la această veșnică orânduire, astfel i-ai grăit prin Solomon cel înțelept: mergi la furnică, o, leneșule, și urmează căile ei și fii mai înțelept decât ea; pentru că aceea, nefiind lucrătoare de pământ și neavând pe cineva s-o îndemne, nici sub stăpân fiind, își gătește de cu vară hrana și multă strânsoare face în vremea secerișului; și iarăși, prin gura Fiului Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, ne-ai învățat și ne-ai îndemnat ca, înmulțind talanții sufletești și trupești, să fugim de lene sau trândăvie, care aduce omului mare necinste și amară sărăcie; iar Pavel apostolul, făcătorul de corturi, vasul Tău cel ales, dându-se pe sine pildă de muncă și de străduință, așa a zis locuitorilor din Milet: argintul, sau

aurul, sau veșmântul nici unuia nu am poftit; voi înșivă știți că aceste mâini au lucrat pentru trebuințele mele și ale însoțitorilor mei. Acestor porunci și îndemnuri urmând, cu umilință cădem acum înaintea Ta și Te rugăm ca, vărsând îndurările Tale peste noi, să binecuvintezi gruparea aceasta a meseriașilor din (numele orașului sau al satului), pentru că Tu însuți iarăși ai zis: unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu, și Eu sunt în mijlocul lor. Ajută și sprijină deci această grupare cu harul Tău, pentru ca, neîncetat sporind după voia Ta cea sfântă, să-Ți aducă astfel prinos de veșnică recunoștință și mulțumire pentru puterile trupești și sufletești pe care le-ai dăruit omului, cum și pentru înclinările cele dinlăuntru spre felurite științe și meserii cu care l-ai înzestrat. Și fă, Doamne, ca steagul acesta, aducând pururea aminte membrilor grupării de sfințenia muncii, de însemnătatea bunei chivernisiri și de datoria de a ajuta pe cei neputincioși și lipsiți, să le fie totodată și ca o pavăză tare împotriva vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, pentru ca și în acest chip să se preaslăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul stropește steagul cu aghiasmă mare, zicând:

Se binecuvintează și se sfințește steagul grupării meseriașilor din (numele orașului sau al satului) prin stropirea cu

această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și-l înmânează celui mai mare sau purtătorului, zicându-i:

Încredințându-vă steagul acesta, care este sfințit cu cerească binecuvântare, doresc ca membrii grupării (numele orașului sau al satului) pururea să-l cinstească prin dragoste și unire unul cu altul, prin muncă și bună chivernisire și prin ajutorarea aproapelui, spre slava lui Dumnezeu, spre a lor bunăstare și spre cinstea țării noastre.

Preotul: Înțelepciune... Apoi apolisul, în care se va pomeni și sfântul ales ocrotitor de către grupare. După aceea,polihroniul:

Prea Fericitului Părintelui nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [(Înalt) Prea Sfințitului (Arhi-) Episcopului (și Mitropolitului) nostru (N)], dă-i, Doamne, zile îndelungate și bună-sporire în dreapta propovăduire a cuvântului adevărului Tău și în povățuirea turmei celei cuvântătoare pe calea mântuirii, și-l păzește întru mulți ani.

Se cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori).

Robilor Tăi, [N], (aici se vor face pomeniri, potrivit îndrumărilor Sfântului Sinod) dă-le, Doamne, zile bune și îndelungate, viață pașnică, sănătate, mântuire și întru toate bună-sporire, iar asupra vrăjmașilor biruință, și îi păzește pe dânșii întru mulți ani.

Se cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori).

Membrilor grupării acesteia și tuturor celor care s-au adunat la sfințirea acestui steag, dă-le, Doamne, zile îndelun-

gate, pace, sănătate, întru toate bună-sporire și-i păzește întru mulți ani.

La strană se cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori) și preotul zice ecfonisul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri...

RÂNDUIALA
la înfierea de copii

Cel ce urmează să devină fiu (sau fiică) al altor părinți,decât cei care l-au născut,vine la biserică împreună cu cel care-l înfiază și stă înaintea preotului, cu fața spre răsărit, ținând în mâini făclii aprinse.

Preotul, îmbrăcat în veșmintele preoțești, face obișnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... și strana cântă troparul zilei și condacul hramului, după care preotul citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce prin iubitul Tău Prunc, Domnul nostru Iisus Hristos, ne-ai numit pe noi fii ai lui Dumnezeu, cu primirea de fiu și cu darul atotputernicului și Sfântului Tău Duh, zicând: Eu voi fi Lui Tată, și Acela va fie Mie Fiu, Însuți, Iubitorule de oameni Împărate, caută

din sfântul Tău locaș spre robii Tăi aceștia (N), și pe cei pe care firea i-a născut depărtați unul de altul după trup, pe aceștia Însuți îi unește în tată și în fiu prin Sfântul Tău Duh; întărește-i în dragostea Ta; leagă-i pe ei cu binecuvântarea Ta; înalță-i pe ei întru slava Ta; întărește-i pe ei în credința Ta, păzindu-i pururea ca să nu se lepede de cele ce au ieșit din gura lor, și fii mijlocitor făgăduinței lor ca dragostea pe care întru Tine au mărturisit-o să o păzească nestricată și nemincinoasă, până la sfârșitul vieții lor, viețuind ei întru Tine, Cel ce ești singurul Dumnezeu viu și adevărat, și învrednicindu-se de moștenirea împărăției Tale. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

Diaconul sau preotul zice: Capetele voastre Domnului să le plecați. Și preotul citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne, Doamne, Cel ce ești făcătorul a toată făptura, Care, întru Adam cel dintâi, ai rânduit rudenia firească după trup, iar întru Iisus Hristos, Fiul Tău cel iubit și Dumnezeul nostru, ne-ai arătat și pe noi a fi rudenia Ta după har, Ție, Celui

ce știi toate, își pleacă aceștia capetele ca niște robi ai Tăi, cerând binecuvântarea care de la Tine vine și, prin legătura cea întru Tine, se mărturisesc unul pe altul tată și fiu. Pentru aceasta cu smerenie Te rugăm, pe Tine, Doamne, ajută lor să dobândească cele ce nădăjduiesc și să păzească starea cea cuviincioasă între ei și supunerea cea fiască față de Tine, viețuind după vrednicie. Ca, precum în toate, și prin aceasta să se preaslăvească numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cel înfiat îngenunchează în fața celui ce-l înfiază, care îl ridică, zicând: Astăzi fiul meu ești tu; eu astăzi te-am născut, și-l îmbrățișează; iar preotul îi binecuvintează și face otpustul.

RÂNDUIELILE TUNDERII ÎN MONAHISM

RÂNDUIELILE TUNDERII ÎN MONAHISM

RÂNDUIALA slujbei la tunderea rasoforului

Egumenul mânăstirii să cerceteze pe cel ce voiește a primi începutul chipului monahicesc, dacă în adevăr dorește aceasta, apoi să-l învețe cum se cuvine să urmeze o viață ca aceasta. După aceea, să-l încredințeze pe el unuia dintre duhovnicii sau monahii cei mai încercați, ca să-l povățuiască la toată fapta bună și să-l ferească de toată răutatea, arătând celui ce vrea să înceapă viața de monah că este dator să asculte pe bătrânul său ca și pe Mântuitorul Hristos. Astfel, cercetându-și pururea conștiința sa, este dator ca toate gândurile și cuvintele și faptele sale să le spună prin, adevărată și nefățarnică mărturisire,părintelui său duhovnicesc în fiecare seară sau oricând crede de cuviință. Nimic să nu facă numai după părerea sa, măcar de ar fi și lucru bun; ci în toate să se supună și să asculte pe povățuitorul său, știind că voia și părerea sa este cu desăvârșire tăiată. Apoi, cu umilință și cu lacrimi, se împărtășește cu Sfintele Taine (dacă are voie la acestea).

După timpul cuvenit de ispitire canonică, atunci când duhovnicul lui socotește că fratele a deprins toate: ascultarea, umilința, cugetarea,

răbdarea, înfrânarea și alte fapte bune, îl aduce cu voia egumenului la biserică, înainte de citirea Ceasurilor. Și, făcând amândoi egumenului cuvenita metanie și binecuvântare luând de la dânsul, ia bătrânul pe ucenicul său și îl închină la sfintele icoane împărătești cu datorita evlavie, în timpul când se citesc Ceasurile. După închinarea la iconostas, face cuvenitele metanii la strane și la frați: apoi îl duce la locul său.

Terminându-se citirea Ceasurilor, egumenul îmbracă epitrahilul și sfita și, stând între ușile împărătești, i se aduce acolo cel ce vrea să primească începutul sfântului chip, însoțit fiind de duhovnicul său, adică de bătrânul său.

Egumenul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Cântărețul: Amin, apoi: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție și celelalte. Iar după Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), se citește

PSALMUL 26

Domnul este luminarea mea și mântuirea mea; de cine mă voi teme? Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa? Când se vor apropia de mine cei ce îmi fac rău, ca să mănânce trupul meu; cei ce mă necăjesc și vrăjmașii mei, aceia au slăbit și au căzut. De s-ar rândui împotriva mea oștire, nu se va înfricoșa inima mea; de s-ar ridica împotriva mea război, eu în El nădăjduiesc. Una am cerut de la Domnul, pe aceasta o voi căuta, ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele, ca să văd frumusețea Domnului și să cercetez locașul Lui. Că Domnul m-a ascuns în cortul Lui în ziua necazurilor mele; m-a acoperit în locul cel ascuns al cortului Lui. Pe piatră m-a înălțat. Și acum, iată, a înălțat capul meu peste vrăjmașii mei. Înconjurat-am și am jertfit în cortul Lui jertfă de laudă. Îl voi lăuda și voi cânta Domnului. Auzi, Doamne, glasul meu cu care am strigat; miluiește-mă și mă ascultă. Ție a zis inima mea: Pe Domnul voi căuta. Te-a căutat fața mea; fața Ta, Doamne, voi căuta. Să nu-Ți întorci fața Ta de la mine și să nu Te abați întru mânie de la robul Tău.

Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine și să nu mă lași, Dumnezeule, Mântuitorul meu. Că tatăl meu și mama mea m-au părăsit, dar Domnul m-a luat. Lege pune-mi mie, Doamne, în calea Ta, și mă îndreptează pe cărarea dreaptă, din pricina vrăjmașilor mei. Nu mă da pe mine pe mâna celor ce mă necăjesc, că s-au ridicat împotriva mea martori nedrepți și nedreptatea a mințit sieși. Cred că voi vedea bunătățile Domnului, în pământul celor vii. Așteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te și să se întărească inima ta și așteaptă pe Domnul.

Apoi și Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta... (caută la pag. 185).

Terminându-se de citit psalmii de mai sus, se cântă troparele acestea, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi; ci, pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Slavă... Și acum...

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să alergăm noi păcătoșii și smeriții și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivește-te spre noi; grăbește că pierim sub mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine singură nădejde te-am câștigat.

Apoi ierodiaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne, miluiește.

Pentru cel ce voiește a se tunde și care stă în genunchi, egumenul citește această

Rugăciune

Mulțumim Ție, Doamne, Dumnezeul nostru, Care după multă mila Ta ai izbăvit pe robul tău (N) de viața cea deșartă lumească și l-ai chemat pe dânsul la această cinstită făgăduință. Pentru aceas-

ta, învredniceşte-l să vieţuiască cu vrednicie în această viaţă îngerească şi-l apără pe dânsul de la moarte şi-l învredniceşte să fie casă sfântă a Ta. Înţelepţeşte-l să-şi aducă aminte pururea de Tine şi de poruncile Tale. Dăruieşte-i lui smerită cugetare şi dragoste şi blândeţe, pentru rugăciunile Preasfintei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria şi ale tuturor sfinţilor Tăi.

Cântăreţii: Amin. Ierodiaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreţii: Doamne, miluieşte. Egumenul citeşte această

Rugăciune

Întru jugul Tău, Stăpâne, primeşte pe robul Tău (N), şi-l învredniceşte pe dânsul să se unească cu turma aleşilor Tăi. Îmbracă-l în veşmântul sfinţeniei; încinge mijlocul lui cu puterea adevărului; arată-l pe dânsul nevoitor la toată înfrânarea şi învredniceşte să rămână întru dânsul şi întru noi darul cel desăvârşit al harurilor Tale cele duhovniceşti; pentru rugăciunile Preasfintei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria şi ale tuturor sfinţilor Tăi.

Cântăreţii: Amin. Apoi egumenul, primind foarfecele, îl tunde pe dânsul cruciş, zicând:

Se tunde robul lui Dumnezeu (N – aici îi schimbă numele), în numele Tatălui. Amin; şi al Fiului. Amin; şi al Sfântului Duh. Amin. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

Şi cântă fraţii: Doamne, miluieşte (de 3 ori). Apoi îl îmbracă pe cel tuns cu rasa, potcapul şi camilafca, nezicând nimic. Iar după ce este

îmbrăcat, rosteşte egumenul: Pace tuturor. Cântăreţii: Şi duhului tău. Iar ierodiaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Cântăreţii: Ţie, Doamne.

Egumenul citeşte în taină această

Rugăciune

Preasfinte, Bunule, Fiule al Preabunului Părinte, Cel ce mândria o lepezi şi deşartă faci lupta protivnicului, şi verşi mărire pe capetele smeriţilor cugetători şi-i încununezi pe dânşii cu cununa cea neveştejită şi nestricăcioasă a vieţii celei fără de moarte şi-i povăţuieşti pe ei în calea pe care au călătorit sfinţii părinţi, prin care au primit locul odihnei; Tu, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, dăruieşte puterea cea de la Tine şi darul Tău cel dumnezeiesc, în duhul şi în sufletul şi în trupul robului Tău (N), care a venit către Tine şi a primit începătura sfântului chip întru numele Tău, Cel ce sfinţeşti toate; ca şi pe acesta Însuţi să-l sfinţeşti cu numele Tău cel atotputernic şi preabun.

Ecfonisul:

Că sfânt eşti, Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin. După aceea face egumenul obişnuitul apolis (otpust), la care pomeneşte hramul sfintei mănăstiri, numele sfântului zilei şi al sfântului al cărui nume a fost dat noului începător al vieţii monahiceşti.

După otpust, luând de mână pe rasofor, îl dă povățuitorului său, zicând:

Iată, înaintea lui Dumnezeu, îți încredințez ție pe acest nou începător, pe care, întru frica lui Dumnezeu și întru toate faptele bune, a viețui învață-l. Și te păzește cu dinadinsul, ca nu cumva, din pricina nebăgării tale de seamă și a lenevirii tale, să piară sufletul lui; pentru că ai să dai răspuns lui Dumnezeu pentru dânsul în ziua judecății.

Apoi zice și rasoforului:

Iar tu să te supui povățuitorului tău întru toate ca Mântuitorului Hristos. Și în toate să fii răbdător, smerit ascultător, blând și tăcut și vei afla dar înaintea lui Dumnezeu și te vei mântui.

ÎNVĂȚĂTURĂ

Pentru cel ce vrea să primească schima sau chipul monahicesc, adică să se îmbrace în sfântul și îngerescul chip al mantiei. Cum se cuvine a se pregăti de seara, spre a se învrednici a doua zi de sfântul chip îngeresc.

După împlinirea cercetării canonice, este înștiințat cu câteva zile mai înainte, prin duhovnic sau prin altcineva din părinți, cel ce urmează să fie tuns, ca să păzească mai cu dinadinsul rânduiala sfintei Biserici: starețul face pregătire pentru hainele trebuincioase, care sunt: cămașă, dulamă (antereu), crucea pentru piept, paraman, brâu de curea, rasă, ciorapi noi, sandale sau papuci, mantie, potcap, camilafcă și metanii.

Acestea toate fiind pregătite în seara dinainte de tundere, prin unul din duhovnici sau părinți, după sfârșitul Pavecerniței, trimite hainele arătate pe care le așază înaintea icoanei împărătești a Mântuitorului, în afară de cămașă și ciorapi (cu care cel ce se tunde trebuie să se îmbrace după terminarea Utreniei). De vor fi mai mulți frați pentru tundere, se pun hainele lor pe la toate icoanele cele mari, la rând. După un ceas sau două din noapte, poruncește starețul unuia dintre duhovnici să aducă

înaintea sa pe cel pregătit spre tundere. Și, venind acesta, îl învață egumenul din Sfintele Scripturi: ce este călugăria, cum se cuvine a petrece viața monahicească în înfrânare, supunere și adevărată ascultare; și câte îl va lumina Dumnezeu îl învață și-i descoperă. Și, dându-i voie să plece de la el, îi zice să fie cu priveghere în acea noapte, îndeletnicindu-se cu citirea și cu rugăciunea; să-și spele capul, spre a fi curat și cu sufletul și cu trupul.

În acest chip petrecând acea noapte până la Utrenie, îndată ce se va lovi în toacă, să se afle în biserică și să asculte rânduiala până la sfârșit cu luare-aminte. După sfârșitul Utreniei, ieșind din biserică, să se îmbrace cu cămașa și cu ciorapii, mai luând și vreo haină pe deasupra, vreo blăniță ori rasă mai ușoară. Când vor toca de Ceasuri, îndată mergând la biserică, se așază în tindă (pronaos), unde și Ceasurile se citesc. În timpul Ceasului al treilea, merge, împreună cu duhovnicul cel rânduit de egumen, înăuntrul bisericii și, luând binecuvântare de la egumen sau, în lipsă, de la strana stărețească, merg înaintea sfintelor uși și fac acolo o metanie mare; apoi sărută icoanele împărătești și iconostasul, făcând la fiecare icoană mai înainte de a o săruta două metanii și pe urmă una. Apoi, venind în mijlocul bisericii, face trei metanii și spre străni câte una, cerând iertare. Tot astfel și către frații din pronaos.

După aceea, merge în tinda bisericii și se așază într-o strană, lângă ușa bisericii, unde stă până după vohodul mic al Sfintei Liturghii. După vohod, eclesiarhul împarte lumânări la frați; iar duhovnicul cel rânduit a lua sub mantie pe cel pregătit să îmbrace chipul cel îngeresc, îl dezbracă pe acesta de hainele ce are pe el, lăsându-l numai în cămașă și ciorapi, cu capul descoperit. După terminarea troparelor și condacelor, cântăreții și toți frații vin cu lumânările aprinse în tinda bisericii și încep a cânta troparul: «Brațele părintești...». În acest timp duhovnicul ia sub mantie pe cel ce va fi tuns, învelindu-l, ca să nu se vadă, lăsându-i afară numai capul, și stă cu dânsul în mijlocul tindei bisericii.

Și, sfârșindu-se de cântat troparul, cei ce poartă sfeșnicele și toată frățimea, cu lumânările aprinse, merg încet în biserică, în urma lor mergând duhovnicul cu cel ce va fi tuns, în timp ce ceata a doua a cântăreților cântă același tropar. Și, ajungând în mijlocul bisericii, fratele ce va fi tuns face o închinăciune și o metanie mare. Începând ceata întâi a cânta iarăși același tropar, în aceeași ordine încep a merge către sfântul altar și, ajungând înaintea ușilor împărătești, unde se află

așternut un covor, fratele ce urmează a fi tuns face o închinăciune și o metanie mare și cade cu fața la pământ, întinzând și mâinile pe lângă cap, înainte.

Iar egumenul sau duhovnicul cel rânduit ca să-l tundă îi face semn să se scoale, binecuvântându-l pe cap. Apoi urmează întrebările și răspunsurile. Egumenul sau duhovnicul care face tunderea este îmbrăcat în mantie, epitrahil și felon și stă între ușile împărătești. Iar în dreapta, în fața icoanei Mântuitorului, este așezată o măsuță pe care se află Sfânta Evanghelie, crucea și foarfecele.

RÂNDUIALA
slujbei la primirea schimei sau a chipului celui mic, adică a mantiei

După vohodul mic de la Sfânta Liturghie și după cântarea troparelor și a condacelor celor rânduite ale zilei, cântăreții din dreapta și doi frați cu sfeșnice merg în pronaos.

Egumenul sau soborul din sfântul altar cântă acest tropar, pe glasul al 5-lea:

Brațele părintești sârguiește a le deschide mie, că în desfrânări am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale căutând acum, Mântuitorule, nu trece cu vederea inima mea cea sărăcită, căci către Tine, Doamne, cu umilință strig: greșit-am, Părinte, la cer și înaintea Ta (de trei ori).

După aceea se urmează cum s-a arătat mai înainte.

După ce se va ridica de la pământ cel pregătit pentru tundere, cel ce urmează să-l tundă, îi zice acestea:

Deschide-ți urechile, frate, și auzi glasul Domnului care zice: Veniți către Mine toți cei osteniți și împovărați cu păcatele, și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră, și vă învățați de la Mine, că

sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre. Deci acum cu frică și cu bucurie dă lui Dumnezeu răspunsul cel cuviincios la fiecare din întrebări. Încât cu adeverire să cunoști că Însuți Mântuitorul nostru, împreună cu întru tot lăudata Sa Maică și cu sfinții îngeri și cu toți sfinții Lui, aici de față stau, auzind cuvintele cele ce de la tine vor ieși: pentru ca, atunci când va veni să judece viii și morții, să-ți răsplătească ție nu după ceea ce vei făgădui și mărturisi, ci după cum vei păzi cele ce vei făgădui. Deci acum, dacă te apropii întru adevăr către Dumnezeu, cu luare-aminte răspunde-ne nouă, la cele ce te întrebăm.

Întrebare: De ce ai venit, frate (**sau:** soră) căzând la sfântul altar și la această sfântă însoțire?

Răspuns: Dorind viața pustnicească, cinstite părinte.

Întrebare: Dorești să te învrednicești de îngerescul chip și să fii rânduit în ceata monahilor?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Ieromonahul:

Cu adevărat bun și fericit lucru ai ales numai de îl vei și îndeplini. Pentru că lucrurile cele bune cu osteneală se câștigă și cu durere se împlinesc.

Întrebare: De bunăvoie și din cugetul tău te apropii către Domnul?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Nu de vreo nevoie ori silă?

Răspuns: Nu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei petrece în mănăstire și în pustnicie până la cea din urmă suflare a ta?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Te vei păzi pe tine însuți în feciorie, în întreaga înțelepciune și în cucernicie?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei păzi până la moarte ascultarea către mai-marele tău și către frații cei întru Hristos?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei răbda toate supărările și strâmtorările vieții celei monahicești, pentru împărăția cerurilor?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Apoi zice ieromonahul învăţătura aceasta:

Vezi, fiule (sau: fiică), ce fel de făgăduinţe dai Stăpânului Hristos. Pentru că sfinţii îngeri sunt de faţă în chip nevăzut, scriind această mărturisire a ta, care-ţi va fi cerută la a doua venire a Domnului nostru Iisus Hristos. Deci, te povăţuiesc pe tine la viaţa cea mai desăvârşită, după cum s-a arătat a fi viaţa Domnului, şi te învaţă cele ce se cuvine ţie să le primeşti şi cele de care se cade a fugi. Pentru că, iată, ai socotit, fiule, să te apropii şi să slujeşti Domnului. Deci, de voieşti a te face monah, mai înainte de toate curăţeşte-te pe tine de toată întinăciunea trupului şi a duhului, săvârşind sfinţenie întru frica lui Dumnezeu. Câştigă-ţi smerită cugetare prin care moştean te vei face al veşnicelor bunătăţi. Leapădă îndrăzneala obiceiului celui lumesc. Ascultare să ai către toţi. Fără cârtire să fii în slujbele cele rânduite ţie. În rugăciune să fii răbdător. În privegheri nu pregeta. În ispite nu te mâhni. În postire nu slăbi; şi cunoaşte că, prin rugăciune şi postire, se cuvine a îmblânzi pe Dumnezeu. În neputinţe şi boli nu te împuţina. Păzeşte-te dar şi de viclenele gânduri; pentru că nu va înceta vrăjmaşul să-ţi aducă aminte de viaţa cea lumească şi să-ţi facă urâtă viaţa cea îmbunătăţită. Deci, se cuvine, dacă ai început a călători pe calea ce duce la Împărăţia cerurilor, să nu te întorci înapoi, pentru că nu vei fi îndreptat întru Împărăţia cerurilor.

Deci, să nu cinsteşti ceva mai mult decât pe Dumnezeu. Să nu iubeşti nici pe tată, nici pe mamă, nici pe frate, nici pe cineva din ai tăi, nici pe tine să nu te iubeşti mai mult decât pe Dumnezeu; nici odihna sau cinstea de orice fel ar fi. De sărăcie să nu te fereşti, nici de reaua pătimire, nici de defăimarea oamenilor sau de altceva care socoteşti a fi cu anevoie, că vei fi oprit de a alerga în urma lui Hristos. Ci totdeauna să cauţi spre virtuţile celor ce au vieţuit după Dumnezeu întru nădejde. Şi să-ţi aduci aminte de toţi mucenicii

şi cuvioşii cei din veac, care, cu multe sudori şi dureri şi cu nenumărate sângiuiri şi moarte, au câştigat acestea. Fii treaz în toate; pătimeşte îndelung ca un bun ostaş pentru Mântuitorul Hristos, Care, bogat fiind întru milă, pentru noi a sărăcit, făcându-Se ca noi, ca să ne îmbogăţească cu împărăţia Lui. De aceea se cuvine ca şi noi să ne facem următori ai Lui şi pentru Dânsul toate să le răbdăm, sporind în poruncile Lui ziua şi noaptea. Pentru că Însuşi Domnul a zis: «De voieşte cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea sa şi să-Mi urmeze Mie»; adică să fie gata de-a pururea până la moarte către împlinirea poruncilor Lui. Pentru că, prin a flămânzi şi a înseta şi a fi gol şi dosădit şi batjocorit şi ocărât şi prigonit şi de multe alte întristări şi necazuri înconjurat, se închipuieşte viaţa cea după Dumnezeu. Şi când toate acestea le vei pătimi, bucură-te, zice Domnul; că plata ta multă este în ceruri, întru Iisus Hristos Domnul nostru, Căruia se cuvine slava în veci. Amin.

Întrebare: Toate acestea le mărturiseşti aşa în nădejdea puterii lui Dumnezeu şi te îndatorezi a stărui în aceste făgăduinţe până la sfârşitul vieţii cu darul lui Hristos?

Răspuns: Aşa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Şi îndată ieromonahul citeşte această

Rugăciune

Întru tot Înduratul şi Mult-milostivul Dumnezeu, Care deschide preacuratele îndurări ale neurmatei Sale bunătăţi fiecăruia ce vine către Dânsul cu dorire şi cu fierbinte dragoste; Cel ce a zis: mai degrabă va uita mama pe fiii săi, decât te voi uita Eu pe tine; Acela ştiind de dorinţa ta şi către acest gând al tău adăugând şi puterea Sa, spre îm-

plinirea poruncilor Lui, să te primească, să te îmbrățișeze, să te apere și să Se facă pentru tine zid tare împotriva vrăjmașului, piatră de răbdare, pricină de mângâiere, dătător de tărie, dăruitor de suflet bun, împreună-nevoitor în bărbăție, împreună culcându-Se și împreună sculându-Se cu tine, îndulcind și veselind inima ta cu mângâierea Sfântului Duh; învrednicindu-te pe tine și de partea sfinților și a cuvioșilor părinților noștri: Antonie, Eftimie, Sava, Calinic de la Cernica, Dimitrie cel Nou din Basarabi, Grigorie Decapolitul, Visarion și Sofronie (la maici se va mai adăuga: și a cuvioasei maicii noastre Parascheva de la Iași) și a celor împreună cu dânșii cu care să moștenești împărăția cerurilor, întru Hristos Iisus Domnul nostru, Căruia se cuvine slava, stăpânirea, împărăția și puterea, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Apoi cel rânduit tunderii își pleacă capul, și ierodiaconul zice: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne, miluiește.

Ieromonahul așază deasupra capului lui cartea numită Molitfelnic și zice în auzul tuturor această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai legiuit a fi vrednici de Tine pe cei care au părăsit toate cele lumești, rudenii și prieteni, și au urmat Ție, primește și pe robul Tău (N), care s-a lepădat de toate acestea, după sfintele Tale porunci, și-l povățuiește în adevărul Tău pe dânsul, care cade la Tine cu neabatere. Îngrădește-l pe dânsul cu puterea Sfântului Tău Duh, ca să nu poată lucra împotriva lui toată meșteșugirea cea potrivnică, dăruindu-i răbdare, ca bine să-Ți placă Ție totdeauna. Cu ajutorul Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și ale tuturor sfinților care din veac au bineplăcut Ție. Că s-a binecuvântat și s-a preaslăvit întru tot cinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Ieromonahul: Pace tuturor. Cântăreții: Și duhului tău. Ierodiaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Cântăreții: Ție, Doamne.

Ieromonahul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, nădejdea și scăparea tuturor celor ce nădăjduiesc spre Tine; Cel ce ne-ai arătat nouă multe feluri de căi de mântuire, prin întruparea Hristosului Tău, primește pe robul Tău (N), care a lăsat poftele cele lumești și pe sineși s-a adus Ție, Stăpânului, jertfă vie bineprimită. Ridică de la dânsul toată pofta trupească și gândurile cele nesocotite, ca, prin lepădarea părului celui nesimțitor, să lepede și necuvântătoarele cugete și fapte; și să se învrednicească a lua asupra sa jugul Tău cel bun și sarcina Ta cea ușoară și să-și ia crucea sa și să urmeze Ție, Stăpânului. Păzește-l pe dânsul

întru sfinţenia Ta şi-i dăruieşte lui gând bun spre paza sfintelor Tale porunci, împreună numărându-l pe dânsul la vreme bine-primită cu ceata aleşilor Tăi. Cu darul şi cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiul Tău, cu Care eşti binecuvântat, împreună cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin.

Ieromonahul întinde mâna sa spre Sfânta Evanghelie, aşezată de mai înainte pe un analog, înaintea icoanei Mântuitorului, şi zice:

Iată, fiule, Mântuitorul Hristos în chip nevăzut stă aici de faţă. Vezi, că nimeni pe tine nu te sileşte a veni la acest chip. Vezi, că tu de bunăvoie voieşti logodirea marelui şi îngerescului chip.

Răspuns: Aşa, cinstite părinte, de bună voie.

Şi după făgăduinţă, zice ieromonahul către dânsul: Ia foarfecele şi mi le dă.

Iar el, luând foarfecele de pe Sfânta Evanghelie, le dă în mâna ieromonahului, sărutându-i mâna şi foarfecele. Dacă sunt mai mulţi cei ce se tund, împreună toţi le dau ieromonahului; pe care, punându-le ieromonahul iarăşi pe Sfânta Evanghelie, iarăşi le iau ei şi le dau de trei ori.

Şi, a treia oară dându-i-se foarfecele, ieromonahul zice iarăşi:

Iată, din mâna Mântuitorului Hristos iei acest foarfece. Vezi, dar, Cui te făgăduieşti, de Cine te apropii şi de cine te lepezi.

Apoi ieromonahul, ţinând foarfecele, zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care voieşte ca toţi oamenii să se mântuiască şi la cunoştinţa adevărului să vină, Cel ce este binecuvântat în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin.

Ieromonahul îl tunde cruciş şi, schimbându-i aici numele, zice:

Fratele nostru [sau: sora noastră (N)] îşi tunde părul capului său, în numele Tatălui. Amin; şi al Fiului. Amin; şi al Sfântului Duh. Amin. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

Şi se cântă de către fraţi: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Cămaşa

Îmbrăcat fiind cu cămaşa, ieromonahul apucă de mânecile cămăşii şi, binecuvântând, zice:

Fratele nostru, (N), se îmbracă cu haina veseliei, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

La fiecare rostire, cel ce se îmbracă sărută mâna ieromonahului şi a stareţului (dacă este de faţă) şi haina ce se binecuvintează; iar fraţii cântă: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Crucea

Ieromonahul ia crucea şi zice:

Fratele nostru, (N, monahul), ia semnul Sfintei Cruci a Domnului Hristos pe pieptul său, ca să se nevoiască cât îi va fi cu putinţă a-L urma şi în tot ceasul a-şi aduce aminte de patimile, de scuipările, de defăimările, de rănile, de loviturile peste obraz, de răstignirea şi de moartea Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care de bunăvoie le-a răbdat pentru noi; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

Paramanul

Apoi ia ieromonahul paramanul în mână și,binecuvântându-l, zice:

Fratele nostru, (N. monahul), primește paramanul spre logodirea marelui și îngerescului chip; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Dulama (antereul, tunica lungă)

Luând ieromonahul dulama și, binecuvântând-o, zice:

Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Brâul

Luând ieromonahul brâul, pe care-l binecuvântează, zice:

Fratele nostru, (N, monahul), își încinge mijlocul său cu puterea adevărului, spre omorârea trupului și înnoirea duhului; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Sandalele (papucii)

Binecuvântându-i, ieromonahul zice:

Fratele nostru, (N, monahul), se încalță cu sandalele spre vestirea Evangheliei păcii; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Rasa

Luând ieromonahul rasa și, binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N, monahul), se îmbracă în haina mântuirii și în platoșa dreptății spre a se feri de toată nedreptatea, de toate gândurile cele rele și de cugetele voii sale, iar gândul morții totdeauna să-l aibă în mintea lui; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Potcapul

Luând ieromonahul potcapul și, binecuvântându-l, zice:

Fratele nostru, (N, monahul), se acoperă cu coiful, nădejdea mântuirii; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Mantia

Luând ieromonahul mantia și, binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N, monahul), ia mantia, logodirea marelui și îngerescului chip, spre îmbrăcăminte de nestricăciune și de curățire; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Camilafca

Luând ieromonahul camilafca și, binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N, monahul), a luat logodirea marelui și îngerescului chip; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Metaniile

Luând ieromonahul metaniile și, binecuvântându-le, zice:

Fratele nostru, (N, monahul), primește sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu, spre rugăciunea cea de tot cea-

sul către Mântuitorul Hristos. Că este dator în toată vremea a avea în minte, în inimă, în cuget și în gura lui numele Domnului Iisus și a zice: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Crucea

Luând ieromonahul Sfânta Cruce și, dându-i-o în mână, zice:

A zis Domnul: De voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie.

Făclia

Apoi ia ieromonahul o lumânare aprinsă și zice:

A zis Domnul: Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru cel din ceruri.

Ierodiaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne, miluiește.

Ieromonahul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, du înăuntru pe robul Tău (N., monahul), în curtea Ta cea duhovnicească, și-l numără pe dânsul împreună cu turma Ta cea cuvântătoare. Curățește-i cugetul lui de poftele trupești și de amăgirea deșartă a vieții acesteia; și-i dă lui neîncetat să-și aducă aminte de bunătățile cele gătite celor ce Te iubesc pe Tine și care pentru împărăția Ta s-au răstignit pe sineși în

această viață. Că Tu ești Păstorul și cercetătorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Și, binecuvântând ieromonahul pe monahul cel nou, îl duce și-l așază în strană. De sunt mai mulți îi așază pe toți, unul lângă altul. Dacă este Sfânta Liturghie, ierodiaconul rostește: Domnului să ne rugăm.

Cântăreții: Doamne, miluiește.

Ieromonahul sau protosul:

Că sfânt ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Și celelalte ale Sfintei Liturghii.

După Apostolul zilei se zice și al tunderii în monahism sau numai acesta.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

Din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(VI, 10–17)

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului. Căci lupta noastră nu este împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva începătoriilor, împotriva stăpâniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății, care sunt în văzduhuri. Pentru aceea, luați toate

armele lui Dumnezeu, ca să puteţi sta împotrivă în ziua cea rea şi, toate biruindu-le, să rămâneţi în picioare. Staţi deci tari, având mijlocul vostru încins cu adevărul şi îmbrăcându-vă cu platoşa dreptăţii. Şi încălţaţi picioarele voastre, gata fiind pentru Evanghelia păcii. În toate luaţi pavăza credinţei, cu care veţi putea să stingeţi toate săgeţile cele arzătoare ale vicleanului. Luaţi şi coiful mântuirii şi sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Stih: Săracul acesta a strigat şi Domnul l-a auzit pe dânsul. Şi din toate necazurile lui l-a izbăvit.

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(X, 37–38; XI, 28–30)

Zis-a Domnul: Cel ce iubeşte pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; cel ce iubeşte pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine. Şi cel ce nu-şi ia crucea şi nu-Mi urmează Mie nu este vrednic de Mine. Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima şi veţi găsi odihna sufletelor voastre. Căci jugul Meu e bun şi povara Mea este uşoară.

La ectenia de după Evanghelie, după cererea: Încă ne rugăm pentru mila, viaţa..., se zic şi cererile pentru cel nou călugărit.

Încă ne rugăm pentru fratele nostru (N., monahul), pentru acoperirea şi ajutorul lui de la Dumnezeu.

Încă ne rugăm ca neprihănit, neosândit şi neîmpiedicat să împlinească el desăvârşirea chipului monahicesc.

Încă ne rugăm ca să petreacă el în toată cucernicia, în dreapta credinţă şi curăţenie.

Încă ne rugăm ca să se lepede el de omul cel vechi şi ca să se îmbrace în omul cel nou, cel zidit după chipul lui Dumnezeu.

Încă ne rugăm pentru lăsarea şi iertarea păcatelor lui săvârşite până acum.

Încă ne rugăm pentru cei care aduc daruri şi fac bine în sfânt lăcaşul acesta, pentru cei care se ostenesc şi cântă şi pentru poporul care stă înainte şi aşteaptă de la Tine mare şi bogată milă.

Ecfonisul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin.

Şi celelalte ale Sfintei Liturghii.

La timpul cuvenit, merge monahul cel nou şi se împărtăşeşte (dacă are voie la aceasta).

În vremea Rugăciunii amvonului, se dă de către unul dintre ieromonahi, în mâinile celui călugărit, o Sfântă Evanghelie, şi vin fraţii pe rând, după ce s-au miruit şi au luat anafură, la el şi sărută Sfânta Evanghelie şi Sfânta Cruce şi, întrebându-l cum îi este numele, el le spune numele şi fraţii îi zic: Să te miluieşti în Domnul, frate, rugându-te şi pentru mine.

Până ce se face sărutarea, la strană se cântă această stihiră, glasul 1:

Să cunoaştem, fraţilor, puterea tainei, că pe fiul cel desfrânat, care de la păcat a venit din nou la casa părintească, preabunul părinte, îmbrăţişându-l, îl sărută şi

iarăși îi dăruiește semnele măririi sale, și săvârșește tainică veselie cu cei de sus, jertfind vițelul cel îngrășat, ca noi să ne purtăm în totul vrednici de iubitorul de oameni Părinte, Care a adus preaslăvită jertfă pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Apoi se face otpustul, pomenind, pe lângă hramul mânăstirii, sfântul zilei și sfântul al cărui nume l-a primit noul monah.

Ieșind din biserică noul monah,cu lumânarea aprinsă, împreună cu duhovnicul, care l-a luat sub mantie, merge la egumen pentru binecuvântare. Egumenul îl învață iarăși cele ce privesc viața monahicească: despre ascultare, tăierea voii, umilita cugetare și altele ce-l va lumina Sfântul Duh.

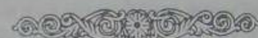
Pentru învățătură, s-a pus aici acest mic cuvânt sfătuitor:

Iată, frate, că prin darul lui Dumnezeu te-ai învrednicit a te îmbrăca în sfântul și îngerescul chip, prin lepădarea cea desăvârșită a lumii și a tuturor poftelor ei. Și ai venit a sluji Domnului nostru Iisus Hristos, prin făgăduințele ce ai dat înaintea sfântului Jertfelnic și înaintea sfinților Lui îngeri și a tuturor sfinților. Pentru aceasta, frate, se cuvine ție de-a pururea să ai înaintea ta ziua și noaptea făgăduințele acestea; căci,nepăzindu-le (care să nu fie) curate și neprihănite, întrebat vei fi în ziua înfricoșătoarei judecăți a Mântuitorului Hristos. Știind și aceasta, de cine te-ai lepădat și de Cine te-ai lipit; căci te-ai lepădat de întuneric și te-ai lipit de lumină; deci, dar, ca fiul luminii să umbli,slujind lui Dumnezeu credincios în toată curăția și adevărul; slujind și părinților ca Însuși Mântuitorului Hristos, iar nu ca oamenilor, ca să fii tuturor ca o făclie aprinsă, după cuvântul Domnului: «Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să preaslăvească pe Tatăl vostru Care este în ceruri». Fii următor în faptele cele bune Domnului nostru Iisus Hristos și tuturor sfinților Lui, petrecând în adevărată ascultare și în cea desăvârșită tăiere

a voii tale, până la moartea ta, după cum te-ai făgăduit, slujind lui Dumnezeu ziua și noaptea cu toată răbdarea, umilința și blândețea. Ca și pentru tine să se plinească făgăduința cea adevărată a Domnului nostru Iisus Hristos, Care Însuși a făgăduit-o întru Sfânta Sa Evanghelie, zicând: «Unde sunt Eu, acolo și sluga Mea va fi». Pe care făgăduință, părinte, să te învrednicească Preamilostivul Dumnezeu a o câștiga întru Domnul nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine slava, împreună și Tatălui și Sfântului Duh în veci. Amin.

Apoi, binecuvântându-l, îi dă voie să plece, și el merge la chilia sa.

Venind vremea mesei, merge și monahul cel nou la trapeză și stă cu lumânarea aprinsă în mâini,ascultând citirea.

RÂNDUIALA TUNDERII
când nu se face în timpul Sfintei Liturghii

Ieromonahul face începutul zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Cântăreții: Amin. Slavă Ție Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Slavă..., Și acum..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Și troparele acestea, glasul al 6-lea:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă... (Vezi pag. 10-11).

Apoi se cântă troparul Brațele părintești... (de 3 ori), după cum s-a arătat mai înainte, și celelalte ale tunderii.

După rugăciunea Doamne, Dumnezeul nostru, du înăuntru pe robul Tău (N)..., rostită de ieromonah, se zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus...

Pentru pacea a toată lumea...

Pentru fratele nostru (N), pentru acoperirea și ajutorul lui de la Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca neprihănit, neosândit și neîmpiedicat să împlinească el desăvârșirea chipului monahicesc, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să petreacă el în toată cucernicia, în dreapta credință și curăție, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se lepede el de omul cel vechi și ca să se îmbrace în omul cel nou, cel zidit după chipul lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru lăsarea și iertarea păcatelor lui săvârșite până acum, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește..., Pe Preasfânta, curata..., Pe noi înșine și unii pe alții...

Ecfonisul:

Că sfânt ești Dumnezeul nostru... Și îndată:

Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat, Aliluia (de trei ori).

Prochimen glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea, și Mântuitorul meu...

Stih: Domnul este apărătorul vieții mele...

APOSTOLUL

Din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel, citire: (VI, 10–17)

Fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui... (caută la pag. 565).

Aliluia, glasul al 4-lea:

Stih: Săracul acesta a strigat și Domnul...

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire: (X, 37–38; XI, 28–29)

Zis-a Domnul: Cel ce iubește pe tată ori pe mamă... (caută la pag. 566).

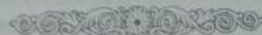
La ectenia de după Evanghelie, după cererea: Încă ne rugăm pentru mila, viața... se zic și cererile pentru cel nou călugărit (caută la pag. 567).

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni, Dumnezeu ești... Cântăreții: Amin. Și urmează otpustul.

Și, punând în mâinile celui nou călugărit Sfânta Evanghelie, îl așază în strană și toată frățimea sărută Sfânta Evanghelie și Sfânta cruce și-l întreabă: Cum te cheamă? Iar el spunându-și numele, frații îi răspund: Să te mântuiești întru Domnul, frate, și te roagă și pentru noi. Și, până se face sărutarea, se cântă această stihiră, glasul 1:

Să cunoaștem, fraților, puterea tainei... (caută la pag. 567).

RÂNDUIALA

schimei celei mari sau a marelui și a îngerescului chip

Înainte de începerea Vecerniei, se aduc în biserică hainele celui ce voiește a primi sfântul chip și sunt așezate în Sfântul altar, lângă Sfânta masă.

La Utrenie, la canoane, se adaugă și următorul

CANON

Cântarea I, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Veniți, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărțit marea și a trecut poporul pe «care l-a scos din robia egiptenilor, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă.

Primeşte, Mântuitorule Hristoase, pe cel ce a alergat la a Ta iubire de oameni, care acum vine către sfântul chip întru dragostea sufletului şi cu cuget iubitor de faptă bună.

Învredniceşte, Bunule Stăpâne, pe cel ce voieşte a primi sfântul chip, a ridica sarcina şi a veni sub jugul Tău cel bun, pierzând sarcina greşelilor lui cele multe, Mult-milostive.

A scăpa de acum de alunecarea păcatelor lui, binevoieşte, ştergând cu roua darului întinăciunea greşelilor lui celor fără de număr, care sunt făcute de el.

Slavă...

Mântuitorule Hristoase, Cel ce pentru noi cu trup Te-ai îmbrăcat şi moartea pentru noi ca un milostiv ai primit, curăţeşte, Îndurate, pe cel ce se apropie către Tine, de întinăciunile cele trupeşti.

Şi acum...

Scăpare şi înainte-stătătoare şi acoperământ luminos te-am câştigat pe tine, noi care, mărturisindu-te pe tine Născătoare de Dumnezeu, Preasfântă, ne învrednicim de dumnezeiasca privire.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemnul crucii ai omorât moartea, şi frica Ta o sădeşte în «inimile noastre, a celor ce Te lăudăm pe Tine».

Curăţeşte, Mântuitorule Hristoase, pe robul Tău care aleargă la Tine şi îl învredniceşte pe acesta de petrecerea cuvioşilor, ca să petreacă cu dreaptă credinţă şi cu dreptate.

Schimbarea vieţii şi prefacere şi curăţire de greşeli şi acest dumnezeiesc chip, dă, Doamne, credinciosului Tău rob, care vine la Tine.

Unule, bunule Milostive, Cel ce nu voieşti moartea oamenilor, pe robul Tău, care cade la Tine, numără-l în ceata sfinţilor.

Slavă...

Pe cel ce voieşte a călători pe a Ta cale şi a alege viaţă purtătoare de cruce, primeşte-l şi curăţeşte-l de greşelile cele de mai înainte, Iubitorule de oameni.

Şi acum...

Blestemul Evei l-ai dezlegat, curată, născând tuturor pe Cel ce a izvorât binecuvântare nepieritoare, pe Mântuitorul lumii, Maică Fecioară.

SEDEALNA, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Cei ce voiţi, zice Domnul, în urma Mea a veni, cu osârdie lepădaţi-vă de patimile cele lumeşti, de părinţii care v-au născut şi de soţii şi de fraţi şi de prieteni şi de rudenii, de averi şi de case şi primiţi vrednicia apostolilor Mei.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Auzit-am, Doamne, taina rânduielii Tale şi Te-am preaslăvit, Unule, Iubitorule de oameni.

Pe cel ce se întoarce, primeşte-l, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca pe fiul cel desfrânat de demult şi ca pe vameşul, Unule, Iubitorule de oameni.

Izbăvitor Te-ai făcut nouă, prin Cruce lumea răscumpărând; pentru aceasta, pe cel ce cade la Tine, izbăveşte-l, Stăpâne.

Pe cel însemnat cu darul și cu lumina dumnezeieștii Tale cunoștințe, arată-l oaie a turmei Tale celei cuvântătoare.

Slavă...

Cel ce ai ridicat pe Lazăr din morți, pe cel omorât cu boldul păcatului înviază-l, Stăpâne.

Și acum...

Binecuvântată Maică a lui Dumnezeu, cu al tău dumnezeiesc acoperământ, păzește pe cel ce vine la tine, Stăpână.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Dătătorule de lumină și Făcătorule al veacurilor, Doamne, spre lumina poruncilor Tale povățuiește-ne pe noi, «că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu știm».

Prin ascultarea Ta, Mântuitorule Hristoase, ai stricat neascultarea noastră ca un Dumnezeu și intrarea împărăției prin pocăință și prin credință nouă ne-ai arătat.

Văzând pe cel ce vine la Tine, că și-a sfârșit viața în lenevie, așază-l întru luare-aminte a sârguinței, Mântuitorule Hristoase, cu platoșa dreptății îmbrăcându-l.

Cel ce prin credință și prin baia nașterii de a doua m-ai spălat pe mine de blestemul strămoșesc, spală cu izvorul lacrimilor pe cel întinat cu cumplite greșeli, care aleargă la Tine.

Slavă...

Pe cel pogorât și împilat către pământ, Stăpâne, cu sarcina cea pătimașă și purtătoare de moarte a greșelilor, cu mâna Ta cea purtătoare de viață îl îndreptează.

Și acum...

Întocmai fiind cu Tatăl după firea cea fără de început, Te-ai făcut ca noi întocmai, născându-Te din Maica cea neispitită de nuntă; cu ale cărei rugăciuni, Dumnezeule, mântuiește pe cel ce vine la Tine.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

De adâncul păcatelor fiind înconjurat, chem adâncul cel de nepătruns al milostivirii Tale, Dumnezeul meu; «din stricăciune, scoate-mă».

Să nu treci cu vederea zidirea Ta, Stăpâne, ci cu darul Crucii Tale, mântuiește pe cel ce vine la Tine.

Precum mai întâi, nefiind noi, ne-ai zidit, așa și pe cel pierdut cu păcatele sale, care vine acum la Tine, iarăși căutându-l, mântuiește-l ca un păstor bun și îndurat.

Slavă...

De fericitele nădejdi, care sunt gătite celor ce au bineplăcut Ție, fă părtaș pe cel ce vine la Tine și-l învrednicește să urmeze viața acelora, Unule, Iubitorule de oameni.

Și acum...

Cel ce cu nestricăcioase mâini a plăsmuit pe om și iarăși din nou l-a închipuit, luându-l din pântecele tău, pe Acela roagă-L, Stăpână, să arate desăvârșit pe cel ce vine acum la El.

CONDACUL, glasul al 5-lea:

Brațele părintești sârguiește a le deschide mie, că în desfrânări am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale căutând acum, Mântuitorule, nu trece

cu vederea inima mea cea sărăcită, căci către Tine, Doamne, cu umilinţă strig: greşit-am, Părinte, la cer şi înaintea Ta.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Porunca tiranului nebăgând-o în seamă, preaînţelepţii tineri n-au slujit chipului celui de aur din câmpul Dei- «ra şi, aruncaţi fiind în văpaia focului, răcorindu-i pe dânşii «îngerul, au cântat, zicând: binecuvântat eşti, Dumnezeul pă- «rinţilor noştri».

Îndreptând către Tine cărările sale, Bunule, şi inima sa cu înnoirea dumnezeiescului Duh, pe cel învechit zideşte-l din nou, cu podoaba sfinţeniei împodobind pe cel ce strigă Ţie: binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

De mâna dreaptă, ca un Bun luându-l, arată drept păşind, către vieţuirea cea bine-plăcută Ţie, pe cel ce vine la Tine şi fă-l să urce la desăvârşirea vieţii, strigând Ţie: binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu trândăvie mai înainte petrecându-şi viaţa, către Tine, Stăpâne, acum vine, nădăjduind la bunătatea şi la milostivirea Ta, şi cade către Tine strigând: binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Cu puterea Sfintei Cruci şi cu suflarea dumnezeiescului Duh, povăţuieşte pe cel ce vine la Tine, către limanul voii Tale şi către moştenirea celor cereşti, şi-l învredniceşte a cânta Ţie: binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum...

Pe Dumnezeu Mântuitorul şi Izbăvitorul lumii L-ai născut, Preacurată; pe Acela acum roagă-L să îmbrace cu bunăcuviinţa faptelor bune, cu luminarea şi cu darul pustniciei pe cel ce-ţi cântă: binecuvântată eşti, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Cuptorul cel cu foc în Babilon lucrările şi-a despărţit cu dumnezeiasca poruncă: pe caldei arzându-i, iar pe «credincioşi rourându-i, pe cei ce cântau: binecuvântaţi «toate lucrurile Domnului pe Domnul».

Biruinţă ai dat nouă asupra diavolului chipul Crucii Tale; întru care surpăm meşteşugirile aceluia şi viclenele lui întărâtări, strigând: binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Dat-ai nouă să putem înnoi darul Sfântului Botez prin mărturisire, prin viaţă curată, prin vărsare de lacrimi şi prin pocăinţă adevărată, Iubitorule de oameni.

Dă robului Tău putere să supună minţii patimile trupului, prin înfrânare şi prin postire, prin chipul vieţii celei bune, cu depărtarea de chipul vieţii celei rele şi prin neîncetată păzirea poruncilor Tale.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca unul care eşti lesne iertător, prin meşteşugirea iubirii Tale de oameni şi prin neasemănata bunătate a Ta, înnoieşte pentru noi primirea de fii ai Tăi, cu lucrarea şi cu darul Dumnezeiescului Duh.

Şi acum...

Rupe lanţurile greşelilor şi zapisul păcatului aceluia ce vine către dumnezeiescul chip cu linişte şi cu cucernicie, Preacurată, întărindu-l în credinţa cea dreaptă.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Fiul Părintelui celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă, «ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. «Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu cu cântări să «o mărim».

Dă, Cuvântule al lui Dumnezeu, celui ce vine la Tine, ca să vieţuiască întru chemarea sfântului chip cu vrednicie; şi întinăciunea păcatelor lui şi rănile greşelilor lui şterge-le cu dumnezeiescul Tău dar, Mult-milostive.

Mântuitorule Hristoase, ne rugăm Ţie, ca pe un chemat mântuieşte pe cel care către Tine vine cu inimă curată; şi greutatea răutăţii lui luând-o, ca un singur îndurat, cu milostivire îl primeşte precum Te-ai făgăduit, Atotputernice.

Mântuitorul Hristos acum dăruieşte, bun fiind şi milostiv, dumnezeieşti daruri celui ce vine către Dânsul; şi celui ce se apropie cu cucernicie de dumnezeiescul scaun al darului, îi dăruieşte darul bunătăţilor celor de negrăit.

Slavă...

Cuvântule, Cel ce ai puterea cea împreună-alergătoare cu voirea Ta, arată-ne pe noi slujitori vrednici ai sfintei Tale Evangheliii; şi învredniceşte pe cel chemat să împlinească

făgăduinţele făcute către Tine cu rugăciunile sfinţilor Tăi, Dătătorule de viaţă.

Şi acum...

Pe Fiul tău cel milostiv, ceea ce eşti cu totul fără prihană, roagă-L,ca unul care vine cu credinţă către dumnezeiescul chip, să ajungă la sfârşitul pustniciei cel mai rugător, pentru că pe tine, curată, apărătoare te-am câştigat.

Apoi stihirile Laudelor, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Pe cel ce vine către Tine cu credinţă, Stăpâne, mergând pe cărările dreptăţii Tale, povăţuieşte-l, ca un singur milostiv, şi îndreptează, Mântuitorule, pe cel căzut şi aruncat jos cumplit de mulţimea greşelilor sale; pentru că, nădăjduind spre ajutorul Tău, vine către petrecerea aceasta îngerească, Iubitorule de oameni.

Având izvorul bunătăţilor, Mântuitorule Hristoase, Cel ce nu voieşti moartea păcătoşilor, pentru mila Ta cea de negrăit, ci dăruieşti pocăinţă credincioşilor care cunosc rânduiala Ta cea de nepătruns, primeşte pe cel ce vine cu osârdie către dumnezeiescul chip şi mântuieşte pe cel ce cade la iubirea Ta de oameni.

Slavă...

Zidul păcatelor lui îl va trece cu ajutorul Tău, Mântuitorule, şi-l vei izbăvi; că Tu ai plătit datoria lui şi cu preţ ai răscumpărat pe cel robit, arătând bogăţia bunătăţii Tale şi vrând a izvorî adâncul milostivirii, tuturor celor ce Te laudă pe Tine, Iubitorule de oameni.

Și acum...

Te rogi, ceea ce ești bună, pentru toți care scapă cu credință sub acoperământul tău cel puternic; că pe altul nu avem noi păcătoșii către Dumnezeu, să ne izbăvească pururea de nevoi și de necazuri, fiind împovărați cu multe păcate, Maica Dumnezeului nostru. Pentru aceasta, către tine cădem: izbăvește de toată nevoia pe robii tăi.

Se cade a ști că, în vremea Ceasului al treilea, cel ce va primi marele chip, aflându-se de la început în biserică, merge împreună cu cel ce are să-l ducă sub mantie și ia binecuvântare de la egumen sau, în lipsă, se pleacă spre strana acestuia; sărută sfintele icoane, precum s-a spus mai pe larg la rânduiala «Chipului celui mic». Apoi stă în pronaosul bisericii până la vohodul mic.

După aceasta, se cântă troparele zilei, apoi următoarele

ANTIFOANE

Antifonul I, glasul al 4-lea:

Vrut-am cu lacrimi a șterge zapisul greșelilor mele, Doamne, și, în cealaltă vreme a vieții mele, prin pocăință a bineplăcea Ție; ci vrăjmașul mă amăgește și chinuiește sufletul meu. Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Cine, înviforat fiind și alergând la limanul acesta, nu se mântuiește? Sau cine, chinuindu-se și căzând la Doctorul acesta, nu se vindecă? Ziditorule al tuturor și Doctorule al celor ce bolesc, Doamne, mai înainte de sfârșit până ce nu pier, mântuiește-mă.

Oaie sunt a cuvântătoarei Tale turme și către Tine năzuiesc, Păstorule cel bun; caută-mă pe mine cel rătăcit, Dumnezeule, și mă miluiește.

Slavă...,Și acum..., a Născătoarei:

Din toate primejdiile izbăvește-ne pe noi, binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, ca toți să strigăm ție: bucură-te, apărătoarea sufletelor noastre.

Antifonul al 2-lea, glasul al 4-lea:

Prin izvorul cel tainic al nașterii de a doua oară, darul de fiu luând și izbăvire, în nebăgare de seamă și în căderi viața cheltuindu-mi, Bunule, acum strig Ție: izvor de lacrimi de pocăință dăruiește-mi mie și spală întinăciunea greșelilor mele, Atotputernice Mântuitorule și Mult-milostive.

Vifor de păcate îl cuprinde pe cel ce vine la Tine, Mântuitorule, și, nemaiputând suferi viforul, la Tine cade, Cel singur cârmuitor; ca lui Petru mâna iubirii Tale de oameni îi întinde și-l mântuiește.

Slavă...,Și acum..., a Născătoarei:

Izbăvește-ne pe noi din nevoile noastre, Maica Mântuitorului Hristos Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Făcătorul tuturor, ca toți să strigăm ție: bucură-te, ceea ce ești singura ocrotitoare a sufletelor noastre.

Antifonul al 3-lea, glasul al 4-lea:

Unde este măreția lumii? Unde este nălucirea celor vremelnice? Oare nu toate acestea le vedem pământ și țărână? Deci, de ce ne ostenim în deșert? De ce nu ne lepădăm de lume și să urmăm Celui ce strigă: cel ce voiește a merge după Mine să ia asupra sa Crucea Mea și va moșteni viața veșnică.

Stih: Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi.

Veniți, toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră și vă învățați de la Mine, că blând sunt și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre.

Stih: Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută pe robul Tău, că poruncile Tale n-am uitat.

Oaie sunt a turmei Tale celei cuvântătoare și către Tine năzuiesc, Păstorule cel bun; caută-mă pe mine, cel rătăcit, Dumnezeule, și mă miluiește.

Stih: Veniți să ne închinăm și să cădem și să plângem înaintea Domnului, Celui ce ne-a făcut pe noi.

Doamne, Doamne, caută din cer și vezi și cercetează via aceasta, pe care a sădit-o dreapta Ta și o desăvârșește pe ea.

Slavă...,Și acum..., a Născătoarei:

Una curată și fără prihană Fecioară, ceea ce fără de sămânță pe Dumnezeu L-ai născut cu trup, pe Acela roagă-L pentru mântuirea sufletelor noastre.

Se cade a ști că,în vreme ce se cântă aceste Antifoane, cel ce are a primi marele chip se dezbracă de haine, rămânând numai în cămașă și în ciorapi și vine în mijlocul bisericii, împreună cu cel ce-l va lua sub mantie.

Isprăvindu-se de cântat Antifoanele de mai sus, îndată se cântă troparul de mai jos, glasul al 5-lea:

Brațele părintești sârguiește a le deschide mie, că în desfrânări am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale căutând acum, Mântuitorule, nu trece cu vederea inima mea cea sărăcită, căci către Tine, Doamne, cu umilință strig: greșit-am, Părinte, la cer și înaintea Ta.

Ajungând în fața sfântului altar, îl întreabă ieromonahul, zicând:

Întrebare: De ce ai venit, frate, căzând înaintea Sfântului jertfelnic și la această sfântă însoțire?

Răspuns: Dorind viață pustnicească, cinstite părinte.

Întrebare: Dorești să te învrednicești de marele și îngerescul chip și să fii rânduit în ceata schimonahilor?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Ieromonahul:

Cu adevărat bun și fericit lucru ai ales, numai de îl vei și îndeplini. Pentru că lucrurile cele bune cu osteneală se câștigă și cu durere se isprăvesc.

Întrebare: De bunăvoia ta de apropii de Domnul?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Nu de vreo nevoie ori silă?

Răspuns: Nu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei petrece în mânăstire și în pustnicie până la cea din urmă suflare a ta?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Te vei păzi pe tine în feciorie, în întreaga înțelepciune și în cucernicie?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei păzi până la moarte ascultarea către cel mai mare și către toată frățimea cea în Mântuitorul Hristos?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei răbda toate supărările și strâmtorările vieții celei singuratice, pentru împărăția cerurilor?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Apoi ieromonahul citește această chemare:

Vezi, fiule, ce fel de făgăduințe dai Săpânului Hristos! Pentru că sfinții îngeri sunt de față în chip nevăzut, scriind mărturisirea ta, de care vei fi întrebat la a doua venire a Domnului nostru Iisus Hristos. Deci, te povățuiesc pe tine la viața cea mai desăvârșită, după cum s-a arătat a fi viața Domnului, mărturisindu-ți cele ce se cuvin ție a primi și de cele ce se cade a fugi. Deci, lepădarea de sine nimic alta nu este, după Cel ce a zis, decât făgăduința crucii și a morții. Deci, cunoaște că din ziua de azi vei fi răstignit și omorât lumii prin lepădarea cea desăvârșită. Pentru că te lepezi de părinți, de frați, de femeie, de copii, de rudenii, de prieteni, de cei pe care i-ai iubit, de gâlcevile din lume, de griji, de agoniseli, de averi, de dezmierdarea și mărirea deșartă și zadarnică; și ai a te lepăda nu numai de cele zise mai înainte, ci încă și de sufletul tău, după glasul Domnului ce zice: «Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie». De ai ales cu adevărat a urma Lui și dorești fără minciună a te chema al Lui ucenic, gătește-te de această vreme de acum, nu către odihnă, nu către negrijire, nu către desfătări, nu către altceva din cele de pe pământ veselitoare și îndulcitoare, ci către nevoințele duhovnicești, către înfrânarea trupului, către curățirea sufletului, către sărăcie desăvârșită, către plâns bun, către toate cele întristătoare și dureroase ale vieții celei făcătoare de bucurie după Dumnezeu. Pentru că, prin a flămânzi, a

înseta, a fi gol și dosădit și batjocorit și ocărât și prigonit și de multe alte întristări înconjurat, viața cea după Dumnezeu se închipuiește. Și, când toate acestea le vei pătimi, bucură-te, zice Domnul, că plata ta multă este în ceruri. Deci, cu bucurie bucură-te și cu veselie veselește-te, că azi te-a ales pe tine și te-a despărțit Domnul Dumnezeu de viața cea lumească și te-a pus ca înaintea feței Sale, întru izvorârea rânduielii monahicești, întru ostășirea vieții celei cu chip îngeresc, întru înălțimea petrecerii celei următoare celor cerești; Lui îngerește a-l sluji; Lui cu toată întregimea a-I lucra, cele de sus a le cugeta, cele de sus a le căuta, pentru că petrecerea noastră, după sfântul apostol, în ceruri este. O, chemare nouă! O, dăruire a tainei! Al doilea botez iei astăzi, frate, prin bogăția dăruirilor Iubitorului de oameni Dumnezeu, și păcatele tale le curățești și fiu al luminii te faci, și Însuși Hristos Dumnezeu împreună se bucură cu sfinții Săi îngeri de pocăința ta, junghiind ție vițelul cel bine hrănit. De aceea, cu vrednicie umblă potrivit chemării; depărtează-te de pătimirile cele deșarte; urăște pofta care te trage pe tine către cele de jos; tot dorul tău mută-l către cele cerești; nicidecum să te întorci la cele dinapoi, ca să nu te faci stâlp de sare, ca femeia lui Lot, sau ca și câinele ce se întoarce la vărsătura sa; și se va împlini spre tine cuvântul Domnului: «nimeni, punând mâna sa pe plug, să nu se întoarcă la cele dinapoi; și va fi îndreptat întru împărăția cerurilor». Pentru că nu este mică primejdia ca, făgăduindu-te acum să păzești toate cele puse mai înainte, să nu le ții, sau să alergi din nou la viețuirea cea dinainte; sau să te desparți de părintele cel duhovnicesc și de frații cei ce împreună se pustnicesc; sau, rămânând întru lenevie, să viețuiești zilele tale. Pentru că mai greu te vei îndreptăți pentru cele de acum, decât pentru cele de mai înainte,

la înfricoşătoarea judecată a Mântuitorului Hristos, cu cât de mai mult dar te îndulceşti acum. Şi mai bine era ţie, precum zice cuvântul, a nu te făgădui decât a te făgădui şi a nu împlini. Nici iarăşi să socoteşti cum că, în vremea cea trecută a petrecerii tale aici, te-ai nevoit îndeajuns împotriva nevăzutelor puteri ale vrăjmaşului. Ci cunoaşte că mai vârtos de acum te vor primi pe tine mai mari nevoinţe ale luptei împotriva lui; dar nu va avea tărie asupra ta nicidecum, aflându-te pe tine îngrădit cu credinţă tare şi cu dragostea către povăţuitorul tău, şi cu îndreptarea cea către toată ascultarea şi smerenia. Pentru aceasta goneşte de la tine neascultarea, împotrivă-cuvântarea, mândria, iuţimea, zavistia, mânia, strigarea, hula, mâncarea pe ascuns, îndrăzneala, prieteşugul fără măsură, măgulirea, sfada, cârtirea, şoptirea, câştigarea cea osebită a vreunui ticălos lucru şi pe toate celelalte chipuri ale răutăţii, pentru care vine urgia lui Dumnezeu peste cei ce fac unele ca acestea şi începe a se înrădăcina întru dânşii stricătorul sufletelor. Mai vârtos dar în locul acestora câştigă cele cuviincioase sfinţilor: iubire de frăţie, linişte, blândeţe, cucernicie, cugetarea dumnezeieştilor cuvinte, citire, pâzire a inimii despre spurcatele gânduri, lucrare după putere, înfrânare, răbdare până la moarte, spre care, părinte, făgăduinţele şi tocmelile tale le-ai dat întâi; şi, până în sfârşit, mărturisirea celor ascunse ale inimii tale fă-o după cum dumnezeieştile învăţături hotărăsc. Căci zice: «se botezau mărturisindu-şi păcatele lor».

Întrebare: Acestea toate le mărturiseşti, în nădejdea puterii lui Dumnezeu, şi întru aceste făgăduinţe te făgăduieşti a răbda până la sfârşitul vieţii, cu darul Mântuitorului Hristos?

Răspuns: Aşa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Apoi ieromonahul citeşte această

Rugăciune

Întru tot Înduratul şi Mult-milostivul Dumnezeu, Care deschide preacuratele îndurări ale neurmatei Sale bunătăţi, fiecăruia ce vine către Dânsul cu dorire şi cu fierbinte dragoste; Care a zis: mai degrabă va uita mama pe fiii săi, decât te voi uita Eu pe tine; Acela, ştiind de dorinţa ta şi către acest gând al tău adăugând şi puterea Sa, spre împlinirea poruncilor Lui, să te primească, să te îmbrăţişeze, să te apere şi să Se facă pentru tine zid tare împotriva vrăjmaşului, piatră de răbdare, pricină de mângâiere, dătător de tărie, dăruitor de suflet bun, împreună-nevoitor în bărbăţie, împreună culcându-Se şi împreună sculându-Se cu tine, îndulcind şi veselind inima ta cu mângâierea Sfântului Duh; învrednicindu-te pe tine şi de partea sfinţilor şi a cuvioşilor părinţilor noştri: Antonie, Sava, Eftimie, Calinic de la Cernica, Dimitrie cel Nou din Basarabi, Grigore Decapolitul, Visarion şi Sofronie şi a celor împreună cu dânşii, cu care să moşteneşti împărăţia cerurilor întru Hristos Iisus Domnul nostru, Căruia se cuvine slava, stăpânirea, împărăţia şi puterea, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin.

Apoi însemnând ieromonahul cruciș capul celui ce se tunde (de 3 ori).

Ierodiaconul zice: Domnului să ne rugăm.

Cântăreții: Doamne, miluiește.

Ieromonahul, întorcându-se spre răsărit, citește această

Rugăciune

Cel ce ești atoatețiitor, Stăpâne, Preaînalte Împărate al slavei, Cel ce împreună cu viul și ipostatnicul Tău Cuvânt și cu Duhul adevărului, Care din Tine purcede, stăpânești toată zidirea cea nevăzută; Dumnezeule, Cel ce șezi peste heruvimi și cu întreit-sfântul glas de serafimi ești lăudat neîncetat, în fața Căruia stau mii de mii și noian fără de sfârșit de sfinți îngeri și oști de arhangheli; Tu, Cel ce ești lumina care luminează pe tot omul care vine în lume, rugat fiind de Preasfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria și de toată cereasca Ta adunare a celor întâi-născuți în Ierusalim, caută cu ochi milostiv spre smerirea robului Tău, (N. monahul), care s-a făgăduit și a mărturisit înaintea a multor martori; unește cu darul cel dăruit lui de la strămoși, al punerii de fii și al împărăției Tale prin Sfântul Botez, această monahicească făgăduință a chipului îngeresc. Așază-l în chip desăvârșit pe piatra cea tare și duhovnicească a credinței celei întru Tine; întărește-l pe el întru tăria puterii Tale și-l îmbracă pe el cu atotîntrarmarea Sfântului Tău Duh. Că lupta lui nu este împotriva sângelui și

a trupului, ci împotriva întunericului și împotriva duhurilor vicleniei. Încinge mijlocul lui cu puterea adevărului, îmbracă-l pe dânsul în platoșa dreptății și a bucuriei și încalță picioarele lui întru vestirea Evangheliei păcii. Înțelepțește-l pe el a lua asupra sa pavăza credinței cu care va putea stinge toate săgețile vicleanului cele aprinse și să primească și coiful mântuirii și sabia duhului, care este graiul Tău, sprijinind negrăitele suspinuri ale inimii lui. Numără-l pe el cu aleșii Tăi, ca să se facă vas al alegerii Tale, fiu și moștean al împărăției Tale, fiu al luminii și al zilei, al înțelepciunii, al dreptății, al sfințeniei, al izbăvirii. Fă-l pe el organ bineviersuitor, psaltire veselitoare a Sfântului Duh, ca de aici cu sporire dezbrăcându-se de omul cel vechi, care se strică după amăgirea cea iubitoare de dezmierdare a șarpelui celui cu multe chipuri, să se îmbrace cu noul Adam cel după Dumnezeu zidit în cuvioșie și dreptate. Întărește-l pe el ca totdeauna să poarte rănile și Crucea Mântuitorului Iisus pe trupul său, prin care lumea s-a răstignit Lui și El lumii. Sădește în el: faptă bună adevărată a purta, spre plăcerea oamenilor a nu căuta, întru răbdare dreapta credință a păstra, iar la dreapta credință, iubirea de frați și ascultarea. Dăruiește-i lui, priveghind, lucrând, dormind, treaz fiind, în psalmi și în cântări duhovnicești, îngerește, să Te vadă pe Tine întru curată inimă și să se închine Ție, singurului Dumnezeu viu și adevărat, spre bucuria lui negrăită. Că a Ta este împărăția și stăpânirea și

puterea, și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Ierodiaconul: Domnului să ne rugăm.

Cântăreții: Doamne, miluiește.

Ieromonahul citește această

Rugăciune

Sfinte Doamne al puterilor, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, binecuvintează pe robul Tău, (N, monahul), pe care l-ai chemat la duhovniceasca Ta cămară de nuntă, și îl învrednicește pe el să fie robul Tău cuvios. Înțelepțește-l pe el, toarnă peste el darul și priceperea cea de la Stăpânitorul Duhului Tău. Împuternicește-l pe el întru războiul cel împotriva nevăzutului vrăjmaș. Zburdările trupești cu puternică tăria Ta le doboară. Dă-i lui a bineplăcea Ție întru laudă și doxologie necontenită, întru cântări la bună-vreme, întru rugăciuni bine primite, întru sfat drept, întru inimă smerită, întru fapta vieții și a blândeții și a adevărului. Învrednicește-l pe el a bineplăcea Ție în blândețe, în dragoste, întru desăvârșire, întru cunoștință, întru bărbăție și să-Ți aducă Ție laude și doxologii și rugăciuni întru miros de bună mireasmă. Desăvârșește viața lui întru cuvioșie și dreptate ca, pentru necontenită și neîntinată unire către Tine, să se învrednicească de cereasca Ta

împărăție. Cu darul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Fiului Tău cel Unul-Născut, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Sfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Ieromonahul, întinzând mâna spre Sfânta Evanghelie, care este așezată pe analog înaintea icoanei Mântuitorului, zice:

Iată, fiule, Mântuitorul Hristos în chip nevăzut stă aici de față. Vezi, că nimeni pe tine nu te silește a veni la acest chip. Vezi, că tu de bunăvoie voiești logodirea marelui și îngerescului chip.

Răspuns: Așa, cinstite părinte, de bunăvoie.

După aceea ieromonahul îi zice: Ia foarfecele și mi le dă.

Luându-le de pe Sfânta Evanghelie, le dă în mâna ieromonahului (de 3 ori), sărutându-i mâna și foarfecele.

Ieromonahul, luându-le a treia oară, îi zice:

Iată, din mâna Mântuitorului Hristos iei acest foarfece. Vezi, dar, Cui te făgăduiești, de Cine te apropii și de cine te lepezi.

Ieromonahul, ținând foarfecele, zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină, Cel ce este binecuvântat în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Ieromonahul îl tunde cruciș, schimbându-i aici numele, și zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), își tunde părul capului său, în numele Tatălui. Amin; și al Fiului. Amin; și al Sfântului Duh. Amin. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Și se cântă de către frați: Doamne, miluiește (de trei ori).

Cămaşa

Îmbrăcat fiind cu cămaşa, apucând ieromonahul de mânecile cămăşii şi binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), se îmbracă cu haina dreptăţii şi a veseliei marelui şi îngerescului chip, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

La fiecare rostire, cel ce se îmbracă sărută mâna ieromonahului şi a stareţului (dacă este de faţă) şi haina ce se binecuvintează, iar fraţii cântă rar Doamne, miluieşte (de 3 ori).

Dulama

Apoi ia ieromonahul dulama şi, binecuvântând-o, zice:

Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

Schima

Luând ieromonahul schima, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), se îmbracă cu cuculiul nerăutăţii, coiful nădejdii de mântuire, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

Analavul

Luând ieromonahul analavul, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), ia analavul în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, luând crucea sa pe umeri şi urmând Stăpânului Hristos. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

Brâul

Luând ieromonahul brâul, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), îşi încinge mijlocul său cu puterea adevărului, spre omorârea trupului şi înnoirea duhului; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul:Doamne, miluieşte.

Rasa

Luând ieromonahul rasa şi binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), se îmbracă în haina mântuirii şi în platoşa dreptăţii spre a se feri de toată nedreptatea, de toate gândurile cele rele şi de cugetele voii sale; iar gândul morţii totdeauna să-l aibă în mintea lui; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

Sandalele

Luând ieromonahul sandalele şi binecuvântându-le, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), se încalţă cu sandalele spre vestirea Sfintei Evanghelii a păcii; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

Mantia

Luând ieromonahul mantia şi binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), ia mantia marelui şi îngerescului chip, spre îmbrăcăminte de nestricăciune şi de curăţie; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

Potcapul

Luând ieromonahul potcapul şi binecuvântându-l, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), se acoperă cu coiful, nădejdea mântuirii; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

Camilafca

Luând ieromonahul camilafca şi binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), a luat marele şi îngerescul chip; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

Metaniile

Luând ieromonahul metaniile și binecuvântându-le, zice:

Fratele nostru, (N. schimonahul), primește sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu, spre rugăciunea cea din tot ceasul către Mântuitorul Hristos; că este dator în toată vremea a avea în minte, în inimă, în cuget și în gura lui numele Domnului Iisus și a zice: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Deci,îmbrăcat fiind, frații cântă troparele acestea, glasul al 4-lea:

Îmbrăcați-vă în veșmântul mântuirii, încingeți-vă cu cingătoarea întregii înțelepciuni, primiți semnul sfintei cruci, picioarele cele înțelegătoare întrarmați-le cu armele înfrânării și veți afla odihnă sufletelor voastre.

Bucura-se-va sufletul meu întru Domnul, că m-a îmbrăcat în veșmântul mântuirii și cu haina veseliei m-a împodobit; ca unui mire mi-a pus mie cunună și ca pe o mireasă m-a împodobit cu podoabă.

Ierodiaconul: Domnului să ne rugăm.

Ieromonahul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel credincios întru poruncile Tale, Căruia nu-Ți pare rău de darurile Tale și ești de negrăit întru iubirea Ta de oameni, Cel ce ai chemat zidirea Ta cu chemare sfântă și ai adus pe robul Tău, (N. schimonahul), la duhovniceasca Ta viață, dă-i lui viață cu bun chip, petrecere îmbunătățită și fără prihană, ca, întru sfințenie petrecând, neîntinat să păzească chipul cu care prin puterea Ta s-a îmbrăcat. Prin haină adică, întru dreptate îmbrăcându-se; prin brâu, omorârea trupului și întreaga înțelepciune întru sineși purtând; prin potcap, coiful mântuirii punându-și; prin analav, cu sfânta cruce și cu credința împodobindu-se; prin acoperământul cel de deasupra, cu podoabă de nestricăciune întrarmându-se; prin sandale, ca să pășească pe calea păcii și a mântuirii, ca să se facă înfricoșător potrivnicilor, nebiruit de războinici, străin de toată dezmierdarea și pofta de rușine. Ascultare învățându-se, înfrânare săvârșind, cu canonul pustniciei umblând, ca în psalmi și laude și cântări duhovnicești să cinstească întru tot cinstitul și de mare cuviință numele Tău; urmând pașilor marelui Prooroc Ilie și ai Sfântului Ioan Înaintemergătorul și Botezătorul, ca, ajungând măsura desăvârșirii, alergare să împlinească, credința să o păzească, să se îmbrace cu nestricăciunea sfinților îngeri, să se numere împreună cu sfânta Ta turmă, să dobândească starea cea de-a dreapta Ta și să audă fericitul glas: «Veniți, binecuvântații Părintelui Meu, moșteniți împărăția cea gătită vouă de la întemeierea lumii». De care și pe noi moștenitori a ne face, învrednicește-ne, Dumnezeule, cu a Ta bunătate. Că Dumnezeu al

milei şi al iubirii de oameni eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin.

Ieromonahul: Pace tuturor.

Cântăreţii: Şi duhului tău.

Ierodiaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi.

Cântăreţii: Ţie, Doamne.

Ieromonahul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, du înăuntru pe robul Tău, (N. schimonahul), în curtea Ta cea duhovnicească, şi-l numără pe el împreună cu turma Ta cea cuvântătoare. Curăţeşte-i cugetul lui de poftele trupeşti şi de amăgirea deşartă a vieţii acesteia; şi-i dă lui neîncetat să-şi aducă aminte de bunătăţile cele gătite celor ce Te iubesc pe Tine şi care pentru împărăţia Ta s-a răstignit pe sineşi în această viaţă. Căci Tu eşti Păstorul şi cercetătorul sufletelor noastre, şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin.

Crucea

Apoi luând ieromonahul crucea, zice:

A zis Domnul: «De voieşte cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea sa şi să-Mi urmeze Mie».

Şi, sărutând el crucea şi mâna ieromonahului, acesta i-o dă în mână.

Făclia

Luând ieromonahul făclia aprinsă, i-o dă în mână, zicând:

A zis Domnul: «Aşa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune şi să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri».

Apoi, binecuvântând ieromonahul pe schimonahul cel nou, îl duce de îl aşază în strană.

Dacă tunderea s-a făcut în timpul Sfintei Liturghii, ieromonahul sau protosul soborului zice: **Că sfânt eşti, Dumnezeul nostru...** şi îndată strana dreaptă cântă: **Câţi în Hristos v-aţi botezat, în Hristos v-aţi şi îmbrăcat. Aliluia.**

Pe lângă Apostolul zilei se adaugă şi acesta:

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea şi Mântuitorul meu...

Stih: **Domnul este apărătorul vieţii mele...**

APOSTOLUL

Din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(VI, 10-17)

Fraţilor, întăriţi-vă în Domnul şi întru puterea tăriei Lui... (caută la pag. 565).

Aliluia, glasul al 4-lea:

Stih: Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit...

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(X, 37–39; XI, 28–30)

Zis-a Domnul: Cel ce iubește pe tată, ori pe mamă... (caută la pag. 566).

La ectenia de după Evanghelie, după cererea: Încă ne rugăm pentru mila, viața..., se zic și cererile pentru noul schimonah:

Încă ne rugăm pentru fratele nostru, (N, schimonahul), pentru acoperirea și ajutorul lui de la Dumnezeu.

Încă ne rugăm ca neprihănit, neosândit și neîmpiedicat să împlinească desăvârșirea chipului monahicesc.

Încă ne rugăm ca să se lumineze sufletul lui în înfrânare și pustnicie și pentru ca să fie el scăpat de toată pofta lumească și de aplecarea către rudeniile cele după trup.

Încă ne rugăm pentru lăsarea păcatelor și iertarea greșelilor lui și să fie el mai presus de cugetele lumii și pentru ca să petreacă el în toată cucernicia, dreapta credință și curăția.

Încă ne rugăm pentru ca să se lepede el de omul cel vechi și să se îmbrace în omul cel nou, zidit după chipul lui Dumnezeu, și pentru lăsarea și iertarea păcatelor lui.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri...

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

La vremea cuvenită, merge schimonahul cel nou de se împărtășește, dacă are voie.

Apoi, terminându-se Sfânta Liturghie, în timpul Rugăciunii amvonului, i se dă de către un ieromonah în mâini schimonahului celui nou o Sfântă Evanghelie și, mergând frații pe rând, după ce s-au miruit și au luat anaforă, sărută Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce și întreabă pe noul schimonah: Cum îți este numele, frate? Iar el le spune numele și frații îi zic: Să te mântuiești în Domnul, frate, rugându-te și pentru mine.

Până ce se face sărutarea, la strana dreaptă se cântă această stihiră, glasul 1:

Să cunoaștem, fraților, puterea tainei, că pe fiul cel desfrânat, care de la păcat a venit din nou la casa părintească, preabunul părinte, îmbrățișându-l, îl sărută și iarăși îi dăruiește semnele măririi sale, și săvârșește tainică veselie cu cei de sus, jertfind vițelul cel îngrășat, ca noi să ne purtăm în totul vrednici de iubitorul de oameni Părinte, Care a adus preaslăvită jertfă pe Mântuitorul sufletelor noastre.

După aceasta, se face otpustul, la care se pomenește hramul sfintei mănăstiri, sfântul zilei și sfântul al cărui nume s-a dat noului schimonah.

Ieșind toți din biserică, merge schimonahul cel nou, însoțit de duhovnicul său ce l-a luat sub mantie, la egumen, pentru binecuvântare, unde din nou i se dau sfaturi, cum s-a arătat la Rânduiala slujbei «Chipul cel mic» (caută la pag. 544 și următoarele).

Se cade a ști că: Dacă tunderea s-a oficiat la sfârșitul Vecerniei sau al Utreniei, se urmează întocmai așa cum s-a arătat la pag. 554.

După îmbrăcarea și așezarea noului schimonah în strană, ierodiaconul nu mai rostește: Domnului să ne rugăm și nici protosul soborului sau ieromonahul: Că sfânt ești Dumnezeul nostru..., și nici cântăreții nu cântă: Câți în Hristos v-ați botezat..., ci îndată se citesc Apostolul și Evanghelia (caută la pag. 565).

La terminarea acestora, se rostește ectenia întreită (caută la pag. 482).

Ieromonahul miruiește și frații merg către noul schimonah, care acum are în mâini și o Sfântă Evanghelie, sărută Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce și îl întreabă cum îi este numele (caută la pag. 566).

Până ce se face sărutarea, la strana dreaptă se cântă stihira, glasul 1: **Să cunoaștem, fraților...** (caută la pag. 567); apoi se face otpustul cum s-a arătat după această stihiră, la sfârșitul Sfintei Liturghii.

La ieșirea din biserică,se procedează la fel cum s-a arătat la pag. 567.

Se cade, de asemenea, a ști că: Se cuvine ca noul schimonah să-și schimbe cu totul viețuirea din putere în putere, după cuvântul Sfântului Apostol Pavel, făcându-se ca un mort pentru lume până la moartea sa și silindu-se a ajunge un bărbat desăvârșit întru măsura plinirii Mântuitorului Hristos.

Timp de șapte zile să se lase de tot lucrul, afară de citire și rugăciune, îndeletnicindu-se numai cu rânduiala bisericii și a chiliei sale.

În aceste șapte zile, nu se dezbracă nici de hainele cu care a fost îmbrăcat la marele și îngerescul chip.

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA SFINȚIREA OBIECTELOR DE CULT

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA SFINȚIREA OBIECTELOR DE CULT

RÂNDUIALA
care se face la punerea temeliei bisericii și la înfigerea crucii

Știut să fie că nimeni nu poate să pună temelie unei biserici, fie de piatră, fie de lemn, decât numai episcopul sau, cu binecuvântarea lui, un protopop ori un preot pe care el va voi a-i trimite. Iar dacă cineva, știind aceasta, ar cuteza a începe zidirea bisericii fără binecuvântarea episcopului, să fie supus pedepsei, ca un disprețuitor de autoritate episcopală.

Iar punerea temeliei bisericii se face așa:

Dacă se va zidi biserică de piatră, se sapă șanțuri la locul unde va fi temelia și se pregătesc piatră și tencuială, și pe o piatră patrunghiulară se desenează ori se sapă o cruce, iar sub cruce (dacă va voi episcopul

sau locţiitorul lui) se pregăteşte un loc pentru punerea sfintelor moaşte. Şi se pune această inscripţie:

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, s-a pus temelia acestei biserici întru cinstea şi pomenirea (se scrie numele praznicului sau al sfântului căruia i se închină biserica); **sub arhipăstorirea Preasfinţitului** (N) **şi s-au pus moaştele sfântului** (N) **în anul** (se trece anul respectiv) **de la zidirea lumii, iar de la Naşterea după trup a lui Dumnezeu-Cuvântul** (anul, luna, ziua).

Dar,ştiut să fie că temelia bisericii se poate pune şi fără moaşte de sfânt şi fără inscripţie, dar fără de amintita piatră patrunghiulară nu se poate pune.

Totodată se pregăteşte o cruce mare de lemn şi locul în care să se înfigă acea cruce, adică o groapă, unde are să fie prestolul.

Iar dacă biserica va fi de lemn, atunci nu se fac şanţuri, ci numai o groapă sub peretele altarului dinspre răsărit, pentru punerea pietrei patrunghiulare şi alta pentru punerea crucii, la locul unde va fi prestolul. Şi se pregătesc şi bârnele sau lemnele, pe care va sta biserica.

După ce toate acestea s-au pregătit, ierarhul sau locţiitorul său se îmbracă în toate veşmintele arhiereşti (iar dacă este preot, în cele preoţeşti), în biserica cea mai apropiată de locul unde se pune temelia, şi iese cu tot clerul, doi câte doi, diaconii mergând înainte cu cădelniţe şi dichere-trichere (iar dacă protos este protopopul, atunci cu făclie şi cădelniţă); iar preoţii, cu cruci. Clericii cântă stihirile de la Litia praznicului căruia va fi închinată viitoarea biserică. Şi,sosind la locul respectiv, pun Sfânta Evanghelie şi Sfânta Cruce pe o masă pregătită acolo şi,luând proestosul cădelniţa şi cădind masa în chipul crucii, de trei ori, zice diaconul: **Binecuvintează, părinte,** şi se face început după obicei: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc...** (se cântă în sobor pe glasul al 6-lea). În acest timp, proestosul stă înaintea Sfintei Evanghelii, cădind-o. Apoi cădeşte toate gropile unde va fi temelia, începând de la cei dintâi pereţi ai altarului şi mergând de la dreapta spre stânga, până ce va veni iarăşi de unde a început. După aceea cădeşte clerul şi poporul şi iarăşi Sfânta Evanghelie. Iar citeţul zice: **Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte** (de 12 ori). **Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm...,** (de 3 ori) şi Psalmul 142: **Doamne, auzi rugăciunea mea...** (caută la pagina 184). **Slavă... Şi acum..., Aliluia** (de 3 ori).

Diaconul zice ectenia mare: **Cu pace Domnului să ne rugăm,** până la: **Pentru cei ce călătoresc pe ape...,** după care adaugă:

Pentru ca să privească cu milostivire asupra locului acestuia, ce s-a ales pentru a se zidi pe el biserică, spre slava preasfântului Său nume, şi să-l binecuvinteze cu cereasca Sa binecuvântare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze această bună dorinţă şi lucrul robilor Săi (sau: **ale robului Său,** (N), şi pomeneşte pe ctitorii bisericii), **Domnului să ne rugăm.**

Pentru ca să binecuvinteze punerea temeliei acestei zidiri, întru slava numelui Său şi cu bună-sporire să fie dusă la săvârşire, fără nici o împiedicare, cu puterea, cu lucrarea şi cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea lucrătorilor, ce se vor osteni, bună-sporire întru toate şi să îndrepteze lucrările mâinilor lor şi cu spor să le ducă la săvârşire, cu puterea, cu lucrarea şi cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită ctitorilor acestei lucrări şi binefăcătorilor şi lucrătorilor ei pe îngerul Său cel păzitor, care, în chip nevăzut, să înlăture toate cursele cele potrivnice ale vrăjmaşilor celor văzuţi şi nevăzuţi şi să dea tuturor îndemnul la jertfire pentru casa Domnului şi înţelepciune spre zidire şi tărie spre săvârşire, cu puterea, cu lucrarea şi cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Şi diaconul continuă ectenia: **Pentru ca să fim izbăviţi noi..., Apără, mântuieşte..., Pe Preasfânta, curata...,** şi proestosul zice ecfonisul: **Că Ţie se cuvine toată slava...;** iar după ecfonis,se cântă: **Dumnezeu este Domnul...** (de 3 ori).

Dacă biserica va fi închinată unui praznic împărătesc, se cântă troparul praznicului, apoi **Slavă...,** troparul la punerea temeliei: **Şi**

acum..., al praznicului. Iar dacă nu, atunci se cântă, pe glasul al 2-lea, acest tropar la punerea temeliei:

Făcătorule și plăsmuitorule a toate, Dumnezeule, îndreptează cu sporire, prin binecuvântarea Ta, lucrul mâinilor noastre, ce s-a început spre slava Ta, și, cu puterea Ta cea cerească, adu-l la săvârșire, Cel ce singur ești atotputernic și iubitor de oameni.

Iar dacă biserica va fi închinată Născătoarei de Dumnezeu, se cântă de două ori troparul la punerea temeliei, apoi al hramului bisericii. Iar dacă biserica este închinată unuia dintre sfinți, se cântă troparul la punerea temeliei. Slavă..., al sfântului. Și acum..., al Născătoarei, pe glasul troparului sfântului. Iar după tropare, îndată se citește Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pagina 185). Și se aduc și se pun pe masă două vase, unul cu apă curată, altul cu untdelemn. După sfârșitul psalmului, se cântă de trei ori troparul acesta, glasul al 6-lea:

Din cer trimite harul, Dătătorule de viață, și sfințește apa aceasta și o arată a fi curățită de toate întinăciunile.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne, miluiește.

Iar proestosul citește asupra apei această

Rugăciune

Dumnezeule cel cu nume mare, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, singurul Care faci minuni fără de număr, al Cărui glas este peste ape multe, pe Care văzându-Te apele s-au temut și s-au tulburat adâncurile și mulțimea vuietului apelor; al Cărui umblet este în mare și cărările în ape multe și pașii Tăi nu se cunosc; Care, prin botezul Unuia-Născut Fiului Tău celui întrupat și prin venirea Preasfântului Duh asupra Lui în chip de porumbel și prin glasul Tău cel părintesc, ai sfințit curgerile Iordanului, pe Tine acum cu umilință Te

rugăm și cu stăruință cerem noi, nevrednicii robii Tăi, trimite harul Preasfântului Duh peste apa aceasta și cu cereasca Ta binecuvântare binecuvintează-o, curățește-o și sfințește-o și îi dăruiește harul și binecuvântarea Iordanului și puterea care curățește toată întinăciunea și care vindecă toată neputința și alungă demonii și toate uneltirile și cursele lor. Și, cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh, arat-o a fi tuturor robilor Tăi, care cu credință o vor bea, o vor lua și se vor stropi cu ea, spre iertarea păcatelor, spre depărtarea patimilor și alungarea a tot răul, spre înmulțirea virtuților și vindecarea bolilor, spre sfințirea și binecuvântarea caselor și a locurilor, spre alungarea tuturor duhurilor celor pierzătoare și răufăcătoare și spre apropierea harului Tău. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Preotul: Pace tuturor. Cântăreții: Și duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Cântăreții: Ție, Doamne.

Iar proestosul citește această

Rugăciune

Pleacă, Doamne, urechea Ta și mă auzi, Cel ce ai sfințit apele Iordanului cu arătarea Hristosului Tău, și ne binecuvintează pe toți, cei ce prin plecarea grumazului nostru însemnăm supunere Ție, și

ne învredniceşte a ne umple de sfinţirea Ta, prin primirea apei acesteia, şi să fie nouă spre sănătate sufletelor şi trupurilor. Că Tu eşti sfinţirea noastră şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin. Iar proestosul, luând crucea, o afundă în apă cruciş, cântând troparul acesta, glasul 1:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău, şi binecuvintează moştenirea Ta, biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi cu crucea Ta păzeşte pe poporul Tău (de trei ori).

Apoi binecuvintează untdelemnul,de trei ori, zicând: În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreţii: Doamne, miluieşte.
Iar proestosul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, Căruia a fost bineplăcută şi bineprimită vărsarea untdelemnului pe care l-a turnat Iacov pe piatra pe care a pus-o stâlp şi a numit-o casă a lui Dumnezeu, Te rugăm, caută şi acum cu milă la untdelemnul acesta, binecuvintează-l şi sfinţeşte-l, cu cereasca Ta binecuvântare, şi dă-i putere prin harul Preasfântului Tău Duh, ca toate, câte spre slava Ta se vor unge cu el, să fie sfinţite şi binecuvântate şi Ţie bine-

plăcute şi bineprimite; cu îndurările Unuia-Născut Fiului Tău cu Care binecuvântat eşti, cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin. Şi îndată proestosul, luând apă sfinţită, stropeşte cu ea locul unde are să fie înfiptă crucea, zicând:

Binevoieşte, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, să fie apărat locul acesta cu semnul cel înfricoşător şi cu puterea crucii Tale, spre slava Ta, a Dumnezeului nostru, Cel ce Te-ai răstignit, şi a Părintelui Tău cel fără de început şi a Preasfântului Tău Duh; şi să se depărteze de la el duhul cel atotpierzător şi toate puterile cele potrivnice. Că a Ta este stăpânirea şi a Ta este împărăţia şi puterea, a marelui Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi preoţii, împreună cu proestosul, luând crucea, o înfig la locul pregătit, cântând troparul acesta, glasul al 2-lea:

Crucea înfigându-se pe pământ, întărâtarea vrăjmaşilor a căzut şi cu totul s-a sfârşit; iar omul, cel mai înainte lepădat, iarăşi intră în rai. Slavă Ţie, unuia Dumnezeului nostru, Care aşa ai binevoit.

Şi se cântă Condacul la punerea temeliei, glasul al 6-lea:

Cel grabnic spre apărare şi tare întru ajutor, vino acum cu harul puterii Tale şi, binecuvântând, întăreşte şi dăruieşte bună săvârşire lucrului robilor Tăi, aceştia, că poţi face toate câte le voieşti, ca un Dumnezeu atotputernic.

Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti folositoare creştinilor neînfruntată...
Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar proestosul, cu fața spre răsărit, înaintea crucii înfipte, citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule atotțiitorule, Care, prin toiagul lui Moise, ai preînchipuit cinstita și de viață făcătoare Cruce a iubitului Tău Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos, Însuți binecuvintează și sfințește locul acesta cu puterea și cu lucrarea cinstitului și de viață făcătorului lemnului aceluia al crucii, pe care a dobândit-o prin stropirea cu prețiosul Sânge al Fiului Tău, spre alungarea demonilor și a toată răutatea, păzind locul acesta și pe cei ce vor sluji Ție în el nevătămați de tot răul, cu rugăciunile preamăritei Stăpânei noastre, Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria (aici pomenește și pe sfântul căruia va fi închinată biserica). Că s-a binecuvântat și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. După aceea, proestosul merge la groapa unde are să se pună temelia și unde se află pusă înaintea lui, pe o masă, piatra patrunghiulară pregătită, iar un preot citește

PSALMUL 83

Cât de iubite sunt locașurile Tale, Doamne al puterilor! Dorește și se sfârșește sufletul meu după curțile Domnului; inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeul cel viu. Că pasărea și-a aflat casă și turtureaua cuib, unde-și va pune puii săi: altarele Tale, Doamne al Puterilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu. Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda. Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne; suișuri în inima sa a

pus, în valea plângerii, în locul care i-a fost pus. Că binecuvântare va da Cel ce pune lege; merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeul dumnezeilor în Sion. Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea! Ascultă, Dumnezeul lui Iacov! Apărătorul nostru, vezi, Dumnezeule, și caută spre fața unsului Tău! Că mai bună este o zi în curțile Tale decât mii. Ales-am a fi lepădat în casa lui Dumnezeu, mai vârtos decât a locui împreună cu păcătoșii. Că mila și adevărul iubește Domnul; Dumnezeu va da har și slavă. Domnul nu va lipsi de bunătăți pe cei ce umblă întru nerăutate. Doamne al puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduiește întru Tine.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm, și cântăreții: Doamne, miluiește.

Iar proestosul citește asupra pietrei această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, Dumnezeu adevărat, strălucire și chip al Părintelui celui fără de început și viața cea veșnică, Care, fiind piatra cea din capul unghiului, Te-ai tăiat din muntele cel curat și feciorese fără de sămânță bărbătească și ești temelia neclintită a Bisericii Tale; Care cu vărsarea prețiosului Tău Sânge ai întemeiat Biserica Ta, iar cu moartea Ta ai ridicat-o, cu învierea ai desăvârșit-o, cu înălțarea ai binecuvântat-o și cu pogorârea Sfântului Duh ai sfințit-o și ai lățit-o, Ție acum cu umilință ne rugăm, trimite harul Sfântului Tău Duh și binecuvintează punerea pietrei acesteia și toată temelia zidirii ce se începe întru slava preasfântului Tău nume (dacă este praznic

împărătesc, zice: și întru cinstea și pomenirea sfintei Nașterii Tale, sau a alteia: sau a Adormirii preacuratei Maicii Tale, ori a altui praznic al ei, sau a sfântului, pomenind numele lui). Și Tu, Cel ce ești Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, Care dintru început ai plăsmuit totul, fii începutul, înmulțirea și săvârșirea lucrării acesteia; binecuvintează pe ctitori și pe lucrători și lucrul mâinilor lor sporește-l și, cu pronia Ta cea dumnezeiască, înmulțește cu îndestulare toate cele de trebuință spre ridicarea și terminarea bisericii acesteia, ca să fie biserică desăvârșită și plină de slava Ta și întru ea să se preaslăvească numele Tău cel preasfânt și mare, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh ești binecuvântat totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Și proestosul, luând apă sfințită, stropește cu ea piatra, zicând:

Se binecuvintează piatra aceasta, prin stropirea cu această apă sfințită întru neclintită temelie a bisericii, ce se zidește, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și,îndată, dacă voiește a pune sfintele moaște în piatră, în timp ce unul dintre preoți citește inscripția, pune moaștele în locul pregătit în piatra aceea, zicând:

Lăudați pe Dumnezeu întru sfinții Lui, lăudați-L întru tăria puterii Lui, că se vor lăuda cuvioșii întru mărire și se vor bucura întru așternuturile lor.

Și, acestea zicând, le acoperă; iar dacă nu sunt moaște, proestosul ia piatra cu mâinile și o pune pe varul pregătit în groapă, zicând:

Se pune temelia bisericii acesteia întru slava marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, întru cinstea și pomenirea (numele praznicului împărătesc sau al Născătoarei de

Dumnezeu ori al sfântului căruia se închină biserica), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și,luând untdelemn, zice:

Cel Preaînalt a întemeiat această biserică, Dumnezeu în mijlocul ei, și nu se va clătina și va ajuta ei Dumnezeu dis-de-dimineață.

Și toarnă untdelemnul pe piatra pusă, zicând:

Binecuvântat și însemnat să fie locul acesta întru locaș de rugăciune, în cinstea și slava lui Dumnezeu, Celui slăvit în Sfânta Treime, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin.

După aceea,cu tot clerul,cântă stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Sculându-se Iacob dimineața și luând piatra pe care o pusese sieși căpătâi, a ridicat-o și a turnat deasupra ei untdelemn și a zis: Domnul este în locul acesta, iar eu nu am știut; înfricoșător este locul acesta; nu este el altceva decât casa lui Dumnezeu, și aceasta este poarta cerului. Aliluia, aliluia, aliluia.

Știut să fie că, dacă se pune temelia unei biserici de lemn, după ce s-au săvârșit toate cele de mai sus, proestosul ia securea și lovește cu ea de trei ori în bârna cea din mijloc a altarului, zicând:

Se începe lucrarea aceasta, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, întru cinstea și pomenirea (numele praznicului ori al sfântului căruia se închină biserica). Amin.

După aceasta, începe a stropi toată temelia împrejur, mergând de la latura dinspre miazănoapte spre stânga și zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Iar un preot citește

PSALMUL 86

Temeliile Sionului pe munții cei sfinți. Domnul iubește porțile Sionului mai mult decât toate locașurile lui Iacob. Lucruri slăvite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu. Îmi

voi aduce aminte de Rahab și de Babilon, între cei ce mă cunosc pe mine; și iată cei de alt neam și Tirul și poporul etiopienilor, aceștia acolo s-au născut. Mamă va zice Sionului omul, și om s-a născut în el și Însuși cel Preaînalt l-a întemeiat pe el. Domnul va povesti în cartea popoarelor și a căpeteniilor acestora, ce s-au născut în el. Că în Tine este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Și lucrătorii îndată se grăbesc la lucru întru numele Domnului. Iar proestosul, trecând spre partea întâi a temeliei, din latura dinspre miazănoapte, îndată se întoarce cu fața spre miazănoapte. Și, sfârșindu-se psalmul, diaconul zice: Domnului să ne rugăm, și cântăreții: Doamne, miluiește.

Iar proestosul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai plăsmuit miazănoaptea și marea și toate, pe Care nu Te poate încăpea cerul și pământul și ai voit a avea Ție Biserică pe pământ, spre lauda cea de-a pururi a preasfântului Tău nume, cu umilință căzând, rugăm atotbunătatea Ta, binecuvintează temelia bisericii acesteia și toată zidirea ei și cu puterea Ta întărește-o și fă-o neclintită și nesurpată întru slava Ta, a unuia Dumnezeului celui slăvit, în Sfânta Treime, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar după rugăciune, dacă biserica va fi de lemn, proestosul ia securea și lovește de trei ori în bârna din mijloc, zicând aceași formulă ca și la lovitura întâi, și merge stropind a doua parte a temeliei, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Iar un preot citește

PSALMUL 126

De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc; de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzește. În zadar vă sculați dis-de-dimineață, în zadar vă culcați târziu voi, care mâncați pâinea durerii,

dacă nu v-ar da Domnul somn, iubiți ai Săi. Iată, fiii sunt moștenirea Domnului, răsplata rodului pântecelui. Precum sunt săgețile în mâna celui viteaz, așa sunt copiii părinților tineri. Fericit este omul care-și va umple casa de copii; nu se va rușina când va grăi cu vrăjmașii săi în poartă.

Și, ajungând la latura dinspre apus, stă cu fața spre apus; după sfârșitul psalmului, diaconul zice: Domnului să ne rugăm, și cântăreții: Doamne, miluiește.

Iar proestosul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, al Cărui nume este lăudat de la răsăritul soarelui până la apus, Care, cu pronia Ta cea dumnezeiască, ai ales Ție spre locuință locul acesta, cu umilință Te rugăm, trimite acum cereasca Ta binecuvântare asupra lui și binecuvintează începutul zidirii acesteia și o întărește și o întemeiază pe ea și cu bună sporire adu-o la săvârșire. Că Tu ești Cel ce lucrezi toate spre folosul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar după rugăciune, dacă biserica va fi de lemn, proestosul ia securea și lovește de trei ori în bârna din mijloc, zicând aceleași cuvinte ca și la lovitura întâi, și merge stropind a treia parte a temeliei, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Iar un preot citește

PSALMUL 121

Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: În casa Domnului vom merge. Stăteau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime! Ierusalimul, cel ce este zidit ca o cetate, ale cărei porți sunt strâns unite. Că acolo s-au suit semințiile, semințiile Domnului, după legea lui Israel, ca să laude numele Domnului.

Că acolo s-au așezat scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui David. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului și pentru îndestularea celor ce te iubesc pe tine. Să fie pace în întăriturile tale și îndestulare în turnurile tale. Pentru frații mei și pentru vecinii mei grăiam, despre tine, pace. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru, am dorit cele bune ție.

Și, mergând la latura de miazăzi, stă cu fața spre miazăzi; după sfârșitul psalmului, diaconul zice: Domnului să ne rugăm. Și un preot zice: Doamne, miluiește, apoi citește această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai venit pe pământ spre mântuirea noastră și ca singur sfânt Te-ai arătat din muntele cel umbros al Fecioarei și cu oamenii ai viețuit, privește, Te rugăm, cu milă asupra ctitorilor bisericii ce a început a se zidi întru numele Tău și îi binecuvintează întru toate și le dăruiește putere și tărie, îmbărbătare și îndestulare cu sănătate și întru toate sporire, spre săvârșirea lucrului început spre slava Ta. Că Tu ești Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău cel fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar după rugăciune, face aceleași ca și mai înainte, și merge stropind a patra parte a temeliei, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Iar un preot citește

PSALMUL 131

Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui. Cum s-a jurat Domnului și a făgăduit Dumnezeului lui Iacob: Nu voi intra în locașul casei mele, nu mă

voi sui pe patul meu de odihnă; nu voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare și odihnă tâmplelor mele, până ce nu voi afla loc Domnului, locaș Dumnezeului lui Iacob. Iată, am auzit de chivotul Legii; în Efrata l-am găsit, în țarina lui Iaar. Intra-vom în locașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale. Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura. Din pricina lui David, robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău. Juratu-S-a Domnul lui David adevărul și nu-l va lepăda. Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău, de vor păzi fiii tăi legământul Meu și mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăța pe ei, și fiii lor vor ședea până în veac pe scaunul tău. Că a ales Domnul Sionul și l-a ales ca locuință Lui. Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el. Roadele lui le voi binecuvânta foarte; pe săracii lui îi voi sătura cu pâine. Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu izbăvire și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi face să răsară puterea lui David; gătit-am făclie unsului Meu. Pe vrăjmașii lui îi voi îmbrăca cu rușine, iar pe dânsul va înflori sfințenia Mea.

Și, ajungând la locul de unde a început a stropi, se oprește și stă înaintea crucii înfipte, cu fața spre răsărit. Iar după sfârșitul psalmului, însuși proestosul, cu toată umilința, începe a cânta împreună cu tot clerul: Împărate ceresc... (pe glasul al 6-lea); apoi diaconul zice: Domnului să ne rugăm. Și un preot zice: Doamne, miluiește, apoi citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai binevoit a întemeia Ție biserică pe locul acesta și pe această binecuvântată piatră, pusă întru numele Tău, Însuți, primind cu milă pe cei ce-Ți aduc

Ţie ale Tale dintru ale Tale, spre ridicarea bisericii ce se zideşte întru slava Ta şi întru cinstea şi pomenirea (numele praznicului sau al sfântului căruia se închină biserica), dă-le lor mulţimea bunătăţilor Tale cereşti şi pământeşti; iar tuturor, celor ce dau ajutor la ridicarea şi săvârşirea acestei biserici, dăruieşte-le sănătate trupească şi mântuire sufletească; pe lucrători întăreşte-i, păzindu-i nevătămaţi de tot răul; iar temelia aceasta păzeşte-o nesurpată şi neclintită; şi biserica aceasta adu-o curând la săvârşire, ca în ea neîncetat să Te slăvim şi să Te cântăm pe Tine, unul adevăratul Dumnezeul nostru, cu cântări de toată lauda şi cu doxologii şi cu jertfe fără de sânge. Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin. Proestosul: Pace tuturor. Cântăreţii: Şi duhului tău. Iar diaconul zice cu toată umilinţa: Iară şi iară, plecând genunchii noştri, Domnului să ne rugăm. Cântăreţii: Doamne, miluieşte. Şi toţi pleacă genunchii.

Iar proestosul, îngenunchind, citeşte cu umilinţă această

Rugăciune

Lăudămu-Te, Doamne, Dumnezeul puterilor, Mântuitorul nostru, că, pentru preamulta Ta bunătate şi iubire de oameni, ai ales şi ai sfinţit locul acesta şi l-ai întemeiat prin noi, nevrednicii robii Tăi, ca să se zidească pe el biserică întru slava preasfântului Tău nume. Deci, Te rugăm cu umilinţă, plecând genunchii trupurilor şi ai sufletelor noastre, binevoieşte ca, spre slava Ta şi mântuirea sufletelor

noastre, să se zidească pe locul acesta şi jertfelnicul, pentru a se aduce pe el jertfa cea fără de sânge a preasfântului Trup şi a scumpului Sânge al Hristosului Tău; şi, precum biserica, aşa şi jertfelnicul acesta, care acum a luat început, adu-le curând la săvârşire cu puterea Ta cea dumnezeiască, ca în ea şi pe el, până la sfârşitul veacului, poporul Tău cel binecredincios, neîncetat şi fără nici o împiedicare, să aducă şi să săvârşească doxologia preasfântului Tău nume şi jertfa Ta cea fără de sânge şi curăţitoare; că toate sunt Ţie cu putinţă şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin. Şi, ridicându-se toţi, diaconul zice ectenia aceasta:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Cântăreţii: Doamne, miluieşte (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt) Prea Sfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul nostru (N)], şi pentru toţi fraţii noştri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm ca Domnul Dumnezeu să asculte glasul rugăciunii noastre şi să binecuvinteze lucrurile mâinilor noastre, să zicem toţi: Doamne, auzi-ne şi ne miluieşte.

Încă ne rugăm pentru binecredincioşii ctitori şi întemeietori (N) ai acestei biserici, ce a început a se ridica întru slava lui Dumnezeu, pentru sporirea cu bună reuşită a sfântului lor lucru şi pentru sănătatea, mântuirea şi iertarea păcatelor lor, să zicem toţi: Doamne, auzi-ne şi ne miluieşte.

Încă ne rugăm ca să trimită la această sfântă lucrare înger păzitor, care să izbăvească și să apere de toată reaua întâmplare și de piedicile vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți și pe lucrători să-i întărească, să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Și proestosul zice ecfonisul:

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe și, milostiv fii nouă, Stăpâne, pentru păcatele noastre, și ne miluiește pe noi și pe întemeietorii sfintei biserici acesteia; că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Și îndată se face apolisul obișnuit al praznicului; și,dând binecuvântare poporului, ierarhul sau protopopul se întoarce la biserica de unde a purces, clerul cântând stihirile praznicului sau altceva ce vor voi, întru slava lui Dumnezeu. Aceasta se face, dacă a plecat de la biserică; altfel, slujba se termină prin apolis, la locul unde s-a pus temelia bisericii celei noi.

RÂNDUIALA
rugăciunii la așezarea Sfintei Cruci pe acoperișul bisericii nou zidite și a clopotniței

În fața ușilor bisericii, se așază o masă, pe care se află trei sfeșnice cu lumânări, vasul cu aghiasmă mare, busuiocul și Molitfelnicul.

Sfânta Cruce este înfiptă în pământ sau sprijinită de ceva, în apropierea mesei.

Preotul se îmbracă cu epitrahil și sfită și așază pe masă, la locul ei, Sfânta Evanghelie. Primind cădelnița, preotul binecuvintează tămâia și începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Preotul și

cântăreții cântă pe glasul al 6-lea: Împărate ceresc... (în acest timp preotul cădește masa și Sfânta Cruce în cele patru laturi și pe credincioșii care iau parte la acest serviciu divin). Cântărețul continuă: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția ..., și îndată se cântă pe glasul 1: Dumnezeu este Domnul (de 3 ori). Mântuiește, Doamne, poporul Tău..., Slavă..., glasul al 4-lea: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie..., Și acum..., același glas: Ceea ce ești folositoare...

După aceea, diaconul rostește: Domnului să ne rugăm. Cântărețul: Doamne, miluiește, iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Atotțiitorule, Dumnezeul părinților noștri, Cel ce prin toiagul lui Moise și prin lemnul pe care ai poruncit să fie atârnat șarpele de aramă în pustiu, izbăvind poporul de mușcarea șerpilor, ai închipuit chipul sfintei și de viață făcătoarei Cruci a iubitului Tău Fiu, a Domnului nostru Iisus Hristos, prin Care s-a zdrobit puterea diavolului și s-a făcut viu neamul nostru cel mușcat de vicleanul șarpe cel de demult, cu umilință cădem la iubirea Ta de oameni cea nemăsurată și Te rugăm și cerem: trimite acum cereasca Ta binecuvântare și binecuvintează semnul acesta al Sfintei Cruci și dă-i puterea și tăria lemnului celui binecuvântat, care a fost stropit cu sfântul sânge al Preaiubitului Tău Fiu, ca să fie bisericii acesteia ce s-a zidit în numele (aici se pomenește hramul) acoperământ puternic, tare, apărare, izbăvire de toată reaua întâmplare, bunăcuviință și înfrumusețare și semn înfricoșător pentru vrăjmașii

cei văzuţi şi nevăzuţi; iar pe cei ce vor intra în biserica aceasta şi vor privi la această Sfântă Cruce şi se vor închina ei la trecerea prin faţa bisericii, binecuvintează-i şi apără-i cu puterea Sfintei Cruci şi păzeşte-i totdeauna nevătămaţi de tot răul.

Aşa,Doamne, Dumnezeul nostru, pe toţi cei ce vor privi, cu credinţă, la semnul acesta şi vor pomeni moartea cea mântuitoare a Domnului nostru Iisus Hristos, Fiul Tău, şi se vor ruga Ţie cu sârguinţă, auzi-i cu milostivire şi-i miluieşte cu iubire de oameni şi le dăruieşte sănătate cu zile îndelungate şi-i învredniceşte de împărăţia Ta, cu darul şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care eşti binecuvântat, cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţul: Amin.

Preotul, luând busuiocul, îl înmoaie în apa sfinţită şi, stropind cu ea Sfânta Cruce, zice:

Se binecuvintează şi se sfinţeşte semnul acesta al Sfintei Cruci, cu harul Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh.

Cântăreţul: Amin (de 3 ori).

Şi îndată se cântă Condacul acesta, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe dreptcredinciosul nostru popor, dăruieşte-i lui biruinţă asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

După aceea, preotul face obişnuitul otpust, pomenind hramul bisericii şi numele sfântului din acea zi.

Lucrătorii, luând Sfânta Cruce, o aşază la locul ei, deasupra bisericii.

RUGĂCIUNE
la deschiderea bisericii pângărite de păgâni sau de eretici

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai arătat biserica aceasta spre locuinţa Ta, prin venirea de viaţă făcătorului Tău Duh şi prin cinstita ungere ce a sfinţit pe prooroci şi pe apostoli, apoi ai îngăduit ca să fie spurcată, pentru păcatele noastre, şi preaneprihănitul jertfelnic să fie pângărit de păgânii, care nu cunosc numele cel prealăudat şi măreţ al slavei Tale (iar de este necinstit de eretici, zi aşa: **de tulburătorii ce au sfâşiat Biserica, prin nesocotirea şi defăimarea cinstitelor Evangheliei şi a Tradiţiilor apostolice, părinteşti şi canonice), Însuţi iarăşi ne primeşte, cu ochi îndurători, pe noi, cei ce venim cu credinţă şi din inimă mărturisim păcatele noastre cu cunoştinţă şi pocăinţă, voind a-Ţi aduce în acest loc jertfe curate şi nesângeroase; curăţeşte-o de întinăciunea ce i s-a făcut şi arat-o plină de curăţenia de mai înainte; Tu, Cel ce singur eşti însăşi curăţia şi sfinţenia firească şi Care singur poţi a sfinţi pe cei ce-şi întorc inima către Tine şi a ne curăţi deplin de conştiinţa cea vicleană, de toată**

îndoiala și nepriceperea. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

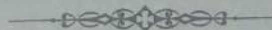
RUGĂCIUNE

ce se face la deschiderea bisericii în care din întâmplare a murit vreun om sau vreo vită, sau a fătat aceasta

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care, pentru bunătatea Ta cea multă și negrăită, ai binevoit ca biserica aceasta să se numească (numele hramului) spre locuința slavei Tale celei neapropiate și nedescrise, fiind sfințită cu lucrarea Preasfântului și de viață făcătorului Tău Duh, iar acum, pentru mulțimea păcatelor noastre, ai îngăduit a se spurca din întâmplarea morții neașteptate, ce a venit, prin uneltirea diavolului celui de la început ucigător de oameni, peste acest om, plăsmuit după chipul Tău (iar de a pierit vreo vită, zi așa: iar acum pentru mulțimea păcatelor noastre ai lăsat a se spurca prin uneltirea diavolească, cu moartea de vită necuvântătoare, care după sfântă legea Ta cea veche este necurată și nejertfită; iar de a fătat vita, zi așa: iar acum, după mulțimea păcatelor noastre, ai învoit a se spurca prin uneltire diavolească, cu fătare de vită necuvântătoare, care după

sfântă legea Ta cea veche este necurată și nejertfită), Însuți, iarăși, pentru mila Ta cea mare și nemăsurată, primind cererea noastră, a păcătoșilor și nevrednicilor Tăi robi, adusă Ție cu adevărată credință, curățește locașul acesta și altarul din el, prin venirea Sfântului Tău Duh; și înnoiește-i lui harul de mai înainte spre laudă neîmpiedicată, spre aducerea bineprimită a jertfei celei nesângeroase, spre slava și lauda bunătății Tale. Așa, Stăpâne al tuturor, Cel ce singur din fire ești curat și în totul sfânt și sfințești toate cu cuvântul Tău, și pe noi, care din toată inima Te lăudăm pe Tine, curățește-ne de toată întinăciunea trupului și a sufletului, de cugete îndoielnice și de conștiință iscoditoare. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

ce se citește când s-a făcut vreo reparație înăuntrul bisericii

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai arătat biserica aceasta întru locaș Ție, prin venirea Sfântului și de viață făcătorului Tău Duh, întru cinstita ungere, care a sfințit pe prooroci și pe apostoli, îngăduind a intra în sfântul Tău altar numai cei sfințiți de Tine; dar fiindcă această biserică sfințită întru

numele Tău și întru cinstea (numele hramului) ajunsese a nu se mai putea săvârși în ea Sfintele Tale Taine, din pricina stricăciunii în care era, a trebuit a se preface prin alți oameni, care nu au asupră-le sfântul dar al preoției. Deci, socotind că, umblând prin ea, acești oameni nesfințiți poate vor fi săvârșit oarecare lucruri necuviincioase, care ar aduce vreo întinare sfintei Tale biserici, venim acum cu credință și osârdie la Tine, Care ești adevărata curăție și sfințenie, și cu umilință ne rugăm, caută cu ochiul Tău cel milostiv și iarăși ne primește pe noi și curățește-o pe ea de întinăciunea ce i s-a întâmplat și o arată plină de curățenia și de sfințenia ce a avut mai înainte, ca să putem înălța în ea jertfe curate și fără de sânge; căci numai Tu singur poți să sfințești pe cei ce-și întorc inima către Tine, și să ne curățești pe noi în chip desăvârșit de sfatul viclean și de toată nepriceperea și îndoiala. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA
binecuvântării noului chivot în care se vor păstra Dumnezeieștile Taine ale Domnului nostru Iisus Hristos

Fiind pus noul chivot pe o masă cuviincios acoperită, în mijlocul bisericii, înaintea ușilor împărătești, preotul iese din altar prin ușile împărătești, îmbrăcat în epitrahil și felon, cu cădelnița și, tămâind

cruciș chivotul, începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 131

Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui. Cum s-a jurat Domnului și a făgăduit Dumnezeului lui Iacob: Nu voi intra în locașul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de odihnă; nu voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare și odihnă tâmplelor mele, până ce nu voi afla loc Domnului, locaș Dumnezeului lui Iacob. Iată, am auzit de chivotul Legii; în Efrata l-am găsit, în țarina lui Iaar. Intra-vom în locașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale. Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura. Din pricina lui David, robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău. Juratu-S-a Domnul lui David adevărul, și nu-l va lepăda. Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău, de vor păzi fiii tăi legământul Meu și mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăța pe ei, și fiii lor vor ședea până în veac pe scaunul tău. Că a ales Domnul Sionul, și l-a ales ca locuință Lui. Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el. Roadele lui le voi binecuvânta foarte; pe săracii lui îi voi sătura cu pâine. Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu mântuire și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi face să răsară puterea lui David; gătit-am făclie unsului Meu. Pe vrăjmașii lui îi voi îmbrăca cu rușine, iar pe dânsul va înflori sfințenia Mea.

Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai scaun cerul şi aşternut picioarelor Tale pământul, deşi toată făptura nu Te poate cuprinde, nici mintea îngerească şi omenească nu poate cuprinde şi spune după vrednicie mărirea slavei Tale; dar, pentru milostivirea milei şi a iubirii Tale de oameni, ai binevoit a Te cuprinde în chip de negrăit în pântecele Fecioarei, şi Dumnezeu fiind Te-ai făcut om adevărat; şi, pentru ca să mântuieşti pe om, ai dat credincioşilor spre mâncare Trupul şi Sângele Tău, sub forma văzută a pâinii şi a vinului; căci, deşi ca Dumnezeu eşti pretutindenea şi toate le împlineşti, dar ca Dumnezeu şi om în cer de-a dreapta Tatălui şezi, iar pe pământ cu adevărat voieşti a fi numai întru Preasfintele Taine ale Trupului şi ale Sângelui Tău; pentru aceea acum cu umilinţă Te rugăm, caută cu milă la rugăciunea noastră şi la vasul acesta, ce s-a făcut întru slava Ta, şi trimite asupra lui binecuvântarea Ta cea cerească; binecuvintează-l, curăţeşte-l şi sfinţeşte ca să fie el vrednic locaş şi mormânt nou şi păstrător al Sfintelor şi de viaţă făcătoarelor Taine, ale preasfântului Trup şi scumpului Tău Sânge. Că Tu eşti sfinţirea noastră şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. **Preotul:** Pace tuturor. **Strana:** Şi duhului tău. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecaţi. **Strana:** Ţie, Doamne.

Iar preotul citeşte în taină această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, pleacă urechea Ta şi mă auzi, Cel ce din milă şi iubire faţă de oameni Te-ai făgăduit a petrece cu noi nedespărţit până la sfârşitul veacului, trimite harul Preasfântului Tău Duh şi, prin stropirea cu această apă sfinţită, binecuvintează şi sfinţeşte vasul acesta, ce este făcut spre păstrarea Dumnezeieştilor Taine ale Trupului şi ale Sângelui Tău. Că Tu eşti Cel ce binecuvintezi şi sfinţeşti toate, Hristoase,Dumnezeul nostru, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Iar preotul, luând apă sfinţită, stropeşte cu ea chivotul, zicând:

Se sfinţeşte chivotul acesta, cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

Şi, făcând obişnuitul otpust al zilei, ia chivotul cel sfinţit şi-l duce pe Sfânta masă şi pune în el Dumnezeieştile Taine.

RÂNDUIALA
binecuvântării îmbrăcămintelor și acoperămintelor dumnezeiescului prestol și al jertfelnicului

Fiind puse îmbrăcămintele și acoperămintele pe o masă așezată înaintea ușilor împărătești, împreună cu un vas cu apă sfințită, iese preotul din altar, îmbrăcat în epitrahil și felon, și, tămâind cruciș, începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 92

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins, pentru că a întărit lumea care nu se va clinti. Gata este scaunul Tău de atunci, din veac ești Tu. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor, ridicat-au râurile valurile lor; dar mai mult decât glasul apelor clocotitoare, mai mult decât zbuciumul neasemuit al mării, minunat este, întru cele înalte, Domnul. Mărturiile Tale s-au adeverit foarte. Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule, Părinte atotțiitorule, Care ai poruncit pe muntele Sinai legiuitorului Tău, robului Tău Moise, a face deosebite înfrumusețări, acoperăminte și mahrame, spre a fi folosite la slujbele Cortului mărturiei și ale legiuitului Tău jertfelnic, precum atunci pe acelea cu milostivire primindu-le le-ai sfințit prin mâna lui Aaron, și acum pe acestea, cu sârguință Te rugăm ca, primindu-le cu milostivire, să le binecuvintezi, să le curățești și să le sfințești cu Duhul Tău cel Sfânt, prin mâna mea a păcătosului, făcându-le a fi vrednice spre acoperirea și învelirea dumnezeiescului prestol și a jertfelnicului iubitului Tău Fiu, al Domnului nostru Iisus Hristos. Că de la Tine de sus vine toată darea cea bună și tot darul desăvârșit și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului Tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul, plecând capul, citește această

Rugăciune

Pleacă, Doamne, urechea Ta și auzi-mă pe mine, nevrednicul robul Tău; și aceste acoperăminte ce s-au făcut spre trebuința sfântului altar și a jertfelnicului Hristosului Tău, prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvintează-le, curățește-le și le sfințește cu harul Tău cel atotsfințitor. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Și îndată preotul stropește acoperămintele, zicând:

Se sfințesc acoperămintele acestea cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin (de trei ori).

Și, făcând obișnuitul otpust, le ia preotul însuși și acoperă cu ele prestolul și jertfelnicul.

RÂNDUIALA
sfințirii vaselor de slujbă: discul, potirul, steluța, lingurița, fiecare în parte

Preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 22

Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi. La loc cu pășune, acolo m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul meu l-a întors, povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui. Că de voi și umbla în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat. Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic. Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Rugăciunea pentru sfințirea discului

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:

Stăpâne atotțiitorule, Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai dat lege lui Moise și rânduieli pentru slujbă și ai poruncit a se face și a se sfinți în templu, spre slava preasfântului Tău nume, vase de aur și argint, spre a se aduce Ție, Adevăratului Dumnezeului nostru, multe feluri de jertfe care au fost umbră și închipuirea jertfei adevărate și fără de sânge de acum, pe care ai poruncit să o facem noi și să o sfințim, Tu Însuți și acum, Iubitorule de oameni Doamne, binecuvintează discul acesta și îl sfințește pe dânsul cu puterea, cu lucrarea și harul Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, ca să se aducă Ție pe el jertfa cea adevărată, vie, fără de sânge și curățitoare, preacuratul Trup al marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Fiul Tău, Care pentru noi și pentru a noastră mântuire, o dată, S-a adus pe Sine pe Cruce, ca pe un jertfelnic, jertfă bineprimită Ție, Dumnezeului și Părintelui. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea pentru sfințirea potirului

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:

Stăpâne atotțiitorule, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm și cu smerenie cerem: trimite harul Preasfântului, a-toate-sfințitorului și de-viață-făcătorului Tău Duh peste potirul acesta și îl binecuvintează și îl curățește și îl sfințește pe el, precum ai binecuvântat și ai sfințit paharul preotului Tău, Melchisedec și paharul sfinților Tăi apostoli la Cina Hristosului Tău; și îl fă să fie vrednic de jertfelnicul Tău, ca să se aducă în el Ție, Dumnezeului și Părintelui celui milostiv, jertfă fără de sânge, Trupul și Sângele Unuia-Născut Fiului Tău, al Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu Care Ție și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul, plecându-și capul, zice în taină această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, caută acum spre rugăciunea mea, a nevrednicului robului Tău, și trimite bogăția binecuvântării Tale spre vasele acestea și le sfințește pe ele cu Duhul Tău cel Sfânt, prin stropirea cu această apă sfințită, ca să fie vrednice a cuprinde preasfântul Trup și cinstitul

Sânge al Hristosului Tău. Că Tu ești izvorul sfințirii și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și stropește vasele cu aghiasmă, zicând:

Se sfințesc vasele acestea cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciunea pentru sfințirea steluței

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai născut din Fecioară în peșteră și pe magi prin stea către închinăciunea Ta i-ai povățuit, Te rugăm acum cu smerenie, trimite binecuvântarea Ta cea cerească spre steluța aceasta și o binecuvintează și o sfințește pe ea, ca să fie vas vrednic spre slujirea Sfintelor Tale Taine și spre pomenirea și slava dumnezeiescului Tău Trup cel născut din Fecioară.

Că Tu ești Cel ce toate le binecuvintezi și le sfințești, Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată stropește steluța cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește steluța aceasta, cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea pentru sfințirea linguriței

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeule atotțiitorule, Cel ce, prin cărbunele cel luat cu cleștele de unul din serafimi, ai curățit buzele proorocului prin atingere și așa ai preînchipuit puterea dumnezeieștilor Taine, ale Trupului și Sângelui Hristosului Tău, caută acum cu milostivire spre rugăciunea noastră și trimite binecuvântarea Ta cea cerească peste lingurița aceasta și o binecuvintează și o sfințește pe ea, ca să fie vas vrednic spre luarea și darea preasfântului Trup și a scumpului Sânge al Hristosului Tău, Care se va da prin lingurița aceasta credinciosului Tău popor, spre curățirea de toată întinăciunea și spre iertarea păcatelor. Că Tu ești izvorul sfințirii și dătătorul tuturor bunătăților, și Ție slavă și închinăciune înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și stropește lingurița cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește lingurița aceasta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Se cade a ști că: ori de câte ori vasele acestea se vor înnoi sau se vor curăți cu mână nesfințită, de atâtea ori cu binecuvântare și sfințire, așa cum s-a arătat mai înainte, se cuvine a le sfinți; iar într-alt chip de vei face, de moarte vei greși, ca un batjocoritor al Tainelor lui Hristos.

Rugăciunea sfințirii acoperămintelor

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeule atotțiitorule, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină și îmbraci cerul cu nori și acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui, Te rugăm cu smerenie, caută acum spre smerita noastră rugăciune și trimite binecuvântarea Ta cea cerească peste acoperământul (acoperămintele) acesta și-l binecuvintează și-l sfințește ca să fie vrednic pentru acoperirea Sfintelor și dumnezeieștilor Taine, ale Trupului și Sângelui Hristosului Tău, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și stropesc acoperămintele cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește acoperământul (acoperămintele) acesta(ea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi se face obișnuitul sfârșit.

RÂNDUIALA
sfinţirii altor obiecte pentru cult, precum cădelniţa, căţuia, vasul pentru anaforă, copia, vasele pentru vin şi apă

Preotul face obişnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 25

Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutate am umblat şi, în Domnul nădăjduind, nu voi slăbi. Cercetează-mă, Doamne, şi mă cearcă; aprinde rărunchii mei şi inima mea. Că mila Ta este înaintea ochilor mei şi bine mi-a plăcut adevărul Tău. Nu am şezut în adunarea deşertăciunii, şi cu călcătorii de lege nu voi intra. Urât-am adunarea celor ce viclenesc, şi cu cei necredincioşi nu voi şedea. Spăla-voi întru cele nevinovate mâinile mele şi voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne, ca să aud glasul laudei Tale şi să spun toate minunile Tale. Doamne, iubit-am bunăcuviinţa casei Tale şi locul sălăşluirii slavei Tale. Să nu pierzi cu cei necredincioşi sufletul meu, şi cu vărsătorii de sânge viaţa mea, întru ale căror mâini sunt fărădelegi, şi dreapta cărora e plină de daruri. Iar eu întru nerăutatea mea am umblat; izbăveşte-mă, Doamne, şi mă miluieşte, că piciorul meu a stat întru dreptate; întru adunări Te voi binecuvânta, Doamne.

După aceea: Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori). Slavă Ţie, Dumnezeule. Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreţul: Doamne, miluieşte.

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule atotţiitorule, Dumnezeul părinţilor noştri, Care, prin Apostolul Pavel, vasul cel ales al Tău, ne-ai spus că toată zidirea Ta este bună şi nimic nu este de lepădat din cele sfinţite prin cuvântul Tău cel dumnezeiesc şi prin rugăciuni, Ţie ne rugăm, caută acum cu milostivire şi spre smerita noastră rugăciune şi spre vasul acesta, pe care l-a făcut robul Tău (N) pentru slava preasfântului Tău nume şi pentru slujirea sfântului Tău jertfelnic; binecuvintează-l şi-l sfinţeşte şi, spre slujba sfântului Tău altar, vrednic îl arată, prin milostivirea binecuvântării Tale celei cereşti şi prin rugăciunea noastră, a nevrednicilor Tăi robi slujitori; şi celor ce au făcut aceasta le dăruieşte, prin harul Tău cel ceresc, har şi iertare păcatelor şi fă-i părtaşi împărăţiei Tale. Că Tu eşti Dumnezeul milei şi al îndurărilor şi al iubirii de oameni şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi.

Şi preotul citeşte în taină această

Rugăciune

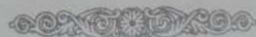
Doamne, Dumnezeul nostru, cu smerenie ne rugăm, caută spre rugăciunea noastră şi trimite binecuvântarea Ta peste vasul acesta şi prin stropirea cu această apă sfinţită, binecuvintează-l şi-l

sfinţeşte ca să fie vrednic slujbei sfântului altar. Că Tu eşti sfinţirea noastră şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul stropeşte obiectul cu aghiasmă, zicând:

Se sfinţeşte (numeşte vasul) acesta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Şi îndată se face obişnuitul sfârşit.

RÂNDUIALA
sfinţirii noilor veşminte: stiharul, epitrahilul, felonul, mânecuţele şi orarul diaconesc

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 132

Iată acum ce este bun şi ce este frumos, decât numai a locui fraţii împreună! Aceasta este ca mirul pe cap, care se coboară pe barbă, pe barba lui Aaron, care se coboară pe marginea veşmintelor lui. Aceasta este ca roua Ermonului, ce se coboară pe munţii Sionului, că unde este unire acolo a poruncit Domnul binecuvântarea şi viaţa, până în veac.

Slavă...,Şi acum...,Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreţul: Doamne, miluieşte.

Preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule atotţiitorule, Cel ce din început lucrezi toate cele de folos neamului omenesc şi ai voit a se face biserici de mână omenească în numele Tău şi pe acestea spre slava Ta le-ai sfinţit şi le-ai numit loc al sălăşluirii Tale, şi ai poruncit robului Tău Moise să facă veşminte arhiereşti şi preoţeşti şi alte feluri de podoabe spre bunăcuviinţa şi frumuseţea sfântului Tău altar, auzi cu milostivire rugăciunea noastră, şi veşmintele acestea (numeşte veşmintele ce se sfinţesc), care s-au făcut în cinstea şi preaslăvirea preasfântului Tău nume şi spre podoaba şi bunăcuviinţa slujitorilor sfântului Tău altar şi al Sfintelor Tale Taine binecuvintează-le, curăţeşte-le şi le sfinţeşte prin mine smeritul şi nevrednicul Tău rob, ca vrednice să se arate la slujirea Sfintelor Tale Taine, şi la toată preaslăvirea preasfântului Tău nume, şi să fie preoţilor ce vor sluji cu ele spre izbăvire şi acoperământ de toată uneltirea şi sminteala vrăjmaşului, spre a Ta bună plăcere şi spre câştigarea harului şi milostivirii Tale. Cu harul şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care eşti binecuvântat, şi cu Preasfântul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Și preotul citește această

Rugăciune

Stăpâne, Dumnezeule atotțiitorule, Dătătorul tuturor bunătăților, izvorul sfințeniei, caută spre rugăciunea noastră și spre veșmintele acestea, ca să fie spre întrarmarea, spre podoaba și bunăcuviința preoților Tăi slujitori, cu harul Preasfântului Tău Duh; și,prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvântate și sfințite le arată, și pe cei ce se vor îmbrăca să slujească Sfintele Tale Taine, fă-i vrednici și totdeauna bineplăcuți Ție. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată stropește veșmântul cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește veșmântul (veșmintele) acesta(ea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi se face obișnuitul sfârșit.

RÂNDUIALA sfințirii icoanelor Domnului nostru Iisus Hristos și ale praznicelor împărătești

Se pune icoana pe masă în mijlocul bisericii, iar preotul se îmbracă cu epitrahilul și felonul și, cădind cruciș, zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule...,

Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 88

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cânta. Din neam în neam voi vesti adevărul Tău cu gura mea, că pe veci ai întemeiat mila și ai așezat în ceruri adevărul Tău, când ai zis: «Făcut-am legământ cu aleșii Mei, juratu-M-am lui David, robul Meu: Până în veac voi întări seminția ta și voi zidi din neam în neam scaunul tău». Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne, și adevărul Tău, în adunarea sfinților. Că cine va fi asemenea Domnului în nori și cine se va asemăna cu Domnul între fiii lui Dumnezeu? Dumnezeu cel preaslăvit în sfatul sfinților, mare și înfricoșător este peste cei dimprejurul Lui. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este asemenea Ție? Tare ești, Doamne, și adevărul Tău împrejurul Tău. Tu stăpânești puterea mării și mișcarea valurilor ei Tu o potolești. Tu ai smerit ca pe un rănit pe cel mândru; cu brațul puterii Tale ai risipit pe vrăjmașii Tăi. Ale Tale sunt cerurile și al Tău este pământul; lumea și plinirea ei Tu le-ai întemeiat. Miazănoapte și miazăzi Tu ai zidit; Taborul și Ermonul în numele Tău se vor bucura. Brațul Tău este cu putere. Să se întărească mâna Ta, să se înalțe dreapta Ta. Dreptatea și judecata sunt temelia scaunului Tău. Mila și adevărul vor merge înaintea feței Tale. Fericit este poporul care cunoaște strigăt de bucurie; Doamne, în lumina feței Tale vor merge, și în numele Tău se vor bucura toată ziua, și întru dreptatea Ta se vor înălța. Că lauda puterii lor Tu ești și întru bunăvrerea Ta se va înălța puterea noastră.

Apoi: Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne atotțiitorule, Dumnezeul părinților noștri, Cel ce, voind să scapi pe poporul Tău, pe Israel, din înșelăciunea slujirii idolești și să-l ai pururea neabătut în cunoașterea și slujirea Ta, unul adevăratul Dumnezeu, cu îngrozire l-ai oprit să nu-și facă lui chip și asemănare potrivnică Ție, adevăratului Dumnezeu, la care să se închine și să slujească ca lui Dumnezeu; și iarăși ai poruncit prin Moise să se pună în cortul Legii Tale celei dintâi, asemănări și chipuri, adică, doi heruvimi de aur pe chivotul mărturiei și doi la colțurile curățitorului, iar pe catapeteasmă, mulțime de heruvimi cusuți, prin care să se slăvească nu numele dumnezeilor celor mincinoși și străini, ci numele cel de mare cuviință și preasfânt al Tău, unul adevăratul Dumnezeu; apoi prin Solomon ai pus în altar doi heruvimi de lemn de chiparos ferecați cu aur; și ai poruncit ca chivotul în care erau tablele cele de piatră, năstrapa de aur și toiagul lui Aaron, care arătau petrecerea Ta acolo cu oamenii și pomenirea slăvitelor Tale minuni și binefaceri să se cinstească cu frică, cu cutremur și cu închinăciune cuvenită lui Dumnezeu și să se facă tămâieri și rugăciuni înaintea lor; iar cinstea aceea ai primit-o cu îndurare, ca și cum ar fi fost adusă Ție Însuți; iar la plinirea vremii ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, Cel născut din femeie, din pururea Fecioara

Maria, Care, luând chip de rob și asemenea oamenilor făcându-Se, a zugrăvit icoana cea nefăcută de mână a preacuratului Său chip, punând mahrama pe sfânta Sa față și a trimis-o lui Avgar, domnul Edesei, și prin ea l-a vindecat de neputința lui; și tuturor, care se apropiau de ea cu credință și i se închinau, le da, prin minuni, nenumărate vindecări și multe faceri de bine.

Și noi, dar, o, bunule Stăpâne, Atotțiitorule, această icoană a preaiubitului Tău Fiu, în aducerea aminte a întrupării, a tuturor minunilor celor slăvite și a binefacerilor arătate neamului omenesc prin venirea Sa ca om pe pământ, am pus-o cu cinste înaintea slavei Tale, nu îndumnezeind-o, ci știind că cinstea icoanei se suie la cel zugrăvit pe ea. Și, căzând, cu sârguință ne rugăm: caută cu îndurare spre noi și spre icoana aceasta și, pentru întruparea și arătarea Unuia-Născut Fiului Tău, în a Cărui pomenire am zugrăvit-o, trimite asupra ei binecuvântarea Ta cea cerească și harul Preasfântului Duh și binecuvintează-o și sfințește-o și dă-i ei putere tămăduitoare și de toate meșteșugirile diavolești izgonitoare. Umple-o de binecuvântarea și puterea sfântului chip cel nefăcut de mână, pe care cu îndestulare le-a câștigat, prin atingerea de preasfânta și preacurata față a iubitului Tău Fiu; ca prin ea să se lucreze puteri și minuni pentru întărirea dreptei credințe și pentru mântuirea credinciosului Tău popor; ca toți, care înaintea ei ne vom închina Ție, Celui întru toate pu-

ternic, şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului Duh, şi cu credinţă Te vom chema şi ne vom ruga, auziţi să fim şi mila iubirii Tale de oameni să aflăm şi har să câştigăm, că Tu eşti sfinţirea noastră şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi.

Preotul citeşte în taină această

Rugăciune

Ia aminte, Doamne, Dumnezeul meu, din sfântul locaş şi de pe scaunul slavei împărăţiei Tale, şi cu îndurare trimite binecuvântarea Ta cea sfântă spre icoana aceasta; şi, prin stropirea cu această apă sfinţită, binecuvintează-o şi sfinţeşte-o pe ea; dă-i ei putere de tămăduire a toată durerea şi neputinţa; fă-o izgonitoare de toate uneltirile diavoleşti pentru toţi care cu credinţă către ea vor alerga şi înaintea ei Ţie se vor închina şi se vor ruga; şi pururea auzită şi bineprimită fie rugăciunea lor. Cu harul şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună eşti binecuvântat, cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi preotul, stropind icoana cu apă sfinţită, zice:

Se sfinţeşte icoana aceasta (sau: icoanele acestea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

După aceea, cădind icoana şi închinându-i-se, cântă troparul acesta, glasul al 2-lea:

Prea curatului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greşelilor noastre, Hristoase Dumnezeule, că de voie ai binevoit a Te sui cu trupul pe cruce, ca să scapi din robia vrăjmaşului pe cei ce i-ai zidit. Pentru aceasta cu mulţumire strigăm Ţie: toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuieşti lumea.

Şi, sărutând chipul, zice: Slavă..., Şi acum..., glasul al 2-lea:

Chipul Tău cel dumnezeiesc pe icoană închipuindu-l noi, Hristoase Dumnezeule, naşterea Ta cea din Fecioară luminat o cunoaştem, şi minunile Tale cele negrăite şi răstignirea Ta cea de bunăvoie, pomenind, le propovăduim; cu acestea demonii se gonesc şi cei rău-credincioşi în necazuri cu frică se tânguiesc, ca nişte împreună-părtaşi cu ei.

Şi îndată preotul face sfârşitul acesta:

Cel ce cu negrăită purtare de grijă, mai înainte de patima Sa cea de bunăvoie, a voit a închipui pe mahramă chipul cel nefăcut de mână al feţei Sale celei dumnezeieşti şi omeneşti, Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale şi ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, ca un bun şi iubitor de oameni. Amin.

RÂNDUIALA
sfinţirii icoanelor Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

Preotul face începutul precum s-a arătat mai sus la binecuvântarea icoanei Domnului nostru Iisus Hristos, până la citirea psalmului.

PSALMUL 44

Cuvânt bun răspuns-a inima mea; grăi-voi cântarea mea Împăratului. Limba mea este trestie de scriitor ce scrie iscusit. Împodobit eşti cu frumuseţea mai mult decât fiii oamenilor; revărsatu-s-a har pe buzele tale. Pentru aceasta te-a binecuvântat pe tine Dumnezeu, în veac. Încinge-te cu sabia ta peste coapsa ta, puternice, cu frumuseţea ta şi cu strălucirea ta. Încordează-ţi arcul, propăşeşte şi împărăţeşte, pentru adevăr, blândeţe şi dreptate, şi te va povăţui minunat dreapta ta. Săgeţile tale ascuţite sunt, puternice, în inima duşmanilor împăratului; popoarele sub tine vor cădea. Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiag de dreptate, toiagul împărăţiei Tale. Iubit-ai dreptatea şi ai urât fărădelegea; pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeul Tău, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decât pe părtaşii Tăi. Smirna şi aloea îmbălsămează veşmintele Tale; din palate de fildeş cântări de alăută Te veselesc; fiice de împăraţi întru cinstea Ta; şezut-a împărăteasa de-a dreapta Ta, îmbrăcată în haină aurită şi prea înfrumuseţată. Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău, că a dorit Împăratul frumuseţea ta, că El este Domnul tău. Şi se vor închina Lui fiicele Tirului cu daruri, feţei tale se vor ruga mai-marii poporului. Toată slava fiicei Împăratului este înăuntru, îmbrăcată cu ţesături de aur şi prea înfrumuseţată. Aduce-se-vor Împăratului fecioare în

urma ei, prietenele ei se vor aduce Ţie. Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie, aduce-se-vor în palatul Împăratului. În locul părinţilor tăi s-au născut ţie fii; pune-i-vei pe ei căpetenii peste tot pământul. Pomeni-vor numele tău în tot neamul; pentru aceasta popoarele te vor lăuda în veac şi în veacul veacului.

Apoi: Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai voit ca Fiul şi Cuvântul Tău cel împreună veşnic şi de o fiinţă să Se întrupeze din preacurata şi pururea Fecioara Maria şi, prin preacurată naşterea Lui din ea, făcând-o pe dânsa Născătoare de Dumnezeu, ai făcut-o mijlocitoare, rugătoare şi ajutătoare tuturor credincioşilor, caută acum asupra noastră, care cu umilinţă Te rugăm şi care o numim pe dânsa şi o credem a fi cu adevărat Născătoare de Dumnezeu şi cu credinţă o chemăm în rugăciunea cea către Tine. Prin rugăciunile ei fă să fie auzite cererile şi rugăciunile noastre şi trimite harul Preasfântului Tău Duh asupra icoanei acesteia, pe care robii Tăi au făcut-o în cinstea şi pomenirea ei. Binecuvintează-o cu binecuvântarea Ta cea cerească şi-i dă ei puterea şi tăria facerii de minuni. Fă-o vindecătoare şi izvor de tămăduiri tuturor celor ce în dureri se vor pleca în faţa ei şi vor cere de la Tine ajutor prin Născătoarea de Dumnezeu. Şi pe toţi,care înaintea acestei

icoane vor cinsti după vrednicie pe preabinecuvântata Fecioară și Maică a Domnului nostru Iisus Hristos, preaiubitul Tău Fiu, și ca pe o mijlocitoare a neamului creștinesc o vor chema în rugăciunea către Tine și în ajutor la nevoile și necazurile lor, învrednicește-i să dobândească izbăvire, apărare și grabnic ajutor. Dă-le lor cu milostivire iertare de greșeli și degrab să primească harul cerut de la Tine și să afle mila dorită de la iubirea Ta de oameni și părtași împărăției să fie cu îndurările Celui ce S-a născut dintr-însa cu trupul, ale Unuia-Născut Fiului Tău, Dumnezeului celui întrupat și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotțiitorule, Care ai voit a alege din tot neamul omenesc pe preacurata porumbiță și nepătata mielușea, pe pururea Fecioara Maria, ca să fie maică Unuia-Născut Fiului Tău, și ai sfințit-o spre sălaș Lui,prin venirea Preasfântului Duh, și ai făcut-o mai mărită și mai cinstită decât heruvimii și serafimii și mijlocitoare mai mărită decât toată făptura și rugătoare pentru neamul omenesc, prin rugăciunile și mijlocirea ei

binecuvintează și sfințește cu harul Tău, prin stropirea cu această apă sfințită, icoana aceasta, alcătuită în cinstea și pomenirea ei și pentru slava Celui născut dintr-însa, a Fiului Tău cel Unul-Născut și de o ființă, și pentru a Ta, Părintele Lui cel fără de început, și a Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh. Arat-o tuturor, care cu credință se vor ruga înaintea ei, vindecătoare de neputințele cele sufletești și trupești și liberare și acoperământ puternic de toate bântuielile vrăjmașilor; și fă să fie rugăciunile lor bineprimite la Tine. Cu îndurările Unuia-Născut Fiului Tău, Cel născut cu trupul dintr-însa, ale Domnului nostru Iisus Hristos, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul stropește icoana cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește icoana aceasta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

Și îndată se cântă troparele acestea ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul 1:

Sub milostivirea ta scăpăm, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Rugăciunile noastre nu le trece cu vederea în necazuri, ci ne izbăvește din nevoi, una curată și binecuvântată.

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă... glasul 1:

De la sfântă icoana ta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, tămăduiri și vindecări se dau cu îmbelșugare tuturor celor ce se grăbesc la ea cu credință și cheamă din inimă apărarea ta. Pentru aceea cercetează și neputința mea, Fecioară, și cu milostivire vindecă-mi rănile cele sufletești și trupești.

Și acum..., a Născătoarei, același glas:

Curată Fecioară, celor care cinstesc cu dragoste sfântă icoana ta și cu glas te mărturisesc adevărată Maică a lui Dumnezeu și cu credință se închină ție, arată-te păzitoare și mijlocitoare tare, depărtând de la dânșii tot răul, ca una care toate le porți.

După aceea: Cuvine-se cu adevărat... Și, sărutând icoana, preotul face sfârșitul obișnuit.

Se cade a ști că: dacă icoana va fi din praznicele Născătoarei de Dumnezeu, după sfințirea ei, mai întâi se cântă troparul și condacul praznicului și,apoi,troparele arătate mai sus.

RÂNDUIALA

sfințirii icoanei unuia sau a mai multor sfinți

Preotul face începutul, precum s-a arătat la sfințirea icoanei Domnului nostru Iisus Hristos, până la citirea psalmului.

PSALMUL 138

Doamne, cercetatu-m-ai și m-ai cunoscut. Tu ai cunoscut șederea mea și sacularea mea; Tu ai priceput gândurile mele de departe. Cărarea mea și firul vieții mele Tu le-ai cercetat, și toate căile mele mai dinainte le-ai văzut.

Că încă nu este cuvânt pe limba mea, și iată, Doamne, Tu le-ai cunoscut pe toate și pe cele din urmă și pe cele de demult; Tu m-ai zidit și ai pus peste mine mâna Ta. Minunată este știința Ta, mai presus de mine; este înaltă și n-o pot ajunge. Unde mă voi duce de la Duhul Tău, și de la fața Ta unde voi fugi? De mă voi sui în cer, Tu acolo ești. De mă voi pogorî în iad, de față ești. De voi lua aripile mele de dimineață și de mă voi sălășlui la marginile mării, și acolo mâna Ta mă va povățui și mă va ține dreapta Ta. Și am zis: Poate întunericul mă va acoperi și se va face noapte lumina dimprejurul meu. Dar întunericul nu este întuneric la Tine și noaptea ca ziua va lumina. Cum este întunericul ei, așa este și lumina ei. Că Tu ai zidit rărunchii mei, Doamne, Tu m-ai alcătuit în pântecele maicii mele. Te voi lăuda, că sunt o făptură așa de minunată. Minunate sunt lucrurile Tale și sufletul meu le cunoaște foarte. Nu sunt ascunse de Tine oasele mele, pe care le-ai făcut întru ascuns, nici ființa mea pe care ai auzit-o ca în cele mai de jos ale pământului. Cele nelucrate ale mele le-au cunoscut ochii Tăi și în cartea Ta toate se vor scrie; zi de zi se vor săvârși și nici una din ele nu va fi nescrisă. Iar eu am cinstit foarte pe prietenii Tăi, Dumnezeule, și foarte s-a întărit stăpânirea lor. Și-i voi număra pe ei și mai mult decât nisipul se vor înmulți. M-am sculat și încă sunt cu Tine. O, de ai ucide pe păcătoși, Dumnezeule! Bărbați vărsători de sânge, depărtați-vă de la mine! Aceștia Te grăiesc de rău, Doamne, și vrăjmașii Îți hulesc numele. Oare, nu pe cei ce Te urăsc pe Tine, Doamne, am urât și asupra vrăjmașilor Tăi m-am mâhnit? Cu ură desăvârșită i-am urât pe ei și mi s-au făcut dușmani. Cercetează-mă, Doamne, și cunoaște inima mea; încearcă-mă și cunoaște cărările mele și vezi de este calea fărădelegii în mine și mă îndreptează pe calea cea veșnică.

Apoi: Slavă...,Și acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule atotțiitorule, Dumnezeul părinților noștri, Care de demult în Legea Veche ai poruncit să se facă în Cortul mărturiei asemănare de heruvimi din lemn și din aur și de lucru cusut; Care și acum chipurile și asemănările sfinților plăcuți Ție nu le lepezi, ci le primești, pentru ca robii Tăi credincioși, privind la ele, să Te preaslăvească pe Tine, Care i-ai preamărit, și să se nevoiască a fi următori vieții și faptelor prin care aceia s-au învrednicit a dobândi harul Tău și împărăția Ta, Ție ne rugăm, caută și acum la această icoană (sau: la icoanele acestea) care s-a închipuit și s-a zugrăvit în cinstea și pomenirea sfântului Tău (sau: a sfinților Tăi) (N), și, cu binecuvântarea Ta cea cerească, binecuvintează-o și sfințește-o. Și tuturor celor ce o vor cinsti, se vor închina și se vor ruga Ție înaintea ei și vor chema în rugăciunea către Tine pe Sfântul (N), să le fii ascultător, milostiv și dătător darnic de tot binele, mântuindu-i de toată supărarea și nevoia și de toate durerile sufletești și trupești, învrednicindu-i harului și milei ce vor dori de la Tine, pentru rugăciunile sfântului Tău (sau: sfinților Tăi) (N). Că Tu ești izvorul sfințirii și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul citește în taină această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai zidit pe om după chipul și asemănarea Ta, iar prin neascultarea celui întâi-zidit făcându-se stricăcios, l-ai înnoit prin întruparea Hristosului Tău, Cel ce a luat chip de rob și cu asemănarea S-a făcut ca un om, și l-ai adus în întâia vrednicie între sfinții Tăi, a căror închipuire cu evlavie cinstind, cinstim pe sfinții Tăi care sunt chipul și asemănarea Ta; iar pe ei cinstindu-i, pe Tine Te cinstim și Te slăvim ca pe chipul cel dintâi. Pentru aceea Te rugăm, trimite harul Tău și, prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvintează și sfințește icoana aceasta (sau: icoanele acestea) pentru slava Ta și în cinstea și pomenirea sfântului Tău (sau: sfinților Tăi) (N). Și pe toți,care vor cinsti acest chip și vor aduce Ție rugăciunile lor înaintea lui, binecuvintează-i și-i învrednicește cu milostivire a afla har înaintea Ta. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și preotul stropește icoana cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește icoana aceasta (sau: icoanele acestea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

Şi îndată citeşte sau cântă troparul şi condacul sfântului sau sfinţilor ale căror sunt chipurile şi, sărutând icoana cu cinste, face obişnuitul sfârşit, pomenind şi pe sfântul a căruia este icoana.

RÂNDUIALA
binecuvântării şi sfinţirii clopotului

Se atârnă clopotul în aşa fel ca să poată fi stropit şi pe dinafară şi pe dinăuntru, mai înainte de a fi pus în clopotniţă, pentru a-l binecuvânta cu această binecuvântare. Dacă slujeşte arhiereul, se îmbracă cu toate veşmintele arhiereşti sau numai cu mantia, cu epitrahilul, cu omoforul şi mitra; iar dacă slujeşte numai preotul, se îmbracă cu epitrahilul şi cu sfita; apoi iese din biserică şi vine la clopot şi acolo, fiind pregătită apa sfinţită pe o masă acoperită cuviincios, face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc... (se cântă pe glasul al 6-lea), Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm (de 3 ori).

PSALMUL 148

Lăudaţi pe Domnul din ceruri, lăudaţi-L pe El întru cele înalte. Lăudaţi-L pe El toţi îngerii Lui, lăudaţi-L pe El toate puterile Lui. Lăudaţi-L pe El soarele şi luna, lăudaţi-L pe El toate stelele şi lumina. Lăudaţi-L pe El cerurile cerurilor şi apa cea mai presus de ceruri să laude numele Domnului, că El a zis şi s-au făcut, El a poruncit şi s-au zidit. Pusu-le-ai pe ele în veac şi în veacul veacului; lege le-a pus şi nu o vor trece. Lăudaţi pe Domnul toţi cei de pe pământ, balaurii şi toate adâncurile; focul, grindina, zăpada, gheaţa, viforul, toate îndepliniţi cuvântul Lui; munţii şi toate dealurile, pomii cei roditori şi toţi cedrii; fiarele şi toate

animalele, târâtoarele şi păsările cele zburătoare; împăraţii pământului şi toate popoarele, căpeteniile şi toţi judecătorii pământului; tinerii şi fecioarele, bătrânii cu tinerii să laude numele Domnului, că numai numele Lui s-a înălţat. Lauda Lui pe pământ şi în cer. Se va înălţa puterea poporului Lui. Cântare tuturor cuvioşilor Lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

Apoi PSALMUL 150

Lăudaţi pe Domnul întru sfinţii Lui; lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui. Lăudaţi-L pe El întru puterile Lui; lăudaţi-L pe El după mulţimea slavei Lui. Lăudaţi-L pe El în glas de trâmbiţă; lăudaţi-L pe El în psaltire şi în alăută. Lăudaţi-L pe El în timpane şi în horă; lăudaţi-L pe El în strune şi în organe. Lăudaţi-L pe El în chimvale bine răsunătoare; lăudaţi-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

După aceea: Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori).

Diaconul zice ectenia aceasta: Cu pace Domnului să ne rugăm, până la: Pentru cei ce călătoresc pe ape... şi îndată adaugă acestea:

Pentru ca să binecuvinteze clopotul acesta întru slava numelui Său, cu cereasca Sa binecuvântare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-i dea lui dar, ca toţi, care vor auzi sunetul lui, ziua sau noaptea, să se deştepte spre slava sfântului Său nume, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca, prin glasul sunetului lui, să se potolească, să se liniştească şi să înceteze toate vânturile cele rele şi furtunile, fulgerele, trăsnetele şi toate ceţurile cele stricătoare şi văzduhurile cele vătămătoare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să alunge toată puterea, viclenia și asuprirea vrăjmașilor celor nevăzuți de la toți credincioșii Săi care vor auzi glasul sunetului lui și să-i îndemne la plinirea poruncilor Sale, Domnului să ne rugăm.

Apoi continuă: Pentru ca să fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește, miluiește..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata..., iar preotul zice ecfonisul: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea...

PSALMUL 28

Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului mieii oilor, aduceți Domnului slavă și cinste; aduceți Domnului slavă numelui Său; închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui. Glasul Domnului peste ape; Dumnezeul slavei a tunat; Domnul peste ape multe. Glasul Domnului întru tărie, glasul Domnului întru mare cuviință. Glasul Domnului cel ce sfărâmă cedrii și va zdrobi Domnul cedrii Libanului. El face să sară Libanul ca un vițel; iar Ermonul, ca un pui de gazelă. Glasul Domnului, cel ce varsă para focului. Glasul Domnului, cel ce cutremură pustiul și va cutremura Domnul pustiul Cadeșului. Glasul Domnului dezleagă pântecele cerboaicelor. Glasul Domnului despoaie cedrii și va descoperi dumbrăvile și în locașul Lui, fiecare va spune: Slavă! Domnul va împărăți peste potop și va ședea Domnul Împărat în veac. Domnul tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvânta pe poporul Său cu pace.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care voind a fi totdeauna slăvit și închinat de toți credincioșii Tăi, în Legea Veche ai poruncit robului Tău, legiuitorului Moise, să facă trâmbițe de argint, iar fiilor

lui Aaron, preoților, să trâmbițeze cu ele când vor jertfi Ție, ca poporul Tău, auzind glasul trâmbiței, să fie gata a se închina Ție și să se adune ca să-Ți aducă jertfe; și, la războaie fiind chemați de glasul acelor trâmbițe, să se întrarmeze tare spre biruirea vrăjmașilor; și acum, Stăpâne Preasfinte, cu umilință Te rugăm, caută cu îndurare la rugăciunea noastră, a nevrednicilor robilor Tăi, și binecuvintează cu sfântă binecuvântarea Ta cea cerească și, cu harul Atotsfințitorului Tău Duh, sfințește clopotul acesta, care s-a făcut spre slujba Sfintei Tale Biserici și spre slava celui de mare cuviință și întru tot sfânt numele Tău. Varsă în el puterea darului Tău, ca, auzind credincioșii robii Tăi glasul sunetului lui, să se întărească în evlavie și în credință și bărbătește să se împotrivească tuturor asupririlor diavolești și, prin rugăciuni neîncetate și slavă aducând Ție, Adevăratului Dumnezeu, să le biruiască și la biserică spre rugăciunea și slava sfântului Tău nume, ziua și noaptea, cu grăbire să alerge. Și, prin glasul lui, să se domolească, să se liniștească și să înceteze furtunile, vânturile și grindinile, viforul și tunetele cele înfricoșătoare, fulgerele și văzduhurile cele vătămătoare. Căci Tu, Doamne, Dumnezeul nostru, nu numai prin făpturile Tale cele cu minte și însuflețite faci toate cele preaslăvite și minunate, câte le voiești spre slava Ta și spre mântuirea și folosul credincioșilor Tăi, ci și prin cele neînsuflețite, precum prin toiagul lui Moise și prin șarpele cel de aramă în pustiu; căci toate sunt cu putință la Tine și nimic nu-Ți este cu

neputință, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Cântărețul: Ție, Doamne. Și, plecând capetele toți credincioșii, preotul citește în taină această

Rugăciune

Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotțiitorule, Cel ce prin glasul de trâmbiță cel de șapte ori al preoților, care mergeau înaintea chivotului mărturiei, ai făcut să cadă și să se sfărâme zidurile cele tari ale Ierihonului și ai dat toate cele din cetate în mâinile poporului Tău, Tu, și acum, umple clopotul acesta de binecuvântarea Ta cea cerească, ca, glasul sunării lui auzindu-l puterile cele potrivnice ale văzduhului, să se depărteze de la curțile credincioșilor Tăi și toate săgețile lor cele aprinse, pornite asupra noastră, să se stingă; asemenea, trăsnetul fulgerelor, căderea grindinii și toată tulburarea cea vătămătoare a văzduhului fiind alungate și gonite de dreapta Ta cea atotputernică și tare, să se domolească, să se liniștească și să se depărteze; căci Tu prin mijlocitori lucrezi toate întru slava Ta, spre folosul și mântuirea noastră. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Părintelui celui fără de început, împreună cu Unul-Născut Fiul Tău și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și preotul, luând aghiasmă, stropește clopotul din patru părți pe din afară, mergând împrejur și zicând:

Se binecuvintează și se sfințește clopotul acesta prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

De asemenea, stropind și înăuntrul lui, în patru părți, zice aceleași. Apoi, luând cădelnița, tămâiază clopotul din patru părți. Pe când săvârșește el aceasta, cântărețul citește

PSALMUL 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: Bine, bine! Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: Slăvit să fie Domnul! Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu: Doamne, nu zăbovi.

După aceasta, diaconul zice: Înțelepciune, iar cântărețul: De la Numerii, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Și se citește

PAREMIA

(Numerii X, 1–10)

Și a grăit Domnul cu Moise, și a zis: Fă-ți două trâmbițe de argint; din ciocan să le faci, ca să fie pentru chemarea obștii și pentru plecarea taberei. Când se va trâmbița din ele, se va aduna toată obștea la ușa Cortului adunării. Când se va trâmbița numai din una, se vor aduna la tine toate căpeteniile cele mai mari ale lui Israel. Când veți însoți

sunetele cu strigăte, se vor ridica taberele cele dinspre răsărit. Când veţi însoţi a doua oară sunetele cu strigăte, se vor ridica taberele cele dinspre miazăzi. Când veţi însoţi a treia oară sunetele cu strigăte, se vor ridica taberele cele dinspre mare. Când veţi însoţi a patra oară sunetele cu strigăte, se vor ridica taberele cele dinspre miazănoapte. Să însoţiţi sunetele cu strigăte numai pentru plecare. Iar când chemaţi adunarea, să sunaţi, dar să nu însoţiţi sunetele cu strigăte. Din trâmbiţe vor suna preoţii, fiii lui Aaron; aceasta-i pentru voi lege veşnică din neam în neam. Când veţi merge la război, în pământul vostru, împotriva vrăjmaşilor care năvălesc asupra voastră, însoţiţi sunetele de trâmbiţă cu strigăte şi veţi fi pomeniţi înaintea Domnului Dumnezeului vostru şi veţi fi izbăviţi de vrăjmaşii voştri. În ziua voastră de bucurie, la sărbătorile voastre şi la lunile noi ale voastre, să trâmbiţaţi din trâmbiţe la arderile de tot ale voastre şi la jertfele voastre de împăcare, şi prin aceasta veţi fi pomeniţi înaintea Dumnezeului vostru. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

Apoi se cântă sau se citesc stihirile acestea:

Glasul al 2-lea:

Când, pentru mânia Ta cea pornită asupra noastră din pricina păcatelor noastre, pământul şi celelalte stihii se tulbură şi se învăluiesc, Doamne, auzind glasul acestui semn, ca pe al trâmbiţelor celor de argint ale lui Moise, să cauţi cu ochiul Tău cel milosârd şi să nu ne cerţi pe noi cu urgia Ta, ci, milostivindu-Te, să ne cruţi, izbăvindu-ne de certarea Ta cea înfricoşătoare, ca un milostiv.

Glasul 1:

Cel ce clatini temeliile pământului, Dumnezeule, şi singur mişti adâncul mării, ca Unul ce eşti ziditorul a toate, izbăveşte-ne de certarea Ta cea dreaptă, depărtând cu glasul semnului acestuia furtunile şi vânturile, tunetele şi fulgerele cele silnice, şi fă-ne totdeauna treji şi grabnici spre slăvirea Ta şi spre împlinirea sfintelor Tale porunci, ca un iubitor de oameni.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 4-lea:

Doamne, Cel ce odată la început toate le-ai zidit fără mijlocire, iar acum toate le faci prin mijlocire, depărtează prin glasul acestui sfinţit clopot toată nepurtarea de grijă şi lenea din inimile credincioşilor Tăi şi înrădăcinează în ei cu evlavie frica Ta; şi cu puterea Ta fă-i sârguitori la rugăciune şi grabnici la tot lucrul bun, cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor Tăi, ca un Mult-milostiv.

Apoi diaconul: Înţelepciune. Strana: Binecuvintează. Iar arhiereul sau preotul face obişnuitul sfârşit al zilei.

RÂNDUIALA
sfinţirii crucii şi a troiţei celei noi

Fiind aşezată o masă acoperită după cuviinţă înaintea sfintelor uşi împărăteşti, preotul iese din altar îmbrăcat cu epitrahilul şi cu felonul şi, cădind cruciş cinstita cruce, face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de trei ori) şi

PSALMUL 98

Domnul împărățește: să tremure popoarele; șade pe heruvimi: să se cutremure pământul. Domnul în Sion este mare și înalt peste toate popoarele. Să se laude numele Tău cel mare, că înfricoșător și sfânt este. Și cinstea împăratului iubește dreptatea. Tu ai întemeiat dreptatea; judecată și dreptate în Iacob Tu ai făcut. Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este! Moise și Aaron între preoții Lui, și Samuel, între cei ce cheamă numele Lui. Chemat-au pe Domnul și El i-a auzit pe ei, în stâlp de nor grăia către ei; căci păzeau mărturiile Lui și poruncile pe care le-a dat lor. Doamne, Dumnezeul nostru, Tu i-ai auzit pe ei; Dumnezeule, Tu Te-ai milostivit de ei și ai răsplătit toate faptele lor. Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați în Muntele cel sfânt al Lui, că sfânt este Domnul, Dumnezeul nostru!

Apoi: Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Doamne, miluiește (de 3 ori).

Și troparul, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu crucea Ta păzește pe poporul Tău (de trei ori).

Slavă..., condacul, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălțat pe cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruință asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace nebiruită biruință.

Și acum..., a Crucii și a Născătoarei, același glas:

Crucea cea făcătoare de viață a bunătății Tale, pe care ai dăruit-o nouă, nevrednicilor, Doamne, Ție o aducem cu rugăciune. Mântuiește pe poporul Tău cel credincios, pentru Născătoarea de Dumnezeu, care se roagă Ție pentru noi, Unule, Iubitorule de oameni.

Și îndată se cântă de trei ori troparul acesta, glasul al 6-lea:

Trimite harul Tău, Dătătorule de viață, și sfințește crucea aceasta; și arat-o pe ea la tot poporul să-i fie ajutor și întărire.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Și preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul slavei, Părinte atotțiitorule, Dumnezeule Savaot, Care, prin pomul vieții cel din mijlocul raiului, ai închipuit mai înainte crucea cea de viață făcătoare a Unuia-Născut Fiului Tău; și, în locul pomului neascultării, prin gustarea din care șarpele cel atotviclean pe strămoșii noștri și cu dânșii pe tot neamul omenesc i-a izgonit din rai și la moarte i-a adus, ai dăruit nouă semnul Crucii purtătoare de viață, pe care iubitul Tău Fiu, pironit fiind, a murit și cu moartea pe moarte a omorât și toată puterea diavolului a sfărâmat și viață lumii a dăruit, iar Bisericii Sale armă nebiruită, sfințire și acoperământ tare, și credinței întărire, și izbăvire de

toate cursele diavoleşti, şi nădejde tare de mântuire şi neruşinată, spre câştigarea vieţii. Pentru aceea, noi, robii Tăi, în dar învrednicindu-ne de multă mila Ta, mulţumitori fiind, slavă şi mulţumire şi smerită închinăciune aducem slavei Tale şi cu umilinţă ne rugăm să cauţi cu milostivire spre acest semn al Crucii, pe care credincioşii robii Tăi, din osârdie şi din credinţa cea tare şi din dragostea către Tine, au făcut-o spre însemnarea biruinţei Fiului Tău, a Domnului nostru Iisus Hristos şi a eliberării şi a mântuirii noastre. Şi trimite peste noi binecuvântarea Ta cea cerească; binecuvintează-o şi o sfinţeşte pe ea, şi umple-o de puterea şi binecuvântarea lemnului aceluia, pe care a fost pironit preasfântul Trup al Domnului nostru Iisus Hristos, Unul-Născut Fiul Tău, prin Care puterea diavolului s-a călcat şi noi, pământenii, eliberare am dobândit şi vieţii ne-am învrednicit.

Aşa Te rugăm pe Tine, Preasfinte Stăpâne, pentru sfintele patimi şi pentru vărsarea sfântului Sânge şi moartea cea făcătoare de viaţă a Unuia-Născut Fiului Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, pe care cu sfatul Tău, al lui Dumnezeu Tatăl cel fără de început şi al Preasfântului Tău Duh, de bunăvoie pentru mântuirea noastră pe lemnul Crucii le-a suferit; şi prin acelea lemnul crucii, care era oarecând spre pierzare făcătorilor de rău şi celor ce greşeau, l-a arătat a fi binecuvântat, sfânt, de viaţă dătător şi izbăvitor celor ce greşesc, pe care şi cu rugăciune Ţie îl aducem: trimite acum harul Preasfântului Tău

Duh peste acest semn al crucii şi-l binecuvintează, îl sfinţeşte şi-i dă lui ca să fie semn înfricoşător şi tare asupra tuturor vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi, spre izgonirea şi înfrângerea tuturor curselor ispitelor şi asupririlor diavoleşti. Iar poporului Tău să fie acoperământ puternic, credinţei întărire, nădejdii sprijinire, la războaie biruinţă şi sporire în toate faptele cele bune; şi tuturor celor ce se vor închina Ţie înaintea semnului acestuia şi rugăciuni vor aduce, să le fii milostiv ascultător şi îndurat împlinitor al tuturor cererilor celor către mântuire. Şi precum prin cruce lumea ai eliberat de osândirea păcatului, aşa pe robii Tăi, care cu credinţă, din suflet, aduc Ţie acest semn al crucii, cu puterea crucii iubitului Tău Fiu, pururea biruitor asupra păcatului arată-i a fi, şi le dăruieşte lor toate bunătăţile Tale cele pământeşti şi cereşti; şi, prin cruce, totdeauna spre bine pe toţi credincioşii povăţuind, du-i la primirea cununilor cereşti, că Tu eşti izvorul sfinţirii şi dătător bogat de toate bunătăţile şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul stropeşte cu aghiasmă crucea, zicând:

Se sfinţeşte această Cruce cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

Și îndată, luând cădelnița și stând cu bună cucernicie înaintea chipului Sfintei Cruci, o cădește cruciș, cântând:

Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne, și sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.

Se închină cu cucernicie până la pământ și sărută cinstita și sfințita Cruce. Asemenea și toți cei ce stau de față se închină și sărută cinstita Cruce.

Iar la strană se cântă stihira aceasta, glasul al 2-lea:

Veniți, credincioșilor, puterii Crucii să ne închinăm, căci pomul în rai a odrăslit moartea, iar acesta viață a înflorit, având pironit pe dânsul pe Domnul cel fără de păcat, de la Care toate limbile,luând nestricăciunea, strigăm: Cel ce prin Cruce moartea ai stricat și pe noi din înșelăciunea și chinuirea diavolului ne-ai liberat, Doamne, slavă Ție.

Și îndată se face sfârșitul: diaconul: **Înțelepciune.** Cântărețul: **Binecuvintează.**

Preotul:

Cel ce pe lemnul Crucii, pentru mântuirea noastră, S-a răstignit și moartea a binevoit a primi și a treia zi din morți a înviat, Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și cu rugăciunile tuturor sfinților Săi, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

RÂNDUIELI DE SLUJBE ȘI RUGĂCIUNI LA POSTURI ȘI PRAZNICE ÎMPĂRĂTEȘTI

RUGĂCIUNEA
ce se citește la Nașterea Domnului Iisus Hristos, înainte de împărtășirea credincioșilor

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeule atotțiitorule, când Te-ai născut din Fecioara Maria în Betleemul Iudeii, cu spaimă făpturile s-au minunat și lumea s-a bucurat de nașterea Ta; Cel ce ai făcut pe om după chipul și asemănarea Ta și i-ai dat lui Botezul spre pocăință; Care ne-ai adus pe noi în zilele acestea preacurate către înfrânarea patimilor spre nădejdea învierii; Cel ce ne călăuzești pe noi spre adevărul Dumnezeirii Tale și ai întărit inimile noastre și mintea a Te cunoaște pe Tine, Fiul lui Dumnezeu, Care ridici păcatele a toată lumea, Tu Dumnezeu, Care ridici păcatele a toată lumea, Tu acum, Stăpâne, Iubitorule de oameni, primește pe robii Tăi precum ai primit pe Petru, când se afunda în mare, și pe care, când s-a lepădat de Tine și a plâns cu amar, iarăși l-ai primit; primește acum,

Stăpâne, lacrimile, suspinul și pocăința robilor Tăi, precum ai primit pe desfrânata ce plângea și cu lacrimi uda picioarele Tale și cu perii capului le stergea ca să ia mila Ta; Cel ce ai primit pe tâlharul cel răstignit împreună cu Tine pe cruce și ai zis lui: astăzi vei fi împreună cu Mine în rai.

Căci am auzit glasul grăind și pe îngeri cântând, pe magi închinându-se cu daruri și pe Irod tulburându-se, că Dumnezeu S-a arătat cu trup spre mântuirea neamului omenesc. Pe Tine acum, Stăpâne, Iubitorule de oameni, toată făptura Te laudă, grăind: Hristos Se naște, slăviți-L; Hristos din ceruri, întâmpinați-L; Hristos pe pământ, înălțați-vă. Puterile îngerilor se bucură, cetele mucenicilor se veselesc, văzând slăvita și cinstita prăznuire; și toți cu vrednicie o lăudăm cu inima și cu buzele. Și acum, Bunule și Iubitorule de oameni Doamne, primește pe robii Tăi aceștia (N), cărora le pare rău de păcatele lor, cele știute și cele neștiute, cele de voie și cele fără de voie; și,cu știuta Ta iubire de oameni, primește plecarea genunchilor și postul robilor Tăi, ca,plinind poruncile Tale și ajungând acum la sfânta și cinstita Naștere, curați și fără prihană, să se împărtășească cu preacuratul Tău Trup și Sânge, al Domnului nostru Iisus Hrisos, a Căruia este slava, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

SLUJBA AGHIASMEI CELEI MARI

care se săvârșește la Botezul Domnului nostru Iisus Hristos

După ce zice preotul Rugăciunea Amvonului, ieșim cu toții la râu sau la locul unde este pregătită apa, mergând înaintea preotului cu sfeșnice, cu cădelnița, cu steaguri și cu icoane, iar cântăreții cântă acest tropar, glasul al 8-lea:

Glasul Domnului peste ape strigă, grăind: veniți de luați toți Duhul înțelepciunii, Duhul înțelegerii, Duhul temerii de Dumnezeu, al lui Hristos, Cel ce S-a arătat.

Apoi aceste tropare, același glas:

Astăzi firea apelor se sfințește și se desparte Iordanul și își oprește curgerea apelor sale, văzând pe Stăpânul botezându-Se.

Ca un om ai venit la râu, Hristoase Împărate, și Te sârguiești a lua botez de rob, Bunule, din mâinile Înaintemergătorului, pentru păcatele noastre, Iubitorule de oameni.

Slavă...,Şi acum..., acelaşi glas:

Către glasul celui ce striga în pustiu: gătiţi calea Domnului, venit-ai, Doamne, luând chip de rob, botez cerând, Cel ce nu ştii de păcat. Văzutu-Te-au apele şi s-au temut. Cutremuratu-s-a Înaintemergătorul şi a strigat, grăind: Cum va lumina sfeşnicul pe Lumină? Cum îşi va pune mâna robul pe Stăpânul? Sfinţeşte-mă pe mine şi apele, Mântuitorule, Cel ce ai ridicat păcatul lumii.

Şi ajungând la locul rânduit, îndată încep

PAREMIILE

Preotul sau diaconul zice: Înţelepciune.

Cântăreţul: Din Proorocia lui Isaia, citire:

(XXXV, 1–10)

Preotul sau diaconul zice: Să luăm aminte.

Aşa zice Domnul: Veseleşte-te pustiu însetat, să se bucure pustiul; ca şi crinul să înflorească. Şi va înflori şi se va bucura pustiul Iordanului şi mărirea Libanului se va da lui şi cinstea Carmelului; şi poporul meu va vedea slava Domnului, strălucirea Dumnezeului nostru. Întăriţi-vă voi, mâini slabe, şi prindeţi putere genunchi slăbănogi. Ziceţi celor slabi la inimă şi la cuget: «Întăriţi-vă şi nu vă temeţi. Iată Dumnezeul nostru! Cu judecată răsplăteşte şi va răsplăti; El va veni şi ne va mântui». Atunci se vor deschide ochii celor orbi şi urechile celor surzi vor auzi. Atunci va sări şchiopul ca cerbul şi limpede va fi limba gângavilor; că izvoare de apă vor curge în pustiu şi pâraie în pământ însetat. Pământul cel fără de apă se va preface în bălţi şi ţinutul cel însetat va fi izvor de apă. Acolo va fi veselia păsărilor, iarbă, trestie şi bălţi. Acolo va fi cale curată şi cale sfântă se va chema şi nu va trece pe acolo nimeni necurat şi nici nu va fi acolo cale întinată. Chiar şi cei fără de minte vor merge pe dânsa şi nu se vor rătăci. Şi nu va fi acolo leu, nici fiare cumplite nu se vor sui pe ea şi nici nu se vor afla acolo; ci vor merge pe ea cei mântuiţi şi cei răscumpăraţi de Domnul se vor întoarce. Şi vor veni în Sion în chiote de bucurie şi veselia cea veşnică va încununa capul lor. Lauda şi bucuria şi veselia îi vor ajunge pe aceştia şi vor fugi durerea, întristarea şi suspinarea.

Preotul sau diaconul zice: Înţelepciune.

Cântăreţul: Din Proocia lui Isaia, citire:

(LV, 1–13)

Preotul sau diaconul zice: Să luăm aminte.

Aşa grăieşte Domnul: Cei ce sunteţi însetaţi, mergeţi la apă, şi cei care nu aveţi argint, mergeţi de cumpăraţi şi mâncaţi, mergeţi şi cumpăraţi fără de argint şi fără de preţ vin şi grăsime. Pentru ce cheltuiţi argintul vostru pentru un lucru care nu hrăneşte şi câştigul muncii voastre pentru ceva care nu vă satură? Ascultaţi-Mă pe Mine şi veţi mânca cele bune şi întru bunătăţi se va desfăta sufletul vostru. Luaţi aminte cu urechile voastre şi mergeţi pe căile Mele. Ascultaţi-Mă pe Mine şi viu va fi sufletul vostru. Voi face cu voi legământ veşnic, dându-vă îndurările Mele cele făgăduite lui David. Iată, l-am făcut mărturie popoarelor, căpetenie şi stăpânitor peste neamuri. Iată, tu vei chema popoare pe care nu le ştii şi popoare care pe tine nu te-au cunoscut vor alerga la tine, pentru Domnul Dumnezeul tău şi

pentru Sfântul lui Israel, căci El te preamăreşte. Căutaţi pe Domnul cât Îl puteţi găsi, strigaţi către Dânsul cât El este aproape de voi. Cel rău să lase calea lui şi omul cel nelegiuit vicleniile lui şi să se întoarcă spre Domnul, căci El Se va milostivi de dânsul şi către Dumnezeul nostru cel mult iertător. Căci gândurile Mele nu sunt ca gândurile voastre şi căile Mele ca ale voastre, zice Domnul. Şi cât de departe sunt cerurile de la pământ, aşa de departe sunt căile Mele de căile voastre şi cugetele Mele de cugetele voastre. Precum se coboară ploaia şi zăpada din cer şi nu se mai întoarce până nu adapă pământul şi-l face de răsare şi rodeşte şi dă sământă semănătorului şi pâine spre mâncare, aşa va fi cuvântul Meu care iese din gura Mea; el nu se întoarce către Mine fără să dea rod, ci el face voia Mea şi îşi îndeplineşte rostul lui. Şi voi cu veselie veţi ieşi şi în pace veţi fi călăuziţi; munţii şi colinele vor izbucni în strigăte de veselie înaintea voastră şi toţi copacii câmpului vor bate din palme! În locul spinilor va creşte chiparosul şi în locul urzicii va creşte mirtul. A Domnului fi-va slava, spre veşnică şi nepieritoare pomenire.

Preotul sau diaconul zice: **Înţelepciune.**

Cântăreţul: **Din Proorocia lui Isaia, citire:**

(XII, 3–6)

Preotul sau diaconul zice: **Să luăm aminte.**

Acestea zice Domnul: Veţi scoate apa cu veselie din izvoarele mântuirii şi veţi zice în ziua aceea: «Lăudaţi pe Domnul, chemaţi numele Lui, vestiţi printre neamuri lucrările Lui, daţi de ştire că înalt este numele Lui! Cântaţi în strune pe Domnul, căci El a făcut fapte strălucite! Să ştie

aceasta tot pământul! Săltaţi şi vă veseliţi locuitori ai Sionului, căci mare este în mijlocul vostru Sfântul lui Israel!.

Diaconul: **Să luăm aminte.** Preotul: **Pace tuturor.**

Cântăreţul: **Şi duhului tău.**

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea şi Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: **Domnul este apărătorul vieţii mele, de cine mă voi înfricoşa?**

APOSTOLUL

Diaconul: **Înţelepciune.**

Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(X, 1–4)

Fraţilor, nu voiesc ca voi să nu ştiţi că părinţii noştri au fost toţi sub nor şi că toţi au trecut prin mare. Şi toţi, întru Moise, au fost botezaţi în nor şi în mare. Şi toţi au mâncat aceeaşi mâncare duhovnicească; şi toţi aceeaşi băutură duhovnicească au băut, pentru că beau din piatra duhovnicească ce îi urma. Iar piatra era Hristos.

Preotul: **Pace ţie.** Cântăreţul: **Şi duhului tău. Aliluia,** glasul al 6-lea.

Stih:

Glasul Domnului peste ape, Dumnezeul slavei a tunat.

EVANGHELIA

Diaconul: **Înţelepciune, drepţi...**

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire:

(I, 9–11)

În vremea aceea, Iisus a venit din Nazaretul Galileii şi S-a botezat în Iordan, de către Ioan. Şi, îndată, ieşind din apă, a văzut cerurile deschise şi Duhul ca un porumbel coborându-Se peste

El. Şi glas s-a făcut din ceruri: Tu eşti Fiul Meu cel iubit, întru Tine am binevoit.

După aceea, diaconul zice ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta şi pentru cei ce cu credinţă, cu evlavie şi cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoţime şi întru Hristos diaconime şi pentru tot clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru mai marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânt locaşul acesta, pentru ţara aceasta şi pentru toate oraşele şi satele şi pentru cei ce cu credinţă vieţuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea văzduhului, pentru îmbelşugarea roadelor pământului şi pentru vremuri paşnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat şi prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce pătimesc, pentru cei robiţi şi pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfinţească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea şi cu pogorârea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se pogoare peste apa aceasta lucrarea cea curăţitoare a Treimii, Celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta tămăduitoare sufletelor şi trupurilor şi izgonire a toată puterea cea potrivnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dăruiască apei acesteia harul izbăvirii şi binecuvântarea Iordanului, cu puterea, cu lucrarea şi cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se zdrobească satana sub picioarele noastre şi să se risipească tot sfatul viclean, care se porneşte asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne scoată pe noi Domnul Dumnezeul nostru din toată vrăjmăşia şi ispita, care ne stau împotrivă, şi să ne facă vrednici de bunătăţile cele făgăduite, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoştinţei şi a dreptei credinţe, prin venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită Domnul Dumnezeu binecuvântarea Iordanului şi să sfinţească apa aceasta, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă apa aceasta dar de sfinţenie şi curăţire de păcate, spre tămăduirea sufletelui şi a trupului şi spre tot folosul de trebuinţă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta curăţitoare spre viaţa veşnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate apa aceasta izgonitoare de toată bântuiala vrăjmaşilor celor văzuţi şi nevăzuţi, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce o vor lua şi o vor primi spre sfinţirea caselor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta curăţire sufletelor şi trupurilor tuturor celor ce o vor lua cu credinţă şi vor gusta dintr-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne învrednicim noi să ne umplem de sfinţenie, prin gustarea din apa aceasta, cu venirea cea nevăzută a Duhului Sfânt, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă Domnul Dumnezeu glasul rugăciunii noastre, al celor păcătoşi, şi să ne mântuiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim noi izbăviţi de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi Pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii să o pomenim.

Pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonis:

Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

În timp ce diaconul zice ectenia, preotul se roagă, citind în taină aceasta

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeule, Fiule Unule-Născut, Care eşti în sânul Tatălui, Dumnezeule cel adevărat, Izvorul vieţii şi al nemuririi, Lumina cea din Lumină, Care ai venit în lume să o luminezi pe ea, luminează cugetul nostru cu Duhul Tău cel Sfânt şi ne primeşte pe noi, care aducem Ţie slavă şi bună mulţumire pentru lucrurile Tale cele din veci mari şi minunate şi pentru mântuitoarea Ta rânduială cea din veacurile cele mai de pe urmă, când Te-ai îmbrăcat în trupul nostru cel neputincios şi sărac şi Te-ai umilit până la măsura de rob, Împărate al tuturor. Suferit-ai încă şi a Te boteza în Iordan de mâna robului, ca, sfinţind firea apelor, Tu, Cel ce eşti fără de păcat, să ne faci nouă cale către naşterea cea de-a doua, prin apă şi prin Duh, şi să ne întorci pe noi la slobozenia cea dintâi. Deci, prăznuind pomenirea acestei taine dumnezeieşti, ne rugăm Ţie, Stăpâne, Iubitorule de oameni, stropeşte şi peste noi, nevrednicii robii Tăi, după făgăduinţa Ta cea dumnezeiască, apa cea curăţitoare, darul milostivirii Tale, ca să fie bineprimită bunătăţii Tale cererea noastră, a păcătoşilor, pentru apa aceasta; şi printr-însa să se dăruiască nouă şi tot poporului Tău celui credincios binecuvântarea Ta,

spre slava sfântului şi închinatului Tău nume. Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfârşind diaconul ectenia, preotul începe cu glas mare Rugăciunea aceasta, făcută de Sofronie, patriarhul Ierusalimului:

Domnului să ne rugăm.

Treime mai presus de fire, preabună, preadumnezeiască, atotputernică, a toate văzătoare, nevăzută, nepătrunsă, făcătoarea fiinţelor celor înţelegătoare şi a firilor celor cuvântătoare; bunătatea cea firească, lumina cea neapropiată, Care luminezi pe tot omul care vine în lume, străluceşte şi întru mine, nevrednicul slujitorul Tău! Luminează-mi ochii minţii mele, ca să îndrăznesc a lăuda binefacerea şi puterea Ta cea nemăsurată. Fie bineprimită rugăciunea ce se aduce de mine pentru poporul ce stă înainte. Să nu oprească păcatele mele venirea aici a Sfântului Tău Duh. Ci mă iartă, Ceea ce eşti preabună, ca să strig către Tine fără de osândă şi să grăiesc şi acum: Te slăvim pe Tine, Stăpâne, Iubitorule de oameni, atotţiitorule Împărate, Cel ce eşti mai înainte de veci. Te slăvim pe Tine, Ziditorule şi Făcătorule a toate. Te slăvim pe Tine, Fiule al lui Dumnezeu, Unule-Născut, Cel ce eşti fără tată din mamă şi fără mamă din Tată. Că la praznicul ce a trecut Prunc Te-am văzut, iar la acesta de acum

desăvârşit Te vedem pe Tine, Cel ce Te-ai arătat desăvârşit, Dumnezeul nostru, din Cel desăvârşit.

Că astăzi ne-a sosit nouă tuturor vreme de praznic şi ceata sfinţilor cu noi se adună, şi îngerii cu oamenii împreună-prăznuiesc. Astăzi, harul Sfântului Duh, în chip de porumbel, peste ape se pogoară. Astăzi, Soarele cel neapus a răsărit, şi lumea cu lumina Domnului se luminează. Astăzi, luna cu raze luminoase luminează pământul. Astăzi, stelele cele luminoase, cu lumina strălucirii lor, lumea înfrumuseţează. Astăzi, norii roureazā din cer omenirii ploaia dreptăţii. Astăzi, Cel nefăcut, de bunăvoia Sa, este atins cu mâna de către făptura Sa. Astăzi, Proorocul şi Înaintemergătorul se apropie de Stăpânul şi cu frică stă înaintea Lui, văzând pogorârea lui Dumnezeu la noi. Astăzi, apele Iordanului se prefac în vindecări, cu venirea Domnului. Astăzi, toată făptura se adapă cu curgeri tainice. Astăzi, păcatele oamenilor se curăţesc în apele Iordanului. Astăzi, raiul s-a deschis oamenilor şi Soarele dreptăţii ne luminează nouă. Astăzi, apa cea amară, care era în vremea lui Moise, se preface în dulceaţă poporului, cu venirea Domnului. Astăzi, ne-am izbăvit de plânsul cel vechi şi ca un Israel nou ne-am mântuit. Astăzi, ne-am izbăvit de întuneric şi cu lumina cunoştinţei de Dumnezeu ne-am luminat. Astăzi, întunericul lumii se risipeşte cu arătarea Dumnezeului nostru. Astăzi, toată făptura se luminează de sus ca o făclie. Astăzi, înşelăciunea se surpă şi cale

de mântuire ne lucrează nouă venirea Stăpânului. Astăzi, cele de sus cu cele de jos împreună-prăznuiesc, şi cele de jos cu cele de sus împreună-vorbesc. Astăzi, obştea cea sfinţită şi mult vestită a ortodocşilor se bucură. Astăzi, Stăpânul merge la Botez, ca să ridice firea omenească la înălţime. Astăzi, Cel neplecat Se pleacă robului Său, ca să ne libereze pe noi din robie. Astăzi, împărăţia cerurilor am dobândit, iar împărăţia Domnului nu are sfârşit. Astăzi, pământul şi marea şi-au împărţit bucuria lumii şi lumea s-a umplut de veselie.

Te-au văzut apele, Dumnezeule, Te-au văzut apele şi s-au temut. Iordanul s-a întors înapoi, văzând Focul Dumnezeirii pogorându-Se trupeşte şi intrând într-însul. Iordanul s-a întors înapoi, văzând pe Sfântul Duh în chip de porumbel pogorându-Se şi zburând împrejurul Tău. Iordanul s-a întors înapoi, văzând pe Cel nevăzut în chip văzut, pe Făcătorul întrupat, pe Stăpânul în chip de rob. Iordanul s-a întors înapoi şi munţii au săltat văzând pe Dumnezeu întrupat; iar norii au dat glas, mirându-se de Cel ce a venit, Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, prăznuire stăpânească văzând astăzi în Iordan şi pe Cel ce moartea neascultării şi boldul înşelăciunii şi legătura iadului în Iordan a afundat şi a dăruit lumii Botezul mântuirii. Pentru aceasta şi eu, păcătosul şi nevrednicul slujitorul Tău, mărturisind slăvitele Tale minuni, de frică fiind cuprins, cu umilinţă strig către Tine:

Şi îndată preotul zice de trei ori cu glas mare:

Mare eşti, Doamne, şi minunate sunt lucrurile Tale, şi nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale.

Apoi continuă:

Că Tu, cu voia Ta, pe toate le-ai adus dintru neființă întru fiinţă. Cu puterea Ta ţii făptura şi cu purtarea Ta de grijă chiverniseşti lumea. Tu din patru stihii ai întocmit făptura şi cu patru vremi ai încununat curgerea anului. De Tine se cutremură toate puterile îngereşti. Pe Tine Te laudă soarele. Pe Tine Te slăveşte luna. Ţie se supun stelele. Pe Tine Te ascultă lumina. De Tine se îngrozesc adâncurile. Ţie slujesc izvoarele. Tu ai întins cerul ca un cort. Tu ai întărit pământul peste ape. Tu ai îngrădit marea cu nisip. Tu ai revărsat aerul spre răsuflare. Puterile îngereşti Ţie slujesc şi cetele arhanghelilor Ţie se închină. Heruvimii cei cu ochi mulţi şi serafimii cei cu câte şase aripi, împrejur stând şi zburând, de frica slavei Tale celei neapropiate se acopăr. Că Tu, Dumnezeu fiind, necuprins de gând şi de cuvânt şi fără de început, ai venit pe pământ, chip de rob luând, întru asemănarea omenească făcându-Te. Că n-ai suferit, Stăpâne, pentru îndurările milei Tale, să vezi neamul omenesc chinuit de diavolul; ci ai venit şi ne-ai mântuit pe noi. Mărturisim harul Tău, vestim mila Ta, nu tăinuim facerea Ta de bine. Toată firea omenească ai izbăvit-o; pântecele Fecioarei l-ai sfinţit cu naşterea Ta. Toată făptura Te laudă pe

Tine, Cel ce Te-ai arătat. Că Tu, Dumnezeul nostru, pe pământ Te-ai arătat şi cu oamenii împreună ai vieţuit. Tu, trimiţând din cer Duhul Tău cel Sfânt, ai sfinţit apele Iordanului, şi capetele balaurului care se încuibaseră acolo le-ai zdrobit.

Şi preotul binecuvintează de trei ori apa, afundând în chipul crucii mâna în apă şi, de fiecare dată, zice:

Tu Însuţi, dar, Iubitorule de oameni Împărate, vino şi acum, prin pogorârea Sfântului Tău Duh, Care sfinţeşte toate, şi sfinţeşte apa aceasta.

Apoi continuă:

Şi-i dă ei harul izbăvirii şi binecuvântarea Iordanului. Fă-o pe dânsa izvor de nestricăciune, dar de sfinţenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diavolilor pieire, îndepărtare puterilor celor potrivnice, plină de putere îngerească. Ca toţi, cei ce se vor stropi şi vor gusta dintr-însa, să o aibă spre curăţirea sufletelor şi a trupurilor, spre vindecarea patimilor, spre sfinţirea caselor şi spre tot folosul de trebuinţă. Căci Tu eşti Dumnezeul nostru, Cel ce ai înnoit prin apă şi prin Duh firea noastră cea învechită de păcat. Tu eşti Dumnezeul nostru, Care, pe vremea lui Noe, cu apă ai înecat păcatul. Tu eşti Dumnezeul nostru, Care prin mare şi prin Moise ai liberat neamul evreiesc din robia lui Faraon. Tu eşti Dumnezeul nostru, Care ai despicat piatra în pustiu şi au curs ape şi râurile s-au umplut de apă, şi pe poporul Tău cel însetat l-ai adăpat. Tu eşti Dumnezeul nostru

Care, cu apă şi cu foc, prin Ilie, ai izbăvit pe Israel din rătăcirea lui Baal.

Preotul binecuvintează de trei ori apa cruciş şi, de fiecare dată, zice:

Însuţi şi acum, Stăpâne, sfinţeşte apa aceasta, cu Duhul Tău cel Sfânt.

Apoi continuă:

Dă tuturor celor ce se vor atinge de dânsa şi se vor stropi şi o vor gusta: sfinţire, sănătate, curăţire şi binecuvântare.

Şi miluieşte, Doamne, pe binecredinciosul popor român de pretutindeni, pe cârmuitorii ţării noastre, pe mai marii oraşelor şi ai satelor şi pe iubitoarea de Hristos oaste.

Adu-Ţi aminte, Doamne, de Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [de (Înalt-) Prea Sfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)] şi de cinstita preoţime şi întru Hristos diaconime şi de tot clerul şi de poporul ce stă înainte şi de fraţii noştri care, din binecuvântate pricini, nu sunt de faţă şi-i miluieşte pe dânşii şi pe noi, după mare mila Ta, pentru ca, şi de stihii şi de oameni şi de îngeri şi de cele văzute şi de cele nevăzute, să fie slăvit numele Tău cel preasfânt, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi.

Preotul, plecându-şi capul, zice în taină această

Rugăciune

Pleacă, Doamne, urechea Ta şi ne auzi pe noi Tu, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan şi ai sfinţit apele, şi ne binecuvintează pe noi, pe toţi, care, prin plecarea capului nostru, arătăm semnul supu-

nerii; și ne învrednicește a ne umple de sfințenia Ta, prin gustarea și stropirea cu apa aceasta; și să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului și a trupului.

Apoi, cu glas:

Că Tu ești sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta preotul, luând Sfânta Cruce și busuiocul, le afundă în apă, făcând chipul crucii și, scoțându-le, le ține în amândouă mâinile; și face aceasta de trei ori, cântând de fiecare dată troparul acesta, glasul 1:

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te; și Duhul, în chip de porumbel, a adeverit întărirea cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, slavă Ție.

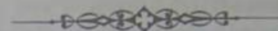
Și stropind tot poporul cu apă sfințită, se întoarce în biserică, cântând stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Să cântăm, credincioșii, mărimea binefacerii lui Dumnezeu către noi, că, făcându-Se om, pentru păcatele noastre, pentru curățirea noastră Se curățește în Iordan Cel singur curat și nestricăcios, sfințindu-ne pe noi și apele și zdrobind capetele balaurilor în apă. Deci să luăm apă cu mulțumire, fraților, căci celor ce o iau cu credință, se dă în chip nevăzut harul Duhului, de la Hristos, Dumnezeul și Mântuitorul sufletelor noastre.

Apoi: **Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac** (de 3 ori) și Psalmul 33: **Binecuvânta-voi pe Domnul în toată vremea...**

Și sfârșitul acesta:

Cel ce în Iordan, de la Ioan, a primit a Se boteza, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și pentru rugăciunile tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

RUGĂCIUNE
ce se citește, după Sfânta Liturghie, la începutul Postului Mare și la începutul fiecărui post

Domnului să ne rugăm.

Nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt departe pe mare, Dumnezeul nostru, Care mai înainte ai rânduit prin Legea cea veche și cea nouă aceste patruzeci de zile, la care ne-ai învrednicit acum să ajungem; de la Tine cerem și Ție ne rugăm, întărește-ne cu puterea Ta, ca să ne nevoim într-însele cu bună nevoință, spre slava numelui Tău celui sfânt și spre iertarea păcatelor noastre, pentru omorârea patimilor și stârpirea a tot păcatul, pentru ca prin pocăință împreună cu Tine răstignindu-ne și îngropându-ne, să ne sculăm din faptele cele moarte și să petrecem cu bună plăcere înaintea Ta în toate zilele noastre. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului

și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea salciei în Duminica Floriilor

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care șezi pe heruvimi; Cel ce ai arătat puterea Ta și ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, ca să mântuiască lumea prin Crucea, prin îngroparea și prin învierea Sa; Căruia, venind în Ierusalim spre patima cea de bunăvoie, poporul, care ședea întru întuneric și în umbra morții, luând semnele biruinței, ramuri de copaci și stâlpări de finic, I-a prevestit învierea, Însuți, Stăpâne, păzește-ne și pe noi, care urmând acelora purtăm în mâini ramuri de copaci în această zi de înainte-prăznuire. Și precum pe acele popoare și pe acei prunci care Ți-au strigat Ție: osana, apără-ne și pe noi, ca, prin laude și cântări duhovnicești, să ne învrednicim de dătătoarea de viață învierea cea de a treia zi, în Hristos Iisus Domnul nostru, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ

în Sfânta și Marea Joi, al celui între sfinți părintelui nostru Ioan Gură de Aur, arhiepiscopul Constantinopolului

Binecuvintează, părinte.

Iubiților și preadoriților mei frați, care v-ați adunat în sfânta lui Dumnezeu biserică, ca să slujiți Dumnezeului celui viu în cuvioșie și dreptate, și cu frică să vă împărtășiți cu Sfintele, preacuratele, nemuritoarele și înfricoșătoarele Taine ale lui Hristos, ascultați-mă pe mine smeritul și nevrednicul, căci nu sunt eu cel ce grăiesc și vă învăț pe voi, ci harul Preasfântului și de viață făcătorului Duh; nu grăiesc de la mine, ci precum m-am învățat din dumnezeieștile canoane și de la purtătorii de Dumnezeu părinți; și precum a primit Biserica de la înțelepții și dumnezeieștii Apostoli, așa grăiesc și eu însumi smeritul și cel mai mic dintre toți. Faptele voastre nu le știu; îndeletnicirile nu le cunosc; și pentru aceea fiind cuprins de frica lui Dumnezeu, vă sfătuiesc pe fiecare dintre voi, pe bărbați și pe femei, pe cei mici și pe cei mari: nimeni dintre voi, vinovat fiind de păcat și mustrat de cugetul său, mai înainte de a se pocăi și a se spovedi, să nu cuteze cu nebăgare de seamă să se apropie și să se atingă de acest foc dumnezeiesc, pentru că Dumnezeul nostru este foc mistuitor; și celor ce se apropie cu credință și cu frică, ca de Dumnezeu Împăratul și Judecătorul nostru al tuturor, le arde și le mistuie păcatele, iar sufletele le luminează și le sfințește; dar celor necredincioși și celor ce se

apropie cu batjocură, le arde și le mistuie sufletele și trupurile. Pentru aceasta între voi mulți adorm bolnavi și neputincioși, adică mulți mor nespovediți și neîndreptați.

În sfârșit, vă rog, frații mei, și zic: nici jurător sau călcător de jurământ, sau mincinos, sau clevetitor, sau desfrânat, sau preadesfrânat, sau sodomit, sau răpitor, sau bețiv, sau hulitor, sau cu pizmă asupra fratelui său, sau ucigaș, sau vrăjitor, sau fermecător, sau otrăvitor, sau descântător, sau ghicitor, sau tâlhar, sau eretic să nu vină nespovedit și nepregătit, nici să se atingă, sau să se apropie de înfricoșătoarele Taine ale lui Hristos, pentru că înfricoșător este a cădea în mâinile lui Dumnezeu celui viu; căci mai tăios este cuvântul lui Dumnezeu decât sabia cea cu două ascuțișuri, care ajunge până la încheieturi și până la creieri și până la oase și până la gânduri și până la inimă. Deci vedeți, frații mei, ca nimeni, nepocăit sau nepregătit sau nevrednic, să nu se apropie ca să se împărtășească cu înfricoșătoarele și preacuratele Lui Taine. Căci Însuși zice: Eu sunt Dumnezeul vostru și nu este Dumnezeu afară de Mine. Eu sunt Cel ce iau viața și Eu sunt Cel ce dau viața; și nu este cine să vă scoată pe voi din mâinile Mele. Căci El este Împăratul veacurilor, Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Părintele Lui cel fără de început și cu Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGACIUNE

la binecuvântarea în Sfânta Duminică a Paștilor a pâinii care se numește de popor "pași"

La Sfânta Liturghie, care se săvârșește în noaptea Paștilor, în timp ce la strană se cântă Axionul: **Îngerul a strigat...**, se aduc preotului pâinile dinainte pregătite, după obicei, tăiate în bucăți, ca pentru anafură, și puse în coșuri sau în vase curate, în straturi peste care s-a turnat vin curat. Iar diaconul zice: **Domnului să ne rugăm**, și preotul citește asupra pâinilor această

Rugăciune

Dumnezeule cel atotputernic și Doamne atotștiitorule, Care ai poruncit robului Tău Moise, la ieșirea lui Israel din Egipt și la eliberarea poporului Tău din robia cea amară a lui faraon, să junghie mielul, care închipuia mai dinainte pe Mielul, Cel ce de bunăvoie pentru noi s-a junghiat pe Cruce, luând asupra Sa păcatele a toată lumea, pe iubitul Tău Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos, pe Tine și acum cu smerenie Te rugăm, caută spre pâinea aceasta și o binecuvintează și o sfințește pe ea. Căci și noi robii Tăi pe aceasta am pus-o acum înaintea slavei Tale în această preastrălucită, preamărită și mântuitoare zi a Paștilor, spre cinstea și slava și spre aducerea aminte de slăvita înviere a Aceluiași Fiu al Tău, a Domnului nostru Iisus Hristos, prin Care din veșnica robie a vrăjmașului și din legăturile nedezlegate ale iadului am aflat dezlegare, liberare și ieșire. Deci și pe noi, care am adus-o

și o sărutăm și din ea vom gusta, fă-ne a fi părtași binecuvântării Tale celei cerești și alungă de la noi, cu puterea Ta, toată boala și neputința, dându-ne la toți sănătate. Că Tu ești izvorul binecuvântării și Dătătorul vindecărilor, și Ție, Părintelui celui fără de început, slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată preotul stropește pâinea cu apă sfințită, zicând:

Se binecuvintează și se sfințește pâinea aceasta, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

Paștile astfel sfințit, se împarte, la sfârșitul slujbei, credincioșilor, după ce au fost miruiți.

RUGĂCIUNE
ce se citește în luminata zi a Învierii lui Hristos, la împărtășirea credincioșilor

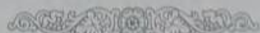
Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ne-ai învrednicit pe noi a trece vremea cinstitului și dumnezeiescului post de patruzeci de zile, care s-a însemnat de Tine și s-a dat nouă prin Tine; Cel ce ai pus nouă pocăință pentru mântuirea sufletelor

și curăția trupurilor și spre izgonirea demonilor; Care ne-ai arătat nouă spre închinare chipul cinstitei Tale cruci și ne-ai dăruit să o sărutăm cu atingerea nevrednicelor noastre buze; Cel ce ne-ai învrednicit să auzim de învierea prietenului Tău Lazăr și de intrarea Ta în Ierusalim, întâmpinat fiind de pruncii evreiești care grăiau, strigând: osana întru cei de sus; și să vedem mântuitoarele Tale patimi și să ne închinăm dumnezeieștii Tale răstigniri, suliței, trestiei, buretelui, pogorârii celei de pe cruce și îngropării, și să ajungem la cinstita și dumnezeiasca Ta înviere. Pentru aceea, văzând ziua Învierii Tale, cu bucurie strigăm Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, și împreună cu îngerii, cu arhanghelii, cu heruvimii, cu serafimii, cu toți sfinții și cu preacurata Maica Ta, Te slăvim, lăudându-Te pe Tine, marele Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Și acum Te rugăm, Stăpâne, pentru robii Tăi aceștia (N), care vin sub acoperământul casei Tale celei sfințite, primește pocăința lor și-i iartă pe dânșii, pentru Învierea Ta, de mulțimea păcatelor celor nenumărate, știute și neștiute, de voie și fără de voie; curățește-i ca pe desfrânata ce plângea, și ca pe Petru care se lepădase și plângând cu amar iarăși l-ai primit. Primește smerenia și mărturisirea robilor Tăi, precum ai primit pe vameșul care cu suspin se ruga. Pune frica Ta în inimile lor ca să se

teamă de Tine și să Te iubească din toată inima lor. Dă-le lor să păzească toate poruncile Tale în toate zilele vieții lor, umblând după voia Ta. Învrednicește-i pe dânșii fără osândă să vină și să se împărtășească cu preacuratul Tău Trup și cu cinstitul Tău Sânge, ca, primindu-le cu vrednicie, să fie părtași împărăției Tale, lăudându-Te și slăvindu-Te pe Tine, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ
în Sfânta și Marea Duminică a Sfintelor Paști, al Sfântului Ioan Gură de Aur

Binecuvintează, părinte.

De este cineva binecredincios și iubitor de Dumnezeu, să se bucure de acest praznic frumos și luminat. De este cineva slugă înțeleaptă, să intre, bucurându-se, întru bucuria Domnului său. De s-a ostenit cineva postind, să-și ia acum răsplata. De a lucrat cineva din ceasul cel dintâi, să-și primească astăzi plata cea dreaptă. De a venit cineva după ceasul al treilea, cu mulțumire să prăznuiască. De a ajuns cineva după ceasul al șaselea, nicidecum să nu se

îndoiască, pentru că de nimic nu se va păgubi. De a întârziat cineva până la ceasul al nouălea, să se apropie, nicidecum îndoindu-se. De a ajuns cineva abia în ceasul al unsprezecelea, să nu se teamă din pricina întârzierii, căci, darnic fiind Stăpânul, primește pe cel din urmă ca și pe cel dintâi; odihnește pe cel din al unsprezecelea ceas, ca și pe cel care a lucrat din ceasul întâi; și pe cel din urmă miluiește, și pe cel dintâi mângâie; și aceluia plătește, și acestuia dăruiește; și faptele le primește, și gândul îl ține în seamă; și lucrul îl prețuiește, și voința o laudă.

Pentru aceasta, intrați toți în bucuria Domnului nostru; și cei dintâi și cei de-al doilea luați plata. Bogații și săracii, împreună bucurați-vă. Cei care v-ați înfrânat și cei leneși, cinstiți ziua. Cei care ați postit și cei care n-ați postit, veseliți-vă astăzi. Masa este plină, ospătați-vă toți. Vițelul este mult, nimeni să nu iasă flămând. Gustați toți din ospățul credinței; împărtășiți-vă toți din bogăția bunătății. Nimeni să nu se plângă de sărăcie, pentru că s-a arătat împărăția cea pentru toți. Nimeni să nu se tânguiască de păcate, pentru că iertarea din mormânt a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte, pentru că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului; a stins-o pe dânsa Cel ținut de dânsa. Prădat-a iadul Cel ce S-a pogorât în iad; umplutu-l-a de amărăciune, fiindcă a gustat din trupul Lui. Și aceasta mai înainte înțelegând-o, Isaia a strigat: Iadul, zice, s-a amărât, întâmpinându-Te pe Tine jos. S-a amărât pentru că s-a stricat. S-a amărât pentru că a fost batjocorit. S-a amărât pentru că s-a omorât. S-a amărât pentru că s-a surpat. S-a amărât pentru că a fost legat. A primit un trup și de Dumnezeu a fost lovit; a primit

pământ şi s-a întâlnit cu cerul; a primit ceea ce vedea şi a căzut prin ceea ce nu vedea. Unde-ţi este, moarte, boldul? Unde-ţi este, iadule, biruinţa? Înviat-a Hristos şi tu ai fost nimicit. S-a sculat Hristos şi au căzut demonii; a înviat Hristos şi se bucură îngerii; a înviat Hristos şi viaţa veşnică stăpâneşte; a înviat Hristos şi nici un mort nu este în groapă, căci Hristos, sculându-Se din morţi, începătură învierii celor adormiţi S-a făcut. A Lui este slava şi stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

SLUJBA VECERNIEI

din Duminica Pogorârii Duhului Sfânt, adică de Rusalii

În această duminică, la Vecernie, se toacă mai devreme pentru slujba de seară. În bisericile de mir, Vecernia, în această zi, se face îndată după Liturghie.

După început, se citeşte Psalmul 103; apoi diaconul zice ectenia: Cu pace Domnului să ne rugăm, până la pomenirea Cârmuirii ţării, apoi adaugă acestea:

Pentru poporul ce stă înainte şi aşteaptă harul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce-şi pleacă înaintea Domnului inimile şi genunchii lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne întărim noi spre plinirea bunăvoinţei lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită peste noi milele Lui cele bogate, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie primită plecarea genunchilor noştri, ca tămâia înaintea Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce au trebuinţă de ajutor de la Dânsul, Domnului să ne rugăm.

Apoi continuă obişnuita ectenie mare.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6 şi se cântă aceste trei stihiri idiomele, glasul al 4-lea:

Lucruri preaminunate au văzut astăzi toate neamurile în cetatea lui David, când Sfântul Duh S-a pogorât în limbi de foc, precum grăitorul de Dumnezeu Luca a spus, zicând: Fiind adunaţi ucenicii lui Hristos, s-a făcut sunet ca de o suflare ce vine repede şi a umplut casa unde erau ei şezând; şi toţi au început a vorbi cu străine graiuri, cu minunate dogme, cu uimitoare învăţături ale Sfintei Treimi (de două ori).

Duhul Sfânt era din veac şi este şi va fi, nici început având şi nici sfârşit; ci pururea cu Tatăl şi cu Fiul este unit şi împreună-socotit; Viaţă şi de viaţă făcător; Lumină şi de lumină dătător; Binele însuşi şi Izvor de bunătate; prin Care Tatăl Se face cunoscut şi Fiul Se preaslăveşte, şi de toţi Se ştie: o putere, o unire şi o închinare a Sfintei Treimi (de două ori).

Duhul Sfânt este Lumină şi Viaţă şi Izvor viu, înţeles cu mintea; Duhul înţelepciunii, Duhul înţelegerii, bun, drept, înţelegător, stăpânitor, curăţitor de păcate; Dumnezeu şi îndumnezeitor, foc din foc purcezător; grăitor, lucrător, împărţitor de daruri; prin Care toţi proorocii şi dumnezeieştii Apostoli împreună cu mucenicii s-au încununat. Uimitoare auzire, neobişnuită privelişte, foc care se împarte spre dăruirea de haruri (de două ori).

Slavă... Şi acum..., glasul al 6-lea:

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le plineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Apoi vohod cu cădelniţă şi: Lumină lină...

PROCHIMEN, glasul al 7-lea:

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu eşti Dumnezeu, Care faci minuni.

Stih 1: Cunoscută ai făcut între popoare puterea Ta.

Stih 2: Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului.

Stih 3: Şi am zis: acum am înţeles; aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.

După aceea, zice preotul sau diaconul: Iară şi iară, plecând genunchii, Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluieşte.

Iar noi, plecând genunchii la pământ şi fiind cu capetele descoperite, preotul, din uşa altarului cu glas mare în auzul tuturor, citeşte rugăciunile acestea:

Rugăciunea întâi

Doamne, Cel ce eşti preacurat, neîntinat, fără de început, nevăzut, necuprins, de nepătruns cu mintea, neschimbat, neîntrecut, nemăsurat şi fără de răutate; Care singur ai nemurire, locuind în lumina cea neapropiată; Care ai făcut cerul şi pământul şi marea şi toate cele zidite în ele; Care plineşti cererile, mai înainte de cerere; Ţie ne rugăm

şi pe Tine Te chemăm, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Părintele Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din pururea Fecioara Maria şi Preamărita Născătoare de Dumnezeu; Care, mai întâi în cuvinte învăţând, iar mai pe urmă şi cu fapte arătând, când a răbdat patima Sa cea mântuitoare, ne-a dat pildă nouă, smeriţilor şi păcătoşilor şi nevrednicilor robilor Tăi, ca să-Ţi aducem rugăciuni, cu capetele şi cu genunchii plecaţi, pentru păcatele noastre şi pentru greşlile cele din neştiinţă ale credincioşilor.

Însuţi, Mult-milostive şi Iubitorule de oameni, auzi-ne pe noi în orice zi Te vom chema, dar mai ales în ziua aceasta a Cincizecimii, în care Domnul nostru Iisus Hristos, după ce S-a înălţat la ceruri şi a şezut de-a dreapta Ta, Dumnezeule şi Părinte, a trimis pe Duhul Sfânt peste Sfinţii Săi ucenici şi Apostoli, Care a şezut peste fiecare dintr-înşii, şi s-au umplut toţi de harul Lui cel neîmpuţinat şi au grăit într-alte limbi măreţiile Tale şi au proorocit. Deci, auzi-ne pe noi, care acum ne rugăm Ţie, şi adu-Ţi aminte de noi, smeriţii şi osândiţii, şi alungă robia sufletelor noastre. Cel ce cu milostivirea Ta mijloceşti pentru noi.

Primeşte-ne pe noi care cădem înaintea Ta şi strigăm: Am greşit! Înaintea Ta suntem puşi din pântecele maicii noastre; Tu eşti Dumnezeul nostru.

Dar, pentru că s-au scurs întru deşertăciune zilele noastre, am pierdut ajutorul Tău şi ne aflăm lipsiţi de toată apărarea. Totuşi, nădăjduind în îndurările Tale, strigăm: Păcatele tinereţilor noastre şi ale neştiinţei nu le pomeni, şi de cele ascunse ale noastre, curăţeşte-ne pe noi. Nu ne lepăda pe noi în vremea bătrâneţilor; când slăbeşte tăria noastră, nu ne părăsi pe noi. Mai înainte de a ne întoarce în pământ, învredniceşte-ne să ne întoarcem la Tine, şi caută spre noi cu bunăvoinţă şi cu har. Cumpăneşte fărădelegile noastre cu îndurările Tale; pune adâncul îndurărilor Tale împotriva mulţimii păcatelor noastre. Caută din înălţimea Ta cea sfântă, Doamne, spre poporul Tău, care stă înainte şi aşteaptă de la Tine multă milă. Cercetează-ne pe noi cu bunătatea Ta. Izbăveşte-ne pe noi de tirania diavolului. Întăreşte viaţa noastră cu poruncile Tale cele sfinte şi sfinţitoare. Înger credincios păzitor pune poporului Tău şi pe toţi ne adună întru împărăţia Ta. Dă iertare celor ce nădăjduiesc în Tine. Iartă-le lor şi nouă păcatele. Curăţeşte-ne cu lucrarea Sfântului Tău Duh. Strică meşteşugirile vrăjmaşului cele împotriva noastră.

În continuare

Rugăciunea a doua

Domnului să ne rugăm.

Binecuvântat eşti, Doamne, Stăpâne atotţiitorule, Care ai luminat ziua cu lumină de soare şi noaptea ai făcut-o să lucească cu raze ca de foc; Cel ce ne-ai învrednicit pe noi să trecem lungimea

zilei şi să ne apropiem de începutul nopţii. Ascultă rugăciunea noastră şi a întregului Tău popor şi ne iartă nouă, tuturor, păcatele noastre cele de voie şi cele fără de voie. Primeşte rugăciunile noastre cele de seară şi trimite mulţimea milei Tale şi a îndurărilor Tale peste moştenirea Ta. Ocroteşte-ne pe noi cu sfinţii Tăi îngeri; întrarmează-ne pe noi cu armele dreptăţii Tale. Înconjoară-ne pe noi cu adevărul Tău; păzeşte-ne pe noi cu puterea Ta; mântuieşte-ne pe noi de toată primejdia şi de tot vicleşugul celui potrivnic; şi ne dăruieşte nouă şi această seară, cu noaptea ce vine (şi toate zilele vieţii noastre), desăvârşită, sfântă, paşnică, fără păcate, fără sminteală, fără nălucire. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu şi pentru ale Tuturor Sfinţilor, care din veac au bineplăcut Ţie.

Diaconul zice: Apără, mântuieşte, miluieşte, ridică-ne şi ne păzeşte pe noi... Pe Preasfânta, curata... Preotul zice ecfonisul: Că Ţie se cuvine a ne milui...

Apoi diaconul zice ectenia:

Să zicem toţi, din tot sufletul şi din tot cugetul nostru, să zicem:

Doamne, atotţiitorule, Dumnezeul părinţilor noştri, ne rugăm Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, ne rugăm Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)], pentru sănătatea şi mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru mai marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos oaste, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru fericiţii şi pururea pomeniţii ctitori ai sfântului locaşului acestuia şi pentru toţi cei mai înainte adormiţi părinţi şi fraţi ai noştri dreptmăritori creştini, care odihnesc aici şi pretutindenea.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri şi fac bine în sfânta şi întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă şi pentru poporul ce stă înainte şi aşteaptă de la Tine mare şi bogată milă.

Încă ne rugăm pentru toţi fraţii noştri şi pentru toţi dreptmăritorii creştini, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Ecfonis:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi diaconul: Iară şi iară, plecând genunchii, Domnului să ne rugăm.

Şi preotul citeşte

Rugăciunea a treia

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care, încă întru această viaţă şi cu noi fiind, ai dat oamenilor pacea Ta şi harul Preasfântului Duh îl dăruieşti pururea celor credincioşi, spre moştenire nestricată, iar astăzi, mai arătat, ai trimis

acest har ucenicilor şi Apostolilor Tăi, şi ai întărit buzele lor cu limbi de foc, prin care tot neamul omenesc, primind cunoştinţa de Dumnezeu în a sa limbă şi în auzul urechilor, ne-am luminat cu lumina Duhului şi am scăpat din înşelăciune ca dintr-un întuneric; şi prin împărţirea limbilor de foc celor văzute, cu lucrarea cea mai presus din fire, ne-am învăţat a crede în Tine şi ne-am luminat a Te cuvânta pe Tine Dumnezeu, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt: o Dumnezeire, o Putere şi o Stăpânire. Tu dar, Cel ce eşti raza Tatălui şi chipul neschimbat şi nemutat al fiinţei şi al firii Lui, Izvorul înţelepciunii şi al harului, deschide-mi şi mie păcătosului buzele şi mă învaţă cum se cuvine şi pentru ce trebuie să mă rog. Căci Tu eşti Cel ce ştii mulţimea cea multă a păcatelor mele, dar milostivirea Ta va birui noianul acestora; căci, iată, cu frică stau înaintea Ta, punând deznădăjduirea sufletului meu în faţa adâncului milei Tale. Îndreptează viaţa mea, Cel ce îndreptezi toată făptura cu cuvântul şi cu puterea cea negrăită a înţelepciunii, Cel ce eşti liman lin al celor cuprinşi de valuri, şi arată-mi calea pe care să merg. Dă gândurilor mele duhul înţelepciunii Tale; dăruieşte nepriceperii mele duhul înţelegerii; adumbreşte faptele mele cu duhul temerii de Tine, duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele şi cu duh stăpânitor întăreşte alunecarea cugetului meu. Ca în toate zilele, fiind îndreptat, prin Duhul Tău cel bun, spre ceea ce este de folos, să mă învrednicesc a împlini

poruncile Tale şi pururea să-mi aduc aminte de venirea Ta cea slăvită, care va cerceta faptele noastre; şi să nu mă laşi ca să mă amăgesc cu plăcerile cele stricăcioase ale lumii acesteia, ci întăreşte-mă să doresc câştigarea bunătăţilor celor viitoare, căci Tu ai zis, Stăpâne: Oricâte va cere cineva în numele Tău, fără împiedicare va lua de la Dumnezeu, Părintele cel împreună veşnic cu Tine.

Pentru aceasta, şi eu păcătosul, la Pogorârea Sfântului Tău Duh, mă rog bunătăţii Tale: Câte am cerut, dă-mi-le, spre mântuire. Aşa, Doamne, Cel ce eşti dăruitor bun şi bogat, dătător de toată facerea de bine, împlineşte rugăciunea mea, căci Tu eşti îndurător, miluitor, părtaş fără de păcat al trupului nostru şi Te pleci cu iubire şi milostivire spre cei care-şi pleacă către Tine genunchii, curăţind păcatele noastre. Pentru aceasta, dă, Doamne, poporului Tău, îndurările Tale; auzi-ne pe noi din cerul cel sfânt al Tău; sfinţeşte-ne pe noi cu puterea dreptei Tale celei mântuitoare; acoperă-ne pe noi cu acoperământul aripilor Tale; nu trece cu vederea făptura mâinilor Tale. Ţie Unuia am greşit, dar Ţie Unuia şi slujim. Nu ştim să ne închinăm la dumnezeu străin, nici să întindem mâinile noastre, Stăpâne, la alt dumnezeu. Iartă-ne nouă greşelile, primeşte rugăciunile noastre, cele cu plecare de genunchi, tinde-ne nouă tuturor mână de ajutor. Primeşte rugăciunile tuturor ca o tămâie bineprimită, care se înalţă înaintea împărăţiei Tale celei preabune.

În continuare

Rugăciunea a patra

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Doamne, Care ne-ai izbăvit pe noi de toată săgeata ce zboară ziua, izbăvește-ne pe noi și de tot lucrul ce umblă în întuneric. Primește ca o jertfă de seară ridicarea mâinilor noastre. Învrednicește-ne să trecem și vremea nopții fără prihană, neispitiți de rele; și ne izbăvește pe noi de toată tulburarea și îngrozirea ce ne vine de la diavolul. Dăruiește sufletelor noastre umilință, și cugetelor noastre, grijă de întrebarea ce ni se va face la judecata Ta cea înfricoșătoare și dreaptă. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre și omoară păcatul din mădularele noastre cele pământești; pentru ca și întru liniștea somnului să ne luminăm prin cugetarea la judecățile Tale. Depărtează de la noi toată nălucirea necuvioasă și pofta cea vătămătoare și ne scoală pe noi la vremea rugăciunii, întăriți în credință și sporind întru poruncile Tale.

Apoi diaconul zice: Apără, mântuiește, miluiește, ridică-ne și ne păzește pe noi..., Pe Preasfânta, curata... Preotul zice ecfonisul: Cu bunăvoirea și cu harul Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat... Și îndată: Învrednicește-ne pe noi, Doamne, în seara aceasta...

Iar după aceea diaconul zice: Iară și iară, plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm. Și preotul citește

Rugăciunea a cincea

Izvorule cel pururea izvorâtor de viață și de lumină, Putere creatoare, împreună-veșnică cu Tatăl, Cel ce ai plinit cu prisosință toată rânduiala cea pentru mântuirea oamenilor, Hristoase, Dumnezeul nostru; Care ai rupt legăturile cele nedezlegate ale morții și încuietorile iadului, zdrobind mulțimea duhurilor celor viclene; Cel ce Te-ai adus pe Tine pentru noi jertfă nevinovată, dându-Ți spre junghiere trupul cel preacurat și neatins și neîntinat de nici un păcat, și prin această înfricoșătoare și de negrăit jertfire ne-ai dăruit nouă viață de veci; Cel ce Te-ai pogorât în iad și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, și celor ce ședeau întru întuneric le-ai arătat ieșire; iar pe șarpele cel din adânc, începătorul răutății, l-ai vânat cu înțeleapta Ta meșteșugire dumnezeiască și l-ai legat cu lanțurile întunericului în iad și l-ai închis cu puterea Ta cea nemăsurată în focul cel nestins și întru întunericul cel mai din afară; Înțelepciunea Tatălui, Cea cu nume mare, Tu, Cel ce Te-ai arătat mare ajutător al celor năpăstuiți și ai luminat pe cei care ședeau în întuneric și în umbra morții, Tu, Doamne al slavei celei veșnice, Fiule iubit al Părintelui celui Preaînalt, Lumină veșnică din Lumină veșnică, Soare al dreptății, auzi-ne pe noi care ne rugăm Ție: Odihnește sufletele ro-

bilor Tăi, ale părinţilor şi fraţilor noştri, care au adormit mai înainte, şi ale celorlalte rudenii după trup, şi ale tuturor celor de o credinţă cu noi, pentru care şi facem acum pomenire, căci stăpânirea Ta este peste tot şi în mâna Ta ţii toate marginile pământului.

Stăpâne, Atotţiitorule, Dumnezeule al părinţilor şi Doamne al milei, Făcătorule al neamului celui muritor şi al celui nemuritor şi a toată firea omenească, care se zideşte şi iarăşi se strică; Ziditorule al vieţii şi al morţii, al trăirii celei de aici şi al mutării celei de acolo; Cel ce măsori anii celor vii şi rânduieşti ceasul morţii; Care duci şi scoţi din iad; Cel ce legi întru neputinţă şi dezlegi întru putere; Care tocmeşti cele de aici spre trebuinţă şi orânduieşti cu folos cele viitoare; Cel ce ai însufleţit cu nădejdea învierii pe cei vătămaţi cu boldul morţii, Însuţi, Stăpâne al tuturor, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe, Care şi în această mai de pe urmă, mare şi mântuitoare zi a Cincizecimii ai arătat nouă taina Sfintei, Celei de o fiinţă şi pururea veşnice, nedespărţitei şi neamestecatei Treimi, şi ai vărsat pogorârea şi venirea Sfântului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, în chip de limbi de foc, peste Sfinţii Tăi Apostoli; şi punându-i pe ei vestitori ai credinţei noastre celei creştineşti i-ai arătat mărturisitori şi propovăduitori ai învăţăturii celei adevă-

rate despre Dumnezeu; Care, şi la acest praznic, cu totul desăvârşit şi mântuitor, ai binevoit a primi rugăciuni de mijlocire pentru cei ţinuţi în iad, dându-ne nouă mari nădejdi că vei trimite uşurare şi mângâiere celor cuprinşi de întristări apăsătoare, auzi-ne pe noi, smeriţii robii Tăi, care ne rugăm Ţie, şi odihneşte sufletele robilor Tăi, celor mai înainte adormiţi, în loc luminat, în loc cu verdeaţă, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea şi suspinarea; aşază sufletele lor în locaşurile drepţilor şi fă-i vrednici de pace şi de iertare. Căci nu morţii Te vor lăuda pe Tine, Doamne, şi nici cei care sunt în iad îndrăznesc a-Ţi aduce Ţie mărturisire, ci noi, cei vii, Te binecuvântăm, Te rugăm, şi aducem Ţie rugăciuni de milostivire şi jertfe pentru sufletele lor.

În continuare

Rugăciunea a şasea

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule, Cel mare şi veşnic, Cel sfânt şi iubitor de oameni, Care ne-ai învrednicit pe noi să stăm şi în acest ceas înaintea slavei Tale celei neapropiate, spre cântarea şi lauda minunilor Tale, îndură-Te de noi, nevrednicii robii Tăi, şi ne dă nouă har, ca să-Ţi aducem Ţie, cu inimă înfrântă şi smerită, slăvirea cea întreit sfântă şi mulţumire pentru darurile Tale cele mari, pe care le-ai făcut şi le faci totdeauna cu noi. Adu-Ţi aminte, Doamne, de nepu-

tința noastră și nu ne pierde pe noi pentru fărădelegile noastre, ci fă milă mare cu noi smeriții, ca, scăpând de noaptea păcatului, să umblăm în lumina dreptății și, îmbrăcându-ne cu armele luminii, să viețuim nebiruiți de toată uneltirea celui viclean, și cu îndrăznire să Te preaslăvim pentru toate pe Tine, Unul Dumnezeu cel adevărat și iubitor de oameni. Căci, într-adevăr și cu dreptate, este o mare taină, Stăpâne și Făcătorul tuturor, risipirea cea vremelnică a făpturilor Tale, și după aceea alcătuirea din nou și odihna cea de veci. Ție Îți mulțumim pentru toate; pentru intrarea noastră în lumea aceasta și pentru ieșirea din ea, care, după făgăduința Ta cea adevărată, ne arvunesc nouă de mai înainte nădejdea învierii și a vieții celei nestricăcioase, pe care fă ca să o dobândim la a doua venire a Ta, ce va să fie. Că Tu ești și Începătorul învierii noastre și Judecătorul nemitarnic și iubitor de oameni, și Stăpân și Domn al răsplătirii, Care Te-ai făcut asemenea nouă, părtaș trupului și sângelui, prin smerirea cea mai adâncă, și ai avut inimă plină de milostivire pentru pătimirile noastre cele fără de osândă, prin aceea că, Însuți fiind cercat, prin cele pătimite, Te-ai făcut ajutor de bunăvoie nouă, celor supuși la încercări; pentru care ne-ai și adus pe noi la a Ta nepătimire.

Primește dar, Stăpâne, cererile și rugăciunile noastre și odihnește pe toți părinții fiecăruia, pe mame, pe frați, pe surori, pe fii, pe cei dintr-o rudenie și dintr-o seminție, și toate sufletele care au adormit mai înainte întru nădejdea învierii și a vieții de veci; și așază sufletele și numele lor în cartea vieții, în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacov, în latura celor vii, în împărăția cerurilor, în raiul desfătării, ducându-i pe toți, prin îngerii Tăi cei de lumină, în sfintele Tale locașuri, ridicând împreună și trupurile noastre în ziua în care ai hotărât, după făgăduințele Tale cele sfinte și adevărate. Căci nu este, Doamne, moarte pentru robii Tăi, când ieșim din trup și venim la Tine, Dumnezeule, ci mutare de la cele triste la cele bune și vesele; este odihnă și bucurie. Iar de am și greșit Ție ceva, fii milostiv și nouă, și acelora, pentru că înaintea Ta nimeni nu este curat de întinăciune, măcar de ar fi viața lui numai o zi. Pentru că numai Tu singur Te-ai arătat pe pământ fără păcat, Domnul nostru Iisus Hristos, prin Care toți nădăjduim să dobândim milă și iertare de păcate. Pentru aceasta, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, dezleagă, lasă și ne iartă nouă și acelora căderile în păcate, cele cu voie și cele fără de voie, cele cu știință și cele cu neștiință, cele arătate și cele ascunse, cele cu lucrul și cele cu gândul, cele cu cuvântul și cele din toate umbletele și mișcările noastre. Și celor care s-au mutat de aici mai înainte, dăruiește-le izbăvire și iertare; iar pe noi, care suntem aici, ne binecuvintează, dăruindu-ne sfârșit bun și pașnic și nouă și întregului Tău popor și, revărsând asupra noastră îndurările milei și ale iubirii de oameni la venirea Ta cea înfricoșătoare și de temut, fă-ne vrednici de împărăția Ta.

În continuare

Rugăciunea a șaptea

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel mare și preaînalt, Care singur ai nemurire și locuiești în lumina cea neapropiată; Cel ce ai făcut toată făptura cu înțelepciune; Cel ce ai despărțit lumina de întuneric și ai pus soarele spre stăpânirea zilei, iar luna și stelele, spre stăpânirea nopții; Cel ce ne-ai învrednicit pe noi, păcătoșii, ca și în ziua de astăzi să întâmpinăm fața Ta întru mărturisire și să-Ți aducem slujbă de seară, Însuți, Iubitorule de oameni, Doamne, îndreptează rugăciunea noastră ca tămâia înaintea Ta și o primește ca pe o mireasmă cu bun miros. Și ne dă nouă această seară de acum și noaptea ce vine, cu pace. Înarmează-ne cu armele luminii. Izbăvește-ne pe noi de frica de noapte și de tot lucrul ce se petrece în întuneric; și ne dăruiește nouă somnul, ce ni l-ai dat spre odihnă pentru neputința noastră, ferit de toată nălucirea diavolească. Așa, Stăpâne al tuturor, Dătătorule de bunătăți, dă-ne ca și în așternuturile noastre, umilindu-ne, să pomenim și noaptea preasfânt numele Tău; și cu gândirea la poruncile Tale fiind luminați, să ne sculăm cu bucurie sufletească spre a lăuda bunătatea Ta, aducând milostivirii Tale cereri și rugăciuni pentru păcatele noastre și ale întregului

Tău popor drept-credincios, pe care, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, cu milă îl cercetează.

După aceea diaconul zice: Apără, mântuiește, miluiește, ridică-ne și ne păzește pe noi..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata... Preotul zice ecfonisul: Că Tu ești odihna sufletelor și a trupurilor noastre, și Ție slavă înălțăm... Apoi diaconul zice ectenia: Să plinim rugăciunile noastre Domnului..., Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește..., Seara toată desăvârșită, sfântă, cu pace..., Înger de pace, credincios, îndreptător..., Milă și iertare de păcatele și de greșelile..., Cele bune și de folos sufletelor noastre..., Cealaltă vreme a vieții noastre în pace...., Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de durere..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata... Iar preotul, ecfonisul: Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm...

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Strana: Ție, Doamne, iar preotul citește în taină

Rugăciunea a opta
(a plecării capetelor)

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai plecat cerurile și Te-ai pogorât pentru mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi și spre moștenirea Ta; că Ție, Judecătorului celui înfricoșător și iubitor de oameni, și-au plecat robii Tăi capetele și și-au smerit grumajii lor, așteptând nu ajutorul cel de la oameni, ci nădăjduind mila Ta și cerând mântuirea Ta; pe care păzește-i în toată vremea, în seara aceasta și în noaptea ce vine, de tot vrăjmașul și de toată lucrarea potrivnică a diavolului, de cugete deșarte și de gânduri rele.

Iar cu voce tare zice ecfonisul:

Fie stăpânirea împărăţiei Tale binecuvântată şi preaslăvită, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Şi îndată se cântă stihirile Stihoavnei, glasul al 3-lea:

Acum limbile s-au făcut tuturor spre semn, în chip vădit; că evreii, dintre care este după trup Hristos, fiind răniţi de necredinţă, au căzut din harul lui Dumnezeu; iar noi, cei dintre neamuri, ne-am învrednicit de lumina cea dumnezeiască, întărindu-ne prin cuvintele ucenicilor, care au vestit slava lui Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor; cu aceia împreună plecând inimile şi genunchii, cu credinţă să ne închinăm Mântuitorului sufletelor noastre, întărindu-ne prin Sfântul Duh.

Stih: Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Acum Duhul cel Mângâietor S-a vărsat peste tot trupul; căci începând cu ceata Apostolilor, de la dânşii, prin împărtăşire, a revărsat harul asupra celor credincioşi; şi încredinţează venirea Sa cea puternică, împărţind ucenicilor limbile cele în chip de foc, spre lauda şi slava lui Dumnezeu. Pentru aceasta, luminându-ne inimile cu priceperea şi întărindu-ne în credinţă prin Sfântul Duh, ne rugăm să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Acum Apostolii lui Hristos se îmbracă cu putere de sus, căci îi înnoieşte pe ei Mângâietorul, Cel înnoit într-înşii prin înnoirea tainică a cunoştinţei, pe care propovăduind-o cu străine glasuri şi cu înalte cuvinte, ne învaţă să cinstim Fiinţa cea veşnică şi una în trei Ipostasuri a lui Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor. Pentru aceasta, luminându-ne cu învăţăturile acelora, să ne închinăm Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, rugându-ne să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă... Şi acum..., şi se cântă stihira aceasta, făcută de Leon împăratul, glasul al 8-lea:

Veniţi, popoarelor, să ne închinăm Dumnezeirii celei în trei Ipostasuri: Fiului în Tatăl, împreună cu Sfântul Duh. Căci Tatăl a născut mai înainte de veci pe Fiul, Cel împreună-veşnic şi împreună pe scaun şezător; şi Duhul Sfânt era în Tatăl împreună cu Fiul preaslăvit. O Putere, o Fiinţă, o Dumnezeire, Căreia toţi închinându-ne, zicem: Sfinte Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut prin Fiul, cu împreună-lucrarea Sfântului Duh; Sfinte tare, prin Care pe Tatăl am cunoscut şi prin Care Duhul Sfânt a venit în lume; Sfinte fără de moarte, Duhule Mângâietor, Care din Tatăl purcezi şi în Fiul Te odihneşti; Treime Sfântă, slavă Ţie.

După aceea: Acum liberează pe robul Tău..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... şi troparul praznicului, glasul al 8-lea:

Binecuvântat eşti, Hristoase, Dumnezeul nostru; Cel ce preaînţelepţi pe pescari ai arătat, trimiţându-le lor Duhul Sfânt. Şi printr-înşii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ţie.

Apoi apolisul acesta:

Cel ce din sânurile Tatălui S-a deşertat pe Sine şi din cer pe pământ S-a pogorât şi a luat toată firea noastră cea omenească şi a îndumnezeit-o; iar după aceea iarăşi S-a suit la ceruri şi a şezut de-a dreapta lui Dumnezeu şi Tatălui, şi a trimis peste Sfinţii Săi ucenici şi Apostoli pe Duhul cel dumnezeiesc şi Sfânt, Cel de o fiinţă şi de o putere, întocmai slăvit şi împreună-veşnic; şi printr-Însul i-a luminat pe ei şi prin ei pe toată lumea; Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei şi nevinovatei Sfintei Sale Maici, ale sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor, de Dumnezeu propovăduitorilor şi purtătorilor de Duh Apostoli, şi ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi ca un bun şi de oameni iubitor. Amin.

SINAXAR
PESTE TOT ANUL

SINAXAR
PESTE TOT ANUL

EXPLICAREA SEMNELOR PUSE ÎNAINTEA ZILELOR ANULUI PENTRU ARĂTAREA PRAZNICELOR ÎMPĂRĂTEȘTI, ALE NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU ȘI ALE SFINȚILOR

Praznicele sunt împărțite în: praznice mari, de mijloc și mici.

(†) – arată praznicele mari, închinate: Sfintei Treimi, Mântuitorului, Sfântului Duh, Născătoarei de Dumnezeu; sărbătorile în cinstea: Înaintemergătorului: Nașterea și Tăierea capului, și a Sfinților Apostoli Petru și Pavel, la care se face priveghere mare.

†) – arată praznicele de mijloc ale sfinților, la care se face priveghere.

† – arată praznicele de mijloc, la care nu se face priveghere, ci se cântă numai polieleu.

X) – arată praznicele mici, care au doxologie mare.

X – arată praznicele mici, care au slujba pe șase.

LUNA SEPTEMBRIE

ARE 30 DE ZILE. ZIUA ARE 12 CEASURI ŞI NOAPTEA 12.

1. † În ziua dintîi începutul indictionului, adică al anului nou bisericesc. Pomenirea Cuviosului Simeon Stâlpnicul şi a mamei sale, Marta.

2. Sfântul Mucenic Mamant şi Sf. Ioan Postitorul, patriarhul Constantinopolului.

3. Sfântul sfinţitul Mucenic Antim, episcopul Nicomidiei, şi Cuviosul Teoctist.

4. Sfântul sfinţitul Mucenic Vavila, episcopul Antiohiei, şi Sfântul Prooroc Moise, văzătorul de Dumnezeu.

5. † Sfântul Prooroc Zaharia, tatăl Sfântului Ioan Botezătorul; Sfinţii Mucenici Urban şi Avdeu episcopul.

6. † Pomenirea minunii ce s-a făcut în Colose, de Arhistrategul Mihail.

7. Înainteprăznuirea Naşterii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Sfântul Mucenic Sozont, Sfinţii Apostoli Evod şi Onisifor, episcopul.

8. (†) Naşterea Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi pururea fecioară Maria.

9. X Sfinţii şi drepţii dumnezeieşti Părinţi Ioachim şi Ana şi Sfântul Mucenic Severian.

10. Sfintele femei Muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora.

11. Cuvioasa Teodora cea din Alexandria şi Cuviosul Eufrosin.

12. Sfinţii Mucenici Autonom, Macedonie şi Teodul, Sfântul Teodor, episcopul Alexandriei. Slujba lui se cântă la 11 septembrie, pentru că în această zi este odovania praznicului Naşterii Născătoarei de Dumnezeu.

13. †) Pomenirea sfinţirii bisericii Învierii din Ierusalim şi înainteprăznuirea înălţării Cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; Sfinţii Mucenici: Cornelie sutaşul, Lucian şi Leontie. † Sf. Cuv. Ioan de la Prislop.

14. (†) Înălţarea Cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci.

15. Sfântul mare Mucenic Nichita Gotul; Sfântul Visarion, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni; † Sf. Ierarh Iosif cel Nou de la Partoş; Cuviosul Filotei; † Sfântul mare Mucenic Nichita Romanul.

16. X Sfintele şi întru tot lăudatele Mari Muceniţe Eufimia şi Meletina.

17. Sfânta Muceniţă Sofia şi cele trei fiice ale ei: Pistis, Agapis şi Elpis.

18. Cuviosul Eumenie, episcopul Gortinei, făcătorul de minuni; Sfânta Muceniţă Ariadna.

19. Sfinţii Mucenici Trofim, Savatie şi Dorimedont.

20. X Sfântul Mare Mucenic Eustatie şi soţia sa Teopisti cu cei doi fii ai lor: Agapie şi Teopist.

21. Sfântul Apostol Codrat cel din Magnesia; Sfântul Prooroc Iona. † Pomenirea Sfântului Dimitrie, mitropolitul Rostovului.

În această zi se odovăieşte praznicul Înălţarii Cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci şi se cântă toate ale praznicului; iar slujba Apostolului se cântă la 22 septembrie.

22. Sfinţii sfinţiţii Mucenici: Foca, episcopul de la Sinopi, Isaac şi Martin.

23. †) Zămislirea Sfântului slăvitului Prooroc Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; Cuvioasele Xantipa şi Polixenia.

24. † Sfânta Muceniţă Tecla; Cuviosul Coprie.

25. Cuvioasa Eufrosina; Cuviosul Pafnutie egipteanul.

26. †) Mutarea Sfântului Apostol şi Evanghelist Ioan, de Dumnezeu cuvântătorul.

27. Sfântul Mucenic Calistrat şi cei împreună cu dânsul 49 de Mucenici; Sfânta Muceniţă Epiharia; Sfântul Apostol Marcu; † Sf. Ierarh Martir Antim Ivireanul.

28. † Cuviosul Hariton Mărturisitorul; Sfântul Prooroc Varuh; Sfântul Mucenic Pimen.

29. X Cuviosul Chiriac Sihastrul; Sfânta Muceniţă Gudelia.

30. X Sfântul sfinţit Mucenic Grigorie Luminătorul, arhiepiscopul Armeniei celei mari; Sf. Muceniţă Ripsimia.

LUNA OCTOMBRIE

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 11 CEASURI ȘI NOAPTEA 13.

1. Sfântul Apostol Anania, unul din cei șaptezeci; Sf. Roman Melodul (făcătorul de cântări).

(†) Tot în această zi prăznuim și Acoperământul Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria.

2. X Sfântul sfințitul Mucenic Ciprian; Sfânta Muceniță Iustina fecioara; Cuviosul Teofil.

3. X Sfinții sfințiții Mucenici Dionisie Areopagitul, Dionisie, episcopul Alexandriei, Elefterie și Rustic.

4. Sf. Ierotei, episcopul Atenei; Sf. Mc. Audact, Domnina și Clistena.

5. Sfintele Mucenițe Haritina și Memelta.

6. X) Sfântul Apostol Toma; Sfânta Muceniță Erotiida.

7. Sf. Mucenici Serghie și Vah; Sfinții Polihronie și Chesarie diaconul.

8. Cuvioasa Maica noastră Pelaghia; Sfânta Taisia.

9. X) Sfântul Apostol Iacov al lui Alfeu; Cuviosul Andronic și Atanasia, soția lui.

10. Sf. Mucenici Evlampie și Evlampia, sora lui, și Teofil Mărt.

11. Sf. Apostol Filip, unul din cei șapte diaconi; Cuviosul Teofan Mărturisitorul, mitropolitul Niceei; Sfintele Mucenițe Zenaida și Filonia.

Duminică, după 11 ale acestei luni, se cântă slujba Sfinților Părinți care au fost la al VII-lea Sobor ce s-a ținut la Niceea (787).

12. Sfinții Mucenici Prov, Tarah și Andronic. Preacuviosul Cosma, făcătorul de canoane, episcopul Maiumei.

13. Sfinții Mucenici Carp, Papil, Agatodor, Agatonica și Florentie.

14. Sfinții Mucenici: Nazarie, Ghervasie, Protasie, Chelsie, Silvan și Petru Avselamul.

†) În aceeași zi se prăznuiește și Cuvioasa Parascheva (ale cărei sfinte moaște se află în biserica catedrală a sfintei Mitropolii a Moldovei și Bucovinei, în Iași).

15. Sfințitul Cuvios și Mucenic Luchian, preotul Antiohiei; Cuviosul Eftimie cel Nou; Cuvioșii Savin episcopul și Vars, episcopul Edesei.

16. Sfântul Mucenic Longhin sutașul; Cuviosul Mal.

17. Sfântul Prooroc Osea; Cuviosul Mucenic Andrei Criteanul.

18. X Sf. Apostol și Evanghelist Luca; Sf. Mucenici Iulian și Martin.

19. Sfântul Prooroc Ioil; Sfinții Mucenici Uar și Felix.

20. X Sfinții Mari Mucenici: Artemie Duxul și Matroana; Cuviosul Gherasim cel Nou.

21. † Cuvioșii Mărturisitori Visarion, Sofronie și Mucenicul Oprea. Sf. Preoți Mărturisitori Ioan din Galeș și Moise Măcinic din Sibiel; Cuviosul Ilarion cel Mare.

22. Sfântul Averchie, episcopul Ierapolei, făcătorul de minuni. Sfinții șapte tineri din Efes: Maximilian, Iamvlih, Martian, Dionisie, Antonin, Exacustodian și Constantin; Sfinții Mucenici Ieraclie, Teodota și Glicheria.

23. X) Sfântul Mucenic și Apostol Iacov, fratele (ruda) Domnului, și Ignatie patriarhul.

24. Sfântul Mare Mucenic Areta și cei împreună cu dânsul; Sfinții Mucenici Valentin și Sevastiana; Cuviosul Proclu patriarhul.

25. Sfinții Mucenici Marcian și Martirie; Sfânta Tavita.

26. †) Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorâtorul de mir; pomenirea marelui și înfricoșătorului cutremur.

27. Sfântul Mucenic Nestor.

† Tot în această zi facem și pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Dimitrie cel Nou (din Basarabi), ale cărui sfinte moaște se află în catedrala sfintei Patriarhii din București.

28. Sfinții Mucenici Terentie și Neonila, soția lui, și cei șapte copii ai lor: Sarvil, Nita, Ierax, Teodul, Fota, Vila și Eunichie; Cuviosul Ștefan Savaitul și Firmilian.

29. Sf. Cuvioasă Muceniță Anastasia Romana; Cuviosul Avramie.

30. Sfinții Mucenici Zenovie, episcopul, și Zenovia, sora sa, Eutropia, Apostolul Cleopa și Iosif patriarhul.

31. Sfinții Apostoli Apelie, Stahie, Amplie, Urban, Aristobul, Narcis; Sfinții Mucenici Epimah și Iacob, episcopul.

LUNA NOIEMBRIE

ARE 30 DE ZILE. ZIUA ARE 10 CEASURI ŞI NOAPTEA 14

1. X Sfinţii doctori fără de arginţi şi făcători de minuni Cosma şi Damian, din Asia; Sfântul Erminigheld.

2. Sfinţii Mucenici Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor, Anempodist, Eudoxie şi Agapie.

3. Sfinţii Mucenici Achepsima, Iosif şi Aitala diaconul; pomenirea înnoirii bisericii Sfântului mare Mucenic Gheorghe din Lida, unde este pus cinstitul lui trup.

4. Cuviosul Părintele nostru Ioanichie cel Mare; Sfinţii Mucenici Nicandru, episcopul şi Ermeu, preotul.

5. Sfinţii Mucenici Galaction şi Epistimia; Sfinţii Silvan şi Grigorie arhiepiscopul.

6. X Sfântul Pavel Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului; Cuviosul Luca.

7. Sfinţii 33 de Mucenici cei din Melitina; Cuviosul Lazăr, făcătorul de minuni, care a sihăstrit în Muntele Galissiei.

8. †) Soborul Mai-marilor Voievozi şi cetelor începători, Mihail şi Gavriil, şi al tuturor cereştilor puteri.

9. Sf. Mc. Claudiu, Castor, Sempronian şi Nicostrat; Sf. Mc. Onisifor şi Porfirie; Cuvioasele Matroana şi Teoctista; Sfântul Artemon.

10. Sfinţii Apostoli: Orest, Olimp, Rodion, Erast, Sosipatru şi cei împreună cu ei.

11. Sfinţii Mucenici Mina, Victor şi Vichentie; Sfânta Muceniţă Ştefaniada.

X) Cuviosul Teodor Studitul Mărturisitorul.

12. X Sfântul Ioan cel milostiv, patriarhul Alexandriei; Cuviosul Nil pustnicul.

13. †) Sfântul Ioan Gură de Aur, patriarhul Constantinopolului.

14. † Sfântul Apostol Filip, unul din cei 12 Apostoli şi Sfântul Grigorie Palama, arhiepiscopul. Lăsatul secului pentru Postul Crăciunului.

15. † Sf. Cuv. Paisie de la Neamţ. Sfinţii Mucenici şi mărturisitori: Gurie, Samona şi Aviv diaconul. Din această zi se începe postul Naşterii Domnului.

16. X) Sfântul Apostol şi Evanghelist Matei.

17. X Sfântul Grigorie, episcopul Neocezareei, făcătorul de minuni; Cuviosul Lazăr Zugravul.

18. Sfinţii Mucenici Platon, Roman şi Zaheu.

19. Sfântul Prooroc Avdie; Sfântul Mucenic Varlaam.

20. † Înainte-prăznuirea Intrării în biserică a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Sfântul Proclu, patriarhul Constantinopolului;

†) Cuviosul Grigorie Decapolitul (ale cărui sfinte moaşte se află în sfânta mânăstire Bistriţa din judeţul Vâlcea); Sfinţii Mucenici Anatolie şi Dasie pruncul.

21. (†) Intrarea în biserică a Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria. (Dezlegare la peşte)

22. Sfinţii Apostoli Filimon, Onisim, Arhip şi Apfia şi cei împreună cu dânşii; Sfânta Muceniţă Cecilia.

23. Sfinţii Grigore, episcopul Acragandelor, şi Amfilohie, episcopul Iconiei; † Sf. Cuv. Antonie de la Iezerul-Vâlcea; Cuviosul Sisinie.

24. Sfinţii Mucenici Clement, papă al Romei, şi Petru al Alexandriei.

25. X Sfânta Mare Muceniţă Ecaterina; Sfântul Mare Mucenic Mercurie – În această zi se odovăieşte praznicul Intrării în biserică.

26. Cuviosul Alipie stâlpnicul şi cuviosul Stelian Paflagonul.

27. X Sfântul Mare Mucenic Iacov Persul; Cuviosul Natanael; Sfântul Onufrie.

28. X Sfântul Cuviosul Mucenic Ştefan cel Nou; Sfântul Mucenic Irinarh.

29. Sfinţii Mucenici Paramon şi Filumen; Cuviosul Acachie cel de la scară.

30. † Sfântul Apostol Andrei, cel întâi chemat; Sfântul Frumentie, episcopul.

LUNA DECEMBRIE

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 9 CEASURI ȘI NOAPTEA 15

1. Sfântul Prooroc Naum; Cuviosul Filaret Milostivul.

2. Sfântul Prooroc Avacum; Sfânta Muceniță Miropi.

3. Sfântul Prooroc Sofonie; Cuviosul Ioan Sinaitul (Sihastrul), episcopul Coloniei.

4. † Sfânta Mare Muceniță Varvara; Sfântul Ioan Damaschin.

5. † Preacuviosul Sava cel sfințit; Sfântul Mucenic Anastasie.

6. †) Sfântul Nicolae, arhiepiscopul Mirei Lichiei, făcătorul de minuni. (Dezlegare la pește).

7. Sfântul Ambrozie, episcopul Mediolanului.

†) Sfânta Muceniță Filofteia fecioara (ale cărei sfinte moaște se află la Curtea de Argeș).

8. Cuvioșii Patapie și Sofronie, episcopul Ciprului; Sfinții Apostoli Sosten, Apolo, Chifa, Tihic, Epafrodit, Cezar și Onisifor.

9. ✕) Zămislirea Sfintei Fecioare de către strămoașa Ana; Proorocița Ana.

10. Sfinții Mucenici Mina, Calicheladu, Ermoghen, Eugraf, Ghemel.

11. Cuvioșii Daniel Stâlpnicul și Luca; Sfântul Mucenic Varsava; Sf. Mucenici Achepsei și Aitala; Terentie, Vichentie, Emilian și Vevea.

12. † Sfântul Spiridon, episcopul Trimitundei; Sfântul Alexandru, arhiepiscopul.

13. † Sfinții Mucenici Eustratie, Auxentie, Evghenie, Mardarie și Orest; Sfânta Muceniță Lucia fecioara; Cuviosul Arsenie, cel din Latro.

14. Sfinții Mucenici Tirs, Levchie, Calinic, Filimon, Apolonie și Arian.

15. † Sfântul sfințit Mucenic Elefterie. Sfinții mucenici Suzana și Vah cel Nou; Cuviosul Pavel cel din Latro.

16. Sfântul Prooroc Agheu; Sfântul Mucenic Marin; Sfânta Teofana împărăteasa.

17. ✕ Sfântul Prooroc Daniel și Sfinții trei tineri: Anania, Azaria și Misail.

18. † Sf. Cuv. Daniil Sihastrul; Sfântul Mucenic Sebastian, Sfânta Muceniță Zoe și cei împreună cu dânșii; Sfântul Modest, arhiepiscopul Ierusalimului; Cuviosul Flor.

19. Sfântul Mucenic Bonifatie; Cuviosul Grighentie; Sfânta Aglaia.

20. ✕ Începutul înainte-prăznuirii Nașterii după trup a Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Sfântul sfințitul Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu.

21. Sfânta Muceniță Iuliana cea din Nicomidia; Sfântul Temistocle.

22. Sfânta Mare Muceniță Anastasia; Sfinții Mucenici Hrisogon și Teodota. Sf. Ierarh Petru Movilă, mitropolitul Kievului.

23. ✕ Sfinții zece Mucenici din Creta; Cuvioșii Pavel și Naum.

24. Sfânta Cuvioasă Muceniță Eugenia și cele împreună cu dânsa.

25. (†) Nașterea cea după trup a Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

– Praznic și dezlegare la toate cele de mâncare, din această zi până în ajunul Bobotezei.

26. (†) Soborul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu; Sfântul Mucenic Eftimie, episcopul Sardelor.

† Tot în această zi se face și pomenirea Preacuviosului Nicodim cel sfințit de la Tismana (din ale cărui sfinte moaște se află o parte la a sa sfântă Mănăstire Tismana, din județul Gorj).

27. †) Sfântul întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan; Cuviosul Teodor Mărturisitorul și fratele său, Teofan Pustnicul.

28. Sfinții douăzeci de mii de Mucenici, cei arși în Nicomidia.

28. Sfinții paisprezece mii de prunci, cei uciși de Irod; Cuviosul Marcel, egumenul mânăstirii celor Neadormiți (Achimiților).

30. Sfânta Muceniță Anisia; Cuvioasa Teodora.

31. Cuvioasa Melania Romana; Sf. Mc. Hermes; Cuviosul Zotic preotul, hrănitorul copiilor orfani. Odovania praznicului Nașterii Domnului.

LUNA IANUARIE

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 10 CEASURI ŞI NOAPTEA 14

1. (†) Tăierea-împrejur cea după trup a Domnului nostru Iisus Hristos; Sfântul Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareei Capadociei

2. Începutul Înainte-prăznuirii Botezului Domnului; Sf. Silvestru, papa Romei, şi Serghie.

3. Sfântul Prooroc Maleahi; Sfântul Mucenic Gordie.

4. Soborul Sfinţilor 70 de Apostoli; Cuviosul Teoctist, egumenul de la Kucumia Siciliei.

5. Sfinţii Mucenici Teopempt şi Teona; Cuvioasa Sinclitichia – Ajunul Botezului Domnului.

6. (†) Sfântul Botez al Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

7. X) Soborul Sfântului Prooroc Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan.

8. Cuvioşii Gheorghe Hozevitul, Emilian Mărturisitorul; Cuvioasa Domnica.

9. Sfântul Mucenic Polieuct; Cuviosul Eustratie.

10. Sfântul Grigorie, episcopul Nisei; Cuv. Antipa de la Calapodeşti; Cuvioşii Dometian, episcopul Meletinei, şi Marcian preotul.

11. † Cuviosul Teodosie, începătorul vieţii călugăreşti de obşte.

12. Sfintele Muceniţe Tatiana diaconiţa şi Eutasia.

13. Sfinţii Mucenici Ermil şi Stratonic.

14. Cuvioşii Părinţi ucişi în Sinai şi Rait – Odovania praznicului Botezului Domnului.

15. X Cuvioşii Pavel Tebeul şi Ioan Colibaşul.

16. X Cinstirea lanţului Sfântului Apostol Petru; Sfinţii Mucenici Pevsip şi cei împreună cu el.

17. †) Cuviosul Antonie cel Mare.

18. † Sfinţii Atanasie şi Chiril, arhiepiscopii Alexandriei.

19. X Cuvioşii Macarie Egipteanul, Arsenie şi Marcu.

20. † Cuviosul Eftimie cel Mare.

21. Cuviosul Maxim Mărturisitorul; Sfinţii Mucenici Neofit, Evghenie, Candid, Valerian şi Achila.

22. X Sfântul Apostol Timotei; Sfântul Mucenic Anastasie Persul.

23. X Sfinţii sfinţiţii Mucenici Clement, episcopul Ancirei, şi Agatanghel.

24. Cuvioasa Xenia; Sfântul Mucenic Vavila.

25. †) Sfântul Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, patriarhul Constantinopolului; Sf. Bretanion, episcopul Tomisului; Cuviosul Publie.

26. Cuviosul Xenofont, soţia sa Maria şi fiii lor: Arcadie şi Ioan.

27. † Aducerea moaştelor Sfântului Ioan Gură de Aur.

28. X Cuvioşii Efrem Sirul, Paladie şi Iacob.

29. X Aducerea moaştelor Sfântului sfinţitului Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu.

30. †)Sfinţii Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul şi Ioan Gură de Aur; Sfântul sfinţitul Mucenic Ipolit, papa Romei.

31. X Sfinţii doctori făcători de minuni fără de arginţi Chir şi Ioan.

LUNA FEBRUARIE

ARE 28 DE ZILE, IAR DE ESTE AN BISECT, 29.
ZIUA ARE 11 CEASURI ȘI NOAPTEA 13.

1. Sfântul Mucenic Trifon; Sfintele Mucenițe Perpetua și Felicitas.

2. (†) Întâmpinarea Domnului nostru Iisus Hristos.

3. ✕ Sfântul și Dreptul Simeon, de Dumnezeu primitorul; Sfânta Ana, proorocița.

4. Cuviosul Isidor Pelusiotul; Sfântul Mucenic Avramie.

5. Sfintele Mucenițe Agata și Teodula.

6. Cuviosul Vucol, episcopul Smirnei; Sfinții Mucenici Iulian, Fausta și Fotie patriarhul.

7. Cuvioșii Partenie, episcopul Damascului, și Luca; Sfinții 1003 mucenici din Nicomidia.

8. ✕ Sfântul mare Mucenic Teodor Stratilat; Sfântul Prooroc Zaharia.

9. Sfinții Mucenici Nichifor, episcopul Marcel și Pangratie. În această zi se odovăiește praznicul Întâmpinării.

10. † Sfântul sfințit Mucenic Haralambie; Sfânta Muceniță Valentina.

11. Sfântul sfințitul Mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei; Sfânta Teodora împărăteasa.

12. Sfinții Meletie, arhiepiscopul Antiohiei celei mari, și Antonie patriarhul; Sfântul Mucenic Hristea.

13. Cuviosul Martinian; Sfinții Apostoli Acvila și Priscila.

14. Cuvioșii Auxențiu, Maron și Avraam.

15. Sfântul Apostol Onisim; Sfântul Mucenic Maior.

16. Sfinții Mucenici Pamfil, Valentin și cei împreună cu dânșii; Cuviosul Flavian.

17. ✕ Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron; Sfânta Mariamna.

18. Sfântul Leon, episcopul Romei; Cuvioșii Agapit, Mariam și Pulheria.

19. Sfinții Apostoli: Arhip, Filimon și Apfia; Cuvioșii Evghenie și Macarie.

20. Sfinții Leon, episcopul Cataniei, și Agaton; Cuviosul Visarion.

21. Cuviosul Timotei; Sfântul Eustațiu, episcopul Antiohiei.

22. Aflarea cinstitelor moaște ale Sfinților celor din Eughenia. Cuvioșii Atanasie, Talasie și Irineu (Limneu).

23. † Sfântul sfințitul Mucenic Policarp, episcopul Smirnei; Sfânta Gorgonia.

24. †) Întâia și a doua aflare a cinstitului cap al Sfântului slăvitului Prooroc, Înaintemergător și Botezător Ioan.

25. Sfinții Tarasie, arhiepiscopul Constantinopolului, Alexandru și Ipatie.

26. Sfântul Porfirie, arhiepiscopul Gazei; Sfânta Muceniță Fotini; Sfântul Teodor.

27. Cuviosul Procopie Decapolitul; Cuviosul Talaleu Mărturisitorul.

28. † Sf. Cuv. Casian Dobrogeanul; Cuviosul Vasile Mărturisitorul, care a sihăstrit împreună cu Sfântul Procopie.

29. Sf. Cuv. Gherman din Dobrogea. În anii nebisecți, prăznuirea se face în ziua de 28 februarie.

LUNA MARTIE

ARE 31 DE ZILE, ZIUA ARE 12 CEASURI ŞI NOAPTEA 12.

1. Cuvioasa Muceniţă Evdochia; Cuvioasa Domnina.

2. Sfântul sfinţitul Mucenic Teodot, episcopul Cirenei; Sfinţii Mucenici Isihie şi Nestor.

3. Sfinţii Mucenici Eutropie cu ai săi, Cleonic şi Vasilisc.

4. Cuviosul Gherasim cel de la Iordan; Sfinţii Mucenici Pavel şi Iuliana, sora lui.

5. Sfântul Sfinţit Mucenic Conon; Sfânta Muceniţă Iraida.

6. Sfinţii 42 de Mucenici din Amoreea; Sfântul Eufrosin.

7. Sfinţii sfinţiţi Mucenici episcopi din Cherson: Vasilevs, Efrem, Evghenie, Capiton, Eterie, Agatodor şi Elpidie.

8. Cuviosul Teofilact Mărturisitorul, episcopul Nicomidiei.

9. †) Sfinţii 40 de Mucenici, care au pătimit în iezerul Sevastiei.

10. Sfinţii Mucenici Codrat, Ciprian, Dionisie şi cei împreună cu dânşii.

11. Sfântul Sofronie, patriarhul Ierusalimului; Sfinţii Mucenici Trofim şi Lalu.

12. Cuviosul Teofan Mărturisitorul al Sigrianei; Sfântul Grigore Dialogul.

13. Aducerea moaştelor Sfântului Nichifor, patriarhul Constantinopolului.

14. Cuviosul Benedict; Sfântul Mucenic Alexandru preotul.

15. Sfinţii Mucenici Agapie, Plisie, Timolau şi cei împreună cu dânşii.

16. Sfinţii Mucenici Sabin, Papa, Romano şi Anin.

17. Cuviosul Alexie, omul lui Dumnezeu; Sfântul Mucenic Marin.

18. Sfântul Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului.

19. Sfinţii Mucenici Hrisant, Daria şi Ilaria.

20. Cuvioşii Părinţii noştri cei ucişi în mânăstirea Sfântului Sava cel sfinţit.

21. Cuviosul Iacob, episcopul şi mărturisitorul; Sfinţii Toma şi Serapion.

22. Sfântul Cuviosul Mucenic Vasile, preotul bisericii din Ancira; Sfânta Drosida.

23. Sfântul Cuviosul Mucenic Nicon şi cei 199 de ucenici ai lui, care au mărturisit împreună cu el.

24. X Cuviosul Zaharia; Sfântul Mucenic Luca; Sfântul Artemon episcopul.

25. (†) Buna Vestire a Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria. (Dezlegare la peşte).

26. X Soborul Arhanghelului Gavriil; Sf. Mc. Montanus, preotul, şi soţia sa, Maxima.

27. Sfânta Muceniţă Matroana cea din Tesalonic; Sfântul Prooroc Anania.

28. Cuviosul Ştefan, făcătorul de minuni, şi Ilarion cel Nou; Sfinţii Mucenici Filit şi Lidia.

29. Cuviosul Marcu, episcopul Aretuselor, Chiril diaconul şi cei împreună cu dânşii.

30. Cuviosul Ioan, care a scris «Scara»; Sfântul Prooroc Ioad; Sfânta Evula.

31. Cuviosul Ipatie, episcopul Gangrei; Sfinţii Acachie şi Veniamin.

LUNA APRILIE

ARE 30 DE ZILE, ZIUA ARE 13 CEASURI ŞI NOAPTEA 11

1. Cuvioasa Maria Egipteanca; Cuviosul Macarie Mărturisitorul.

2. Cuviosul Tit, făcătorul de minuni; Sfinţii Mucenici Amfian şi Edesie.

3. Cuviosul Nichita Mărturisitorul, egumenul Mânăstirii Midichiei; Sfântul Mucenic Elpidifor.

4. Cuvioşii Iosif, scriitorul de cântări, Gheorghe cel de la Maleon, Zosima şi Platon.

5. Sfinţii Mucenici Teodul, Agatopod şi cei împreună cu dânşii, Claudie, Diodor, Serapion şi Nichifor.

6. Sf. Irineu de Sirmium; Sfântul Eutihie, Arhiepiscopul Constantinopolului; Cuvioasa Platonida.

7. Cuviosul Părintele nostru Gheorghe Mărturisitorul, episcopul Meletinei; Sfântul Mucenic Caliopie; Sfânta Muceniţă Achilina.

8. Sfinţii Apostoli Irodion, Agav, Ruf şi cei împreună cu dânşii; Sfântul Celestin papa.

9. Sfântul Mucenic Eupsihie din Cezareea; Cuviosul Vadim.

10. Sfinţii Mucenici Terentie, Pompie, African, Maxim şi cei împreună cu dânşii; Sfântul Dima.

11. † Sf. Ierarh Calinic de la Cernica; Sfântul sfinţitul Mucenic Antipa, episcopul Pergamului Asiei; Cuvioasa Trifina.

12. † Sf. Mc. Sava de la Buzău; Cuviosul Vasile Mărturisitorul, episcopul Pariei; Sfânta Antuza.

13. Sfinţii sfinţiţii Mucenici Artemon, Cvintilian şi Dada.

14. Sfântul Martin Mărturisitorul, episcopul Romei; Sfânta Muceniţă Tomaida.

15. Sfinţii Apostoli Aristarh, Pud şi Trofim.

16. Sfintele Muceniţe fecioare Agapia, Irina şi Hionia.

17. Cuvioşii Simeon, episcopul, Acachie, episcopul, Avdela, Adrian şi Agapet, episcopul.

18. Cuvioşii Ioan, ucenicul Sfântului Grigorie Decapolitul şi Ioan, arhiepiscopul Antiohiei; Sfinţii Mucenici Sava Gotul şi Cosma episcopul.

19. Cuviosul Ioan cel de la Lavra veche; Sfinţii Pafnutie şi Gheorghe.

20. Sfântul Teotim, episcopul Tomisului; Cuviosul Părintele nostru Teodor Trihina; Sfântul Apostol Zaheu; Sfântul Mucenic Atanasie.

21. Sfinţii sfinţiţii Mucenici Ianuarie, episcopul şi cei împreună cu dânsul; Teodor cel din Perga şi Alexandra împărăteasa; Sfânta Muceniţă Filipia; Cuviosul Atanasie Sinaitul.

22. Cuviosul Teodor Sicheotul; Sfântul Natanael.

23. †) Sfântul slăvitul Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruinţă şi făcătorul de minuni.

† Sf. Ierarhi Ilie Iorest, Sava şi Iosif Mărturisitorul din Maramureş; Sfinţii Pasicrat şi Valentin.

24. Sfântul Mucenic Sava Stratilat; Cuvioasa Elisabeta, făcătoarea de minuni.

25. ☓) Sfântul Apostol şi Evanghelist Marcu.

26. Sfântul sfinţitul Mucenic Vasile, episcopul Amasiei; Sfânta Glafira.

27. ☓ Sfântul sfinţitul Mucenic Simeon, fratele (ruda) Domnului.

28. Sfinţii Apostoli Iason şi Sosipatru; Sfinţii Mucenici Maxim, Dada şi Cvintilian.

29. Sfinţii 9 mucenici cei din Cizic; Cuviosul Memnon, făcătorul de minuni.

30. ☓) Sfântul Apostol Iacob, fratele Sfântului Apostol Ioan, de Dumnezeu cuvântătorul; Sfântul Donat.

LUNA MAI

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 14 CEASURI ŞI NOAPTEA 10

1. Sfântul Prooroc Ieremia; Cuviosul Eftimie, Ignaţiu şi Acachie; Cuvioasa Isidora.

2. ☓ Aducerea moaştelor Sfântului Atanasie cel Mare.

3. Sfinţii Mucenici Timotei şi Mavra; Sfântul Diodor.

† Preacuviosul Teodosie, egumenul Mânăstirii Pecerska, începătorul vieţii de obşte monahiceşti pe pământul Rusiei.

4. Sfânta Cuvioasa Muceniţă Pelaghia; Cuviosul Valerian.

5. Sfânta Muceniţă Irina; Sfinţii Mucenici Neofit şi Gaian.

6. Dreptul Iov, mult-răbdătorul; Cuvioşii Mamant şi Pahomie.

7. ☓ Pomenirea semnului Cinstitei Cruci ce s-a arătat pe cer în cetatea Ierusalimului; Sfântul Mucenic Acachie.

8. † Sfântul Apostol şi Evanghelist Ioan, Cuvântătorul de Dumnezeu; Cuviosul Arsenie cel Mare.

9. Aducerea moaştelor Sfântului Ierarh Nicolae; Proorocul Isaia; Sfântul Mucenic Hristofor.

10. ☓) Sfântul Apostol Simon Zilotul; Cuviosul Isichie.

11. Sfinţii Mucenici Mochie, Acachie şi Dioscur. Înnoirea Constantinopolului.

12. ☓ Sfinţii Epifanie, arhiepiscopul Ciprului, şi Gherman, patriarhul Constantinopolului.

13. Sfânta Muceniţă Glicheria; Cuviosul Serghie Mărturisitorul.

14. Sfinţii Mucenici Isidor cel din insula Hios şi Terapont.

15. ☓ Cuviosul Pahomie cel Mare; Sfântul Ahile, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni.

16. Cuviosul Teodor cel sfinţit, ucenicul Cuviosului Pahomie; Sfântul Mucenic Isachie.

17. Sfântul Apostol Andronic şi cei împreună cu dânsul; Sfânta Iunia.

18. Sfântul sfinţitul Mucenic Teodor, cel din Ancira; Sfinţii Mucenici Petru, Dionisie şi Veniamin şi cei împreună cu dânşii; Sfânta Hristina şi cele şapte fecioare împreună cu dânsa.

19. Sfântul sfinţitul Mucenic Patrichie, episcopul Prusiei, şi cei împreună cu dânsul; Sfânta Muceniţă Chiriachi; Cuviosul Memnon.

20. Sfinţii Mucenici Talaleu şi Talasie; Cuviosul Marcu Postitorul.

21. †) Sfinţii Împăraţi Constantin şi mama sa Elena.

22. Sfinţii Mucenici Vasilisc şi Marcel; Sfinţii Părinţi de la Sinodul al II-lea ecumenic.

23. Cuviosul Mihail Mărturisitorul, episcopul Sinadei.

24. ☓ Cuviosul Simion, cel din Muntele Minunat; Sfântul Mucenic Serapion; Sfânta Muceniţă Marciana.

25. † A treia aflare a cinstitului cap al Sfântului Slăvitului Prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; Sfântul Mucenic Celestin.

26. Sfântul Apostol Iuda; Sfinţii sfinţiţi Apostoli Carp şi Alfeu dintre cei şaptezeci; Sfinţii Mucenici Averchie şi Elena.

27. Sf. Mc. Iuliu Veteranul, Terapont - episcopul Sardei, şi Alipie.

28. Cuviosul Părintele nostru Nichita, episcopul Calcedonului; Sfântul sfinţitul Mucenic Eladie; Sfânta Muceniţă Eliconida.

29. Sfânta Cuvioasa Muceniţă Teodosia, fecioara; Sfinţii Mucenici Olivian, episcopul şi Alexandru, episcopul Alexandriei.

30. Cuvioşii Părinţii noştri Isaachie Mărturisitorul, egumenul Mânăstirii Dalmaţiei, şi Varlaam; Sfântul Mucenic Natalie.

31. Sfântul Apostol Ermie; Sfinţii sfinţiţi Mucenici Ermei, Eusebie şi Haralambie.

LUNA IUNIE

ARE 30 DE ZILE, ZIUA ARE 15 CEASURI ŞI NOAPTEA 9

1. Sfinţii Mucenici Iustin filosoful; alt Iustin şi Firm şi cei împreună cu dânşii.

2. † Sfântul Mare Mucenic Ioan cel Nou, ale cărui sfinte moaşte se află în Suceava; Sfântul Nichifor Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului.

3. Sfinţii Mucenici Luchilian, cu soţia şi copiii lor: Ipatie, Paul şi Paula.

4. † Sfinţii Mucenici Zoticos, Atalos, Kamasis şi Filipos; Sfântul Mitrofan, patriarhul Constantinopolului; Cuvioasa Sofia.

5. Sfinţii sfinţiţii Mucenici: Dorotei, episcopul Tirului, Marcian, Nicandru şi Leonid.

6. Cuvioşii Visarion, făcătorul de minuni, şi Ilarion cel Nou, de la Mânăstirea Dalmaţiei; Sfinţii Mucenici Ghelasie, Eusebia şi Susana.

7. Sfântul sfinţitul Mucenic Teodot, episcopul Ancirei; Sfintele Muceniţe Zenaida şi Sebastiani; Cuviosul Anton.

8. X Sf. Martiri Nicandru şi Marcian; Aducerea moaştelor Sfântului marelui Mucenic Teodor Stratilat; Sfânta Muceniţă Caliopi; Cuvioasa Melania.

9. X Sfântul Chiril, arhiepiscopul Alexandriei; Sfintele Muceniţe Tecla, Mariamni, Marta şi Maria.

10. Sfinţii sfinţiţii Mucenici Timotei, episcopul Brusei, şi Alexandru; Sfânta Muceniţă Antonia.

11. X Sfinţii Apostoli Vartolomei şi Varnava.

12. X Cuvioşii Onufrie cel Mare şi Petru Atonitul.

13. Sfânta Muceniţă Achilina; Sfântul Trifilie, episcopul Levcosiei din Cipru.

14. Sfântul Prooroc Elisei; Sfântul Metodie, patriarhul Constantinopolului.

15. Sfântul Prooroc Amos; Sf. Mc. Isihie; Fericiţii Augustin şi Ieronim.

16. Sfântul Tihon făcătorul de minuni, episcopul Amatundei din Cipru; Sfântul Mucenic Marcu episcopul.

17. Sfinţii Mucenici Manuil, Savel şi Ismail, Inochentie, Isavru şi cei împreună cu dânşii.

18. Sfinţii Mucenici Leontie, Ipatie şi Teodul; Cuviosul Erasm.

19. X) Sfântul Apostol Iuda, fratele (ruda) Domnului; Cuviosul Paisie cel Mare; Sfântul Mucenic Zosima.

20. Sfântul sfinţitul Mucenic Metodie, episcopul Patarelor; Cuviosul Calist patriarhul.

21. Sfinţii sfinţiţii Mucenici Iulian, din Tars, şi Afrodisie.

22. Sfinţii sfinţiţii Mucenici Eusebie, episcopul Samosatelor, Zenon şi Zina.

23. Sfânta Muceniţă Agripina; Sfântul Mucenic Aristocle.

24. (†) Naşterea Cinstitului, Măritului Prooroc, Înaintemergătorul şi Botezătorul Ioan; Sf. Niceta de Remesiana; Aducerea moaştelor Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava.

25. Sfânta Muceniţă Fevronia; Sfinţii Mucenici Procopie şi Orentie cu fraţii săi.

26. Cuviosul David din Tesalonic; Sfântul Ioan, episcopul Goţiei.

27. Cuviosul Samson, primitorul de străini; Sfântul Mucenic Anect.

28. X Aducerea moaştelor Sfinţilor doctori şi făcători de minuni fără de arginţi Chir şi Ioan; Sfântul Mucenic Papia.

29. (†) Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel.

30. † Soborul Sfinţilor slăviţilor 12 Apostoli; † Sfântul Ierarh Ghelasie de la Râmeţ.

LUNA IULIE

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 14 CEASURI ŞI NOAPTEA 10.

1. † Sfântul Ierarh Leontie de la Rădăuţi; Sfinţii doctori, făcători de minuni fără de arginţi Cosma şi Damian, cei din Roma; Sfântul Mavrichie.

2. X) Punerea în raclă a cinstitului veşmânt al Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne; † Binecredinciosul Voievod Ştefan cel Mare şi Sfânt; Sfântul Iuvenalie patriarhul.

3. Sfântul Mucenic Iachint; Sfântul Anatolie, patriarhul Constantinopolului.

4. Sfântul Andrei, arhiepiscopul Cretei, şi Preacuvioasa Marta, mama Sfântului Simeon, făcătorul de minuni; Cuvioasa Chiprila.

5. † Cuviosul Atanasie al Atonului, cu ucenicii săi; Cuviosul Lampadie.

6. Sfântul Sisoe cel Mare; Sfânta Muceniţă Lucia.

7. Cuvioşii Toma cel din Maleon, Acachie cel de la scară; Sfânta Mare Muceniţă Chiriachi.

8. X Sfântul Mare Mucenic Procopie; Sf. Mc. Epictet şi Astion; Sfânta Muceniţă Teodosia.

9. Sfinţii Mucenici Pangratie, episcopul Chiril, Sf. Mc. Andrei şi Prov.

10. Sfinţii 45 de mucenici cei din Nicopolea Armeniei; Preacuviosul Antonie din Lavra Pecerska din Kiev, cel ce a fost începător al tuturor monahilor din Rusia.

11. X Sfânta şi lăudata Muceniţă Eufimia; Sfânta Olga împărăteasa; Sfântul Marcian.

12. Sfinţii Mucenici Proclu şi Ilarie; Cuviosul Mihail cel din Malein; Sfânta Veronica.

13. X Soborul Arhanghelului Gavriil; Preacuviosul Părintele nostru Ştefan Savaitul.

14. Sfântul Apostol Achila; Sfinţii Mucenici Iust şi Iraclie.

15. X Sfinţii Mucenici Chiriac şi Iulita; Cuviosul Iosif, arhiepiscopul Tesalonicului.

16. Sfinţii sfinţiţii Mucenici Atinoghen, cu cei zece ucenici ai lui; Avudin şi Faust.

17. X Sfânta Mare Muceniţă Marina; Sfântul Eufrasie, episcopul.

18. † Sf. Mc. Emilian de Durostor; Iachint, cel din Amastrida şi Pavel; Sfânta Muceniţă Valentina.

19. Cuvioşii Dia şi Teodor episcopul; Cuvioasa Macrina, sora Marelui Vasile.

20. † Sfântul Măritul Prooroc Ilie Tesviteanul.

21. Cuvioşii Simeon şi Ioan, cel ce a sihăstrit împreună cu dânsul; Sfântul Prooroc Iezechiel.

22. X Sfânta Mironosiţă Magdalena; Cuvioasa Marcela.

23. Aducerea moaştelor Sfântului sfinţitului Mucenic Foca; Sfinţii Mucenici Apolinarie episcopul, Trofim, Teofil şi cei împreună cu dânşii.

24. X Sfânta mare Muceniţă Hristina; Sfântul Mucenic Ermoghen.

25. X) Adormirea Sfintei Ana, mama Născătoarei de Dumnezeu; Sfintele femei Olimpiada şi Eupraxia.

26. Sfinţii sfinţiţii Mucenici Ermolae şi cei împreună cu dânsul, Ermip şi Ermocrat; Sfânta Cuvioasă Muceniţă Paraschevi.

27. † Sfântul Mare Mucenic şi tămăduitor Pantelimon; Cuvioasa Antuza; Cuviosul Marcel.

28. Preacuviosul Părintele nostru Pavel Xiropotamiteanul.

29. Sfinţii Mucenici Calinic, Veniamin şi Mamant; Sfânta Muceniţă Teodota.

30. Sfinţii Apostoli Sila, Silvan, Crescent, Andronic şi cei împreună cu dânşii; Sfânta Muceniţă Iulita.

31. X Sfântul şi Dreptul Evdochim; Sfântul Iosif cel din Arimateea.

LUNA AUGUST

ARE 31 DE ZILE, ZIUA ARE 13 CEASURI ŞI NOAPTEA 11

1. X) Scoaterea cinstitelor lemne ale Cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; Sfinţii şapte fraţi Mucenici Macabei, cu maica lor, Salomoni, precum şi dascălul lor, Eleazar.

2. X Aducerea moaştelor Sfântului întâiului Mucenic şi Arhidiacon Ştefan; binecredinciosul împărat Justinian.

3. Cuvioşii Isachie, Dalmat şi Faust; Sfânta Salomeia mironosiţa; Sfântul Mucenic Ştefan, episcopul Romei.

4. Sfinţii şapte tineri din Efes; Sfânta Cuvioasa Muceniţă Evdochia.

5. X Sfinţii Mucenici Evsignie şi Fabie, episcopul Romei; Cuvioasa Nona; † Sf. Cuv. Ioan Iacob de la Neamţu-Hozevitul.

6. (†) Schimbarea la Faţă a Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului Iisus Hristos. (Dezlegare la peşte).

7. † Sf. Cuv. Teodora de la Sihla; Preacuviosul Mucenic Dometie Persul; Sfinţii Mucenici Narcis, episcopul şi Potamia.

8. Sfântul Emilian Mărturisitorul, episcopul Cizicului; Sfinţii Mucenici Leonid şi Stirachie; Sfântul Miron, episcopul.

9. X) Sfântul Apostol Matia; Sfântul Mucenic Antonin.

10. Sfinţii Mucenici Lavrentie arhidiaconul, Xist şi Ipolit.

11. † Sfântul Părinte Nifon, patriarhul Constantinopolului; Sfântul Mucenic şi Arhidiacon Evplu.

12. Sfinţii Mucenici Fotie şi Anichit; Sfântul Pamfil.

13. Mutarea moaştelor Cuviosului Părintelui nostru Maxim Mărturisitorul.

14. X Sfântul Prooroc Miheia; Sfinţii Mucenici Marcel, episcopul şi Ursichie.

15. (†) Adormirea Preasfintei, măritei, Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria.

16. X) Aducerea din Edesa la Constantinopol a icoanei nefăcute de mână a Domnului nostru Iisus Hristos, adică a sfintei mahrame; † Sfinţii Martiri Brâncoveni – Constantin Vodă Brâncoveanu cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ştefan, Radu, Matei şi sfetnicul Ianache; Sfinţii Mucenici Diomid, Alcibiad şi Stamatie.

17. Sfinţii Mucenici Miron, Straton, Ciprian şi Tirs.

18. Sfinţii Mucenici Flor şi Lavru; Sfântul Polien.

19. Sfântul Mucenic Andrei Stratilat şi cei împreună cu dânsul, două mii cinci sute nouăzeci şi trei; Sfinţii Timotei şi Agapie; Sfânta Tecla.

20. Sfântul Prooroc Samuel; Sfântul Mucenic Eliodor.

21. Sf. Ap. Tadeu; Sf. Mc. Donat, diaconul, Romul, preotul, Silvan, diaconul şi Venust; Sfânta Muceniţă Vasa, cu fiii ei; Sfânta Teoclita.

22. Sfinţii Mucenici Agatonic şi cei împreună cu dânsul: Antuza, Zotic, Irineu şi Or.

23. Odovania praznicului Adormirii Maicii Domnului; Sf. Mc. Lup; Sf. Mc. Irineu episcopul; Cuviosul Calinic patriarhul.

24. Sfinţii sfinţiţii Mucenici Eutihie, ucenicul Sfântului Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu, şi Taţian.

25. X Aducerea moaştelor Sfântului Apostol Vartolomeu; Sfântul Apostol Tit.

26. Sfinţii Mucenici Adrian şi Natalia, soţia sa, şi Atic.

27. Cuviosul Pimen; Sfânta Muceniţă Eutalia; Sfinţii Mucenici Fanurie şi Osie episcopul.

28. Cuviosul Moise etiopianul; Sfântul Mucenic Diomid; Sfânta Ana proorociţa.

29. (†) Tăierea capului Sfântului Prooroc, Înaintemergătorul şi Botezătorul Ioan.

30. Sfinţii patriarhi ai Constantinopolului: Alexandru, Ioan şi Pavel cel Nou; Cuviosul Fantin.

31. X) Aşezarea în raclă a cinstitului brâu al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria.

CUPRINSUL

Slujba înmormântării

DEZLEGĂRI ȘI MOLITFE

Dezlegări

Molitfe

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA FELURITE TREBUINȚE

Rugăciuni la felurite neputințe și boli

Alte rânduieli și rugăciuni la felurite trebuințe

RÂNDUIELILE TUNDERII ÎN MONAHISM

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA SFINȚIREA OBIECTELOR DE CULT

RÂNDUIELI DE SLUJBE ȘI RUGĂCIUNI LA POSTURI ȘI PRAZNICE ÎMPĂRĂTEȘTI

Cu vrerea Bunului Dumnezeu, Celui în Treime preaslăvit, săvârșitu-s-a tipărirea acestei noi ediții a

MOLITFELNICULUI

în cel de-al XVI-lea an de la alegerea și întronizarea

Prea Fericitului Părintelui nostru

TEOCTIST

în scaunul de Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.

Din îndemnul și cu purtarea de grijă ale Prea Fericirii Sale, tipărirea acestei cărți de slujbă s-a făcut sub supravegherea Prea Sfințitului Episcop **Vincențiu Ploieșteanu,** Vicar Patriarhal, ajutat de Dr. *Aurelian Marinescu* - directorul Editurii Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, și de P.C. Pr. *Valer Ulican* - Consilier Patriarhal al Tipografiei Institutului Biblic. Textul cărții reproduce ediția din anul 1998, îngrijită inițial de Pr. prof. dr. Ene Braniște, acum revizuită de Pr. prof. dr. Nicolae Necula, titularul Catedrei de Liturgică și Pastorală de la Facultatea de Teologie din București și decan al acestui așezământ de învățământ bisericesc.

Redactor și tehnoredactare: P.C. Protos. *Vartolomeu Bogdan*, secretar al Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă

Corectura: Pr. Justin Ardeleanu, Pr. Ion Nițu, Adina Nițu, Constantin Spăimuș